

Ἡ ΤΟΥ
ΟΜΗΡΟΥ
ΙΛΙΑΣ.

HOMERI
ILIAS.

INTERPRETATIO LATINA ADJECTA EST,
EX EDITIONE S. CLARKE.

VOL. II.

GLASGUAE,
IN AEDIBUS ACADEMICIS
EXCUDERANT ROBERTUS ET ANDREAS FOULIS
ACADEMIAE TYPOGRAPHI.
M. DCC. XLVII.

TOY

O M E P O T

I A I A

I A I A

K
Y
G
Φ
E
T
A
K
Π
T
A

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Α, Ν.

Επιγραφή.

Νῦν δέ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὥπασε λάθρη.

ΖΕΥΣ δ' ἐπὶ ἔν Τρῳάς τε καὶ Ἐκτορα νηυσὶ πέλασσε,
Τὸς μὲν ἕα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἷζυν
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσπερ φαεινῶ,

Νόσφιν ἐφ' ἰωποπόλων Ὀρηκῶν καθορώμενος αἶαν,
Μυσῶν τ' αἰχμαλίων, καὶ ἀγαυῶν Ἰωπημολγῶν,
Γλακιοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
Ες Τροίην δ' ἐπάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσπερ φαεινῶ·
Οὐ γὰρ ὄγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν καλὰ θυμὸν
Ελθόντ', ἢ Τρώεσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.

Οὐδ' ἀλασκοπὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·

10

Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦτο πτόλεμόν τε μάχην τε
Υψὲρ ἐπ' ἀκροιάτης κορυφῆς Σάμης ὑψηλῆς,
Ὀρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφάνετο πᾶσα μὲν Ἰδῆ,
Φάνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.

Ενθ' ἄρ' ὄγ' ἐξ ἀλὸς ἔζετ' ἰὼν, ἐλέαρε δ' Ἀχαιῆς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέεσα.

Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσατο παγκαλόεντος,

Κραυγὰν ποσὶ περὶ βιάς· τρέμε δ' ἔρεα μακρὰ καὶ ὕλη

Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.

Τρεῖς μὲν ὀρέζατ' ἰὼν· τὸ δὲ τέταρτον, ἵκετο τέκμων, 20

Αἰγας· ἔνθα δὲ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,

Χρύσεια, μαρμαίροντα τετάρχα), ἄφθιτα αἰεί.
 Ενθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὕχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἴππῳ,
 Ωκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε.
 Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ· ἦντο δ' ἱμάσθην
 Χρυσείην, εὖτυκλον, εἷ δ' ἐπεβήσατο δίφρῳ·
 Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε ὑπ' αὐτῷ
 Πάνλοθεν ἐκ κλῆμῶν, ὅδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
 Γηθοσύνη δὲ θάλασσα διῆσατο· τοὶ δ' ἐπέτονον
 Ρίμφα μάλ', ὅδ' ὑπένερθε διαγένητο χάλκεος ἄζων· 30
 Τὸν δ' ἐς Αἰχμῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἴπποι.

Ἔστι δὲ τι σπείος ἄρ' ὑ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 Μεσσηγυρὸς Τενέδοιο ἢ Ἰμβρου παπταλοέσσης·
 Ενθ' ἴππος ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
 Εδμῶνα· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
 Ἀρρήκτες, ἀλύττες, ὅφρ' ἐμπεδον αὐτὶ μύθοισιν
 Νοσήσαντα ἄνακτα· ὃ δ' ἐς στρατὸν ὤχετ' Αἰχμῶν.

Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλη,
 Ἐκτορι Πριάμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, 40
 Ἀβρομοὶ, αὐτᾶχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Αἰχμῶν
 Αἰρήσειν, κλεινέειν δὲ παρ' αὐτόφιν πάντας Αἰχμῶν·
 Ἀλλὰ Ποσειδάων γαῖοχος, ἐννοσίγαιος,
 Ἀργεῖς ὥτρυνε, βαθείης ἐξ ἀλὸς ἐλθὼν,
 Εἰσάμφορος Κάλχαντι δέμας ἢ ἀτειρέα φωνήν.
 Αἶαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε ἢ αὐτῷ·

Αἶαντε, σφῶν μὲν κε σαώσετε λαὸν Αἰχμῶν,
 Ἀλκῆς μνηστὰ μῶν, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
 Ἀλλή μὲν γὰρ ἐγὼ γ' εὐδείδια χεῖρας ἀάπτεις
 Τρῶων, οἳ μέγα τείχος ὑπερκαίεθ' ἰσαν ὁμίλῳ· 50
 Ἐξουσιν γὰρ ἅπαντας εὐκνήμιδες Αἰχμοί·
 Τῇ δὲ δὴ ἀνότατον περικαίεθ' ἰσαν, μή τι πάθωμεν,

Η, ῥ' ὄγ' ὁ λυσώδης, φλογὶ ἔκελος, ἠγεμονδεῖ
Εκίωρ, ὃς Διὸς εὐχετ' ἐριθενέος πάϊς εἶναι.
Σφῶϊν δ' ὦδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποίησειν,
Αὐτῷ δ' ἐσάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλης.
Τῷ κε καὶ ἐσσύμενον περ ἐρώσασθ' ἀπὸ νηῶν
Ωκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ολύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.

Η, καὶ σκηπανίῳ γαήοχος Εὐνοσίγαιος
Αμφοτέρω κεκοπῶς πωλῆσεν μέγας κρατεροῖο, 60
Γῆα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Αὐτὸς δ', ὥς ἱρὴς ὠκύπτερος ὄρτο πέτεσθαι,
Ὅς ῥά τ' ἀπ' ἀγίλιπος πέτρης περιμήκειος ἀρβείς
Ορμήσει πεδίῳ διώκειν ὄρνεον ἄλλο.
Ὡς ἀπὸ τῆς ἠΐξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

Τοῖν δ' ἔγνω πῶθεν Οἴλῆος ταχὺς Αἴας,
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν.

Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶϊ θεῶν, οἱ Ολυμπον ἔχουσι,
Μάντεϊ εἰδόμενος κέλετ' παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
Οὐδ' ὄγε Κάλχας ἐσὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής. 70

Ιχθια ῥ' μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
Ρεῖ ἔγνω ἀπίοντος, ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ.
Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Μᾶλλον ἐφορμάται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Μαμῶωσι δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας.
Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δῦρα καὶ χεῖρες ἅαπλοι
Μαμῶωσιν, καὶ μοι μέγας ὥρορ, νέρθε δὲ ποσσὶν
Εσσυμαι ἀμφοτέροισι· μνησινὼ δὲ καὶ οἶος
Εκλῶσι Πριαμίδῃ ἄμοσον μεμαῶτι μάχεσθαι. 80

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμῃ γηθόσυνοι, τὴν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
Τόφρα δὲ τὰς ὅπιθεν Γαήοχος ὤρσεν Αἰαγῆς,

Οἱ παρὰ νηυσὶ δοῖσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·
 Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέω καμάτῳ φίλα γῆα λελυήλο,
 Καί σφιν ἄχος καλὰ θυμὸν ἐγίνετο, δερκομήτοισι
 Τρῶας, τοὶ μέγα τείχος ὑπερκαίεβησαν ὁμίλῳ·
 Τὺς οὔ γ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
 Οὐ γὰρ ἔφαν φάξεσθαι ὑπ' ἐκ κακῷ· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
 Ρῆα μετeisάμνητος κρατερὰς ὥτρυνε φάλαγγας.
 Τεῦκρον ἐπὶ πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελδῶν,
 Πηνελόων δ' ἦρωα, Θόανδρά τε, Διήπυρόν τε,
 Μηριόνην τε, καὶ Αντίλοχον, μήτωρας αὐτῆς·
 Τὺς οὐ γ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

90

Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κῆροι νέοι· ὕμμιν ἔγωγε
 Μαρναμέτοισι πείποιθα σαωσέμεναι νέας ἀμάς·
 Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λυγαλέοιο,
 Νῦν δὲ εἶδ' ἡμάρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
 Ω πόποι, ἦ μέγα θάῤμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι,
 Δεινὸν, ὃ ἔποτ' ἔγωγε τελεστήσεσθαι ἔφασκον,
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας· οἱ τοπάρους περ
 Φυζακινήs ἐλάφοισιν εἰοίκεσαν, αἶτε καθ' ὕλην
 Θώων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἥϊα πέλοντο),
 Αὐτῶς ἠλάσκεισθαι, ἀνάλκιδες, εἰδ' ἐπὶ χάρμῃ·
 Ως Τρῶες τοπρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
 Μίμνεν ἐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, εἰδ' ἠβρόν·
 Νῦν δ' ἔκαθεν πόλιος κοίτης ἐπὶ νηυσὶ μάχοντο),
 Ηγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνησὶ τε λαῶν,
 Οἱ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν ἐκ ἐθέλῃσι
 Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κλείνοντο) ἀν' αὐτάs.
 Ἀλλ' εἰ δὲ καὶ πάμπαν ἐτίτυμον αἰτίος ἔσιν
 Ἡρώς Ἀτρεΐδης, ἄρυκρέων Ἀγαμέμνων,
 Οὐνεκ' ἀπιτίμησε ποδῶκεα Πηλεΐωνα,
 Ἡμέας γ' ἔπως ἐστὶ μεθιέμεναι πολέμοιο.

100

10

Ἀλλ' ἀκνώμεθα δᾶσσον· ἀκεσά' τοι φρένες ἰοδλῶν.

Υμῆς δ' ἐκέτι καλὰ μεθίετε θύριδος ἀλκῆς,

Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· ὕδ' ἂν ἔγωγε

Ἀνδρὶ μαχεσάμην, ὅσις πολέμοιο μεθεῖη,

Λυγρὸς ἦν· ὑμῖν δὲ νεμεσῶμαι περὶ κῆρι.

Ω πέποιες, τάχα δὴ τι κακὸν ποίησέιε μῆζον

120

Τῇδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέοδε ἕκαστος

Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ καὶ μέγα νῆκος ὄρωρεν.

Εκλῶρ δὲ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει,

Καρτερός· ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.

Ὡς ῥα κελδτιόων Γαῖήοχος ὤρσεν Ἀχαιῆς·

Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοῖς ἱσάντο φάλαγγες

Καρτέραι, ἃς ὕτ' ἂν κεν Ἀρης ὀνόσαιτο μελεθῶν,

Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσφόος· οἱ καὶ ἄριστοι

Κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἐκλῶρα δῖον ἔμιμνον,

30

Φράξαντες δόρυ δαυρὶ, σάκος σάκει περθελεύμῳ·

Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·

Ψαῦον δ' ἰσπτόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι

Νεόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέσασαν ἀλλήλοισιν·

Εἰλχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασυαῶν ἀπὸ χειρῶν

Σειόμβρ'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.

Τρῶες δὲ πρῶτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκλῶρ

Ἀνικρὺ μεμαῶς· ὀλοοῖτροχος ὥς ἀπὸ πέτρης,

Οὔτε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὥση,

Ρήξας ἀσπίτῳ ὀμβρῷ ἀναδέος ἔχμαλα πέτρης,

Υψι τ' ἀναθρώσκων πέτετο, κλυπέει δέ τ' ὑπ' αὐτῇ

40

Υλῇ· ὃ δ' ἀσφαλῆως θέει ἔμπεδον, ὅφρ' ἂν ἴκητο

Ἰσόπεδον, τότε δ' ὅτι κυλίνδετο, ἰσχύμβρός περ·

Ὡς Ἐκλῶρ, εἴως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης

Ρεῖα δ' ἐλδ' σέσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,

Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγγι,

Στῇ ῥα μάλ' ἐλχρὶμβείς· οἱ δ' ἀνῆλοι ἦες Ἀχαιῶν,
 Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔλχεσιν ἀμφιγύοισιν,
 Ὡσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δέ, χασάμενος πελεμήχθη,
 Ἡῦσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἄλχεμαχήλῃ, 150
 Παρμύρετ'· ἔτοι δὴρὸν ἐμὲ χήσυσιν Ἀχαιοί,
 Καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτὰς ἀρτύναντες·
 Ἀλλ', οὔτω, χάσσοι) ὑπ' ἔλχεος, εἰ ἐτιόν με
 Ὡρσε θεῶν ὦρις, ἐρίγδυπος πόσις Ἥρης.

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μῆλός καὶ θυμὸν ἐκάσεν.
 Διήφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
 Πριάμίδης, παρόθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάνλοσε ἴσῃν,
 Κῦφα ποσὶ παρυβιάς, καὶ ὑπασπίδια παρποδίζων·
 Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δερὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν, εὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάνλοσε ἴσῃν, 60
 Ταυρεῖν· τῆς δ' ἔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Ἐν καυλῷ ἐάγει δολιχὸν δόρυ· Διήφοβος δὲ
 Ἀσπίδα ταυρεῖν χέθ' ἀπὸ ἑο, δεῖσε δὲ θυμῷ
 Ἐλχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
 Ἀψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χῶσαλο δ' αἰνῶς
 Ἀμφότερον, νίκης τε, καὶ ἔλχεος, ὃ ξυνέαξε·
 Βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Οἰσόμῃος δόρυ μακρὸν, ὃ οἱ κλισίῃσφι λείπειτο·
 Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτανε 70
 Ἰμβριον ἀχμηλῆν, πολυῖππε Μέντορος υἱόν·
 Νᾶε δὲ Πήδαμον, πρὶν ἐλθεῖν ἦας Ἀχαιῶν,
 Κέρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδεσικάστην·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλισσαι,
 Ἀψ' εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
 Νᾶε δὲ παρ' Πριάμω· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·

Τὸν ῥ' ὕδ' Τελαμῶνος ὑπ' ἕατος ἔλχεϊ μακρῷ
 Νυξ, ἐκ δ' ἔσπασεν ἔλχος· ὃ δ' αὖτ' ἔπεισεν, μελίη ὥς,
 Ἡ τ' ὄρεος κορυφῇ ἔκαθεν περιφανομῆοιο
 Χαλκῷ ταμνομῆνι τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσῃ· 180
 Ὡς πείσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τά'χεα ποικίλα χαλκῷ·
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη, μεμαῶς ἀπὸ τά'χεα δῦσα·
 Ἐκλῶρ δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ·
 Ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλδάλο χάλκεον ἔλχος
 Τυτθόν· ὃ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτη ἤ Ἀκτορίωνος,
 Νισόμυρον πόλεμόνδε, καλὰ σῆθος βάλε δαυρὶ·
 Δέπησεν δὲ πρῶτον, ἀράβησε δὲ τά'χε' ἐπ' αὐτῷ·
 Ἐκλῶρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 Κράτος ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 Αἴας δ' ὀρμηθέντος ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ 200
 Ἐκτορος· ἀλλ' ἔπη χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 Σμερδαλέω κεκάλυφθ'· ὃ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν ἔτα,
 Ὡσε δέ μιν δένει μέγαλῳ· ὃ δὲ χάσασατ' ὀπίσω
 Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τὺς δ' ἐξείρυσαν Ἀχαιοί·
 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιοι, δῖός τε Μενεαδᾶς,
 Ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν καλὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἰμβριον αὖτ' Αἴαντι, μεμαότε Δυρίδος ἀλκῆς·
 Ὡσε δὲ αἶγα λείοντι, κυνῶν ὑπὸ καρχαροδόντων
 Ἀρπάξαντι, φέρηον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,
 Υψὺ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντι· 200
 Ὡς ῥα τὸν ὑψὺ ἔχοντι δῶα Αἴαντι κορυτὰ
 Τά'χεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 Κόψεν Οἰλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
 Ἦκε δέ μιν σφαρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὀμίλῃ,
 Ἐκτορι δὲ παρὰ τοῖσι ποδῶν πείσεν ἐν κοινήσι.
 Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
 Τίωνοιο πρῶτος ἐν ἀνῇ δηϊοτῆτι·

Βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Οτρυνέων Δαναῶς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔταχεν.
 Ἰδομνίδες δ' ἄρα οἱ δουρικλυτοὶ ἀντεβόλησεν,
 Ἐρχόμενος παρ' ἑταῖρων, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξείῃ χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἑταῖροί ἔνεκαν, ὃ δ' ἱπτροῖς ἐπιτείλας
 ἦεν ἐκ κλισίας· ἔτι γὰρ πολέμοιο μνηοῖνα
 Ἀντιάαν· τὸν δὲ παρσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.
 Εἰσάμμος φθογὴν Ἀνδράμονος ἦϊ Θόανηι,
 Ὃς πάσῃ Πλῶρῳ καὶ ἀπεινῇ Καλυδῶνι,
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὥς τίει δῆμω·

Ἰδομνεῦ, Κρητῶν βεληφόρε, πῶς τοι ἀπειλαί
 Οἴχοντο, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον ἦες Ἀχαιῶν;
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομνίδες, Κρητῶν ἀγός, ἀλῖον ἦνδα·
 Ω Θόαν, ὅστις ἀνὴρ νῦν γ' ἄτιος, ὅσον ἔγωγε
 Γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπισάμεθα πτολεμίζειν·
 Οὔτε τινὰ δέος ἔχει ἀκήριον, ὅτε τις ὄκνω
 Εἶκων, ἀνδύετο πόλεμον κακόν· ἀλλὰ πῶς ἔτω
 Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμυρεῖ Κρονίῳνι,
 Νωνύμης ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθαδ' Ἀχαιῆς.
 Ἀλλὰ, Θόαν· καὶ γὰρ τοπάρος μνησθήϊος ἦδα,
 Οτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι·
 Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλδέ τε φωτὶ ἐκάσσω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεῖτα Ποσειδάων ἑνοσίχθων·
 Ἰδομενεῦ, μὴ κείνος ἀνὴρ ἔτι νοσήσειεν
 Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα ἥρσοιτο,
 Ὃς τις ἐπ' ἡμαῖι τῷδε ἐκὼν μεθήσῃ μάχεσθαι.
 Ἀλλ' ἄγε, τὰ χεῖρα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
 Σπᾶδεν· αἶψά ῥ' ὀφελός τι ἥρωμεθα καὶ δὴ ἐόντε.
 Συμπερὴν δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
 Νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισάμεθα μάχεσθαι.

210

20

30

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
 Ἰδομῆδης δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκίον ἴκανε, 240
 Δύσειο τὰ χεα καλὰ περὶ χροῖ, ἤντο δὲ δῦρε·
 Βῆ δ' ἴμεν ἀεεροπῇ ἐναλίγκιος, ἦν τε Κρονίων
 Χερὶ καθὼν ἐτίναξεν ἀπ' ἀγλήεντος Ολύμπου,
 Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγὰς·
 Ὡς τῷ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόνιος.
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων εὖς, ἀντεβόλησεν,
 Εἰς γὰρ ἐτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦεν
 Οἰσόμμος· τὸν δὲ προσέφη δένος Ἰδομῆυος·

Μηριόνη, Μόλυς υἱέ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἐταύρων,
 Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα; 50
 Ἡέ τι βέβληται, βέλεος δέ (εἴ τι ῥέει ἀκωκή;
 Ἡέ τὰ ἀλγελίης μετ' ἐμ' ἦλυθες; ὕδ' ἐτι αὐτὸς
 Ἡοδαὶ ἐνὶ κλισίῃσι κλισόμεαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 Ἰδομῆεῦ, Κρητῶν βυλκφόρε χαλκοχιτώνων,
 Ερχομαι, εἴ τι τοι ἔσχος ἐνὶ κλισίῃσι λείπει,
 Οἰσόμμος· τό νυ γὰρ καλεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσσκον,
 Ἀσπίδα Διηφόβοιο βαλὼν ὑπερνηορέοντος.

Τὸν δ' αὖ Ἰδομενίδης, Κρητῶν ἀγὼς, ἀντίον ἦυδα·
 Δεράσά γ', αἴ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἐν καὶ εἴκοσι δῖεις, 60
 Εξαότ' ἐν κλισίῃ περὶ ἐνώπια παμφανώωντα,
 Τρώϊα, τὰ κλισίων ἀποσάννυμα· ὃ γὰρ οἴω
 Ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκὰς ἰσάμενος πολεμίζειν.
 Τῷ μοι δεράσά ἐσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
 Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 Καὶ τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ·
 Πόλλ' ἔναρτα Τρώων· ἀλλ' ὃ χεδὸν ἐσιν ἐλέσθαι·
 Οὐδὲ γὰρ ὕδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,

Ἀλλὰ μὲλ' ἀπρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Ἰσαμαί, ὅπποτε νῆϊκος ὀρώρη' πολέμοιο.

Ἄλλον πῶς τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Λήθω μαρναμένους, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἶω.

Τὸν δ' αὖ Ἰδομενίδης, Κρήϊων ἀγὸς, ἀντίον ἦνυδα·
Οἷδ' ἀρέϊν οἷός ἐστι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;

Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
Εἰς λόχον, ἔνθα μάλισ' ἀρετὴ διαίδε' ἀνδρῶν,
Εὐθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφάνθη·

Τῷ μὲν γὰρ τε κακῷ τρέπε' ἄλλως ἄλλυδις ἄλλη,
Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρηλύετ' ἐν φρεσὶ θυμῷ,

Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρως πόδας ἵζει·
Εὐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα σέρνοισι παλάσσει,

Κῆρας οἰομῶν· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων·
Τῷ δ' ἀγαθῷ ἔτ' ἄρ' τρέπε' ἄλλως, ἔτε τί λήν

Ταρβέει, ἐπειδὴν πρῶτον ἐσίζη' λόχον ἀνδρῶν,
Ἀράται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαὶ' λυγρῇ·

Οὐδέ κεν ἔνθα τέον γε μῦθος καὶ χεῖρας ὄνοιτο·

Εἴ περ γὰρ κε βλεῖο πονάμενος, ἢ τυπείης,

Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὀπίσθε πῆσοι βέλος, ἔδ' ἐνὶ νώτῳ,

Ἀλλὰ κεν ἢ σέρνων, ἢ νηδύος ἀντιάσει,

Πρόσσω ἱεμένοιο, μὲλ' ἀπομάχων ὀαριζύν.

Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, νηπύτιοι ὥς,

Εἰσαότες, μή πῶς τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·

Ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιῶν ἔλθ' ὄβριμον ἔλχος.

Ὡς φάτο· Μηριόνης δὲ, Δωῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ,

Καρπαλίμως κλισίηνθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔλχος·

Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενίδα, μέγα πολέμοιο μεμνηώς.

Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἀρης πόλεμόνδε μέτεισι,

Τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβής,

Ἐσπείο, ὅς' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολέμισιν·

80

90

300

Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Εφύρως μέτα θωρήσασθον,
 Ἡὲ μὲλ' ἀφλέγους μεγαλήτορας· ὃδ' ἄρα τῷ γε
 Ἐκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 Τοιοὶ Μιριόνης τε καὶ Ἰδομενίδες, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 Ἡῖσαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
 Τὸν καὶ Μιριόνης πρῶτος πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δδκαλίδη, πῇ τ' ἄρ' μέμονας καλᾶδυναί ὄμιλον;
 Ἡ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατῷ, ἢ ἀνὰ μέσσης,
 Ἡ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ ἔποθι ἔλπομαι ἔτω
 Δάεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιῆς.

310

Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενίδης, Κρήτων ἀγὼς, ἀντίον ἦνδ'·
 Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσητιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἰαντὶς τε δῶ, Τεῦκρός τε, ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
 Τόξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σαδὶ ὑσμίνῃ·
 Οἳ μιν ἄδην ἐλώσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
 Ἐκτόρα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
 Αἰπὺ οἱ ἐσέεται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 Κείνων νικήσαντι μῦθος καὶ χεῖρας ἀάπτει,
 Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
 Εμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
 Ἀνδρὶ δὲ κ' ἐκ εἴξει μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 Ος θνιτός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκλὴν,
 Χαλκῷ τε ρηκλὸς, μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·
 Οὐδ' ἂν Ἀχιλλεῖ ρηξήνορι χωρήσειεν,
 Ἐν γ' αὐτοσαδὶ· ποσὶ δ' ἔπως ἐστὶν ἐρίζειν.
 Νῶϊν δ' ὦδ' ἐπ' ἀριτέρ' ἔχε στρατῷ, ὅφρα τάχιστα
 Εἶδομεν, ἢ ἐ τῷ εὖχος ὀρέζομεν, ἢ ἐ τις ἡμῖν.

20

Ὡς φάτο· Μιριόνης δὲ, θοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ,
 Ἠρχ' ἴμεν, ὅφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ἢ μιν ἀνώγει.
 Οἱ δ' ὥς Ἰδομενεῖα ἴδον, φλογὶ εἴκελον ἀκλὴν,
 Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἐνέσσι δαδδαλέοισι,

30

Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
 Τῶν δ' ὁμὸν ἴσατο νῆκος, ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσιν.
 Ως δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων πῶρ' ἔρχασιν ἄελλα
 Ἡμάτι τῷ, ὅτε τε πλείη κόνις ἀμφὶ κελεύθερ,
 Οἷτ' ἄμυδις κόνις μεγάλην ἰσᾶσιν ὁμίχλην·
 Ως ἄρα τῇ ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 Ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναγρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
 Εφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐλχέεισι
 Μακρῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὥστε δ' ἄμερδεν 340
 Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,
 Θωρήκων τε νεοσμήκων, Σακίων τε φαεινῶν,
 Ερχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
 Ος τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, εἰδ' ἀκάχοισι.

Τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δὺν Κρόνῃς ἦε κραίσσῳ
 Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τελέχασον ἄλγεα λυγρά.
 Ζῆς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βύλετο νίκην,
 Κυδαμῶν Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν, εἰδ' ὅγε πάμπαν
 Ἦθελε λαὸν ὀλέσσειν Ἀχαιῶν Ἰλιόθι περ,
 Ἀλλὰ Θέτιν κύδαγε καὶ ἠέα καρτερόθυμον· 50
 Ἀργεῖος δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μέλειθ' ὦν,
 Λάθρη ὑπεξαναδύς πολεῖς ἄλός· ἦχθελο γὰρ ῥα
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέεσα.
 Ἡ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γῆρας, ἠδ' ἴα πάτρη,
 Ἀλλὰ Ζῆς περὶ τερὸς γεγόνει καὶ πλείονα ἦδη.
 Τῷ ῥα καὶ ἀμφοτέρῃσιν μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
 Λάθρη δ' αἶεν ἔγειρε κατὰ στρατὸν ἀνδρὶ εἰσικῶς.
 Τῷ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοῖ' ἐπολέμοιο
 Πῆρ' ἀρ' ἐπαλλάξάντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάχυσαν,
 Ἀρρήκλιόν τ' ἀλύκτον τε, τὸ πολλῶν γέννατ' ἔλυσεν. 60
 Εἴθ' αὖ, μεσσηπτόλιός περ ἔων, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομένει, Τρώεσιν ἐπάλμενος ἐν φόβον ὤρσει·

Πέφνε γ' Ὀθρυονῆα, Καθησόμενον ἔνδον ἐόντα·
 Ὃς ῥα νέον πολέμοιο μείλ' κλέος εἰληλύθει·
 Ἡ, ττε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Κασάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέχειο δὲ μέγα ἔργον,
 Ἐκ Τροίης ἀέκοιλας ἀπώσμεν ἦας Ἀχαιῶν.
 Τῷ δ' ὁ γέρον Πριάμος ὑπὸ τ' ἔχειο, καὶ καλὴνδσε
 Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ', ὑποχεσίοσι πιθήσας.
 Ἰδομενδὲς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δαυρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν ἔφι βιβάνια τυχών· ἔδ' ἤρκεσε θώρηξ
 Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
 Δέπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπ' ἄξαλο, φώνησέν τε·

370

Οθρυονεῦ, πέρι δὴ (ε βροτῶν ἀνίζομ' ἀπάντων,
 Εἰ ἐτέον δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέσης
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέχειο θυγατέρα ἦν.
 Καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποχόμενοι τελέσασμεν·
 Δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἀργεὺς ἐξαγαγόντες, ὀπήμεν· εἶκε σὺν ἄμμιν
 Ἰλίου ἐκπέσης εὖ γατόμενον πολίεθρον.
 Ἀλλ' ἐπεί, ὅφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποιοπόροισιν
 Ἀμφὶ γάμῳ· ἐπεὶ ἔτοι ἐδιδώλ' ἀκακοὶ εἰμὲν.

80

Ὡς εἰπὼν, ποδὸς εἶλκε καλὰ κράτερην ὑσμίνην
 Ἥρως Ἰδομενδὲς· τῷ δ' Ἀσῖος ἦλθεν ἀμύντωρ,
 Πεζὸς περὶ ἴσπων· τῷ δὲ πνεῖοντε κατ' ὤμων
 Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἔετο θυμῷ
 Ἰδομενῆα βαλεῖν, ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δαυρὶ
 Λαμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ περὶ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 Ἡριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυὺς ἦριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
 Ἡὲ πῖτυς βλωθρῇ, τήν τ' ἔρρει τέκλινας ἄνδρες
 Εἰζέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νῆϊον εἶναι·
 Ὡς ὁ περὶ ἴσπων καὶ δίφρῳ κῆτο ταυνοδαίς,
 Βεβρυχῶς, κόγιος δέδραγμῶς ἀμαλίσσεως.

90

Εκ δὲ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
 Οὐδ' ὅγε τόλμησεν, δηῖων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
 Ἀψ' ἴωπυς εἰρέψαμ'· τὸν δ' Ἀντίλοχος μῦρε χάρμης
 Δυρὶ μέσον περόνησε τυχών· ἔδ' ἥρκεσε θώρηξ
 Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἀδμαίνων ἀεργέος ἔκπεσε δίφρου.
 Ἰωπυς δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμῃς Νέστωρος υἱός, 400
 Εξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 Διήφοβος δὲ μάλα χεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
 Ἀσίῃς ἀχνύμῃος, καὶ ἀκόντισε δυρὶ φαεινῷ·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλδάλο χάλκεον ἔλχος
 Ἰδομενίδης· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴση,
 Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
 Δινωτὴν φορέεσκε, δῦω κανόνεσσ' ἀραρῆαν·
 Τῇ ὕπο πᾶς ἐάει, τό δ' ὑπὲρ πλάτο χάλκεον ἔλχος·
 Καρφαλέον δὲ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος αὔσεν
 Ἐλχος· ἔδ' ἄλιόν ῥα βαρέϊς χειρὸς ἀφῆκεν, 410
 Ἀλλ' ἔβαλ' Ἰωπασίδην Ὑψήνορα, ποιμῆνα λαῶν,
 Ἡπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γένεατ' ἔλυσε.
 Διήφοβος δ' ἐκπαγλον ἐπ' ἔξαστο, μακρὸν αὔσας·
 Οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος καὶτ' Ἀσιος· ἀλλὰ ἐφημὶ,
 Εἰς Αἰδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κραίεροιο,
 Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὥπασα σομπόν.
 Ως ἔφατ'· Ἀργεῖοισι δ' ἄχος ἦν· ἐτ' ἄξαμφοῖο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
 Ἀλλ' ἔδ', ἀχνύμῃος περ, εἴς ἀμέλησεν ἐταῖρον,
 Ἀλλὰ θείων περὶ βῆ, καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε. 420
 Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῦω ἐρίηρες ἐταῖροι,
 Μυκιδᾶς, Εφίοιο παῖς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα σενάχοντε.
 Ἰδομενίδης δ' ἔλῃγε μῆρος μέγα· ἔετο δ' αἰεὶ

400

410

420

Ηέ τινα Τρώων ἐρεβενῇ νυκτὶ καλύψαι,
 Ἡ αὐτὸς δεπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
 Εὐθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
 Ἡρῷ Ἀλκίθοον· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀλχίσαο·
 Πρεσβύταίνην δ' ὤππε θυγατρῶν Ἰωποδάμεαν,
 Τὴν περὶ κῆρι φίλησε παῖρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκασο
 Κάλλει, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσὶ· τῦνεκα καὶ μιν
 Γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ Ἀρείῃ·

430

Τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,
 Θέλξας ὅσπε φαιναῖ, πέδησε δὲ φαίδιμα γῆα.
 Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγεῖν δύνατ', ἔτ' ἀλέασθαι·
 Ἀλλ', ὥςπερ σῆλιν, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
 Ἀτρέμας ἐσαότα, σῆθος μέσον ἔτασε δερὶ
 Ἡρῶς Ἰδομενῆος, ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 Χάλκεον, ὅς οἱ παρῶθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκει ὀλεθρον.
 Δὴ τότε γὰρ αὔον αὔσεν, ἐρεικόμενος περὶ δερὶ·
 Δάπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
 Ἡ ῥά οἱ ἀπαίρυσσα, καὶ ἔριαχον πελέμιζεν
 Ἐλχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μῆλός ὄβριμος Ἀρης.
 Ἰδομενῆος δ' ἐκπαγλον ἐπ' ἄλσος, μακρὸν αὔσας·

40

Διήφοβ', ἢ ἄρα δή τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι
 Τρεῖς ἐνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὐχεσθαι αὐτως·
 Δαμόνι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος Ἴσασ' ἐμῆιο,
 Οφρα ἴδης, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἐκάνω,
 Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίπρον·
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δαχαλίωνα·
 Δαχαλίῳ δ' ἐμὲ τίχλει, πολέας ἄνδρεσσιν ἄνακτα,
 Κρήτη ἐν Ἀρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἐνεικαν,
 Σοὶ τε κακὸν, καὶ παῖρι, καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.

50

Ὡς φάτο· Διήφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριζεν.

Η τινά πω Τρώων ἑταρίσασθαι μεγαθύμων,
 Ἀψ' ἀναχωρήσας· ἢ πειρήσασθαι καὶ οἶος.
 Ωδε δέ οἱ φρονέοντι, δοῦσάσθαι κέρδιον εἶναι,
 Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὖρεν ὁμίλῃ
 Ἐσαότ'· αἶεϊ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖω,
 Οὐνεκ' ἄρ', ἐοθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, ὅτι τίσκεν·
 Ἀλχὺ δ' ἰσάμμερος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

460

Αἰνεία, Τρώων βεληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 Γαμβρῶ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἰκάνει·
 Ἀλλ' ἔπαυ, Ἀλκαθόω ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ
 Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἐνι, τυτθὸν ἐόντα·
 Τὸν δέ τοι Ἰδομενίδης δερικλυτὸς ἐξενάριξεν.

Ως φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε·
 Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενίδα, μέγα πολέμοιο μεμνηώς.
 Ἀλλ' ἐκ Ἰδομενίδα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς,
 Ἀλλ' ἔμμεν, ὥς ὅτε τις σὺς ἔρυσιν ἀλκὴ πεποισθῶς,
 Οσε μῦθε κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολλὸν ἀνδρῶν
 Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
 Ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπειον· αὐτὰρ ὁδόντας
 Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἀνδρας.
 Ως μῦθεν Ἰδομενίδης δερικλυτὸς, ὃδ' ὑπεχώρει,
 Αἰνείαν ἐπιόντα βοῇ θοόν· αὔε δ' ἐταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἑσπέρων, Ἀφαρῆά τε, Διήπυρόν τε,
 Μηριόνην τε, καὶ Αντίλοχον, μήσωρας αὐτῆς·
 Τὺς οὖν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

70

80

Δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶω ἀμύνατε· δειδία δ' ἀνῶς
 Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν·
 Ὅς μάλα καρτερὸς ἐστὶ μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 Καὶ δ' ἔχει ἥθης ἄνθος, ὅ,τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γεγενοίμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Αἰψά κεν ἢ ἐφείροίτο μέγα κράτος, ἢ ἐφεροίμην.

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
 Πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὥμοισι κλινάντες.
 Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισι,
 Διήφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Αἰγύνορα δῖον, 490
 Οἳ οἱ ἄμ' ἠγεμόνες Τρῶων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Λαοὶ ἔπονθ', ὥσείτε μέλα κλίλον ἔσπελο μῆλα
 Πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυ' δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 Ως Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσι γεγῆθαι,
 Ως ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπιπτόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
 Οἱ δ' ἄμφ' Αλκαθίῳ αὐτοχεδὸν ὠρμήθησαν
 Μακροῖσι ξυσοῖσι· περὶ στήθεσι δὲ χαλκὸς
 Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομδῶν καθ' ὅμιλον
 Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,
 Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενίδης, ἀτάλαντοι Ἀρηϊ, 500
 Ἰεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεῖ χαλκῷ.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 Ἀλλ' οὐ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλδάλο χάλκεον ἔλχος·
 Αἰχμὴ δ' Αἰνείας κραδαυνομένη κατὰ γαῖης
 Ωχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρυσεν.
 Ἰδομενίδης δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
 Ρῆξε δὲ Δῶρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 Ηφυσ'· οὐδ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοςῶ.
 Ἰδομενίδης δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔλχος
 Ἐπάσασατ', ὅδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλά 10
 Ωμοῖν ἀφελέσασα· ἐπείγεται γὰρ βελέεσιν.
 Οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μετ' ἰὸν βέλος, ὅτ' ἀλέασθαι·
 Τῷ ῥα καὶ ἐν σαδῇ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
 Τρέσσαι δ' ἔκτετι ρίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο·
 Τῷ δὲ βάδην ἀπίόντος ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ
 Διήφοβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεῖ·

Αλλ' ὅγε καὶ τότε ἄμαρπεν, ὃ δ' Ἀσκαλάφον βάλε δαυρὶ,
 Υἱὸν Εὐναλίοιο, δι' ὅμην δ' ὄβριμον ἔλχος
 ἔχεν· ὃ δ' ἐν κοιήσιν πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ. 520
 Οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυσο βριήπυος ὄβριμος Ἀρης
 Υἱὸς ἰοῖο πεσόντος ἐνὶ κράτερῃ ὑσμίνῃ·
 Αλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ολύμπῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσιν
 Ἦτο, Διὸς βελήσιν ἐελμύς, ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐργόμενοι πολέμοιο.
 Οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκαλάφῃ αὐτοχεδὸν ὠρμήθησαν·
 Διήφοβος μὲν ἅπ' Ἀσκαλάφῃ σῆληκα φαεινὴν
 ἤρπασε· Μηριόνης δὲ δοῶ ἀτάλαντος Ἀρηϊ
 Δαυρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσῶσα. 30
 Μηριόνης δ' ἐξαυτὶς ἐπάλμενος, αἴγυπιός ὣς,
 Εξέρυσσε πυρμυνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔλχος·
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης,
 Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσῳ χεῖρε τιτίνας,
 Εξῆλθ' πολέμοιο δυσιχέος, ὅφρ' ἴκεθ' ἰώπης
 Ωκίας, οἳ οἱ ὀπιοδε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 ἔστασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρμαλα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἳ τὸν γε περὶ ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα,
 Τειρόμενον· καλὰ δ' αἶμα νευτάτῃ ἐρρεε χειρός·
 Οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσθετος ὀρώρει. 40
 Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην, ἐπορεύσας,
 Λαμνὸν τύψ', ἐπὶ οἱ τετραμμύον, ὅξείῃ δαυρὶ·
 Εκκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἄσπις ἐάφθη,
 Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δὲ οἱ δάνατος χύτο θυμοραϊσῆς.
 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα, μετασρεφθέντα δοκάσας,
 Οὔτας ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 Ἦτ' ἀνὰ νῶτα δέσσεια διαμπερές, αὐχέν' ἰκάνει·
 Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὃ δ' ὕπλιος ἐν κοιήσιν

Κάωπτεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσας.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρυσσε, καὶ ἀνύλο τὰ χεῖ' ἀπ' ὤμων, 550
 Παπλάωνων· Τρῶες δὲ περὶ σάδον ἄλλοθεν ἄλλος
 Οὐτάζον σάκος ἄρ' ὡς Παναίολον, ἔδ' ἐδύνατο
 Εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροῖα νηλεῖ χαλκῷ
 Ἀντιλόχῃ· περὶ γὰρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστωρος υἱὸν ἔρυσσε, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
 Οὐ μὲν γὰρ ποτ' ἀνὰ δῆϊων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτὸς
 Στρωφᾷτ'· ἔδ' οἱ ἔλχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Σείόμενον ἐλέλιχτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν,
 Ἡ τὰ ἀκονίσσασα, ἢ ἐχέδον ὀρμηθῆναι.
 Ἀλλ' ἔλθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον 60
 Ἀσιάνην, ὅς οἱ ἔτα σάκος μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
 Ἐλγύθεν ὀρμηθεὶς· ἀμενήνωσεν δὲ οἱ ἀχμῆν
 Κυανοχᾶτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγέρας.
 Καὶ τὸ μὲν αὐτῷ μῆν', ὥς σκῶλος πυρίκαυτος,
 Ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
 Ἀψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπίοντα μεταπόμενος βάλε δρεῖ
 Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλῷ· ἔνθα μάλισα
 Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς οἷζυροῖσι βροτοῖσιν·
 Ἐνθα οἱ ἔλχος ἔπηξεν· ὃ δ' ἐσπόμενος, περὶ δρεῖ 70
 Πάπαρ', ὥς ὅτε βῆς, τὸν τ' ἔρεσι βυκόλοι ἄνδρες
 Ἰλλάσιν ἐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγυσιν·
 Ὡς ὁ τυπεὶς ἥσπαρε μίνυθά περ, ἔτι μάλα δὴν,
 Οφρα οἱ ἐκ χροῶς ἔλχος ἀνεσπάσατ' ἐλγύθεν ἐλθὼν
 Ἡρώς Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε.
 Διήπυρον δ' Ἐλενος ξίφει χεδὸν ἥλασε κόρσῃν
 Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
 Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πῆσε· καὶ τις Ἀχαιῶν
 Μαρναμῶν μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισε·

Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν. 580
 Ατρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ελένω ἥρωϊ ἄνακτι,
 Οἷον δόρυ κραδῶν· ὁ δὲ τόξον πῆχυν ἀνείλκε.
 Τῷ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην, ὁ μὲν ἔλχεϊ ὀξυόεντι
 ἰετ' ἀκονίσασα, ὁ δ' ἀπὸ νάρθηφιν οἷσ' ὦ·
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ σῆθος βάλεν ἰῶ
 Θώρηκος γυῖον, ἀπὸ δ' ἐπ' αἶσιν πικρὸς οἷσός.
 Ως δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πύλοφιν μεγάλην κατ' ἄλωιν
 Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθαι,
 Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ ἢ λιγυρῆος ἐρωῇ· 90
 Ως ἀπὸ Θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 Πολλὸν ἀποπλάγχθεις, ἐκὰς ἐπ' αἶσιν πικρὸς οἷσός.
 Ατρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Τὴν βάλεν, ἢ ῥ' ἔχε τόξον εὖζοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 Ἀνικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔλχος.
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
 Χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλιον ἔλχος·
 Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάλθυμος Ἀγέτωρ,
 Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν εὐστροφὴ οἶος Ἀῶτος,
 Σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ Θεράπων ἔχε ποικιλῆ λαῶν. 600
 Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 Ηἷε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
 Σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτήϊ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ατρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραγὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔλχος·
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 Οὐτάσεν, ὃδὲ διὰ περὶ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσας·
 Ἐχέτο δ' ὁ σάκος ἄρ' ὅτε, καλεκλάδῃ δ' ἐνὶ καυλῷ
 ἔλχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη, ἢ ἐέλπετο νίκην·
 Ατρεΐδης δὲ, ἐρυσάμενος ξίφος ἀργυράηλον, 10

Αλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὃ δ' ὑπ' ἀσπίδος ἔειτο καλὴν
 Αἰνὴν εὐχαλκον, ἐλαῖνῳ ἄμφι πελέκῳ,
 Μακρῷ, εὐξέσῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοιτο.
 Ητοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἰσποδασείης
 Ακρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὃ δὲ περσιόνηα, μέτωπον,
 Ρινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὅσέα, τῷ δέ οἱ ὅσσε
 Πὰρ ποσὶν αἵματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
 Ἰδνώθη δὲ πεσών· ὃ δὲ λαῖξ ἐν γήθεσι βαίνων,
 Τάχ' ἔα τ' ἐξενάριξε, καὶ ἀχόμενος ἔπος ἠΐδα·

Λείφετέ θην ἔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων, 620
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρηλοι αὐτῆς·
 Αλλης μὲν λώβης τε καὶ αἵματος ἐκ ἐπιδάϊς,
 Ἦν ἐμὲ λωβήσααδε, κακαὶ κύνες· ἔδ' ἐτι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτῳ χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
 Ξεῖν'· ὅσε πῶτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν ἀπὴν.
 Οἷ μὲ κενιδίην ἄλοχον καὶ κλήματα πολλὰ
 Μὰ ψοῖ' οἷ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέαδε παρ' αὐτῇ·
 Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
 Πῦρ ὁλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιῆς·
 Αλλὰ ποθὶ χήσεαδε, καὶ ἐοσύνεμοί περ, Ἀρης. 30
 Ζεῦ πάτερ, ἥ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλον'·
 Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριτῆσι
 Τρωσὶν, καὶ μῆδος αἶν ἀτάσθαλον, ἔδ' ἐδύναν'
 Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοῖα πολέμοιο.
 Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνῳ, καὶ φιλότῃος,
 Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 Τῶν πέρ τις καὶ μάλλον ἐέλδ' ἐξ ἔρον ἔῖναι,
 Ἦ πολέμῳ· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρηλοι ἔασιν.
 Ὡς εἰπὼν, τὰ μὲν ἐνὶ ἀπὸ χροὸς αἵματόεντα 40
 Συλίσας, ἐτάροισι δίδυ Μεγέλαος ἀμύμων·

Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν θερμάχοισιν ἐμίχθη.
 Ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπ' ἅλλο Πυλαμμέος βασιλῆος
 Ἀρπαλίων, ὃ ρα πατρὶ φίλῳ ἔπελο πολεμίζων
 Ἐς Τροίην, ὃδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν.
 Ος ρα τότε Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος ἔτασε δαυρὶ
 Ἐγγύθεν, ὃδ' ἐδ' ἀπὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσει.
 Ἀψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλείων,
 Πάνησε παπλήνων, μή τις χροά χαλκῷ ἐπαύρη.
 Μηριόνης δ' ἀπίονλος ἴει χαλκήρε' οἷσόν.
 Καί ρ' ἔβαλε γλῆστον κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ οἷστος
 Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀσέον ἐξεπέρυσεν.
 Ἐξόμμος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 Θυμὸν ἀποπνείων, ὥς σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέει, δεῦρ' ἐδ' αὖ γαῖαν.
 Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοιο.
 Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον παρὶ Ἴλιον ἱρὴν
 Ἀχνύμμοι· μέλα δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων.
 Ποινὴ δ' ἔτις παυδὸς ἐγένετο τεθνεώτος.

650

Τῷ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκλαμμένοιο χολώθη· 60
 Ξεῖνος γὰρ οἱ ἦν, πολέσιν μείλ' ἀπαφλαγόνεσσι.
 Τῷ ὅγε χυμὸς παρὶ χαλκήρε' οἷσόν.
 Ἦν δέ τις Εὐχύνωρ, Πολυίδε' ἀνδρὶ υἱὸς,
 Ἀφνειὸς τ', ἀγαθὸς τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
 Ος ρ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ἐπὶ νηὶ ἔβαινε.
 Πολλάκι γὰρ οἱ εἶπε γέρον ἀγαθὸς Πολυίδος,
 Νέστω ὑπ' ἀργαλή φθιάδα οἷς ἐν μεγάροισιν,
 Ἡ μετ' Ἀχαιῶν νόστον ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
 Τῷ ρ' αἶμα τ' ἀργαλήν θωὴν ἀλείνεν Ἀχαιῶν,
 Νέστον τε συγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ· 70
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἕαλος· ὦκα δὲ θυμὸς
 Ὡχέτ' ἀπὸ μελέων συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

Ως οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς ἀθομβροῖο·
 Ἐκλῶρ δ' ἔκ' ἐπέπυτο Διὶ φίλος, ἔδέ τι ἦδη,
 Οὔτι ρά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δῆϊόωντο
 Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 Ἐπλετο, τοῖος γὰρ γαῖόχορος Ἐννοσίγαιος
 Ωτρυν' Ἀργεῖους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 Ἀλλ' ἔχεν, ἥ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλλον,
 Ρηξάμβρος Δαναῶν πυκινὰς εἵχας ἀσπισίων· 680
 Ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσίλαος,
 Θῆν' ἐφ' ἄλδος πολεῖς εἰρυμνά· αὐτὰρ ὑπερθε
 Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλισα
 Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχῃ αὐτοῖ τε καὶ ἴσποι·
 Ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ιάονες ἐλκεχίτωνες,
 Λοκροὶ, καὶ Φθῖοι, καὶ φαειμόνεες Ἐπειοὶ,
 Σπευδῆν' ἐπαΐσσοντο νεῶν ἔχον· ἔδ' ἐδύναντο
 Ὄσσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ ἔεικλον Ἐκτορα δῖον·
 Οἱ μὲν Ἀθηναίων περλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν 90
 Ἠρχ' υἱὸς Πηλεΐω, Μενεσᾶς· οἱ δ' ἄμ' ἔποντο,
 Φεΐδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε.
 Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, μνηστέρων τε Ποδάρκης,
 Ἦτοι δ' μὲν, νόθος υἱὸς Οἰλῆος Δείοιο
 Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔταμεν
 Ἐν Φυλάκῃ γαῖης ἀποπαλρίδος, ἄνδρα καλακλῆς,
 Γνωτὸν μητρὸς Εριώπιδος, ἣν ἔχ' Οἰλᾶς·
 Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο παῖς τῷ Φυλακίδαο·
 Οἱ μὲν περὶ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μέγα Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700
 Αἴας δ' ἔκ' ἐτι πάμπαν, Οἰλῆος ταχὺς υἱός,
 Ἰσατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίης, ἔδ' ἠβρόν·
 Ἀλλ' ὥς ἐν νεῶν βόε οἶνοπε πηκλὸν ἄροτρον,

Ἴσον θυμὸν ἔχοντε, τιτάνεσσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 Πρυμνοῖσιν κεράεσσιν πολὺς ἀνακηκίει ἰδρῶς·
 Τῷ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐξοὺν ἀμφὶς ἔργει
 ἱερῶν κατὰ ὥλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρῆρης·
 Ως τῷ, παρβεβῶτε μάλ' ἔασαν ἀλλήλοισιν.
 Ἀλλ' ἦτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἰδοῖοι
 Λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
 Ὅσποτε μιν κάμαλός τε καὶ ἰδρῶς γέναθ' ἵκοιτο.
 Οὐδ' ἄρ' Οἰλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 Οὐ γὰρ σφιν σαδὴν ὑσμίνην μίμνε φίλον κῆρ·
 Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἰσποδασείας,
 Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας ἀκύνκας καὶ μείλινα δῦρα·
 Ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐσρόφω οἶδός αὐτῷ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιθότες· οἷσιν ἔπειρα
 Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρῶτε, σὺν ἔντεσι δαδδαλέοισι,
 Μάργαντο Τρωσὶν τε καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυτῇ·
 Οἱ δ' ὅπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον· ὅδε τι χάρμης
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ οἵ τοι.
 Ἐνθα κε λαγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν περὶ Ἴλιον ἠνεμόεσαν,
 Εἰ μὴ Πηλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παρασάς·
 Ἐκτορ, ἀμήχανός ἐστι παρὰ ῥήϊοισι πιθέσθαι.
 Οὐνεκά τοι πῆρι δῶκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα,
 Τένεκα καὶ βελῆν ἐθέλεις περὶ δόρυ καὶ ἄλλων;
 Ἀλλ' ἔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἐλέσθαι·
 Ἀλλὰ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆϊα ἔργα·
 Ἀλλὰ δ' ὀρχησὺν, ἐτέρῳ κίθαριν καὶ αἰοδὴν.
 Ἀλλὰ δ' ἐν στήθεσσι τίθει νόον ἀρύοπα Ζεὺς
 Ἐσθλὸν, τῷ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἀνθρώποι,
 Καὶ τε πόλεις ἐσάωσσε, μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.

710

20

30

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 Πάνη δ' ὅ (εἰ περὶ σέφανος πολέμοιο δέδηκε·
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τείχος ἔβησαν,
 Οἱ μὲν ἀφειᾶσιν σὺν τ' ἄχεσιν, οἱ δὲ μάχοντο)
 Παυρότεροι πλεόνεοσι, κεδαιδέντες κατὰ νῆας.
 Ἀλλ' ἀναχασάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἄριστε. 740
 Ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσάμεθα βελήν·
 Ἡ κεν ἐνὶ νῆεσσι πολυκλήϊσι πύσσωμεν,
 Αἶψ' ἐθέλησι θεὸς δόμῳ κρατος, ἢ κεν ἔπειλα
 Πάρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἢ δ' ἔγωγε
 Δεῖδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποσήσωμι) Ἀχαιοὶ
 Χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
 Μίμνει, ὃν ἔκτετι πάλχῳ μάχης χήσεσθαι οἶω.

Ως φάτο Πηλυδάμας· ἅδ' δ' Ἐκτορι μῦθος ἀπήμων·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τ' ἄχεσιν ἄλλο χαμᾶζε·
 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 50

Πηλυδάμα, σὺ μὲν αὐτὸς ἐρύκακε πάντας ἄριστε·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κῆσ' εἶμι, καὶ ἀνίσσω πολέμοιο·
 Αἶψα δ' ἐλᾶσομαι αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.

Ἡ ῥα, καὶ ὥρμήθη, ὅρ' ἔτι νιφόνει ἐοικώς,
 Κεκλιγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ', ἠδ' ἐπικύρων.
 Οἱ δ' ἐς Πανθοίδην ἀγαπήνορα Πηλυδάμαντα
 Πάντες ἐπεσδ' οὐτ', ἐπεὶ Ἐκτορος ἔκλυον αὐδήν.
 Αὐτὰρ ὁ Δηϊφობόν τε, βίην δ' Ἐλένοιο ἀνακτος,
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἀσιον Ὑρτάκην υἱὸν,
 Φοῖτα ἀνὰ πρυμνάχης διζήμενος, εἴ περ ἐφάρποι· 60
 Τὺς δ' εὖρ' ἔκτετι πάμπαν ἀπήμονας, ἔδ' ἀνολέθρες·
 Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἀπὸ πρύμνησιν Ἀχαιῶν,
 Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέλεο ψυχὰς ὀλέσαντες·
 Οἱ δ' ἐν τείχει ἔταν βέλῃμενοι, ὑτάμενοί τε.
 Τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἄριστερὰ δακρυόεσσης

Δῖον Ἀλέξανδρον, Ελένης πόσιν ἠΰκόμοιο,
Θαρσύνονθ' ἐτάρας, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
Ἀλχὺ δ' ἰσάμενος προσέφη ἀχροῖς ἐπέεσσι·

Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναῖμανες, ἠπεροπδάτα,
Πῦ τοι Διήφοβός τε, βίη δ' Ἐλένοιο ἀνακλός,
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἀσιος Ὑρτάκῃ υἱός;
Πῦ δέ τοι Οθρυονάς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἰλιος ἀπηνή· νῦν τοι σῶς ἀπὺς ὄλεθρος.

770

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος Θεοειδής·
Ἐκλор, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀνάγτιον ἀγτιάσασθαι,
Ἀλλοσε δὴπότε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
Μέλλω, ἐπεὶ ὅδ' ἐμὲ πᾶμπαν ἀνάγκιδα γείναίτο μήτηρ·
Εἴ μ' ἔσθ' ὡς παρὰ νηυσὶ μάχην ἠγείρας ἐταίρων,
Ἐκ τῶδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
Νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκλαθεν ὅς σὺ μεταλλάξ· 80
Οἶω Διήφοβός τε, βίη δ' Ἐλένοιο ἀνακλός,
Οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμῶν ἐλχέησιν,
Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
Νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἄμ' ἐφόμεθ', ὅδε τι φημί
Ἀλκῆς δαήσεσθαι, ὅση δύναμὶς γε πάρεσι.
Πὰρ δύναμιν δ' ἔκ' ἐστὶ καὶ ἰσάμενον πολεμίζειν.

Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεῖς φρένας ἥρωες·
Βᾶν δ' ἴμεν, ἐνθα μάλισα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
Ἀμφὶ τε Κεβριόνην, καὶ ἀμύμονα Πηλυδάμαντα,
Φάλην, Ορθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
Πάλλμυν τ', Ἀσκανιόν τε, Μόρυν δ' υἱ' Ἰωποτίωνος·
Οἱ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἄμοιβοι
Ἡοὶ τῇ περτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἄελλῃ,
Ἡ ῥά δ' ὑπὸ βροντῆς παλρὸς Διὸς εἴσι πείδονδε,

90

Θεωπέτω δ' ὁμάδω ἀλὶ μίσγετο, ἐν δέ τε πολλὰ
 Κύμαλα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Κυρλά, φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
 Ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι 800
 Χαλκῶ μαρμαίροντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο·
 Ἐκλῶρ δ' ἠγεῖτο, βροτολογῶ ἴσος Ἀρηϊ,
 Πριαμίδης· πρὸ ἔθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πᾶντοσε ἴσσην,
 Ρινοῖσιν πυκινὴν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείτο σῆληξ.
 Πᾶντι δ' ἅμφι φάλαγγας ἐπειρᾶτο περποδίζων,
 Εἵπως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια περβιβῶντι.
 Ἀλλ' ὃ σύλχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι Αἰαχῶν.
 Αἴας δὲ πρῶτος περκαλέεσθαι, μακρὰ βιβάδων·

Δαμόνιη, χεδὸν ἐλθέ· τίη δεῖδίσσας ἔσως 10
 Ἀργεῖους; ἔτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν,
 Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Αἰαχοί.
 Ἡ δὲν πρὸς τοι θυμὸς ἐέλπετο ἔξαλαπάξειν
 Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰς ἡμῖν.
 Ἡ κε πολὺ φθαγὴ εὖ νομομένη πόλις ὕμῃ
 Χερσὶν ὕφ' ἡμετέρῃσιν αἰῶσα τέ, περνομένη τε.
 Σοὶ δ' αὐτῷ φημι χεδὸν ἔμμεναι, ὁπότε φάγων
 Ἀρήση Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
 Θάσσοντας ἱρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἴσπυες,
 Οἳ (εἰ πόλινδ' οἴσῃσι, κοῖοντες πεδίσιοι. 20

Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
 Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Αἰαχῶν,
 Θάρσυνος οἰωνῷ· ὃ δ' ἀμείβετο φάδιμος Ἐκλῶρ·

Αἴαν ἀμαρτοεπὲς, βρυγαῖε, ποῖον ἔειπες;
 Αἶ γ' ἐγὼν ἔτω γε Διὸς παῖς Αἰγυόχοιο
 Εἶην ἡμάλα πᾶντα, τέκoi δέ με πόντια Ἡρῃ,
 Τιοίμην δ' ὥς τίειτ' Αθηναίη καὶ Απόλλων·

Ως νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
 Πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφύσσεαι, αἴ κε ταλάσσης
 Μείναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὃ τοι χροῖα λειριόεντα 830
 Δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἢ δ' οἰωνὸς
 Δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ως ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Νηὶ Δεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' Ἰάχε λαὸς ὀπίθεν·
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, ἔδ' ἐλάθοντο
 Ἀλκίης, ἀλλ' ἔμμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους·
 Νηὶ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα, καὶ Διὸς αὐγὰς.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Α, Ξ,

Επιγραφή.

Ξῖ, Κρονίδην λεχέεσσι παρήπαφεν Ὑπνος, ἰδ' Ἡρη.

ΝΕσορα δ' ἔκ' ἐλαθεν Ἰαχῆ, πίνοντά περ ἔμπις,
 Ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Φράζεο, διὲ Μαχᾶον, ὅπως ἔσαι τάδε ἔργα·
 Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος ἄθοπα οἶνον,
 Εἰσόκε θερμὰ λοετρά εὐπλόκαμος Ἐκαμήδη
 Θερμῇ, καὶ λῶσῃ ἀπὸ βρότον αἱματόεντα·
 Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἶτομα ἐς περὶ ὠπὴν.

Ως εἰπὼν, σάκος εἶλε τετυγμένον ἦος ἦος,
 Κεῖμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἰωποδάμοιο,
 Χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἐοῖο.

Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔλχος ἀκαχμήον ὀξείῃ χαλκῷ·
 Στῇ δ' ἐκλὸς κλισίης, τάχα δ' εἰσίδεν ἔργον αἰεὶ κές,
 Τὸς μὲν ὀρινομήνας, τὸς δὲ κλονέοντας ὅπιθε
 Τρῶας ὑπερθύμης· ἐρέριπτο δὲ τείχος Ἀχαιῶν.
 Ως δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαιγος μέγα κύμαλι κωφῷ,
 Οασόμενον λιγέων ἀνέμων λαψήρᾳ κέλᾳθα
 Αὐτως, ὃδ' ἄρα τε περικυλίνδε' ὑδετέρωστε,
 Πρίν τινα κεκριμμένον καλαβήμεναι ἐκ Διὸς ἕρον·
 Ως ὁ γέρον ὤρμανε, δαΐζόμενος κατὰ θυμὸν 20
 Διχθάδι· ἢ μὲθ' ὁμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
 Ἡέ μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμήνα λαῶν.
 Ωδε δὲ οἱ φρονέοντι δοάσασθαι κέρδιον εἶναι,
 Βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
 Μαργάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρής
 Νυσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔλχεσιν ἀμφιγυίοισι.

Νέστορι δὲ ξύμβλητο διοτρεφέες βασιλῆες
 Παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήσασθαι χαλκῷ,
 Τυδείδης, Οδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 Πολλὸν γὰρ ἅπ' ἀπάνδθε μάχης εἰρύατο νῆες 30
 Θιν' ἐφ' ἀλὸς πολέης· τὰς γὰρ πρῶτας πεδίονδε
 Εἵρυσαν, αὐτὰρ τείχος ἐπὶ πρυμνήσιν ἔδειμαν.
 Οὐδὲ γὰρ ὃδ', ἄρυσ' περ ἐὼν, ἐδυνήσασθαι πάσας
 Αἰγιαλὸς νῆας χαδεῖν· σείνοντο δὲ λαοί.
 Τῷ ῥα περκρόσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης
 Ἡϊόνος σῶμα μακρὸν, ὅσον συνεέργαθον ἄκρα.
 Τῷ ῥ' οἷγ' ὀφείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο,
 Ἐλχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνητο δὲ σφιν
 Θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραίος
 Νέστωρ, πλῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν· 40
 Τὸν καὶ φωνήσας περσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ω Νέστωρ Νηληϊάδην, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δειρ' ἀφικάνεις ;
 Δείδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἐκλῶρ,
 Ὡς ποτ' ἐπιπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσι ἀγορᾶν,
 Μὴ πρὶν σὰρ νηῶν περὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτὰς.
 Κεῖνός τ' ὥς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντ' αἶα τελεῖται.
 Ὡς οὔποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Ἐν θυμῷ βάλλοντο ἑμοὶ χόλον, ὥπερ Ἀχιλλεύς·
 Οὐδ' ἐθέλῃσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσι νέεσσι.

50

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱσπότα Νέστωρ·
 Ἡ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετάρχα, εἴδ' κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παραπεκτῆναισσι.
 Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ὃ ἐπέπιπλεν,
 Ἀρρήκλον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
 Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαςον ἔχουσι
 Νωλεμές· εἴδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
 Ὅσποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέοντο·
 Ὡς ἐπιμῖξ κτεῖνοντο, αὐτὴ δ' ἔρανον ἴκει.
 Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τὰδε ἔργα,
 Εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' ἐκ ἅμμε κελεύει
 Δύμῃα· καὶ γὰρ πῶς βεβλημύον ἐσὶ μάχεσθαι.

60

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Νέστωρ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσι μάχοντο,
 Τεῖχος δ' ἐκ ἔχρασμε τετυγμύον, εἴδ' τι τάφρος,
 Ἡ ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ
 Ἀρρήκλον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ ἔσεσθαι·
 Οὕτω πῶς Διὶ μέλλει ὑπερμυθεῖ φίλον εἶναι,
 Νωνύμης ἀπολέσθαι ἅπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
 Ἡδεῖα μὲν γὰρ, ὅτε πύφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
 Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τὰς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
 Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδθησεν.

70

Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 Νῆας, ὅσας πρῶται εἰρύαλα ἄλχι θαλάσσης,
 Ελκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσομεν εἰς ἄλα δῖαν·
 Ὑψι δ' ἐπ' ἀνάων ὀρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 Νυξ ἄβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόχωρ' πολέμοιο
 Τρῶες, ἐπεῖτα δέ κεν ἐρυσάμεθα νῆας ἀπάσας·
 Οὐ γὰρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, εἴδ' ἀνὰ νύκτα. 80
 Βέλλερον, ὃς φεύγων περφυγῇ κακὸν, ἥπερ ἀλώῃ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν περσέφῃ πολύμηλις Οδυσσεύς·
 Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν (εἰ ἔπος φύγῃ ἕρκος ὀδόντων;
 Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίῃ σφάλλ' ἄλλα
 Σημαίνειν, μὴδ' ἄμμιν ἀνασέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
 Εκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας πολυπύειν
 Ἀργαλέες πολέμους, ὅφρα φθιόμεθα ἕκαστος.
 Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν ἀρυάγχαν
 Καλλείψειν, ἥς ἔνεκ' οἷζύομεν κακὰ πολλά;
 Σίγα, μή τις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τῆτον ἀκέσῃ 90
 Μῦθον, ὃν ἔκιν' ἀνὴρ γε διὰ σόμα πάμπαν ἄγοιτο,
 Οἷσις ἐπίσαρτο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
 Σκηπτεῦχος τ' εἴη, καὶ οἱ πειθοίῃσιν λαοὶ
 Τροασίδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
 Νῦν δέ σ' ὠνοσάμην πάλῃ φρένας, οἷον εἶπες·
 Ος κέλεαι, πολέμοιο συνεσάοτος καὶ αὐτῆς,
 Νῆας εὐσέλμους ἄλαδ' ἐλκόμεν, ὅφρ' ἔτι μάλλον
 Τρωσὶ μὲν ἄκτα γῆρ', ἐπικρατέσσι περ ἔμπτῃς·
 Ἡμῖν δ' ἀπὺς ὄλεθρος ἐπὶ ῥέπῃ· καὶ γὰρ Ἀχαιοὶ
 Σχήσασιν πόλεμον, νηῶν ἄλαδ' ἐλκομένων,
 Ἀλλ' ἀποπαπτανέεσιν, ἐρώσασσι δὲ χάρμης.
 Ἐνθα κε σὴ βελὴ δηλήσῃ, ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεῖτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ω Οδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνὶ πῇ

Αργαλή· ἀτὰρ ὕ μῶ ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
 Νῆας εὐασέλμους ἅλαδ' ἐλκέμεν ἤας Αἰαχῶν·
 Νῦν δ' εἴη, ὅς τῃσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσσοι,
 Ἡ νέος, ἢ παλαῖος· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμενῶ εἴη.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εἰγὺς ἀνὴρ, ὃ δῖθ' ἀ ματ' ἀσομεν, αἴ κ' ἐθέλῃς 110
 Πείθεσθαι· καὶ μή τι κότω ἀγάσσηδε ἕκαστος,
 Οὐνεκα δὴ γρηῃφι νεώτατος εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 Πατὴρ δ' ἐξ ἀγαθῶ καὶ ἐγὼ γῆρος εὖχομαι εἶναι
 Τυδεός, ὃν Θήβησι χυλὴ καλὰ γαῖα κάλυψε.
 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγῆοντο,
 Ωκεον δ' ἐν Πλευρώνι, καὶ ἀπειρὴ Καλυδῶνι,
 Αἰγυριος, ἠδὲ Μέλαις, τρίτατος δ' ἦν ἰσπότης Οἰνῆς,
 Πατὴρ δ' ἐμῖο πατὴρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἕτοχος αὐτῶν.
 Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μένει, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ· νῆαδ' ἔστιν,
 Πλαγχθεῖς· ὥς γὰρ πᾶς Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 20
 Ἀδρήστοιο δ' ἔγχευε θυγατρῶν, νῆα δὲ δῶμα
 Ἀφνειὸν βιότοιο, ἄλλος δὲ οἱ ἦσαν ἄρματα
 Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχαλοι ἀμφί·
 Πολλὰ δὲ οἱ παρ' αὐτῷ ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας Αἰαχίους
 Εἰλεῖν· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκνέμεν, ὥς ἐτεόν περ.
 Τῷ κ' ἐν ἡμῶν γέ γ' ἄν κακὸν καὶ ἀνάγκη φάνηται,
 Μῦθον ἀτιμήσῃς πεφασμενόν, ὃν κεν εὖ εἴπω.
 Δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ ἐτάμενοι περ, ἀνάγκη·
 Εἰθ' ἂν εἴπῃ αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δῆϊότητος,
 Ἐκ βελέων, μή πᾶς τις ἐφ' ἑλκεῖ ἑλκος ἄρῃ. 30
 Ἄλλως δ' ὁτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἳ τοπάρους περ,
 Οὐ μὲν ἦρα φέροντες ἀφεσῶσ', ἐδὲ μάχοντο.
 Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοιο·
 Βῶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Οὐδ' ἀλαστοκτινὴν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,

Ἀλλὰ μετ' αὐτὸς ἦλθε, παλαμῷ φωτὶ ἰοικώς·
 Δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ παρ' Ἀχιλλῆος ὁλοὸν κῆρ
 Γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον κ' φῦζαν Ἀχαιῶν 140
 Δερκομυῶ· ἐπεὶ ὅ οἱ ἐνὶ φρένες ὕδ' ἤβαιμά·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ὥς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐσιφλώσει·
 Σοὶ δ' ὅπως μάλα πᾶσιν θεοὶ μάκαρες κοτέενσιν·
 Ἀλλ' ἔτι παρ' Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Εὐρὺ κονίωσιν πεδίον· σύ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
 Φάγοντας περὶ ἄστυ, νεῶν ἅπο κ' κλισιάων.

Ὡς εἰπὼν, μέγ' αὔσεν, ἐπεσύνμενος πεδίοιο.
 Οἶον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρης·
 Τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὅπα κρείων Ἐνοσίχθων 50
 ἦκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα ὀδίνος ἔμβαλ' ἐκάστω
 Καρδίη, ἄλληκλον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἦρ' δ' εἰσῆδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
 Στάσ', ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ρίης· αὐτίκα δ' ἔγνω
 Τὸν μὲν πομπήσιν ἀνὰ μάχην ἀνὰ κυδάνειραν
 Αὐτοκασίγνητον κ' δαίρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδης
 ἦμενον εἰσῆδε· συγερὸς δὲ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 Μερμήριζε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Ὅπως ἑξαπάφοιτο Διὸς νόον ἀγίοχοιο· 60
 Ἥδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βελή,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἰδην, εὖ ἐντύνασαν ἔαυτήν,
 Εἴ πως ἰμείραιτο παραδραθέειν φιλότῃσι
 Ἡ, χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιάρον τε
 Χάη ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πᾶκαλίμῃσι.
 Βῆ δ' ἵμεν εἰς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος ὕς ἐτάξεν

Ηφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
 Κληῖδι κρυπλῇ· τὸν δ' ἔθεός ἄλλος ἀνῶγῃ.
 Ἐνθ' ἦγ' εἰσελθῶσα, θύρας ἐπέθηκε φαινὰς·
 Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροῶς ἱμερόεντος 170
 Λύμαλα πάντα κάθηρεν, ἀλείφαλο δὲ λίπ' ἐλάφῳ,
 Ἀμβροσίῳ, ἑδανῶ, τό ρά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
 Τῷ δὲ κινυμένοιο Διὸς περὶ χαλκοβαλὺς δῶ,
 Ἐμπης ἐς γαῖαν τε καὶ ἔρανδον ἵκετ' αὐτμή.
 Τῷ ῥ' ἦγε χροῶ καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
 Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμυς ἐπλεξε φαινὰς,
 Καλὺς, ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἱανὸν ἔσθλ', ὃν οἱ Ἀθῆνη
 Ἐξυρ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ·
 Χρυσείης δ' ἐνετῆσι καλὰ εἶθος περονᾶτο. 80
 Ζῶσατο δὲ ζῶντην ἑκατὸν θυάνοισι ἀραρυῖαν,
 Ἐν δ' ἄρα ἔρμαλα ἦκεν εὐτρήτοισι λοβοῖσι,
 Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 Κρηδέμενῳ δ' ἐφύπερθε καλύφατο δῖα θεῶν,
 Καλῶ, νηγαλῆφ· λάκκον δ' ἦν, ἥελιος ὥς.
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πῆδιλα.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
 Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
 Τῶν ἄλλων ἀπάνδθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Ἡ ρά νύ μοί τι πείθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κεν εἴπω; 90
 Ἡέ κεν ἀρήσασθαι, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
 Οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἐπεὶ Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἡρῆ, πρέσβη Θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο,
 Αὐδά ὅ,τι φρονέεις· τελέσασθαι δέ με θυμὸς ἀνῶγῃ,
 Εἰ δύναμαι τελέσασθαι γε, καὶ εἰ τελεεσμένον ἐστί.

Τὴν δὲ δολοφρονέουσα παρρηϊά φάτο γαίῃ·

Δὸς νῦν μοι φιλότῃα καὶ ἥμερον, ὧς τε σὺ πάντας
Δαμνᾷ ἀθανάτους, ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·

Εἴμι γὰρ ὀφιομήνη πολυφόρβη πέριχα γαίης, 200

Ωκεανὸν τε θεῶν ἡέσιν, καὶ μήτέρα Τηθύν,

Οἷ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,

Δεξιὰ μοι Ρεΐης, ὅτε τε Κρόνον ἄρυσπα Ζῆς

Γαίης νέρθε καθῆσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Τὸς εἰμὶ ὀφιομήνη, καὶ σφ' ἀκριτα νείκεα λύσω·

Ἦδη γὰρ διερὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχον·

Εὐνῆς καὶ φιλότῃος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.

Εἰ κείνῳ γ' ἐπέεσι παραπτεπιθῶσα φίλον κῆρ

Εἰς ἄνῃν ἀνέσαμι ὁμωθῆναι φιλότῃι,

Αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ ἀγδοίη καλεοίμην. 10

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·

Οὐκ ἔς, ὅδε ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·

Ζητὸς γὰρ τῷ ἀρίστῳ ἐν ἀλκοίνῃσιν ἰαύεις.

Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κετὸν ἱμάντα,

Ποικίλον· ἐνθα δὲ οἱ θελήσῃρια πάντα τέτυκτο·

Εὐθ' ἐνὶ μὲν φιλότῃς, ἐν δ' ἥμερος, ἐν δ' ὀαριεύς,

Πάρφασις, ἣ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·

Τὸν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Τῇ νῦν τῷτον ἱμάντα, τεῶν δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,

Ποικίλον, ὧς ἐνὶ πάντα τέλει χαῖ· ὅδε (εἰ φημί 20

Ἀπρηκλόν γε νέεσθαι, ὅ,τι φρεσὶ σῇσι μνησινᾶς.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ βοῶπις πόντια Ἥρη,

Μειδίσασα δ' ἔπειτα ἐῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.

Ἦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·

Ἥρη δ' αἰξάσα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,

Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ἡμαθίην ἐρατεινὴν,

Σάλατ' ἐφ' ἰωποπόλων ὄρηων ὄρεα νιφένια,

Ἀκροτάτας κορυφάς, ὅδε χθόνα μάρπτε ποδοῖν.

Εξ Αθώω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·

Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος,

230

Εὐθ' Ὑπνῷ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτῳ,

Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ὑπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,

Εἰ μὴ δὴ ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἥδ' ἔτι καὶ νῦν

Πείθῃ· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδὼ χάριν ἤματα πάντα·

Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσπερ φαεινῶ,

Αὐτίκ', ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃ.

Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἀφθιτον αἰεὶ,

Χρῦσεον· Ἡφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυῖεις

Τάξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρήνων ποσσὶν ἦσει,

40

Τῷ κεν ἐπιχοίης λιπαρὲς πόδας εἰλαπινάζων.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὑπνος·

Ἥρη, πρέσβη θεὰ, δύγαλιν μεγάλοιο Κρόνῳ,

Ἄλλον μὲν κεν ἔγωγε θεῶν ἀειγυρεῖαν

Ρῆα κατὰνῆσαι, καὶ ἂν ποταμοῖο ρέεθρα

Ωκεανῷ, ὅσπερ ἡμέσις ἀνέλασι τέτυκ'·

Ζηνὸς δ' ἐκ ἂν ἔγωγε Κρονίου τοῦ ἄσπετον ἱκοίμην,

Οὐδὲ κατὰνῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελεύοι.

Ἦδη γὰρ με καὶ ἄλλο τεὸν ἐπίνυσεν ἐφετμή,

Ἡμᾶσι τῷ, ὅτ' ἐκείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς

50

Ἐπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.

Ἡ τοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον ἀγίοχοιο

Νήδυμος ἀμφιχυθεὶς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,

Ὅρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον αἴτας·

Καί μιν ἐπέτλα Κόωνδ' εὖ νομομήνῃν ἀπένεικας,

Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμῃος χαλέπαμε,

Ριπιάζων κατὰ δῶμα θεῶν· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων

Ζῆται, καὶ κέ μ' αἶσον ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόντιν,

Εἰ μὴ Νυξ δμῆτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,

Τὴν ἰκόμεν φάγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χῳόμενός περ· 260
 Αἴετο γὰρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι.

Νῦν αὖ τὸτό μ' ἀνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσει.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις Πότνια Ἥρη·
 ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μέλα φρεσὶ σῇσι μυροῖνᾶς;
 Ἡ φῆς, ὥς Τρώεσιν ἀρηγέμεν ἄρυσσιν Ζῆν',
 ὣς Ἡρακλῆος πέρι χῳάσσο, Πάριδος ἑοῖο;
 Ἀλλ' ἴθι, ἐγὼ δὲ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 Δώσω ὀπγέμεναι, καὶ σὴν κεκληῖσθαι ἄκοιτιν,
 Πασιθέην, ἧς αἶν ἐέλδεαι ἡμάλα πάντα.

ὣς φάτο· χῳάσσο δ' ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσσηύδα·
 Ἀγρεῖ, νῦν μοι ὅμοσον ἀάσσο Στυγὸς ὕδωρ, 71
 Χεὶρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα Πηλεΐδῃ τεύχεσσι,
 Τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἀπαντες
 Μάρτυροι ὥς οἱ ἐνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες·
 Ἡ μὲν ἐμοὶ δώσῃ Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων,
 Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἡμάλα πάντα.

ὣς ἔφατ'· ὃ δ' ἀπίθησε θεὰ Λακώλεος Ἥρη,
 ὦμινε δ', ὥς ἐκέλευε, θεὸς δ' ὀνόμηνεν ἀπαντας
 Τῆς ὑποβαλάρης, οἱ Τιτῆνες καλέοντο).
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσέν τε, τελέτῃσιν τε τὸν ὅρκον, 80
 Τῷ βῆτην, Λήμνῃ τε καὶ Ἰμβρῇ ἄστυ λιπὸν ἔειπε,
 Ἥρα ἑσταμένη, ῥίμφα Πηλεΐδῃ κέλευσεν·
 Ἰδὴν δ' ἐκέλευε πολυπίδακα, μήτερά τε Πηλεΐδῃ,
 Λακίον· ὅθι Πηλεΐδῃ λιπέτην ἄλλα· τῷ δ' ἐπὶ χεῖρσιν
 Βῆτην· ἀκροτάτῃ δὲ Πηλεΐδῃ ὑπ' ἐσείητο ὕλη.
 Ἐνθ' ὕπνος μὲν ἔμεινε, Πάριος Διὸς ὅσπερ ἰδέσθαι,
 Εἰς ἐλάτῃν ἀναβὰς Πηλεΐδῃ, ἢ τότε ἐν Ἰδῇ
 Μακροτάτῃ Πηλεΐδῃ δι' ἡέρος ἀνθρῶπιον ἴκανεν·
 Ἐνθ' ἦς ὅσοισιν Πηλεΐδῃ εἰλαλίνοισιν,
 Ὀρνίθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσιν 90

Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.

Ἥρῃ δὲ κραπνῶς προσέβησά το Γάργαραν ἄκρον
Ιδῆς ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρωσ' πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
οἷον ὅτε πρῶτισον ἐμισγέσθην φιλότῃσι,

εἰς Ἀνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας·

στῇ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Ἥρῃ, πῇ μεμαῖα κατ' Οὐλύμπῃ τὸδ' ἱκάνεις;

Ἰσποὶ δ' ὕπαρέασι καὶ ἄρμαλα, τῶν κ' ἐπιβαίης.

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα παρσιπύδα πόντια Ἥρῃ·

300

Ερχομαι ὀφομένη πολυφόρῃσιν πεύρατα γαίης,

Ὠκεανόν τε, θεῶν ἡρώεσσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,

οἳ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἢ δ' ἀτίταλλον·

τὴς εἰμ' ὀφομένη, καὶ σφ' ἄκρια νείκεα λύσω.

Ἦδη γὰρ δὴρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχον·

Εὐνῆς καὶ φιλότῃος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.

Ἰσποὶ δ' ἐν περὶ πρυμνωρεῖη πολυπίδακος Ιδῆς

Εἰσάσ', οἳ μ' οἴσασιν ἐπὶ τραφερίν τε καὶ ὑγρὴν.

Νῦν δὲ σὺ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπῃ τὸδ' ἱκάνω,

μήπως μοι μετέπειτα χολώσεται, αἴ κε σιωπῇ

10

οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόον Ὠκεανοῖο.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἥρῃ, κῆϊσε μὲν ἐστὶ καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι·

Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότῃσι τραπέοιμεν Ἀθηθέντε·

οὐ γὰρ πάποσέ μ' ὦδε θεᾶς ἔρος, ὅδε γυναικὸς,

θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασεν,

οὐδ' ὅπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,

ἡ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μῆσ' Ἀτάλαντον·

οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρε' Ἀκρисиῶνις,

ἡ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκελον ἀνδρῶν·

20

οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κῆρης τηλεκλειοῖο,

Η τέκε μοι Μίνω τε ἤ ἀντίθεον Ραδάμανθυ·
 Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, ἔδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 Η ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 Η δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν.
 Οὐδ' ὅτε Δήμιτρος, καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
 Οὐδ' ὅποτε Ληΐς ἐρικυδέος, ἔδ' ἐσέω αὐτῆς·
 Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἥμερος αἶρεϊ.

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 Εἰ νῦν ἐν φιλότῃσι λιλαίεαι Ἀθηθῆναι
 Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφαν' ἅπαντα,
 Πῶς κ' εἴοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν ἀειχμελίων
 Εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μελεθῶν
 Πεφράδοι; ἔκ' ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
 Εἰς Ἀνῆς ἀντᾶσα· νεμεσῆσθ' οὐδέ κεν εἴη.
 Ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις, καὶ τι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Ἔσιν τοι θάλαμος, τὸν τοι φίλος υἱὸς ἔτδ' ἔξεν
 Ἡρακλῆος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 Ἐνθ' ἴομεν κίονες, ἐπεὶ νῦν τοι εὖαδεν Ἀθή.

330

40

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δίδιθε, μήτε τίν' ἀνδρῶν
 Οφθαδα· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
 Χρύσειον· ἔδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἥελιός περ,
 Οὐδ' ἔτι ἢ οὐρύτατον πείλει φάος εἰσοράαδαι.

Η ῥα, ἢ ἄλκας ἔμαρπτε Κρόνῳ παῖς ἢν παρὰ κοῖλιν·
 Τοῖσι δ' ὑπὸ χθονὶ δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,
 Λωτόν δ' ἐρσηνέη, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον
 Πυκνὸν ἢ μάλακόν· ὅς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε.
 Τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἕσσαντο
 Καλὴν, χρυσεῖαν· σιλπνὰ δ' ἀπέπιπτον ἔεργα.

50

Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὐδὲ παλῆρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,

Υπνω καὶ φιλότῃσι δαμείς· ἔχε δ' ἄλκας ἀκοίῃν.

Βῆ δὲ θείην ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὑπνος,

Ἀγγελίην ἐρέων γαηρόχῳ Ἐννοσιγαίῳ·

Ἀλχῆ δ' ἰσάμβρος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνα,

Καὶ σφιν κῦδος ὅπαζε, μίνυνθά περ, ὅφρ' ἔτι εὔδει

Ζῆς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυφα·

Ἥρη δ' ἐν φιλότῃσι παρήπαφεν Ἀνηθῆναι.

360

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ὥχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων·

Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.

Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·

Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθιέμεν Ἐκτορι νίκην

Πριαμίδην, ἵνα νῆας ἔλῃ, καὶ κῦδος ἄρῃ;

Ἀλλ' ὁ μὲν ἔτω φησὶ, καὶ εὐχέσθ', ὕνεκ' Ἀχιλλεύς

Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μῦραι κεχολωμένος ἦτορ·

Κεῖναι δ' ἔτι λίην ποθὴ ἔσσεσθαι, εἴ κεν οἱ ἄλλοι

Ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·

70

Ἀσπίδας, ὅσας ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἡδὲ μέγισται,

Εὐσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναγήθησιν κορυθεῖσι

Κρύψαντες, χερσὶν τε τὰ μακρότατ' ἔλχε' ἐλόντες,

Ἰομῆ· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, ὅδε τι φημὶ

Ἐκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.

Ὃς δὲ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμῳ,

Χείροني φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοιτο.

Τὸς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, ὑτάμενοί περ,

Τυδείδης, Οδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·

80

Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, ἀρήϊα τὰ χεῖ' ἄμειβον,

Ἐδλὰ μὲν ἑδλὸς ἔδυνε, χεῖρεα δὲ χείροني δόσκον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,

Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 Εἵκελον ἄσεροπῇ· τῷ δ' ὕδ' ἑμέμις ἐσὶ μιγῆται
 Ἐν δαὶ λῶγαλή, ἀλλὰ δέος ἰχάνει ἄνδρας.

Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Εὐκλῶρ.
 Δὴ ῥα τότε ἀνοτάτην ἔριδα πολέμοιο τάνυσαν
 Κυανοχᾶτα Ποσειδάων, καὶ φαίδιμος Εὐκλῶρ,
 Ἡτοι ὁ μὲν Τρώεσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 Εκλύσθη δὲ θάλασσα πρὸς κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ζύνισαν μεγάλῳ ἀλαληῷ.

390

Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάα πρὸς χέρσον,
 Πονίθην ὀρνύμενον πνοῇ Βορέω ἀλεγεινῇ·
 Οὔτε πυρὸς τόσος γε πρὸς βρόμος ἀθομβύοιο,
 Οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καμέμεν ὕλην·
 Οὔτ' ἄνεμος τόσον γε πρὸς δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 Ἠπύει, ὅσε μάλισα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
 Οοσὴ ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή,
 Δεινὸν αὖσάνηων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.

400

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Εὐκλῶρ
 Εἵχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθὺ οἱ, ὃδ' ἀφάμαρτε·
 Τῇ ῥα δύνω τελαμῶνε περὶ σῆθεσσι τεύαδην,
 Ἡτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνῃ ἀργυροῦλε·
 Τῷ οἱ ῥυσάδην τέρενα χροά· χῶσατο δ' Εὐκλῶρ,
 Οττι δὴ οἱ βέλος ὠκύ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
 Ἀψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 Χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν,
 Παρ ποσσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· ἧδ' ἐν αἰέρας,
 Στήθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄνιυγος, ἀλχόθι δειρῆς·
 Στρώμβον δ' ὥς, ἔσδε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 Ως δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυς

10

Πρόρριζος, δεινὴ δὲ θρεῖν γινέει ὁδμὴ
 Εξ αὐτῆς· τὸν δ' ἔπερ' ἔχει θράσος, ὅσκειν ἰδῆν
 Εἰγὺς ἑὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
 Ὡς ἔπεσ' Ἐκτορος ὦκα χαμαὶ μῦθος ἐν κονίῃσι·
 Χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔλχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη,
 Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τάχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον ἦες Ἀχαιῶν, 421
 Ελπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμναῖς
 Αἰχμᾶς· ἀλλ' ἔτις ἐδυνήσατο ποιμῶνα λαῶν
 Οὐτάσας, ὕδ' ἐβαλεῖν· πρὶν γὰρ περὶβησαν ἄριστοι,
 Πηλυδάμας τε, καὶ Αἰνεΐας, καὶ δῖος Ἀγένορ,
 Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 Τῶν δ' ἄλλων ἔτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροισιν
 Ασπίδας ἀκύκλους χέθον αὐτῶ· τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
 Χερσὶν αἰεράντες φέρον ἐκ πόντος, ὅφρ' ἴκεθ' ἵππους
 Ὡκέας, οἱ οἱ ὀπίθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο 30
 Ἔσασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρμαλα ποικίλ' ἔχοντες·
 Οἱ τὸν γε περὶ ἄστυ φέρον βαρέα σενάχοντα.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον εὐρρεΐος πόδαμοιο
 Ξάνθος δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 Ἐνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καδδὲ οἱ ὕδωρ
 Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Εξόμβρος δ' ἐπὶ γῆνα, κελαμφές αἴμ' ἀπέμεσεν·
 Αὐτὶς δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονί, καδδὲ οἱ ὅσσε
 Νυξ ἐκάλυψε μέλανα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.

Ἀργεῖοι δ', ὡς ἔν' ἴδον Ἐκτορα νόσφι κιόνη, 40
 Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι πόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
 Ἐνθα πολὺ πρῶτιστος Οἴληος ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον ἔτασε, δερὶ μετὰ λῆρος ὀξύοοντι,
 Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηΐς ἀμύμων
 Ἠνοπι βεκολέοντι παρ' ὀχθας Σαλμυδένιος.

Τὸν μὲν Οἰλιάδης θυρικλυδὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Οὔτα καλὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνείραπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σὺναγον κρατερὴν ὑσμίνην.

Τῷ δ' ἐπὶ Πηλυδάμας ἐλθέσπαλος ἦλθεν ἀμύνῳ
Πανθοίδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον, 450
Υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο· δι' ὦμον δ' ὄβριμον ἔλχος
ἔχεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοσῶ·
Πηλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπ' ἄλσολο, μακρὸν αὔσας·

Οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμῃ Πανθοίδαο
Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
Ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ· καὶ μιν οἶω
Αὐτῷ σκηπτόμενον καλῖμεν δόμον Αἴδος εἶσω.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος ἦν· ἄλσολοιοιο·
Αἴαντι δὲ μάλισα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε

Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τῷ γὰρ πῶς ἔειπεν ἄλχι μάλισα· 60
Καρπαλίμως δ' ἀπὸνός τις ἀκόντισε θυρὶ φαεινῷ.

Πηλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλδ' ἄλσολο κῆρα μέλαιναν,
Λικριφὶς αἰτίας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχίλοχος· τῷ γὰρ ῥα θεοὶ βέβηκσαν ὄλεθρον·

Τόν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
Νείαλον ἀσράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένορθε·

Τῷ δὲ πολὺ πρῶτον κεφαλῇ, σῶμα τε, ῥῖνές τε
Οὐδεὶ πλῆντ', ἥπερ κνήμα καὶ γῆνα πεσόντος.

Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πηλυδάμαντι·

Φράζεο, Πηλυδάμα, καὶ μοι νημερῆες ἐνίσπε, 70

Ἡ δὲ ἔχ' ἕτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀνιπεφάδα

Ἀξιος· ὃ μὲν μοι κακὸς εἶδε, ὃ δὲ κακῶν ἔξ·

Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἰπποδάμοιο,

Ἡ παῖς· αὐτῷ γὰρ ἦν ἄλχις αἰώκει,

Ἡ ῥ', εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.

Εὐθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον ἔτασε θυρὶ,

Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖϊν.
 Τῷ δ' Ἀκάμας ἐκπαγλον ἐπ' ἄξαλο, μακρὸν αὖσας·

Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
 Οὐδ' οἷοισιν γε πόνος τ' ἔσθ' ἢ οἴζυς
 Ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὦδε κάλακ' ἀνέεοδε ἢ ὕμμες.
 Φράζεσθ', ὥς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὐδαι
 Ἐλχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιο γε ποινὴ
 Διὸν ἔη ἄτιλος· τῷ καὶ κέ τις εὐχέ' ἀνὴρ
 Γνώσῃ ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκίῃρα λιπέσθαι.

Ὡς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος ἦρ' ἐτ' ἀξαμφοῖο·
 Πηνέλεω δὲ μάλισα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
 Ωρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' ἔχ' ὑπέμεινεν ἱρώην
 Πηνελόειο ἀνακλός· ὁ δ' ἔτασεν Ἰλιονῆα,
 Υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλε, τὸν ῥα μάλισα
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, ἢ κλῆσιν ὅπασε·
 Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μῆνον τέκεν Ἰλιονῆα·
 Τὸν τότ' ὑπ' ὀφρύος ἔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 Ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ παρ',
 Καὶ διὰ ἰνίε ἦλθεν· ὁ δ' ἔξελο χεῖρε πελάσσας
 Ἀμφω· Πηνέλεως δὲ, ἐρυσάμηνος ξίφος ὄξυ,
 Αὐχένα μέσσην ἔλασεν· ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
 Αὐτῇ σὺν σήληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔλχος
 Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀναχών,
 Πέφραδ' ἐτε Τρώεσσι, ἢ ἀχόμενος ἔπος ἦυδα·

Εἰπέμενά μοι, Τρώες, ἄγαυ' Ἰλιονῆος
 Πατρὶ φίλῳ ἢ μητρὶ, γοήμενα ἐν μεγάροισιν·
 Οὐδὲ γὰρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηορίδαο,
 Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσασθ', ὅπποτε κεν δὴ
 Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κύβοι Ἀχαιῶν.

Ὡς φάτο· τὸς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλε·
 Πάπληνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι ἀπὸν ὀλεθρον.

Εσπεῖε νῦν μοι, Μῆσα, δόλυμπια δώματ' ἔχουσα,
 Οἷσις δὴ πρῶτος, βροτόεντ' ἀνδράγρι', Ἀχαιῶν
 ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Εὐνοσίγαιος. 510

Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὑρτιον ἔτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἠγῆτορα καρτεροθύμων·
 Φάλκην δ' Ἀντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
 Μιηρίωνος δὲ Μόρυν τε, καὶ Ἰωπολίωνα καλέκλια·
 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνῆρατο, καὶ Περιφύτην·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἐπειθ' Ὑπερήνορα, ποικιλῆα λαῶν,
 Οὔτα καλὰ λαπάρην, διὰ δ' ἐνῆρα χαλκὸς ἄφυσσε
 Δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' ἑταρμόνῃν ὠτειλὴν
 Εἰσὺτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε.
 Πλείστους δ' Αἴας εἶλεν, Οἴληος ταχὺς υἱός· 20
 Οὐ γὰρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπιπνέειται ποσσὶν ἦεν,
 Ἀνδρῶν τρεοσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὤρσεν.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Α, Ο.

Επιγραφή.

Οὔ, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι, καὶ Ἡρῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 Φάγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
 Οἱ μὲν δὴ παρ' ὅχεσφιν ἐρηλύοντο μύοντες,
 Ἰκλωροὶ ὑπὸ δαίνας, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
 Ἰδὴς ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνῳ Ἡρῆς·
 Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,

Τὺς μὲν ὀρινομήνους, τὺς δὲ κλονέοντας ὅπιοθεν
 Ἀργεῖους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἀνακλῖα.
 Ἐκλῖορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 Εἵαθ', ὃ δ' ἀργαλέω ἔχειτ' ἄσθμασι, κῆρ ἀπινύσων, 10
 Αἰμ' ἐμέων· ἐπεὶ ἔμιν ἀφαιρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε παλῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Δαινά δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην παρὲς μῦθον ἔειπεν·

Ἡ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
 Ἐκλῖορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαός.
 Οὐ μὰν οἷδ', εἰ αὖτε κακοῦρραφίης ἀλεγεινῆς
 Πρώτῃ ἐπαύρηται, καὶ (εὖ) πλεῖστον ἰμάσσω.
 Ἡ ἔμεινεν, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν
 Ἀκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἵηλα
 Χρῦσειον, ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν 20
 Ἐκρέμω, ἡλάσεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Οὐλυμπόν·
 Λῦσαι δ' ἐκ ἐδύνατο παρασαδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
 Ρίπιασκον τέλαγὸν ἀπὸ βηλῆ, ὅφρ' ἂν ἱκῇ)
 Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' ἔδ' ὥς θυμὸς ἀνίει
 Ἀζηχῆς ὁδύνῃ Ἡρακλῆος θείοιο,
 Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθῶσα θυέλλας,
 Πέμψας ἐπ' ἀτρυγέλιον πόντον, κακὰ μὴσιώσω,
 Καὶ μιν ἑπείλα Κόωνδ' εὖ νομομήνῃν ἀπένεικας.
 Τὸν μὲν ἐγὼν ἐνθεν ρυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὐτὶς
 Ἀργὸς ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα. 30
 Τῶν σ' αὐτὶς μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπαλάων·
 Ὅφρ' εἰδῆς, ἦν τοι χρᾶσιμη φιλότις τε καὶ ἀνὴρ,
 Ἦν ἐμίγῃς ἐλθῶσα θεῶν ἀπο, καὶ μ' ἀπάτησας.

Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πτότνια Ἥρη,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς ἄρυσ' ὑπερθεν,
 Καὶ τὸ καλειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅσε μείγιστος

Ορκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσιν θεοῖσι·
 Σὴ δ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῆς
 Κυρίδιον, τὸ μὲν ἔκ ἄν ἐγὼ ποιεῖ μάψ' ὁμόσασμι·
 Μὴ δὲ ἐμὴν ἰότηθα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Πημαίνει Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
 Ἀλλὰ πᾶς αὐτὸν θυμὸς ἐπὶ ῥύνει καὶ ἀνώγει·
 Τειρομένης δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιῆς.
 Αὐτὰρ τοὶ κακείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 Τῇ ἴμεν, ἥ κεν δῆ σὺ, Κελαμεφές, ἠγεμονέοις.

40

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ παλὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Εἰ μὲν δὴ σὺ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζεις,
 Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βύλε' ἄλλη,
 Αἶψα μετασρέψει νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ·
 Ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐτέον γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 Ἐρχεο νῦν μετὰ φύλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσον
 Ἰρίν τ' ἐλθέμενα, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
 Οφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Ἐλθῇ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἀνακτι,
 Πανσάμενον πολέμοιο, τὰ δ' αὖτε δῶμαθ' ἱκέσται·
 Ἑκτορα δ' ὀτρύνῃσι, μάχην ἐς, Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Αὐτίς δ' ἐμπνέσῃσι μῆδος, κελάθῃ δ' ὀδυνάων,
 Αἶ νῦν μιν τεύρῃσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Αὐτίς ἀποσρέψῃσιν, ἀνάγκη δα φύζαν ἐνόρσας·
 Φάγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
 Πηλείδῳ Ἀχιλλῆος· ὃ δ' ἀνστήσει ὃν ἐταῖρον
 Πάτροκλον, τὸν δὲ κλειεῖ ἔλχει φαίδιμος Ἑκτωρ
 Ἰλίῃσιν περπαροῖθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηῆς
 Τῆς ἄλλης, μετὰ δ', ὑὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον·
 Τῷ δὲ χολωσάμενος κλειεῖ Ἑκτορα δῖον Ἀχιλλεύς.

50

60

Εκ τῶδ' ἄν τοι ἐπεία παλίοξιν παρὰ νηῶν
Αἶεν ἐγὼ τ' ἄχοιμι διαμπερές, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ
Ἴλιον ἀπὺ ἔλοιεν, Αθηναίης διὰ βελάς.

70

Τοπρὶν δ' ἔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, ἔτε τιν' ἄλλων
Αθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
Πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·
Ὡς οἱ ὑπέσθην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένδσα κάρησι
Ἡμασί τῳ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γένων,
Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πολίπορθον.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπὶθήσε θεὰ λυκώλενος Ἥρη·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς' ἐπὶ πολλὴν
Γαῖαν ἐληλυθώς, φρεσὶ παγκαλίμῃσι νοῶσῃ,
Εὐθ' εἶην, ἢ ἐνθα, μενοινήσεί τε πολλὰ·

80

Ὡς κραπνῶς μεμαῦα διέπλοο πότνια Ἥρη·
Ἰκεῖο δ' ἀπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
Αθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες,
Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
Ἡ δ' ἄλλως μὲν ἔασε, Θέμισι δὲ καλλιπαρῆν
Δέκτο δέπας, πρῶτη γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε θέουσα
Καί μιν φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένη δὲ ἔοικας;
Ἡ μάλα δή σε φόβησε Κρόνος παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης;

90

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἐπεία θεὰ λυκώλενος Ἥρη·
Μὴ με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διεῖρεο· οἶδα καὶ αὐτὴ,
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαίτῃ ἐύστῃ·
Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκῶσαι ἀθανάτοισιν,
Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκει· ἔδέ τι φημι
Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, ἔτε βροτοῖσιν,
Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίμν' εὐφρων.

Η μὲν ἄρ' ὥς εἰπῶσα καθέζετο πτόνια Ἥρη·
 100
 Ωχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς, θεοί· ἡ δ' ἐγέλασε
 Χείλεσιν, ἔδῃ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 Ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μέλειν δαΐ·

Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μῆραίνομῃ ἀφρονέοντες,
 Η ἔτι μιν μέμαμῃ καλαπαυσέμεν, ἄσπον ἰόντες,
 Η ἔπει, ἢ βίη· ὃ δ' ἀφήμενος ἐκ ἀλεγίζει,
 Οὐδ' ὅθι· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Κάρτεϊ τε Διόγῃ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
 Τῷ ἔχει, ὅ, τι κεν ὑμῖ κακὸν πέμπῃσιν ἐκάσῃ·
 10
 Ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἀρηΐ γε πῆμα τέλυσθαι·
 Υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνι, φίλιός τις ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὄν' ἐμμεναι ὄβριμος Ἀρης.

Ως ἔφατ'· αὐτὰρ Ἀρης θαλερῶ πεπλήγετο μῆρῳ
 Χερσὶ καλαπηνέας, ὀλοφυρόμενος δὲ περσινύδα·

Μὴ νῦν μοι νεμεσήσῃ, Ολύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Τίσασθαι φόνον ἥος, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πλεῖστον κεραυνῷ,
 Κεῖσθαι, ὅμῃ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίῃσιν.

Ως φάτο· καὶ ῥ' ἴσπυς κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 20
 Ζαγνύμεν· αὐτὸς δ' ἐντὶ ἐδύσετο παμφανόωντα.

Ἐνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 Παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ Αθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
 Ωρτο δι' ἐκ περσύνῃ, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασε.
 Τῇ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο, καὶ σάκος ὤμων,
 Εἰλχος δ' ἔθηκε σιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἐλῶσα
 Χάλκεον· ἡ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θυρὸν Ἀρηά·

Μαγνόμενε, φρένας ἥλῃ, δειφθορας· ἡ νύ τοι αὐτως
 Οὐατ' ἀκκέμεν ἐσὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς·
 Οὐκ αἶψα, ἅτε φησὶ θεὰ λώκωλεος Ἥρη·

Η δὴ νῦν πᾶρ Ζηνὸς Ολυμπίῃς εἰλήλυσθεν·
 Η ἐθέλεις αὐτὸς μὴ ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
 Ἀψ' ἱμῶ Οὐλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκη,
 Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυλεῦσαι;
 Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὴ ὑπερθύμης καὶ Ἀχαιὸς
 Λείψει, ὃ δ' ἡμέας ἔσι κυδοιμήσων ἐς Ολυμπον·
 Μάρψει δ' ἐξείης, ὅς' αἴτιος, ὅσε καὶ ἐκί.
 Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμῃ χόλον ἦος ἑῆος·
 Ἦδη γὰρ τις, τῷδε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,
 Η πέφατ', ἥ καὶ ἔπειρα πεφῆσε· ἀργαλέον δὲ
 Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι ἥρῃν τε τόκον τέ.

140

Ως εἶπ᾽, ἴδρυσε θρόνον ἐνὶ θῆρον Ἀρηα.
 Ἡρῇ δ' Ἀπόλλωνα καλέσασθαι δώματος ἐκλὸς,
 Ἰρίν θ', ἥ τε θεοῖσι μετὰ Γυγελος ἀθανάτοισι,
 Καὶ σφεας φωνήσας, ἔπεια πλερόεντα περσηνῆα·
 Ζῆς σφῶ εἰς Ἰδὴν κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
 Αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃε, Διὸς τ' εἰς ὧπα ἴδῃαδε,
 Ερδαιν, ὅττι κε κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.

Η μὲν ἄρ' ὥς εἶπ᾽, πάλιν κίε πότνια Ἡρῇ·
 Εξέλο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῷ δ' αἰζάνῃ πετιέσθην,
 Ἰδὴν δ' ἴκανον πολυτίδακα, μήτέρα θηρῶν·
 Εὖρον δ' Ἀρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
 Ἡμῶν, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐσεφάνωτο·
 Τῷ δὲ πᾶροιθ' ἐλθόντῃ Διὸς νεφεληγερέταο,
 Στήτην· ἔδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
 Οὔττι οἱ ὧκ' ἐπέεσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην·
 Ἰρίν δὲ περτέρην ἔπεια πλερόεντα περσηνῆα·

50

Βάσκι' ἴθι, Ἰρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἀνακί·
 Πάντα τὰδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψάδδ' ἀγγελος εἶναι·
 Πανσάμενόν μιν ἀνωχθὶ μάχης ἠδὲ πολέμοιο,
 Ερχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.

60

Εἰ δέ μοι ἔκ ἐπέωσ' ἐπιπείσῃ, ἀλλ' ἀλογήσῃ,
Φραζέσθω δὴ "πεῖρα καλὰ φρένα καὶ καλὰ θυμὸν,
Μὴ μ' ἔδῃ, κρατερὸς περ ἐὼν, ἐπιόντα ταλάσῃ
Μῆναί· ἐπεὶ ἔο φημὶ βίη πολλὴ φέρτερος εἶναι,
Καὶ ἡμεῖς πρῶτος· τῷ δ' ἔκ ὅθῃ φίλον ἦτορ
Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τὸν τε συγέσσι καὶ ἄλλοι.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθῃσε ποδὴν ἑμὸς ὠκεία Ἴρις·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πλῆται νιφάς, ἢ χάλαζα
Ψυχρὴ ὑπὰ ῥιπῆς αἰθρηγυῖος Βορέας·
Ὡς κραπνῶς μεμαῖα δέκτρα ὠκεία Ἴρις,
Ἀλχὺ δ' ἰσαμυῖα πρῶτος κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·

170

Ἀγγελίην τινά τοι, Γαμήνοχε κυανοχαῖτα,
Ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς ἀγυῖοιο·
Παυσάμηνον σ' ἐκέλευε μάχης ἠδὲ πολέμοιο,
Εἰσελθεῖν ἢ μετὰ φύλα θεῶν, ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.
Εἰ δέ οἱ ἔκ ἐπέωσ' ἐπιπείσεις, ἀλλ' ἀλογήσεις,
Ἠπείλει καὶ κείνος ἐναντίβιον πολεμίζων
Ἐνθάδ' ἐλδόμεναι· σὲ δ' ὑπεξαλέσθαι ἀνώγει
Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολλὴ φέρτερος εἶναι,
Καὶ ἡμεῖς πρῶτος· σὸν δ' ἔκ ὅθῃ φίλον ἦτορ
Ἴσόν οἱ φάσθαι, τὸν τε συγέσσι καὶ ἄλλοι.

80

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας πρῶτος κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
Ὡ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίη ἀέκοντα καθέξει.
Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὶν ἀδελφεοὶ, ἔς τέκε Ρεῖη,
Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Αἰδῆς ἐνέροισιν ἀνάσσει·
Τριχθαὶ δὲ πάντα δέδασθαι, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
Ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πολίην ἄλα ναμέμην αἰεὶ,
Παλλομένην, Αἰδῆς δ' ἔλαχε ζῶφον ἠεροέντα·
Ζεὺς δ' ἔλαχ' ἄραν ἄρυν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.

90

Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, καὶ μακρὸς Οὐλυμπος·
 Τῷ ῥα καὶ ἔτι Διὸς βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ἔκηνος,
 Καὶ κρατερὸς περ ἐὼν, μῦμέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 Χερσὶ δέ μῃτι με πάλχῃ, κακὸν ὥς, δευδιασέωδω.
 Ουγαλέρεσσιν ῥ' τε καὶ ὑάσι κέρδιον εἶη
 Εκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισέμεν, ἕς τέκεν αὐτὸς,
 Οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκέσσαν καὶ ἀνάγκη.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις· 200
 Οὕτω ῥ' δὴ τοι, Γαμήοχε κυανοχαῖτα,
 Τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε, κρατερὸν τε;
 Ἡ τι μετασρέψεις; σρεπλά μὲν τε φρένες ἐοδλῶν.
 Οἷός, ὥς σρεσβυλέροισιν Εριννύες αἶν' ἔπον'.

Τὴν δ' αὖτε θεοσέειπε Ποσειδάων ἐννοσίχθων·
 Ἴρι θεά, μάλα τῷτο ἔπος καλὰ μοῖραν ἔειπες·
 Εοδλὸν καὶ τὸ τέτυκ', ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ·
 Ἀλλὰ τὸδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 Οππότεν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ σπεπρωμὸν αἴσῃ
 Νεικίειν ἐθέλῃσι χολωλοῖσιν ἐπέεσσιν. 10
 Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν κε νεμεσσηθεὶς ὑποεῖζω·
 Ἀλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ,
 Αἶκεν ἀνδ' ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
 Ἡρης, Ερμείω τε, καὶ Ἡφαίστοιο ἀνακτός,
 Ἰλίε ἀπεινής πεφιδήσε', ἔδ' ἐθελήσει
 Εκπέρσαι, δῶνα δέ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
 Ἴσω τῷθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεος χόλος ἔσα.

Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιῶν ἐννοσίγαμος·
 Δῦνε δέ πόντον ἰὼν, πόνθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί·
 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα θεοσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 20

Ἐρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μέθ' Ἐκτορα χαλκοκορυστήν·
 Ἦδη μὲν ῥ' τοι γαμήοχος ἐννοσίγαμος
 Οἴχε' εἰς ἄλα δῖαν, ἀλδ' ἀμφοτέρω χόλον ἀπὺν

Ημέτερον· μάλα γ' κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
 Οἵ περ νεώτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
 Ἀλλὰ τόδ' ἡμῶν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἥ δέ οἱ αὐτῶ
 Ἐπλέτο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
 Χεῖρας ἐμὰς· ἐπεὶ ἔκην ἀνδρῶν γ' ἐτελέαθη.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' Αἰγίδα Δυσανόεσσαν,
 Τὴν μάλ' ἐπιστείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιῆς. 230
 Σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, Ἐκλήθολε, φαίδιμος Ἐκλῶρ·
 Τόφρα γ' ἔν οἱ ἔγειρε μῦθος μέγας, ὅφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 Φάγοντες νῆας τε καὶ Ἑλλάσποντον ἱκῶν.
 Κἄθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 Ὡς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνέσωσι πόνονιο.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκέστησεν Ἀπόλλων·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων, ἱρῆκι ἐοικὼς
 Ὀκείῃ, φασοφόνῳ, ὅς' ὤκιστος πετεηνῶν·
 Εὐρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκλῶρα δῖον, 40
 Ἠμῶν, ἔδ' ἔτι κῆτο· νέον δ' ἰσαγείρατο θυμὸν,
 Ἀμφὶ ἐγινώσκων ἐτάρης· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
 Πᾶνέτ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος ἀγίοχοιο.
 Ἀλχὲ δ' ἰσάμηνος περσέφῃ ἐκάεργος Ἀπόλλων·

Ἐκλῶρ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 Ἡσ' ὀλιγηπελέων; ἢ πᾶσι τί σε κῆδος ἱκάνει;
 Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων περσέφῃ κορυθαίολος Ἐκλῶρ·
 Τίς δὲ σὺ ἔασι, φέρισε θεῶν, ὅς μ' εἶρεαι ἄντην;
 Οὐκ αἶψα, ὃ με νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσιν Ἀχαιῶν,
 Οὐς ἐτάρης ὀλέκοντο, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας 50
 Χερμαδίῳ περὶ σῆθος, ἔπαυσε δὲ θέριδος ἀλκῆς;
 Καὶ δὴ ἐγὼ γ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἴδαο
 Ἡμαῖι τῶδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.

Τὸν δ' αὖτε περσέειπεν ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀσσοιήτῃρα Κρονίων

Εξ Ἰδης παρέεικε παρυσάμηναι καὶ ἀμύνειν,
 Φοῖβον Απόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ
 Βύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ ἀπεινὸν πολίεθρον.
 Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἰωπεῦσιν ἐπότηρυνον πολέεσσι,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας Ἴωπας·
 Αὐτὰρ ἐγὼ περπάροιθε κιῶν, Ἴωποισι κέλαιθον 260
 Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιῆς.

Ὡς εἰπὼν, ἔμπνευσε μέγας ποικίλῃ λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτε τις εἰλὸς Ἴωπος, ἀκοσήσας ἐπὶ φάτῃ,
 Δεσμὸν ἀπορρήξας δείξει πεδίοιο κροάγων,
 Εἰωθὼς λυέσθαι εὐρρεῖος ποταμοῖο,
 Κυδιόων, ὕψ' δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 Ὡμοῖς αἰάσον· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς,
 Ρίμφα ἐγὼνα φέρει μέλα τ' ἦθεα καὶ νομὸν Ἴωπων·
 Ὡς Ἐκλῶρ λαμψερὰ πόδας καὶ γένατ' ἐνώμα,
 Οτρύνων ἰωπῆας, ἐπεὶ δεῦ' ἐκλυεν αὐδὴν. 70
 Οἱ δ' ὥς ἢ ἑλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
 Εὐσδόντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖῳται·
 Τὸν μὲν τ' ἠλίβαλος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
 Εἰρύσατ', ἔδ' ἄρα τέσφι κιχήμενα ἄσιμον ἦεν·
 Τῶν δὲ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἠϋχήμενος
 Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 Ὡς Δαναοὶ, εἰως μὲν, ὁμιλαδὸν αἶν' ἐποντο,
 Νύκτορες ξίφεσιν τε καὶ ἔλχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἐκλῶρ ἐποικόμενον εἰχας ἀνδρῶν,
 Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραπ' ὡσὶ κάππεσε θυμός. 80

Τοῖσι δ' εἰπεῖτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδράμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὅχ' ἄριστος, ἐπισάμηνος μὲν ἄκοιλι,
 Εὐδλὸς δ' ἐν σαδῇ· ἀγορῇ δὲ ἐπαῦροι Ἀχαιῶν
 Νίκων, ὁππότε κῆροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετίειπεν·

Ω πόποι, ἦ μέγα θάῤμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 Οἷονδ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
 Ἐκλῶρ· ἦ θῖν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάσῃ,
 Χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
 Ἀλλὰ τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν 290
 Ἐκλῶρ, ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γύναι' ἔλυσεν·
 Ως καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἶομαι· καὶ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐριγδύπτε πτόμος ἴσα'), ὥδε μνησινῶν.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 Πληθὺν μὲν πρὸς νῆας ἀνώχομεν ἀπονέεσθαι·
 Αὐτοὶ δ', ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ ἀχόμεθ' εἶναι,
 Στείρομεν, εἰ κε πρῶτον ἐρύχομεν ἀντιάσαντες,
 Δύρατ' ἀναχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
 Θυμῷ δέσσεσθαι Δαναῶν καλὰ δύναι ὅμιλον.
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοιτο·
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενεῖα ἀνακτα, 301
 Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
 Ὑσμίνην ἥρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
 Ἐκλῶρι καὶ Τρῶεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὅπως
 Ἡ πλεθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
 Τρῶες δὲ πρῶτον ἄολλές· ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκλῶρ·
 Μακρὰ βιβὰς· πτόθεν δὲ καὶ αὐτῷ Φοῖβος Απόλλων,
 Εἰμένος ὡμοῖν νεφέλῃν, ἔχε δ' αἰγίδα θεῖν,
 Δεινὴν, ἀμφιδάσσαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκῶς
 Ἡφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν· 10
 Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, ἠγύσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἄολλές· ὥρτο δ' αὖτις
 Οἷε' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νάρηφι δ' οἷοι
 Θρῶσκον· πολλὰ δὲ δῦρα δρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 Ἀλλὰ μὲν ἐν χροὶ πῆγνυτ' ἀρηϊθῶν ἀγζήων·
 Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν,

Ἐν γαῖῃ ἱσάντο, λιλαυόμενα χροὸς ἄσπερ.
 Οφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Απόλλων,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καλενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπόλων 320
 Ζεὺς, ἐπὶ δ' αὐτὸς αὔσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 Ἐν στήθεσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θυρίδος ἀλκῆς.
 Οἱ δ' ὥς ἢ βωὼν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μὲν οἴων
 Θῆρε δύω κλονέεσσι, μελάνης νυκλὸς ἀμοιγῶ,
 Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος ἢ παρέοντος·
 Ὡς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Απόλλων
 Ἦκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορι κῦδος ὅπαζεν.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδαδεῖσθης ὑσμίνης·
 Ἑκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
 Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων· 30
 Τὸν δὲ, Μενεαδῆος μεγαθύμου παῖδ' ἑταῖρον.
 Αἰνεΐας δὲ Μένοντα καὶ Ἰασον ἐξενάρϊζεν·
 Ἦτοι δ' μὲν, νόθος υἱὸς Οἰλῆος Δείοιο
 Ἔσκε Μένων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναμεν
 Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἀπο παλρίδος, ἄνδρα καλῆκλᾶς
 Γνωτὸν μητρὸς Εριώπιδος, ἣν ἔχ' Οἰλᾶς·
 Ἰασος αὐτ', ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
 Υἱὸς δὲ Σφῆλοιο καλέσκετο Βυκολίδαο.
 Μηκιστὴ δ' ἔλε Πηλυδάμας, Ἑχίον δὲ Πολίτης
 Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἔλε δῖος Ἀγῆνωρ· 40
 Διότοχον δὲ Πάρις βάλε νείαλον ὦμον ὅπιθε,
 Φάγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ περὶ δὲ χαλκὸν ἔλασεν.
 Οφρ' οἱ τὲς ἐνάρϊζον ἀπ' ἐνεία, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
 Τάφρῳ, καὶ σκολόπεσσιν, ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
 Ἐνθα καὶ ἔνθα φέβοντο· δύοντο δὲ τείχος ἀνάσκη·
 Ἑκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλειο, μακρὸν αὔσας,
 Νηυσὶν ἐπιωδέεσθαι, εἴαν δὲ ἔναρα βροτόεντα·

Ὀν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνδθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,
 Αὐτῷ οἱ θάνατον μητίσσομαι, ἔδὲ νῦ τόν γε
 Γνωίῳ τε γνωίᾳ τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350
 Ἀλλὰ κύνες ἐρύσσι περ ἄστεος ἡμετέροιο.

Ὡς εἰπὼν, μάστιγι καλῶμαδὸν ἤλασεν ἴσπυες,
 Κεκλόμμενος Τρώεσσι καλὰ εἰχας· οἱ δέ, σὺν αὐτῷ
 Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρμαλας ἴσπυες,
 Ηχῇ θεασασίη· περπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
 Ρεῖ ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
 Ες μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλδθον
 Μακρὴν, ἣδ' Ἀρεΐαν, ὅσον τ' ἐπὶ δερὸς ἐρῶν
 Γίγνεται, ὅπως τ' ἀνὴρ ἀένεος περὶ ῥόμῳ ἦσσι.
 Τῇ ῥ' οἷγε περ χέοντο φαλαγγίδον, περ δ' Ἀπόλλων, 60
 Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 Ρεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄλχι θαλάσσης,
 Ὅς ἐπεὶ ἔν ποίησιν ἀθύρματα νηπιέσῃν,
 Ἀψ αὐτίς συνέχθε ποσσὶν καὶ χερσίν, ἀθύρων.
 Ὡς ῥα σὺ, ἦϊε Φοῖβε, πολὺν κάμαλον καὶ οἷζυν
 Σὺλχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φῦζαν ἐνῶρτας.
 Ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μύμοντες,
 Ἀλλήλοισι τε κεκλόμμενοι, καὶ παῖσι θεοῖσι
 Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' ἀχετόωντο ἕκαστος·
 Νέστωρ αὖτε μάλισα, Γερήνιος, ἕρος Ἀχαιῶν, 70
 Εὐχέτο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς ἕρανὸν ἀστερόεντα·

Ζεῦ πάτερ, εἵποτέ τίς τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ,
 Ἡ βοδὸς, ἢ ὄϊος καλὰ πόνονα μηρία καίων,
 Εὐχέτο νοσῆσαι, σὺ δ' ὑπέχεο καὶ καλὴν δσας·
 Τῶν μνησai, καὶ ἄμυνον, Ολύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
 Μὴδ' ἔτῳ Τρώεσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιεύς.

Ὡς ἔφατ' ἀχόρμμος· μέγα δ' ἐκλύπε μητιέτα Ζεὺς,
 Ἀράων αἴων Νηληϊάδαο γέροντος.

Τρῶες δ', ὥς ἐπύθοντο Διὸς νόον ἀγίοχοιο,
 Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης. 380
 Οἱ δ' ὥς ἐ μέγα κῦμα θαλάσσης ἄρυπόροιο
 Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καλαβήσε', ὁππότερ' ἐπείγῃ
 Ἰς ἀνέμῃ· ἢ γὰρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
 Ὡς Τρῶες μεγάλη ἰαχὴ κατὰ τείχος ἔβαινον.
 Ἰωπυς δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο,
 Ἐλχεσιν ἀμφιγυίοις αὐτοχεδόν, οἱ μὲν ἄφ' ἱσπῶν,
 Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαγνῶν ἐπιβάντες,
 Μακροῖσι ξυσοῖσι, τὰ ρά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
 Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ σόμα εἰμῶνα χαλκῶ.

Πάτροκλος δ', εἰς μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε 92
 Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκδοθι νηῶν,
 Τόφρ' οὐ γὰρ ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήγορος Εὐρυπύλοιο
 Ἠστό τε, καὶ τὸν ἕτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῶ
 Φάρμακ', ἀκήματ' ἔπαυσε μελαγνῶν ὀδυνῶν·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τείχος ἐπεστυμμένος ἐνόησε
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν χυεῖτο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 Ὡμῶξεν τ' ἄρ' ἐπεία, καὶ ὦ πεπλήγῃσι μὲν
 Χερσὶ καλαπρηνέας· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἦνυδα·

Εὐρύπυλ', ἔκτετι τοι δύναμαι, χατέοντι περ ἔμπης,
 Ενθάδε παρμυμένω· δὴ γὰρ μέγα νῆκος ὄρωρεν. 400
 Ἀλλὰ σὲ μὲν θανάτων ποτίσω πέπρω· αὐτὰρ ἔγωγε
 Σπείσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
 Τίς δ' οἶδ', εἴ κεν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
 Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παρὰ φασίς ἐστιν ἑτάρεα.

Τὸν μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τρῶας ἐπερχομένους μὲν ἔμπεδον, εἰδὲ δύναντο,
 Παιροίεργας περ ἐόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν,
 Οὔτε ποδὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
 Ρηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι, εἰδὲ νέεσιν.

Ἀλλ' ὥς τ' εὖ γὰρ δόρυ νήϊον ἐξιθύνει

410

Τέκλονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης

Εὖ εἶδ' ἡ σοφίης, ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης·

Ὡς μὲν τῷ ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέταλτο πτόλεμός τε.

Ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλῃσι μάχῃν ἐμάχοντο νέεσσιν·

Ἐκλῶρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.

Τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, ὃδ' ἐδύναντο

οὐθ' ὁ τὸν ἐξελάσας, καὶ ἐνιπρήσας πυρὶ νῆας,

οὐθ' ὁ τὸν ἄψ' ὥσαυτά, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε Δαίμων.

Εὐθ' ἦα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,

Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ σῆθος βάλε θυρί·

20

Δάπησεν δὲ πρὸς τὸν, δαλὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χεῖρός.

Ἐκλῶρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν

ἐν κονίῃσι πρὸς τὸν, νεὼς περπαροῖθε μελάνης,

Τρῳσὶ τε, καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἄλχιμαχηλαί,

Μὴ δὴ πῶ χαίρεσθε μάχῃς ἐν σείνῃ τῷδε·

Ἀλλ' ἦα Κλυτίοιο σαώσαίτε, μή μιν Ἀχαιοὶ

Τάχιστα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πρὸς τὸν.

Ὡς εἰπὼν, Αἴαντος ἀκόντισε θυρί φαινῶ·

Τῷ μὲν ἄμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱόν,

Αἴαντος Θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ

31

Ναῖ, ἐπεὶ ἄνδρα καλέκλα Κυθήροισι ζαθέοισι·

Τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ ἕαλος ὀξείῃ χαλκῷ,

Ἐσαότ' ἄλχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπλιος ἐν κονίῃσι

Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πρὸς· λῦντο δὲ γῆα.

Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ περσυνίδα·

Τεῦχερ πρὸς, δὴ νῶϊν ἀπέκλατο πρὸς ἐταῖρος

Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,

Ἰσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομ' ἐν μεγάροισι·

Τὸν δ' Ἐκλῶρ μεγάλθυμος ἀπέκτανε· πῶς νύ τοι τοῖο

40

Ωκύμοροι, καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Απόλλων;

Ὡς φάθ'· ὃ δὲ ξυνέηκε· θέων δέ οἱ ἄλχι παρέστη,
 Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίνλονον, ἠδὲ φαρέτρην
 Ἰοδόκον· μάλα δ' ὤκα βέλεα Τρώεσιν ἐφίει·
 Καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήγορος ἀγλαὸν υἱόν,
 Πηλυδάμαντος ἐταῖρον, ἀγαυὸν Πανθοίδαο,
 Ἠρία χερσὶν ἔχοντα· ὃ μὲν πεπότηλο καθ' ἴωπης·
 Τῇ ῥ' ἔχ', ἥ ῥα πολὺ πλεῖστα κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ ἔτις ἐρύκακεν, ἰερμύῳ πέρ·

450

Αὐχένι ῥ' οἱ ὀπίωδε πολύστονος ἔμπεσεν ἴος·
 Ἡριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἴωποι,
 Κεῖν' ὄχρεα κροτέοντες· ἀναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πηλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίον ἦλυθεν ἴωπων.
 Τὺς μὲν ὄγ' Ἀσυνόῳ, Προϊάονος υἱεῖ, δῶκε·

Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε χεδὸν ἔχειν εἰσορώοντα
 Ἰωπης· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν θερμάχοισιν ἐμίχθη.
 Τεῦκρος δ' ἄλλον οἷσόν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυτῇ
 Αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 Εἴ μιν ἀριστόντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·

60

Ἀλλ' ἐλῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασεν
 Ἐκτορ, ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπινύρα,
 ὅς οἱ εὖςρεφέα νάρην ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 Ρῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 Ἰὸς χαλκοβαρὺς, τόξον δέ οἱ ἔκπτεσε χειρός.
 Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ περσινύδα·

Ὡ πόποι, ἥ δὴ πάλχῃ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 Δαίμων ἡμετέρης, ὃ, τέ μοι βίον ἔκβαλε χειρός·
 Νάρην δ' ἐξέρρηξε γεόςροφον, ἣν οἱ ἔδησα
 Πρώϊον, ὅφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοιλας οἰσῆς.

70

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεῖτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

Ω πέπον, ἀλλὰ βιδὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰὺς
Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχδει θεὸς, Δαναοῖσι μεγέρας·
Αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὦμῳ,
Μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλης ὄρνυθι λαῆς.
Μὴ μὰν ἀσπευδεῖ γε, δαμασάμενοί περ, ἔλοιεν
Νῆας εὐσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.

Ὡς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν.
Αὐτὰρ οὐ γὰρ ἄμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμον·
Κραδί δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκλὸν ἔθηκεν, 480
Ἰωπυριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνδεν·
Εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔλχος, ἀκαχμῶν ὀξείῃ χαλκῷ·
Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.
Ἐκλῶρ δ' ὥς εἶδεν Τάκρην βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·

Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀλχιμαχήλαι,
Ἀνέρες ἐσέ, φίλοι, μνήσαοτε δὲ θύριδος ἀλκῆς,
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἀνδρὸς ἀριστεῖος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
Ρεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γινέσθαι ἀλκή, 90
Ἡμῶν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγυαλίξῃ,
Ἡδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ ἐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μῶρος, ἄμμι δ' ἀρήγεται.
Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος, ἢ τυπεῖς, θάνατον καὶ πόντον ἐπίσῃ,
Τεθνάτω· ἢ οἱ αἰετὲς ἀμυνομένοισι περὶ πάτρης
Τεθνάμω· ἀλλ' ἄλλοχός τε σὸς καὶ παῖδες ὀπίσσω,
Καὶ οἶκος, καὶ κλῆρος ἀκήρατος· εἶπεν Ἀχαιοὶ
Οἴχων·) σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε μῶρος καὶ θυμὸν ἐκάσθη·
Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·
Αἰδῶς, Ἀργεῖοι! νῦν ἄρχιον, ἢ ἀπολέσθαι,

480

90

500

Ηὖ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
 Ηἴλπεο δ', ἣν νῆας ἔλη κορυθαίολος Εὐκλῶρ,
 Εμβαδὸν ἴξεσθαι ἣν παλρίδα γαῖαν ἕκαστος;
 Ηὖ ἐκ ὀτρύνοντος ἀκύνετε λαὸν ἅπαντα
 Εὐκλῶρος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μνησάμεναι;
 Οὐ μὲν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
 Ημῖν δ' ἔτις τῷδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
 Η αὐτοχεδὴν μίξαι χεῖράς τε μῦθος τέ. 510
 Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἢ ἐβιώναι,
 Η δὴθὰ σφάλλεσθαι ἐν ἀνῇ δηϊοτῆτι,
 Ωδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μῦθος καὶ θυμὸν ἕκαστον.

Εὐθ' Εὐκλῶρ μὲν ἔλε Σχεδίων, Περιμήδεος υἱὸν,
 Ἀρχὸν Φωκίων· Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα,
 Ηγεμόνα πρυλέων, Αντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πηλεδάμας δ' Ὀτὸν Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
 Φυλείδῳ ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Επειῶν. 20
 Τῷ δὲ Μείγῃς ἐπὶ ὄρεσεν ἰδὼν· ὁ δ' ὑπαθὰ λιάσθη
 Πηλεδάμας· καὶ τῷ μὲν ἀπήμβροσεν· ἔρ' Ἀπόλλων
 Εἴα Πάνθη υἱὸν ἐνὶ περμάχοισι δαμῆναι·
 Αὐτὰρ ὅγε Κροίσμῃ σῆθος μέσον ἔτασε θυρί·
 Δέπησεν δὲ πρὸς ὧν, ὁ δ' ἀπ' ὧν τάχε' ἐσύλα.
 Τόφρα δὲ τῷ ἐπὶ ὄρεσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδώς,
 Λαμπετίδης, ὃν Λάμπρος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,
 Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδὸτα θυρίδος ἀλκῆς·
 Ὃς τότε Φυλείδῳ μέσον σάκος ἔτασε θυρί,
 Εὐγύθεν ὀρμηθεὶς· πυκινὸς δὲ οἱ ἥρκεσε θώρηξ,
 Τὸν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποιε Φυλάς 30
 Ηγάγεν ἐξ Εφύρης, ποσειάμην ἀπὸ Σελλήνης.
 Ξεῖνος γὰρ οἱ ἔδωκεν ἀναξ ἀνδρῶν Εὐφύτης,
 Ες πόλεμον φορέειν, δῆτων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·

Ος οἱ καὶ τότε παυδὸς ἀπὸ χροὸς ἦρκεσ' ὀκνηρον.
 Τῷ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἰσποδασείης
 Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔλχει ὀξυόεντι,
 Ρῆξε δ' ἀφ' ἰσπειον λόφον αὐτῷ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 Κάωπτεσεν ἐν κονίησι, νέον φοίνικι φαεινός.
 Εὖς ὁ τῷ πολέμιζε μῶν, ἔτι δ' ἥλπετο νίκην,
 Τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύνῳ· 540
 Στῆ δ' Ἀράξ σὺν δαυρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὀπιωδεν·
 Αἰχμὴ δὲ σέρνοιο δέασυτο μαμμάωσα,
 Πρὸςω ἱεμῶν· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
 Τῷ μὲν εἰσάσθη χαλκήρεα τέχε' ἀπ' ὤμων
 Συλῆσιν· Ἐκίωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλδε
 Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἰκέλαονίδην ἐνένιπεν
 Ἰφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βῆς
 Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηῖων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἦλυθον ἀμφιέλιοντα,
 Ἀψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσιν· 50
 Νᾶε δὲ πᾶρ Πριάμω· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσι·
 Τὸν ῥ' Ἐκίωρ ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομαι; ὕδ' ἐνὶ (οἷ περ
 Ἐντρέπε) φίλον ἦτορ, ἀνεψιῷ κλαυμόιο;
 Οὐχ' ὀράας, οἷον Δόλοπος περὶ τέχε' ἔπυσιν;
 Ἀλλ' ἔπα· ὕδ' ἔτ' ἐσὶν ἀποσαδὸν Ἀργεῖοισι
 Μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ κατακλῆσθαι, ἢ κατ' ἀκρὴς
 Ἴλιον ἀπεινήν ἐλέειν, κλῆσθαι τε πολίτας.
 Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἑπέλο ἰσόθεος φῶς.
 Ἀργεῖος δ' ὠτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 60
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐσὲ, καὶ ἀδῶ θεῶν ἐνὶ θυμῷ,
 Ἀλλήλους τ' ἀδείοδε κατὰ κλισίας ὑσμίνας.
 Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἢ ἐσέφαρ;
 Φαγόντων δ' ἔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυ', ὅτε τις ἀλκή.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μνῆσθον·
 Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
 Ἐρκίῃ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
 Ἀντίλοχον δ' ὥτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', ὅστις σῆο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 Οὔτε ποσσὶν θάσσων, ἔτ' ἄλκιμος, ὥς σὺ, μάχεσθαι· 570
 Εἴτινά περ Τρώων ἐξάλμυρος ἄνδρα βάλησθα.

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέστυλο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·

Ἐκ δ' ἔθορε περμάχων, καὶ ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ,
 Ἀμφὶ ἐπαπλήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
 Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἦκεν,
 Ἀλλ' Ἰκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
 Νισσόμυρον πόλεμόνδε βάλε σῆθος παρὰ μαζόν·
 Δάπησεν δὲ πεισὼν, ἀράβησε δὲ τὰ χεῖρ' ἐπ' αὐτῷ·
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρυσσε, κύων ὥς, ὅς' ἐπὶ νεβρῷ
 Βλημῶν αἶψη, τὸν τ' ἐξ' Ἀνῆφι θορόνῃα 80

Θηρήϊν ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·

Ὡς ἐπὶ τοῖσι, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μνηχάρμης,
 Τάχεα συλήσων· ἀλλ' ἐλάθεν Ἐκτορα δῖον,

Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δῆϊοτῆτα·

Ἀντίλοχος δ' ἐμῆνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστῆς,

Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν βέξαντι ἑοικώς,

Ὅσε κύνα κλῆινας, ἢ βυκόλον, ἀμφὶ βόεσσι,

Φάγει, πρὶν περ ὅμιλον ἀολιολιμήσθαι ἀνδρῶν·

Ὡς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶες τε καὶ Ἐκτορ

Ἡχῇ θεασασίη βέλεα σονόεντα χέοντο· 90

Στῇ δὲ μετασρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων.

Τρῶες δὲ, λείυσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισι,

Νηυσὶν ἐπεσάδοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς·

Ὅς σφισιν αἶν' ἔγειρε μῆδος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν

Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο· τὰς δ' ὀρόθυνεν.

Εκλῶρι γ' οἱ θυμὸς ἐβέλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσσι θεσπιδαῖς πῦρ
 Εμβάλη ἀκάμαλον· Θέτιδος δ' ἐξαΐσιον ἄρῃν
 Πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γ' ᾠδὴ μῆτις Ζῆς,
 Νηὸς καγομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 600
 Εκ γ' δὴ τῷ ἔμελλε παλίσωιν παρὰ νηῶν
 Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
 Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
 Εκλῶρα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
 Μαινέλο δ', ὥς ὅτ' Ἀρης ἐλχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
 Οὔρεσι μᾶνῃ), βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
 Αφλοισμὸς δὲ περὶ τόμα γίνετο, τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσειο μαρναμένοιο
 10
 Εκλῶρος· αὐτὸς γ' οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
 Ζῆς, ὅς μιν πλεόνεοσι μετ' ἀνδράσι μῆνον ἐόντα
 Τίμα καὶ κύδανε· μινυνθάδιος γ' ἔμελλεν
 Εἶσεσθ'· ἦδη γ' οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Αθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίηφι·
 Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι σίχας ἀνδρῶν, πειρηλίζων,
 Ἡ δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 Ἀλλ' ὅδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μεμαίνων·
 Ἰχον γ' πυργυγδὸν ἀρηρότες, ἥύτε πῆτροι
 20
 Ηλίβαλος, μεγάλη, πολλῆς αἰλὸς ἐγγὺς εἴσα·
 Ἦτε μῦθι λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
 Κύμαλά τε τροφόμενα, τὰ τε πρῶτα δ' αὐτήν·
 Ὡς Δαναοὶ Τρώας μῦρον ἔμπεδον, ὕδρ' ἐβέβητο.
 Αὐτὰρ ὁ λαμπόμορος πυρὶ πάνλοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ·
 Ἐν δ' ἔπεσ', ὥς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηὶ πείσῃσι
 Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφές, ἡ δὲ τε πᾶσα
 Ἀχὴν ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς αἴτης

Ἰσίων ἐμβρέμεν· τρομέεσσι δέ τε φρένα νῆαται
 Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρον·
 Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν.
 Αὐτὰρ ὃ γ', ὥς τε λέων ὀλοόφρων βυσὶν ἐπελθὼν,
 Αἶψά τ' ἐν εἰαμνῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμον·
 Μυρία, ἐν δέ τε τῇσι νομάς ἔπω σάφα εἰδώς
 Θηρὶ μαχέσασθαι, ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
 Ἥτοι ὁ μὲν πρῶτῃσι καὶ ὑσαλίησι βόεσσιν
 Αἰὲν ὁμοσιχάει, ὃ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρέσας
 Βῦν ἔδει, αἳ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 Θεωπεσίῳ ἐφύβηθεν ὑφ' Ἐκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 Πάντες· ὃ δ' οἷον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφίτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρυπύλοιο ἀνακλῖος
 Ἀλγελίης οἶχνεσκε βίη Ἡρακλειή·
 Τῷ γάρ τ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 Παντοίας ἀρετὰς, ἡμῶν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι,
 Καὶ νόον ἐν πρῶτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 Ὅς γὰρ τότε Ἐκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγνυάλιξε.
 Στρεφθεὶς γὰρ μετόπιθεν, ὑπ' ἀπείδος ἀνίσχυι πάλῳ,
 Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηνεκὲς ἔρκος ἀκόντων·
 Τῇ δ' ὅγ' ἐνὶ βλαφθεῖς, πῆσεν ὕπλιος· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεισόντος·
 Ἐκλωρ δ' ὀξὺ νόησε, δέων δέ οἱ ἄλχι παρέστη,
 Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐλγὺς ἐταίρων
 Κτεῖν· οἳ δ' ἐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἐτάρην,
 Χρασμῆιν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἐκτορα δῖον.
 Εἰσωποὶ δ' ἐγλύνοντο νεῶν, περὶ δ' ἔχθηον ἄκρα
 Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύαλο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη
 Τῶν περτέρων, αὐτῷ δὲ πᾶρα κλισίησιν ἔμειναν
 Ἀθρόοι, ὃδ' ἐκέδαθεν ἀνὰ στρατὸν· ἴχε γὰρ ἀπὸς

630

40

50

Καὶ δέος· ἀζηχὲς δ' ὁμόκλεον ἀλλήλοισι·
 Νέστωρ αὖτε μάλισα Γερήνιος, ἕρος Αἰαχῶν,
 Λίσιθ' ὑπὲρ τοκέων γενέμενος ἄνδρα ἕκασον·

660

Ὡ φίλοι, ἀνέρες ἐσέ, καὶ αἰδῶ δέσθ' ἐνὶ θυμῷ
 Ἀλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσαδε ἕκαστος
 Παίδων, ἠδ' ἀλόχων, καὶ κλήσιος, ἠδὲ τοκῆων,
 Ἡμῶν ὅτεω ζῶνσι, καὶ ᾧ καλὰ ληθήκασι.
 Τῶν ὑπὲρ ἐνθάδ' ἐγὼ γενάζομαι ἔπαρέοντων,
 Εἰσάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστῃ·
 Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὥσεν Αἰθήνη
 Θεωέσιον· μάλ᾽ αὖ σφι φόως ἤϊετ' ἀμφοτέρωθεν,
 Ἡμῶν περὶ νηῶν, καὶ ὁμοῖε πολέμοιο.

70

Ἐκτορα δ' ἐφράσαντο βοὴν ἀγαθὸν, καὶ ἑταίρους,
 Ἡμῶν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέσσαν, ἔδ' ἐμάχοντο,
 Ἡδ' ὅσοι παρ' νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο δοῖσιν·
 Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἠνδανε θυμῷ
 Εἰσάμεναι, ἐνθα περ ἄλλοι ἀφέσσαν ἦες Αἰαχῶν·
 Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἱκρὶ ἐπ' ὤχετο, μακρὰ βιβιάδων,
 Νώμα δὲ ξυσὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
 Κολητὸν βλήτροισι, δουκαεικοσίπηχυν.

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἱπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς,
 Ὃς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρει ἱππας,
 Στάας ἐκ πεδίοιο μέγα περὶ ἄστυ διώκει,
 Λαοφόρον καθ' ὁδόν, πολέες τέ εἰ διήσαντο
 Ἀνέρες, ἠδὲ γυναῖκες· ὃ δ' ἐμπεδὸν ἀσφαλὲς αἶε
 Θρώσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβετ'· οἱ δὲ πέτον'·

80

Ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ δοάων ἱκρια νηῶν
 Φοίτα, μακρὰ βιβιάς, φωνὴ δὲ οἱ ἀθήρ' ἱκανὴ·
 Αἰεὶ δὲ σμερνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλεε,
 Νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεναι. Οὐδὲ μὲν Ἐκτορ

Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκῆάν·
 Ἀλλ' ὥς' ὀρνίθων πετεηνῶν ἀγέτος αἶθρων
 Ἔθνος ἐφορμᾶται, πόλα μὲν πάρα βοσκομῆάνων,
 Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δαλιχοδείρων·

690

Ὡς Ἐκλῶρ ἴθυσε νεὸς κυανοπόροιο
 Ἀντίος αἰΐζας· τὸν δὲ Ζῆς ὥσεν ὑπιοθε
 Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
 Αὐτίς δὲ δριμύεια μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 Φαίης κ' ἀκμῆτας ἢ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 Ἀντιῶδ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐασυμῆώς ἐμάχοντο.
 Τοῖσι δὲ μαρναμῆοισιν ὄδ' ἦν νόος· ἦτοι Ἀχαιοὶ
 Οὐκ ἔφασαν φάξεσθαι ὑπ' ἐκ κακῶ, ἀλλ' ὀλέεσθαι· 700
 Τρωσὶν δ' ἥλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐκάσθῃ,
 Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν δ' ἥρωας Ἀχαιῆς·
 Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέσασαν ἀλλήλοισιν.

Ἐκλῶρ δὲ πρὺμνης νεὸς ἠΨάλο πονηλοπόροιο,
 Καλῆς, ὠκυάλης, ἢ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
 Ἐς Τροίην, εἰδ' αὐτίς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
 Τῷ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε
 Δῆνεν ἀλλήλους αὐτοχεδόν· εἰδ' ἄρα τοίγε
 Τόξων αἰκάς ἀμφὶς μῦρον, εἰδὲ τ' ἀκόντων,
 Ἀλλ' οἷγ' ἐγγύθεν ἰσάμηνον ἑνα θυμὸν ἔχοντες, 10
 Οἷοι δὴ πελέκεσσι ἢ αἰζίνῃσι μάχοντο,
 Καὶ ἕϊφισιν μεγάλοισι, ἢ ἔλχεσιν ἀμφιγύοισι.
 Πολλὰ δὲ φάσγανα καλά, μελάνδετα, κωπήνεα,
 Ἀλλὰ μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 Ἀνδρῶν μαρναμῶν· ῥέε δ' αἶμαλι γαῖα μέλαινα.
 Ἐκλῶρ δὲ πρὺμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, ἐχὶ μεθίει,
 Ἀφλαστον μὲν ἄ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν·

Οἷσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὀρνυτ' αὐτήν.
 Νῦν ἡμῖν πάντων Ζῆς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,

Νῆας ἐλεῖν, αἷ δειῦρο θεῶν ἀέκητι μολῶσαι, 720

Ἡμῖν πῆμα ἅλα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·

Οἳ μ', ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσι νέεσσι,

Αὐτόν τ' ἰχθάνασκον, ἐρηλύοντό τε λαόν.

Ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότ' ἐβλαπτε φρένας ἄρυσσπα Ζῆς

Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρυνεὶ καὶ ἀνώγει.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρεσαν·

Αἴας δ' ἔκείτ' ἐμίμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·

Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, οἷο μῆκος θανέεσθαι,

Θρῆνυν ἐφ' ἐπὶ λαπόδην, λίπε δ' ἱκρία νηὸς εἵσης·

Εὐθ' ἄρ' οὐγ' εἰσῆκει δεδοκημένος· ἔλχει δ' αἰεὶ 39

Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅσις φέροι ἀκάμαλον πῦρ·

Αἰεὶ δὲ σμερδὸν βοῶων, Δαναοῖσι κέλαιεν·

Ὡ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης,

Ἀνέρες ἐσέ, φίλοι, μνήσαδε δὲ θυρίδος ἀλκῆς.

Ἡέ τις φαμὲν εἶναι ἀοσσητῆρας ὁπίσω;

Ἡέ τι τείχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;

Οὐ μὲν τις χεδὸν ἐστὶ πόλις, πύργοις ἀραρυῖα,

Ἡ κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἐτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·

Ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκῆάων,

Πόνῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἡμεθα πατρίδος αἴης· 40

Τῷ ἐν χερσὶ φόως, καὶ μελιχίῃ πολέμοιο.

Ἡ, καὶ μαμῶων ἔφεπ' ἔλχει ὀξύεντι·

Ὅσις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,

Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἐκτορος ὀτρύναντος,

Τόνδ' Αἴας ἔτασκε, δεδεγμένος ὀξείῃ δαυρί·

Δώδεκα δὲ περπάροιθε νεῶν αὐτοχεδὸν ἔτα.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, Π.

Επιγραφή.

Πῖ, Πάτροκλον ἔπεφνεν ἄρήϊον Εκτορος ἀχμῇ.

Ὡς οἱ μὲν περὶ νηὸς εὖσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλλῆϊ παρίστατο, ποιμὴν λαῶν,
δάκρυα θερμὰ χέων, ὥς κ' κρήνη μελάνυδρος,
ἦ τε κατ' αὔγίλιπος πέτρης οὐνοφερὸν χέει ὕδωρ.
Τὸν δὲ ἰδὼν ὥκλειρε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

τί π' ἐδδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἥ τε κ' ἔρη
Νηπίη; ἢ θ' ἅμα μῆρ' ἰδέσθ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
εἰάν τ' ἀπομῆναι, καὶ τ' ἐστυμῆναι κατέρυκει,
δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκε', ὅφρ' ἀνέλῃ·
τῇ ἴκελος, Πάτροκλε, τέρεν καλὰ δάκρυον ἔβεις.
Ἡέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
Ἡέ τιν' Ἀλγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενότιον, Ἀκτορος υἱόν,
ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
Ἡέ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὥς ὀλέοντι
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
Ἐξαύδα, μὴ κεῖθε νόω, ἵνα εἶδομαι ἄμφο.

Τὸν δὲ βαρυσθενάχων προσηύδα, Πατρόκλεις ἰσχυρῷ·
ὦ Ἀχιλλεῦ, Πηλεὺς υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,

Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιῶς.
 Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 Ἐν νηυσὶν κέατ' βεβλημένοι, ὑτάμενοί τε·
 Βέβλητ' μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
 Οὐτάσασθ' Ὀδυσσεὺς δερικλυτὸς, ἦδ' Ἀγαμέμνων·
 Βέβλητ' δὲ καὶ Εὐρύπυλος καλὰ μηρὸν οἷσ' ᾧ.
 Τὺς μὲν τ' ἱπτροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέοντ',
 Ἐλκεῖ ἀκείρομφοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλᾳ, Ἀχιλλεῦ.
 Μὴ ἐμὲ γῦν ἔτος γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις, 30
 Αἰναρέτη· τίς (εὐ ἄλλος ὀνήσῃ) ὀψίγονός περ,
 Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν αἰεκέα λοιγὸν ἀμύνης;
 Νηλεὺς· ἔκ ἄρα (οἷ γε πάλῃρ ἦν ἰσπότης Πηλεΐδης,
 Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δὲ (εἰ τί κ' ἔειπες) θάλασσα,
 Πέτραν τ' ἠλίβαλοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
 Εἰ δέ τίνα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
 Καὶ τίνα τοι πᾶρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πύθνια μήτηρ,
 Ἀλλ' ἐμὲ περ παρὲς ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὅπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πᾶσι φέως Δαναοῖσι γῆν' ἰώμα·
 Δὸς δέ μοι ὥμοιοι τὰ σὰ τέλ' ἔχοντες θωρηχθῆναι, 40
 Αἴκ' ἐμὲ (οἱ ἴσκοντες ἀπόχων) πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνέσωσι δ' ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν
 Τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνοσις πολέμοιο.
 Ρεῖα δὲ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
 Πυγμαλῶ περὶ ἄστυ, νέων ἅπο καὶ κλισιάων.

Ως φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 Οἱ αὐτῷ θάνατον τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας παρθένη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

Ω μοι, διοτρεῖς Πατρόκλεις, οἷον εἶπες·
 Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥν τινα οἶδα, 50
 Οὔτε τί μοι πᾶρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πύθνια μήτηρ·
 Ἀλλὰ τόδ' αἶνόν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,

Ὡς πότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι;
 Καὶ γέρας ἄψ' ἀφελέσθαι, ὅ, τε κράτεϊ περβεθήκει·
 Αἶνόν ἄχος τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
 Κέρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον ἦες Ἀχαιῶν,
 Δαρὶ δ' ἐμῷ κλέατισσα, πόλιν ἀτείχεα πέρσας,
 Τὴν ἄψ' ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ατρείδης, ὥς τι ν' ἀτίμητον μετανάσθην.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ λύχθαι ἐάσομεν· ὅδ' ἄρα περ ἦν 60
 Ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦτοι ἔφην γε
 Οὐ πρὶν μνηστῆρον καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπότεν δὴ
 Νῆας ἐμὰς ἀφίκη) αὕτη τε, πόλεμός τε.
 Τύνη δ' ὥμοιόν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τάχεα δῦθι,
 Ἀρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
 Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
 Νηυσὶν ἐπικραλέως· οἱ δὲ ρηγμῖνι θαλάσσης
 Κεκλία), χώρας ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
 Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε,
 Θάρσυνος· ὃ γ' ἐμῆς κόρυθος λείψωσι μέτωπον 70
 Εὐγυθὶ λαμπομδρῆς· τάχα κεν φάγοντες, ἐναύλης
 Πλήσσειαν νεκῶν, εἰ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 Ηπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχον).
 Οὐ γ' Τυδείδῃ Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
 Μαίνε) ἐλχέει, Δαναῶν ἀπολοιγὸν ἀμύναι·
 Οὐδέ πω Ατρείδῃ ὁπὸς ἔκλυον αὐδῆσαντος,
 Εχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἐκτορος ἀνδροφόνου,
 Τρωσὶ κελεύοντος, περιάγνυ). οἱ δ' ἀλαλήτῳ
 Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιεύς.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπολοιγὸν ἀμύνων 80
 Εμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς ἀθρομῆοιο
 Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόσον ἔλων).
 Πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθε τέλος ἐν φρεσὶ θεῶν,

Ὡς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην ἢ κῦδος ἄροιο
 Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κέρην
 Ἀψ' ἀπονάσσωσιν, περὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
 Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 Δῶη κῦδος ἀρέσσαι ἐρίγδηςπος πόσις Ἥρης,
 Μὴ σὺ γ' ἀνδρῶν ἐμείο λιλαίεσθαι πολεμίζεν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με δῆτεις.
 Μηδ' ἐπαγαλλόμηνος πολέμῳ ἢ θηϊδίῃτι,
 Τρῶας ἐναγρόμηνος, περὶ Ἴλιον ἠγεμονάειν·
 Μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν ἀειγχεύων
 Εὐμήη· μάλα τὲς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὶν φάος ἐν νήεσσι
 Θείης, τέσδε δ' ἑᾶν πεδίον καταδηριάσθαι.
 Ἀἴ γ' ὦ, Ζεῦ τε πάτερ, ἢ Αθηναίη, ἢ Ἀπολλων,
 Μῆτε τις ἔν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσοι ἔασι,
 Μῆτε τις Ἀργείων· νῶϊν δ' ἐκδῶμῳ ὄλεθρον·
 Οφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύοιμῃ.

90

100

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἴας δ' ἔκείτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 Δάμνα μιν Ζητὸς τε νόος, ἢ Τρῶες ἀγαυοί,
 Βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴν
 Πήληξ βαλλομένη καταχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
 Καπφάλαρ' ἀποίηθ'· ὃ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
 Ἐμπεδον αἶν ἔχων σάκος ἀγέλον· ὕδ' ἐδύναντο
 Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζαι, ἐρείδοντες βελέεσιν·
 Αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθμασι· καδδὲ οἱ ἰδρῶς
 Πάντοθεν ἐκ μελέων πολλὸς ἔρρεεν, ὕδ' ὅπῃ εἶχεν
 Ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐσήρικτο.

10

Ἐσσεῖε νῦν μοι, Μῆσα, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσα,
 Ὡπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ἐκλωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄλχι παρασὰς

Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἶχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπιοθεν·
 Αντικρὺ δ' ἀπ' ἀράξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 Πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆ
 Αἶχμῃ χαλκείῃ χαμάδις βόμβησε πεισῦσα.
 Γινῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε
 Ἔργα θεῶν, ὃ ῥα παλῶ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει 120
 Ζῆς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βάλειο νίκη.
 Χαίετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάρμαλον πῦρ
 Νηϊδοῖ· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέση κέχυτο φλόξ.
 Ὡς τὴν μὲν πρὺμνιν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Μῆρῳ πλεξάμενος Πατροκλῆα περσείεπεν·

Ὀρσεο, διοξυῆς Πατρόκλεις, ἰωποκέλδθε·
 Λάσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊοιο ἑρών·
 Μὴ δὴ νῆας ἔλωσι, καὶ ἐκέτι φυκιά πέλων·
 Δύσεο τάχιστα θάσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγέρω.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσειο νώροπι χαλκῷ· 30
 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυῖας·
 Δάττερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνε,
 Ποικίλον, ἀσερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυχίον ἔθηκεν,
 Ἰωπυριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνδεν.
 Εἵλετο δ' ἄλκιμα δῶρα, τὰ οἱ παλάμῃσιν ἀρήρει·
 Ἐλχος δ' ἔχ' ἔλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 40
 Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν ἔδυνάτ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
 Πηλιάδα μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσιν.
 Ἰωπες δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζαγνύμεν ἄνωγε,

Τὸν μέτ' Ἀχιλλῆα ρηξήνορα τῆε μάλισα·
 Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μείναι ὁμοκλήν.
 Τῷδε καὶ Αὐτομέδων ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας ἴωπας,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τῷ ἅμα πνοιῇσι πετέεσθην·
 Τὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἀρπυια Ποδάργη, 150
 Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
 Ἐν δὲ παρηγορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει,
 Τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἐλὼν πόλιν ἦγαγ' Ἀχιλλεύς·
 Ὃς καὶ Διηλὸς ἐὼν, ἔπειθ' ἴωποις ἀθανάτοισι.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιοχόμοσος θώρηξεν Ἀχιλλεύς,
 Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τ' ἄχεσιν· οἱ δὲ, λύκοι ὥς
 Ὀμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπελος ἀλκή,
 Οἷτ' ἔλαφον κεράδον μέγαν ὕρσει δηώσαντες
 Δάπνησιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἶματι φοινῶν·
 Καὶ τ' ἀγελήδων ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 60
 Λάφοντες γλώσσησιν ἀραῆσιν μέλαν ὕδωρ
 Ἀκρον, ἐρδγόμενοι φόνον αἶματος· ἐν δέ γε θυμὸς
 Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περισέει δέ τε γαστήρ·
 Τοῖοι Μυρμιδόνων ἠγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδῶκεος Αἰακίδαο
 Ῥώνοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἴσατ' Ἀχιλλεύς,
 Οτρύνων ἴωπας τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

Πενήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεύς
 Ἐς Τροίην ἠγεῖτο Διὶ φίλος· ἐν δὲ ἐκάστη
 Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἐτάροι· 70
 Πέντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
 Σημάνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦνασσε.
 Τῆς μὲν ἱὴς σιχρὸς ἦρχε Μενέαιδος ἀγολοθώρηξ,
 Υἱὸς Σπερχεοῖο, διιπέλεος πόλαμοιο·
 Τὸν τέκε Πηληῖος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδῶρη,
 Σπερχεῖω ἀκάμανι, γυνὴ θεῶ ἀνηθείσα·

Αὐτὰρ ἐπὶ κλισίῳ Βῶρῳ, Περιήρεος υἱί,
 Ος ῥ' ἀναφανδὸν ὄππε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 Τῆς δ' ἐτέρης Εὐδωρος ἀρήϊος ἠγεμόνδε
 Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη, 180
 Φύλακος θυγάτηρ· τῆς δὲ κραλὺς Ἀργειφόνης
 Ηράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μέλα μελπομένησιν,
 Ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτῃ, κελαδενῆς·
 Αὐτίκα δ' εἰς ὑπέρῳ ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρη
 Ἑρμείας ἀκάκηλα· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
 Εὐδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχύν, ἠδὲ μαχητὴν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε μογοςόκος Εἰλείθηα
 Εξάγαγε περφόωσδε, καὶ ἠελίε ἶδεν αὐγὰς,
 Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μῦθος Ἀκτορίδαι
 Ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα· 90
 Τὸν δ' ὁ γερῶν Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
 Ἀμφαγαπαζόμενος, ὥσεί τ' ἐὼν υἱὸν ἐόντα.
 Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἠγεμόνδε
 Μαρμαλίδης, ὃς παῖσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
 Εἰσχεῖ μάρνασθαι, μέλα Πηλεΐωνος ἐταῖρον.
 Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἰωπηλάτα Φοῖνιξ·
 Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶντας ἅμ' ἠγεμόνεσσιν Ἀχιλλεύς
 Στήσεν εὖ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 Μυρμιδόνες, μή τις μοι ἀπειλῶν λελαθέσθω, 200
 Ἀς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
 Πάνθ' ὑπὸ μνηστῆρόν· καὶ μ' ἠτιάαδε ἕκαστος·
 Σχέτλιε, Πηλεὺς υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
 Νηλεὺς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἐταῖρους·
 Οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νειώμεθα ποντοπόροισιν
 Αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάλλε· νῦν δὲ πέφαντο

180

90

200

Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τὸ πρὶν γ' ἐράααδε·
Εὐθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μῦθος κ' θυμὸν ἐκάσσε·

210

Μᾶλλον δὲ εἶχες ἄρθην, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκυσαν.

Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινόισι λίθοισι

Δώματος ὑψηλοῦ, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·

Ὡς ἄραρον κόρυθές τε κ' ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·

Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἐρείδε, κόρυς κόρυιν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·

Ψαῦον δ' ἰσπόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι

Νέοντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέσασαν ἀλλήλοισι.

Πάντων δὲ περπάροιθε δὴ ἀνέρε θωρήσασθον,

Πάτροκλός τε κ' Αὐτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,

Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 20

Βῆ ῥ' ἰμῶ ἐς κλισίην· χηλὴ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε

Καλῆς, δαδάλεις, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα

Θῆκε ἐπὶ νῆος ἄγεσθαι, εὐπλήσασα χιτῶνων,

Χλαγνῶν τ' ἀνεμοσκεπέων, ἕλων τε ταπήτων.

Εὐθα δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμῶνον, ὃδὲ τις ἄλλος

Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτῆς ἀθήοπα οἶνον,

Οὔτε τέω σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.

Τὸ ῥα τότε ἐκ χηλοῦ λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ

Πρῶτον, ἐπεῖτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῇσι,

Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσαστο δ' ἀθήοπα οἶνον· 30

Εὐχετ' ἐπεῖτα σᾶς μέσῳ ἑρκεί, λείβε δὲ οἶνον,

Οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' ἔλαθε τερπικέραυνον·

Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,

Δωδώνης μεδέων θυχεῖ μέν· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ

Σοὶ ναῖουσ' ὑποφῆται ἀνιπλόποδες, χαμαεῦνται.

Ἡ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες ἄξαμῆμοιο,

Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·

Ἡδ' ἔτι κ' νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·

Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 Ἀλλ' ἔταρσιν πέμπω, πολέσιν μὲλ' Ἀμυμιδόνεσσι, 240
 Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα παύεις, Ἄρυστα Ζεῦ·
 Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἐκλῶρ
 Εἴσῃ, ἥ ῥα καὶ οἶος ἐπίσῃ) πολεμίζειν
 Ἡμέτερος θεράπων, ἥ οἱ τότε χεῖρες ἁπλοῖ
 Μάγνονθ', ὁππότε ἐγὼ περ ἰὼ μὲλ' Ἀμυμιδόνεσσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἀπὸ ναυφί μάχην ἐνοπήν τε δῖη),
 Ἀσκηθὴς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
 Τάχασί τε ζυὺν πᾶσι καὶ Ἀλγεμάχοις ἐτάροισιν.

Ως ἔφατ' Ἀλγόμενος· τῷ δ' ἔκλυε μητιέλα Ζῆς·
 Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε παλῆρ, ἕτερον δ' ἀνένδσε· 50
 Νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 Δῶκε, σόον δ' ἀνένδσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
 Ἡτοὶ δ' μὲν, παύσας τε, καὶ Ἀλγόμενος Διὶ παλῆρ,
 Ἀψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χιλῶ.
 Στῇ δὲ πᾶροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἠθέλε θυμῷ
 Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν ἀγῆν.

Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θυρηχθῆνες
 Ἔσιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρυσαν.
 Αὐτίκα δὲ σφῆκας ἐοικότας ἐξεχέοντο
 Εἰνοδίοις, ὅς πᾶδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες, 60
 Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῶ ἐπὶ οἰκί' ἔχοντες,
 Νηπίαχοι· ζυγὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
 Τὸς δ' εἰ περ παρὰ τίς τε κίων ἄνθρωπος ὀδίτης
 Κινήσει ἄεκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 Πρόσσω πᾶς πῶτε), καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.
 Τῶν τότε Μυμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
 Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλειο, μακρὸν αὔσας·
 Μυμιδόνες, ἔταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,

Ανέρες ἐσὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θύριδος ἀλκῆς·
Ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Αργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀλχέμαχοι θεράποντες·
Γινῶ δὲ καὶ Ατρεΐδης, ἄρυκρῆων Αγαμέμνων,
Ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Αχαιῶν ἔδεν ἔτισεν.

270

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε μῦθος καὶ θυμὸν ἐκάσθη·
Ἐν δ' ἔπεσον Τρῶεσσι νολαίεες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, αὐτάντων ὑπ' Αχαιῶν.
Τρῶες δ', ὡς εἶδοντο Μενoitίῃ ἀλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔνισι μαρμαίροντας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδῶκεα Πηλεΐωνα
Μηνιθμὸν μὲν ἀπορρίψαι, φιλότιμα δ' ἐλέσθαι·
Πάληνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἶπὺν ὀλεθρον.

80

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε περὶ φαεινῶ
Ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νηὶ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμῃ Πρωϊσειλάν·
Καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Πάγονας ἰπποκορυσάς
Ἠγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξίνῃ ἄρ' ῥέοντος·
Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ὑπὶος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν οἰμῶξας· ἔταροι δέ μιν ἀμφεφύβηθεν
Πάγονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν,
Ἠγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριδέσκε μάχεσθαι.
Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
Ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφύβηθεν
Τρῶες θεασσάμενοι ὁράδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίαςος ἐτύχθη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Κινῆσει πυκινὴν νεφέλην σεροπηγερέτα Ζεὺς,
Ἐκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιάι καὶ πρῶνες ἄκροι,
Καὶ νάπα, ὑβανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγῃ ἄσπερος αἰθήρ.

90

300

Ως Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπώσαμενοι δῆϊον πῦρ,
 Τυτθὸν ἀνέπνδσαν· πολέμῳ δ' ἔ' γίνεται ἔρωή·
 Οὐ γὰρ πῶ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Προτροπάδην φοβέοντο μελαγνῶν ἀπὸ νηῶν,
 Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀντίσαντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη.
 Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κεδαιδείσης ὑσμίνης,
 Ηγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενοίσις ἄλκιμος υἱὸς
 Αὐτίκ' ἄρα σρεφθέντος Ἀρηϊλῦκος βάλε μηρὸν
 Εἰσχει ὀξύοεντι, διὰ ποῦ δὲ χαλκὸν ἔλασε·
 Ρῆξεν δ' ὅτεον ἔλχος· ὁ δὲ, ὠρηνῆς ἐπὶ γαίης
 Κάωπεο· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος ἔτα Θόαντα,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλείδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκῆσας,
 Εφθι ὀρεζάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πᾶχιος
 Μυῶν ἀνθρώπων ἑλέετο· περὶ δ' ἔλχεος αἰχμῇ
 Νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψε.
 Νεσορίδα δ', ὁ μὲν ἔτασ' Ἀτύμνιον ὀξείῃ δερὶ
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ δῖήλασε χάλκεον ἔλχος·
 Ἡριπείδῃ δὲ ποσπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοχεδὰ δερὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπόρεσε, κασιγνήτοιο χολωθείς,
 Στάς ποσπάρει νέκυος· τῷ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 Εφθι ὀρεζάμενος, πρὶν ὑτάσαι· ἔδ' ἀφάμαρπεν,
 Ωμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δερὸς ἀκωκῇ
 Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὅτεον ἄχρῃς ἄραξε·
 Δύπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ σκότος ὅσ' ἐκάλυψεν.
 Ως τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 Βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνης ἐδλοὶ ἐταῖροι,
 Υἱὲς ἀκονίσαντες Ἀμισωδάρε· ὅς ῥα Χίμαρην
 Θρέψεν ἀμαμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 Αἴας δὲ Κλεόβελον Οἰλιάδης ἐπορεύσας
 Ζῶν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὖθι

310

20

30

Λῦσε μῆρος, πλῆξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσπερ
 Ἑλλαβε πορφύρεος δάναλος καὶ μοῖρα κραταῖη.

Πηνέλεως δέ, Λύκων τε, συνέδραμον· ἔλχεται μὲν γὰρ
 Ἡμῖρον ἀλλήλων, μέλει δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
 Τῷ δ' αὖτις ξιφίεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
 Ἰσποκόμῃ κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
 Φάσγανον ἐρράβωδεν· ὃ δ' ὑπ' ἕαλος αὐχένα δῖνε
 Πηνέλεως, πᾶν δ' εἶσω ἔδω ξίφος, ἔχεθε δ' οἶον 340
 Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυτο δὲ γῆα.

Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα, κιχεῖς ποσὶ καρπαλίμοισι,
 Νύξ', ἴσπων ἐπιθεσόμενον, καλὰ δεξιὸν ὤμον·
 Ἡριπε δ' ἐξ ὀχέων, καλὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.

Ἰδομνίδης δ' Εὐρύμαντα καλὰ σόμα νηκῆϊ χαλκῷ
 Νύξει· τὸ δ' ἀνικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξετέρησε
 Νέρθεν ὑπ' ἐλκεφάλοιο· κέασε δ' ἄρ' ὅσέα λακκά·
 Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπληθεν δὲ οἱ ἄμφω
 Αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ σόμα καὶ καλὰ ῥίνας
 Πρῆσε χανών· θανάτῳ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. 50
 Οὗτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.

Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,
 Σίῃ, ὑπ' ἐκ μῆλων αἰετῶν, αἵ τ' ἐν ὄρεσσι
 Ποιμνὸς ἀφραδίῃσι διέτμαρχον· οἱ δὲ ἰδόντες,
 Αἰψὰ διαρπάσσουσιν ἀνάγκησιν θυμὸν ἐχέουσας·
 Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
 Δυσκελὰ δὲ μνήσαντο, λάθοντο δὲ θύριδος ἀλκῆς.
 Αἴας δ' ὁ μέγας αἶψ' ἐφ' ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 Ἰετ' ἀκονίσσας· ὃ δὲ ἰδρῆϊ πολέμοιο,
 Ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος ἄρεας ὤμους,
 Σκέπητ' οἷσιν τε ῥοῖζον καὶ δῶπον ἀκόντων.

Ἡ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκία νίκην·

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἐτάηρας.

Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπῃ νεφὸς ἔρχετο ἑβρανὸν εἶσω,
Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζῆς καίλαπα τείνει·

Ὡς τῷ ἐκ νηῶν ἤνέτο ἰαχὴ τε φόβος τέ·

Οὐδὲ καλὰ μοῖραν πέραον πάλιν· Ἐκτορα δ' ἴωποι

Ἐκφερον ὠκύποδες σὺν τάχεσι· λῆϊπε δὲ λαὸν

Τρωϊκὸν, ὃς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.

Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρμαλές ὠκέες ἴωποι

370

Ἀξάντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκλων·

Πάτροκλος δ' ἐπέλο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,

Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχὴ τε φόβῳ τε

Πάσας πλῆσαν ὁδὺς, ἐπεὶ ἄρ' τμάλλῃ· ὕψι δ' ἄελλα

Σκιδναθ' ὑπὰ νερέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἴωποι

Ἀφορρόν περὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Πάτροκλος δ', ἥ πλεῖστον ὀρινόμῃον ἶδε λαὸν,

Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄζοσι φῶτες ἐπιπλόν

Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροισι δ' ἀνεκυμβαλίσσον.

Ἀνικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἴωποι,

80

Ἀμβροιοί, ὃς Πηλεΐδεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,

Πρόσσω ἱέρμιοι· ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλετο θυμός·

Ἰετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἴωποι.

Ὡς δ' ὑπὸ καίλαπι πᾶσα κελαγὴ βέβριθε χθών

Ἡματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ

Ζῆς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεσσὶ κοτεσσάμμος χαλεπήνη,

Οἱ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρίνωσι δέμισας,

Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγοντες·

Τῶν δὲ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλῆθυσιν ῥέοντες,

Πολλὰς δὲ κλιτῷς τότε ἀποτμήγνυσιν χαράδρας,

90

Ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλην σενάχουσι ῥέουσαν·

Ἐξ ὁρέων ἐπὶ κάρ' μινύθει δὲ τε ἔργ' ἀνθρώπων·

Ὡς ἴωποι Τρωαὶ μεγάλα σενάχοντο δέουσαν.

Πάτροκλος δ', ἐπεὶ ἔν' πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 Ἀψ' ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπέλεις, ἔδ' ὀόλης
 Εἶα ἱερμύς ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγυῖ
 Νηῶν καὶ ποταμῷ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 Κτεῖνε μεταίσγων, πολέων δ' ἀπετίννυτο ποινὴν.
 Ἐνθ' ἦτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δαρι φαεινῷ,
 Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γῆα. 400
 Δύπησεν δὲ πεισὼν· ὁ δὲ Θέσσορα, Ἡνοπος υἱὸν,
 Δεύτερον ὀρμηθεῖς· ὁ μὲν ἄξέσω ἐνὶ δίφρῳ
 Ἡσὸ ἀλείς· ἐκ γὰρ πλῆγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἡνία ἠΐχθησαν· ὁ δ' ἔλχει νύξε παρασάς
 Γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτῷ πεῖρεν ὀδόντων·
 Εἴλκε δὲ δαρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὥς ὅτε τις φῶς
 Πέτρῃ ἐπὶ περὶ λῆτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθυὺν
 Ἐκ πόντοιο δύραζε λίνῳ καὶ ἥνοπι χαλκῷ·
 Ὡς εἴλκε ἐκ δίφροιο κεχηνότα, δαρι φαεινῷ·
 Κάδδ' ἄρ' ἐπὶ σὸμ' ἔωσε· πεισόντα δὲ μιν λίπε θυμός. 10
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ερύαλον ἐπεισύνμενον βάλε πέτρῳ,
 Μέσσην κακκεφαλὴν· ἡ δ' ἀνδριχα πᾶσα κεάσθη
 Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 Κάππεσεν· ἀμφὶ δὲ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστῆς·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ερύμανθα, καὶ Ἀμφοτερὸν, καὶ Ἐπάλην,
 Τληπόλεμόν τε Δαμασορίδην, Ἐχίον τε, Πύρην τε,
 Ἰφέα τ', Εὐΐωπόν τε, καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
 Πάντας ἐπασυλέρως πέλασε χθονὶ πρυμνοβόλῃ.
 Σαρπηδὼν δ' ὥς ἔν' ἰδ' ἀμιτροχίτωνας ἐτάφρας
 Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μεινοιτιάδαο δαμνύτας, 20
 Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
 Αἰδῶς, ὦ Λύκιοι, πόσος φάγεται; νῦν θοοὶ ἐστέ·
 Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τῷδ' ἀνέρος, ὅφρα δαείω,
 Οἷς ὅδε κραίεται καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔεργε

Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐδδλῶν γένατ' ἔλυσεν.

Ἡ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τάχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἶδεν, ἔκθορε δίφρῳ.

Οἱ δ' ὥς' αἰγυπιοὶ, γαμφώνυχες, ἀγκυλοχέϊλαι,

Πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχοντ'.

Ὡς οἱ, κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.

430

Τὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνυ παῖς ἀγκυλομήτεω,

Ἡρην δὲ παρθέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·

ὦ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,

Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.

Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὀρμαίνοντι,

Ἡ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης

Θείῳ ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πτόνι δῆμῳ,

Ἡ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεῖτα βοῶπις πτόντια Ἡρῇ·

Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;

40

Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλας πεπρωμένον αἶσῃ,

Ἀψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσσυχέος ἐξαναλῦσαι;

Ἐρδ'· ἀτὰρ ἔτι πάντες ἐπαμείνων θεοὶ ἄλλοι.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

Αἶκε ζῶν πέμψης Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε,

Φράζεο, μή τις ἐπεῖτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος

Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·

Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχοντ'.

Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν νότον αἶνὸν ἐνήσεις.

Ἄλλ' εἰ τοι φίλος ἐστὶ, τῶν δ' ὀλοφύρετ' ἦτορ,

50

Ἡτοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

Χερσὺ ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·

Αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τόνγε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἶψα,

Πέμπειν μιν Θανάστον τε φέρειν, καὶ νήδυμον ὕπνον,

Εἰσόκε δὴ Λυκίης ἀρείης δῆμον ἴκωντ'.

Ενθα ἔταρχύσασσι κασίγνητοί τε, ἔταί τε,
Τύμβῳ τε, σήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανάσιων.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθηςε παλῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αἰμαλοέσας δὲ ψιάδας καλέχθεν ἔραζε,
Παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε 460
Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.

Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ενθ' ἦτοί Πάτροκλος μὲν ἀγακλείδην Θρασύμηλον,
Ὁς ῥ' ἦὺς Δεράπων Σαρπηδότος ἦεν ἀνακίος,
Τὸν βάλε νείαμραν κατὰ γαστέρα· λῦσε δὲ γῆα·
Σαρπηδὼν δ' αὐτῷ μὲν ἀπήμβροτε θυρὶ φαεινῷ,
Δάτερος ὀρμηθεὶς· ὁ δὲ Πήδασον ἔτασεν ἴσπων
Εἰσχει δειξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰάδων·
Κάδδ' ἔπεισ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἐπ' ἰαλοῖ θυμός·
Τῷ δὲ διασήτην· κρίγε δὲ ζυγὸν, ἡγία δέ σφι 70
Σύλχυντ', ἐπεδὴ κείτο παρήορος ἐν κονίῃσι.

Τοιοῦ μὲν Αὐτομέδων θυρικλυτὸς εὐρεῖο τέκμων,
Σπασσάμμος τανύηκης ἄορ παχέος παρὰ μηρῶ,
Αἰζᾶς ἀπέκοψε παρήορον· ἔδ' ἐμάτησε.
Τῷ δ' ἰθυσθήτην, ἐν δὲ ρυτῆρσι τάνυσθεν·
Τῷ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πᾶρι θυμοβόροιο.

Ενθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε θυρὶ φαεινῷ,
Πάτροκλος δ' ὑπὲρ ὦμον ἀρισερὸν ἦλυθ' ἀκωκῇ
Εἰσχεος, ἔδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος· τῷ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς, 80
Ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχατο ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ·
Ἡριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυς ἦριπεν, ἢ ἀχερωῖς,
Ἡὲ πίτυς βλωθρῇ, τήν τ' ἔρεσι τέκλιονες ἄνδρες
Εξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὡς ὁ παρθ' ἴσπων καὶ δίφρῳ κείτο τανυσθεὶς,
Βεβρυχῶς, κόπιος δεδραγμῶς αἰμαλοέσσης.

Ηὔτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μέεθλῶν,
 Αἴθωνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσιν,
 Ωλετό τε σενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος·
 Ως ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἄσπισάν
 Κτεινόμενος μύεαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

490

Γλαῦκε πῶς ἐπον, πολεμιστὰ μέλ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
 Αἰχμητὴν τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θοὸς ἔσσι.
 Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἠγήτορας ἄνδρας,
 Πάνη ἐποιοχόμενος, Σαρπηδόνης ἀμφιμάχεσθαι·
 Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περὶ μάρναο χαλκῷ.
 Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κἀληφεῖν καὶ ὄνειδος
 Εἰσομαι ἥματα πάντα διαμπερές, ἔκκε μ' Ἀχαιοὶ
 Τάχιστα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
 Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.

500

Ως ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
 Οφθαλμοῖς, ῥῖνας δ'· ὁ δὲ λαὸς ἐν στήθεσι βαίνων,
 Ἐκ χροῶς εἴλκε δόρυ, περὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
 Τοιοῦτον δ' ἅμα ψυχὴν τε, καὶ ἔλχεος ἐξέρυσ' αἰχμὴν.
 Μυρμιδόνες δ' αὐτῷ χέθον ἴσπυες φυσιόωντας
 Ἰερόντες φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκλων.
 Γλαῦκῳ δ' αἰνὸν ἄχος ἤρμετο φθογῆς αἰὶνι·
 Ωρίνθη δὲ οἱ ἦτορ, ὅτ' ἐδύνατο περσαμῦναι.
 Χεὶρ δ' ἐλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τείρε γὰρ αἰνῶς
 Ἐλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ,
 Τείχεος ὑψηλοῦ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·

10

Κλυθι, ἄναξ, ὃς παρ Λυκίης ἐν πείονι δῆμῳ
 Εἷς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκῆειν
 Ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 Ἐλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δὲ μοι χεῖρ

Οξείης ὀδύνῃσιν ἐλήλατ'), ἔδε μοι αἶμα
 Τερσῆνα δύνατ')· βαρύθει δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτῷ·
 Ἐλχος δ' ἔδ' ὀδύναμα χεῖν ἔμπεδον, ἔδε μάχεσθαι 520
 Ἐλθὼν δυσμυμέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὄρεος ὄλωλε,
 Σαρπηδῶν, Διὸς υἱὸς· ὃ δ' ἔδ' ὦ παυδι ἀμύνει.
 Ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερὸν ἔλκος ἄκευσα,
 Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὅφρ' ἐτάροισι
 Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολέμιζεν·
 Αὐτὸς τ' ἀμφὶ νέκυϊ καλῶλεθνεῖωτι μάχωμαι.

Ὡς ἔφατ' ἀχόρμος· τῷ δ' ἔκλυε Φοῖβος Απόλλων·
 Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκος ἀργαλέον
 Αἶμα μέλαν τέρσῃνε, μῦθος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 30
 Ὅτι οἱ ὦκ' ἦκυσσε μέγας θεὸς ἀξαρμόιο.
 Πρῶτα μὲν ὥτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 Πάνη ἐποιοχόρμος, Σαρπηδόνης ἀμφιμάχεσθαι.
 Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβιάδων,
 Πηλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοίδην, καὶ Ἀγήνορα δῖον·
 Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τέ, καὶ Ἐκτόρα χαλκοκορυστήν,
 Ἀλχῆ δ' ἰσάρμος ἔπια πλερόεντα περσηύδα·

Ἐκτορ, νῦν δὴ πάλχῃ λελασμένος εἰς ἐπικέρων,
 Οἷ σέθεν εἵνεκα, τῆλε φίλων, καὶ πατρίδος αἴης,
 Θυμὸν ἀποφθινύθῃσι· σὺ δ' ἔκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν. 40
 Κῆται Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγὸς ἀπαισίων,
 Ὃς Λυκίην εἰρύλο δίκησί τε καὶ ἀδένει ὦ·
 Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔλχεϊ χάλκεος Ἀρης·
 Ἀλλὰ, φίλοι, πάρσητε, νεμεσθήητε δὲ θυμῷ,
 Μὴ ἀπὸ τῶ χε' ἔλῳν), ἀεικιάσῃσι δὲ νεκρὸν
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσοι ὀλοῖη,
 Τὸς ἐπὶ νηυσὶ δοῇσιν ἐπέφρομμεν ἔλχῃσιν.

Ὡς ἔφατο· Τρῶας δὲ κατακρῆθεν λάβει πένθος

Αχέρον, ἔκ ἐπεικλόν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόλλος
 Ἔσκε, καὶ ἄλλοδαπὸς περ ἑών· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ 550
 Λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 Βάν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελημημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἐκλῶρ, χῳόμενος Σαρπηδόνοσ· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Ὄρσε Μειοισιάδαο Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
 Αἴαντε πρῶτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·

Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
 Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείεες.
 Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν,
 Σαρπηδών· ἀλλ' εἰ μιν αἰκισσάμεθ' ἐλόνηες,
 Τάχ' ἐχά τ' ὅμοιόν ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων 60
 Αὐτῷ ἀμυνομένων δαμασάμεθα νηλεῖ χαλκῷ.

Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μνείανον.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
 Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,
 Σύμβalon ἀμφὶ νέκυϊ κατὰ λειθνεῖωσι μάχεσθαι,
 Δεινὸν αὖσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τὰ χεῖρα φωτῆ.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοῃν τάνυσσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 Ὅφρα φίλῳ περὶ παρδὶ μάχης ὁλοὸς πόνοσ ἐῖη.
 Ὄσαν δὲ πρῶτεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιῆς· 70
 Βλήτο γὰρ ἔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμος, δῖος Πειργᾶς,
 Ὃς ῥ' ἐν Βυδεῖῳ ἀναγομνῷ ἦνασσε
 Τοπρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐδδλὸν ἀνεψιδὸν ἐξεναρίζας
 Ἐς Πηλὴν ἰκέτ' αἶσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
 Οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῆϊ ρήξηνορι πέμπον ἔπεδον
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοισι.
 Τὸν ῥα τὸθ' ἀπ' ὀρέων νέκυος βάλε φαίδιμος Ἐκλῶρ
 Χερμαδίῳ κεφαλῇ· ἢ δ' ἀνδριχα πᾶσα κεῖσθαι
 Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ

Κάωπυσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊσῆς. 580

Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος ἦν φθιμὸν ἐτάροιο·

Ἰθυσεν δὲ διὰ πρῶτων, ἱρῆκι εἰσιπῶς

Ὠκέϊ, ὅς' ἐφόβησε κολοίς τε, ψῆράς τε·

Ὡς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἰσποκέλθε,

Εἴσω καὶ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ, ἐτάροιο.

Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαμνέος φίλον υἱόν,

Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῦο τένοντα.

Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρῶτοι καὶ φαίδιμος Εὐκλῶρ.

Ὀοση δ' ἀγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκ'·

Ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆε περὶ μῆκος ἢ ἐν ἀέθλῳ, 90

Ἦε καὶ ἐν πολέμῳ, δηῖον ὑπὸ θυμοραϊσῆων·

Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὅταντο δ' Ἀχαιοί.

Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπισάων,

Εὐράπετ', ἐκτείνειν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,

Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία νάων,

Οὐβῶ τε πλῆτω τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.

Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος, σῆθος μέσον, ἔτασε δευρὶ,

Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μὴν κατέμαρπτε διώκων·

Δέπησεν δὲ πρῶτον· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιῆς, 600

Ὡς ἔπεσ' ἐδλὸς ἀνὴρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·

Στάκ' δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· ἔδ' ἄρ' Ἀχαιοί

Ἀλκίης ἐξελάθοντο, μῆκος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῆς.

Εἰθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυσῆν

Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Οἰήτορος, ὃς Διὸς ἰρῆς

Ἰδαίης ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς, τίειο δῆμῳ·

Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἕατος· ὦκα δὲ θυμὸς

ὦχετ' ἀπὸ μελέων, συγερὸς δ' ἄρα μὴ σκότος εἶλεν.

Αἰνεῖας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν·

Ἐλπεῖο ῥ' ἐδέξατο ὑπασιδίῃ περὶ βῶλος·

Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλῆατο χάλκεον ἔλχος, 10

Πρόσω γ' καλέκνυφε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 Οὔδ' ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ὑρίαχος πελεμήχθη
 Εἰς χεὺς· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μῆκος ὄβριμος ἄρης·
 Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδανομήνῃ κατὰ γαῖης
 Ὡχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρυσεν.
 Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·

Μηριόνη, τάχα κέν (ε, καὶ ὀρχισήν περ ἑόνῃα,
 Εἰς χεὺς ἐμὸν καλέπαυσε διαμπερές, εἰ σ' ἔβαλόν περ.

Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δερικλυτὸς ἀντίον ἦυδα·

Αἰνεία, χαλεπὸν (ε, καὶ ἰφθιμὸν περ ἑόνῃα,

620

Πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μῆκος, ὅς κέ (α ἀνία

ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνήσκῃ δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.

Εἰ καὶ ἐγὼ (ε βάλοιμι τυχῶν μέσον ὀξείῃ χαλκῷ,

Αἰψά κε, καὶ κρατερὸς περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποισθῶς,

Εὖχος ἐμοὶ δῶης, ψυχὴν δ' Αἰδὶ κλυτοπάλῳ.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐνέειπε Μενoitίης ἄλκιμος υἱός·

Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα, καὶ ἐσθλὸς ἐὼν, ἀγορεύεις;

Ὡς πέπον, ὅτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσι

Νεκρῷ χωρήσῃσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει·

Ὡς γὰρ χερσὶ τέλος πολέμῳ, ἐπέων δ', ἐνὶ βελῇ·

30

Τῷ, ὅτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' ἄμ' ἔπεισο ἰσόθεος φῶς.

Τῶν δ' ὥς ἐδρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν

Οὔρεος ἐν βήσσης, ἑκάθεν δέ τε γίνετ' ἀκμή·

Ὡς ἔρ' ὠρνυτο δῆπός ἀπὸ χθονὸς Ἀρυοδείης,

Χαλκῷ τε, ῥινὴ τε, βοῶν τ' ἀποισιῶν,

Νυσομήδων ξίφεσιν τε καὶ ἔλχεσιν ἀμφιγυίοισιν.

Οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων πῆρ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον

Εἴγω, ἐπεὶ βελέεσσι, καὶ αἵμασι, καὶ κονίησιν,

Ἐκ κεφαλῆς εἰλυτο διαμπερές ἐς πόδας ἄκρες.

40

Οἱ δ' αἶε' περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὥς ὅτε μῦα

Σταθμῶ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας καλὰ πέλλας,
 Ωρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τὲ γλάγος ἄλγεα δάει·
 Ως ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλειον· ὕδ' ὥστε Ζῆς
 Τρέφειν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσπερ φαεινῶ,
 Ἀλλὰ κατ' αὐτὸς ἀνὲν ὄρα, καὶ φράζειο θυμῷ
 Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πάριόκλην, μερμηρίζων,
 Ἡ ἦδη κακῆϊνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Αὐτῷ ἐπ' ἀνιθέω Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἑκλῶρ
 Χαλκῷ δηώσῃ, ἀπὸ τ' ὤμων τείχε' ἑλῆ), 650
 Ἡ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον ἀπύν.
 Ωδὲ δέ οἱ φρονέοντι, δοάσασθαι κέρδιον εἶναι,
 Οφρ' ἥνς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 Εξαῦτις Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα χαλκοκορυστήν
 Ωσαῖο περὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἑλοῖτο.
 Ἑκτορι δὲ πρωτίστ' ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνώρσεν·
 Ες δίφρον δ' ἀναβάς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλειο δ' ἄλλης
 Τρῳας φάγέμεναι· γυνὴ δ' Διὸς ἱρὰ τάλαν ἴα.
 Ἐνθ' ὕδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μῦθον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
 Πάνητες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημῦθον ἦτορ, 60
 Κείμενον ἐν νεκρῶν ἀγύρει· πολέες δ' ἐπ' αὐτῷ
 Κάππεσον, εὖ τ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοισιν Σαρπηδόνοσ' ἐνλε' ἔλοντο,
 Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 Δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίη ἄλκιμος υἱός.
 Καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Εἴδ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαρνεφές αἶμα κᾶθηρον
 Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καὶ μιν ἔπειλα,
 Πολλὸν ἄπο περσέων, λῆσον ποταμοῖο ῥοῇσι,
 Χρῆσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἶμαλ' ἔασον. 70
 Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῷ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὤκα

Θήσασιν Λυκίης Ἀρείης πίοιι δῆμῳ·
 Ἐνθα ἔταρχύσασσι κασίγνηλοί τε, ἔταί τε,
 Τύμβῳ τὲ, σήλῃ τέ· τὸ γῶ, γέρας ἐστὶ θανόντων.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα παλρὸς ἀνηκῆσεν Ἀπόλλων·
 Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνὴν·
 Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα διὸν αἶρας,
 Πολλὸν ἄπο πωφέρων, λῦσεν πόσα μοῖτο ῥοῆσι,
 Χρῆσέν τ' ἄμβροσιν, περὶ δ' ἄμβροτα ἑμάλα ἔασε· 680
 Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραπνοῖσι φέρεσθαι,
 Ὑπνῷ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἳ ῥά μιν ὦκα
 Κάτθεσαν ἐν Λυκίης Ἀρείης πίοιι δῆμῳ.

Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
 Τρῶας καὶ Λυκίης μελεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάδη,
 Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
 Ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 Ἀλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείστων νόος, ἥε περ ἀνδρῶν,
 Οσε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 Ρηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι· 90
 Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀνῆκεν.
 Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
 Παλρόκλεις, ὅτε δή (εἰ θεοὶ θάνατόνδε κάλεσαν;
 Ἀδρήσων μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἐχεκλον,
 Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Επίσσορα, καὶ Μελάνιππον·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον, καὶ Μύλιον, ἠδὲ Πυλάρην·
 Τὸς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος.
 Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον ἦες Ἀχαιῶν,
 Πατρόκλῃ ὑπὸ χερσὶ, περὶ πῶ γ' ἔλχει θυέν·
 Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτης ἐπὶ πύργῳ 700
 Ἔστη, τῷ ὀλοᾷ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
 Τρεῖς μὲν ἐπ' αἰκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρεῖς δ' αὐτὸν ἀπεσυφελίξεν Ἀπόλλων,

Χείρεσιν ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύσων·
 Ἀλλ', ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκᾶεργος Απόλλων·

Χάζεο, διογμῆς Πατρόκλεις· ἔνύ τοι αἶσα
 Σῶ ὑπὸ δαυρὶ πόλιν πέρθεαι Τρώων ἀγερώχων,
 Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.

Ὡς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
 Μῆνιν ἀλδ' ὄμμος ἐκαλεθόων Απόλλωνος. 711

Ἐκλῶρ δ' ἐν Σκαυῇσι πύλης ἔχε μῶνυχας ἰώπης·
 Δίξε γὰρ, ἥ ἐ μάχοισι καλὰ κλόνον αὖθις ἐλάσας,
 Ἡ λαὸς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναί.

Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Απόλλων,
 Ἀνέρι εἰσάμμος αἰζηῷ τε, κρατερῷ τε,
 Ἀσῶ, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἰωποδάμοιο,
 Αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
 Ὃς Φρυγίην νάεσκε ροῆς ἐπὶ Σαγαράοιο·

Τῷ μιν εἰσάμμος προσεφώνεε Φοῖβος Απόλλων· 20

Ἐκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; ἔδὲ τί σε χρεῖ.
 Ἀθ' ὅσον ἦσων εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἶην·

Τῷ κε τάχα συγερώς πολέμῳ ἀπερωήσεις.
 Ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἰώπης,
 Αἶκεν πῶς μιν ἔλῃς, δῶή δέ τοι εὖχος Απόλλων.

Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἔβη Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·

Κεβρίονη δ' ἐκέλευσε δαΐφροني φαίδιμος Ἐκλῶρ
 Ἰώπης ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Απόλλων
 Δύσεθ' ὁμίλον ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν

Ἦκε κακὸν, Τρῳσὶν δὲ καὶ Ἐκτορι κῦδος ὅπαζεν. 30

Ἐκλῶρ δ' ἄλλης μὲν Δαναὸς ἔα, ἔδ' ἐνάριζεν·
 Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἰώπης.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἰώπων ἄλλο χαμαῖζε,
 Σκαυῇ ἔλχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πῆτρον

Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τὸν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν.
 Ηκε δ' ἐρεϊσάμενος· ὕδὲ δὴν χάζετο φῶλος,
 Οὐδ' ἀλίωσε βέλος· βάλε δ' Ἐκτορος ἠνιοχῆα
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 Ἰωπων ἠνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξείῃ λαΐ·

Ἀμφοτέρως δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, ὕδὲ οἱ ἔχεν
 Οσέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κοίῃσιν
 Αὐτῷ πρὸς ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνέτῃρι εἰοικώς,
 Κάππεσ' ἀπ' ἀεργέος δίφρου· λίπε δ' ὅσέα θυμός.
 Τὸν δ' ἐπικερύομεν πρὸς σέφης, Παλρόκλεις ἰωπεῦ·

740

Ὡ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὥς ρεῖα κυβισᾷ·
 Εἰ δὴ πᾶς καὶ πόνῳ ἐν ἰχθυόεντι γυνοίτο,
 Πολλὰς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τίθεα διφῶν,
 Νηὸς ἀποθρῶσκων, εἰ καὶ δυσαέμφελος εἴη·
 Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ Ἰωπων ρεῖα κυβισᾷ·
 Ἡ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστήῃρες ἔασιν.

50

Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνη ἥρωϊ βεβήκει,
 Οἶμα λέοντος ἔχων, ὅσε σαθυμὰς κεραΐζων,
 Ἐβλήτο πρὸς σῆθος, εἴη τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 Ὡς ἐπὶ Κεβριόνη, Παλρόκλεις, ἄλσο μεμαώς.
 Ἐκλῶρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' Ἰωπων ἄλλο χαμαῖζε.
 Τῷ περὶ Κεβριόναο, λέονθ' ὥς, θηρινθήτην,
 Ὡτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κλισμῆς ἐλάφοιο,
 Ἀμφω πεινᾶοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
 Ὡς περὶ Κεβριόναο δῦω μήσῳρες αὐτῆς,
 Πάτροκλός τε Μενοϊτιάδης καὶ φαίδιμος Ἐκλῶρ,
 Ἰεντ' ἀλλήλων ταμείην χροά νηλεῖ χαλκῷ.
 Ἐκλῶρ μὲν κεφαλῇφιν ἐπεὶ λάβεν, ἔχι μεθίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ συναγόν κρατερὴν ὑσμίνην.

60

Ὡς δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἐριδάνεον ἀλλήλοισιν

Οὐρεος ἐν βήσσις, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 Αἷ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζυς
 Ηχῇ θεαπέσῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμνῶων·
 Ως Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι δορόνιες
 Δήην, ἔδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.

770

Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄξέα δῦρα πεπῆγαι,
 Ιοί τε πλερόεντες ἀπὸ νερῆφι δορόνιες·
 Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐκυφέλιξε
 Μαριμνῶων ἀμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν σροφάλιγι κονίης
 Κεῖτο μέγας μεγαλωσί, λελασμένος ἰσποσυνάων.

Οφρα μὲν ἥελιος μέσον ὕρανὸν ἀμφιβέβηκει,
 Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπλετο· σίπλε δὲ λαός·

Ημος δ' ἥελιος μετενεύσσετο βυλύνονδε,
 Καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ ἄσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·

80

Εκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα ἔρυσαν,
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.

Πάτροκλος δὲ Τρῳσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρυσσε·

Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρυσσε, Δοῶν ἀτάλαντος Ἀρρή,
 Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·

Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Εὐθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·

Ηντεῖο γὰρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 Δεινός· ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον ἔκ ἐνόησεν·

Ἡέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·

90

Στῇ δ' ὅπιθε, πλῆξεν δὲ μετὰφρενον, ἄρρεε τ' ὤμῳ
 Χερσὶ καταπρηνέει· σρεφεδίνηθεν δὲ οἱ ὄασε.

Τῷ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Απόλλων·

Ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὕφ' ἰσπῶων
 Αὐλῶπις τρυφάλεια· μίανθησαν δὲ ἔθειρα
 Αἵμασι καὶ κονίησι· πάρος γε μὲν ἔδεμμις ἦεν,

Ἰωποκόμον πῆληκα μιάνεσθαι κονίησιν·
 Ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον
 Ρύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δέ Ζεὺς Ἐκτορι δῶκεν
 Ἡ κεφαλῇ φορέειν· χεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὀλεθρος· 800
 Πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔλχος,
 Βριθύ, μέγα, σιβαρόν, κεκορυμβύον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πῶσε τερμίοεσσα·
 Λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἀναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
 Τὸν δ' ἄτῃ φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα·
 Στῇ δὲ ταφών· ὅπιθεν δὲ μετὰφρενον ὀξεῖ δαυρὶ
 Ὡμων μεσσηγυῖ χεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοῖδης Εὐφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκατο
 Ἐλχεῖ δ' ἰωποσύνη τε, πόδεσσι τε καρπαλίμοισι·
 Καὶ γὰρ δὴ πῶτε πῶτας εἰκόσι βῆσεν ἀφ' ἴσπων, 10
 Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὕχεσφι, διδασκόμβρος πολέμοιο.
 Ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἰωπεῦ,
 Οὐδὲ δάμασ· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκῳ δ' ὀμίλῳ,
 Ἐκ χροὸς ἀρπάζας δόρυ μείλινον· ἔδ' ὑπέμεινε
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἐόντ', ἐν δηϊοίῳτι.
 Πάτροκλος δὲ θεῶ πλεγῇ καὶ δαυρὶ δαμασθεῖς,
 Ἀψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἐκλῶρ δ', ὡς εἶδεν Πατρόκλῃα μεγάθυμον
 Ἀψ' ἀναχαζόμενον, βεβλημύον ὀξεῖ χαλκῷ,
 Ἀλγίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ σίχας, ἔτα δὲ δαυρὶ 20
 Νείαλον ἐς κενεῶνα· διὰ περὶ δὲ χαλκὸν ἔλασε·
 Δέπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἥκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 Ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβήσατο χάρμη,
 Τῷ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
 Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλῃσι δὲ πειρώμεν ἄμφω·
 Πολλὰ δέ τ' αὐτμαύνοισι λέων ἐδάμασσε βίηφι·
 Ὡς πολέας πέφνοντο Μενελάου ἄλκιμον υἱόν

Εκλῶρ· Πριάμίδης χεδὸν ἔλχεϊ θυμὸν ἀπηύρα·

Καὶ οἱ ἐπὶ δ' ἰσχυρὸς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·

Πάτροκλ', ἦ περ ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμύν, 830

Τρῳιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλδ' ἔθερον ἡμαρ ἀπύρας,

Ἀξεν ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Νῆπιε· τάων δὲ παρὰ ἑκτορος ὠκείες ἴσποι

Προσὶν ὀρωρέχα) πολεμίζειν· ἔλχεϊ δ' αὐτὸς

Τρῳσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅς σφιν ἀμύνω

Ἡμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δὲ τ' ἐνθάδε γυῖπες ἔδον).

Α δέη, ἔδὲ τοι, ἐδλὸς ἐὼν, χράσμησεν Ἀχιλλεύς,

Ὅς πρὸς τοι μάλα πολλὰ μῦθων ἐπέελλετ' ἰόνῃ,

Μὴ μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἰσποκέλθε, 40

Νῆας ἀνὰ γλαφυράς, πρὶν γ' ἑκτορος ἀνδροφόνου

Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·

Ὡς πρὸς (ε παρσέφῃ, τοῖ δὲ φρένας ἄφρονι πῆθε.

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων παρσέφης, Πατρόκλεις ἰσπεῦ·

Ἦδη νῦν, ἑκτορ, μεγάλ' εὔχεο· τοῖ γ' ἔδωκε

Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασαν

Ρηϊδίως· αὐτοὶ γ' ἀπ' ὤμων τὰ χεῖ' ἔλοντο.

Τοῖσ' τοι δ' εἶπερ μοι εἰκόσιν ἀνέβόλησαν,

Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δαυρὶ δαμνύτες.

Ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοῇ, καὶ Ληΐς ἐκλάνεν υἱός,

Ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δὲ με τρίτος ἐξεναρίζεις. 50

Ἄλλο δὲ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,

Οὐδ' ἔστιν ἔδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη

Ἄλχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖη,

Χερσὶ δαμνύτ' Ἀχιλλεύς ἀμύμονος Αἰακίδαο.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτου κάλυψε.

Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων παλαμῇ αἰδούσδ' ἐβέβηκε,

Ὅν πῶτμον γούωσα, λιπὼς ἀνδρῶν τε καὶ ἥβην.

Τὸν καὶ τεθνεῖα παρσενύδα φαίδιμος ἑκλῶρ·

Πατρόκλεις, τί νύ μοι μανίδαίαι ἀπὺν ὄλεθρον;
 Τίς δ' οἶδ', ἔκ' Ἀχιλλεύς, Θέτιδος παῖς ἠΰκόμοιο,
 Φθίῃ ἐμῶ ὑπὸ δαρι τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι; 861

Ὡς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 Εἵρυσσε, λαῖξ παρθενίας· τὸν δ' ὕπλιον ὦσ' ἀπὸ δαρός.
 Αὐτίκα δὲ ζὺν δαρι μετ' αὐτομέδοντα βεβήκει,
 Ἀντίθεον Δεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
 Ἰέλο γ' βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκείες ἵπποι
 Ἀμβροτοί, ὅς Πηλεΐ Διοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

Τ Η Σ
Ο Μ Η Ρ Ο Υ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α, Ρ.

Επιγραφή.

Ρῶ, Δαναοί, Τρῳῆες τε περὶ νέκυν ἀμφεμάχοντο.

ΟΥΔ' ἔλαθ' Ἀτρείος υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δηϊόλῃτι·
Βῆ δὲ διὰ περσμάχων κεκορυμβῆος ἀθηοπι χαλκῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
Πρωτόλοκος, κινυρὴ, ἔ' πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
Ὡς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔχε καὶ ἀσπίδα πάνλοσ' εἵσθην,
Τὸν κλέμεναι μεμαῶς, ὅσις τῷ γ' ἀντίος ἔλθοι.
Οὐδ' ἄρα Πάνθε υἱὸς εὐμμελῆς ἀμέλεισε
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄλχι δ' ἄρ' αὐτῷ 10
ἔσθην, καὶ περσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·

Ἀτρείδην Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Χάζεο, λῆιπε δὲ νεκρὸν, ἕα δ' ἕναρα βροτόεντα·
Οὐ γὰρ τις πρῶτερος Τρώων κλειτῷ τ' ἐπικέρων
Πάτροκλον βάλε δαυρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τῷ με ἕα κλέος ἐδλὸν ἐνὶ Τρώεσιν ἀρέσθαι,
Μὴ (εὖ βάλω, ἀπὸ δὲ μελιιδέα θυμὸν ἔλωμαι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας περσέει ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ, ἔ' μὲν καλὸν ὑπέρβιον ἀχελιάσθαι.
Οὐτ' ἐν πορδάλιος τόσον μῆκος, ἔτε λέοντος, 20
Οὐτε (υἱὸς κάπρη ὀλοόφρονος, ἔ' τε μέγιστος

Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ δένει βλεμεαίνοι,
 Οἶσιν Πάνθ' ὕψις εὐμμελία φρονέουσιν.
 Οὐδὲ μὲν ἔδ' ἐβίη Ὑπερίνορος ἰωποδάμοιο
 Ἡς ἦβης ἀπόνθη, ὅτε μ' ὦναίτο, καὶ μ' ὑπέμεινε.
 Καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχισον πολεμιστὴν
 Εὐμμελ'· ἔδ' ἐφημὶ πόδεσσί γε οἷσι κίοντα,
 Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνὴς τε τοκῆας.
 Ὡς θῆν' ἢ σὸν ἐγὼ λύσω μῦθος, εἴκε μεῦ ἄντα
 Στήης· ἀλλὰ σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω
 Ες πλοῦτον ἵεναι· μὴδ' ἀντίος ἴσασ' ἐμῖο,
 Πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ρεχθὲν δέ τε νῆπιος ἔγνω.

30

Ὡς φάτο, τὸν δ' ἔπειθεν· ἀμειβόμενος δὲ περσιπύδα·
 Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφεῖς, ἦ μάλα τίσεις
 Γνωστὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες· ἐπαχόμενος δ' ἀγορεύεις·
 Χήρωςας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο,
 Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόνον ἢ πένθος ἔθικας.
 Ἡ κέ σφιν δειλοῖσι γόνος κατὰ παῦμα ἡροίμην,
 Εἴκεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῖν' ἢ τὰ χεῖ ἐνείκας,
 Πάνθ' ἐν χεῖρεσσι βάλλω ἢ Φρόντιδι δῆ.
 Ἀλλ' ἔμ' μὲν ἔτι δηρὸν ἀπειρήτος πόνος ἔσται,
 Οὐδέ τ' ἀδύρσιος, ἔτ' ἀλκῆς, ἔτε φόβοιο.

40

Ὡς εἰπὼν, ἔτισσε κατ' ἀσπίδα πάνησσε ἴσθη·
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ ἀχμῇ
 Ἀσπίδι ἐν κράτερῃ· ὁ δὲ δάτερος ὤρνυτο χαλκῶ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπαχόμενος Διὶ πατρί.
 Ἀψ' δ' ἀναχαζόμενοι κατὰ σωμαχοιο δέμεθλα
 Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖν χεὶρὶ πιθῆσας·
 Ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἦλυνθ' ἀκωκή.
 Δύπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τὰ χεῖ ἐπ' αὐτῶ.
 Αἶμασί οἱ δάοντο κόμας, Χαρίτεσσιν ὁμοῖα,
 Πλοχμοὶ δ', οἱ χρυσῶ τε ἢ ἀργύρῳ ἐσφῆκωντο.

50

Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθιλὲς ἐλάῃης
 Χάρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
 Καλὸν, τηλεθάον, τό δέ τε πνοιαὶ δονέεσσι
 Πανοίων ἀνέμων, καὶ τε βρύει ἀνθεὶ λάκῳ·
 Ελθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος, σὺν λάλαπι πολλῇ,
 Βόθρε τ' ἐξέσρεψε καὶ ἐξέλαντο ἐπὶ γαίῃ·
 Ταῖον Πάνθε υἱὸν εὐμμελίην Εὐφορβον
 Ατρείδης Μενέλαος, ἐπεὶ κῆανε, τὰ χε' ἐσύλα. 60
 Ως δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὴ πεποιθὼς
 Βοσκομένης ἀγέλης βῆν ἀρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
 Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδῶσι,
 Πρῶτον, ἐπεία δέ θ' αἶμα καὶ ἔσκαλα πάντα λαφύσσει
 Δρυὼν, ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνας τ' ἄνδρες τε νομῆς
 Πολλὰ μάλ' ἰύξουσιν ἀπόπροθεν, ὃδ' ἐθέλουσιν
 Ἀλῖον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 Ως γὰρ ἔτι τι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐτόλμα
 Ἀλῖον ἐλθέμεναι Μενελάω κυδαλίμοιο. 70
 Εἴθα κε ρεῖα φέροι κλυτὰ τὰ χεα Πανοῖδαο
 Ατρείδης, εἰ μὴ οἱ ἀγασσάτο Φοῖβος Απόλλων,
 Ος ῥά οἱ ἔκτορ' ἐπῶρσε, Διὶ ἀτάλαντον Ἀρηϊ,
 Ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μένει·
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θῆεις, ἀκίχηλα διώκων
 Ἰωπὺς Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἢ δ' ὀχέεσθαι,
 Ἀλλὰ γ', ἢ Ἀχιλλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 Τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήϊος Ατρείος υἱός,
 Πατρόκλῳ περὶ βᾶς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε, 80
 Πανοῖδην Εὐφορβον, ἔπαυσε δὲ θάριδος ἀλκῆς.
 Ως εἰπὼν, ὁ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
 Ἐκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελάντας·

Πάπληνεν δ' ἄρ' ἔπειτα καλὰ σίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
 Τὸν μὲν ἀπαμύρμον κυλῖα τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' ὑταμύρην ὠτειλήν.
 Βῆ δὲ διὰ περμάχων, κεκορυμβῶς ἀΐθοπι χαλκῷ,
 Οὔεα κεκληγῶς, φλογὶ ἕκελος Ηφαίσιο
 Ασβέσω· ὃδ' ὕον λάβεν Ατρεὺς ὄξυ βοήσας·

Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν· 90

Ω μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε λίπω καλὰ τάχιστα καλὰ,
 Πάτροκλόν τ', ὃς κῆταί με μῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 Μή τις μοι Δαναῶν νεμεσῆσέ, ὃς κεν ἴδῃ·

Εἰ δέ κεν Εκλὸρι μῆνος ἔων καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 Αἰδέομαι, μήπως με περιεΐωσ' ἕνα πολλοί·
 Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Εκλῶρ.

Αλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

Ὅσπ' ὅτ' ἀνὴρ ἐθέλει πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,

Ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθαι·

Τῷ μ' ἔτις Δαναῶν νεμεσῆσέ, ὃς κεν ἴδῃ 100

Εκλὸρι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.

Εἰ δέ ποθ' Αἰαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,

Ἀμφω καὶ αὐτίς ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρις,

Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἰ πως ἐρυσσάμεθα νεκρὸν

Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.

Εὖς ὁ ταῦθ' ὄρμαινε καλὰ φρένα καὶ καλὰ θυμὸν,

Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων σίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Εκλῶρ.

Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λῆπε δὲ νεκρὸν

Εὐβοπαλίζομνος· ὥς τις ἠΰχρμειος,

Ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωσι 10

Εἰσέχουσι καὶ φωνῇ· τῷ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ

Παχύνεται, αἰκῶν δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσάλοιο·

Ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

Στῇ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ὑπὸ ταύρων,

Παπταίων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν·
 Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρας, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 Θεωπέσιον γὰρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Απόλλων·
 Βῆ δὲ δέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἤυδα·

Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο Δανόητος 120
 Σπῆδομαι, αἶκε νέκυν παρ' Ἀχιλλῆϊ προσφέρωμαι
 Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τὰχέ' ἔχει κορυθαίολος Εὐκλῶρ.

Ὡς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 Εὐκλῶρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τὰχέ' ἀπήνυρα,
 Ελχ', ἵν' ἀπ' ὁμοίων κεφαλὴν τάμοι ὀξείῃ χαλκῷ,
 Τὸν δὲ νέκυν Τρωῆσιν ἐρυσάμενος κυσὶ δοίῃ·
 Αἴας δ' ἐβγύθειν ἦλθε, φέρον σάκος, ἥντε πύργον.
 Εὐκλῶρ δ' αἶψ' ἐς ὁμίλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἐταίρων·
 Ες δίφρον δ' ἀνόρυσσε· δίδυ δ' ὄγε τὰχέα κακὰ 30
 Τρωσὶ φέρειν προσιῖ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιῶδῃ σάκος ἄρ' ὑ καλύψας,
 Εἰσῆκει, ὥς τις τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσι·
 Ὡ, ῥά τε νῆπι' ἄγοντι συναντήσον' ἐν ὕλῃ
 Ἄνδρες ἐπακλήρες, ὃ δὲ τε δένει βλεμεαίνει,
 Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκε'), ὅσπερ καλύπτων·
 Ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 Ατρείδης δ' ἐτέρωθεν, ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
 Εἰσῆκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσι ἀέζων.
 Γλαῦκος δ', Ἰσπολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν, 40
 Εὐκλῶρ ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μῦθῳ·

Εὐκλῶρ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδάεο·
 Ἡ σ' αὐτῶς κλέος ἐοδλὸν ἔχει, φύξηλιν ἐόντα.
 Φράζω νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστυ σωῶσης
 Οἷος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλῖω ἐβγεγάασιν·

Οὐ γὰρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 Εἶσι περὶ πόλιος· ἐπεὶ ἔκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 Μάρνασθαι δῆϊοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ.
 Πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσῃας μεθ' ὁμιλον,
 Σχέτλι· ἐπεὶ Σαρπηδὸν ἅμα ξεῖνον καὶ ἐταῆρον 150
 Κάλλιπες Αργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα θῆεσθαι·
 Ος τοι πόλλ' ὄφελος θῆελο πόλει· τε καὶ αὐτῷ,
 Ζωὸς ἐὼν· νῦν δ' ἔοι ἀλαλκόμενα κύνας ἔτλης.
 Τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπέσειε) ἀνδρῶν,
 Οἴκαδ' ἵμεν, Τροίη δὲ πεφύσειε) αἴπυς ὀλεθρος.
 Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μῦθος πολυθαρσὲς ἐνεῖη
 Ατρομον, οἷόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεε), οἱ περὶ πάτρης
 Ἀνδράσι δυσμένεεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθειλο,
 Αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσάμεθα Ἴλιον εἶσω·
 Εἰ δ' ἔστος πρὸς ἅςυ μέγα Πριάμοιο ἀνακλῖος 60
 Ἐλθοι τεθνεὺς, καὶ μιν ἐρυσάμεθα χάρμης,
 Αἰψά κεν Αργεῖοι Σαρπηδόνοσ' ἔντεα καλὰ
 Λύσειαν, καὶ καὶ αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἶσω·
 Τοῖς γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μὲν ἄριστος
 Αργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀλγέμαχοι θεράποντες.
 Ἀλλὰ σὺ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος ἐκ ἐτάλασας
 Στήμεναί ἄννα, κατ' ὅσπερ ἰδὼν δῆϊων ἐν αὐτῇ,
 Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον εἶπες; 70
 Ω πέπον, ἦ τ' ἐφάμην (εἰ περὶ φρένας ἔμμεναί ἄλλων
 Τῶν, ὅσοι Λυκίην ἐριβόλακα ναμείλασι·
 Νῦν δὲ (ὡνοσάμην πάλχῃ φρένας, οἷον εἶπες·
 Ος τέ με φῆς Αἴαντα πελώριον ἔχ' ὑπομῖναί.
 Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, ἔδδ' κλύπον ἴσπων·
 Ἀλλ' αἰεὶ γε Διὸς κρείστων νόος ἀγχιόχοιο,

Οσε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
 Ρηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵσταο, καὶ ἴδε ἔργον.
 Ἡὲ πανημέριος κακὸς ἔσομαι, ὥς ἀγορεύεις, 180
 Ἡ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,
 Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος·
 Ὡς εἰπὼν, Τρῶεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀλχιμαχιῆαί,
 Ἀνέρες ἐσὲ φίλοι, μῆσαοδε δὲ θύριδος ἀλκῆς·
 Οφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἐνῆα δύω,
 Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριζα καλακίᾳς.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἑκτωρ
 Διὶν ἐκ πορλέμοιο· θείων δ' ἐκίχανεν ἐταῖρους
 Ὡκα μάλ', ἔπω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μέλασων, 200
 Οἳ περὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο.
 Στάς δ' ἀπάνδθε μάχης πολυδακρύτε, ἐνὶ ἄμειβεν.
 Ἡτοι ὁ μὲν τὰ ἀδῶκε, φέρειν περὶ Ἴλιον ἱρὴν,
 Τρῶσι φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
 Πηλεΐδῳ Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ ὑρανίωνες
 Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παυδὶ ὅπασσε
 Γηράς· ἀλλ' ἔχ' ὅς ἐν ἐνέσι πατρὸς ἐγῆρα.

Τὸν δ' ὥς ἐν ἀπάνδθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσόμενον θείοιο,
 Κινήσας ῥα κάρη περὶ ὃν μυθήσατο θυμὸν· 200

Ἀ δεῖλ', ὕδ' τι τοὶ θάνατος καλαθύμιός ἐστιν,
 Ὃς δὴ ται χεδόν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 Ἀνδρὸς ἀριῆος, τὸν τε τρομέεσι καὶ ἄλλοι·
 Τῷ δὲ ἐταῖρον ἐπέφνες ἐνῆα τε, κρατερὸν τε·
 Τεύχεα δ' ἐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κράτος τε καὶ ὤμων
 Εἴλα· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐλγυαλίζω,
 Τῶν ποινῆν, ὃ τοι ἔτι μάχης ἐκνοσήσαντι·

Δέξε' Ἀνδρομάχῃ κλυτὰ τάχεα Πηλεΐωνος.

Η, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
 Ἐκτορι δ' ἥρμωσε τάχε' ἐπὶ χροῖ· δῦ δέ μιν Ἀρης 210
 Δεινὸς ἐνυάλιος· πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐνὶ σὺν
 Ἀλκῆς καὶ δένεος· μέλα δὲ κλείδης ἐπικέρυς
 Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσι,
 Τάχεσι λαμπόμμος μεγαθύμος Πηλεΐωνος.
 Ωτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιοχόμμος, ἐπέεσσι,
 Μῆδλιν τε, Γλαῦκόν τε, Μένονιά τε, Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστροπαῖόν τε, Δεισήνορά δ', Ἰσπόθοόν τε,
 Φόρκυν τε, Χρομίον τε, καὶ Ἐννομον εἰωνιστήν·
 Τὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Κέκλυτε, μυρία φῦλα περικλιόνων ἐπικέρων, 20
 Οὐ γὰρ ἐγὼ πλεθρὺν διζήμερος, ὕδὲ χατίζων,
 Ἐνθαδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἡγεῖρα ἕκαστον·
 Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχες καὶ νήπια τέκνα
 Προφρονέως ῥύσσητε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·
 Τὰ φρονέων, δώροισι κατὰ ῥύχῳ καὶ ἐδωδή
 Λαῶς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστῳ θυμὸν αἰέξω.
 Τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
 Ἡὲ σωθήτω· ἢ γὰρ πολέμῳ ὀαριζύς.

Ὅς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνηῶτά περ, ἔμψης 30
 Τρῶας εἰς ἰσποδάμους ἐρύσει, εἴξει δὲ οἱ Αἴας,
 Ἡμισυ τῶν ἐνάρων ἀποδάσσομα, ἡμισυ δ' αὐτὸς
 Ἐξω ἐγὼ· τὸ δὲ οἱ κλέος ἔσσε', ὅσον ἐμοὶ περ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
 Δύρατ' ἀναχόμμοι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
 Νήπιοι· ἦτε πολέοισιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηνύρα.
 Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·

ὦ Πάριον, ὦ Μενέλαε διοτρεφεῖς, ἔκτετι νῶϊ

Ελπομαι αὐτῷ περ νοσησέμεν ἐκ πολέμοιο.

Οὐτι τόσον νέκυος πέρι δείδια Πατρόκλοιο, 240

Ὅς κε τάχα Τρώων κορέσει κύνας, ἥδ' οἰωνὺς,

Ὅσων ἐμῇ κεφαλῇ περὶ δείδια, μή τι πάθῃσι,

Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,

Εκλῶρ· ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνε' ἀπὺς ὀλεθρος·

Ἀλλ' αὖγ', ἀριστεῖας Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκῶσῃ.

Ὡς ἔφατ'· ὃδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Ἡῦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,

Οἷτε παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,

Δήμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος 50

Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπιδεῖ·

Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον

Ἠγεμόνων· τόσῃ γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδρυν.

Ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,

Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέληθηρα ῥυέσθω.

Ὡς ἔφατ'· ὃξὺ δ' ἀκῶσεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας·

Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, δέων ἀνὰ δῆϊοτῆτα.

Τὸν δὲ μέτ' Ἰδομενίδης καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος

Μηριόνης, ἀτάλαντος Εὐναλίῳ ἀνδρείφονῃ.

Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ἦσιν ἐνὶ φρεσὶν ἐνόματ' εἶποι, 60

Ὅσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἠγείραν Ἀχαιῶν;

Τρῶες δὲ πρῶτον ἄλλες· ἦρχε δ' ἄρ' Εκλῶρ.

Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διίπετέος ποταμοῖο

Βέβρυχεν μέγα κῆμα ποσὶ ῥόον, ἀμφὶ δὲ τ' ἄκραι

Ἠϊόνες βοῶσιν, ἐρμιομένης αἰλὸς ἔξω·

Τόσῃ ἄρα Τρώων ἰαχὴ ῥέετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Ἔσασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,

Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν

Λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἥερα πολλὰν

Χεῦ· ἐπεὶ ὕδ' Μεινοιτιάδην ἤχθηρε πάρος γε, 270
 Οφρα, ζωὸς ἐὼν, Δεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 Μίσησεν δ' ἄρα μιν δῆϊον κυσὶ κύρμα φρέσας
 Τρωῆσιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὤρσεν ἱτάμενος.
 Ὡσαν δὲ πρῶτοι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιῆς·
 Νεκρὸν δὲ περλιπόντες ὑπέτρεσαν, ὕδ' ἐπὶ αὐτῷ
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔλχεσιν, ἱεμέροισιν περ·
 Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τῷ Ἀχαιοῖ
 Μέλλον ἀπίεσθαι· μάλα γὰρ σφέας ὥκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα· 80
 Ἴθυσεν δὲ διὰ ποταμῶν, (ὣθ' εἰκελὸς ἀλκὴν
 Καπρίῳ, ὅς ἐν ὄρεσσιν κύνας θαλερὸς τ' αἰζὴν
 Ρηϊδίῳ ἐκέδασεν, ἐλιξάμενος διὰ βήσας·
 Ὡς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυῷ φαίδιμος Αἴας,
 Ρεῖα μετὰσάμενος Τρώων ἐκέδασε φάλαγγας,
 Οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλις
 Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῆδος ἀρέσσει·
 Ἦτοι τὸν, Λήθοιο Πελασγῷ φαίδιμος υἱὸς,
 Ἰωπόθοος ποδὸς εἴλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
 Διησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντι, 90
 Ἐκτορὶ καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 Ἦλθε κακὸν, τό οἱ ἔστιν ἐρύκακεν ἱεμέρων περ.
 Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαῖξας δὲ ὁμίλῳ,
 Πληῖξ' αὐτοχεδίνῃ, κυνέης διὰ χαλκοπαρήν·
 Ἦρικε δ' ἰωποδάσσεια κόρυς περὶ δερὸς ἀκωκῇ,
 Πληγῆσ' ἔλχει τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
 Ἐκέφαλος δὲ, παρ' αὐτὸν, ἀνδράμεν ἐξ ὠτειλῆς,
 Αἰμαλῶεις, τῷ δ' αὖθι λύθη μῆσος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
 Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄλχ' αὐτοῖο πῶσε πρηγνὴς ἐπὶ νεκρῷ, 300

Τῇλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· ὃδὲ τοκέῃσι
 Θρέπῃρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 Ἐπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δαυρὶ δαμνύτι.
 Ἐκλῶρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄνῃα ἰδὼν ἠλδάλο χαλκεον ἔλχος
 Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγάλθυμον Ἰφίτη υἱόν,
 Φωκίων ὅχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειῷ Πανοπηΐ
 Οἰκίᾳ ναυελάσκει, πολέας ἄνδρεσσιν ἀνάστων·
 Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερές ἄκρη
 Αἰχμὴ χαλκείῃ παρὰ νεύατον ὦμον ἀνέχε·
 Δάπησεν δὲ πεισὼν, ἀράβησε δὲ τὰ χεῖ' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα, Φάινοπος υἱόν,
 Ἰωποθόω περιβάνῃα, μέσσην κατὰ γαστέρα τύψε·
 Ρῆξε δὲ θάρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔνῃερα χαλκὸς
 Ηφυσ'· ὁ δ' ἐν κοίῃσι πεισὼν ἔλε γᾶν ἀγοςῷ·
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἐκλῶρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρὰς,
 Φόρκυν θ', Ἰωποθόον τε· λυόντο δὲ τὰ χεῖ' ἀπ' ὤμων.
 Ἐνθα κεν αὖτε Τρῶες, ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀκαλκείῃσι δαμνύτες·
 Ἀργεῖοι δὲ κε κῦδος ἔλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
 Κάρτεϊ καὶ ὀδενεῖ σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Απόλλων
 Αἰνεΐαν ὥτρυνε, δέμας Περίφαντι ἑοικώς,
 Κήρυκι Ἡπυλίδῃ, ὃς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 Κηρύσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδώς·
 Τῷ μιν εἰσάμφορος προσέφη Διὸς υἱὸς Απόλλων·

310

20

Αἰνεΐα, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσασθε
 Ἴλιον ἀπεινήν, ὥς δὴ ἶδον ἀνέρας ἄλλας
 Κάρτεϊ τε ὀδενεῖ τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
 Πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
 Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βέλετ', ἢ Δαναοῖσι,

30

Νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, ὕδ' ἐμάχεαδε.

Ὡς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἐκαΐηβόλον Απόλλωνα
Εἴγνω ἐσάνηα ἰδὼν· μέγα δ' Ἐκτορα εἶπε βοήσας·

Ἐκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἄγοι, ἠδ' ἐπικέρων,
Αἰδῶς μὲν νῦν ἠδὲ γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείησι δαμνύτας.

Ἀλλ' ἔτι γ' τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄλχι παρὰσας,

Ζῆν' ὑπαῖον μήσωρα μάχης ἐπὶ ἀρρόθον εἶναι·

Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μήδ' οἳ γε ἔκηλοι

340

Πάτροκλον νηυσὶν πελασαμένοιο τεθνεῖωτα.

Ὡς φάτο· καὶ ῥα πολὺ θερμάχων ἐξάλμμενος ἔσθ'·

Οἳ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν Ἀχαιῶν.

Εὐθ' αὖτ' Αἰνείας Λειόκριτον ἔτασε δεξι,

Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐοδλὸν ἐταῦρον.

Τὸν δὲ πρὸς ὄντ' ἐλέησεν ἀρηϊφίλος Λυκομήδης·

Στῇ δὲ μάλ' ἐβγύς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δεξι φαιινῷ,

Καὶ βάλεν Ἰωπασίδην Ἀπισάονα, ποιμνῆα λαῶν,

Ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων· εἴθαρ δ' ὑπὸ γύναιτ' ἔλυσεν·

Ὅς ῥ' ἐκ Παμονίης ἐριβώλακος εἰληλυθεῖ,

50

Καὶ δὲ μετ' Ἀσεροπαῖον ἀριστεύσκε μάχεσθαι.

Τὸν δὲ πρὸς ὄντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀσεροπαῖος,

Ἰθυσεν δὲ καὶ ὁ πρῶφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·

Ἀλλ' ἔπως ἔτι εἶχε· σάκεας γ' ἔρχατο πάνηι

Ἐσαότες περὶ Πατρόκλῳ, περὶ δὲ δῦρατ' ἔχοντο·

Αἴας γ' μάλα πάντας ἐπ' ὤχετο, πολλὰ κελδῶν·

Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκρῷ χάζεσθαι ἀνώγει,

Οὔτε τινὰ θερμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἐξοχὸν ἄλλων,

Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, χεδόθεν δὲ μάχεσθαι.

Ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθὼν

60

Δεύειο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἄλχιςῖνοι ἐπιπύον

Νεκροὶ ὅμῃ Τρώων καὶ ὑπερμυμέων ἐπικέρων,

Καὶ Δαναῶν· ἔδ' οἱ γὰρ ἀναμῶλε γ' ἐμάχοντο·
 Παιρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνητο γὰρ αἶψα
 Ἀλλήλοισι ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.

Ὡς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρός· ἔδ' κε φαῖης
 Οὔτε πότε ἥελιον σόον ἔμμεναι, ἔτε σελήνην·

Ἡέρι γὰρ καλέχοντο μάχης ἐπι, ὅσοι ἄριστοι

Ἔσασαν ἀμφὶ Μεινοιάδῃ κατὰ λειθνεῖωτι·

Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες τε καὶ Ἀκηνῆιδες Ἀχαιοί,

370

Εὐκῆλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπλοιο δ' αὐγῇ

Ἡελὺς ὄξεια, νέφος δ' ἔφαινετο πάσης

Γαίης, ἔδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,

Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα ζονόεντα,

Πολλὸν ἀφεσάοτες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγε' ἔπαχον

Ἡέρι καὶ πολέμῳ· τεῖροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,

Ὅσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' ἔπω φῶτε πεπύδη,

Λέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδῃ, Ἀντίλοχός τε,

Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο

Ζῶν ἐνὶ πρῶτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.

80

Τῷ δ' ἐπιστομῶν θάνατον καὶ φῦζαν ἐταίρων,

Νόσφιν ἐμαρνάδην, ἐπεὶ ὥς ἐπετέλλετο Νέστωρ,

Οτρύνων πόλεμόνδε μελαγνῶν ἀπὸ νηῶν.

Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νῆκος ὀρώρει

Ἀργαλῆς· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῷ νωλεμὲς αἶψα

Γύναιά τε, κνήμαί τε, πόδες δ' ὑπένερθεν ἑκάστω,

Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλάσσειο μαρναμένοισιν,

Ἀμφ' ἀγαθὸν θανάπον ἰα ποδώκεος Αἰακίδαο.

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοεῖν

Λαοῖσιν δῶκε τανύειν, μεθύσαν αἰοιφῇ·

90

Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διασάντες τανύεσσι

Κυκλὸς, ἄφαρ δὲ τε ἰκμάς ἔβη, δύνει δὲ τ' αἰοιφῇ,

Πολλῶν ἐλκόντων, τάνυ' δὲ τε πάντα διαπρό·

Ως οἷγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 Εἵλκεον ἀμφοτέροισι μάλα καὶ σφισιν ἥλπετο θυμὸς,
 Τρῶσιν μὲν, ἐρύειν περὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτῷ μῶλος ὀρώρει
 Ἀγριος· ὕδ' κ' Ἀρης λαοσάοος, ὕδ' κ' Ἀθήνη
 Τὸν γε ἰδὼσ' ὀνόσαστ', ὕδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι·
 Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἴσπων
 Ἡμαῖι τῷ ἐτάνασε κακὸν πόνον· ὕδ' ἄρα πῶ τι
 Ἡδρε Πατρόκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·
 Πολλὸν καὶ ἀπάνανθε νεῶν μάρναντο Δοάων,
 Τείχει ὑπὸ Τρῶων· τό μιν ὕπθευ ἥλπετο θυμῷ
 Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν ἐνι χριμθέηλα φύλησιν,
 Ἀψ' ἀπονόσῃσιν· ἐπεὶ ὕδ' ἐλπετο πάμπαν,
 Εκπέρσειν πολίεθρον ἄνδ' ἔθεν, ὕδ' σὺν αὐτῷ.
 Πολλάκι καὶ τόγε μῆρὸς ἐπ' ἄθετο, νόσφιν ἀκύνων,
 Ἡ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα.
 Δὴ τότε γ' ὅτε οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσον ἐτύχθη,
 Μήτηρ, ὅττι ρά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος.

400

10

Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμήα δέρατ' ἔχοντες,
 Νωλεμὲς ἐλχρίμπλοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνὰ ρίζον·
 Ωδὲ δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

Ω φίλοι, καὶ μὰν ἡμῖν εὐκλείης ἀπονέεσθαι
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἀλλ' αὐτῷ γαῖα μέλαινα
 Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 Ἡ τῷτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἰσποδάμοισιν
 Ἀσυ πῶσιν σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.

20

Ωδὲ δέ τις Τρῶων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·
 Ω φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.

Ως ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐταῖρον.
 Ως οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρεος δ' ὀρυμαγδὸς

Χάλκεον ἔρανὸν ἶκε, δι' ἀθήρεος ἀτρυγέτοιο.
 Ιωποὶ δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνδρην ἐόντες,
 Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἠνιόχοιο
 Ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιο.
 Ἡ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,
 Πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι δοῇ ἐπεμαίετο δαίνων,
 Πολλὰ δὲ μαιλίχοισι περσηύδα, πολλὰ δ' ἀρετῇ·
 Τῷ δ' ἔτ' ἄψ' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πηλὸν Ἑλλήσποντον
 Πηλεΐτην ἰέναι, ἔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς·
 Ἀλλ' ὥς ἐ σῆλη μῦθε ἔμπεδον, ἦτ' ἐπὶ τύμβῳ
 Ἀνέρος εἰσῆκει τεθνηὸς, ἥ ἐ γυναικός·

430

Ὡς μὲν ὅν ἀσφαλῶς περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
 Οὐδὲ ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
 Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομύοισιν,
 ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιάγνετο χαίτη,
 Ζάγλης ἐξεριπῦσσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι.
 Μυρομύῳ δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
 Κινήσας δὲ κάρη, περὶ δὲν μυθήσατο θυμὸν·

40

Α δειλὴ, τί σφῶϊ δόμῳ Πηληϊῆ ἄνακτι
 Θνήσκῃ, ὑμεῖς δ' ἐσὸν ἀγῆρω τ', ἀθανάτω τε·
 Ἡ ἵνα δυσήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχηλον;
 Οὐ μὲν γὰρ τί περ ἐσὶν οἷζυρῶτερον ἀνδρὸς
 Πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπιπνέει τε καὶ ἔρπει.
 Ἀλλ' ἔ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαδαιέοισιν
 Ἐκλωρ Πριαμίδης ἐποχήσῃ· καὶ γὰρ ἐάσω.
 Ἡ ἔχ' ἅλις, ὥς καὶ τὰ χε' ἔχει, καὶ ἐπ' ἀχέῃ αὐτῶς;
 Σφῶϊν δ' ἐν γένασσι βαλὼν μῦθος, ἦδ' ἐνὶ θυμῷ,
 Οφρα καὶ Αὐτομέδοντα σώσειον ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
 Κτείνειν, εἰσόκε νῆας εὖσέλμυς ἀφίκων),
 Δύη τ' ἥελιος, καὶ ἐπὶ κλέφας ἱερὸν ἔλθῃ.

50

Ὡς εἰπὼν, Ἰωποισιν ἐνέπνυσεν μῆρος ἧῷ.
 Τῷ δ' ἀπὸ χαλῶν κονίην ἔδασδε βαλόντῃ,
 Ρίμφ' ἔφερον θοὴν ἄρμα μὲλ' Ἀχαιῶν.
 Τοῖσι δ' ἐπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμνός περ ἐταῖρος.
 Ἰωποὶς αἶσων, ὥς ἀγυπιδὸς μὲλ' Ἀχαιῶν. 460

Ρέα μὲν γὰρ φάγεςκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὀρυμαγδῷ,
 Ρεῖα δ' ἐπαῖξασκε πολλὸν καθ' ὁμίλον ὀπάζων.
 Ἀλλ' ἔχ' ἤρει φῶτας, ὅτ' ἐσδάσσο διώκειν.
 Οὐ γὰρ πῶς ἦν, οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
 Ἐλχει ἐφορμαῶσαι, καὶ ἐπείχεν ὠκείας ἰώπυς.
 Οὐδὲ δὲ δὴ μιν ἐταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο.
 Στῇ δ' ὅππῃθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα παρσηνύδα.

Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βελὴν
 Ἐν γήθεσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐοδαίς; 70
 Οἶον παρὲς Τρώας μάχεται πρῶτῳ ἐν ὁμίλῳ
 Μῆνος· ἀτὰρ τοι ἐταῖρος ἀπέκλαιο· τὰ χεῖρα δ' ἔκλωρ
 Αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλετο Αἰακίδαο.

Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων παρσέφη, Διῶρεος υἱὸς·
 Ἀλκίμεδον, τίς γὰρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος,
 Ἰωπῶν ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσιν τε μῆρος τε,
 Εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 Ζωὸς ἑὸν; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
 Δέξαι, ἐγὼ δ' Ἰωπῶν ἀποθήσομαι, ὅφρα μάχωμαι. 80

Ὡς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθὸν ἄρμ' ἐπορεύσας,
 Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάξεντο χερσίν·
 Αὐτομέδων δ' ἀπόρυσσε· νόησε δὲ φαίδιμος ἔκλωρ,
 Αὐτίκα δ' Αἰνείαν παρσεφώνεεν ἐγγυὲς ἐόντα.

Αἰνεία, Τρώων βελιφόρε χαλκοχιλῶνων,
 Ἰωπῶ τῷδ' ἐνόητα ποδῶκεος Αἰακίδαο

Ες πόλεμον παφάνενθε σὺν ἡνίοχοισι κακοῖσι·
 Τῷ κεν ἐελποίμην αἶρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
 Σῶ ἐθέλεις· ἐπεὶ ἔκ ἄν ἐφορμηθένθε γε νῶϊν
 Τλαῖεν ἐναντίβιον σάντες μαχέσασθαι ἄρηι.

490

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθυσεν εὖς παῖς Ἀλχίσαο·
 Τῷ δ' ἰθὺς βήτην, βοέης εἰλυμνῷ ὤμῃς
 Αὔησι, σερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 Τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε, καὶ Ἀρήιος Θεοειδής,
 Ἥσαν ἀμφοτέροι· μάλα δέ σφισιν ἥλπετο θυμὸς
 Αὐτῷ τε κλένειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἴσπας.
 Νήπιοι, ἔδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναμῶλεί γε νέεσθαι
 Αὐτίς ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ', ἄξάμενος Διὶ πατρὶ,
 Ἀλκῆς καὶ οὐδένος πλῆτο φρένας ἀμφιμελάντας·
 Αὐτίκα δ' Ἀλκίμέδοντα προσηύδα, πῖσιν ἐταῖρον.

500

Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰχέμεν ἴσπας,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείονθε μεταφρένω· ἔγδ' ἔγωγε
 Ἐκίστα Πριαμίδην μύθεος χήσεσθαι οὔω,
 Πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεσθαι ἴσπῳ,
 Νῶϊ κατακλείναντα, φοβῆσθαι δὲ σίχας ἀνδρῶν
 Ἀργείων· ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοισιν ἀλώη.

Ὡς εἰπὼν, Αἴανθε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
 Ἥτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' ὅσοι ἄριστοι,
 Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμύνεσθαι σίχας ἀνδρῶν·
 Νῶϊν δὲ ζωῶσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ.
 Τῇδε γ' ἔβρισαν πόλεμον καλὰ δακρυόεντα
 Ἐκίστα, Αἰνείας δ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι·
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένεσσι κεῖται·
 Ἥσω γ' καὶ ἐγώ· τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει.

10

Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖται δολιχόσκιον ἔλχος,
 Καὶ βάλεν Ἀρήτιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθην·

Η δ' ἐκ ἔλχος ἔρυτο, διὰ παρὰ δὲ εἴσατο χαλκός,
 Νειάρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωσῆρος ἔλασεν.
 Ὡς δ' ὅταν ὄξυν' ἔχων πέλκευν αἰζηῖος ἀνὴρ,
 Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
 Ἰνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπῃσιν·
 Ὡς ἄρ' ὅγε προθορῶν πῶσεν ὕπλιος· ἐν δέ οἱ ἔλχος
 Νηδυίοισι μάλ' ὄξυν' κραδαινόμῃρον λύε γυῖα.
 Εὐλωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δαρι φαεινῷ·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλθάτο χάλκεον ἔλχος·
 Πρόσω γ' κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 Οὔδ' ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' ὑρίαχος πελεμήχθη
 Ἐλχεος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μῦθος ἔβριμος ἄρης·
 Καί νύ κε δὴ ξιφέας αὐτοχεδὸν ὤρμηθήτην,
 Εἰ μὴ σφω Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 Οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἐταῖρα κικλήσκοντες.
 Τὺς δ' ὑπολαβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
 Εὐλωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρομῖος Θεοειδής·
 Ἀρήιον δὲ κατ' αὐθι λίπον, δεδαῖγμῶν ἦτορ,
 Κεῖμνον· Αὐτομέδων δὲ, Δοῶν ἀτάλαντος Ἀρήϊ,
 Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ ἀχόμμος ἔπος ἠύδα·
 Ἡ δὴ μὲν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
 Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερσίονά περ καλαπέφνων.
 Ὡς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
 Θῆκε, ἀν' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὑπέρθεν
 Αἰμαίοις, ὥς τις τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
 Ἀψ' δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 Ἀργαλέην, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νῆκος Αθήνη,
 Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γ' ἄρυσπα Ζεὺς
 Ορβύμηναι Δαναούς· δὴ γ' νόος ἐτράπετ' αὐτῷ.
 Ἡῦτε πορφυρέην ἱρὴν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,

520

30

40

Ἡ δὲ χειμῶνος δυοθαλπέος· ὅς ῥά τε ἔργων
 Ἀνθρώπου ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει·
 Ὡς ἦ, πορφυρέη νεφέλη στυγέσασα ἔαυτὴν,
 Δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκασον.
 Πρῶτον δ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἐποτρύνεσσα προσηύδα,
 Ἰφθιμον Μενέλαον, ὃς ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
 Εἰσαμύρη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

550

Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κἀνηφείη καὶ ὄνειδος
 Εἴσε', εἰ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυῷ πεισὼν ἐταῖρον
 Τείχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἐλκυσσώσιν·
 Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Φοῖνιξ, ἄτρε, γυραὲ παλαγγῆρες, εἰς ῥ' Αἰθήνη
 Δοίη κάρσιος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
 Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρῆσάμεναι καὶ ἀμύνειν
 Πατρόκλῳ· μάλα ῥ' με θανὼν ἐσεμάσασαο θυμόν·
 Ἀλλ' Ἐκλῶρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μῦθος, ὃδ' ἀπολήγει
 Χαλκῷ δηϊόων· τῷ ῥ' Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

60

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ὅτι ῥά οἱ πᾶμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
 Ἐν δὲ βίην ὥμοισι καὶ ἐν γένεσσιν ἔθηκε,
 Καὶ οἱ μυῖες θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἐνήκεν,
 Ἥτε καὶ ἐργομύρῃ μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
 Ἰχανάα δακέειν, λαρόν τε οἱ αἰῖμ' ἀνθρώπου·
 Τοῖς μιν θάρσος πλεῖσεν φρένας ἀμφιμελάντας·
 Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δακρὶ φαεινῷ.
 Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Πόδης, υἱὸς Ηετίωνος,
 Ἀφνειὸς τ', ἀγαθὸς τε· μάστιγα δὲ μιν τίεν Ἐκλῶρ
 Δήμῳ, ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦεν φίλος εἰλαπιναςῆς·
 Τὸν ῥα κατὰ ζωσῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
 Ἀΐξαντα φόβονδε· διὰ περὶ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·

70

Δύπησεν δὲ πεισὼν· ἀτὰρ Ἀτρείδης Μενέλαος
 Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μέλα' ἔθνος ἑταίρων.
 Ἐκίστορα δ' ἐγγύθεν ἰσάμμενος ὠτρυνεν Ἀπόλλων,
 Φάιντοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
 Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
 Τῷ μιν ἑισάμμενος παρσέφῃ ἐκάεργος Ἀπόλλων;

Ἐκίστορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσκειν;
 Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρος περ
 Μαλθακὸς αἰχμητῆς, νῦν δ' οἷχέ' οἷος αἰέρας
 Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκτανε πεισὼν ἑταῖρον,
 Εὐδλόν, ἐνὶ παρμάχοισι, Ποδῆν, ὕον Ἡετίωνος.

90

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
 Καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 Μαρμαρέην, Ἰδὴν δὲ καλὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
 Ἀσράφας δὲ, μάλα μεγάλ' ἐκλυπε· τὴν δ' ἐτίναξε·
 Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδω, ἐφόβησε δ' Ἀχαιῆς.

Πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρξε φόβοιο·
 Βλήτο γ' ὦμον δαυρὶ, παρῶ τετραμμήνους αἰεὶ,
 Ἀκρον ἐπιλίγδην· γράφεν δὲ οἱ ὅσέον ἄχρῃς
 Αἰχμὴ Πηλυδάμαντος· ὃ γ' ῥ' ἔβαλε χεδὸν ἐλθών.
 Λήϊτον αὖθ' Ἐκίστορ χεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 Υἱὸν Ἀλεκτρυόνης μεγαθύμῃ· παῦσε δὲ χάρμης·
 Τρέσσε δὲ παπλήνας, ἐπεὶ ἐκέτι ἥλπετο θυμῷ
 Ἐλχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσιν.
 Ἐκίστορα δ' Ἰδομνείδης μέλα' Λήϊτον ὀρμηθέντα
 Βεβλήκει δώρηκα καλὰ σῆθος παρὰ μαζόν·
 Ἐν καυλῷ δ' ἐάγει δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
 Τρώες· ὃ δ' Ἰδομνῆος ἀκόντισε Δακκαλίδας
 Δίφρῳ ἐφεσάοτος· τῷ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρψεν·
 Αὐτὰρ ὃ Μηριόναο ὀπάονά τ', ἠνίοχόν τε,

10

Κοίρανον, ὃς ῥ' ἐκ Λύκῃς εὐκλιμένης ἔπετ' αὐτῷ·
 Πέζος γ' τὰ πρῶτα, λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
 Ἠλυθε, καὶ κεν Τρωσὶ μέγα κράτος ἐβγυάλιζεν,
 Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδῶκεας ἥλασεν ἴωπυς·
 Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
 Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο.
 Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ἕαλος, ἐκ δ' ἄρ' ὁδόνῃα
 Ὡσε δόρυ σφυρμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
 Ἡριπε δ' ἐξ ὀχέων, καλὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε·
 Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησι
 Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομνῆα προσηύδα·

620

Μάσιε νῦν, εἰως κε θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτ' ἐκέτι κάρλος Ἀχαιῶν.
 Ὡς ἔφατ'· Ἰδομνῆας δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἴωπυς
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γ' δέος ἔμπεσε θυμῷ·
 Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
 Ζᾶς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδυς ἑτεραλκεία νίκη·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

Ὡ πόποι, ἦδη μὲν γε καὶ ὃς μάλα νῆπιός ἐσι,
 Γνοίη, ὅτι Τρώεσσι παλὴρ Ζᾶς κῦδος ὀπάζει.
 Τῶν μὲν γ' πάντων βέλε' ἀπ' (ἔ), ὅσις ἀφείη,
 Ἡ κακὸς, ἢ ἀγαθός· Ζᾶς δ' ἔμψης πάντ' ἰθύνει·
 Ἡμῖν δ' αὐτῶς πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
 Ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 Ἡμῶ ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 Χάρμα φίλοις ἐτάροισι γηρώμεθα νοσήσαντες·
 Οἳ παρ' δεῦρ' ὀρώωντες ἀκηχέδατ', εἰδ' ἔτι φασὶν
 Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο μῆκος καὶ χεῖρας ἀάπλους
 Σχίσσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι·
 Εἴη δ' ὅσις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλει τάχιστα
 Πηλείδῃ· ἐπεὶ ἔμιν οἶομαι εἰδὲ πεπύδα

30

40

Λυγρῆς ἄγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἐταῖρος.
 Ἀλλ' ἔπη δύναμαῖ ἰδέειν τοῖσιν Αἰχμῶν.
 Ἡέρι γ' κατέχον' ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
 Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἥeros ἦας Αἰχμῶν.
 Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.
 Ἐν δὲ φαίει καὶ ὕλεσσον, ἐπεὶ νῦν τοι εὐαδεν ἔσως.

Ὡς φάτο· τὸν δὲ παλὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα.
 Αὐτίκα δ' ἥερα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην.
 Ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη. 650
 Καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·

Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, ἄκεν ἴδῃαι
 Ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγάλθυμον Νέστορος υἱόν·
 Οτρυνον δ' Ἀχιλλῆϊ δαΐφρονι Δῖον ἰόνη
 Εἰπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἐταῖρος.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπὶ θησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·

Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τις τε λέων ἀπὸ μεσαυλοιο,
 ὅς' ἐπεὶ ἄρ' κεκάμῃσι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
 Οἷτε μιν ἔκ εἰώσι βοῶν ἐκ πῖταρ ἐλέσθαι,
 Πάννυχαι ἐγρήσονται· ὁδὲ, κρείων ἐραλίζων, 660
 Ἰθύει, ἀλλ' ἔτι πρήσσει· θαμέες γ' ἄκοιτες
 Ἀντίαι αἴσασσι θρασυαῶν ἀπὸ χειρῶν,
 Κατόμειά τε δέσπαι, τὰς τε τρεῖς ἐοσύνεός περ·
 Ἡῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τελεσιότι θυμῷ.

Ὡς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ἡῖε πόλλ' ἀέκων· πέρι γ' δῖε, μή μιν Αἰχμοὶ
 Ἀργαλέα περ φόβοιο ἔλωρ δηϊόισι λίποιεν·
 Πολλὰ δέ Μνηρίονη τε καὶ Αἰάντεσσι κέλδεν·

Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μνηρίονη τε,
 Νῦν τις ἐν νείῃς Πατρόκληος δειλοῖο 70
 Μνησάδω· πᾶσιν γ' ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
 Ζωὸς ἔων· νῦν δ' αὖθις δανάος καὶ μοῖρα κίχάνει.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 Πάνησε παπλήνων, ὥς αἰετὸς, ὃν ῥά τε φασὶν
 Οξύτατον δέρκεσθαι ὑπερανίων πετεινῶν,
 Οἱ τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς ἐκ ἔλαθε πλώξ,
 Θάμνω ὕπ' ἀμφικόμῳ καίλακείμενος· ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 Εὐρύλο, καὶ τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.

Ὡς τότε τοῖσι, Μενέλαε διοτρεφεῖς, ὅσπε φαεινῶ
 Πάνησε δινείδην, πολέων καὶ ἔθνος ἐταίρων, 680
 Εἴ περ Νέστωρος υἱὸν ἔτι ζώνοντα ἴδοιο.

Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
 Θαρσύνονθ' ἐτάρας, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 Ἀλχὺ δ' ἰσάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', εἰδ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφεῖς, ὄφρα πύθῃαι
 Λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὥφελλε γῆεσθαι.

Ἦδη μὲν (εἰ καὶ αὐτὸν ὁτομαι εἰσορόωντα
 Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 Νίκη δὲ Τρώων· σέφαρ) δ' ὄριστος Ἀχαιῶν 90

Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκ'·
 Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Εἰπεῖν, αἴ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τὰ χεῖ' ἔχει κορυθαῖολος Εὐκλῶρ.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ καλέσσυγε, μῦθον ἀκῆσας·
 Δὴν δὲ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δὲ οἱ ὅσπε
 Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔχελο φωνή.

Ἀλλ' ὅδ' ὥς Μενελάω ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
 Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τὰ χεῖ' ἀμύμονι δῶκεν ἐταίρω
 Λαοδόκῳ, ὅς οἱ χεδὸν ἔσφερε μώνυχας ἵππους·

Τὸν μὲν, δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο, 700
 Πηλείδῃ Ἀχιλλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.

Οὐδ' ἄρα τοῖσι, Μενέλαε διοτρεφεῖς, ἦθελε θυμὸς
 Τειρομένοισι ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν

Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 Ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
 Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
 Στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσι κίων, εἶθαρ δὲ περσυνύδα·

Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπρόεικα δοῇσιν,
 Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· ὕδ' ἐμιν οἶω
 Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἐκτορι δῖῳ,
 Οὐδ' ὥς πῶς ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιστο·
 Ἡμεῖς δ' αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἄριστην,
 Ἡμῶν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσομεν, ἥδ' ἐκ αὐτοῖ
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.

Τόν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Πάντα κατ' ἄσαν ἔειπες, ἀγαλλεῖς ὦ Μενέλαε·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν, καὶ Μηριόνης, ὑποδύνῃε μάλ' ὄκα,
 Νεκρὸν αἰεράνῃς φέρετ' ἐκ πόντος· αὐτὰρ ὁπίσσω
 Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἐκτορι δῖῳ,
 Ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμῶνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Μίμνομεν ὅξυν ἄρῃα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 Ὑψι μάλα μεγάλῳ· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσθε
 Τρωϊκός, ὥς εἶδοντο νέκυν ἄρῃας Ἀχαιούς·
 Ἴθυσαν δὲ, κύνας ἐοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάρῳ
 Βλημῶν ἀΐξωσι παρὰ κέρων θηρητήρων·
 Ἔως μὲν ὥς τε θένσι, διαρράψασα μεμαῶτες·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξετο, ἀλκι πεποισῶς,
 Ἀψ' τ' ἀνεχώρησαν, διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
 Ὡς Τρώες, εἰς μὲν ὁμιλαδὸν αἶν' ἔποιοντο,
 Νύσσοντες ξίφεσιν τε καὶ ἔλχεσιν ἀμφιγύουσιν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μετασρεφθέντε κατ' αὐτὸς
 Σταγῆσαν, τῶνδε τρέπετο χρῶς, ὕδ' ἐτις ἔτλη
 Πρόσω αἰΐξας, περὶ νεκρῷ θηριόαυδα.

710

20

30

Ως οἳ γ' ἔμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πόλεμος τέταλό σφιν
 Αἰγριος, ἥ τε πῦρ, τό τ' ἐπεσύνεικον, πόλιν ἀνδρῶν
 Ορμυον ἐξάφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι
 Ἐν σέλαϊ μεγάλη· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἴς ἀνέμοιο·
 Ως μὲν τοῖς ἴππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀχμηλέων 740
 Ἀζηχῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
 Οἱ δ' ὡς ἤμιοι, κρατερὸν μῆκος ἀμφιβαλόντες,
 Ἐλκῶς ἐξ ὄρεος κατὰ παπαλόμεσαν ἀταρπὸν,
 Ἡ δοκὸν, ἥ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
 Τέρεθ' ὁμῶς καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ παρόλησιν·
 Ως οἳ γ' ἔμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὅπιοθεν
 Αἴαντ' ἰχάνετην, ὥπερ πρὶν ἰχάνει ὕδωρ
 Τλήεις, πεδίῳ διαπρύσιον τέλῃ χηκῶς·
 Οσε καὶ ἰφθίμων πόδα μὲν ἀλεγεινὰ ρέεθρα
 Ἰχεν, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥοὸν πεδίονδε τίθησι 50
 Πλάζων, ὃ δὲ τί μιν ὀδνεῖ ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 Ως αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνεΐας τ' Ἀλχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ.
 Τῶν δ' ὥς ἑσπερὸν νέφος ἔρχετο, ἥ κολοῖων,
 Οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε παρῖδωσιν ἰόντα
 Κίρκον, ὅτε σμικρῇσι φόνον φέροι ὀρνίθεσσιν·
 Ως ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἑκτορι κῆροι Ἀχαιῶν,
 Οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης,
 Πολλὰ δὲ τάρχεα καλὰ πῶσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάρφρον,
 Φαγόντων Δαναῶν· πόλεμος δ' ἐ γίνετο ἔρωϊ. 61

Τ Η Σ
Ο Μ Η Ρ Ο Υ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Α, Σ.

Επιγραφή.

Σῆγμα, Θέτις Αχιλλῆϊ παρ' Ηφάίστῳ φέρειν ὄπλα.

Ως οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς ἀθρομύοιο·
 Ἀντίλοχος δ' Αχιλλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
 Τὸν δ' εὖρε παρὰ τοῖσι νεῶν ὀρθοκρατῶν,
 Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τέλειεσμά ῥα ἦεν·
 Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·

Ωμοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Αχαιοὶ
 Νηυσὶν ἐπικλονέοντ', ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
 Μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
 Ως ποίε μοι μήτηρ διεπέφραδε, καὶ μοι εἶπε,
 Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώνῃος ἐμῆιο,
 Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείπειν φάος ἡέλιοιο.

10

Ἡ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοίσιε ἄλκιμος υἱός,
 Σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπώσά μιν δῆϊον πῦρ,
 Ἀψ' ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἐκτορι ἴφι μάχεσθαι.

Εὖς ὁ ταῦθ' ὤρμανε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυὸς Νέστορος υἱός,
 Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελὴν ἀλεγεινὴν·

Ωμοι, Πηλεὺς υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
 Πάσσεαι ἀγγελίας, ἢ μὴ ὥφελλε θνέσθαι.
 Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχοντ'
 Γυμνῷ· ἀτὰρ τά γε τὰ χεῖρ' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.

20

Ως φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 Αμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόριν ἀθροάσσαν,
 Χάλασσε καὶ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦχυνε πρὸς ὤπον·
 Νεκταρέω δὲ χιῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
 Αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωσὶ ταυνοδείς
 Κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦχυνε δαΐζων.
 Δμωαὶ δ', ὥς Αχιλλεύς ληϊσάλο, Πάτροκλός τε,
 Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
 Εδραμον ἀμφ' Αχιλλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι 30
 Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάσσης.
 Αἰλίοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
 Χεῖρας ἔχων Αχιλλῆος· ὁ δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ·
 Δείδωκε γὰρ μὴ λαμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.
 Σμερδαλέον δ' ὤμωζεν· ἄκυσσε δὲ πόντια μήτηρ,
 Ηρώη ἐν βένθεσιν αἰὼς, παρὰ πατρὶ γέροντι,
 Κώκυσέν τ' ἄρ' ἐπεῖα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
 Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος αἰὼς Νηρηίδες ἦσαν·
 Ἐνθ' ἄρ' ἦν Γλαῦκη τε, Θάλασά τε, Κυμοδόκη τε,
 Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη δ', Αἰλή τε βοῶπις, 40
 Κυμοθόη τε, καὶ Ἀκλαίη, καὶ Λιμνώρεια,
 Καὶ Μελίτη, καὶ Ἰαυρα, καὶ Ἀμφιθόη, καὶ Ἀγαυή,
 Δωλώ τε, Πρωϊώ τε, Φέρυσά τε, Δυναμῆν τε,
 Δεξαμῆν τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
 Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειῇ Γαλάτεια,
 Νημέρις τε, καὶ Ἀψάδης, καὶ Καλλιάνασσα·
 Ἐνθα δὲ ἦν Κλυμένη, Ιάνειρά τε, καὶ Ιάνασσα,
 Μαῖρα, καὶ Ωρεΐθυα, εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
 Ἀλλὰ δ', αἵ κατὰ βένθος αἰὼς Νηρηίδες ἦσαν.
 Τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλῆτο πωέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
 Κλύετε, κασίγνη' Νηρηίδες, ὅφρ' εὖ πᾶσαι

Εἶδ' ἐτ' ἀκύνεσσι, ὅς' ἐμῷ ἐνὶ κήδεα θυμῷ.
 Ω μοι ἐγὼ δειλῇ, ὥ μοι δυσαριστόκεια,
 Ἡ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 Εἰσοχὸν ἡρώων, ὃ δ' ἀνέδραμψ' ἔρνεϊ ἴσος,
 Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυλὸν ὥς γενῶ ἀλωῆς,
 Νηυσὶν ἐπιπρόεηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,
 Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' ἔχ' ὑποδέξομαι αὖτις
 Οἴκαδ' ἐνοστήσαντα, δόμον Πηληϊὸν εἶσω.
 Οφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο,
 Ἀχινύ, εἰδέ τί οἱ δύναμαι χραισμησάμεν ἴσα.
 Ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ἥδ' ἐπακύνσω,
 Ο,τ' ἴμιν ἵκετο πένθος, ἅπο πολέμοιο μμόνῳ.

60

Ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπῆος· αἳ δέ, σὺν αὐτῇ
 Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
 Ρήγνυτο· τὰ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
 Ἀκλὴν εἰσανέβαινον ἐπιχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων ἔρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα.
 Τῷ δὲ βαρυσενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
 Οὐδ' ἐκωκύσασα κάρη λάβε παγδὸς ἑοῖο·
 Καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

70

Τέκνον, τί κλάεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 Εἰσαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τέλεεσσι
 Ἐκ Διὸς, ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὖχεο, χεῖρας ἀναχών,
 Πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμματα ἦας Ἀχαιῶν,
 Σεῦ ἐπιδοδομῆς, παθεῖν τ' ἀεκήλια ἔργα.

Τὴν δὲ βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ' μοι Ολύμπιος ἐξετέλεσεν·
 Ἀλλὰ τί μοι ἤϊ' ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος,
 Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἐταῖρων,
 Ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τὰ δ' ἔχ' Εὐκλῶρ
 Διώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,

80

Καλά· τὰ μὲν Πηλεΐῃ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
 Ἡμαῖσι τῷ, ὅτε (εἰ βροῖε ἀνέρος ἔμβαλον Ἀλκῆ.
 Ως ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης αἰλήσει
 Ναίειν, Πηλῆς δὲ θνήσκῃν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
 Νῦν δ' ἴνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη,
 Παῖδός ἀποφθιμῶμοιο· τὸν ἔχ' ὑποδέξασθαι αὖτις
 Οἴκαδ' ἐνοστήσαντ'· ἐπεὶ εὖ ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
 Ζῶειν, εὖδ' ἀνδρεσσὶ μετέμμεναι, αἴ κε μὴ Ἐκλῶρ
 Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσῃ,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλῳρα Μενοϊτιάδεω ἀπολίσσῃ.

90

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καλὰ δακρυχέουσα·
 Ωκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
 Αὐτίκα γὰρ τοι ἔπειλα μεθ' Ἐκλῶρα πῶτμος ἐτοῖμος.

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πῶδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 Αὐτίκα τεθνήσκῃν, ἐπεὶ ἔκ' ἄρ' ἔμελλον ἐταίρῳ
 Κτεινομῶν ἐπαμῦνα· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 Εφθίτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκίῃρα γυνεάδαι.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἐνέομαι γε φίλῃν ἔς πατρίδα γαίαν,
 Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γυμνὴν φάος, εὖδ' ἐτάροισι
 Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμην Ἐκλῶρι δῖω·
 Ἀλλ' ἤμαθ' παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρύρης,
 Τοῖος ἐὼν, οἷος ἔστις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·
 Ως ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφείκε πολυφρονά περ χαλεπήναι·
 Ὅσε πολὺ γλυκίων μέλιτος καλαειβομῶμοιο
 Ἀνδρῶν ἐν γήθεσιν αἰετῶν, ἥν τε καπνός·
 Ως ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν περ τελεύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 Θυμὸν ἐνὶ γήθεσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
 Νῦν δ' εἰμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κίχέω

100

10

Εκλῶρα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅσπότε κεν δὴ
 Ζῆς ἐθέλῃ τελέσαι, ἥδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 Οὐδὲ γὰρ ἔδὲ βίῃ Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 Οἷον φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτὶ.
 Ἀλλὰ ἐμοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἡρῆς·
 Ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίῃ μοῖρα τέτυκ', 120
 Κείσομαι, ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐωδὸν ἀροίμην,
 Καὶ τίνα Τρωάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
 Ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
 Δάκρυ' ὁμορξαμένην, ἀδινὸν σοναχῆσαι ἐφείην·
 Γνοῖεν δ', ὥς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
 Μῆδὲ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέεσά περ· ἔδὲ με πείσεις.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεῖτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Ναὶ δὴ τῷτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· ἔκαστον ἐστὶ,
 Τειρομένοισι ἐτάροισιν ἀμυνόμεν ἀπὺν ὀλεθρον·
 Ἀλλὰ τοι ἔνθα καλὰ μέγα Τρώεσσι ἔχον', 30
 Χάλκεα, μαρμαίρονα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἐκλῶρ
 Αὐτὸς ἔχων ὥμοισιν ἀγάλλετ'. ἔδὲ ἐφημὶ
 Δηρὸν ἐπαυλαῖεσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐλγύθεν αὐτῷ.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καλὰδύσεο μῶλον Ἀρης,
 Πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθῆσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἶδῃαι.
 Ἡῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἡελίῳ ἀνιόνῃ,
 Τάχεα καλὰ φέρῃσα παρ' Ἡφάστοιο ἀνακτος.
 Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεθ' ἦος ἐοῖο·
 Καὶ σρεφθεῖς, ἀλίσσι κατιγνήτησι μέλιν' ἰδα·
 Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης ἄρεα κόλπον, 40
 Οφόμενά τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα παῖρος,
 Καὶ οἱ πάντ' ἀγοράσας· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 Εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλῃσιν
 Υἱεῖ ἐμῷ δόμενα κλυτὰ τάχεα παμφανόωντα.
 Ὡς ἔφαθ'· αἳ δ' ὑπὸ κῆμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.

Η δ' αὖτ' Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 Ηῖεν, ὄφρα φίλῳ παυδὶ κλυτὰ τάχ' ἐνείκοι.
 Τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Θεσπεσίῳ ἀλαλήτῳ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 Φεύγοντες, γῆας τε καὶ Ἑλλάσποντον ἵκοντο. 150
 Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἑυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 Εκ βελών ἐρύσαντο νέκυν, θηράποντ' Ἀχιλλῆος·
 Αὖτις γ' δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
 Ἐκλωρ τε, Πριάμοιο παῖς, φλογὶ ἔεικλος ἀλκήν·
 Τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἐκλωρ,
 Ἐλκέμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσιν ὁμόκλα·
 Τρὶς δὲ δὴ Αἴαντες, θῆριν ἐπιδιψοὶ ἀλκήν,
 Νεκρῷ ἀπεσφύλιζαν· ὃ δ' ἔμπεδον ἀλκὴ πεποισθῶς,
 Ἀλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε 60
 Στάσκει μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' ἔχάζετο πάμπαν.
 Ὡς δ' ἀπὸ σώματος ἔτι λείοντ' αἴθωνα δύναντο
 Ποιμῆρες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίδεσθαι·
 Ὡς ῥα τὸν ἐκ ἐδύναντο δῦω Αἴαντε κορυαὶ
 Ἑκτορα Πριάμίδην ἀπὸ νεκρῷ δειδίζεσθαι.
 Καὶ νῦν κεν εἴρουσέν τε, καὶ ἄσπελον ἦρατο κῦδος,
 Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδῆνεμος ὤκεια Ἴρις
 Ἀγγελος ἦλθε θέσ' ἀπ' Ολύμπου θωρήσσεσθαι,
 Κρύβδ' αὖ Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· περὶ γ' ἦκέ μιν Ἥρη·
 Ἀλχῆ δ' ἰσαμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ορσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότεατ' ἀνδρῶν. 70
 Παλρόκλῳ ἐπάμυνον, ἔεινεκα φύλοπις ἀνὴρ
 Ἔσθικε περ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκυσιν,
 Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος περὶ τεθνηῶτος,
 Οἱ δὲ, ἐρύσσασθαι πολλὸν Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Τρώες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἐκλωρ,
 Ἐλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ ἐΐθυμὸς ἀνώγει

Πῆζαμ ἀνὰ σκολόπεσσιν, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς·
 Ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δέ (εἰ θυμὸν ἰκέσσω,
 Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα ῥυέσθαι·
 Σοὶ λῶβῃ, ἄμκεν τι νέκυς ἡχυμῆμος ἔλθῃ. 180

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

Ἰρι θεᾶ, τίς γ' (εἰ θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδὴνέμος ὤκεια Ἴρις·

Ἦρῃ με προσέηκε, Διὸς κυδρὴν παρὰ κοίλῃς·

Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, ὅδε τις ἄλλος

Ἀθανάτων, οἳ Οὐλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμον).

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Πῶς τ' ἄρ' ἴω μὲν μῶλον; ἔχουσι δὲ τὰ χεῖ' ἐκείνοι·

Μήτηρ δ' ἔμμε φίλῃ πρὶν γ' εἶα θωρήσασθαι,

Πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθῆσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι· 90

Στεῦτο γ' Ἡφαιστεῖο παρ' οἰσέμεν ἔνθα καλά.

Ἀλλ' ὅτ' ἔθην οἶδα, τεῦ ἄν κλυτὰ τὰ χεῖρα δύω,

Εἰ μὴ Αἰάντιος γε σάκος Τελαμωνιάδαο.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὄγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρῶτοισιν ὀμιλεῖ,

Ἐλχεῖ δ' ἡϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδὴνέμος ὤκεια Ἴρις·

Εὖ νῦν καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι κλυτὰ τὰ χεῖ' ἔχον).

Ἀλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρῶεσσι φάνηθι,

Αἴκε σ' ὑποδδείςαντες ἀπόχων) πολέμοιο

Τρῶες, ἀναπνέσσωσι δ' ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν 200

Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνοσις πολέμοιο.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὼς ἀπέβη πόδας ὤκεια Ἴρις·

Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὤρτο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη

Ωμοῖς ἰφθίμοισι βάλ' ἀγίδα θυσανόεσσαν·

Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔσεφε δῖα θεῶων

Χρῦσειον, ἐκ δ' αὐτῆς δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.

Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος ἀθέρ' ἵκη)

Τηλόθεν ἐκ νήσῃ, τὴν δῆϊοι ἀμφιμάχον),
 Οἷτε πανημέριοι συγερῶ κρίνον) ἄρηι
 Αἶσος ἐκ σφετέρῃ· ἅμα δ' ἠελίῳ καλαδύνῃ
 Πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
 Γίγνε) αἴσυσσα, περικλιόεσσιν ἰδέσθαι,
 Αἶκεν πῶς σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκίῃρες ἱκῶν).
 Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας ἀθέρ' ἵκανε.
 Στῇ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· ὅδ' ἐς Ἀχαμεῖς
 Μίσγετο· μῆρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζειτ' ἐφετμῆν.
 Ἐνθα σᾶς ἦυσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Φθέγγατ'· ἀτὰρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπερον ὥρσε κυδοιμόν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἵαχε σάλπιγξ
 Ἀστυ περιπλομένων δηϊῶν ὑπὸ θυμοραϊσέων·
 Ὡς τότε ἀριζήλη φωνὴ γῆν' Αἰακίδαο.
 Οἱ δ' ὥς ἔν ἄϊον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 Ἀψ' ὅχεα τρόπεον· ὅσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
 Ἠνίοχοι δ' ἐκπληγῆ, ἐπεὶ ἴδον ἀκάμαλον πῦρ
 Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμῃς Πηλεΐωνος
 Δαγόμενον· τὸ δ' ἔδασε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Τρεῖς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἵαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
 Τρεῖς δ' ἐκυκλήθησαν Τρῶες κλειοὶ τ' ἐπίκυροι.
 Ἐνθα δὲ καὶ τότε ὅλοντο δυνάδεα φῶτες ἄριστοι
 Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔλχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
 Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἐταῖροι
 Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδῶκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς,
 Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιν ἐταῖρον
 Κεῖμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαῖγμένον ὃξείῃ χαλκῶ·
 Τὸν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 Εἰς πόλεμον, ὅδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.

210

20

30

Ἡέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πόντια Ἥρη
 Πέμφεν ἐπ' Ωκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
 Ἡέλιος μὲν ἔδω, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 Ες δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι·
 Ορθῶν δ' ἐσαότων ἀγορὴν ἤνυσεν, ὃδὲ τις ἔτλη
 Εἰσεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, ἔνεκ' Ἀχιλλεύς
 Εἰξεφάνη, δῆρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τοῖσι δὲ Παλλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορᾶν
 Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἷος ὄρα πρῶτον καὶ ὀπίσσω·
 Εκτορι δ' ἦεν ἐταῖρος, ἣν δ' ἐν νυκτὶ ἤνυσεν.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔλχει πολλὸν ἐνίκῃ·
 Ος σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μέλειεπεν·

50

Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 Ἄστυ δὲ νῦν ἵεναι, μὴ μίμνεν ἥν δῖαν
 Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν· ἐκὰς δ' ἀπὸ τείχεος εἰρμή.
 Οφρα μὲν ὅτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε δῖω,
 Τόφρα δὲ ῥηῖτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
 Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε δοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 Ἐλπόμενος νῆας γ' αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας·
 Νῦν δ' ἀνῶς δέδοικα ποδῶκεα Πηλεΐωνα·
 Οἷος ἐκείνῃ θυμὸς ὑπέρβιος, ἣν ἐβελήσει
 Μίμνεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 Ἐν μέσῳ ἀμφοτέροι μῆκος Ἀρης δατέον),
 Ἀλλὰ περὶ πόλιός τε μαχήσεσθαι, ἥδ' ἐκ γυναικῶν.
 Ἀλλ' ἴομεν περὶ ἄστυ, τίθεσθαι μοι, ὥδ' ἐγὼ γὰρ ἔστα·
 Νῦν μὲν νῦν ἀπέπαυσε ποδῶκεα Πηλεΐωνα
 Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κινήσεσθαι ἐνθάδ' ἐόντας
 Αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τείχεσιν, εὖ νῦν τις αὐτὸν

60

Γνώσε'· ἀπασσίως γ' ἀφίξε' Ἰλιον ἱρὸν,
 Ος κε φύγῃ· πολλὰς δὲ κύνες καὶ γυῖπες ἔδον'
 Τρώων· αἳ γ' δὴ μοι ἀπ' ἑαίος ὧδε ἡμίσι·
 Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσιν αἰθώμεθα, κηδόμενοι περ,
 Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ ἀένος ἔξομν, ἄστυ δὲ πύργοι,
 Ὑψηλά τε πύλας, σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖας
 Μακρά, εὖξεοι, ἐξελγόμεναι εἰρύσον'.

Πρῶτ' δ' ὑπ' ἡοίοι συν τείχεσσι θωρηχθέντες
 Στιπτόμεθ' ἀμπύργας· τῷ δ' ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλησιν,
 Ελθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.

Αψ πάλιν εἰς ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἴσπας 80

Πανίοις δρόμῳ ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἡλασκάζων.

Εἴσω δ' ἔμιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἑάσει,

Οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδον'.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν περσέφη κορυθαίολος Εὐλῶρ·

Πηλυδάμα, σὺ μὲν ἔκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,

Ὅς κέλεαι καλὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.

Ἡ ἔπω κεκόρηθε ἐελμῆροι ἐνδοθὶ πύργων;

Πρὶν μὲν γ' Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι

Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·

Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλὰ· 90

Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐράλεινῃν

Κτήματα περναμένοισι ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς·

Νῦν δ' ὅτε περ μοι ἔδωκε Κρόνος παῖς Ἀγκυλομήτεω

Κυδὸς ἀρέαδ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσῃ τ' ἔλσας Ἀχαιῆς,

Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ·

Οὐ γ' τις Τρώων ἐπιπέσει'· ἔγ' ἑάσω.

Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.

Νῦν μὲν δόρπον ἔλεαδε, καλὰ βράδον ἐν τελέεσσι,

Καὶ φυλακῆς μνήσαοδε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·

Τρώων δ' ὅς κ' ἐλεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,

Συλλέξας, λαοῖσι δότω καλαδήμοβορῆσιν,
 Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἥπερ Ἀχαιῆς.
 Πρωτὶ δ' ὑπ' ἡοίοι σὺν τᾶλχεσι θωρηχθέντες,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρηα.
 Εἰ δ' ἐτεδὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἀλγίον, αἴκ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔοσεν· ἢ μιν ἔγωγε
 Φάξομαι ἐκ πολέμοιο δυσσυχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 Στίσομαι· ἢ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἢ κε φεροίμην·
 Ζυγὸς Εὐνάλιος, καὶ τε κλειόνηα καλίσκηα.

Ὡς ἔκλωρ ἀγόρευ· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν, 310
 Νήπιοι· ἐκ γ' σφῶν φρένας εἰλεῖο Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἐκτορι μὲν γ' ἐπήνησαν κακὰ μητιόωνσι,
 Πηλυδάμανι δ' ἄρ' ἔτις, ὃς ἐδλὴν φράζετο βυλὴν.
 Δόρπον ἔπειθ' εἰλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεσενάχοντο γοῶντες·
 Τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινῶ ἐξῆρχε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέρμερος σήθεσιν ἐταίρων,
 Πυκνὰ μάλα σενάχων· ὥσπερ κῆς ἠϋχήμενος,
 Ω, ῥά θ' ὑπὸ σκύμνεσ ἐλαφιβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ
 Ὑλῆς ἐκ πυκνῆς· ὁ δὲ τ' ἄχυν' ὕστερος ἐκθών· 20
 Πολλὰ δὲ τ' ἄλχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἵχνι ἐρδων,
 Εἵποθεν ἐξείροι· μάλα γ' δριμύς χόλος αἰρεῖ.
 Ὡς ὁ βαρυσενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·

ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἡμάλι κείνω,
 Θαρσύνων ἥρωα Μενότιον ἐν μεγάροισι·
 Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπείνηα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
 Ἴλιον ἐκπέσανθα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.
 Ἀλλ' ὃ Ζεὺς ἀνδρεσσὶ νοήματα πάντα τελέσσῃ·
 Ἀμφω γ' πέπρω' ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ ὕδ' με νοήσανθα 30
 Δέξε' ἐν μεγάροισι γέρον ἰσπηλάτα Πηλὸς,

Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτὴ γαῖα καθέξει.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἔν, Πάτροκλε, (εὖ ὕστερος εἰμ' ὑπὸ γαῖαν,
 Οὐ (εὖ πρὶν κληριῶ, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθαδ' ἐνεῖκα)
 Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμῃ σῆο φονῆος·
 Δώδεκα δὲ παρὰ τοῖσι πυρῆς ἀποδειρόμοισιν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κλισίῳ χολωθείς.
 Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν κείσεαι αὐτῶς·
 Ἀμφὶ δέ (εὖ Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 Κλαύσον'), νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέενται·
 Τὰς αὐτοὶ καμόμεθα, βίηφί τε θυρί τε μακρῶ,
 Πιέρας πέρθεοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.

340

Ὡς εἰπὼν, ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λῦσαιαν ἀπο βρότον ἀμαρσέναι.
 Οἱ δὲ λοῖτροχόον τρίποδ' ἴσασαν ἐν πυρὶ κηλέω,
 Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῶν ἐλόνηες·
 Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμελο δ' ὕδωρ·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ,
 Καὶ τότε δὴ λῦσαν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·
 Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν αλείφαλος ἐννεώροιο·
 Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
 Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ, φάρεϊ λακῷ.
 Παννύχιοι μὲν ἐπεὶ πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεσενάχοντο γοῶντες·
 Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·

50

Ἐπρηξας καὶ ἐπεὶ, βοῶπις, πόντια Ἥρην,
 Ἀνῆσας Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σῆο
 Ἐξ αὐτῆς ἐγγόνιο καρνηκομόωντες Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ βοῶπις πόντια Ἥρην·
 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες;
 Καὶ μὲν δὴ πᾶς τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέεσθαι,

60

Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ ὅσα μῆδεα οἶδε·
 Πῶς δὴ ἔγωγ', ἢ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,
 Ἀμφοτέρων, ἧμεν τε, καὶ ἕνεκα σὴ παράκοιτις
 Κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μέτ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 Οὐκ ἔφελον Τρώεσσι κοτεσάμεν' ἡ κακὰ ῥά φαι;

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἡφάστῳ δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 Ἀφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι, 370
 Χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
 Τὸν δ' εὖρ' ἰδρώοντα, ἑλισσόμενον περὶ φύσας,
 Σπείδοντα· τρίποδας ῥ' εἴκοσι πάντας ἔταχεν,
 Ἐσάμεναι περὶ τοῖχον εὐσταθέος μεγάροιο.
 Χρύσειά δέ σφ' ὑπὸ κύκλῳ ἐκάστω πυθμῶνι θῆκεν,
 Ὅφρα οἱ αὐτόμαλοι θεῶν δυσάματ' ἀγῶνα,
 Ἡδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοῖατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Οἱ δ' ἦτοι τόσων μὲν ἔχον τέλος, ἕα δ' ἔπειτα
 Δαυδάλεα προσέειπε, τὰ ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς·
 Ὅφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδύμεσι πρᾶπίδεσσι, 80
 Τόφρα οἱ ἐβγυθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
 Τὴν δὲ ἶδε προσμολῶσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
 Καλὴ, τὴν ὥππευ περικλυδὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
 Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις·
 Ἀλλ' ἔπειθ' ἐπὶ πρὸς ἵνα τοι πᾶρ ξείνια δείω.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, πρὸς αὐτὴν ἔειπε θεὰ θεάων·
 Τὴν μὲν ἔπειθ' ἀκαθίστηεν ἐπὶ θρόνῳ ἀργυροῦλε,
 Καλῇ, δαυδάλει· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσσὶν ἦεν· 90
 Κέκλετο δ' Ἡφαιστον κλυτολόχην, εἶπε τε μῦθον·

Ἡφαιστε, πρὸς μολ' ὦδε, Θέτις κύτισσ' ἡ χατίζει.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' ἀπερικλυδὸς Ἀμφιγυήεις·

Η ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
 Η μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεισόνῃα,
 Μιήρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλεσκε
 Κρύψαι χωλὸν ἐόνῃα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 Εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμῃ τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμῃ θυγάτηρ ἀφορρὸν Ὠκεανοῦ.
 Τῇσι πὰρ εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλὰ, 400
 Πόρπας τε, γναμπιάς θ' ἑλικας, κάλυκας τε, καὶ ὄρμυς,
 Εν παῖτι γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῦ
 Αφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπελος· ὕδ' ἐτις ἄλλος
 Ηδεεν, ἔτε θεῶν, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 Αλλὰ Θέτις τε, καὶ Εὐρυνόμῃ ἔσαν, αἳ μ' ἐσάωσαν.
 Η νῦν ἡμέτερον δόμον ἦκει· τῷ με μάλα χρεῶ
 Πάνῃα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζῳάγρια τίνειν.
 Αλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθεις ξεινήϊα καλὰ,
 Οφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάνῃα.

Η, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ ἄῃλον ἀνέστη· 10
 Χωλῶν, ὑπὸ δὲ κνήμαϊ ῥῶοντο ἀραγαί.
 Φύσας μὲν ῥ' ἀπάνδθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάνῃα
 Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
 Σπόδῃ δ' ἀμφὶ πρὸς ὤπα, καὶ ἀμφὼ χεῖρ', ἀπομόργνυ,
 Αὐχένα τε σισαρόν, καὶ σῆθεα λαχνηνέῃα·
 Δὺ δὲ χιτῶν· ἔλε δὲ σκηπῆρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
 Χωλῶν· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥῶοντο ἀνακλῖ,
 Χρῦσαι, ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
 Τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μέλα φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδῇ,
 Καὶ δένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἅπο ἔργα ἴσασιν. 20
 Αἱ μὲν, ὑπαθῆ ἀνακλῖος ἐποίπνυν· αὐτὰρ ὁ ἔρρων,
 Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνῳ ἴζε φαινή,
 Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίπτε, Θέτι ταυῦπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ,

Λίδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὲν ἔτι θαμίζεις.
 Αὔδα ὅ,τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγ'·
 Εἰ δὴ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέουσα·

Ἦφας, ἧ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰσ' ἐν Ολύμπῳ,
 Τόσ' αὖ ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀνέχεσθαι κήδεα λυγρὰ,
 Οὐδ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;

430

Ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασεν,
 Αἰακίδῃ Πηληϊί, καὶ ἔτλην ἀνέρος ἄνῃν,

Πολλὰ μάλ' ἔκ ἐθέλυσσα· ὁ μὲν δὴ γῆραϊ λυγρῷ
 Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.

Τῖόν ἐπεὶ μοι δῶκε χμέεσθαι τε, τραφέμεν τε,
 Εξοχὸν ἠρώων, ὃ δ' ἀνέδραμ' ἔρπει ἴσος·

Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὥς γυνῶ ἀλωῆς,
 Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω,

Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' ἔχ' ὑποδέξομαι αὖτις
 Οἴκαδ' ἐροήσαντα, δόμον Πηληϊῶν εἶσω·

40

Ὅφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο,
 Ἀχινύ, ὅδε τί οἱ δύναμαι χραισμήσαι ἰῆσα.

Κύρην ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον ἦες Ἀχαιῶν,
 Τὴν ἅψ' ἐκ χειρῶν ἔλεο κρείων Ἀγαμέμνων.

Ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 Τρῶες ἐπὶ πρυμνήσιν εἵλεον, ὅδε θύραζε

Εἶων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.

Ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνῆνατο λοιγὸν ἀμύναι·
 Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἄτ' ἄχ' ἔασε,

50

Πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ἔπασσε.
 Πᾶν δ' ἡμαρ μάραντο περὶ Σκαυῇσι πύλῃσι·

Καὶ νῦν κεν αὐτῇμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Απόλλων,
 Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενoit' ἄλκιμον ἦν,

Ἐκλάν' ἐνὶ πνευμάχοισι, καὶ Ἐκτορι κῦδος ἔδωκε.
 Τῦνεκα νῦν τὰ σὰ γέναθ' ἰκάνομαι, ἀγκ' ἐθέληθαι
 ὕτ' ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμῳ ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 Καὶ καλάς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρήας,
 Καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πεισὸς ἑταῖρος, 460
 Τρωσὶ δαμείς· ὃ δὲ κείταρ ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχάων.

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυΐης·
 Θάρσει, μή τοι ταῦτα μέλα φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 Αἶ γὰρ μιν θανάτοιο δυστηχέος ὧδε δυνάμην
 Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος ἀγνὸς ἰκάνοι·
 Ὡς οἱ τ' ἄλγεα καλὰ παρέασθ', οἷά τις αὐτὲ
 Ἀνθρώπων πολέων θάυμάσθῃ, ὅς κεν ἴδῃ).

Ὡς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτῷ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
 Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσε τε ἐργάζεσθαι·
 Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἵκοσι πᾶσαι ἐφύσαν, 70
 Παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανείσθαι,
 Ἀλλοίη μὲν σπᾶδοντι παρέμμεναι, ἄλλοιη δ' αὐτὲ,
 Ὡπως Ἡφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἀνοίω.
 Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασιτέρον τε,
 Καὶ χρυσὸν τιμῆναι, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἀκμονα· ἧτο δὲ χειρὶ
 Ραυσῆρα κρατερὸν, ἐτέρηφι δὲ ἧτο πυράγρην.

Ποίει δὲ πρῶτις αὖ σάκος μέγα τε, σιβαρόν τε,
 Πάντοσε δαδάλλων, περὶ δ' ἀνίστα βάλλε φαεινὴν,
 Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα· 80
 Πέντε δ' ἄρ' αὐτῷ ἔσαν σάκεος πλῆυχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Ποίει δαδάλα πολλὰ ἰδύησι πωραπίδεσσιν.
 Ἐν μὲν γαστῆρ' ἔταξ', ἐν δ' ὕβανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 Ἡελίον τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθεσαν,
 Ἐν δὲ τὰ τέρεα πάντα, τὰ τ' ὕβανός ἐσεφάνων),
 Πληϊάδας δ', Υἱάδας τε, τό τε αἰθέρος Ωρίωνος,

Ἀρχὸν δ' ἦν καὶ ἅμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέεσιν,
 Ἡ τ' αὐτὴ σφέφει, καὶ τ' Ὠρίωνα δοκδαίῃ
 Οἷη δ' ἅμμορός ἐστι λοίστρων Ὠκεανοῖο.

Εἰν δὲ δὺν ποίησε πόκεϊς μερόπων ἀνθρώπων 490
 Καλὰς· ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίναι τε·
 Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενῶν,
 Ἡγίμεον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ' ὑμέναιός ὁράει·
 Κῆροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 Αὐλοὶ, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἳ δὲ γυναῖκες
 Ἰσάμεναι θαύμαζον ἐπὶ παρθύροισιν ἐκάστη.
 Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἐνθα δὲ νῆκος
 Ὠρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
 Ἀνδρὸς ἀποφθιμένῃ· ὁ μὲν εὐχέλο, πάντ' ἀποδῶναι,
 Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναγνέλο, μηδὲν ἐλέεσθαι. 500
 Ἀμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἵσορι πῆραρ ἐκέεσθαι·
 Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήτυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 Εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ·
 Σκηπτήρα δὲ κηρύκων ἐν χερσὶ ἔχον ἠεροφώνων·
 Τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊσσον, ἀμοιβῆδης δ' ἐδίκαζον.
 Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 Τῷ δόμῳ, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύνησθα ἔειπε.
 Τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἶατο λαῶν,
 Τεύχεσι λαμπόμοργοι· δίχα δὲ σφισιν ἦνδανε βελή, 10
 Ἡὲ διαπραθέειν· ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
 Κτῆσιν, ὅσων πολίεθρον ἐπήραλον ἐνλὸς ἔεργει.
 Οἱ δ' ἔπω πείθοιο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσαντο.
 Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,
 Ρύατ', ἐφεσάοτες, μετὰ δ' ἀνέρες, ὅς ἔχε γῆρας.
 Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἀρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἀμφω χρυσείῳ, χρύσεια δὲ εἵματα ἔδην,

Καλὴ καὶ μεγάλῃ σὺν τὰ χεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι, 520
 Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοιοῖσιν,
 Ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ', εἰλυμένοι ἀθροὶ χαλκῷ.
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνδθε δὺν σκοποὶ εἶατο λαῶν,
 Δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἑλικας βῆς.
 Οἱ δὲ τάχα παρ' ἄνδρα, δὺν δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες,
 Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' ἔτι παρήσαν.
 Οἱ μὲν τὰ παρ' ἰδόντες ἐπέδραμον, ὧκα δ' ἔπειτα
 Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
 Ἀργυρῶν οὔων· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοήσας.
 Οἱ δ' ὥς ἔν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βυσίν, 30
 Ἰράων παρ' αἰοῖθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἴσπων
 Βάντες αἰρεσιπόδων μετεκίαθον· ἄψα δ' ἴκοντο.
 Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐλχέουσιν·
 Ἐν δ' Ἐρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κῆρ,
 Ἄλλον ζῶν ἔχυσσεν νεύτατον, ἄλλον ἄβιον,
 Ἄλλον τεθνεῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖιν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὅμοισι δαφονεὸν αἵματι φωτῆ·
 Ωμίλῳ δ', ὥς τε ζωὴ βοιοῖ, ἢ δ' ἐμάχοντο,
 Νεκρὸς τ' ἀλλήλων ἔρυσεν κατὰ τεθνεῶτα. 40

Ἐν δ' ἐτίθει νεὸν μαλακὴν, πείραν ἄρυσαν,
 Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 Ζάγρεα δινδόντες ἐλάτρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Οἱ δ' ὁπότε σρέφαντες ἰκοῖατο τέλσον ἀρύρης,
 Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιπδέος οἶνον
 Δόσκειν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ σρέφασκον ἀν' ὄγμυς,
 Ἰέμενοι νεοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι·
 Ἡ δὲ μελαίνειτ' ὅππῃ, ἀρηρομένη δὲ ἑώκει,

Χρυσείῃ περ ἔϋσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο.

Εν δ' ἐτίθει τέμψος βαθυλήϊον· ἔνθα δ' ἔριθοι

550

Ἡμῶν, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

Δράγμαλα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,

Ἀλλα δ' ἀμαλλοδέλῃρες ἐν ἠλλεδανοῖσι δέοντο.

Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδέλῃρες ἐφέσασαν· αὐτὰρ ὅπιόδε

Παῖδες δραγμῶνες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,

Ἀσπερχές παρέχον· βασιλᾶς δ' ἐν τοῖσι (ῥωπῇ

Σκηπτήρον ἔχων ἐσῆκει ἐπ' ὄγμῳ γηθόσυνος κῆρ.

Κήρυκες δ' ἀπάνδθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο·

Βῶν δ' ἱερεύσαντες μέγαν, ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναικες

Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λευκ' ἄλφισα πολλὰ πάλυνον.

60

Εν δ' ἐτίθει σαφυλῇσι μέγα βρίθυσαν ἁλῶν,

Καλὴν, χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνά βότρυες ἦσαν·

Εσῆκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέσιν.

Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπελον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε

Κασσιτέρῃ· μία δ' οἷη ἀταρπίλος ἦεν ἐπ' αὐτήν,

Τῇ νίσσοντο φορῆς, ὅτε τρυγῶεν ἁλῶν.

Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡῖθεοι, ἀταλά φρονέοντες,

Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιιδέα καρπόν.

Τοῖσιν δ' ἐν μέσοισι παῖς φόρμιγγι λιγείῃ

Ἰμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν αἶθε

Λεπταλή φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσοντες ὁμαρτή

Μολπῇ τ' ἰὺγμῳ τε, ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

70

Εν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκρατῶν·

Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετάρχατο, κασιτέρῃ τε,

Μυκηθμῳ δ' ἀπὸ κόπρης ἐπεσδόντο νομόνδε

Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ ῥοδανὸν δονακῆα·

Χρῦσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐσιχώοντο βόεσσι

Τίσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.

Σμερδαλέω δὲ λείητε δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσι
 Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκὼς 580
 Ελκέλο· τὸν δὲ κύνας μελεκίαθον, ἦδ' αἷζοι.

Τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην,
 Εγκαῖα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσειν· οἱ δὲ νομῆες
 Αὐτῶς ἐνδίσαν, παχέας κύνας ὀτρύνοντες.

Οἱ δ' ἦτοι δακύνει μὲν ἀπείρω πῶνλο λεόνων,
 Ἰσάμβροι δὲ μάλ' ἐβγύς ὑλάκτειν, ἔκ τ' ἀλέοντο.

Εν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυΐης
 Εν καλῇ βήσση μέγαν οἶων ἀργυρνάων,
 Σταθμὰς τε, κλισίας τε, καλὴν ῥεφέας ἰδὲ σηκὰς.

Εν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυΐης, 90

Τῷ ἴκελον, οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶν ἄρειν
 Δαίδαλος ἥσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδῃ.

Ενθα μὲν ἦθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι
 Ωρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·

Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
 Εἵατο ἀνήτες, ἦκα σίλβοντας ἐλαΐω·

Καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς σφαῖνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 Εἶχον χρυσεῖας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

Οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισαμβροῖσι πόδεσσι

Ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμῃον ἐν παλάμῃσιν 600

Εξόμμος κεραμῶς πειρήσῃ, αἶκε δέησιν·

Ἀλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ σίχας ἀλλήλοισι.

Πολλὸς δ' ἰμερόεντα χορὸν περιῖσθ' ὅμιλος

Τερπόμφοι· δοιῶ δὲ κυβιστήῃρε κατ' αὐτὰς

Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνδον κατὰ μέσους.

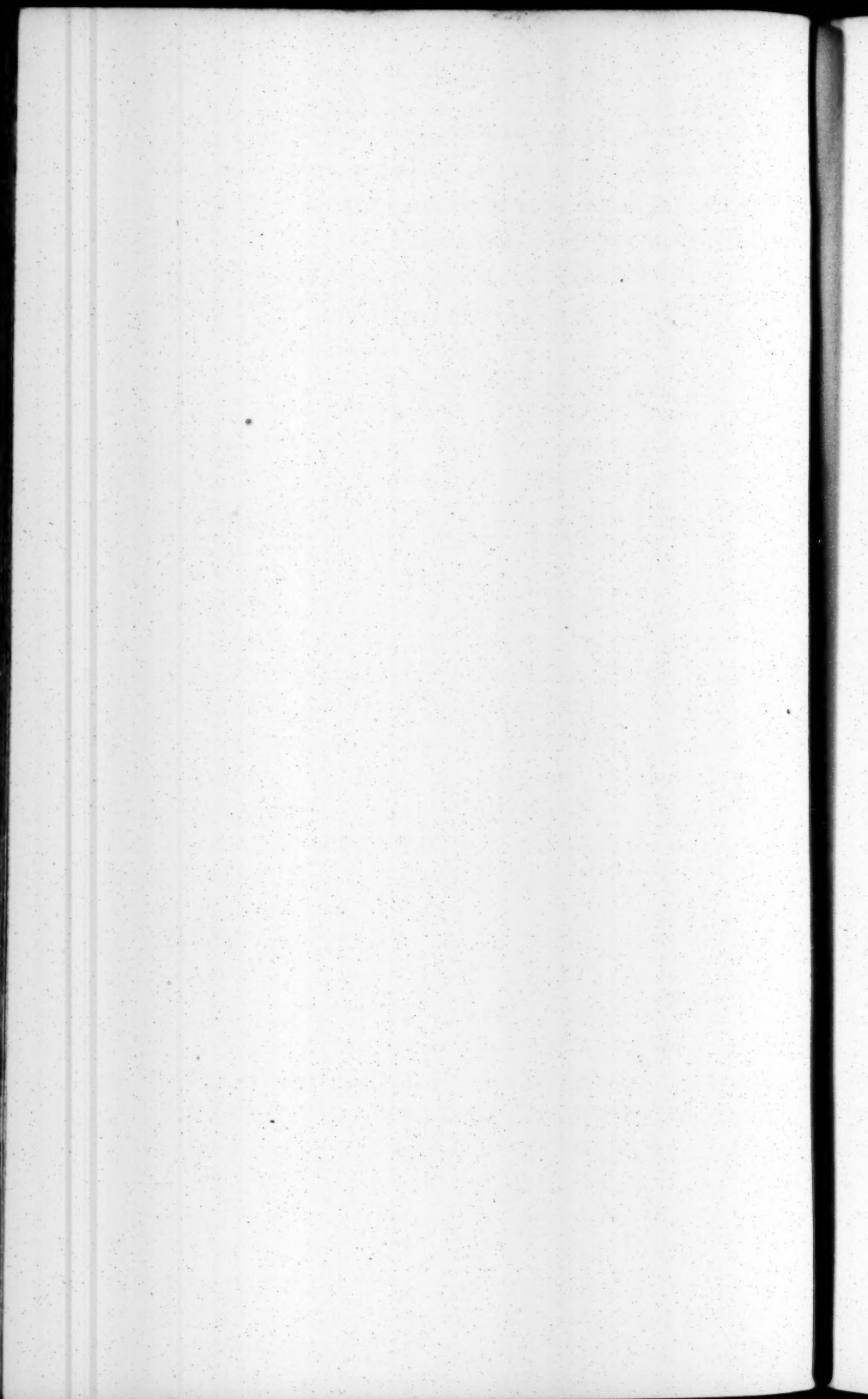
Εν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα δένος Ωκεανοῖο,

Ἀνίσγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε σιβαρόν τε,

Τεῦξ ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
 Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν, 610
 Καλὴν, δαδάλειν· ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκε·
 Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανῦ κασιγέροιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυῖης,
 Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε παρὰ τοῖσιν αἵρας·
 Ἡ δ', ἔρηξ ὥς, ἄλλο κατ' Οὐλύμπῳ νιφόεντι,
 Τάχῃ μαρμαίροντα παρ' Ἡφάστοιο φέροντα.

Τ Η Σ
Ο Μ Η Ρ Ο Υ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω , Δ Ι Α , Τ .

Επιγραφή.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

ΗΩΣ μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ωκεανοῖο ῥοάων
Ωρνηθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν·

Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεῶν πᾶρα δῶρα φέρουσα·

Εὖρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἱόν,

Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

Μύρονθ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διὰ θεάων,

Εν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Τέκνον ἐμὸν, τίττον μὲν ἑάσομαι, ἀχνύμενοί περ,

Καῖομαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθην·

Τύνη δ' Ἠφαίστειο πᾶρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,

Καλὰ μάλ', οἷ' ἔπω τις ἀνὴρ ὅμοισι φόρησεν.

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ καλὰ τεύχε' ἔθηκε

Πρόσθεν Ἀχιλλεύς· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντη.

Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, ὅδε τις ἔτλη

Ἀλὴν εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

Ὡς εἶδ', ὥς μιν μάλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὅσπερ

Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὥσπερ σέλας, ἐξεφάνθην·

Τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσιν ἔχων θεῶν ἀγλαὰ δῶρα.

Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο, δαίδαλα λεύσων,

Αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲς

Εργ' ἔμην ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
 Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ θωρήσομαι· ἀλλὰ μάλ' ἀνῶς
 Δεῖδω, μή μοι τόφρα Μενoitίῃ ἄλκιμον υἱὸν
 Μυῖαν καδδῦσαι κατὰ χαλκοῦπυς ὠτειλάς
 Εὐλὰς ἐλγείνω), ἀεικίωσι δὲ νεκρόν·
 Εκ δ' αἰὼν σέφα), κατὰ δὲ χροά πάνη σαπίη.

Τὸν δ' ἡμέλειτ' ἐπεῖτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 Τέκνον, μή τοι ταῦτα μέλα φρεσὶ σῆσι μελόντων·
 Τῷ μὲν ἐγὼ σφειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
 Μυῖας, αἳ ρά τε φῶτας ἀρηϊφάτης καλῆδυσιν.
 Ἦν περ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν,
 Αἰεὶ τῷδ' ἔσαι χροῶς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων·
 Ἀλλὰ σὺ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιῆς,
 Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμήνι λαῶν,
 Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.

30

Ὡς ἄρα φωνήσασα, μῦθος πολυθαρσὲς ἐνῆκε·
 Πατρόκλῳ δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρόν
 Στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χροῶς ἔμπεδος εἴη.

Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς, 40
 Σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιῆς·
 Καὶ ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μῦσκεον,
 Οἳ τε κυβερνήται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
 Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δολῆρες·
 Καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, ἔνεκ Ἀχιλλεύς
 Εξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 Τῷ δὲ δύω σκάζοντε βᾶτην Ἀρεὸς θεράποντε,
 Τυδείδης τε μνηστήρολεμος, καὶ διὸς Οδυσσεύς,
 Ελχει ἐρειδωμῶ· ἔτι γὰρ ἔχον ἑλκεα λυγρὰ·
 Καδδὲ μέλα πρῶτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
 Αὐτὰρ ὁ δάταλος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ελκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

50

Οὐτα Κῶων Ἀνιηνορίδης χαλκήρεϊ θυρί.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίδησαν Ἀχαιοί,
Τοῖσι δ' ἀνισάμβρος μέλεφν πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

Ἀτρεΐδην, ἣ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
Ἐπλεῖο, (οἱ ἔ μοί· ὅτε νῶϊ περ, ἄχινυ μῦν κῆρ,
Θυμοβόρῳ ἔριδι μνηστῆρα μῦν, εἵνεκα κέρης.
Τὴν ὄφελ' ἐν νῆεσσι καλακλῖά μῦν Ἀρτεμις ἰῶ,
Ἡμαί τῳ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν ὀλέσας· 60
Τῷ κ' ἔ τῶσσοι Ἀχαιοὶ ὁδᾶξ' ἔλον ἄσπελον ἕδας,
Δυσμύειν ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομνησίαντος.
Ἐκλῶρι μὲν ἔ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιὺς
Δηρὸν ἐμῆς ἔ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἶω.
Ἀλλὰ τὰ μὲν παρὲρ ἐλύχθαι ἐάσομεν, ἄχινυ μῦν περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
Νῦν δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, ἔδε τί με χρὴ
Ἀσκελέως αἰεὶ μνησάμεν· ἀλλ' ἄγε θάσσοι
Οτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιῆς,
Οφρ' ἔτι ἔ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν, 70
Αἶκ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαυεῖν· ἀλλὰ τιν' οἶω
Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησι
Διὶς ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔλχεος ἡμετέροιο.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
Μῆνιν ἀπειπόντης μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
Τοῖσι δὲ ἔ μελείπειν ἀναξ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, ἔδ' ἐν μέσοισιν ἀνασάς·

Ὡ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἀρης,
Ἐσαότος μὲν καλὸν ἀκνέμεν, ἔδε ἔοικεν
Υββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισάμερόν περ ἐόντα.
Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκνέσται,
Ἡ εἴποι; βλάβεται δὲ, λιγύς περ ἐὼν ἀγορηλῆς.
Πηλεΐδην μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι 80

Σύνθεαδ', Αργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
 Πολλάκι δὴ μοι τῦτον Αἰχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
 Καὶ τέ με νεικέεσκον· ἐγὼ δ' ἔκ αἵτιός εἰμι,
 Ἀλλὰ Ζῆς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς,
 Οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
 Ἡμαῖι τῷ, ὅτ' Αἰχελῆος γέρας αὐτὸς ἀπηνύρων.
 Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαμι; θεὸς διὰ πάνια τελευτᾷ. 90
 Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἀτὴ, ἡ πάντας αἶψα,
 Οὐλομένη, τῆς μὲν δ' ἀπαλοὶ πόδες· ἔγ' ἐπ' ὕδει
 Πίλνα', ἀλλ' ἄρα ἦγε κατ' ἀνδρῶν κράαλα βάνει,
 Βλάπῃσ' ἀνθρώπους· καλὰ δ' ἔν' ἑτερόν γε πῶδῃσι.
 Καὶ γ' ὅθι νύ ποτε Ζῆν' ἄσαστο, τὸν περ ἄριστον
 Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φάσ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἥρῃ, θῆλυς ἔσσα, δολοφροσύνης ἀπάτησεν,
 Ἡμαῖι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληΐην
 Ἀλκμήνῃ τεξεῖσθαι ἔυσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 Ἡτοὶ οὖν ἀχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι· 100
 Κέκλυέ με, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε δέαινα,
 Οφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγει·
 Σήμερον ἄνδρα φώωσθε μογοσόκος Εἰλείθυα
 Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικλιόνεσσιν ἀνάξει,
 Τῶν ἀνδρῶν γῆρας, οἳ δ' αἵματός ἐξ ἐμεῦ εἰσι.
 Τὸν δὲ δολοφρονέουσα παρσηνύδα πόντινα Ἥρῃ·
 Ψάδεῃσι, ὅδ' αὖτε τέλος μῦθῳ ἐπιθήσεις·
 Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὅμοσον, Ολύμπιε, καρτερὸν ὄρκον,
 Ἡ μὲν τὸν πάντεσσι περικλιόνεσσιν ἀνάξει,
 Ὃς κεν ἐπ' ἡμαῖι τῷδε πῶσῃ μείλ' ὀσσι γυναικὸς 10
 Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι γένεθλος.
 Ὡς ἔφατο· Ζῆς δ' ἔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 Ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη·
 Ἥρῃ δ' αἰξάσα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,

Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἀργος Ἀχαϊκόν, ἐνθ' ἄρα ἦδη
 Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλυ Περσηϊάδαο·

Ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὃ δ' ἔβδωμος εἰσήκει μέϊς·

Ἐκ δ' ἄγαγε παρ' φώωσδε, καὶ ἡλιτόμνηνον ἰόντα·

Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, χέθε δ' Εἰλειθυίας·

Αὐτὴ δ' ἄλγελένσα, Δία Κρονίωνα παρσηνύδα· 120

Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ Δῆσω·

Ἡδὴ ἀνὴρ γέγον' ἑδλὸς, ὅς Ἀργείοισιν ἀνάξει,

Εὐρυθεύς, Σθενέλοιο παῖς Περσηϊάδαο,

Σὸν γῆμος· ἔοι αἰεὶ κῆς ἀνασέμεν Ἀργείοισιν.

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὅζυ καλὰ φρένα τύψε βαθεῖαν·

Αὐτίκα δ' εἶλ' Ἀθην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,

Χώμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὄρκον,

Μή ποτ' εἰς Οὐλυμπόν τε καὶ ἔρανὸν ἀσερόεντα

Αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἀθην, ἢ πάντας ἄντας.

Ὡς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' ἔραν' ἀσερόεντος,

30

Χεὶρὶ περιτρέφας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.

Τὴν αἰεὶ σευάχεχ', ὅθ' ἰὸν φίλον υἱὸν ὀρῶτο,

Ἐργον αἰεὶ κῆς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυθεύος αἰθέλων.

Ὡς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἐκλῶρ

Ἀργεῖος ὀλέεσκεν ἐπὶ πρύμνησι νέεσσιν,

Οὐδυνάμην λελαθέωδ' ἄτης, ἢ πρῶτον ἀάδην.

Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καὶ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

Ἀψ' ἐθέλω ἀρέσσαι, δόμενά τ' ἀπερείσι' ἄποινα.

Ἀλλ' ὄρσα πόλεμόνδε, καὶ ἄλλης ὄρνυθι λαός·

Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παραχεῖν, ὅσα τοι ἐλθὼν 40

Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέχετο δῖος Ὀδυσσεύς.

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ἄρῃος·

Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες,

Οἶσιν, ὅφρα ἴδῃαι, ὃ τοι μενοεικέα δώσω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος παρσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Ατρείδῃ, κύδιε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Δῶρα μὲν αἶψ' ἐθέλησθα παρὰ χέμεν, ὥς ἐπιεικὲς,
 ἦτ' ἐχέμεν, πᾶρα τοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρις
 Δίψα μάλ'· ὃ δ' ἤδη κλοιστεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
 Οὐδὲ διαίριβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκλον· 150
 Ὡς κέ τις αὖτ' Ἀχιλλῆα μείλ' ἀπὸ πρῶτοισιν ἴδῃ)
 Εἰς χεῖρ χαλκίῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Μὴδ' ἔτως, ἀγαθὸς περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Νήσιας ὅτρυνε περὶ Ἴλιον ἦας Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ ἔκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 Φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
 Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μῦθος ἀμφοτέροισιν·
 Ἀλλὰ πάσσαλας ἄνωχθι τοῖς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῆς 60
 Σίτε καὶ οἶνοιο· τὸ γὰρ μῦθος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρὸς πᾶν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον κατὰ δύνην
 Ἀκμινος σίτοιο δυνήσε' ἄλλα μάχεσθαι.
 Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 Ἀλλὰ τε λάβρη γυῖα βαρύνε', ἠδὲ κιχάνει
 Δίψα τε καὶ λιμός, βλάβε' δέ τε γένατ' ἰόντι.
 Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἶνοιο κορεσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
 Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὅδε τι γυῖα
 Πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 70
 Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δῆπνον ἄνωχθι
 Ὀπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰαυθῆς.
 Ομνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀνασᾶς,
 Μήποτε τῆς ἄλγης ἐπιβήμενα, ἠδὲ μιγῆναι,

Η δέ μιν ἐσίν, ἄναξ, ἥ τ' ἀνδρῶν ἥ τε γυναῖκων·
 Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἄγε δασιὲν ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
 Πιερῇ, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδάδῃς ἔχῃσθαι.
 Ατρεΐδῃ, σὺ δ' ἐπεὶ δικάμοιτέρος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
 Εἴσεαι· ὃ μὲν γὰρ τι νεμεσῆσθον, βασιλῆα
 Ἄνδρ' ἀπαρέσασθαι, ὅτε τις φεύγῃ χαλεπίνῃ.

180

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων·
 Χαίρω σε, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκέσας·
 Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διῴκει καὶ κατέλεξας·
 Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμῶσαι, κέλετ' δέ με θυμὸς,
 Οὐδ' ἐπιорκίσω, πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρῃος,
 Μιμνέτε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὅφρα κε δῶρα
 Ἐκ κλισίῃς ἔλθωσι, καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἥδ' ἐκελεύω,
 Κρινάμενος κῆρήλας ἀρισῆας παναχαῶν,
 Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνείκεμεν, ὅσ' Ἀχιλλεΐ
 Χθιζὸν ὑπέστημεν δῶσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας·
 Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν ἄρ' ἔχων Ἀχαῶν
 Κάπρον ἐτοιμασάτω ταμέειν Διὶ τ', Ἡελίῳ τε.

90

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ατρεΐδῃ, κύνειε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 Ἄλλοίε περ καὶ μάλλον ὀφέλλετ' αὐτὰ πένεσθαι,
 Ὅσπότε τις μέλαπαισων πόλεμοιο γῆνῃ,
 Καὶ μένος ὃ τὸσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσιν ἐμοῖσι·
 Νῦν δ' οἱ μὲν κέατ' ἀδαῖγμενοι, ὅς ἐδάμασεν
 Ἐκλῶρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεύς κῦδος ἔδωκεν·
 Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὸν ὀτρύνετον· ἥ τ' ἂν ἐγώ γε
 Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πόλεμίζειν ἡμᾶς Ἀχαῶν
 Νήσιας, ἀκμήνους· ἅμα δ' Ἡελίῳ καταδύνῃ

200

Τάξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισάμεθα λῶσιν·
 Πρὶν δ' ἔπως ἂν ἔμοιγε φίλον καλὰ λαμὸν ἰεῖν
 Οὐ νόσις, ὕδ' βρώσις, ἐταῖρον τεθνεῶτος, 210
 Ος μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαῖγμῶς ὀξείῃ χαλκῷ
 Κεῖται, ἀνὰ πρῶθρον τέτραμμῶς· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 Μύρον· τό μοι ἔτι μέλα φρεσὶ ταῦτα μέμνηεν,
 Ἀλλὰ φόνος τε, καὶ αἶμα, καὶ ἀργαλέος γόνος ἀνδρῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Οδυσσεύς·
 Ω Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος ἔκ ὀλίγον περ
 ἔλχει, ἐγὼ δέ κε σείο νοήμασί κεν πρῶτα λοίμην
 Πολλόν· ἐπεὶ πρῶτερος ἡρόμην, καὶ πλείονα οἶδα·
 Τῷ τοι ἐπιτήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν. 20
 Αἰψά τε φυλόπιδος πέλε· κόρος ἀνθρώποισιν,
 Ἡς τε πλείσθην μὲν καλὰ μιν χθονὶ χαλκὸς ἔχδει·
 Ἀμῆλος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκ'·
 Γασέρι δ' ἔπως ἐςὶ νέκυν πενθήσασα Ἀχαιῆς.
 Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματι πάντα
 Πίπτεσιν· πότε κέν τις ἀναπνέσσει πόνοιο;
 Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καθαθάπτειν, ὅς κε θάνησι,
 Νηλέα θυμὸν ἔχοντα, ἐπ' ἤματι δακρυσάντα·
 Οἴσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ συγεροῖο λίπων, 30
 Μεμνησθαι νόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμῆς αἰεὶ,
 Εὐσάμενοι χροὶ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλην
 Λαῶν ὀτρυνὺν ποτιδέγμενος ἰχνανάσθω.
 Ἦδε γὰρ ὀτρυνὺς κακὸν ἔασε, ὅς κε λίπῃ
 Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθροοὶ ὀρμηθέντες
 Τρῶσιν ἐφ' ἰσποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄζυν ἄρηα.
 Ἡ, καὶ Νέστορος ἦας ὀπάσαστο κυδαλίμοιο,

Φυλείδην τε Μέγηλα, Θόανιά τε, Μηριόνην τε,
 Καὶ Κρειονιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον· 240
 Βάν δ' ἴμῳ ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τέλεετο δὲ ἔργον·
 Ἐπὶ ἅ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, ὅς οἱ ὑπέστη,
 Αἰθώνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἰώπυες·
 Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδήσας,
 Ἐπὶ τ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηίδα καλλιπάρηον·
 Χρυσὴν δὲ σήσας Οδυσσεὺς δέκα πάνηλα τάλαηλα,
 Ἡρῆ, ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κέρηλες Ἀχαιῶν·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσῃ ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 Ἰσαλο· Ταλθύβιος δὲ, θεῶν ἐναλίγκιος αὐδὴν, 50
 Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίσαλο ποικιλήν λαῶν.
 Ἀτρείδης δὲ ἐρυσάμηνος χεῖρεσσι μάχαρην,
 Ἡ οἱ πᾶρ ξίφεος μέγα κυλεὼν αἶψ' ἄορτο,
 Κάπρην ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀναχών,
 Εὐχέλο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο (ἱγὴ
 Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκύνοντες βασιλῆος.
 Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς ὕραν ἄρυν·
 Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 Γῇ τε, καὶ Ἡέλιος, καὶ Ἐριννύες, αἳ δ' ὑπὸ γαῖαν 60
 Ἀνθρώπους τίνυν), ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσῃ·
 Μὴ μὲν ἐγὼ κέρη Βρισηίδι χεῖρ' ἐπενείκα,
 Οὐτ' ἀνῆς περὶ φασιν κεχρημένος, ὅτε τεῦ ἄλλα·
 Ἀλλ' ἐμὲν ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
 Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 Πολλὰ μάλ', ὅσα διδῶσιν, ὅτις (φ' ἀλίτῃ) ὁμόσας.
 Ἡ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρην τάμε νηλεὶ χαλκῷ·
 Τὸν μὲν Ταλθύβιος ποικίης ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 Ρίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Λιγὰς Ἀργεῖοισι φιλοπλόεμοισι μελινύδα·

Ζεῦ πάτερ, ἥ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι διδοῖσθαι· 270

Οὐκ ἂν δῆποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐμοῖσιν

Ατρείδης ὥρινε διαμπερές, ὕδ' κε κύρην

Ἡῦ, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθὶ Ζῆς

Ἡθελ' Αἰαχοῖσιν θάνατον πολέεσσι γῆρας.

Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δᾶπνον, ἵνα ξυνάγωμῳ ἄρῃα.

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψήρην.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναλτο ἐὼν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·

Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοιντο,

Βάν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·

Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας· 80

Ἰωπτης δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαοί.

Βρισηΐς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλι χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,

Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαῖγμῶν ὀξείῃ χαλκῷ,

Ἀμφ' αὐτῷ χυρμῆν, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε

Στήθεά τ', ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ ποσὶσσι πα-

Εἶπε δ' ἄρα κλάψα θυγὴν, εἰκῆα θεῇσι·

Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμῆε θυμῷ,

Ζῶν μὲν (εἰ ἔλειπον ἐγὼ, κλισίῃθην ἴστα,

Νῦν δὲ (εἰ τεθνεῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,

Ἀψ' ἀνῆσθ'· ὥς μοι δέχεσθ' κακὸν ἐκ κακῆς αἰεί· 90

Ἄνδρα μὲν, ὃν ἔδοσάν με πατήρ κ' ὀπτόνια μήτηρ,

Εἶδον ποθ' ὀλόλιος δεδαῖγμῶν ὀξείῃ χαλκῷ·

Τρεῖς τε κασιγνήτες, τὺς μοι μία γείναλτο μήτηρ,

Κηδείες, οἳ πάντες ὀλέθριον ἡμᾶρ ἐπέσπον·

Οὐδὲ μὲν ὅδ' ἐμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὥκυς Ἀχιλλεύς

Ἐκλείνεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μυνῆος,

Κλαίειν, ἀλλ' ἐμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο

Κεριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν

Ες Φθίην, δάμοιεν δὲ γάμον μέλα Μυρμιόνεσσι·

Τῷ σ' ἄμοιον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί.

Ὡς ἔφατο κλαῖνσ'· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναικες,
Πάτροκλον πῶφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδ' ἐκάστη.
Αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
Λισόμενοι δειπνῆσαι· ὃ δ' ἠρνεῖτο σαναχίζων·

Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἐταίρων,
Μή με πρὶν σίτοιο κελδέεε, μηδὲ πολῆτος
Ἀσάσθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἶνὸν ἰκάνει·
Δύνη δ' ἐς ἥλιον μῆνέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.

Ὡς εἰπὼν, ἄλλης μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
Δοιῶ δ' Ἀτρεΐδαι μῆντην, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 310
Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρων δ' ἰωπηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· ὕδ' τι θυμῷ
Τέρπετο, πρὶν πολέμῳ σῶμα δύνῃαι αἰμαλίοεντος.
Μηυσάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·

Ἡ ῥα νύ μοι πολὺ καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλῳ ἐταίρων,
Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δειπνον ἔθηκας
Αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε περχοίατ' Ἀχαιοὶ
Τρῶσιν ἐφ' ἰωποδάμοισι φέρειν πολύδακρυον ἄρηα·
Νῦν δὲ σὺ μὲν κῆσαι δεδαῖγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ 20
Ἀκμινον πόσιος καὶ ἐδήϊός, ἔνδον ἐόντων,
Σῇ ποθῇ· ὃ μὲν γὰρ τι κακώτερον ἄλλο παθοίμι·
Οὐδ' εἴ κεν τὰ παλῶς ἀποφθιμένοιο παθοίμην,
Ὅς περ νῦν Φθίῃφι τέρεν καλὰ δάκρυον εἴβει,
Χήτεϊ τοιῷδ' ἦος· ὃ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
Εἵνεκα ριγεδανῆς Ελένης Τρῶσιν πολεμίζω·
Ἡὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφετ' φίλος ἦος,
Εἴ περ ἔτι ζῶει γε, Νεοπτόλεμος Διοειδής.
Πρὶν μὲν γὰρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐώλπει, ●
Ὅϊον ἐμὲ φθίσσεσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἰωποδότοιο,
Αὐτῷ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῃνδε νέεσθαι,
Ὡς ἂν μοι τὸν παῖδα Διὸς σὺν νηϊ μελαίνῃ

Σκυρόθεν ἑξαγάγοις, καὶ οἱ δείξιας ἕκαστα,
 Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα.
 Ἦδη δ' Πηληϊά γ' οἶομαι ἢ καλὰ πάμπαν
 Τεθνάμην, ἢ πᾶς τυτθὸν ἔτι ζώντ' ἀκαχῆοδα,
 Γήραϊ τε συγερῶ, καὶ ἐμὴν ποσιδέγμενον αἰεὶ
 Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμῶσι πύθοιο.

Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γέροντες,
 Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 Μυρομήνης δ' ἄρα τὴν γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340
 Αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεται ἀνδρὸς ἥϊος·
 Ἡ νύ τοι ἔκети πάλχῃ μεία φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 Κεῖνος ὅγε παρῆροισιν νεῶν ὀρθοκρατῶν,
 Ἠσαϊόδουρμος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Οἴχοντο μεία δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμινος καὶ ἄπασος.
 Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἄμβροσίνην ἐραλεινὴν
 Στάξον ἐνὶ στήθεσ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκη).

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 Ἡ δ', ἄρπη εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λιγυφῶν, 50
 Οὐρανὸν ἐκκαλέπαλλο, δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Αὐτίκα θωρήσαντο καλὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλλεῖ
 Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἄμβροσίνην ἐραλεινὴν
 Στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπὴς γένηθ' ἴκη).
 Αὐτὴ δὲ πρὸς πάλῃος ἐριδενέος πυκινὸν δῶ
 Ὀχετο· τοὶ δ' ἀπάνθισαν νεῶν ἐχέοντο θοάων.
 Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νηφάδες Διὸς ἐκπόσειον),
 Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγχεὸς Βορέας·
 Ὡς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανόωσαι,
 Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι, 60
 Ἐς ῥηκὲς τε κραλαγγύαλοι· καὶ μέλινα δῦρα·
 Αἰγλή δ' ἔβανον ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν

Χαλκῷ ὑπὸ γεραιῆς· ὑπὸ δὲ κλύπος ὄρνυτο ποσσὶν
 Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσειο δῖος Ἀχιλλεύς·
 Τῷ δὲ ὀδόντων μὲν καιαχὴ πέλε, τῷ δὲ οἱ ὅσπερ
 Λαμπρόδην, ὥσπερ τε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Δῦν' ἄχος ἀτλήλον· ὃ δ' ἄρα Τρωσὶν μνῆσιν
 Δύσειο δῶρα θεῶν, τὰ οἱ Ἡφαιστος κάμε τέχων·
 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370
 Δείτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 Χάλκειον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, σιβαρόν τε,
 Εἴλετο, τῷ δ' ἀπάνδθε σέλας ἦνέτ', ἥντε μήνης.
 Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανείη
 Κακομῆτοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψὸθ' ὄρεσφι,
 Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τὸς δ' ἐκ ἐθέλοντας ἄελλα
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνδθε φέρουσιν·
 Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
 Καλῷ, δαυδαλέῳ· περὶ δὲ τρυφάλειαν αἶρας 80
 Κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἥ δ', ἀστὴρ ὥς, ἀπέλαμπεν
 Ἰωπερις τρυφάλεια· περιωσείοντο δ' ἔθειρα
 Χρύσεα, ἃς Ἡφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμείας.
 Πειρήθη δ' εὖ αὐτῷ ἐν ἐνέσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 Εἴ οἱ ἐφαρμόσσει, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
 Τῷ δ' ἥντε πλερὰ γίνετ', αἶρε δὲ ποιμήν' αἰῶν.
 Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος παλῶϊον ἐπάσατ' ἔγχος,
 Βριθὺν, μέγα, σιβαρόν· τὸ μὲν ἔδυνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 Πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλα Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίνην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων 90
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμελ' ἠρώεσιν.
 Ἰωπες δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 Ζάγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινῶς

Γαμφηλῆς ἔβαλον, καλὰ δ' ἠνία τῆιναν ὀπίσσω
 Κολληλὸν ποτὶ δίφρον· ὃ δ' ἄρ' μάστιγα φαεινὴν
 Χερὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποισιν ἀνόρουσεν
 Αὐτομέδων· ὅπιθεν δὲ κορυσάμμος βῆ Ἀχιλλεύς,
 Τάχιστα παμφάνων, ὥς ἠλέκτωρ ὑπερίων.
 Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλειο παλρὸς ἐοῖο·

Ξάνθε τε, καὶ Βαλῖε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
 Ἀλλως δὲ φράζεσθε σωσέμεν ἠνιοχῆα
 Ἀψ' Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἑὼμην πολέμοιο·
 Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν περσέφει πόδας ἀγέλος ἵππος
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήασι, πᾶσα δὲ χαίτη,
 Ζεύγλης ἐξεριπῶσα παρὰ ζυγόν, ἕδας ἵκανεν·
 Αὐδήνεια δ' ἔθηκε θεὰ λυκώλενος Ἥρη·

Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 Ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον, ἔδε τι ἡμεῖς
 Αἴτιοι, ἀλλὰ θεὸς τε μέγας καὶ μοῖρα κραταῖη. 10
 Οὐδὲ γὰρ ἡμέτερη βραδυλῆτι τε νωχελίῃ τε,
 Τρῶες ἀπ' ὁμοῖν Πατρόκλη τάχ' ἐλονίσο·
 Ἀλλὰ θεῶν ὄριος, ὃν ἠύκομος τέκε Ληϊῶ,
 Ἐκλάν' ἐνὶ περμάχοισι, καὶ Ἐκτορι κῦδος ἔδωκε.
 Νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
 Ἡν περ ἐλαφρόσπῃ φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 Μόρσιμόν ἐστι, θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆται.

Ὡς ἄρα φωνήσαντος Εριννύες ἔχεθον αὐδήν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας περσέφει πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·

Ξάνθε, τί μοι θάνατον μανιδέαι; ἔδε τί σε χρή. 20
 Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 Νόσφι φίλῃ παλρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσσειν πολέμοιο.

Ἡ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μῶνυχας ἵππους.

Τ Η Σ
Ο Μ Η Ρ Ο Υ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Α, Υ.

Επιγραφή.

Υ, Μακάρων ἕρις ὦρτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρλος Αχαιοῖς.

Ως οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσαντο
Ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον Αχαιοί·
Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.

Ζεὺς δὲ Θέμισα κέλδσε θεὸς ἀγορήνδε καλέσσαι
Κραῖος ἅπ' Οὐλύμποιο πολυπύχυν· ἥ δ' ἄρα πάντῃ
Φοιήσασα κέλδσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.

Οὔτε τις ἐν Ποσειδάων ἀπέην, νόσφ' Ωκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, τά τ' ἄλσεα καλὰ νέμον',
Καὶ πηγὰς ποσειδάων, καὶ πῖσσα ποιεῖναι.

Ελθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο, 10
Ζεῦς ἀθέσσησιν ἐφίζανον, ἅς Διὶ πατρὶ
Ἡφαιστος ποίησεν ἰδύησι πραπίδεσσιν.

Ὡς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγνέρατ'· ἔδ' Εὐνοσίχθων
Νηκύστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἀλὸς ἦλθε μετ' αὐτὰς.

Ἰξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βελὴν·
Τίπτ' αὖ, Ἀργικέραυνε, θεὸς ἀγορήνδ' ἐκάλεσας;

Ἡ τι περὶ Τρώων καὶ Αχαιῶν μερμηρίζεις;
Τῶν γ' οὖν ἄλγιστα μάχη πόλεμός τε δέδηκε.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
Ἐγὼς, Εὐνοσίγαε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βελὴν, 20
Ὡν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλυσί μοι, ὀλλύμενοί περ.

Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μῆνέω πῆλυχι Οὐλύμπιοι
 Ἥμενος, ἔνθ' ὁρώων φρένα τέρφομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ἐρχεσθ', ὅφρ' ἂν ἱκησθε μέλα Τρῶας καὶ Ἀχαιῆς.
 Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστω.
 Εἰ γὰρ Ἀχιλλῆος οἶος ἐπὶ Τρῶεσσι μαχεῖται,
 Οὐδὲ μίνυνθ' ἔξωσι ποδῶκεα Πηλείωνα.
 Καὶ δέ τέ μιν καὶ παρῶθεν ὑποβρομέεσκον ὀρώωντες·
 Νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρων χῶε) αἰῶνας,
 Δείδω, μὴ καὶ τείχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.

30

Ὡς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαντον ἔγειρε.
 Βάν δ' ἵμενα πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἡδὲ Ποσειδάων γαῖόχορος, ἠδ' ἐριένης
 Ἑρμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πακαλίμῃσι κέκαστο·
 Ἡφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, δένει βλεμεαίνων,
 Χωλῶν, ὑπὸ δὲ κνήμα ῥῶοντο ἀραγαί.
 Ἐς δὲ Τρῶας Ἀρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 Ληϊὼ τε, Ξάνθος τε, φιλομειδής τ' Ἀφροδίτη.
 Εἴως μὲν ῥ' ἀπάνανθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, ἔνεκ' Ἀχιλλῆος
 Ἐξεφάνη, θηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκασον,
 Δειδιότας, ὅθ' ὀρώοντο ποδῶκεα Πηλείωνα
 Τάχῃσι λαμπόμενον, βροτολογῶ ἴσον Ἀρηϊ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Οὐλύμπιοι ἦλυθον ἀνδρῶν,
 Ὄρσο δ' Ἐρις κρατερὴ, λαοσβόος· αὖτε δ' Ἀθήνη,
 Στάσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκλῆν, τείχεος ἐκλῆς,
 Ἀλλοτ' ἐπ' ἀκλῖαν ἐριδύπων μακρὸν αὖτει·
 Αὖτε δ' Ἀρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἴσος,
 Οὐ κατ' ἀκροβῆτης πόλεως Τρῶεσσι κελεύων,

40

50

Ἄλλοτε πὰρ Σιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολῶνῃ.

Ὡς τὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
 Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν·
 Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πᾶσιρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
 Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
 Πάντες δ' ἐσείοντο πόδες πολυπιδάκτυλῃς,
 Καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλεις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60
 Εὐδδαισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, Αἰδωνεύς,
 Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο, καὶ ἴαχε· μή οἱ ὑπερθε
 Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 Σμερδαλέ, Ἀργεῖνα, τὰ τε συγένοσι θεοὶ περ·
 Τόσσος ἄρα κλύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 Ἦτοι μὲν γὰρ ἑνάλη Ποσειδάωνος ἀνακλῖος
 Ἰσατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πλερόεντα·
 Ἀτὰρ δ' Εὐναλίῳ θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥρῃ δ' ἀνέστη χρυσηλάκαλος, κελαδαινῇ, 70
 Ἀρτέμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·
 Λητοῖ δ' ἀνέστη σῶκος, ἐριγνῖος Ἑρμῆς·
 Ἀτὰρ δ' ἄρ' Ἥφαιστο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 Οὐ Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Ὡς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ἐκτορος ἄντα μάλισα λιπαρέο δύναι ὅμιλον
 Πριαμίδεω· τῷ γὰρ μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
 Αἶμαλος ἄσαι Ἀρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 Αἰνεῖαν δ' ἰθὺς λαοσβόος ὦρσεν Ἀπόλλων
 Ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δὲ οἱ μῆδος ἦν· 80
 Υἱεὶ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἷσατο φωνήν,
 Τῷ μιν εἰσάμενος παρθέφῃ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 Αἰγεία, Τρώων βεληφόρε, πῶς τοι ἀπειλαί

Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέχεο οἰνοποιάζων,
Πηλείδew Αχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζεν;

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
Πριαμίδῃ, τί με ταῦτα καὶ ἐκ ἐθέλοντα κελεύεις,
Ανλία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Αχιλλῆος
Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοιε δευρὶ φόβησεν, 90
Ἐξ Ἰδης, ὅτε βυσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσι·
Πέρσε δὲ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μῦθος λαμψιρὰ τε γῆνα.
Ἡ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Αχιλλῆος καὶ Αθήνης,
Ἡ οἱ προῶθεν ἴῃσα τίθει φάος, ἡδ' ἐκέλευεν
Ἐλχεῖ χαλκίῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
Τῷ καὶ ἐς' Αχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
Αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
Καὶ δ' ἄλλως τῷ γ' ἰθὺ βέλος ᾤετ' ἐδ' ἀπολήγει,
Πρὶν χρόος ἀνδρομέοιο διελθήμεν· εἰ δὲ θεὸς περ 100
Ἴσον τείνειεν πολέμῳ τέλος, καὶ με μάλα ρέα
Νικήσει, καὶ εἰ παλχάλκεος εὐχεῖτο εἶναι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Απόλλων·
Ἡρως, ἀλλὰ γε καὶ σὺ θεοῖς ἀειγμέτῃσιν
Εὐχεο· καὶ δὲ (εἰ φασὶ Διὸς κῆρης Αφροδίτης
Ἐκγεγάμεν, κῆνος δὲ χερεῖονος ἐκ θεῶν εἶναι.
Ἡ μὲν γὰρ, Διὸς ἐὼδ', ἡ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
Ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδὲ (εἰ πάμπαν
Λαγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρεῇ.

Ὡς εἰπὼν, ἔμπνευσε μῦθος μέγα ποιμνίῳ λαῶν· 110
Βῆ δὲ διὰ θερμάχων, κεκορυθμένος ἀῖθοπι χαλκῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Αἰχίσιο παῖσι λακώλενον Ἡρην,
Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν, ἀνὰ ἑλαμὸν ἀνδρῶν·
Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεὸς μετὰ μῦθον εἶπε·

Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσειδάων, καὶ Ἀθήνη,
 Ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνείας ὃδ' ἔβη, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
 Ἀλῖα Πηλεΐωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
 Αὐτόθεν· ἢ τις ἐπεῖα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
 Παρσαῆη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδὲ τι θυμῷ
 Δάεδω· ἵνα εἰδῇ, ὃ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 Ἀθανάτων· οἱ δ' αὖτ' ἀνεμῶλιοι, οἱ τὸ πάρος περ
 Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δῆϊόητα.

120

Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀνιόνωντες
 Τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρῶεσσι πάθῃσι
 Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πρῶτα, ἅσα οἱ αἶσα
 Γεινομένη ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ·
 Εἰ δ' Ἀχιλεὺς ἐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσῃ ὀμφῆς,
 Δείσῃτ' ἐπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.

30

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἐπεῖα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Ἥρη, μὴ χαλέπαμε παρὲκ νόον· εἴδὲ τί (εἰ) χρή.
 Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεὸς ἐρίδι ζυγελάσσαι
 Ἡμέας τὸς ἄλλους, ἐπεὶ πολλοὶ φέρτεροι ἤμεν·
 Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἐπεῖα καθεζώμεσθαι κιόνῃς
 Ἐκ πάτρης ἐς σκοπιῆν, πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει.
 Εἰ δέ κ' Ἀρης ἄρχῃσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἡ Ἀχιλῆϊ ἴχῃσι, καὶ ἐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
 Αὐτίκ' ἐπεῖα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεικὸς ὀρεῖται
 Φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οἶω
 Ἀψ' ἵμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὀμήγουριν ἄλλων,
 Ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἱφὶ δαμνύτας.

40

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Κυανοχάιτης
 Τείχος ἐς ἀμφίχυλον Ἡρακλῆος δείσιον,

Υψηλὸν, τό ρά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 Ποίεον, ὅφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλέοιτο,
 Ὄσπότε μιν σῶαίτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.
 Ἐνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξειτο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτὸν νεφέλῃν ὤμοισιν ἔσαντο·
 Οἱ δ' ἐτέρωσε κάθισον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
 Ἀμφὶ σέ, ἥϊε Φοῖβε, καὶ Ἀρηα πολίπορθον.
 Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθεῖατο μηλιόωντες
 Βυλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 Ωκνεον ἀμφοτέροισι· Ζῆς δ', ἥμενος ὕψι, κέλεαι.
 Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
 Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
 Ορνυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἄνδρες ἔξοχ' ἄριστοι
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Αἰνείας τ' Ἀλχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
 Νῆσάων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θῦριν
 Πρόσθεν ἔχε σέρνοιο, τίναςσε δὲ χάλκεον ἔλχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὥς
 Σίνλης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκλιόμεναι μεμάασιν,
 Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
 Ἐρχέτο, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθόων ἀϊζηῶν
 Δαυρὶ βάλλῃ, ἐάλη τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 Γίγνεται, ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη σένοι ἄλκιμον ἦτορ,
 Οὐρῇ δὲ πλάγας τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
 Μασίει, ἔε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μάχεσθαι·
 Γλαυκιδῶν δ' ἰθὺς φέρετο μῦραι· ἥντινα σέφῃ
 Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίειτο πρῶτῳ ἐν ὁμίλῳ·
 Ὡς Ἀχιλλῇ ὥτρυνε μῦθος καὶ θυμὸς ἀγώνων
 Ἀντίον ἐλθέμεναι μαγαλήτορος Αἰνείαο.
 Οἱ δ' ὅτε δ' ἤσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

150

60

70

Τὸν πρῶτερος παρσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

Αἰνεία, τί σὺ, τόσσον ὁμίλῃ πολλὸν ἐπελθὼν,

Ἔσῃς· ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,

Ἐλπόμηνον Τρῶεσσιν ἀνάξιν ἰσποδάμοισι

180

Τιμῆς τῆς Πριάμῃ; ἀτὰρ εἶκέν ἐμ' ἐξαναρίξῃς,

Οὗτοι τ' ἐνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·

Εἰσὶ γ' οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος, ὃδ' ἀεσίφρων.

Ἡ νύ τί τοι Τρῶες τέμνους τάμον, ἔξοχον ἄλλων,

Καλὸν φυαλίῃς καὶ ἀρύρης, ὄφρα νέμῃαι,

Αἶκέν ἐμὲ κλείνης; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξιν.

Ἡδὴ μὲν σέ γε, φημί, καὶ ἄλλοτε δευρὶ φόβησα.

Ἡ δ' ἐμέμνη, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἄπο μῆνον ἐόντα,

Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι

Καρπαλίμως; τότε δ' ἔτι μελίσροπαλίζεο φάγων·

90

Ἐνθεν δ' εἰς Λυρνησὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν

Πέρσα, μεθορμηθεὶς σὺν Αἰθύνῃ καὶ Διὶ Πατρὶ·

Ληϊάδας δὲ γυναικας, ἐλδ' ἄερον ἡμάρ ἀπ' ἄρας,

Ἡγον· ἀτὰρ σε Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.

Ἀλλ' ἐνὺν σ' ἐρύεσθαι οἶόμαί, ὥς ἐνὶ θυμῷ

Βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω

Ες πλεθὺν ἰέναι, μὴδ' ἀντίος ἵσασ' ἐμεῖο,

Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

Πηλεΐδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσιν γε, νηπύτιον ὥς,

200

Ἐλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,

Ἡμῶν κερτομίας, ἣδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·

Ἰδμεν δ' ἀλλήλων θνητὴν, ἰδμεν δὲ τοκῆας,

Πρόκλυτ' ἀκρόντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·

Οφείδ' ἔτ' ἄρ' ὦ σὺ ἐμὲς ἴδες, ἔτ' ἄρ' ἐγὼ σέ.

Φασὶ σε μὲν Πηλεΐδης ἀμύμονος ἐκγονὸν εἶναι,

Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμῃ αἰολοσύδνης·

Αὐτὰρ ἐγὼν ὕδς μεγαλήτορος Αἴχισαο
 Εὐχομαι ἐκγεγάμην, μήτηρ δέ μοι ἔς' Ἀφροδίτη.
 Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσον·
 Σήμερον· ἔρ' φημ' ἐπέεσσ' ἔτι γε νηπιύιοισιν
 Ωδὲ διακρινθέντε, μάχης ἐξαπονέεσθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὅφρ' εὖ εἰδῆς
 Ημετέρην ἡμεῖν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι.
 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Κτίσας δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ ἔπω Ἴλιος ἱρή
 Εν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 Ἀλλ' ἐθ' ὑπάρειας ὤκεον πολυπιδάκυν Ἰδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' ὕδν Εριχθόνιον βασιλῆα,
 Ος δὴ ἀφνειότατος ἡμέτερο θνητῶν ἀνθρώπων.
 Τῷ τριχίλια ἴσποι ἔλος κατὰ βεκολέονισα
 Θύλειαι, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσι.
 Τάων καὶ Βορέης ἡράσαστο βοσκομένοισιν,
 Ἰσπῶ δ' εἰσάμενος παρελέξαστο κυανοχαίτη.
 Αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πῶλιν·
 Αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρβυρον,
 Ἀκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θείον, ἐδὲ κατέκλων·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' ἄρεα νῶτα θαλάσσης,
 Ἀκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἀλὸς πολιοῖο θέεσκον.
 Τρῶα δ' Εριχθόνιος τέκετο Τρώεσσι ἀνακλῆ.
 Τρῶες δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἰλὸς τ', Ἀσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 Ος δὴ κάλλιστος ἡμέτερο θνητῶν ἀνθρώπων.
 Τὸν καὶ ἀντρείψαντο θεοὶ Διὶ οἶνοχοοῦεν,
 Κάλλεος εἵνεκα οἴο, ἵν' ἀθανάτοισι μείλῃ.
 Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' ὕδν ἀμύμονα Λαομέδοντα.
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πριάμὸν τε,
 Λάμπον τε, Κλυτίον δ', Ἰκετιάονά τ', ὅζον Ἀρης·

210

20

30

Λοιάρακος δὲ Κάπυ· ὁ δ' ἄρ' Ἀλχίστην τέκε παῖδα·
 Αὐτὰρ ἔμ' Ἀλχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἐκτορα δῖον. 240
 Ταύτης τοι γυνῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι·
 Ζῆς δ' ἀρείῃν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,
 Ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρσιος ἀπάντων.
 Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὦς,
 Εσαότ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηϊόλητος.
 Ἔσι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
 Πολλὰ μάλ'· ὃ δ' ἂν νῆες ἐκατόνζυγος ἄχθος ἄροισι.
 Στρεπλὴ δὲ γλῶσς' ἐςὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι,
 Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολλὸς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
 Ὅσποῖόν κ' εἶπηδα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακύνσας. 50
 Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάσκη
 Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς τε γυναῖκας,
 Αἶτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 Νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἀγῶν ἴσταί,
 Πόλλ' ἔτεά τε καὶ ὑκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελάρει.
 Ἀλκῆς δ' ὅ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
 Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θεῶων
 Γασσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐλχέεισιν.

Ἡ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασε χάλκεον ἔλχος,
 Σμερδαλέω, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δερτὸς ἀκωκῇ. 60
 Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἑο χειρὶ παχείῃ
 Ἐχέλο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔλχος
 Ρεῖα δ' ἐλάσεισθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
 Νήπιος, ὃ δ' ἐνόησε καλὰ φρένα καὶ καλὰ θυμόν,
 Ὡς ὃ ρηϊδί' ἐςὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
 Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ὃ δ' ὑποείκειν.
 Οὐδὲ τότ' Αἰνείας δαΐφρονος ὄβριμον ἔλχος
 Ρῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 Ἀλλὰ δύνω μὲν ἔλασε διὰ πλὺχας, αἳ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς

Ησαν· ἐπεὶ πέντε πλῆχας ἤλασε Κυλλοπεδίῳ, 270
 Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασιγέροιο,
 Τὴν δὲ μίαν, χρυσῇ· τῇ ῥ' ἔχετο χάλκεον ἔλχος.
 Δάτερος αὐτ' Ἀχιλῆος περὶ δολιχόσκιον ἔλχος,
 Καὶ βάλεν Αἰνείας κατ' ἀσπίδα πάλιστε ἴσην,
 Ἀντυγ' ὑπὸ πρῶτην, ἣ λεπτότατος ἦεν χαλκός·
 Λεπτοτάτη δ' ἐπὶν ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διὰ περὶ
 Πηλείας ἦϊξεν μελὴν, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἔθην ἀσπίδ' ἀνέχε
 Δείσας· ἔλχειν δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτε ἐνὶ γαίῃ
 Ἔση ἱερμῇ, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλῳ 80
 Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλδόμενος δόρυ μακρὸν,
 Ἔση, καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
 Ταρβήσας, ὃ οἱ ἄλχι πάγῃ βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Εμμεμαῶς ἐπόρυσεν, ἐρυσάμενος ξίφος ὀξύ,
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ ἔδύο γ' ἄνδρες φέροιν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
 Ἐνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσύμενον βάλε σέτερι,
 Ἡ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
 Τὸν δὲ κε Πηλείδης χεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπνύρα, 90
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξύ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μὲν μῦθον ἔειπεν·
 Ω πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγάλητορος Αἰνείας,
 Ος τάχα Πηλείωνι δαμὴς αἰδόςδε κάτετσι,
 Πειθόμενος μῦθοισιν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 Νήπιος· ὃδὲ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 Ἀλλὰ τίη νῦν ἔτος ἀνάτιος ἄλγεα πάχει,
 Μὰ ψ' ἐνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμῆνά δ' αἰεὶ
 Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ ἕρανὸν ἄρυν ἔχουσιν;
 Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς περὶ μιν ὑπ' ἐκ θανάτῳ ἀγάγωμεν, 300

Μήπως ἢ Κρονίδης κεχολώσῃ, αἶκεν Ἀχιλλεύς
 Τόνδ' ἐκαλεῖν· μόριμον δέ οἱ ἔς' ἀλέασθαι,
 Οφρα μὴ ἄσπερμος ἦναι ἢ ἄφαντος ὄλῃ)
 Δαρδάνε, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλος παίδων,
 Οἱ ἔθεν ἐξεγγόνιο, γυναῖκων τε θνητῶν.
 Ἦδη γὰρ Πριάμῃ ἦναι ἤχθηρε Κρονίων·
 Νῦν δὲ δὴ Αἰεΐας βίη Τρώεσιν ἀνάξει,
 Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε ἦναι).

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Ἐννοσίγαυ', αὐτὸς σὺ μέλα φρεσὶ σῆσι νόησον
 Αἰεΐαν, ἢ κέν μιν ἐρύσῃς, ἢ κεν ἑάσεις
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλεΐ δαμήμεναι, ἑδλὸν ἐόντα.
 Ἦτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολλοὶς ὠμόσασμεν ὅρκους
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ ἢ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσιν ἀλεξήσῃ κακὸν ἡμᾶρ,
 Μηδ' ὅποταν Τροίη μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάῃ)
 Δαομένη, δάωσι δ' ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐννοσίχθων,
 Βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην ἢ ἀνὰ κλόνον ἐλχειῶν,
 Ἰξε δ', ὅθ' Αἰεΐας, ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
 Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἄχλυν,
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλεΐ· ὁ δὲ μελίνην εὐχαλκον
 Ασπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰεΐας·
 Καὶ τὴν μὲν περπαροῖτε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν,
 Αἰεΐαν δ' ἐπέσθεν ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς αἰέρας·
 Πολλὰς δὲ σίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ ἢ ἴσπων
 Αἰεΐας ὑπερᾶλλο, θεῶ ἀπὸ χειρὸς ὀρέσας·
 Ἰξε δ' ἐπ' ἐχάλην πολυαἶκος πολέμοιο·
 Ἐνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μέλαθρῶσόντο·
 Τῷ δὲ μάλ' ἐλγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐννοσίχθων,
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἰνεία, τίς σ' ὦδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 Ὃς σά ἅμα κρείστων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
 Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσῃαι αὐτῷ,
 Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δέμον ἄϊδος εἰσαφίκηαι·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσῃ,
 Θαρσύνσας δὴ "πεῖρα μὲν ἄ πρώτοισι μάχεσθαι·
 Οὐ μὲν γὰρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.

Ὡς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα· 340
 Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἄχλυν
 Θεωπεσίην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ὡ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τὸδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 Ἐλχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, ὅδε τί φῶτα
 Λάσσω, τῷ ἐφίηκα, καλακιάμεναι μενεαίνων.
 Ἡ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μάψ' αὐτως ἀχέσασθαι.
 Εἰρήτω· ὅ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 Ἔσσε', ὃς καὶ νῦν φύλλῳ ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 50
 Ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελῶσας,
 Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀνλῖος ἐλθών.

Ἡ, καὶ ἐπὶ σίχας ἄλλο· κέλε δὲ φῶλιν ἐκάσσω·
 Μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
 Ἀλλ' αὔγ', ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἵτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
 Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
 Τοσσῆσδ' ἀνθρώπων ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 Οὐδέ καὶ Ἀρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, ὅδε καὶ Ἀθήνη,
 Τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι σόμα, καὶ πονεοίλο·
 Ἀλλ' ὅσπον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε, ποσίν τε, 60
 Καὶ δένει, ὃ μ' ἔτι φημι μεθησέμεν ὅδ' ἠβασόν·
 Ἀλλὰ μάλα σιχρὸς εἶμι διαμπερές, ὅδε τιν' οἶω

Τρώων χαρήσεν, ὅσις χεδὸν ἔλχεος ἔλθη.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἐκλῶρ
Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἰμῶμαι ἄντ' Ἀχιλλῆος·

Τρώες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλείωνα·

Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,

Ἐλχεὶ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·

Οὐδ' Ἀχιλλῆος πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,

Ἀλλὰ τὸ μὲν τελείει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολύει.

370

Τὲ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,

Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι λιδήρῳ.

Ὡς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔλχε' αἶρον

Τρώες· ἧ δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὥρτο δ' αὐτῇ·

Καὶ τότε ἄρ' Ἐκλῶρα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Απόλλων·

Ἐκλῶρ, μηκέτι πάνπαν Ἀχιλλῆϊ παρμάχιζε,

Ἀλλὰ καλὰ πλεθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,

Μήπως σ' ἠὲ βάλη, ἠὲ χεδὸν ἄορι τύψῃ.

Ὡς ἔφαθ'· Ἐκλῶρ δ' αὖτις ἐδύσατο ἑλαμὸν ἀνδρῶν,

Ταρβήσας, ὅτ' ἄκυσσε θεῶν ὅπα φωνήσαντος.

80

Ἐν δ' Ἀχιλλῆος Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμῶνος ἀλκῆν,

Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα

Ἐσθλὸν, Οτρυνλείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,

Ὀν νύμφη τέκε Νηῆς Οτρυνλῆϊ πολιοπόρθῳ,

Τμῶλῳ ὕπο νιφόεντι, ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·

Τὸν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔλχεϊ δῖος Ἀχιλλῆος,

Μέσσην κακκεφαλὴν· ἥ δ' ἀνδριχα πάντα κεάσθη·

Δύπησεν δὲ πεισῶν· ὃ δ' ἐπείθετο δῖος Ἀχιλλῆος·

Κεῖσθαι, Οτρυνλείδην, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,

Ἐνθάδε τοι θάνατος· ἥμεν δέ τοι ἔσ' ἐπὶ λίμνῃ

90

Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος παρρώϊόν ἐστιν,

Γαλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἐρμῳ δινῆεντι.

Ὡς φάτ' ἐπείχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὅσπερ κάλυψε·

Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἴστωι ἐπισώτροις δαίμονιο
 Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέονισα,
 Εὐδλὸν ἀλεξήληρα μάχης, Ἀντήνορος υἱὸν,
 Νύξε καλὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήν·
 Οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 Αἰχμὴ ἱερμῇ ῥῆξ' ὀσέον, ἔγκεφαλος δὲ
 Ενδὸν ἅπας πεπάλαντο· δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἰσποδάμαντα δ' ἔπειλα καθ' ἴστων αἰατοῖσιν,
 Πρόωθεν ἔθεν φάγοντα, μέλαφρονον ἔτασε θυρί·
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἶσθε καὶ ἥρυγν, ὥς ὅτε ταῦρος
 Ἥρυγν ἐλκόμενος Ελικώνιον ἀμφὶ ἀνακτα,
 Κέρων ἐλκόντων· γάνυ' δέ τε τοῖς Ενοσίχθων·
 Ως ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀσέα θυμὸς ἀγῆνωρ,
 Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν θυρί μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην· τὸν δ' ἔτι παλῆς εἶασκε μάχεσθαι,
 Οὐνεκά οἱ μέλα πασι νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
 Καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα. 10
 Δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφάνων,
 Οὔνε διὰ περμάχων, εἰως φίλον ὤλεσε θυμὸν·
 Τὸν βάλε μέσσω ἀκοντὶ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Νῶτα παραΐατονος, ὅθι ζωσῆρος ὀχῆες
 Χρῦσειοι συνέχον, καὶ διπλόος ἦνέλο θώρηξ·
 Ἀντικρὺ δὲ διέχε παρ' ὀμφαλὸν ἔλχεος αἰχμῇ·
 Γυνῆ δ' ἔριπ' οἰμώξας· τρέφει δὲ μιν ἀμφοτέρωθεν
 Κυανέη, περὶ οἱ δ' ἔλαβ' ἐντέρα χερσὶ λιαθεῖς.
 Ἐκλωρ δ', ὥς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
 Ἐντέρα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον περὶ γαῖῃ, 20
 Κάρρα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, ἐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Διπρὸν ἐκὰς σρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆϊ,
 Οἷον δόρυ κραδᾶων, φλογὶ ἐκκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Ως εἶδ', ὥς ἀνέπαλτο, καὶ ἀχόμενος ἔπος ἤνδα·

Ελγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλιν' ἐσεμάσασαο θυμὸν,
 Ὃς μοι ἐταῖρον ἔπεφνε τέλει μῦθον· ὃδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἀλλήλους πλώσοιμῃ ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.

Η, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν περσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον·
 Ἀσπον ἴθ', ὥς κεν θᾶσπον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηται.

Τὸν δ' ἔταρβήσας περσέφει κορυθαίολος Ἐκτωρ· 430
 Πηλείδῃ, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσι γε, νηπύτιον ὥς,
 Ἐλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 Ἡμῶν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
 Οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἑσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολλὸν χείρων.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένεσσι κεῖται,
 Αἴκε δὲ χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι,
 Δαυρὶ βαλὼν· ἐπεὶ καὶ ἐμόν βέλους ὀξὺ πάροισιν.

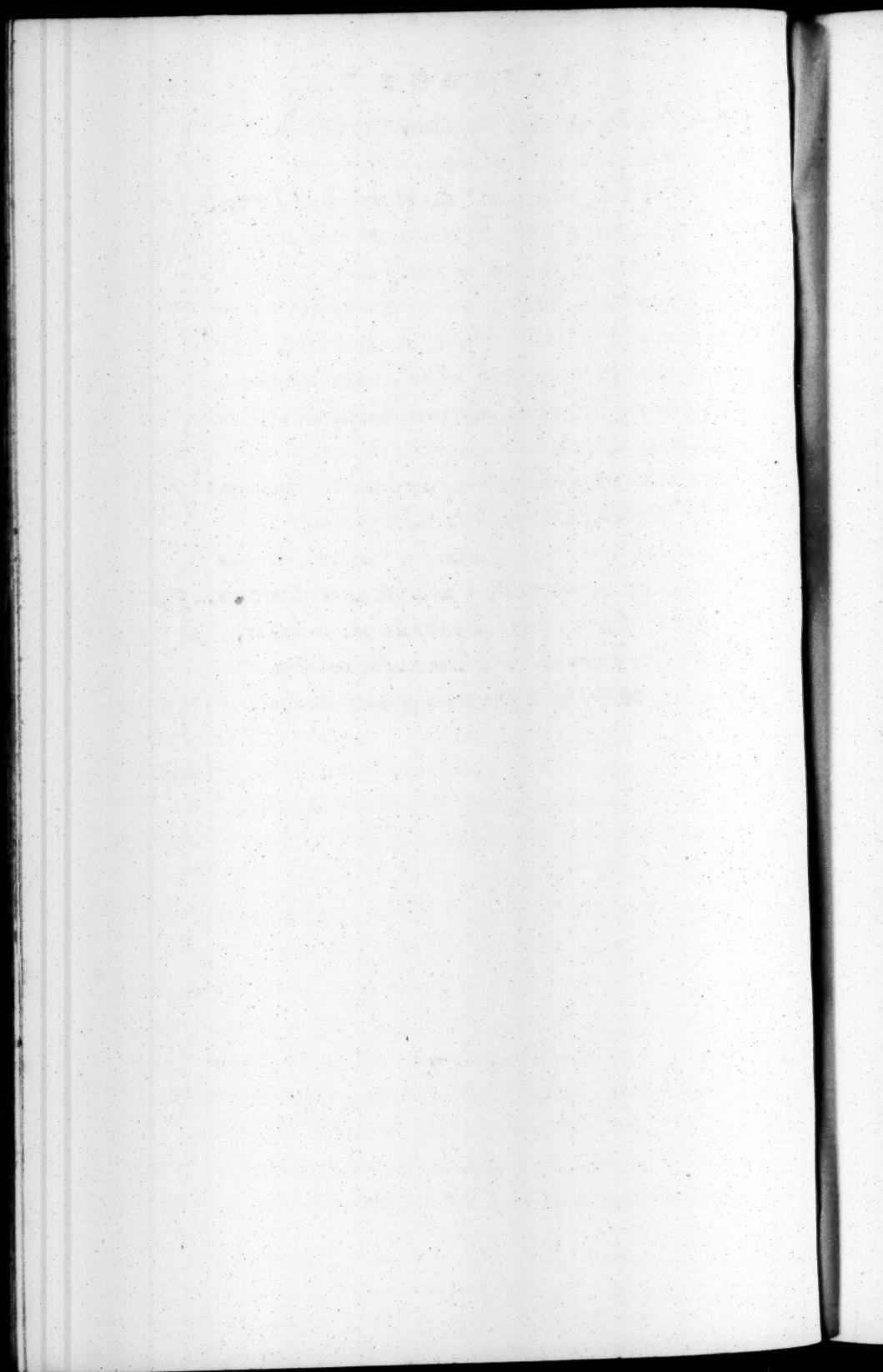
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν περσεῖ δόρυ, καὶ τό γ' Αθήνη
 Πνοῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 Ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ' ἵκεθ' Ἐκτορα δῖον, 45
 Αὐτῷ δὲ περπάροισι ποδῶν πῆσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλῆος
 Ἐμμεμαῶς ἐπόρυσσε, καλακλήμῃ μῃραῖνων,
 Σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρταξεν Ἀπόλλων
 Ρεῖα μάλ', ὥς τε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
 Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρυσσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλῆος
 Ἐλχεῖ χαλκίῳ, τρεῖς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄλχι
 Ἦλθε κακὸν, νῦν αὖτέ σ' ἐρύσασαο Φοῖβος Ἀπόλλων, 50
 Ω, μέλλεις εὐχεσθαι, ἰὼν ἐς δῦπον ἀκόντων·
 Ἦ θὴν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕπερον ἀνιβολήσας,
 Εἶπες τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι·
 Νῦν δ' ἄλλως Τρώων ἐπιείσομαι, ὃν κε κίχέω.

Ὡς εἰπὼν, Δρύοπ' ἔτα κατ' αὐχένα μέσσην ἀκοῖν.

Ἡριπε δὲ παρῆροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μῦν ἔασε,
 Δημῶχον δὲ Φιλητορίδην ἧν τε μέγαν τε
 Καλγόνου θυρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μῦν ἔπειλα
 Οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.
 Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, ἦε Βίαντος, 460
 Ἀμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἴσπων ὥσε χαμᾶζε,
 Τὸν μῦν θυρὶ βαλὼν, τὸν δὲ χεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μῦν ἀντίος ἦλυθε, γένων,
 Εἵπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζῶν ἀφείη,
 Μῆδὲ κατακλείψεν, ὀμηλικίην ἐλεήσας·
 Νήπιος, ὃδὲ τὸ ἦδη, ὃ ἔπεισεσθαι ἔμελλεν.
 Οὐ γὰρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, ὃδ' ἀγανόφρων,
 Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μῦν ἠπλίο χεῖρεσι γένων,
 Ἰέρμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ ἔτα καθ' ἦπαρ·
 Ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὀλίσθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτῷ 70
 Κόλπῳ ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὥστε κάλυψε,
 Θυμῷ δ' ἀδόμῳ· ὁ δὲ Μένειον ἔτα παρασᾶς
 Δυρὶ κατ' ἔς· εἴθαρ δὲ δὴ ἕαλος ἦλθ' ἐτέρωιο
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· ὁ δ' Ἀγένορος υἱὸν Ἐχέκλον
 Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφεϊ ἦλασε κωπήνῃ.
 Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὥστε
 Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖη.
 Δακαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχῃσι τέκοντες
 Ἀλκῶνος, τῇ τὸν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· ὁ δὲ μιν μῦν χεῖρα βαρυνθεὶς, 80
 Πρόσθ' ὀρώων θάνατον· ὁ δὲ φάσγανῳ αὐχένα θείνας,
 Τῇλ' αὐτῇ πῆληκι κάρη βάλε, μυελὸς αὐτὲ
 Σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κῆτο ταυνοδαίς.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρῳ υἱόν,
 Ρίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβόλακος εἰληλῆθει·
 Τὸν βάλε μέσσην ἄκοντι, πάγῃ δ' ἐν τοῦτι χαλκός·

Ηριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηϊθοὺν θεράποντα,
 Ἀψ' ἰωπυγὸς σρέψαντα, μέλαφρονος ὀξείῃ δαυρὶ
 Νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματός ὥστε· κυκλήθησαν δέ οἱ ἰωποί.
 Ως δ' ἀναμαγμάει βαθὲ' ἄγκυα θεσπιδάες πῦρ 490
 Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καί ἐ' ὕλη,
 Πάνη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
 Ως ὅγε πάνη θῦνε σὺν ἔλχει, δαίμονι ἴσος,
 Κτεινομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 Ως δ' ὅτε τις ζῆξῃ βόας ἄρσενας ἀρυμείωπας,
 Τριβέμεναι κρῖ λάκκον εὐτροχάλῳ ἐν ἀλῶν,
 Ρίμφα τε λέπτ' ἐγρόνιο βοῶν ὑπὸ πῶας ἐριμύκων·
 Ως ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἰωποί
 Στεῖβον ὁμῶς νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄζων
 Νέρθεν ἅπας πεπάλαντο, καὶ ἀνίσχυες αἱ περὶ δίφρον, 500
 Ἀς ἄρ' ἀφ' ἰωπείων ὀπλέων ραθάμιγες ἔβαλλον,
 Αἶτ' ἀπ' ἐπιοσώτρων· ὁ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσειο χεῖρας ἀάπτει.

Τ Η Σ
Ο Μ Η Ρ Ο Υ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α, Φ.

Επιγραφή.

Φῖ, μόνος Αἰακίδαο παρ' ἡϊόνας ποταμοῦ.

Α Λ Λ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῦ
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διαλήξας, τὰς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε
 Πρὸς πόλιν, ἥ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 Ἡμαί τῳ παρέρρω, ὅτε μαινέτο φαίδιμος Ἑκλῶρ·
 Τῇ ῥ' οἱ γε παρέχοντο πεφυζότες· ἥρα δ' Ἡρη
 Πίτνα παράδε βαθεῖαν, ἐρυκέμην· ἡμίσεες δὲ
 Ἔς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον, ἀργυροδίνην·
 Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ παλάγῳ· βράχε δ' αἶπα ῥέεθρα,
 Οχθαὶ δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἵαχον· οἱ δ' ἀλαλήτῳ 10
 Ἐννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλυσόμενοι κατὰ δίνας.
 Ως δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθον
 Φαγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάμαλον πῦρ
 Ορμήμον ἐξαίφνης, ταῖ δὲ πλώσσανσι καθ' ὕδωρ·
 Ως ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
 Πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμιξέσων τε καὶ ἀνδρῶν·
 Αὐτὰρ ὁ διοτρεῖς δόρυ μὲν λίπεν αὐτῷ ἐπ' ὄχθας,
 Κεκλιμένον μυρίκησιν· ὁ δ' ἔνθορε, δαίμονι ἴσος,
 Φάσγανον οἷον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδε' ἔργα·
 Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· ἧρ δὲ σόνος ὤρνυτ' αἰκῆς 20
 Λορὶ θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἶμασι ὕδωρ.

Ως δ' ὑπὸ Δελφῖνος μεγακίτεος ἰχθύες ἄλλοι
 Φάγοντες, πιμπλάσι μυχὸς λιμνὸς ἄορμα,
 Δειδιότες· μάλα γὰρ τε καὶ ἐοδίοι, ὃν κε λάβησιν.
 Ως Τρῶες πόλαμοιο καλὰ δεινοῖο ῥέεθρα
 Πτώσων ὑπὸ κρημνῆς· ὁ δ', ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναΐρων,
 Ζωὸς ἐκ πόλαμοιο δυνάδεκα λέξατο κέρως,
 Ποινὴν Παλρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος·
 Τὸς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἥ τε νεβρῆς·
 Δῆσε δ' ὁπίσω χεῖρας εὐτμήτοισιν ἱμάσι, 30
 Τὸς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι.
 Δῶκε δ' ἐταίροισιν, καλὰ γενεὴν κοίλας ἐπὶ νῆας·
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπὶ ὄρεσε, καλὰ κλῆμασιν ἀφαιμένων.
 Εὐθ' ἦεν Πριάμοιο συνήνετο Δαρδανίδαο,
 Ἐκ πόλαμῶ φεύγοντι, Λυκάονι· τὸν γὰρ ποτ' αὐτὸς
 Ἦγε, λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς ἐκ ἐθέλοντα,
 Εὐνύχιος παρομοῶν· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξείῃ χαλκῷ
 Τάμνε, νέως ὄρηκας, ἵν' ἄρματός ἀνίσυγες εἶεν·
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
 Καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον εὐκλῆμασιν ἐπέρασε, 40
 Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ ὑὸς Ἰήσονος ὦρον ἔδωκε.
 Κεῖθεν δὲ ξεινὸς μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἰμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 Εὐθεν ὑπεκπροφυγὼν, παλῶϊον ἵκετο δῶμα.
 Ενδεκά δ' ἡμέτερα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
 Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυνάδεατ' ἔμιν αὐτὶς
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
 Πέμψειν εἰς αἶδα, καὶ ἐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 Τὸν δ' ὡς ἔν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, καὶ ἔχεν ἔλχος, 50
 Ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τῆρε γὰρ ἰδρῶς
 Φεύγοντ' ἐκ πόλαμῶ, κάματος δ' ὑπὸ γένατ' ἰδάμενα·

Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ω σόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·

Ἡ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, ὥσπερ ἔπεφνον,

Αὐτὶς ἀναστήσων ὑπὸ ζόφῳ ἡρώενλος·

Οἶον δὴ καὶ ὃδ' ἦλθε, φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,

Λῆμνον ἐς ἠγαθήην πεπερημνός· ὕδ' ἐμιν ἔχε

Πόντος ἄλδος πολεῖς, ὃ πολεῖς ἀέκοντας ἐρύκει.

Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δειρὸς ἀκωκῆς ἡμέτεροιο

60

Γεύσε', ὅφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ δαείω,

Ἡ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσε', ἦ μιν ἐρύξει

Γῇ φυσίβοος, ἥ τε καλὰ κρατερὸν περ ἐρύκει.

Ὡς ὥρμαινε μῦθων· ὃ δέ οἱ χεδὸν ἦλθε τεθηπὼς,

Γένων ἄψαδάμ μεμαώς· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ

Εκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν·

Ἡτοὶ ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέχετο δῖος Ἀχιλλεύς,

Οὐτάμηναι μεμαώς· ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γένων

Κύψας· ἐλχέει δ' ἄρ' ὑπὲρ νῶτα ἐνὶ γαίῃ

Ἔστη, ἱεμνήη χροὸς ἄμμηναι ἀνδρομέοιο.

70

Αὐτὰρ ὁ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γένων,

Τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔλχος ἀκαχμνόν, ὕδ' ἐμεδίει·

Καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Γενῆμά μ' σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' ἀΐδεο, καὶ μ' ἐλέησον·

Ἀντί τοι εἴμ' ἰκέταο, διοτρεφεῖς, ἀγδοίοιο.

Πάρ γ' εἴ τοι πρῶτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκλῆν,

Ἡμαί τῳ, ὅτε μ' εἶλες εὐκλιμένην ἐν ἀλῶν,

Καὶ μ' ἐπέρασας, ἀνάθεν ἄγων παλρός τε, φίλων τε,

Λῆμνον ἐς ἠγαθήην· ἐκαλόμβοιον δέ τοι ἦλφον·

Νῦν δ' ἐλύμην τρεῖς τόσσα πορών· ἥως δέ μοι ἐσιν

80

Ἡδὲ δωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα,

Πολλὰ παθὼν, νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε

Μοῖρ' ὁλοή· μέλλω γὰρ ἀπέχθεται Διὶ πάρι,

Ος με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
 Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἀλίοιο γέροντος,
 Ἀλίων, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον ἀπῆνεσαν ἔχων ὑπὸ Σάλινιόνῃ.
 Τῷ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 Τῆσδε δὺν ἡμόμεαθα, σὺ δ' ἄμφω δειρολομήσεις·
 Ἦτοι τὸν πρότοισι μέλα πρυλέεσσι δάμαστας,
 Αντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξείῃ δαυρί·
 Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔασθ'· ἔγ' οἶω
 Σὰς χεῖρας φάξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασέ γε δαίμων.
 Ἄλλο δέ τοι ἑρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 Μὴ με κτεῖν, ἐπεὶ ἔχ' ὁμογάστριος Ἐκτορός εἰμι,
 Ος τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνὲά τε, κρατερὸν τε.

90

Ως ἄρα μιν Πριάμοιο παρσηνύδα φάδιμος υἱός,
 Λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλικλον δ' ὅπ' ἄκυσε·

Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε·
 Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπῆν μόρσιμον ἦμαρ,
 Τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίληρον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλὰς ζωὴς ἔλον, ἢδ' ἐπέρασα·
 Νῦν δ' ἔκ' ἔαθ', ὃς κεν θάνατον φύγῃ, ὃν κε θεός γε
 Ἰλίῃ παρπάρειθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλεσι,
 Συμπάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
 Ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σὺ· τίη ὀλοφύρεαι αὐτως;
 Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων·
 Οὐχ ὀράας, οἷος καὶ γὰρ, καλός τε, μέγας τε,
 Παῖρς δ' εἰμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείνατο μήτηρ·
 Ἀλλ' ἐπὶ τοι καὶ μοι θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖη
 Ἔσθ'· ἢ ἧς, ἢ δαίης, ἢ μέσον ἦμαρ·
 Ὅσποτε τις καὶ ἐμῷ ἄρει ἐκ θυμὸν ἔλῃ,
 Ἦ ὅγε δαυρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νερῆϊφιν οἷσ' ὦ.

100

10

Ως φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λυτο γέναια καὶ φίλον ἦτορ.

Ἔλχος μὲν ῥ' ἀφείηκεν, ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πειλάσας
 Ἀμφοτέρας· Ἀχιλῆος δὲ ἐρυσαμένοιο ξίφος ὃζὺ
 Τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἶσω
 Δὺ ξίφος ἄμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δέυε δὲ γαῖαν.
 Τὸν δ' Ἀχιλῆος ποταμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἦκε φέρεσθαι,
 Καὶ οἱ ἐπὶ χόρμος ἐπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

121

Ἐνλαυθοῖ νῦν κῆσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλῆς
 Αἶμ' ἀπολιχμήσον), ἀκηδέες· ὕδὲ (εἰ μήτηρ
 Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσῃ)· ἀλλὰ Σκάμανδρος
 Οἴσει δινήεις εἶσω ἄλός Ἄρεια κόλπον.

Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρεῖν ὑπαλύξει
 Ἰχθύς, ὥς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.

Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστυ κιχέιομνῳ Ἰλίῃ ἱρῆς,

Τμῆς μὲν, φάγοντες, ἐγὼ δ' ὅπιθεν κερατίζων·

Οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ εὐρύροος ἀργυροδίνης

30

Ἀρκέσει, ὧ δὴ δηθὰ πολεῖς ἱερδέειε ταύρας,

Ζῶες δ' ἐν δίνησι καθίειε μώνυχας ἵππους.

Ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες

Τίσειε Πατρόκλοιο φόνον, καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,

Οὓς ἐπὶ νηυσὶ δοῆσιν ἐπέφρεϊε, νόσφιν ἐμείο.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Ποταμός δὲ χολώσατο κηρόθι μάλλον·

Ἐρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο

Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.

Τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς, ἔχων δοιχόσκιον ἔλχος,

Ἀσεροπαῖω ἐπ' ἄλλο, κατὰ κληῖδα μῦθον ἀνείπων,

40

Υἱεῖ Πηλεγόνοιο· τὸν δ' Ἀχιλῆος ἀρυρέεθρος

Γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκαστομένοιο θυγατρῶν

Πρεσβυάτῃ· τῇ γὰρ αἰὶν Πηλεὶος βαθυδίνης.

Τῷ δ' Ἀχιλῆος ἐπὶ ὤμῳ· ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο

ἔστη, ἔχων δύο δῦρε· μένος δὲ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε

Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐκλαμῶν ἀγνῶν,
 Τὸς Ἀχιλλῆος ἐδάϊξε κατὰ ῥέον, ὃδ' ἐλέαφεν.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρῶτος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλῆος·

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μὲ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν; 150
 Δυσήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μῦθι ἀντίωσι.

Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνοσ' ἀποφώνεε φάιδιμος υἱός·
 Πηλείδῃ μεγάθυμε, τίη ἦρεϊν ἐρεΐνεις;
 Εἴμ' ἐκ Παμονίης ἐριβόλῃ, τηλόθ' ἐσθης,
 Παμόνας ἄνδρας ἄγων δολιχέλχεας· ἦδ' ἐμοὶ νῦν
 Ἡὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα·
 Αὐτὰρ ἐμοὶ ἦρεϊ ἐξ Ἀχιλλῆος ῥέοντος,
 Ἀχιλλῆος, ὃς κάλλιπον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
 Ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔλχεϊ· τόνδ' ἐμὲ φασὶ
 Γεῖνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φάιδιμ' Ἀχιλλεῦ. 60

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· ὃ δ' ἀνέχετο δῖος Ἀχιλλῆος
 Πηλιάδα μελίνην· ὃ δ' ὁμαρτῇ δέραςιν ἀμφὶς
 Ἡρώς Ἀστροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦε·
 Καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δορὶ σάκος βάλεν, ὃδ' ἐπὶ πρῶ
 Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 Τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 Δεξιτερῆς, σὺ το δ' αἶμα κελαμφές· ἢ δ' ὑπὲρ αὐτῷ
 Γαῖῃ ἐνεστήρικτο, λιπαρομένη χροὸς ἄσφα.
 Δῶτερος αὖτ' Ἀχιλλῆος μελίνην ἰθυπλίσωνα
 Ἀστροπαῖῳ ἐφῆκε, κατὰ κλάμματα μνηστῆρων· 70
 Καὶ τῷ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἐθηκε κατ' ὄχθης μείλιον ἔλχος.
 Πηλείδης δ', ἄορ ὅξυ ἐρύσασαμος παρὰ μηρῶ,
 Ἀλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς· ὃ δ' ἄρα μελίνην Ἀχιλλῆος
 Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσασθαι χειρὶ παχείῃ·
 Τρεῖς μὲν μιν πελέμιζεν, ἐρύσασθαι μνηστῆρων,

Τρεῖς δὲ μεθῆκε βίη· τὸ δὲ τέτραλον, ἥθελε θυμῷ
 Αἶσά ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
 Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλῆος χεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
 Γαστέρα γ' οὖν μιν τύφε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180
 Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσπερ κάλυψεν
 Ἀδμαίνοντ'. Ἀχιλῆος δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρέσας,
 Τάχ' ἑὰ τ' ἐξενάριξε, καὶ ἀχόμῃρος ἔπος ἦυδα·

Κεῖσ' ἔτω χαλεπὸν τοι ἐριδενέος Κρονίωνος
 Παισὶν ἐριζέμεναι, Ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι.
 Φῆδα σὺ μὲν Ποταμῷ γῆρος ἔμμεναι ἄρ' ῥέοντος·
 Αὐτὰρ ἐγὼ γῆρην μεγάλην Διὸς εὐχομαι εἶναι·
 Τίλη μ' ἀνὴρ, πολλοῖσιν ἀνάσων Μυρμιδόνεσσι,
 Πηλῆος Αἰακίδης· ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
 Τῷ κρείστων μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἀλιμυρηνέων· 200
 Κρείστων δ' αὖτε Διὸς γῆρην, Ποταμοῖο τέτυκ'.
 Καὶ γ' οἱ ποταμός γε πᾶρα μέγας, εἰ δύνασθαι τι
 Χρασμῆεν· ἀλλ' ἐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι·
 Τῷ, ὅτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
 Οὐδὲ βαθυρρέϊταιο μέγα δένος Ωκεανοῖο,
 Εἰς ἔπερ πᾶντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,
 Καὶ πᾶσαι κρήναι, καὶ φρέια μακρὰ νῆυσιν·
 Ἀλλὰ καὶ ὅς δειδοικε Διὸς μέγαλοιο κεραυνόν,
 Δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' ἑρᾶνθεν σμαραγῆση.

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσασθαι χάλκεον ἔγχος. 200
 Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 Κεῖμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαψε δὲ μιν μέλαν ὕδωρ.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐλχέλυες τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπέοντο,
 Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Πάφονας ἰωποκορυσάς,
 Οἳ ῥ' ἔτι πᾶρ ποταμὸν πεφοβήασθαι δινέεντα,
 Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαι καὶ ἄορι ἴφι δαμνύτα.
 Εὐθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε, Μυδωνά τε, Αὑύπυλόν τε,
 Μιῆσόν τε, Θράσιόν τε, καὶ Αἴνιον, ἡδ' Οφελέσσην. 210
 Καὶ νῦν κ' ἔτι πτόονας κλάνε Παμόνας ὠκύς Αχιλλεύς,
 Εἰ μὴ χωσάμηνος περσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,
 Ανέρι εἰσάμενος, βαθύς δ' ἐκφθέγξατο δίνης.

Ω Αχιλεῦ, περὶ μὲν κράσεις, περὶ δ' αἴσουλα ρέζεις
 Ανδρῶν· αἶε γὰρ τοὶ ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
 Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνος πάντας ὀλέσσαι,
 Εξέμεθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα, μέρμερα ρέζειν.
 Πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκρῶν ἐράλεινὰ ρέεθρα,
 Οὐδέ τί πω δύναμαι περσέειν ῥόον εἰς ἄλλα δῖαν,
 Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δέ κλίνεις αἰδῆλως. 20
 Αλλ' ἄγε δὴ, καὶ ἔασον· ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος περσέφη πτόδας ὠκύς Αχιλλεύς·
 Εἰσα ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις·
 Τρῶας δ' ἐπεὶ λήξω ὑπερφιάλως ἐναρίζων,
 Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἐκτορι περὶ νηῖναι
 Ανίσβειν, ἢ κέν με δαμάσῃ, ἢ κέν ἐγὼ τόν.

Ὡς εἰπὼν, Τρώεσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
 Καὶ τότε Απόλλωνα περσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης.

Ω πόποι, Αργυρότοξε, Διὸς τέκος, ἐσὺ γὰρ βελάς
 Εἰρύσαι Κρονίωνος, ὃ τοὶ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε 30
 Τρωσὶ παριστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 Δείελος ὁφείδων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρσραν.

Η, καὶ Αχιλλεύς μὲν δερικλυτὸς ἐνθορε μέσσω,
 Κρημνὲ ἀπαΐξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο, οἷδασι θυῶν.
 Πάντα δ' ὅρνε ρέεθρα κυκώμενος· ὥς δὲ νεκρὸς
 Πολλὸς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλῃς ἔσαν, ὥς κλάν' Αχιλλεύς.
 Τὸς ἐκβαλλε θυράζε, μεμυκῶς, ἥντε ταῦρος,
 Χέρσονδε· ζωὸς δ' ἐσάα κατὰ καλὰ ρέεθρα,

Κρύπλων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
 Δειγὸν δ' ἄμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἴσατο κῦμα, 240
 Ωθεὶ δ' ἐν σάκει· πίπλων ῥόος, ὕδὲ πόδεσσιν
 Εἶχε σπρίζαοθαι· ὁ δὲ Πηλεΐην ἔλε χερσὶν
 Εὐφυνέα, μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριπύσσα
 Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
 Οἷοισιν πυκνιοῖσι· γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτὸν,
 Εἴσω πᾶσ' ἐριπύσ· ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορύσας,
 Ηἵξεν πεδίοιο ποσὶ κρηπνοῖσι πέτεσθαι,
 Δείσας· ὕδ' ἔτ' ἔλῃγε μέγας θεὸς, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
 Ἀκροκελαγνίου, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 50
 Πηλεΐδης δ' ἀπόρυσεν, ὅσον τ' ἐπὶ θυρὸς ἐρωή,
 Αἰετῶ οἶματ' ἔχων μέλανος, τῷ Διὶ κτήνηρος,
 Ος δ' ἅμα κάρσιός τε καὶ ὤκισος Πηλεϊνῶν.
 Τῷ εἰκὼς ἦϊξεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαθα δὲ τοῖο λιαοεῖς
 Φεῦγ', ὁ δ' ὀπιδε ῥέων ἔπειο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχεληγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 Ἀμφυλὰ καὶ κήπυς ὕδατος ῥόον ἠγεμονάει,
 Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχμαλα βάλλον·
 Τῷ μὲν τε περὶ ῥέοντος, ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι 60
 Οχλεῦν, τὸ δὲ τ' ὦκα καλεϊβόμενον κελαρύζει
 Χώρῳ ἐνὶ περαλλεῖ, φθάνει δὲ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 Ως αἰεὶ Ἀχιλλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
 Καὶ λαψήρην ἐόντα· θεοὶ δὲ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 Οὐτάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 Στήναν ἐναντίβιον, καὶ γινώμενα, εἰ μιν ἅπαντες
 Αθάνατοι φοβέενσι, τοὶ ἔρανὸν ἄρυν ἔχουσι,
 Τούσάκι μιν μέγα κῦμα διιπέλειος ποταμοῖο
 Πλάζ' ὥμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπὶ ἦδα,

Θυμῷ ἀνιάζων· ποσειαμὸς δ' ὑπὸ γένατ' ἐδάμνα
 Λάβρος, ὕπαθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῶϊν·
 Πηλείδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν ἐς ἔρανὸν ἄρυν·

270

Ζεῦ πάτερ, ὥς ἔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
 Ἐκ ποσειαμοῖο λῶσθαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
 Ἄλλος δ' ἔτις μοι τόσον ἄτιος ἑρασιγόνων,
 Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψάδεσσιν ἔθελ' ἔμψυ,
 Ἡ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκῶν
 Λαψήροϊς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 Ὡς μ' ὄφελ' Ἐκλῶρ κλῆϊναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,
 Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·
 Νῦν δέ με λαγαλέω θανάτῳ ἑμαρτο ἀλῶναι,
 Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποσειαμῷ, ὥς πᾶντα συφορβὸν,
 Οἷον ῥά τ' ἐναυλος ἀποέρσει χειμῶνι περῶνλα.

80

Ὡς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσιν εἵκλιν·
 Χεῖρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπισώσαντ' ἐπέεσσιν·
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Πηλείδη, μήτ' ἄρ τι λῆν τρέε, μήτε τι τάρβει·
 Τοίω γ' τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν,
 Ζηνὸς ἐπαμνήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ὡς ἔ τοι ποσειαμῷ γε δαμήμεναι ἄσιμόν ἐσιν·
 Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφῆσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·
 Αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', ἄγε σίθηται,
 Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοῖα πολέμοιο,
 Πρὶν καλὰ Ἰλιόφιν κλυτὰ τεύχεα λαὸν ἐέλσαι
 Τρωϊκὸν, ὃς κε φύγησι· σὺ δ' Ἐκλῶρι θυμὸν ἀπέρας
 Ἀψ' ἐπὶ νῆας ἵμην· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

90

Τῷ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γ' ῥα θεῶν ὠτρυνεν ἐφείμην,
 Ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλεῖθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·

300

Πολλὰ δὲ τὰ χεα καλὰ δαΐκλαμνῶν ἀΐζηῶν
 Πλῶν, καὶ νέκυες· τῷ δ' ὑψόσε γένατ' ἐπήδα
 Πρὸς ῥόον αἴσαντος ἀν' ἰθύν· ἔδ' ἐμιν ἔχε
 Εὐρύ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ ὀδένος ἔμβαλ' Αθήνη·
 Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μῦθος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 Χώλο Πηλείωνι, κόρυσε δὲ κῦμα ῥόοιο,
 Ὑψὸς αἰερόμυθος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὔσας·

Φίλε κασίγνηε, ὀδένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 Σχῶμψ, ἐπεὶ τάχα ἄστρ' ἀνὰ μέγα Πριάμοιο ἀνακλῶς
 Εκπέρσει, Τρῶες δὲ καλὰ μόθον εἰ μενέουσιν.

310

Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
 Ὑδαλός ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλης·
 Ἰση δὲ μέγα κῦμα· πολλὴν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 Φιτρῶν καὶ λᾶων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 Ὃς δὴ νῦν κρατεῖ, μέμονεν δ' ὅγε ἴσα θεοῖσι.
 Φημὶ γὰρ ἔτε βίην χρασμησέμεν, ἔτε τι εἶδος,
 Οὔτε τὰ τὰ χεα καλὰ, τὰ πᾶ μάλ' ἀνείθεο λίμνης
 Κεῖσθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα· καδδὲ μιν αὐτὸν
 Εἰλύσω φαρμάθοισιν, ἅλις χερσὶν ἀνείθεο
 Μυρίον, ἔδ' οἱ ὅς ἐπισήσονται Ἀχαιοὶ

20

Ἀλλ' ἔγωγε· τόσῃν οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
 Αὐτῷ οἱ καὶ σῆμα τετάρτ' ἔδ' ἐμιν χρεῶ
 Ἐσθ' ἐμυβοχοῆς, ὅτε μιν θάπλωσιν Ἀχαιοί.

Ἦ, καὶ ἐπὶ ῥ' Ἀχιλλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θυῶν,
 Μορμύρων ἀφρῶ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι.
 Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διιπέλεος ποταμοῖο
 Ἰσατ' αἰερόμενον, καλὰ δ' ἦρε Πηλείωνα.
 Ἦρ' ἐμὲ γὰρ αὔσε, περιδδείσας Ἀχιλλῆϊ,
 Μὴ μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης·
 Αὐτίκα δ' Ἠφαιστὸν περσεφώνεον ὄν φίλον υἱόν·

30

Ὀρσεο, Κυκλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄλλα σέθεν γὰρ

Ξάνθον δινήεντα μάχη ἥσκομμε εἶναι·
 Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πῖφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέαο Νότοιο,
 Εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσασα θυέλλαν,
 Ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τάχεα κῆα,
 Φλέγμα κακὸν φορέσασα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 Δένδρεα καὶ, ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί· μηδὲ σε πάμπαν
 Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποῖρεπέτω, καὶ ἀρεῇ·
 Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μῦθος· ἀλλ' ὁπότεν δὴ 340
 Φθέγξομαι ἐγὼν ἰάχυσσα, τότε χεῖν ἀκάμαλον πῦρ.

Ὡς ἔφαθ'· Ἠφαιστος δὲ τίλυσκετο θεασιδαῖς πῦρ.
 Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καί τε δὲ νεκρὰς
 Πολλὰς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, ἔς κ' ἅν' Ἀχιλλῆος·
 Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, χέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
 Ὡς δ' ὅτ' ὁπωρινὸς βορέης νεοαρδὲ ἁλῶν
 Λῖψ' ἂν ξηράνῃ, χαίρει δέ, μιν ὅστις ἐθεῖρει·
 Ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καδδ' ἄρα νεκρὰς
 Κῆεν, ὃ δ' εἰς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
 Καμόνιο πλεέαι τε, καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαί, 50
 Κάετο δὲ λῶός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον,
 Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει·
 Τείροντ' ἐλχέλυες τε, καὶ ἰχθυῖες, οἳ καλὰ δίνας,
 Οἳ καλὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίσων ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Πνοιῇ τερόμενοι πολυμήτιος Ἠφαίσιοιο.
 Κάετο δ' ἵς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

Ἠφαιστ', ὅστις τοῖ γε θεῶν δύνατ' ἀνιφερίζειν,
 Οὐδ' ἂν ἐγὼ τοῖ γ' ὥδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·
 Λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλῆος
 Ἀσείος ἐξελάσει· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς; 60

Φῆ πυρὶ καμόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,

Κνίσσῃ μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
Πάνιοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάλκανα κῆτα·
Ὡς τῷ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγῃο, ζέε δ' ὕδωρ·
Οὐδ' ἔθελε περρέειν, ἀλλ' ἵχελο· τείρε δ' αὐτμῇ,
Ἡφάστοιο βίῃφι πολύφρονος, αὐτὰρ ὃν Ἥρην,
Πολλὰ λισσόμενος, ἔπεια πλερόεντα προσηύδα·

Ἥρην, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
Εξ ἄλλων; ἢ μὲν τοι ἐγὼ τόσον ἀγτίος εἰμι, 370
Οἷον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσιν ἄρωγοι.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελῶεις·
Πανέδω δὲ καὶ ὕτος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τὸδ' ὁμῶμαι,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσιν ἀλεξήσῃν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὅποταν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πάσσα δάη)
Καγομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι ἦες Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λεκκώλενος Ἥρην,
Αὐτίκ' ἄρ' Ἡφαιστον προσεφώνεεν ὄν φίλον υἱόν·

Ἡφαιστε, χέο, τέκνον ἀγακλές· ἢ γὰρ ἔοικεν 80
Ἀθάλαον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα συμφερίζειν.

Ὡς ἔφαθ'· Ἡφαιστος δὲ καλίσθεσε θεασιδαῖς πῦρ·
Ἀψορρόν δ' ἄρα κῦμα καλίσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μῦθος, οἱ μὲν ἔπειτα
Παυσάαδην· Ἥρην γὰρ ἐρύκακε χωομένη πῆρ.

Εὐ δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἕρις πῆσε βεβριθυῖα,
Ἀργαλήν, δίχα δὲ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄηλο·
Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ ὁμάδῳ, βράχε δ' ἀρεῖα χθών·
Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας ὕρανος· αἶε δὲ Ζεὺς
Ἡμῶς Οὐλύμπῳ, ἐγέλασε δὲ οἱ φίλον ἦτορ
Γηθοσύνην, ὅθ' ὄρατο θεὸς ἕριδι ξυνιόντας.

Εὐθ' οἳ γ' ἔκ' ἐτι δηρὸν ἀφείσασαν· ἦρχε γὰρ Ἀρης 90
Ρινολόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρυσσε,
Χάλκεον ἔλχος ἔχων· καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·

Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμυα, θεὸς ἔριδι ξυνελαύνεις,
 Θάρσος ἀήλον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
 Ἡ ἔ μέμνη, ὅτε Τυδείδην Διομήδῃ ἀνῆκας
 Οὐτάμφραι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔλχος ἐλῦσα,
 Ἰθὺς ἐμεῦ ὥσας, διὰ δὲ χροῶ καλὸν ἔδαψας.
 Τῷ σ' αὖ νῦν οἷῳ ἀποτισέμεν, ὅσα μ' ἔοργας.

Ὡς εἰπὼν, ἔτισε κατ' αἰγίδα θυοσανόεσσαν, 400
 Σμερδαλέην, ἣν ἔδῃ Διὸς δάμνησι κεραυνὸς,
 Τῇ μιν Ἀρης ἔτισε μαιφόνος ἔλχει μακρῷ.
 Ἡ δ' ἀναχασαμένη λίθον εἰλεῖο χειρὶ παχείῃ,
 Κεῖμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
 Τὸν ῥ' ἄνδρες περὶ τοὶ θεῶν ἔμμεναι ἔρον ἀρέρης.
 Τῷ βάλε δῆρον Ἀρηα-κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Ἐπ' αὖ δ' ἐπέχε πέλεθρα πεισῶν, ἐκόνισσε δὲ χαίτας.
 Τάχρ' αὖ τ' ἀμφαράβησε· γέλασε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 Καὶ οἱ ἐπ' ἀχορμῇ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Νηιπύτι, ἔδῃ νῦν πῶ περ ἐπεφράσω, ὅσον ἀρείων 10
 Εὐχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μῦθος ἀνιφερῖζεις;
 Οὕτω κεν τῆς μήρδος ἐριννύας ἐξαπολίνοισι,
 Ἡ τοι χωρμῇ κακὰ μῆδε', ἔνεκ' Ἀχαιῶν
 Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεν ὅσπερ φαεινῷ.
 Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Πυκνὰ μάλα σενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγεῖραλὸ θυμόν.
 Τὴν δ' ὥς ἔν ἐνόησε θεὰ λακώλενος Ἥρη,
 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυγῶν, 20
 Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμυα ἄγει βροτολοιογὸν Ἀρηα
 Δηῖς ἐκ πολέμοιο καλὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.

Ὡς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Καὶ ῥ' ἐπιεσσαμένη, περὶ στήθεα χειρὶ παχείῃ

Ηλασε, τῆς δ' αὐτῆς λύτο γέναια καὶ φίλον ἦτορ.
Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κείνῳ πόλιν χθονὶ περλυβοίειραν.
Ἡ δ' ἄρ' ἐπαχομήην ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·

Τοῖσιντο νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσιν ἄρωγοί,
Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοῖσθαι θωρηκῆσιν,
Ὡδὲ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτη
ἦλθεν Ἀρεὶ ἐπὶ κενρος, ἐμῷ μῦθι ἀντιώσασα·
Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πολέμοιο,
Ἰλίῃ ἐκπέρσαντες εὐκλείμενον πολίεθρον.

430

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λακώλενος Ἥρη.
Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἑνὸς ἰχθῶν·

Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμν; ἔδδ' εἴοικεν,
Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἶχιον, αἶκ' ἀμαχηλὶ
Ἰομῶ Οὐλυμπόνδε, Διὸς περὶ χαλκοβαλὺς δῶ.

Ἀρχε· σὺ γὰρ ἡμεῖσι νεώτερος· ἐγὼ δ' ἔμοιγε
Καλὸν, ἐπεὶ πρῶτος ἡρόμην, καὶ πλείονα οἶδα·

40

Νηπύτῃ, ὥς ἄνοον κραδίην ἔχεις· ἔδδ' ἐν τῷ περ
Μέμνηται, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἰλίον ἄμφι,

Μῆνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγῆνορι Λαομέδοντι

Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θηλῶσάμεν εἰς ἐνιαυτὸν,

Μιοδῶ ἐπὶ ῥηῖν, ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;

Ἡτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα

Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἣν ἄρρηκτος πόλις εἴη·

Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βῆς βυκολέεσκες

Ἰδης ἐν κνημοῖσι πολυπλύχῃς ὑλήεσσης.

Ἀλλ' ὅτε δὴ μιοδοῖο τέλος πολυγηθέες Ωραὶ

50

Εξέφερον, τότε νῶϊ βιῆσαί το μιοδὸν ἄπαντα

Λαομέδων ἐκπαγλός, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.

Σοὶ μὲν ὅγ' ἠπειλήσε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθε

Δῆσειν, καὶ περᾶν νήσων ἐπὶ τηλεδαπῶν·

Στεῦτο δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν ἕαλα χαλκῷ.

Νῶϊ δέ τ' ἄφορροι κίομαι, κεκοιήοτι θυμῷ,
 Μιοῦ χῳόμοι, τὸν ὑποσᾶς ἔκ ἐτέλεσε.
 Τῷ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; ἔδῃ μεθ' ἡμέων
 Πειρᾶ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλων.
 Πρόχην κακῶς, σὺν πασι καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι; 460

Τὸν δ' αὖτε παρθέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἐννοσίγαυ', ἔκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
 Ἐμμεναί, εἰ δὴ σοί γε, βροτῶν ἕνεκα, πολεμίζω,
 Δειλῶν, οἱ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
 Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἄρβρης καρπὸν ἔδοντες,
 Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα
 Πανσώμεθα μάχης· οἱ δ', αὐτοὶ θηριαάδων.

Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἰδέλο γὰρ ῥα
 Παῖροκασιγνήτοιο μιγήμεναί ἐν παλάμῃσι.
 Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πόντια θηρῶν 70
 Ἀρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνειδείον φάτο μῦθον·

Φάγεις δὴ, Ἐκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
 Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;
 Μὴ σὺ νῦν ἔτι παρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκέσσω
 Εὐχομένη, ὥς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Ἀνὰ Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.

Ὡς φάτο· τὴν δ' ἔτι παρθέειπεν Ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις,
 Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσι· 80

Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεές, ἀντὶ ἐμῆο
 Στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
 Τοξοφόρῳ περ ἐσση· ἐπεὶ καὶ λέοντα γυναίξῃ
 Ζᾶς θῆκεν, καὶ ἔδωκε καλᾶκλάμεν, ἣν κ' ἐβέληθα.
 Ἥτοι βέλτερόν ἐστι κατ' ἕρεα θῆρας ἐναίρειν,
 Ἀγροτέρως τ' ἐλάφης, ἢ κρείσσοσιν ἱφί μαχεσθαι.

Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἴδῃς,
 Οὔσων φερίεργ' εἴμ', ὅτι μοι μῆκος ἀνιφερίζεις.

Ἡ ῥά, καὶ ἀμφοτέρω ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
 Σκαίῃ, δεξιερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων ἀνύλο τόξα· 490

Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' ἕαλα μειδιώσας
 Εὐροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἐκπιπλον οἵοι·
 Δακρυόεσας δ' ἔπειτα θεὰ φύγῃ, ὥς τε πέλεια,
 Ἡ ῥά θ' ὑπ' ἱρικός κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρην,
 Χηραμόν· ἐδ' ἄρα τῇ γε αἰώμεναι ἄσιμον ἦεν·
 Ὡς ἡ δακρυόεσας φύγῃ, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Ληϊῷ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόνῃης·

Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι ἔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 Πληκλίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 Ἀλλὰ μάλα πρὸφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν 500
 Εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῇφι βίηφιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Ληϊῷ δὲ συνανύλο καμπύλα τόξα,
 Πεπλειότ' ἄλλυδις ἄλλα μέλα σροφάλιγγι κονίης·
 Ἡ μὲν τόξα λαβῶσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
 Ἡ δ' ἄρ' Ολυμπον ἴκανε, Διὸς πολλὴ χαλκοβάλης δῶ,
 Δακρυόεσας δὲ πατρὸς ἐφέζετο γένασι κῆρη,
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἱανὸς τρέμε· τὴν δὲ πολλοὶ οἶ
 Εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνῆρτο, ἠδὲ γελάσας·

Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, ἑραιώνων
 Μαψιδίως, ὥς τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ; 10

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐσέφανος Κελαδαινὴ·
 Σὴ μ' ἄλοχος συφέλιξε, πάτερ, Λακώλενος Ἡρη,
 Εἴς ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπ'.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱήν·
 Μέμβλετο γὰρ οἱ τείχος εὐδμήτοιο πόλῃος,
 Μὴ Δαναοὶ πέρσεται ὑπὲρ μόρον ἡμάλι κείνῳ·

Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
 Οἱ μὲν, χυθόμενοι, οἱ δέ, μέγα κυδιόωντες·
 Καδδ' ἶζον παρὰ πάλρι κελαυφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Τρῶας ὁμῶς αὐτὸς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους. 521

Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς ἔρανον ἄρυν ἰκάνει
 Ἀσπερσάμενος, θεῶν δέ ἐ μνηῖς ἀνῆκε·
 Πᾶσι δ' ἔθηκε νόον, πολλοῖσι δέ κηδὲ ἔφηκεν·
 Ὡς Ἀχιλλεύς Τρώεσσι νόον καὶ κηδὲ ἔθηκεν.

Εἰσήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θεῖα ἐπὶ πύργῳ,
 Ες δ' ἐνόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ
 Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, ἔδῃ τις ἀλκή
 Γίνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βᾶντε χαμαῖζε,
 Οτρυνέων παρὰ τείχος ἀγακκείβης στυλαωρὺς· 30

Πεπλάμενός ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
 Ελθῶσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
 Εἰργύς ὅδε κλονέων· νῦν οἷω λοίγι' ἔσεσθαι·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τείχος ἀναπνέσσωσιν ἀλένεις,
 Αὐτίς ἐπ' ἄψ' ἐμύμασθαι σανίδας πυκνῶς ἀραρήας·
 Δείδω γὰρ, μὴ ἔλως ἀνὴρ ἐς τείχος ἄλῃ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσαν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
 Αἱ δὲ πεισσομένης τεύξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοίγον ἀλάλκοι,

Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῦ, 40
 Δίφῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
 Φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔλχει· λύσσα δέ οἱ κῆρ
 Αἰὲν ἔχε κρατερῇ, μέγα μιν δὲ κύδος ἀρέσθαι.
 Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον ἦες Ἀχαιῶν,
 Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγένορα δῖον ἀνῆκε,
 Φῶτ', Ἀντήνορος υἱόν, ἀμύμονά τε, κρατερὸν τε.
 Ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, πᾶρ δέ οἱ αὐτὸς
 Ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρεῖας χεῖρας ἀλάλκοι,

Φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ.

Αὐτὰρ ὅγ', ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα Πηολίπορθον,

550

Ἔση, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μύοντι·

Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

ὦ μοι ἐγὼν, εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρᾶτερ' Ἀχιλλῆος

Φάγω, τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέον),

Αἰρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάγκη δα δειρολομήσει·

Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τέως μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω

Πηλείδῃ Ἀχιλλῇ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη

Φάγω πρὸς πεδίον Ἰλίου, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι

Ἰδης τε κημὲς, καλὰ τε ῥωπήϊα δύω,

Ἐσπίριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,

60

Ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·

Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

Μὴ μ' ἀπαειρόμενον πόλεως πεδίονδε νοήσῃ,

Καί με μὲλαΐζας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·

Οὐκ ἔτ' ἐπεὶ ἔσθαι θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι.

Λίην γ' κρᾶτερὸς περὶ πάντων ἔς ἀνθρώπων.

Εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλεως καλεναγλίον ἔλθω·

Καὶ γ' ὅν τ' ἐν τῷ τρωϊδὸς χρῶς ὀξείῃ χαλκῷ,

Ἐν δέ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δέ ἐ φάσ' ἀνθρώποι

Ἐμμεναί· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.

70

Ὡς εἰπὼν, Ἀχιλλῆα ἀλεῖς μύειν· ἐν δέ οἱ ἦτορ

Ἀλκιμον ὤρματο Πηολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἡύτε πᾶρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο

Ἀνδρὸς θνητῆρος ἐναντίον, εἰδὲ τι θυμῷ

Ταρβῇ, εἰδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκύνῃ·

Εἴπερ γ' φθάμενός μιν ἢ ὑτάσῃ, ἢ ἐβάλησιν,

Ἀλλὰ τε καὶ περὶ δεξιὴν πεπαρμύην ἐκ ἀπολήγει

Ἀλκῆς, πρὶν γ' ἢ ἐξυμβλήμεναι, ἢ δαμῆναι·

Ὡς Ἀγλήνορος υἱὸς ἀγαυῶ, δῖος Ἀγλήνωρ,

Οὐκ ἔθελεν φάγειν, πρὶν περήσασθ' Ἀχιλλῆος. 580
 Ἀλλ' ὁ γὰρ ἀσπίδα μὴν περὶ ἔχειο πάντοσε ἴσθην,
 Ἐλχέην δ' αὐτοῖο τίλυσκέλο, καὶ μέγ' αὐτε·

Ἡ δὴ πρὸς μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἡμᾶσι τῶδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερῶχων·
 Νηπύτι, ἥ τ' ἔτι πολλὰ τελέξει) ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ·
 Ἐν γὰρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμὲν,
 Οἳ κεν περὶ φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,
 Ἴλιον εἰρύόμεθα· σὺ δ' ἐνθάδε πῶτμον ἐφέφεις,
 Ὡδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.

Ἡ ῥα, καὶ ὅζυν' ἄκοντα βαρεῖναι χεῖρὸς ἀφῆκε· 90
 Καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γόνατος, ὃδ' ἀφάμαρξεν·
 Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοδάκνη καοσίεροιο
 Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρεσε
 Βλημῆν, ὃδ' ἐπέρησε· θεὸς δ' ἠρύκακε δῶρα.
 Πηλείδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγένορος ἀνιθίοιο
 Δάτερος· ὃδ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
 Ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ,
 Ἠσυχίον δ' ἄρα μιν πολέμῳ ἔκπεμπε νέεσθαι.

Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαῷ·
 Αὐτῷ γὰρ ῥ' Ἐκάεργος Ἀγένορι πάντα εἰκῶς, 600
 Ἔση περὶ ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 Ἔως ὁ τὸν πεδίῳ διώκειο πυροφόροιο,
 Στρέφας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
 Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθειλ' ἄρ' Ἀπόλλων,
 Ὡς αἰεὶ ἔλποιο κιχήσεσθαι ποσσὶν οἷσι·

Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 Ἀπασιοι περὶ ἄστυ· πόλις δ' ἐμπλήθη ἀλέων.
 Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλεως καὶ τείχεος ἐκλῆς
 Μῆναι ἔτ' ἀλλήλας, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφάγοι,
 Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀπασίως ἐσέχυντο 10
 Ἐς πόλιν, ὄντινα τῆς γε πόδες καὶ γένα σάωσαν.

Τ Η Σ
Ο Μ Η Ρ Ο Υ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ
Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α , Χ .

Επιγραφή.

Χι δ' ἄρα, τρίς περὶ τείχος ἄγων κλάνεν Εκτορ' Αχιλλεύς.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες, ἥ τε νεβροί,
Ιδρῶ ἀπεψύχοντο, σίον τ', ἀκρόνιο τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Αἰαχοὶ
Τείχεος ἄσπον ἴσαν, σάκε' ὅμοισι κλινάντες.
Εκτορα δ' αὐτῷ μέναι ὅλοη Μοῖρ' ἐπέδησεν,
Ιλίῃ παρῶν τε, πυλάων τε Σκαυάων.

Αὐτὰρ Πηλεΐωνα παρσηνύδα Φοῖβος Απόλλων·

Τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς Διηλὸς εἰὼν θεὸν ἄμβροτον; ἔδ' ἐν πῶ με
Εἰδὼς ὡς θεὸς εἰμι, σὺ δ' ἀπαρχὴς μῆραίνεις. 10
Ἡ νύ τοι ἔτι μέλει Τρώων πόνος, ἔς ἐφόβησας,
Οἷ δὴ τοι εἰς ἄστυ ἄλιν, σὺ δὲ δεῦρο λιάδης.
Οὐ γὰρ με κλαίεις, ἐπεὶ ἔτοι μῦθοισιμός εἰμι.

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας παρσέφη πόδας ὠκύς Αχιλλεύς·
Εβλαψάς μ', Εκάεργε, θεῶν ὀλωτάτῃ πάντων,
Εὐθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
Γαῖαν ὁδᾶξ εἶλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τὺς δ' ἐσάωσας
Ρηϊδίως, ἐπεὶ ἔτι τίσιν γ' ἔδδειςας ὀπίσσω·

Ἡ σ' ἂν τισάμην, εἰ μοι δυνάμεις γε παρήν. 20

Ὡς εἰπὼν, περὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,

Στάμενος, ὥδ' ἴσπος ἀεθλοφόρος, σὺν ὄχεσφιν,

Ὅς ῥά τε ῥεῖα δέησι τίσανόμμος πεδίοιο.

Ὡς Ἀχιλῆες λαβήνῃ πόδας καὶ γένατ' ἐνώμα.

Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,

Παμφαίγονθ', ὥς ἄσέρ', ἐπεσύμμενον πεδίοιο

Ὅς ῥά τ' ὁπώρας εἰσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ

Φαίγοντ' πολλοῖσι μετ' ἄσρασι νυκτὸς ἀμολγῶ.

Ὅν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπὶ κλησὶν καλέεσι·

Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκ', 30

Καὶ τε φέρεי πολλὸν πυρελὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·

Ὡς τῷ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσι Διόλως.

Ὡ μῶξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσίν,

Υψὸς ἀναχόμμος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνει,

Λισσόμμος φίλον υἱόν· ὁ δὲ παρὰ ῥοίθε πυλάων

Εἰσήκει, ἄμολον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·

Τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ παρηγύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·

Εἰς, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τῷτον

Οἶος, ἀνδρὶ ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πόντον ἐπίσσης,

Πηλείωνι δαμείς· ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐστιν. 40

Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσόνδε γῆροιο,

Ὅσον ἐμοί· τάχα κέν ἐκύνες καὶ γῦπες ἔδοντ'

Κείμενον· ἢ κέ μοι αἶνόν ἀπὸ πρᾶπίδων ἄχος ἔλθοι.

Ὅς μ' υἱὼν πολλῶν τε καὶ ἐοδλῶν εὐνὴν ἔθηκε,

Κτείνων, καὶ περὶ νῆσων ἐπὶ τηλεδαπᾶν.

Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδες Λυκάονα καὶ Πολύδωρον

Οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέλῃων,

Τέες μοι Λαοθόη τέκετο, κρείσσεια γυναικῶν.

Ἀλλ' εἰ μὲν ζῶσσι μέλα γράϊω, ἢ τ' ἂν ἐπέισα

Χαλκῷ τε χρυσῷ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἐστὶ γὰρ ἔνδον. 50

Πολλὰ γὰρ ὥπασε πατρὶ γέρων ὀνομακλυτὸς Ἀλκίης.

Εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει, καὶ εἰν αἰῶνα δόμοισιν,

Αλγος ἐμῷ θυμῷ ἢ μητέρι, τοὶ τεκόμεθα.
 Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυθαδιώτερον ἄλγος
 ἔασθ', ἢ μὴ ἢ σὺ θάνης, Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς.
 Ἀλλ' εἰσέρχαιο τείχος, ἐμὸν τέκος, ὅφρα σαώσῃς
 Τρῶας ἢ Τρῳάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
 Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερβῆς.
 Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύσηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαρε,
 Δύσμορον, ὃν ῥα παλὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος ὕδῳ 60
 Αἴσῃ ἐν ἀργαλήν φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόνηα,
 Υἱᾶς τ' ὀλλυμῆας, ἐλκυσθείσας τε δύγαίρας,
 Καὶ θαλάμους κεραῖζομῆας, ἢ νήπια τέκνα
 Βαλλόμενα περὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ θηϊοῖντι,
 Ελκομῆας τε νυκὲς ὅλοῃς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
 Αὐτὸν δ' ἂν πύμαλόν με κύνες πρῶτησι δύρησιν
 Ωμῆσάϊ ἐρύσσι, ἐπεὶ κέ τις ὀξείῃ χαλκῷ
 Τύψας, ἢ βαλὼν ρεθέων ἐκ θυμὸν ἔλῃ),
 Οὐς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρῆς,
 Οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πιόντες, ἀλύστοντες περὶ θυμῷ, 70
 Κεῖσονται ἐν περσέροισι· νέω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
 Ἀρηϊ κλαμῶν, δεδαῖγμῶν ὀξείῃ χαλκῷ,
 Κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ,τι φανείη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ποσιὸν τε κάρη, ποσιὸν τε ἥμειον,
 Αἰδῶ τ' ἀχύνωσι κύνες κλαμῶσι γέροντος,
 Τῷτο δὴ οἴκλισον πέλε) δειλοῖσι βροτοῖσιν.

Ἡ ῥ' ὁ γέρον, ποσιᾶς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκειο χερσὶ,
 Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ὕδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθε.
 Μήτηρ δ' αὐτ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέεντα,
 Κόλπον ἀνιεμῆν, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέχε, 80
 Καί μιν δακρυχέενσ' ἔπια πλερόεντα περσυνῆδα·

Ἐκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον
 Αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέχον,

Τῶν μῆσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δῆϊον ἄνδρα
 Τείχεος ἐνὶ ὧν· μὴδὲ πῶμος ἴσατο τῷ τῷ.
 Σχέτλιος· εἴπερ γὰρ (εἰ καὶ κακλήανη, ὃ σέ τ' ἐγώ γε
 Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτῇ,
 Οὐδ' ἄλοχος πολυδάρος· ἀνδρὲ δέ (εἰ μέγα νῶϊν
 Αργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες καλῶν).

Ὡς τῷ γε κλαίοντι παρσαυδῆτην φίλον υἱόν,
 Πολλὰ λισσομένη· ὃδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθον.
 Ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσπον ἰόνη.
 Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέερος ἄνδρα μῆψι,
 Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
 Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἐλισσόμενος περὶ χειρὶ.
 Ὡς Ἐκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μῆδος, ὃχ' ὑπεχώρει,
 Πύργῳ ἐπὶ πρῶχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας.
 Οχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν.

Ὡ μοι ἐγὼν, εἰ μὴ κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πελυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖν ἀναθήσει,
 Ὃς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ πόσιν πόλιν ἡγήσασθαι,
 Νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 Ἀλλ' ἐγὼ καὶ πειθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
 Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Μῆτις τίς εἴησι κακώτερος ἄλλος ἐμῆιο,
 Ἐκτωρ ἢ φι βίῃφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
 Ὡς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότε ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
 Ἀνὴρ ἢ Ἀχιλῆα κακὰ κλίνειν ἄλγος νέεσθαι,
 Ἡέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι εὐκλειῶς παρὰ πόλιος.

Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὴ καὶ λαθεῖν ὀμφαλέουσαν,
 Καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τείχος ἐρείσας,
 Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλλεύς ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
 Καὶ οἱ ὑπόχωμα Ελένην, καὶ κλῆμαθ' ἅμ' αὐτῇ

90

100

10

Πάνη μάλ', ὅσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 Ηγάγετο Τροίηνδ', ἢ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 Δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 Ἀλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα πόλιν ἦδε κέκλεθε.
 Τρωσὶν δ' αὖ μέλοπιθε γερῶσιον ὅρκον ἔλωμαι,
 Μῆτι καλακρύψειν, ἀλλ' ἀνδιχα πάνη δάσασθαι, 120
 Κτῆσιν ὅσιν πολίεθρον ἐπήρατον ἐνὸς ἔργει.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 Μῆ μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' ἐκ ἐλέησει,
 Οὐδέ τι μ' ἀδέσσει, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
 Αὐτως ὥς γυνῆκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τείχεα δύω.
 Οὐ μὲν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς ἔδ' ἀπὸ πέτρης
 Τῷ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε,
 Παρθένος ἠΐθεός τ', ὀαρίζειον ἀλλήλοισιν.
 Βέλτερον αὖτ' ἐρίδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
 Εἴδομεν, ὅπως ἴερῳ κεν Ολύμπιος εὖχος ὀρέξῃ. 30

Ὡς ὤρμαγε μένων· ὁ δέ οἱ χεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς,
 Ἴσος Εὐναλίῳ κορυθαίκι πολέμισσῃ,
 Σείων Πηλιάδα μελίνην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 Δεινὴν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ
 Ἡ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἡελὺς ἀνιόντος.
 Ἐκτορα δ' ὥς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος, ἔδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 Αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
 Πηλείδης δ' ἐπόρσσε, ποσὶ κραπνοῖσι πεποιθώς·
 Ἡῦτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πτερινῶν,
 Ρηϊδίῳ οἶμισε μέλα τρήρωνά πελειαν· 40
 Ἡ δέ τ' ὑπαθα φοβέεται· ὁ δ' ἐβγύθεν ὀξὺ λεληκώς
 Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνώγει·
 Ὡς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἐκτορ
 Τείχος ὑπὸ Τρώων, λαψήρὰ δὲ γένατ' ἐνώμα.
 Οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα

Τείχεος αἶν' ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξίτον ἐσδ' ὄντο·
 Κρηνῶ δ' ἵκανον καλλιρρόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
 Δοισαὶ ἀναΐσσυσι Σκαμάνδρῃ διήεντος.
 Ἡ μὲν γὰρ δ' ὕδασι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 Γίνε' ἐξ αὐτῆς, ὥσπερ πυρὸς ἀθομβόιο·
 Ἡ δ' ἐτέρῃ θέρει θερρεῖ, εἰκῆα χαλᾶζῃ,
 Ἡ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυάλλῳ.
 Ἐνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ ἄρεις ἔργυρ' ἔασι
 Καλοὶ, λαῖνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
 Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαὶ τε θυγαῖρες,
 Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν ἦας Ἀχαιῶν.
 Τῇ ῥα παραδραμέτην, φάγων, ὃ δ' ὀπίσθε διώκων·
 Πρόδε μὲν ἑσθλὸς ἔφαγε, δίωκε δὲ μιν μέγ' ἀμείνων
 Καρπαλίμως· ἐπεὶ ἔχ' ἱερίον, ὃ δὲ βοήην
 Ἀργύοθην, ἃ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίνε' ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεόν Ἐκτορος ἰσποδάμοιο.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρμασιν μώνυχες ἵπποι
 Ρίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κῆται ἀέθλον,
 Ἡ τρίπος, ἥ ἐ γυνῇ, ἀνδρὸς καλᾶλεθνεῖωτος·
 Ὡς τῶ τρις Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
 Καρπαλίμοισι πόδεσσιν· θεοὶ δὲ τε πάντες ὀρῶντο.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε παλῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

150

60

Ὡ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τείχος
 Οφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρε' ἦτορ
 Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκην,
 Ἰδὼς ἐν κορυφῇσι πολυπλύχῃ, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ἐν πόλει ἀκροάτη· νῦν αὖτέ ἐ δῖος Ἀχιλλεύς
 Ἀστὺ περὶ Πριάμοιο πόσιν ταχέεσσιν διώκει.
 Ἀλλ' ἄγε, φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μηλιάσθε,
 Ἡέ μιν ἐκ θανάτοιο σάωσομεν, ἢέ μιν ἦδη
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλεῖ δαμάσομεν, ἑσθλὸν ἐόντα.

70

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ω πάτερ, ἀργικέραυνε, κελανεφές, οἷόν ῥ' εἶπες;
 Ἄνδρα θνητὸν ἑόντα, πᾶσαι πεπρωμένοι ἀΐσῃ,
 Ἀψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσὴ χέος ἐξαναλῦσαι;
 Ἐρδ'· ἀτὰρ ὃ τοι πάντες ἐπαγνέομεν θεοὶ ἄλλοι.

180

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Θάρσει, Τρῖο ἄνδρα, φίλον τέκος· ὃ νύ τι θυμῷ
 Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 Ἐρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλέο, μηδὲ τ' ἐρώει.

Ὡς εἰπὼν, ὥτρυνε πᾶρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἵξασα.
 Ἐκλῶρα δ' ἄσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δῖνῃ),
 Ορσας ἐξ' ἀνῆς, διὰ τ' ἄλγεα, καὶ διὰ βήσας·
 Τὸν δ', εἶπερ τε λάθῃσι καλαπλήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 Ἀλλὰ τ' ἀνιχνύων θέει ἔμπεδον, ὅφρα κεν εὕρῃ·

90

Ὡς Ἐκλῶρ ὃ λῆθε ποδῶκεα Πηλείωνα.
 Οσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 Ἀλῖον αἵξασθαι, εὐδμήτες ἐπὶ πύργῳ,
 Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι·
 Τσασάκι μιν προπάροιθεν ἀποσρέψασκε παραφθᾶς
 Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ πόσι πόλιος πέτετ' αἶψα.

Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ ὃ δύναντο φάγοντα διώκειν·
 Οὐτ' ἄρ' ὃ τὸν δύναντο ὑποφάγειν, ὅθ' ὃ διώκειν·
 Ὡς ὃ τὸν ὃ δύναντο μάρψαι ποσσίν, ὃδ' ὃς ἀλύξαι.
 Πῶς δὲ κεν Ἐκλῶρ κῆρας ὑπεξέφυγῃ θανάτοιο,
 Εἰ μὴ οἱ πύμαλόν τε καὶ ὕσαλον ἦνιέτ' Ἀπόλλων
 Εἰγύθεν, ὃς οἱ ἐπῶρσε μένος λαψήρᾳ τε γῆνα;
 Λαοῖσιν δ' ἀνένδεα καρήασι δῖος Ἀχιλλεύς,
 Οὐδ' εἰα ἔμεναι ἐπὶ Ἐκλῶρι πικρὰ βέλεμνα·
 Μήτις κῦδος ἄροισο βαλὼν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.

200

Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρηνὺς ἀφίκοντο,
 Καὶ τότε δὴ χρύσεια παλῆρ' ἐτίτανε τάλαν'·
 Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
 Τὴν μὲν, Ἀχιλλῆος, τὴν δ', Ἐκτορος ἰσποδάμοιο·
 Ἐλκε δὲ μέσση λαβῶν· ῥέπε δ' Ἐκτορος ἄσιμον ἦμαρ.
 Ὡχέο δ' εἰς αἶδαο· λίπεν δέ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων.

210

Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Ἀλχῦ δ' ἰσαμνήν' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διὶ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 Οἴσεται μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι περὶ νῆας,
 Ἐκτορα δηϊώσαντε, μάχης ἅτον περ ἐόντα.
 Οὐδ' οἱ νῦν ἔτι γ' ἐσὶ πεφυγμένον ἄμμε θνήσκει,
 Οὐδ' εἰ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς ἀγίοχοιο.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν σῆθι καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

20

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίνης χαλκογλῶχιος ἐρείσας.
 Ἡ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κηχῆσατο δ' Ἐκτορα δῖον,
 Διηφόβῳ εἰκῆα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.

Ἀλχῦ δ' ἰσαμνήν' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἡθεῖ, ἦ μάλα δὴ (εἰ βιάξῃ) ὥκυν Ἀχιλλεύς,
 Ἄσυ πέρη Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκων·
 Ἀλλ' ἄγε δὴ σέωμεν, καὶ ἀλεξόμεθα μένοντες.

30

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Διηφόβ', ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦδα
 Γνώων, ὅς ἐκάβη ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
 Νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
 Ὡς ἔτλης, ἐμεῦ εἵνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
 Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἐνθάδε μένουσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ηθελί, ἥ μὲν πολλὰ πατήρ κ' πότνια μήτηρ
 Λίσσονται, ἐξείης γενέμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
 Αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποβρομέουσιν ἅπαντες·
 Ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
 Νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ' ἔτι δέρων
 Ἐσὼ φειδῶλῃ, ἵνα εἰδομῃ, εἶκεν Ἀχιλλεύς
 Νῶϊ κατακλείνας, ἑάρα βροβόεντα φέρῃ)
 Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἥ κεν σῶ δαυρὶ δαμείη.

Ὡς φαμένη, κ' κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρῶτος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ·

Οὐ σ' ἔτι, Πηλεὺς υἱέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ·
 Τρίς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμην δῖον, ὅδε ποτ' ἔτλην 51
 Μείναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε,
 Στήθεσσι ἀνλῖα σείω· ἔλοιμί κεν, ἥ κεν ἀλοίην.
 Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεὸς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 Μάρσυροι ἔσονται) κ' ἐπίσκοποι ἀρμονιάων·
 Οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἐκπαγλὸν ἀεικίῳ, ἄκ' ἐμοὶ Ζεὺς
 Δῶν καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ (εὖ συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέζειν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἑκτορ, μή μοι, ἄλασε, συνημοσύνας ἀγόρευε. 61

Ὡς ἔκ' ἔσι λέεσι κ' ἀνδράσιν ὄρκια πεισά,
 Οὐδὲ λύκοι τε κ' ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερές ἀλλήλοισιν·
 Ὡς ἔκ' ἔς' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, ὅτε τι νῶϊν
 Ὀρκια ἔσονται), πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεισόντα
 Αἵμαλος ἄσπερ Ἀρηά ταλαύρινον πολεμιστήν.
 Παντοίῃς ἀρείῃς μιμνήσκεο· νῦν (εὖ μάλα χρὴ
 Αἰχμητὴν τ' ἐμμεναι κ' θαρσαλέον πολεμιστήν.

Οὐ τοι ἔτ' ἔωδ' ὑπάλυξίς, ἄφαρ δέ (εἰ Παλλὰς Ἀθήνη 270
 ἔλχει ἐμῶ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπολίσσεις
 Κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, ὅς ἐκίανες ἔλχει Δύων.

Ἡ ῥα, καὶ ἄμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔλχος·
 Καὶ τὸ μὲν ἄλλα ἰδὼν ἡλδ' ἄλο φαίδιμος Ἐκίωρ·
 Ἐξέλο δ' προῖδων, τὸ δ' ὑπέρπ' ἄλο χάλκεον ἔλχος,
 Ἐν γαῖῃ δ' ἐπάγῃ· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 Ἀψ δ' Ἀχιλλῆϊ δίδω, λάθε δ' Ἐκίωρα, ποιμένα λαῶν.
 Ἐκίωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

Ἡμβρότες, ὅδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Ἐκ Διδὸς ἡΐδεις τὰν ἐμὸν μόρον, ἥτοι ἔφης γε· 80
 Ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπὶ κλοπὸς ἔπλεο μύθων,
 Οφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 Οὐ μὲν μοι φάγοντι μέλαφρένα ἐν δόρῳ πῆλεις,
 Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔλχος ἄλδα
 Χάλκεον, ὡς δὴ μιν σῶ ἐν χροῦ πᾶν κομίσασθαι·
 Καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρῳέαςι γυνοῖσι,
 Σείο καλαφθιμένοιο· σὺ δ' ὅσφισι πῆμα μέγιστον.

Ἡ ῥα, καὶ ἄμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔλχος,
 Καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος, ὅδ' ἀφάμαρτε· 90
 Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος δόρυ· χῶσατο δ' Ἐκίωρ,
 Οτ' ἰὶ ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
 Στῆ δὲ καλῆφίσας, ὅδ' ἄλλ' ἔχε μέλινον ἔλχος·
 Διήφοβον δ' ἐκάλει λακάσπιδα, μακρὸν αὔσας,
 Ἡ, τέε μιν δόρυ μακρόν· ὃ δ' ἔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
 Ἐκίωρ δ' ἔγνω ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·

Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσαν·
 Διήφοβον δ' ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρῆιναι·
 Ἀλλ' ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, ὅδε τ' ἀνέθεν· 300

Οὐδ' ἀλέη· ἢ γὰρ πάλας τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνὶ τε, καὶ Διὸς ἡεῖ Εκηβόλῳ, οἳ με πάρος γε
Πρόφρονες εἰρύα· νῦν αὐτὲ με μοῖρα κυχάνει·
Μὴ μὲν ἀπαυδαί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
Αλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἑστομύμοισι παυθεῖσθαι.

Ὡς ἄρα φωνήσας, εἰρύσατο φάσγανον ὀξύ,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε, σιβαρόν τε·
Οἶμυσεν δὲ αἰεὶς, ὥς' αἰεὶς ὑψιπέτῃεις,
Ὅς τ' εἰσιν πεδίοις διὰ νεφέων ἐρεβενῶν,
Ἀρπάζων, ἢ ἄρ' ἀμαλὴν, ἢ πῶκα λαγῶν·

310

Ὡς ἔκλωρ οἶμυσε τινάσων φάσγανον ὀξύ.
Ὀρμήθη δ' Ἀχιλλεύς, μέγας δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Αγρίῃ· παρὰ δὲ σάκος σέρνοιο κάλυψε
Καλὸν, δαδάλειον· κόρυθι δ' ἐπένδε φαεινῇ,
Τετραφάλῳ, καλῇ δὲ περιαστειόῃ ἔθειρα
Χρύσεια, ἃς Ἡφαιστος ἔει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Οἷος δ' ἀστὴρ εἰσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
Εσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν ὕραν' ἴσατο ἀστὴρ·
Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' Ἀλκίος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεύς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν ἔκτορι δίῳ,

20

Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπῃ εἴχεται μάλισα.
Τῷ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τείχεα,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνὰ ρίζῃ καί ακλίας·
Φαίνετο δ' ἢ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὥκιστος ὄλεθρος·
Τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ἔλασ' ἔλχει δῖος Ἀχιλλεύς·
Αὐτὸν δ' ἀπαλοῖο δὲ αὐχένος ἦλυθ' ἀκωκή·
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελὴν τάμε χαλκοβάρεια,
Ὅφρα τί μιν περὶ ποταμὸν ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.

Ἦριπε δ' ἐν κοίτῃ· ὃ δ' ἐπείθετο δῖος Ἀχιλλεύς·

30

Ἐκτορ, ἀτὰρ πρὸς ἑφθαλὰ, Πατρόκλην ἐξενάριζων,

Σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' ὕδεν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα·
 Νήπιε, τοῖο δ' ἀνδρὲν ἀοσσηΐηρ μέγ' ἀμείνων
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγὼ μείλιπιδε λελεΐμην,
 Ος τοι γύναιτ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἦδ' οἰωνοὶ
 Ελκήσασ' αἰκῶς, τὸν δὲ κλεριῶσιν Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Λίσσομαι ὑπὲρ ψυχῆς, καὶ γένων, σῶν τε τοκῆων,
 Μὴ με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
 Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλκις, χρυσὸν τε δέδεξο, 340
 Δῶρα, τὰ τοι δώσασσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμῳ πάλιν, ὅφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρῶων ἄλοχοι λελάχῃσι θανάτῳ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πῶδας ὤκυν Ἀχιλλεύς·
 Μὴ με, κύον, γένων γενάξω, μηδὲ τοκῆων.
 Αἶψά πως αὐτόν με μῦθος καὶ θυμὸς ἀνείη
 Ὡμ' ἀπολαμόμηνον κρέα ἑδμῶμα, οἷά μ' ἔοργας·
 Ὡς ἐκ ἑσθ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
 Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἀποῖνα
 Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγονιες, ὑπόχων) δὲ καὶ ἄλλα· 50
 Οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσσασθαι ἀνάγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος· ὕδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
 Ενθεμύη λεχέεσσι γοήσει), ὃν τέκεν αὐτῇ,
 Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντῃα δάσονται).

Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 Ἡ σ' εὖ γινώσκων προῖόασομαι, ὕδ' ἄρ' ἔμελλον
 Πείσειν· ἢ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐνδοθὶ θυμὸς·
 Φράζεο νῦν, μή τοί τι θεῶν μῆνιμα χθῆρμα
 Ἡμαῖσι τῷ, ὅτε κέν (εἰ Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Εσθλὸν ἔοντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαυῇσι πύλησιν. 60

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντῃα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
 Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη αἰδώςδε βεβήκει,

Ὀν πόντον γούωσα, λιπὺς ἀδρόλητα καὶ ἦβην.

Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·

Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἦδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῦ ἐρύσασθαι χάλκεον ἔγχος·

Καὶ τό γ' ἀνδρὲν ἔβηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα

Αἰμαλόντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον ἦες Ἀχαιῶν,

Οἳ καὶ θήσαντο φῦν καὶ εἶδος ἀγλήν

370

Εκλῶρος· ὃ δ' ἄρα οἳ τις ἀνδρὶ γέ παρέστη.

Ὡδὲ δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλεσίον ἄλλον·

Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφοφάσασθαι

Εκλῶρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε, καὶ ἐτίσασκε παρὰ σῆμα.

Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάρϊξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

Στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Ὡ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Επεὶδὴ τόδ' ἀνδρὰ θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

Ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅς τ' ἐσὺμπαντες οἱ ἄλλοι· 80

Εἰδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι περὶ θῶμῳ,

Ὅφρα κέ τι γυνῶμῳ Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν·

Ἡ καλαίψουσιν πόλιν ἄκρην, τῷδε πρὸς ὄντος,

Ἡὲ μῦθον μεμάασι, καὶ Εκλῶρος ἐκ' ἐτ' ἐόντος.

Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξασθαι θυμός;

Κεῖται γὰρ νῆας νεκρὸς ἄκλαυτος, ἄθραπτος,

Πάτροκλος· τῷ δ' ἐκ' ἐπιλήσομαι, ὅφρ' ἂν ἐγὼ γε

Ζωῶσιν μέλω, καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώρῃ·

Εἰ δὲ θανόντων περ καλαλήθοντ' εἰν αἰδάο,

90

Αὐτὰρ ἐγὼ κακῆϊ φίλῃ μεμνήσομ' ἐταίρῃ,

Νῦν δ' ἄγ', αἰείδοντες Παῖδονα, κῆροι Ἀχαιῶν,

Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἀγῶμῳ·

Ἡ βράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφρομῳ Εκλῶρα δῖον,

Ω, Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῶ ὥς, ἀχελώωντο.

Ἡ ῥα, καὶ Εὐβοῖα δῖον ἀεικέα μῆδελο ἔργα·
 Ἀμφότερων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοισι
 Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέως δ' ἐξήπλεν ἱμάντας,
 Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 Ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κυλὰ τεύχε' αἶρας,
 Μάστιξεν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' ἔκ' ἀκονεῖ πείλειον· 400
 Τῷ δ' ἦν ἐλκομύοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 Κυάνεαι φίλναστο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
 Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμυμέεσσι
 Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἔη ἐν παλίδι γαίῃ·
 Ὡς τῷ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ
 Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτειν
 Τηλόσε· κώκυσε δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδύσα.
 Ὡ, μῶξεν δ' ἐλεεινὰ παῖδ' φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 Κωκυλῷ τ' εἰχοντο, καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
 Τῷ δὲ μάλισ' ἄρ' ἦν ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπασα 10
 Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοισι κατ' ἄκρης.
 Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀχαλῶντα,
 Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
 Πάντας δ' ἐλλείανδε, κυλινδόμορος κατὰ κόπρον,
 Εὐνομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκασον·

Σχέδε, φίλοι, καὶ μ' οἷον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
 Ἐξελθόντα πόλεος, ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 Λίσσομαι ἀνέρα τῷτον ἀτάσθαλον, ὄβριμοεργόν,
 Ἦν πως ἡλικίην ἀδέεσθ', ἠδ' ἐλεήσει
 Γῆρας· καὶ δὲ νυ τῷδε παῖδ' τοίσοδε τέτυκ' 20
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμαι θρήσσαι
 Τρῳσὶ· μάλισα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·
 Τόσους γὰρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοις·
 Τῶν πάντων ἔ τῶσον ὀδύρομαι, ἀχνυμένος περ,

Ὡς ἐνός, ἔ μ' ἄχος ὀξύ καλοῖσέ) αἶδος ἔσω,
 Εὐλορος· ὥς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
 Τῷ κε κορεσάμεθα κλαυθόνί τε, μυρομύω τε,
 Μήτηρ δ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἥδ' ἐγὼ αὐτός.

Ὡς ἔφαλο κλαίων· ἐπὶ δὲ σιναχόνιο πολίται·
 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινῶ ἐξῆρχε γόοιο· 430

Τέκνον, ἐγὼ δειλὴ τί νυ βείομαι, αἰνὰ παῖδας,
 Σεῦ ἀποθηνειῶτος; ὅ μοι νύκλας τε καὶ ἡμαρ
 Εὐχολὴ κατὰ ἄστρ' ἀνέσκειο, πᾶσι τ' ὄνειαρ
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πόλιν, οἳ (ε, θεὸν ὥς,
 Δειδέχ'· ἥ γ' ἐσφί μάλα μέγα κῦδος ἔηθα,
 Ζωὸς ἰών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.

Ὡς ἔφαλο κλαίον· ἄλοχος δ' ἔπω τι πένυτο
 Εὐλορος· ἔ γ' οἳ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 Ἠγγέλ', ὅτι ῥά οἱ πόσις ἐκδοθὶ μίμνε πυλάων·
 Ἀλλ' ἦγ' ἰδὼν ὕφανε, μυχῶ δόμῳ ὑψηλοῖο, 40
 Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
 Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 Ἀμφὶ πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοισι
 Εὐλορι δερμὰ λοίσρα μάχης ἐκνοσήσαντι·
 Νηπίη, ἣδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μάλα τῆλε λοίσρων
 Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Κωκυῖδ' ἥκυσσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργῳ,
 Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
 Ἡ δ' αὖτις δμῶῃσιν εὐπλοκάμοισι μέληνδα·

Δεῦτε, δύνω μοι ἔπειθον, ἰδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκ')· 50
 Αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἐκλυον, ἐν δὲ μοι αὐτῇ
 Στήθεσι πάλλ' ἦτορ ἀνὰ σόμα, νέρθε δὲ γῆνα
 Πήγνυ')· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσι.
 Αἶ γ' ἀπ' ἕατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Εὐλορα δῖος Ἀχιλλεύς

Μῆνον ἀπολήξας πόλιος, πεδίοι δὲ δῖη·
 Καὶ δὴ μιν κάλαπαύσῃ ἀγνηορίης ἀλεγεινῆς,
 Ἡ μιν ἔχεσκέ· ἐπεὶ ἔποτ' ἐνὶ πλεθυῖ μῦθεν ἀνδρῶν,
 Ἀλλὰ πολὺ παρθέεσκε, τὸ ὄν μῦθος ὑδενὶ ἔκων.

Ὡς φαρμῆν, μεγάροιο δῖεσσυλο, μαρνάδι ἴση, 460
 Παλλομῆν κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὁμιλον,
 Ἔση παπλήνας ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
 Ελκόμμεν παρῶθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἴπποι
 Ελκον ἀκηδέως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν·
 Ἥριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
 Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεῖε δέσματ' ἀσιγαλόεντα,
 Ἀμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμεν,
 Κρήδεμνόν δ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσῇ Ἀφροδίτῃ, 70
 Ἡμασί τῳ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἐκλῶρ
 Ἐκ δόμῃς Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 Ἀμφὶ δὲ μιν γαλῶν τε καὶ εἰσάλερες ἄλις ἔσαν,
 Αἷ' ἔμετ' ἀσπίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέοσθαι.
 Ἡ δ' ἐπεὶ ἔν' ἄμπνυλο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέεθαι,
 Ἀμβλήδην γούωσα, μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·

Ἐκλῶρ, ἐγὼ δύσηνος· ἦν ἄρα γεινόμεθ' ἄσῃ
 Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμῃ κατὰ δῶμα,
 Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, Ὑποπλάκῳ ὑληέσῃ,
 Ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔσσαν, 80
 Δύσμορος αἰνόμορον· ὥς μὴ ὥφελλε τεκέσθαι.
 Νῦν δὲ σὺ μὲν αἶψαο δόμους, ὑπὸ κλέθεσι γαίης,
 Ἐρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ συγερῶ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
 Χήρην ἐν μεγάροισι· παῖς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 Ὀν τέκομμεν, σὺ τ', ἐγὼ τε, δυσάμμοροι· ἔτε σὺ τέτρω
 Ἐσσεαι, Ἐκλῶρ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· ἔτε σοὶ ἕτος.

Ἦν περ γ' ὀλέμενόν γε φύγη πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
 Αἰεὶ τοι τάττω γε πόνος καὶ κῆδ' ὀπίσσω
 Ἔσονται· ἄλλοι γ' οἱ ἀπκρίσονται ἀρήρας.
 Ἡμάρ δ' ὄρφανικόν, παναφήλικα παῖδα τίθησι· 490
 Πάνηλα δ' ὑπεμνήμυκε, δαδάκρυ' δὲ παρηαί.
 Δαδόμενος δέ τ' ἀνέεισι παῖς ἐς πατρός ἑταίρους,
 Ἄλλον μὲν χλαῖνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 Τῶν δ' ἐλεησάντων κοίλῃην τις τυτθὸν ἐπέχε,
 Χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην, ὑπερώην δ' ἐκ ἐδίην.
 Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαΐδους ἐσυφέλιξε,
 Χερσὶν πεπληγῶς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσων,
 Ἐρρ' ἔτως· ὅς σός γε πατήρ μελαδάνυ' ἡμῖν·
 Δακρυόεις δέ τ' ἀνέεισι παῖς ἐς μήτρα χήρην,
 Ἀσυνάναξ, ὃς πρὶν μὲν εἴς ἐπὶ γένεσσι πατρός 500
 Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἶων πτόνα δημόν·
 Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαί το τε νηπιαχάων,
 Εὐδῆσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
 Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλῃ ἀπὸ πατρός ἀμαρτῶν,
 Ἀσυνάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 Οἶος γ' σφιν ἔρυσσεν πύλας καὶ τείχεα μακρά·
 Νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσσι, νόσφι τοκήων,
 Αἰόλας ἀλαλ' ἔδον', ἐπεὶ κε κύνες κορέσων',
 Γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέον', 10
 Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τέτυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 Ἀλλ' ἦτοι τάδε πάνηλα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 Οὐδέν (οἶ γ' ὄφελος, ἐπεὶ ἐκ ἐλκείσεται αὐτοῖς,
 Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι.
 Ὡς ἔφατο κλάψας· ἐπὶ δὲ γενάχοντο γυναῖκες.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α , Ψ .

Επιγραφή.

Ψι, Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδὼς ἐτέλεσεν Αχιλλεύς.

Ὡς οἱ μὲν γενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Αἰχαιοὶ
 Ἐπειδὴ νῆας τε καὶ Ἑλλάποντόν ἱκόντο,
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
 Μυρμιδόνας δ' ἔκ ἑα ἀποσκιδνασθαι Αχιλλεύς,
 Ἀλλ' ὅγε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μέλεινυδα·

Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 Μὴ δῖπῳ ὑπ' ὅχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσπον ἰόντες,
 Πάτροκλον κλαῖω μὲν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖτο τέταρπώμεσθαι γόοιο,
 Ἴππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδ' ἐπ' ἀνέρας.
 10

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Αχιλλεύς·
 Οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτρίχας ἤλασαν ἵππους
 Μυρόμενοι, μέλα δέ σφι θέτις γόνυ ἵμερον ὥρσε.
 Δάοντο ψάμαθοι, δάοντο δὲ τείχεα φωτὸς
 Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεν μήτωρα φόβοιο.
 Τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινῶς ἐξῆρχε γόοιο,
 Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσιν ἐταῖρων·

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν αἶδ' αὖ δόμοισι·
 Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέσην,
 Ἐκτορα δ' εὖρ' ἐρύσας δώσειν κυτὶν ὦμα δάσασθαι·
 20

Δώδεκα δὲ παρὰροιθε πυρῆς ἀποδειρομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κλισίῳσι χολωθείς.

Ἡ ῥα, καὶ Ἐκτορα δῖον αἰεκέα μῆδεῖο ἔργα,
Πρηνέα παρ' λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσας
Ἐν κονίῳ· οἱ δ' ἐντὶ ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
Χάλκεα, μαρμαίροντα· λυόν δ' ὑψηχέας ἴσπυς.
Καδδ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδῶκεος Αἰακίδαο
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μνηοεικέα δαίνυ.
Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθων ἀμφὶ σιδήρῳ, 30
Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' οἷες καὶ μηκάδες αἶγες·
Πολλοὶ δ' ἀργιόδοιες ἕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
Εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πάνη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἶμα.
Αὐτὰρ τὸν γε ἀνακλῆ ποδῶκεα Πηλείωνα
Εἰς Αἰγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Σπυδῇ παρπεπιθόντες, ἑταῖρα χωόμενον κῆρ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Αἰγαμέμνονος ἴζον ἰόντες,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυρθόλοισι κέλευσεν,
Ἀμφὶ πυρὶ σῆσται τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθοιεν 40
Πηλείδην, λύτασθαι ἀπὸ βρότον αἰμαλόμεντα.
Αὐτὰρ ὃ γ' ἠρνεῖτο σερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὅμοσεν·
Οὐ μὰ Ζῆν', ὅσας τε θεῶν ὑπάλος καὶ ἄριστος,
Οὐδέ μιν ἐσὶ λοετρὰ καρήατος ἄσπον ἰκέσθαι,
Πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον δέμμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσθαι,
Κεῖρα δαΐ τε κόμην· ἐπεὶ ἔμ' ἔτι δαΐτερον ὦδε
Ἰξετ' ἄχος κραδίην, ὅφρα ζωῶσι μέλειω.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν νῦν συγερῇ πειθόμεθα δαίρι·
Ἡῶθεν δ' ὄτρυνον, ἀναξ ἀνδρῶν Αἰγαμέμνον,
Υἱὸν τ' ἀξέμμεναι, παρὰ τε χεῖν, ὥς ἐπιεικὲς 50
Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζῳφον ἠερόεντα·
Ὅφρ' ἦτοι τῷτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάμαλον πῦρ

Θᾶστον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπων).

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
 Εὐσυνδύως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσαντες ἕκαστοι
 Δάμνυντ'· ὃδ' ἐτι θυμὸς ἐδάετο δαίτῃς ἐκείνης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔνιο,
 Οἱ μὲν κακχείοντες ἔβαν κλισίῃνδε ἕκαστος·
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ Δινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Κεῖτο βαρυτενάχων, πολέσιν μὲν Μυρμιδόνεσσιν, 60
 Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
 Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματ' αὖ θυμῷ,
 Νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φάειμα γυῖα,
 Ἐκτορ' ἐπαΐσων περὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατρόκλῃος δειλοῖο,
 Πάντ' αὐτῷ μέγεθος τε καὶ ὄμματ' ἀλ' εἰκῆ,
 Καὶ φωνήν· καὶ τοῖα περὶ χροῖ' εἶματ' ἔειπε·
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·
 Εὖδεις, αὐτὰρ ἐμῖο λελασμένος ἔπλε, Ἀχιλλεῦ;
 Οὐ μὲν μὲν ζώνιος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόνιος· 70
 Θάπτε με ὀτρίταχιστα, πύλας αἶδαο περήσω.
 Τῆλέ με εἶργυσι ψυχὰς, εἶδωλα καμόντων,
 Οὐδέ με πως μίσγεσθαι ὑπὲρ πόσα μοῖο ἔωσιν·
 Ἀλλ' αὐτὸς ἀλάλημα ἂν ἄρυπυλὲς αἶδος δῶ.
 Καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· ὃ γὰρ ἔτ' αὐτίς
 Νίσσομαι ἐξ αἶδαο, ἐπὶν με πύρρος λελάχηε.
 Οὐ μὲν γὰρ ζωοὶ γε φίλων ἀπάνδθεν ἑταίρων
 Βελάς ἐξ ὀμῶν βελάσομαι· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 Ἀμφέχανε συγερῇ, ἥπερ λάχε γεινόμενον περ·
 Καὶ δέ σ' αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
 Τείχει ὑπὸ Τρώων ἀνηγνέων ἀπολέσθαι.
 Ἄλλο δέ τοι ἔρέω καὶ ἐφήσομαι, αἴ κε πύθηαι,
 Μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνδθε τιθήμεναι ὅς ε', Ἀχιλλεῦ.

Ἀλλ' ὁμῶς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 Εὐτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Οπώνιος
 Ηγαῖον ὑμέτερόνδ', ἀνδροκλασῆς ὑπὸ λυγρῆς,
 Ημαῖ τῷ, ὅτε παῖδα καλέκλανον Ἀμφιδάμαντος,
 Νήπιος, ἐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀσραγάλοισι χολωθείς·
 Εἴθ' αὖ με δέξ' ἄμμος ἐν δώμασιν ἰωπότα Πηλῆς,
 Εἰς τρέφε' ἑνδυκῶς, καὶ σὸν θειράποντ' ὀνόμηνεν· 90
 Ὡς δὲ καὶ ὅσ' ἄρα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
 Χρύσεος ἀμφιφορῆς, τὸν τοι πόρε πόντια μήτηρ.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Τίπτε μοι, ἡθεὶς κεφαλῇ, δεῦρ' εἰλήλυσθας,
 Καὶ μοι ταῦτα ἕκασ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Πάνη μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὥς σὺ κελεύεις.
 Ἀλλὰ μοι ἄσπον γῆθι· μίνυθά περ ἀμφιβαλόντε
 Ἀλλήλους, ὀλοοῖο τέλαρ πώμεθα γόοιο.

Ὡς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
 Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἥν τε καπνὸς, 100
 Ὡχετο τέριγγα· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 Χερσὶ τε συμπλατ' ἀγῆσεν, ἔπος τ' ὀλοφυδὸν ἔειπεν·

ὦ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν αἶδ' αὖ δόμοισι
 Ψυχὴ καὶ εἶδωλον, αὐτὰρ φρένες ἐκ ἐνὶ πᾶμπαν·
 Πανυχίη γὰρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
 Ψυχὴ ἐφεισθήκει γόωσά τε, μυρομένη τε,
 Καὶ μοι ἕκασ' ἐπέτελλεν· εἴκλω δὲ θέσκελον αὐτῷ.

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμέρον ὥρσε γόοιο·
 Μυρομήνοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως
 Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. Ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
 Οὐρῆας τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας, ἄξέμεν ὕλην,
 Πάνηλοθεν ἐκ κλισίων· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἰσθλὸς ἄρῳρει
 Μηριόνης, θειράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενεύς.
 Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,

Σειράς τ' ἀπλήκτους· πρὸ δ' ἄρ' ἔρῃες κίον αὐτῶν·
 Πολλὰ δ' ἀνάγλα, κάτανγλα, πάρανλά τε, δόχμιά τ' ἦλθον·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἰδης,
 Αὐτίκ' ἄρα δρυὺς ὑφικόμυες ταναήκει χαλκῶ
 Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταῖ δὲ μεγάλα κηυπέυσαν
 Πίπλον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσοντες Ἀχαιοί, 120
 Εκδεον ἡμιόνων, ταῖ δὲ χθόνα ποσσὶ δαεῦντο,
 Ελδόμενα πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
 Πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτρὺς φέρον· ὥς γ' ἀνώγει
 Μυριόνης, Δεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος·
 Καδδ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπιχερᾶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεύς
 Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἥριον, ἥδε οἱ αὐτῶ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπερον ὕλην,
 Εἶατ' ἄρ' αὖθι μέροντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλαισε,
 Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζευῆσαι δ' ὑπ' ὅχεσφιν ἕκασον 30
 Ἰωπυς· οἱ δ' ὤρνυστο, καὶ ἐν τᾷ χέσφιν ἔδυνον.
 Ἀν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραβάται, ἡνίοχοί τε·
 Πρόθε μὲν ἰωπῆες, μέλα δὲ νέφος εἶπελο περὶ ζῶν,
 Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
 Θριξὶ δὲ πάντῃ νέκυν καλαίνουσιν, ἃς ἐπέβαλλον
 Κεῖρόμενοι· ὅπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεύς
 Ἀχρῦμενος· ἑταρον γ' ἀμύμονα πέμπ' αἰῖδοσδε.

Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
 Κάτθεσαν· αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
 Ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς· 40
 Στάς ἀπάνσθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 Τὴν ῥα Σπερχεῖῳ ποταμῷ τρέφε τηλεθώσαν·
 Οχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 Σπερχεῖ, ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλῆς,
 Κεῖσέ με νοσήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Σοί τε κόμην κέρειν, ῥέξειν δ' ἱερὴν ἐκατόμβην·
 Πηνήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερᾶσειν
 Ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμνος βωμός τε θυήεις.
 Ὡς ἤρ' αὖθ' ὁ γέρον, σὺ δέ οἱ νόον ἐκ ἐτέλεσας.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἔνεομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 150
 Πάρος κ' ἠρώϊ κόμην ὀπάσασμι φέρεσθαι.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 Ὀῆκεν· τοῖσι δὲ παῶσιν ὑφ' ἥμερον ὦρσε γόοιο,
 Καὶ νῦν κ' ὀδυρομένοισιν ἔδω φάος ἡέλιοιο,
 Εἰ μὴ Ἀχιλλᾶς αἴψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παρασάς·
 Ἀτρεΐδῃ, (σοὶ γὰρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 Πείσοι) μύθοισι, γόοιο μὲν ἐστὶ καὶ ἄσπερ·
 Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 Ὀπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
 Κηδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἱ τ' ἀγοὶ ἄμμι μιδόνων. 60

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἵσας,
 Κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μύρον, καὶ νῆον ὕλην.
 Ποίησαν δὲ πυρὴν ἐκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θίσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.
 Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς
 Πρόωδε πυρῆς ἔδερὸν τε, καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 Δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγαθύμος Ἀχιλλᾶς
 Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρᾶν σώματα νῆει.
 Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, 70
 Πρὸς λέχεα κλίνων· πείσοντας δ' ἐριαύχενας ἴσπας
 Εὐσυνδύως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα σοναχίζων.
 Ἐννέα τῶν γε ἀνακτῶν τραπεζῆες κύνες ἦσαν,
 Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
 Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων ἡέας ἐδὼλκας,
 Χαλκῶ δ' ἡϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδε' ἔργα·

Εν δὲ πυρὸς μῦθος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιο.
 Ω μωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισι·
 Πάνηα γὰρ ἦδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέσον.

180

Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων ἡέας ἑοδλῆς,
 Τὺς ἅμα σοι πάντας πῦρ ἑοδίει· Εὐλορα δ' ἔτι
 Δάσω Πριαμίδην πυρὶ δαπνέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' ἔκυνες ἀμφεπένοιο·

Ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 Ἡμάλα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῆεν ἐλαίῳ,

Ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρύφοι ἐλκυσάζων·

Τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἦγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων

Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χώρον ἅπανηα,

Ὅσον ἐπείχε νέκυς, μὴ πρὶν μῦθος ἡελίοιο

90

Σκήλη ἀμφὶ περὶ χροῶ ἵνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.

Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλε ἐκαίετο τεθνηῶτος·

Εὐθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,

Στάς ἀπάνδθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,

Βορρῇ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέχετο ἱερὰ καλά·

Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαι, λιτάνδειν

Ελθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖαι το νεκρὸν,

Υλὴ τ' ἐσδαίοιο καήμεναι· ὣκέα δ' Ἴρις

Ἀράων αἶψα μελάγγελος ἦλθ' Ἀνέμοισιν.

Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσσαέος ἀθρόοι ἔνδον

200

Εἰλαπίνην δαίνυντο· θένεσα δὲ Ἴρις ἐπέστη

Βηλῶ ἐπὶ λιθέῳ· τοὶ δ' ὥς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,

Πάνηες ἀνήϊξαν, κάλεον δὲ μιν εἰς ἑκάστος·

Ἡ δ' αὖθ' ἔξεδα μὲν ἀνῆνατο, εἶπε δὲ μῦθον·

Οὐχ ἔδος· εἶμι γὰρ αὐθις ἐπ' Ωκεανοῖο ῥέεθρα,

Λιθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἐκατόμβας

Ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μελαδάσσομαι ἰρῶν·

Ἀλλ' Ἀχιλλῆος Βορέην ἥδ' ἑ Ζέφυρον κελαδαινὸν
 Ελθεῖν ἀράται, καὶ ὑπὶ χεῖ' ἱερὰ καλὰ,
 Οφρα πυρὴν ὄρηι καὶ ἡμῶν, ἣ ἔνι κῆϊται
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀνασενάχουσιν Ἀχαιοί.

210

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἶπ' ὅς' ἀπεβίβαστο· τοὶ δ' ὀρέοντο
 Ἡχῇ θεασασίη, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
 Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον αἰμῶνα· ὦρτο δὲ κύμα
 Πνοῇ ὑπὸ λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἐκέοδον,
 Ἐν δὲ πυρὴ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῖς πῦρ·
 Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
 Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκύς Ἀχιλλῆος
 Χρυσέῃ ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
 Οἶνον ἀφυσόμηνος χαμάδις χέει, δεῦε δὲ γαῖαν,
 Ψυχὴν κικλήσκων Πάτροκλῆος δειλοῖο.
 Ὡς δὲ πατὴρ ἔπαυδος ὀδύρε' ὅσέα καίων
 Νυμφίῃ, ὅσε θανὼν δειλὸς ἀκάχησε τοκῆας·
 Ὡς Ἀχιλλῆος ἐτάροιο ὀδύρετο ὅσέα καίων,
 Ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῇν, ἀδινὰ σοναχίζων.
 Ἡμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι, φῶς ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 Ὀν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλα κίδνα' Ἡώς,
 Τῆμος πυρκαϊῇ ἐμαραίνετο, πῦρ σάλο δὲ φλόξ.
 Οἱ δ' Ἀνεμοὶ πάλιν αὖτις ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι,
 Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔερεν, οἰδμαλί θυῶν.
 Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιαθεῖς,
 Κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρεσεν.
 Οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγέρεοντο,
 Τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δῶπος ἔγειρεν·
 Ἐξέτο δ' ὀρθωθείς, καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι, ἀριστῆες Παναχαῶν,
 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῇν σθέσατ' αἴθοπι οἴνω
 Πᾶσαν, ὅπως οὖν ἐπέχε πυρὸς μῦθος· αὐτὰρ ἔπειτα

20

30

Οσέα Πατρόκλοιο Μενοισιάδαο λέγωμεν,
 Εὖ διαγινώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκ'·
 Ἐν μέσῃ γὰρ ἔκειτο πυρρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνδρες
 Ἐχάλην καίοντ' ἐπιμίξ' ἴωποι τε καὶ ἄνδρες·
 Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
 Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν αἶδι κἀθωμα·
 Τύμβον δ' ἔμ' μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
 Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἐπεῖτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 Εὐρύνθ' ὑψηλὸν τε τιθήμενα, οἳ κεν ἐμεῖο
 Δάττεροι ἐν νήεσι πολυκλήϊσι λίπησθε.

240

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδῶκεϊ Πηλείωνι·
 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν ἄποθι οἶνω,
 Οασον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρῃ·
 Κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐννέος ὀσέα λαοῖα
 Ἀλλεγον ἐς χρυσῆν φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν·
 Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἱανῶ λιτὶ κάλυψαν·
 Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμειλιά τε περβάλοντο
 Ἀμφὶ πυρρῇ· εἶθαρ δὲ χυλὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχσαν
 Χδάντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Αὐτῷ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν ἄρυν ἀγῶνα·
 Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
 Ἰσπυες θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
 Ἡδὲ γυναικας εὐζώνους, πολίον τε σίδηρον·
 Ἰσπεῦσιν μὲν πρῶτα ποδῶκεσιν ἀγλὰ ἄεθλα
 Οἷκε, γυναικας ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδῆαν,
 Καὶ τρίποδ' ὠτῶντα δύω καμεικοσίμελλον,
 Τῷ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἴωπον ἔθηκεν
 Εξέτε, ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυένσαν·
 Αὐτὰρ τῷ τρίῳ τῷ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
 Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λακὸν ἔτ' αὐτως·
 Τῷ δὲ τέλῳ τῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·

50

60

Πέμπτῳ δ' ἀμφίθελον φιάλῃν ἀπύρῳλον ἔθηκε·
στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

270

Ἀτρεΐδῃ τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
Ἰωπῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλοῖσιν Ἀχαιοί,
ἦτ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φεροίμην.
Ἰσε γὰρ, ὅσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον Ἴωποι·
Ἀθάνατοί τε γὰρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτὰς
Πατρὶ ἐμῷ Πηληϊ, ὃ δ' αὐτ' ἐμοὶ ἐβγυάλισεν.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μῦθῳ, καὶ μῶνυχες Ἴωποι·
τοῖς γὰρ ὀδύνης ἐδλὼν ἀπώλεσαν ἠϊνόχοιο
Ἠπίῳ, ὃς σφῶϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαμον
Χαλῶν κατέχευε, λούσας ὕδασι λελῶ.
Τῶν τῷ γ' ἐσαότες πυνθείλον, ἔδει δέ σφιν
Χαῖται ἐρηρέδα), τῷ δ' ἔσασιν ἀχνημῶν κῆρ·
Ἄλλοι δὲ σέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅσις Ἀχαιῶν
Ἰωποισὶν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.

80

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ταχέες δ' Ἰωπῆες ἔγερθεν·
ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐμήλος,
Ἀδμήτῃ φίλος υἱός, ὃς Ἰωποσύνη ἐκέκατο·
τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃς ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
Ἰωπῆες δὲ Τρῶες ὕπαγε ζυγόν, ἕς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπέξεσάωσεν Ἀπόλλων·
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδῃς ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος,
Διοχρῆς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἠγάγῃ ὠκείας Ἰωπῆες,
Αἴθην τὴν Ἀγαμέμνονέν, τὸν ἑὸν τε Πόδαργον·
τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀλχισιάδης Εἰέπωλος
δῶρ, ἵνα μή οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἰλιον ἠνεμόεσαν,
Ἀλλ' αὐτῷ τέρποιστο μῦθον· μέγα γὰρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, νῆεν δ' ὄγ' ἐν ἀρυχόρῳ Σικυῶνι·
τὴν ὄγ' ὑπὸ ζυγὸν ἠγε μέγα δρόμῳ ἰχανόωσαν·

90

300

Αντίλοχος δέ, τέταρτος εὐτρίχας ὠπλίσαντ' ἴσπερ,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἀνακτος
 Τῷ Νηληϊάδῃ· Πυληγῆυές δέ οἱ ἴσποι
 Ωκύποδες φέρον ἄρμα· παῖδ' δέ οἱ ἄλχι παρασὰς
 Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῶ·

Αντίλοχ', ἦτοι μὲν (εἰ νέον περ ἔοντ' ἐφίλησαν
 Ζᾶς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἰσποσύνας ἐδίδαξαν
 Παντοίας· τῷ κέν (εἰ διδασκέμεν ἔτι μάλα χρεώ.
 Οἶδα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσέμεν· ἀλλὰ τοι ἴσποι
 Βάρδιςιοι θείειν, τῷ τ' οἶω λοίγι' ἔσεσθαι· 310
 Τῶν δ' ἴσποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, ὕδ' μὲν αὐτοὶ
 Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτῷ μητίσασθαι.
 Αλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
 Παντοίην, ἵνα μή (εἰ παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
 Μῆτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἢ βίηφι·
 Μῆτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 Νῆα δοῖν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
 Μῆτι δ' ἠνίοχος περιγίνεῖ) ἠνίοχοιο.
 Αλλ' ὅς μὲν δ' ἴσποισι καὶ ἄρμασιν οἷσι πεποιθώς,
 Αφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσῃ) ἔνθα καὶ ἔνθα, 20
 Ἰσποι δὲ πλανόων) ἀνὰ δρόμον, ὕδ' κατίζει·
 Ος δέ κε κέρδεα εἶδῃ, ἐλαύνων ἥσοντας ἴσπεις,
 • Αἰεὶ τέρμ' ὀρόων, σρέφει ἐλγύθεν, ὕδ' ἐλθέι,
 Οὔπως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν·
 Αλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν πρῶτον δακδαί.
 Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, ὕδ' (εἰ λήσει·
 Ἔσθικε ξύλον αὖτον, ὅσον τ' ὄργῃ, ὑπὲρ αἴης,
 Ἡ δρυὸς, ἢ πάλκης, τὸ μὲν ἢ καλαπύθε) ὄμβρῳ·
 Λαῖε δὲ τῷ ἐκάτερθεν ἐρηρέδα) δύο λακῶ,
 Ἐν ξυνοχῆσιν ὁδῷ· λῆϊος δ' ἰσπόδρομος ἀμφί· 30
 Ἡ τὰ σῆμα βροτοῖο πάλῃ καλαβεινῶτος,

Η τὸ γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ παλαιοῖσιν ἀνθρώπων,
 Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Τῷ σὺ μάλ' ἐλχρίμψας, ἐλάαν χεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους·
 Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκῳ ἐνὶ δίφρῳ,
 Ἡκ' ἐπ' ἀρισερά τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 Κένσας ὁμοκλήσας, εἷξά τέ οἱ ἡνία χερσίν.
 Ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀρισερὸς ἐλχριμφήτω,
 Ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσῃ) ἄκρον ἰκέσθαι
 Κύκλῳ ποιησοῖο· λίθῳ δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
 Μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατὰ δ' ἄρματα ἄλλης·
 Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλελχεῖν δέ (οἱ αὐτῷ
 Εἴσε)· ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι·
 Εἰ γὰρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,
 Οὐκ ἔδ', ὅς κ' ἐλῃσι μέγα λυγρός, ὃ δὲ παρέλθῃ·
 Οὐδ' εἰ κεν μέλοπιθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
 Ἀδρήσῃ ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γῆρος ἦεν,
 Ἡ τὸς Λαομέδοντος, οἷ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοῖ.

340

Ὡς εἰπὼν Νέστωρ Νηλεΐος ἄψ' ἐνὶ χώρῃ
 Ἔζετ', ἐπεὶ ὃ παρδὶ ἐκάσθ' εἴρατ' εἶπε.
 Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτρίχας ὠπλίσσας ἵππους.
 Ἀνδ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρῳ ἐβάλοντο·
 Πᾶλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστωρίδαο
 Ἀντιόχῳ· μέγα τόνδ' ἔλαχε κρείων Εὐμήλος·
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δουρικλείδης Μενέλαος·
 Τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
 Τυδείδης, ὃς ἄριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
 Στάν δὲ μέλασσοι χεῖ· σήμινε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς,
 Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶπεν
 Ἀντίθεον Φοῖνικα, ὁπάονα παλῶς ἰοῖο,
 Ὡς μεμνέσθω δρόμος, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.
 Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἔειραν,

50

60

Πέπληγόν θ' ἱμάσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
 Εὐρυμήδως· οἱ δ' ὦκα διέπρησον πεδίοιο,
 Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ σέρνοισι κονίη
 Ἰσατ' αἰερομήνη, ὥς νεφός, ἢ Δυέλλα·
 Χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο·
 Ἀρμαῖα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πείλνατο πικροβελείῃ,
 Ἀλλοτε δ' αἰξασκε μέληορα· τοῖ δ' ἐλαΐηρες
 Ἔσασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάσθ' 370
 Νίκης ἱερμύων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
 Ἴωποις, οἱ δ' ἐπέτοστο κονίοντες πεδίοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύμαλον τέλεον δρόμον ὠκέες Ἴωποι
 Ἀψ' ἐφ' αἰλὸς ποσιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάσθ'
 Φαίνεται, ἄφαρ δ' Ἴωποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 Αἰ Φηρηιάδαο ποδώκεες ἔκφερον Ἴωποι.
 Τὰς δὲ μελεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες Ἴωποι
 Τρώϊοι· ὕδ' τι πολλὸν ἀνὰ θ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐβγύς·
 Αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβητομήδοισιν ἐκλῖν.
 Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετ' ἄφρενον, ἄρ' ἔε τ' ὦμα, 80
 Θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καλαθέει περὶ ἰαθῆν·
 Καὶ νύ κεν ἢ παρέλασ', ἢ ἀμφήρισον ἔθηκεν,
 Εἰ μὴ Τυδέος ἦϊ κλέεσσατο Φοῖβος Απόλλων,
 Ὅς γὰρ οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωρομήδοις,
 Οὐνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μάλλον ἰστάς,
 Οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν, ἀνὰ κέντροιο θέοντες.
 Οὐδ' ἄρ' Αθηναίην ἐλεφθράμμος λάθ' Απόλλων
 Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μελέεσσι ποιμήνα λαῶν·
 Δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μένος δ' Ἴωποισὶν ἐνήκεν. 90
 Ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτῃ υἱὸν κοτέεσ' ἐβεβήκει,
 Ἴωπειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἳ δὲ οἱ Ἴωποι
 Ἀμφὶς ὅθ' δραμέτην, θυμὸς δ' ἐπὶ γᾶαν ἐλύσθη.

Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίωθη,
 Αἰκῶνάς τε περιδρύφθη, σόμα τε, ῥῖνάς τε,
 Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δέ οἱ ὅσπερ
 Δακρυόφιν πλῆθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔχειο φωνή.
 Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 Πολλὸν ἤν' ἄλλων ἐξάλμυρος· ἐν γὰρ Αθήνῃ
 Ἰωποῖς ἦκε μῦθος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
 Τῷ δ' ἄρ' ἔπ', Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλειο παῖρὸς ἑοῖο.

400

Εμβήλον, καὶ σφῶϊ τιταμένην ὀτρίλ᾽ ἄχιστα.
 Ἥτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν ἔτι κελεύω
 Τυδείδῃ ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Αθήνῃ
 Νῦν ὥρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
 Ἰωπυς δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνειε, μηδὲ λίπητοδον,
 Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεσχεῖν καλαχάῃ
 Αἴθῃ, θῆλυς ἔϋστα· τίη λείπεσθε, φέρισοι;
 Ὡδὲ γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τελεεσμήνον ἔστα·
 Οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμήνι λαῶν
 Εὐσεΐ, αὐτίκα δ' ὕμμε καλακλενεῖ ὀξείῃ χαλκῷ,
 Αἴη' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
 Ἀλλ' ἐφομαρσῖτον, καὶ σῶδ' ἄδελον ὀτρίτ᾽ ἄχιστα·
 Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἥδ' ἐνοήσω,
 Στεινωτῶ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· ἔδ' ἐ με λήσει.

10

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν
 Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
 Στῆνος ὁδῷ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μνηχάρμης·
 Ρωχμὸς ἦν γαῖης, ἥ χειμέριον ἄλ' ἐν ὕδωρ
 Εἰζέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
 Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἀμάροχιάς ἀλεείνων.
 Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
 Εκλὸς ὁδῷ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν·

20

Ατρείδης δ' ἔδδαισε, καὶ Ἀντίλοχον ἐγεγώνη·

Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἰσπάξαι· ἀλλ' ἀνεχ' ἴσπυς·
 Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' ἄρυσίρην παρελάσσεις·
 Μήπως ἀμφοτέρως δηλήσεται, ἄρμασι κύρσας.

Ὡς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,
 Κένιρῳ ἐπισπέρχων, ὥς ἐκ αἰὸνι εἰοικώς. 430

Οὔσα δὲ δίσκῳ ἔρα καλωμαδίῳιο πείλον',
 Οντ' αἰζήτος ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἥβης,
 Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἳ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 Ατρείδῃ· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
 Μήπως συλκύρσειαν ὁδῶ ἐνὶ μώνυχες ἴσποι,
 Δίφρως τ' ἀντρεφέειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
 Ἐν κονίησι πᾶσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

Τὸν καὶ νεκείων περσέφει ξανθὸς Μενέλαος·

Ἀντίλοχ', ὅστις σείο βροτῶν ὀλωότερος ἄλλος·
 Ἐρρ', ἐπεὶ ὅς ἐτυμόν γε φάμεν πεπνύδαμ Ἀχαιοί. 40
 Ἀλλ' ὅ μὲν ἔδ' ὥς ἄτερ ὄρεα οἴσῃ ἄεθλον.

Ὡς εἰπὼν, ἴσποισιν ἐκέκλειο, φώνησέν τε·
 Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἔσασθον ἀχινυμένῳ κῆρ·
 Φθήσον' ὅ τ' οἴσι πόντος καὶ γῆνα καμόνισα,
 Ἡ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβον' νεότητος.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἀνακλῶν ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφίσιν ἄλχι γῆρόνισο.

Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
 Ἰσπυς, τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίῳιο.
 Πρῶτος δ' Ἰδομενίδης, Κρητῆρ' ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἴσπυς· 50
 Ἡστὸ γὰρ ἐκλὸς ἀγῶνος ὑπέρβιος ἐν περιωπῇ·
 Τοῖο δ' ἀνδρὲν ἐόντος, ὁμοκλήϊρος ἀκῆσας
 Εἴγω· φράσασθαι δ' ἴσπον ἀριπρεπέα πρὸς χολίαι,
 Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοίνιξ ἦν, ἐν δὲ μείωπῳ
 Λάκκον σῆμ' ἐτέτυκτο περὶ τροχόν, ἥντε μήνη·

Στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ω φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἷος ἐγὼν ἴππους αὐγάζομαι, ἢ καὶ ὑμεῖς;
Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἴπποι,
Ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλετο· αἳ δὲ πρὸς αὐτῷ
Ἐβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἳ κῆσέ γε φέρτεροι ἦσαν·
Ἦτοι γὰρ τὰς πρῶτας ἴδον περὶ τέρμα βαλέσας,
Νῦν δ' ἔπω δύναμαι ἰδέειν, πάντῃ δέ μοι ὄσσε
Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπληνέλον εἰσορόωντι·
Ἡὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, ὅδε δυνάστη
Εὖ χεθέειν περὶ τέρμα, καὶ ἐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
Εἴθα μιν ἐκπεσέειν ὁῖω, σὺν δ' ἄρμαλα ἄξαι·
Αἱ δ' ἐξηρώσαν, ἐπεὶ μῦθος ἔλλαβε θυμόν.
Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὑμεῖς ἀνασάδον· ὃ γὰρ ἔγωγε
Εὖ διαγινώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸς γῆρεν, μέλα δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει
Τυδεὺς ἰπποδάμης υἱός, κρατερὸς Διομήδης.

460

70

Τὸν δ' ἀχρῶς ἐνέκλιπεν Οἰλῆος ταχύς Αἴας·
Ἰδομνεῦ, τί πάρος λαβρῆσαι; αἳ δὲ τ' ἀνέθεν
Ἰπποὶ ἀερεσίποδες πολέος πεδίῳ διέντο·
Οὔτε νεώτατός ἐστι μετ' Ἀργείοισι τοσῦτον,
Οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκετο ὄσσε·
Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρῆσαι· ὅδε τί (εἰ χρὴ
Λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
Ἰπποὶ δ' αὖτε ἔασι παροίτεροι, αἳ τὸ πάρος περ,
Εὐμήλες, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὐληρα βέβηκε.

80

Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῆρ' ἀγὸς ἀντίον ἦνυδα·
Αἴαν, νείκει ἄρισε, κακοφραδὲς, ἅλλα τε πάντῃ
Δάειν Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περὶδῶμεθον, ἢ ἐλέβητος·
Ἴσπρα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομην ἄμφω,

Ὠπότ' ἐραυ' ἔωθ' ἴωποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.

Ὡς ἔφατ'· ὦρνυτο δ' αὐτίκ' Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
 Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·
 Καὶ νῦ κε δὴ παύσῃς ἔτ' ἔρις ἤν' ἀμφοτέροισιν, 490
 Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·

Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθαι ἐπέεσσι,
 Αἴαν, Ἰδομενεὺ τε, κακοῖς· ἐπεὶ ὕδ' ἔοικε·
 Καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὃ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
 Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσπορεύεσθε
 Ἰωπυς· οἱ δὲ τάχ' αὐτοῖ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 Ἐνθαδ' ἐλεύσοντο· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
 Ἰωπυς Ἀργείων, οἱ δεύτεροι, οἳ τε πάροισιν.

Ὡς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα χεδὸν ἦλθε διώκων,
 Μάσι δ' αἶν' ἔλαυνε καλῶμαδόν· οἱ δὲ οἱ ἴωποι 500
 Ὑψὸς ἀερέσθην ῥίμῃ παρῆσαντε κέλευθον·
 Αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ραθάμιγες ἔβαλλον·
 Ἀρμάλα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασιγέρῃ τε,
 Ἰωποῖς ὠκυπόδεσσι ἐπέτρεχον· ὕδ' ἐτε πολλὰ
 Γίνετ' ἐπισώτρων ἀρμάροχον καλὸπιδεν
 Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ πειρᾶσθαι παρῆσαντε
 Στῇ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολλὸς δ' ἀνεκίχεν ἰδρῶς
 Ἰωπων, ἕκ τε λόφων καὶ ἀπὸ σέροιο χαμᾶζε.
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 Κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα πρὸς ζυγόν· ὕδ' ἐμάτησεν 10
 Ἰφθίμος Σθένης, ἀλλ' ἐστυμνῶς λάβ' ἄεθλον·
 Δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
 Καὶ τρίποδ' ὠπώνηα φέρειν· ὃ δ' ἔλυνεν ὑφ' ἴωπυς.
 Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηληϊὸς ἤλασεν ἴωπυς,
 Κέρδεσιν, ὅτι τάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον·
 Ἀλλὰ καὶ ὥς Μενέλαος ἔχ' ἐβγύθεν ὠκείας ἴωπυς·
 Οἶον δὲ τροχῷ ἴωπος ἀφίσσας, ὅς ῥά τ' ἀνακλᾷ

Ελκυσεν πεδίοιο τίλαινόμμος σὺν ὄχεσφιν,
 Τῷ μὲν τε φάυνσιν ἐπισώτρων τρίχες ἄκραι
 Οὐράων, ὃ δέ τ' ἄλχι μάλα τρέχει, ὕδ' ἐτι πολλή 520
 Χώρῃ μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο Δείονος.
 Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Αντίλοχοιο
 Λαίπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκυρα λείπειτο,
 Ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μῆκος ἢ
 Ἴσπυ τῆς Αγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης.
 Εἰ δέ κ' ἐτι περὶ ῥω γῆρ' οὐδ' ὁδὸς ἀμφοτέρωσι,
 Τῷ κέν μιν παρέλασ', ὕδ' ἀμφήρισον ἔθηκεν.
 Αὐτὰρ Μηριόνης, Φεράπων εὖς Ἰδομηνῆος,
 Λαίπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δερὸς ἐρωήν.
 Βάρδοιοι μὲν γὰρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες Ἴπποι, 30
 Ηκίτος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 Υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο Πανύσαλος ἦλυθεν ἄλλων,
 Ελκων ἄρμαλα καλὰ, ἐλαύνων περὶ σποδὸν Ἴσπυς.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ὤκλειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 Στάς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
 Λοῖδοτος ἀνὴρ ὦρις ἐλαύνει μώνυχας Ἴσπυς.
 Ἀλλ' ἄγε δή οἱ δῶμ' αἶθλιον, ὥς ἐπιεικὲς,
 Δάτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέω Τυδέος υἱός.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευε·
 Καὶ νῦν κέν οἱ πόρρον Ἴσπον, ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί, 40
 Εἰ μὴ ἄρ' Αντίλοχος, μεγαθύμῃ Νέστορος υἱός,
 Πηλείδην Ἀχιλλῆα δίκη ἡμίφατ' ἀνασάς.
 Ὡς Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶψα τελέσῃς
 Τῷτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι αἶθλον,
 Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρμαλα καὶ ταχέ' Ἴσπω,
 Αὐτὸς τ' ἐσθλὸς εἶν· ἀλλ' ὥφελεν ἀθανάτοισιν
 Εὐχεσθαι, τό κεν ἔτι Πανύσαλος ἦλθε διώκων·
 Εἰ δέ μιν οἰκλείρεις, καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 Vol. 2. G g

Εσι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολλὺς, ἔσι δὲ χαλκός,
 Καὶ πρῶτατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαί, καὶ μώνυχες ἵπποι· 550
 Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμῳ καὶ μείζον ἄεθλον,
 Ἡὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' ἀνήσωσιν Ἀχαιοί.
 Τὴν δ' ἐγὼ κ' ὀδώσω· περὶ δ' αὐτῆς περὶθῆτω
 Ἀνδρῶν, ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χεῖρεσι μάχεσθαι.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 Καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἀντίλοχ', εἰ μὴ δὴ με κελδεῖς οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλῳ ἐπιδύναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσω·
 Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀσεροπαῖον ἀπνύρων,
 Χάλκεον, ᾧ πᾶσι χεῖμα φαεινὸν κασιγέροιο
 Ἀμφιδεδίτῃ· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἐσσι.

60

Ἡ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευεν ἑταίρῳ
 Οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὁ δ' ὥχετο, καὶ οἱ ἔνεικεν·
 Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
 Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχνύων,
 Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξ
 Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευεν
 Ἀργεῖς· ὁ δ' ἔπειτα μένῃδα ἰσόθεος φῶς·

Ἀντίλοχε, πρῶτον πεπνυμένος, ποῖον ἔρεξας;
 Ἡ χυνας μὴ ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
 Τὴς σὺς πρῶτε βαλὼν, οἱ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
 Ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 Εἰ μέσον ἀμφοτέροισι δικάσασθε, μὴδ' ἐπ' ἀρωγῇ·
 Μήποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ἀντίλοχον ψάδεσσι βηισάμενος Μενέλαος
 Οἷχεν ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
 Ἴπποι, αὐτὸς δὲ κρείστων ἀρετῇ τε, βίῃ τε.
 Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' ἔτινα φημί

70

Ἄλλον ἐπιπλήξεν Δαναῶν· ἰθὺς δ' ἔσται·
 Ἀντίλοχ', αἶ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ἥ δέμις ἐστὶ,
 Στάς ἴππων παρ᾽ αἰοῖτο καὶ ἄρματός, αὐτὰρ ἱμάσθην
 Χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ἥ περ τὸ παρ᾽ αἰοῖτο ἔλαυνες,
 Ἰππων ἀψ' ἄμμος, γαήροχον ἔννοσίγαιον
 Ομνυθι, μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα παρ᾽ αἰοῖτο.

580

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος παρ᾽ αἰοῖτο ἔννοσίγαιον·
 Ἀνχεο νῦν, πολλὸν δ' ἔγωγε νεώτερός εἰμι
 Σείτο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ παρ᾽ αἰοῖτο καὶ ἄρματός.
 Οἶδ', οἶα νέεσσι ἀνδρὸς ὑπερβασίᾳ τελέεσσι·
 Κραπνιότερος μὲν δ' ἔσται νόος, λεπτή δέ τε μῆτις·
 Τῷ τοι ἐπιπλήτω κραδίη· ἴππον δέ τοι αὐτὸς
 Δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο
 Μείζον ἀπατήσεις, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δῶνα
 Βυλοῖμην, ἥ σοί γε, διοτρεφές, ἥματι πάντῃ
 Εὐθυμῆ παρ᾽ αἰοῖτο, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλίστρος.

90

Ἡ ῥα, καὶ ἴππον ἄγων μεγαθύμῃ Νέστορος υἱὸς
 Ἐν χεῖρας τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
 Ἰάνθη, ὥσπερ τε παρ᾽ αἰοῖτο σαχύνεσσιν ἔερση
 Ληΐα ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρματα·
 Ὡς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς Ἰάνθη·
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

600

Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείζομαι αὐτὸς,
 Χωρόμμος· ἐπεὶ ἔτι παρ᾽ αἰοῖτο, ὃδ' αἰσίοφρων,
 Ἡδὲ πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 Βέλερον αὖτ' ἀλέαδας ἀμείνονας ἡπεροπείδων·
 Οὐδ' ἔσται μετὰ χ' ἄλλος ἀνὴρ παρ᾽ αἰοῖτο Ἀχαιῶν,
 Ἀλλὰ σὺ δ' ἄρ' ὅλῃ ἔπαυες, καὶ ὅλῃ ἐμόγησας,
 Σὺς τε παρ᾽ αἰοῖτο ἀγαθός, καὶ ἀδελφεός, εἵνεκ' ἐμείο·
 Τῷ τοι λισσομένη ἐπιπείσομαι, ἥδ' ἐπὶ ἴππον
 Δώσω, ἐμὴν παρ᾽ αἰοῖτο· ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε,

10

Ὡς ἐμὸς ἔπολε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

Ἡ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρω
Ἰωπον ἄγειν· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανώωϊα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαν' ἅ
Τέτραλος, ὥς ἔλασεν· πέμπλον δ' ὑπελείπετ' ἄθλον,
Ἀμφίθεος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παρὰ σάς·

Τῇ νῦν, καὶ σοὶ τῆτο, γέρον, κειμήλιον ἔσω,
Πατρόκλοιο τάφῳ μνήμ' ἐμμεναι· καὶ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
Οὔφει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄθλον 620
αὐτως· καὶ γὰρ πού γε μαχήσεαι, ὕδ' ἐπαλάσεις,
οὐδέ τ' ἀκονίσῃ ἐνδύσεαι, ὕδ' ἐπώδεσι
Θάσσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγεται.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πειρώμεναι προσήυδα·

καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
οὐ γὰρ ἔτ' ἐμπεδα γῆα, φίλος, πώδες, ὕδ' ἐτε χεῖρες
Ὀμῶν ἀμφοτέρωθεν ἐπαύσσοιτο ἐλαφραί.
εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδος εἴη,
Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπρον Επειὸν 30
Βηπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄθλα·
ἐνθ' ἔστις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ ἥνέτ', ἔτ' ἄρ' Επειῶν,
οὐτ' αὐτῶς Πυλίων, ἔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
Πύξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἠρόπος υἱόν·
Ἀλκαῶν δὲ πάλῃ Πλάτωνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
Ἰφικλον δὲ πώδεσι παρὲδραμον, ἰσθλὸν ἐόντα·
Δαρι δ' ὑπερέβαλον Φυλῆά τε, καὶ Πολύδωρον.
οἷοισιν μ' ἴσποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
πλήθει πώδε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφιν λείπετ' ἄθλα. 40
οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὃ μὲν ἐμπεδον ἠνιόχευεν,

Εμπεδον ἠνιόχῳ, ὃ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 Ως ποτ' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀνλιοῶντων
 Εργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
 Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσιν.

Αλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἐταῖρον ἀέθλοισι κλερεΐζε.
 Τῷτο δ' ἐγὼ πρῶφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,

Ὡς μὲ αἰὲ μέμνησαι ἐνέος· ὃ δὲ (εὖ) λήθω,

Τιμῆς ἧσέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.

Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μνησκειά δοῖεν.

650

Ὡς φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν

ὦχετ', ἐπεὶ πάντ' ἄνιον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.

Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·

Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων καλέδῃσ' ἐν ἄγωνι

Εξέτε, ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·

Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·

Στῇ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ατρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,

Ἄνδρες δύο περὶ τῶνδε κελδομένο, ὥπερ ἀρίσω,

Πυξὶ μάλ' ἀναχομφύω πεπληγέμεν· ὧ δέ κ' Ἀπόλλων 60

Δῶν καμμοσίην, γνῶσσι δὲ πάντες Ἀχαιοί,

Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεώδω·

Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἶσε) ἀμφικύπελλον.

Ὡς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε,

Εἰδὼς πυγμαχίης, ὑὸς Πανοπῆος Επειός·

Ἀφ' αὐτοῦ δ' ἡμίονον ταλαεργῷ, φώνησέν τε·

Ἄσων ἴτω, ὅσις δέπας οἶσε) ἀμφικύπελλον,

Ἡμίονον δ' ἔφημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,

Πυγμαχὴν νικήσαντ'· ἐπεὶ εὖχομαι εἶναι ἄριστος.

Ἡ δ' ἄλλος, ὅττι μάχης ἐπιδάομαι· ὃ δ' ἄρα πῶς ἦν 70

Ἐν πάντεσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γνέσθαι.

Ὡς δὲ γὰρ ἐξέρω, τὸ δὲ καὶ τελεσμένον ἔσται,

Ανικρὺ χροά τε ρήξω, σύν τ' ὅς' ἀράξω.
 Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μύοντων,
 Οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμνύτα.

Ὡς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐχθρόνιο σιωπῇ.

Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ισόθεος φῶς,
 Μηκισέως υἱός, Ταλαϊονίδαο ἀνακλῶς,
 Ὃς ποτὶ Θήβας ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 Εἰς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.

680

Τὸν μὲν Τυδείδης δερικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
 Θαρσύνων ἔπεισιν, μέγα δ' αὐτῷ βέλετο νίκην.
 Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 Δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτης βοὸς ἀγραυλοῖο.

Τῷ δέ, ζωσαμνύω βήτην ἐς μέσσην ἀγῶνα·
 Ἀνθα δ' ἀναχομνύω χερσὶ σιβαρῆσιν ἅμ' ἅμφω,
 Σύν ῥ' ἔπεσον, σύν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἐμιχθεν·
 Δεινὸς δὲ χρομάδος γρύων γρύετ', ἔρρεε δ' ἰδρῶς
 Πάνλοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο θεῖος Επειός,
 Κόψε δὲ παπλήναντα παρήϊον, ὃδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Εἰσήκειν· αὐτῷ ῥ' ὑπὴριπε φάδιμα γῆα.

90

Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικτὸς Βορέω ἀναπάλλετο ἰχθυὺς
 Θῆν' ἐπὶ φυκίοεντι, μέλαν δέ ἐκῦμα κάλυψεν·
 Ὡς πηληγεῖς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάθυμος Επειός
 Χερσὶ λαβὼν ὥρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσαν ἐταῖροι,
 Οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομνύοισι πόδεσσιν,
 Αἶμα παχὺ πλύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 Καδδ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες·
 Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
 Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
 Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλασμοσύνης ἀλεγεινῆς,
 Τῷ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσιν τιόν Αἰχαιοί·

700

Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσον ἔθηκε·
Πολλὰ δ' ἐπίσαστο ἔργα· τίον δέ ἐ τεσσαράβοιον·
Στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ὀρυσθ', οἱ καὶ τὰς ἀέθλας περὶ σέσσεσσι.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἄνδ' Ὀδυσῆος πολυμήνιος ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς·
Ζωσαμνῶν δ' ἄρα τῷ γε βάτην ἐς μέσον ἀγῶνα, 710

Ἀλκίης δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ σιβαρῆσιν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τὸς τε κλυτὸς ἦραρε τέκλων,
Δώματος ὑψηλοῦ, βίας ἀνέμων ἀλείων·

Τετρίγει δ' ἄρα νῶτα, θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ελκόμμεναι σερεῶς, καλὰ δὲ νότιος ῥέειν ἰδρῶς·

Πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλάγας τε καὶ ὤμους
Αἶμασι φοινικέουσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' ἀεὶ
Νίκης ἰέσθην, τρίποδος περὶ ποιητοῦ·

Οὐτ' Ὀδυσῆος δύναιο σφῆλαι, ἔδει τι πελάσσαι,
Οὐτ' Αἴας δύναιο, κρατερὴ δ' ἔχεν Ἴς Ὀδυσῆος. 20

Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίστατο εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
Δὴ τότε μιν παρσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

Διοτρεὺς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἡ μ' ἀνείρ', ἢ ἐγώ σε· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντῃα μελήσει.

Ὡς εἰπὼν, ἀνείρε· δόλῃ δ' ἔλθεις Ὀδυσῆος·
Κόψ' ἐπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γῆα·
Καδδ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ σῆθεσιν Ὀδυσῆος
Κάσπεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῖν ἰό τε, θάμβησάν τε.
Δῶτερος αὐτ' ἀνείρε πολύτλας δῖος Ὀδυσῆος,
Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, ἔδε τ' αἶρε· 30

Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
Πλησίοι ἀλλήλοισι, μίανθησαν δὲ κοινή.

Καὶ νῦν κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαμον,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε·

Μηκέτ' ἐρείδεαδον, μηδὲ τρίβεαδε κακοῖσι·
 Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, αἶθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
 Ἐρχεσθ', ὅφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλᾶωσιν Ἀχαιοί.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μῦθον κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
 Καὶ ῥ' ἀπομορξαμῶν κοῖνῃν, δύσαντο χιλῶνας.
 Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυλήτος αἶθλα, 740
 Ἀργύρεον κρητῆρα τέλυγμόν· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
 Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 Πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἥσκησαν,
 Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἡεροειδέα πόνον,
 Στῆσαν δ' ἐν λιμνέεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
 Υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
 Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὐνιος.

Καὶ τὸν Ἀχιλλεύς θῆκεν αἶθλιον ἔταροιο,
 Οἷς ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.
 Δδλήρω αὖ βῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ· 50
 Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσὸν λοιδοῖν ἔθηκε.
 Στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ὀρυσθ', οἱ καὶ τέττε αἶθλα πειρήσεσθε.
 Ὡς ἔφατ'· ὦρυστο δ' αὐτίκ' Οἰλήος ταχύς Αἴας,
 Ἀνδ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
 Ἀντίλοχος, ὃς αὖτε νέος ποσσὶ πάντας ἐνίκα·
 Στάν δὲ μέλασσοι χεῖ· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς·
 Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέταστο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 Ἐκφερ' Οἰλιάδης· ἐπὶ δ' ὦρυστο δῖος Ὀδυσσεὺς
 Ἀλχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γυναῖκός ἐϋζώνοιο 60
 Στήθεός ἐσι κανῶν, ὄντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση,
 Πηνίον ἐξέλεκσσα παρὲκ μίτον, Ἀλχόθι δ' ἔχει
 Στήθεος· ὥς Ὀδυσσεὺς δέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὅπιοθεν
 Ἰχνια τύπτε πώδεσσι, πᾶρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 Καδδ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ' αὐτμῶνα δῖος Ὀδυσσεὺς,

Αἰεὶ ῥίμφα Δέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
Νίκης ἱερμῶ, μάλα δὲ πῶδ' ὀδοῖσι κέλδον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πῦμάστον τέλειον δρόμον, αὐτίκ' Οδυσσεύς
Εὐχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὃν κατὰ θυμόν·

Κλυθι, θεᾶ, ἀγαθὴ μοι ἐπὶ ῥόθοις ἔλθε ποδοῖν. 770
Ὡς ἔφατ' Ἀχόρμος· τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Γῆα δ' ἔθηκεν ἑλαφρά, πώδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξεσθαι ἄεθλον,
Εὐθ' Αἴας μὲν ὀλοῖο Δέων· βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκλαμῶν ἐριμύκων,
Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πώδας ὥκυν Ἀχιλλεύς·
Εὐ δ' ὄνθε βοέει πλῆτο σῶμα τε, ῥῖνάς τε.
Κριτῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Οδυσσεύς,
Ὡς ἦλθε φθάμμος· ὁ δὲ βῆν' ἔλε φαίδιμος Αἴας·
Στῇ δὲ κέρας μέλα χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραυλοῖο, 80
Ὀνthon ἀποπλύων, μέλα δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·

ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πώδας, ἦ τοπάρους περ,
Μήτηρ ὡς, Οδυσσῆϊ παρίστα), ἠδ' ἐπαρήγει.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν·
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοιπὸν ἔκφερ' ἄεθλον,
Μειδίῳ, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Εἰδόσιν ὑμῖν ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὥς ἔτι καὶ νῦν
Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαγομένης ἀνθρώπου·
Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ ὀλίγον προημέτερός ἐστιν·
Οὗτος δὲ προτέρης ἡμεῖς, προτέρων τ' ἀνθρώπων, 90
Ὀμογέροντα δὲ μιν φάσ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
Ποσσὶν ἐριδθήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.

Ὡς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
Τὸν δ' Ἀχιλλεύς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Ἀντίλοχ', ἔμμεναι τοι μέλεος εἰρήσε) ἄντος,
Ἀλλὰ τοι ἡμίᾱλαντον ἐγὼ χρυσῷ ἐπιθήσω.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων·
 Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔλχος
 Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
 Τάχ' ἑα Σαρπηδόητος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα· 800
 Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ἄνδρες δ'ὤω περὶ τῶνδε κελδόμοι, ὥπερ ἄρισται,
 Τάχ' ἑα ἰοσαμνῶ, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε,
 Ἀλλήλων παρπάρουθεν ὁμίλῃ πειρηθῆναι·
 Οππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χροά καλὸν,
 Ψαῦσθ' δ' ἐνδίνων, διὰ τ' ἐνέα, καὶ μέλαν ἄμμα,
 Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
 Καλὸν, Θρηϊκίον, τὸ μὲν Ἀσεροπαῖον ἀπηύρων·
 Τάχ' ἑα δ' ἀμφότεροι ξυνήϊα ταῦτα φερέωσαν·
 Καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παρὰ θήσομαι ἐν κλισίῃσιν. 10

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἐπεὶ ἰα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἄν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
 Οἱ ἐπεὶ ἔν ἐκάτερθεν ὁμίλῃ θωρήχθησαν,
 Ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Δεινὸν δερκομένῳ· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοί·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τρεῖς μὲν ἐπήϊζαν, τρεῖς δὲ χεδὸν ὠρμήθησαν·
 Ἐνθ' Αἴας μὲν ἐπεὶ κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσθη
 Νύξ', εὐδὲ χρὸ ἵκανεν· ἔρυστο γὰρ ἐνδοθὶ θώρηξ.
 Τυδείδης δ' ἄρ' ἐπεὶ ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο, 20
 Αἶεν ἐπ' αὐχένι κῦρ' ἐφαινε δερὸς ἀκωκῆ.
 Καὶ τότε δὴ ῥ' Αἴαντι περιδδίσαντες Ἀχαιοί,
 Παισαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελεῖσθαι.
 Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρωος,
 Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ εὐτμήτῳ τελαμῶνι.
 Αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνος,
 Ὅν περὶ μὲν ῥίπλῃσκε μέγα δένος Ἡετίωνος·

Ἀλλ' ἦτοι τὸν ἔπεινε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
τὸν δ' ἄγετ' ἐν νῆαςι σὺν ἄλλοισι κλεάτεσι.

Στῇ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

830

Ὀρυσθ', οἳ καὶ τὰ τε ἀέθλα περὶ σέσασθε·

εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πύονες ἄγροϊ,

ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτὸς

Χρεώμενος· καὶ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδῆρ' αἶ

Ποιμήν, ὃδ' ἀροτῆρ, εἴς' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,

ἂν δὲ Λεονίῃος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,

ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Επειός·

ἔξειν δ' ἴσατο· σόλον δ' ἔλε δῖος Επειός,

ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.

40

Δεύτερος αὖτ' ἀφῆκε Λεονίεύς, ὅζος Ἄρης·

τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας

Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήμασιν πάντα·

Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον ἔλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,

Ὅσον τίς τ' ἔρριψε καλαῦροπα βυκόλος ἀνὴρ,

ἦδε θ' ἐλίσσομένη πᾶσι διὰ βῆς ἀγελαίας·

τόσον πάντος ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.

Ἀνδάνεις δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο

ἦναι ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἀέθλον.

Αὐτὰρ ὁ τοξότῃσι τίθει ἰοενία σίδηρον,

50

καδδ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα·

ἰσὺν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο

τῆλ' ἐπὶ ψαμάθῃ· ἐκ δὲ τρήρωνα πᾶσι δῶκε

λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἥς ἅρ' ἀνώγει

τοξεύειν· ὅς μὲν κε βάλῃ τρήρωνα πᾶσι δῶκε

πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίῃν δὲ φερέσθω·

ὅς κε μηρίνθοιο τύχη, ὄρνιθος ἀμαρτῶν,

ἦσθ' ὅς κε δὴ κῆνος, ὃδ' οἴσῃ ἡμιπέλεκκα.

Ως ἔφατ' ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τάκροιο ἀνακτος,
 Ἀν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομνῆος. 360
 Κλήρης δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες.
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
 ἦκεν ἐπικραλέως, ἃδ' ἠπείλησεν ἀνακτὶ
 Ἀρνῶν πρῶτογόνων ῥέξειν κλειῖν ἐκατόμβην.
 Ορνίθος μὲν ἄμαρτε, μέγχευε γὰρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων,
 Αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ' πόδα, τῇ δέδερ' ὄρνις.
 Ἀνικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἰσός.
 Ἡ μὲν ἔπειτ' ἦϊξε παρὸς ἔρανόν, ἡ δὲ παρείθη
 Μήρινθος παρὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελεύησαν Ἀχαιοί.
 Σπερχόμβρος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς 70
 Τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰσὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
 Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκὼλόω Απόλλωνι
 Ἀρνῶν πρῶτογόνων ῥέξειν κλειῖν ἐκατόμβην·
 Ὑψι δ' ὑπὰ νεφέων εἶδε τρήρωνα σέλειαν,
 Τὴν ῥ' ὄγε δινάσσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην·
 Ἀνικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ' ἐπὶ γαίῃ
 Πρόοθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 Ἰσῶ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,
 Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίαθεν.
 Ωκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πλάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆ 80
 Κάωπεσέ· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
 Ἀν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
 Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔλχος,
 Καδδὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόνινα
 Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἡμονες ἄνδρες ἀνέσαν·
 Ἀν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης ἄρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἀν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων εὖς Ἰδομνῆος.
 Τοῖσι δὲ καὶ μέλειτε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

Ατρείδη, ἴδμεν γὰρ ὅσον παρβέβηκας ἀπάντων,
 Ἡδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλεα ἄριστος.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 Ἐρχε, αἰτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωϊ πόρωμην,
 Εἰ σύ γε σὼ θυμῷ ἐθέλοισ· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
 Ως ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθυσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃν ἥρωες
 Ταλθυβίῳ κήρυκε δίδω περικαλλὲς ἄεθλον.

Τ Η Σ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Α, Ω.

Επιγραφή.

Ω, νέκυν Εκλῶρα παλρὶ λύτρων πόρεν εἶνεκ' Ἀχιλλεύς.

Λυτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θεῶς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
 Ἐσκίδναντ' ἰέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
 Ὑπνῃ τε γλυκερῷ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Κλαῖε, φίλῃ ἐτάρῃ μεμνημένος, ἔδὲ μιν ὕπνος
 Ἡρεῖ πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐσρέφετ' ἐνθα καὶ ἐνθα
 Πατρόκλη παθέων ἀδρόνῃτά τε καὶ μένος ἦν.
 Ἡδ' ὅποσα πολύπασε σὺν αὐτῷ, καὶ πάθεν ἄλγεα,
 Ἀνδρῶν τε ψολέμευς, ἀλεγεινά τε κύμαλα πείρων·
 Τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
 Ἄλλοτ' ἐπὶ πλάρῃς καλῆσκέμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ὑπνιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
 Δινάεσσι ἀλύων, παρὰ δὲ τὴν αἰὼς· ἔδὲ μιν ἦώς

Φαγομύη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἡϊόνας τε·
 Αλλ' ὄγ', ἐπεὶ ζά'ξεεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἴππους,
 Εκλῶρα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρῳ ὀπίθεν·
 Τρίς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μεινοιτιάδαο Θανόνιος,
 Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο· τόνδε δ' ἔασκεν
 Ἐν κόνι ἐκλανύσας παρπρηνέα· τοῖο δ' Απόλλων
 Πᾶσαν ἀεικέειν ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεάρων
 Καὶ τεθνεότα περ· περὶ δ' Αἰγίδι πᾶνλα καλύπτει 20
 Χρυσείῃ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυσάων.

Ὡς ὁ μὲν Εκλῶρα δῖον ἀεΐκιζεν μυρεάνων·
 Τὸν δ' ἐλεάρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον εὖσκοπον Ἀργειφόνην.
 Ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, ὕδ' ποθ' Ἥρη,
 Οὐδὲ Ποσειδάων', ὕδ' Γλαυκῶπιδι κέρη·
 Αλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,
 Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρῳ ἑνεκ' αὐτῆς·
 Ὃς νείκεσσε θεᾶς, ὅτε οἱ μέσσωλον ἵκοντο,
 Τὴν δ' ἦνισ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν. 30
 Αλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γῆμετ' ἦώς,
 Καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μέληνδα Φοῖβος Απόλλων·

Σχέτλιοι ἐσέ, θεοὶ, δηλήμονες· ὃ νύ ποθ' ὑμῖν
 Εκλῶρ μηρί' ἔκκε βοῶν ἀγῶν τε τελείων;
 Τὸν νῦν ἔκ' ἔτλησε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσθαι,
 Ἡ, τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρει, καὶ τέκεϊ ᾧ,
 Καὶ πατέρει Πριάμῳ, λαοῖσί τε· τοί κέ μιν ᾧκα
 Ἐν πυρὶ κήαεν, καὶ ἐπὶ κλέρεα κηρίσειαν.
 Αλλ' ὀλοῶ Ἀχιλλῆϊ, θεοὶ, βέλεσθ' ἐπαρήγειν,
 Ὡς τ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναΐσιμοι, ὅτε νόημα 40
 Γναμπλὸν ἐνὶ στήθεσι· λέων δ' ὥς, ἄγρια οἶδεν,
 Ὃς ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγῆνορι θυμῷ
 Εἵξας, εἰς ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·

Ως Αχιλλεύς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, ὕδ' οἱ αἰδώς
Γίνε', ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνε'), ἠδ' ὀνίνησι.

Μέλλει γ' ὡς τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσει,

Ἡ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἠὲ καὶ υἱόν·

Ἀλλ' ἦτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε·

Τληπόλιν γ' μοῖραι θυμὸν θύσαν ἀνθρώποισιν.

Αὐτὰρ ὃ γ' Ἐκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50

Ἰωπῶν ἐξάπλων, περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο

Ἐλκε· ὃ μὲν οἱ τό γε κάλλιον, ὕδ' ἄμεινον,

Μηδ', ἀγαθῶ περ ἑόνῃ, νεμεσσηθῶμ' οἱ ἡμεῖς·

Κωφὴν γ' δὴ γαῖαν αἰκίζει μφραίνων.

Τὸν δὲ χολωσαμένη περσέφει λακώλενος Ἥρη·

Εἴη κεν καὶ τῷτο τεὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,

Εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλλῆϊ καὶ Ἐκτορι θύσειε τιμὴν.

Ἐκτωρ μὲν θνητός τε, γυναῖκά τε θύσαιο μαζόν·

Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐσι θεῶς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτῇ

Θρέψα τε, καὶ ἀτίτιλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παρὰ κοίῃν 60

Πηλεΐ, ὃς περὶ κῆρι φίλος ἦν ἑτ' ἀθανάτοισι·

Πάντες δ' ἀντιάαδε, θεοὶ, γάμψ· ἐν δὲ σὺ τοῖσι

Δαίμν', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', ἀνὲν ἅπιτε.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος περσέφει νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαγε θεοῖσιν.

Οὐ μὲν γ' ἐτιμὴ γε μί' ἔσσε'), ἀλλὰ καὶ Ἐκτωρ

Φίλιος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·

Ὡς γ' ἐμοί γ'· ἐπεὶ ἔτι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.

Οὐ γ' μοι πόσ' ἐβωμὸς ἐδάετο δαίτ' εἴσης,

Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γ' ἀλχομῶ γέρας ἡμεῖς. 70

Ἀλλ' ἦτοι κλέψα μὲν ἑάσομαι, ὕδ' ὅη ἐσὶ

Λάβρη Ἀχιλλῆος, θρασὺν Ἐκτορα· ἢ γ' οἱ αἰεὶ

Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ·

Ἀλλ' εἴ τις καλέσσει θεῶν θέτιν ἄσπον ἐμεῖο,

Οφρα τί οἱ ἔπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς
Δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπὸ δ' Ἐκτορα λύσῃ.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέυσσα.
Μεσσηγυῖς δὲ Σάμῃ τε, καὶ Ἰμβρῇ παπταλόεσσης,
Εὐβοῇ μείλανι πόνῳ, ἐπεσονάχησε δὲ λίμνῃ.
Ἡ δὲ, μολυβδαῖνῃ ἱκέλῃ, ἐς βυσσὸν ὄρυσεν,
Ἥτε κατ' ἀγραυλοῖο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,
Ἐρχεῖτο ὠμητῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα·
Εὗρε δ' ἐνὶ πῶνι γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλα
Εἴαθ' ὀμηγερέες ἄλυσσ' ἀεὶ· ἡ δ' ἐνὶ μέσσης
Κλαῖε μόνον καὶ παρθὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Ἀλχὲ δ' ἰσαμνήν περσέφῃ πόδας ὠκέα Ἴρις·

Ὀρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὴν δ' ἡμείβετ' ἐπεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·

Τί τί με κῆνος ἄνωγε μέγας θεός; ἀγδέομαι δὲ
Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχ' ἀκρίβια θυμῷ.
Εἶμι μὲν· εὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσε', ὅ, τι κεν εἴποι.

Ὡς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἔλε δῖα θεῶν
Κυάνεον, τῷ δ' ἔτι μελάνιερρον ἔπλετο ἔσθος.
Βῆ δ' ἰέναι, παρὰ δὲ ποδὴν ὠκέα Ἴρις
Ἠγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης·
Ἀκλὴν δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς ἕρανὸν αἰχθήτην·
Εὖρον δ' Ἀρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἄπαντες
Εἴαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·

Ἡ δ' ἄρα πᾶρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.

Ἡρὴ δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκε,
Καὶ ῥ' εὐφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὠρεξε πῖσσαν.

Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ἠλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μείλα φρεσὶν· οἶδα καὶ αὐτός·

Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω, τῷ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα·
 Ἐννῆμαρ δὴ νῆκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἐκτορος ἀμφὶ νέκυϊ, καὶ Ἀχιλλῆϊ πολυπύρῳ.
 Κλέφα δ' ὠτρύνεσκον εὐσκοπον Ἀργειφόνῃν·
 Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ φησὶά πη, 110
 Αἰδῶ καὶ φιλότῃσ' αὖτε μετόπισθε φυλάσων.
 Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε, καὶ ἡεῖ σῶ ἐπίτειλον·
 Σκυζεσθαι οἱ εἶπε θεὸς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαγνομήσιν
 Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ὃδ' ἀπέλυσεν·
 Αἶκεν πῶς ἐμέ τε δείσῃ, ἀπὸ δ' Ἐκτορα λύσῃ.
 Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἰριν ἐφῆσω,
 Λύσσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνῃ.

Ως ἔφατ'· ὃδ' ἀπίθῃσε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα· 20

Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰΐζασα.
 Ἰξεν δ' ἐς κλισίην ἔΰεος, ἐν δ' ἄρα τὸν γε
 Εὐρ' ἀδινὰ σενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Εὐστυμῶς ἐπένοντο, καὶ ἐνύοντ' ἄριστον·
 Τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρειτο.
 Ἡ δὲ μάλ' ἄλγ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 Χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχάων,
 Σὴν ἔδεα κλαδίην, μεμνημένος ὃδέ τι σίτῃ
 Οὔτ' Ἀνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναῖκί περ ἐν φιλότῃ 30
 Μίσγεσθ'· ὃ γὰρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἦδη
 Ἄλγ' ἀπαρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖη.
 Ἀλλ' ἐμέθεν ζύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄλγεός ἐμι·
 Σκυζεσθαι σοὶ φησὶ θεὸς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαγνομήσιν
 Ἐκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ὃδ' ἀπέλυσας.

Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Τῇδ' εἶπ, ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοίλο,

Εἰ δὴ πρῶτον θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.

140

Ὡς οἷγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς

Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Ἴριν δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·

Βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, λιπῶσ' ἔδος Οὐλύμποιο,

Ἀλγελον Πριάμω μεγαλήτορι, Ἴλιον εἶσω,

Λύσσαδά φιλὸν υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Δῶρα δ' Ἀχιλλεῖ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἱήνη,

Οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.

Κίρυσ τίς οἱ ἔποιλο γεραίτερος, ὃς κ' ἰδυνοί

Ἡμίονος καὶ ἅμαξαν εὐτρόχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς

50

Νεκρὸν ἄγοι πρὸς αἶψα, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·

Μηδὲ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδὲ τι τάρβος·

Τοῖον γὰρ οἱ πομπὴν ὀπάσομεν Ἀργειφόνῃν,

Ὅς ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλεῖ πελάσῃ.

Αὐτὰρ ἔπην ἀγάγησιν εἶσω κλισίην Ἀχιλλεύς,

Οὐτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλης πάντας ἐρύξει·

Οὔτε γὰρ ἔσ' ἄφρων, ἔτ' ἄσκοπος, ἔτ' ἀλιτήμων·

Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτω πεφιδήσῃ ἀνδρός.

Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος Ἀλγελέεσσα·

Ἰξεν δ' εἰς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπὴν τε γόον τε.

60

Πᾶδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς,

Δάκρυσιν εἶματ' ἔφυρον· ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραίος

Εὐρυπὰς ἐν χλαῖνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὰ

Κόπρος ἦν κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,

Τὴν ῥα κυλινδόμενος καλαμῆσαλο χερσὶν ἔησι.

Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ', ἰδὲ νυοί, ὠδύροντο,

Τῶν μνηνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἑσθλοί

Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
 Στῇ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ παρθενύδα,
 Τυτθὸν φθεγξαμένη, τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γῆα· 170

Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μὴδὲ τι τάρβει·
 Οὐ μὲν γὰρ τοι ἐγὼ κακὸν ὁσομύη τόδ' ἰκάνω,
 Ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέεσθα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 Ὃς σά, ἀνδρῶν ἐὼν, μέγα κῆδόν, ἠδ' ἐλεάρει·
 Λύσσαδά σ' ἐκέλευσεν Ολύμπιος Ἐκτορά διον,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήη,
 Οἶον, μὴδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνὴρ.
 Κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὃς κ' ἰθύνοι
 Ἡμίονος κ' ἅμαξαν εὐτρόχον, ἠδὲ κ' αὐτίς
 Νεκρὸν ἄγοι παρὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 80

Μὴδὲ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μὴδὲ τι τάρβος·
 Τοῖος γὰρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔφευ Ἀργειφόνῃς,
 Ὃς σ' ἄξει, εἰως κεν ἄγων Ἀχιλλῆϊ πελάσῃ.
 Αὐτὰρ ἐπὶν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 Οὐτ' αὐτὸς κλένεται, ἀπὸ τ' ἄλλης πάντας ἐρύξει·
 Οὔτε γὰρ ἔς' ἄφρων, ἔτ' ἀσκοπος, ἔτ' ἀλιτήμων·
 Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτω πεφιδόσῃ ἀνδρός.

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὼς ἀπέβη πόδας ὠκεία Ἴρις.
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἦσ' ἅμαξαν εὐτρόχον ἡμιονεῖν
 Οπλίσαμ ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαμ ἐπ' αὐτῆς· 90
 Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατέβησέ το κηῶντα,
 Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνθει,
 Ἐς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσατο, φώνησέν τε·

Δαμονίη, Διόθεν μοι Ολύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
 Λύσσαδά φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήη.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἶδ' εἶναι;
 Αἰνῶς γὰρ μ' αὐτόν γε μῦθος κ' θυμὸς ἀνώγει,

Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω τραλὸν ἄρυν Αἰχμῶν.

Ὡς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνή, καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200

ὦ μοι, πῇ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ

Ἐκλέ' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;

Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Αἰχμῶν ἐλθέμεν οἷος,

Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐδλὺς

Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ·

Εἰ γὰρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόφει ὀφθαλμοῖσιν

Ὀμητῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, ἔσ' ἐλεήσει,

Οὐδέ τί σ' ἀδέσσει· νῦν δὲ κλαῖωμεν ἀνδρῶν

Ἡμέροι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθὶ Μοῖρα κραταῖη

Γεινομένη ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῇ, 10

Ἀργιπόδας κύνας ἄσαι, ἑὼν ἀπάνδρε τοκῆων,

Ἀνδρὶ παρὰ κρᾶτερῳ, τῷ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι

Εὐδέμεμα προσφῦσα· τότε ἄνιθα ἔργα ἡρώοιο

Παῖδός ἐμῃ· ἐπεὶ ἔκαστος ἐκακίζόμενον γε κατέκλει,

Ἀλλὰ περ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων

Εἰσάϊτ', ἔτε φόβῳ μεμνημένων, ἔτ' ἀλεωρῆς.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·

Μὴ μ' ἐθέλοντ' ἰέναι καλερύκανε, μηδέ μοι αὐτῇ

Ὀρνὶς ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλῃ· ἔδὲ με πείσεις.

Εἰ μὲν γὰρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 20

Ἡ οἱ μάντιές εἰσι, Δυσσκόοι, ἢ ἱερῆες,

Ψεῦδός κεν φάμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μάλλον·

Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκυσσα θεῶν, καὶ ἐσέδρακον ἀνὴρ,

Εἴμι, καὶ ἔχ' ἅλιον ἔπος ἑσέει· εἰ δέ μοι αἶσα

Τεθνᾶμεν παρὰ νηυσὶν Αἰχμῶν χαλκοχίτωνων,

Βέλομαι· αὐτίκα γὰρ με κατακτείνεειν Ἀχιλλεύς,

Ἀλκὰς ἐλόντ' ἐμὸν ὕδν, ἐπὶν γόνυ ἐξ ἔρον εἴην.

Ἡ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα καλὰ ἀνέωγχε·

Ἐνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,

Δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαῖνας, τόσους δὲ τάπητας, 230

Τόσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.

Χρυσῷ δὲ σῆσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·

Εκ δὲ δυ' αἶθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,

Εκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρῆκες πόρον ἄνδρες

Εξεσίην ἐλθόντι, μέγα κλέρας· ἔδ' ἐν τῷ περ

Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρον· περὶ δ' ἠθέλε θυμῷ

Λύσσασαι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἀπαντας

Αἰθήσης ἀπέεργον, ἔπειτ' ἀχαιοῖσιν ἐνίστων·

Εἶρρετε, λωβητῆρες, ἐλέγχεές· ἔνυ καὶ ὑμῖν

Οἴκοι ἔνεσι γόος, ὅτι μ' ἠλθέτε κηδήσοντες;

40

Ἡ ἔνεαδ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,

Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες·

Ρηῖτεροι γὰρ μᾶλλον Αἰαχοῖσιν δὴ ἔσεσθε,

Κεῖνε τεθνεώτος, ἐναγρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,

Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραῖζομένην τε,

Οφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαῖνν δόμον αἴδος ἔσω.

Ἡ, καὶ σκηπανίῳ δέεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,

Σπερχομένηοιο γέροντος· ὁ δ' ὑἷαςιν οἷσιν ὁμόκλα

Νεικείων, Ελενόν τε, Πάριν τ', Αγάθωνά τε δῖον,

Πάμμονά τ', Αντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην, 50

Δηϊφροβόν τε, καὶ Ἰωπόθοον, καὶ Δῖον ἀγαυόν.

Εννέα τοῖς ὁ γεραίος ὁμοκλήσας ἐκέλευε·

Σπείσασί μοι, κακὰ τέκνα, καλῆφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες

Εκλорος ὠφέλετ' ἀντὶ Δοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.

Ω, μοι ἐγὼ πανάπολμος, ἐπεὶ τέκον ἦας ἀρίστους

Τροίῃ ἐν Ἀρείῃ, ἧς δ' ἔτινα φημι λελεῖσθαι·

Μήσορά τ' ἀντίθειον, καὶ Τρωῖλον ἰωπιοχάρμην,

Εκλорά δ', ὃς Δεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, ἔδ' ἐώκει

Ἀνδρὸς γε Διηλῆ παῖς ἔμμεναι, ἀλλὰ Θεοῖο·

Τὸς μὲν ἀπώλεσ' Ἀρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείπει, 60

Ψεύσαί τ', ὀρχισαί τε, χοροῖσι πύκνισιν ἄριστοι,
 Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακλῆρες.
 Οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσαίτε τάχιστα,
 Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθῆτε, ἵνα πρὸς σωμῶν ὁδοῖο·
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα παρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλήν,
 Ἐκ μὲν ἄμαξαν αἶσαν εὐτρόχον ἡμιονεῖην,
 Καλὴν, πρῶτοπαγὴ· παρίνθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
 Καδδ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ἥρεον ἡμιόνειον,
 Πύξινον, ὀμφαλόεν τ', εὖ οἴηκεσιν ἀρηρός.
 Ἐκ δ' ἔφερον ζυγὸδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ· 270
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν εὐξέσῳ ἐπὶ ρυμῶ,
 Πέζῃ ἐπὶ πρῶτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔσορι βάλλον·
 Τρεῖς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
 Εξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔγναμψαν·
 Ἐκ θαλάμῃ δὲ φέροντες εὐξέσῃ ἐπ' ἀπίνης,
 Νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἐντισιεργές,
 Τὴς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 Ἰωπὺς δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, ὅς ο' γεραγὸς
 Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέσῳ ἐπὶ φάτῃ· 80
 Τῷ μὲν ζάγνυαδην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
 Κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες.
 Αἰχίμολον δὲ σφ' ἦλθ' Ἐκάβῃ τελεηνότι θυμῷ,
 Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
 Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὅφρα λείψαντε κιοίτην·
 Στῆ δ' Ἰωπῶν παρπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Τῇ, πῶϊσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὐχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
 Ἀψ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
 Οτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμείο μὲν ἔκ ἐθελύσσης.
 Ἀλλ' εὐχὰ σύ γ' ἔπειτα κελανεφέϊ Κρονίωνι
 Ἰδαίῳ, ὅσε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὀρέσται· 90

Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅσε οἱ αὐτῷ
 Φίλῃλος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 Δεξιόν· ὅφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 Τῷ πῖσυνος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπώλων.
 Εἰ δέ τοι ἔδωσει ἔδον ἄγγελον ἄρυσσιν Ζεὺς,
 Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἐπεῖτα ἐποτρύνεσσα κελοίμην
 Νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
 Ω γύναι, ἔμην τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω· 300
 Εὐδλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀναχέμεν, αἴ κ' ἐλεήσει.

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὠτρυνὺς ὁ γεραίος
 Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῖναι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη,
 Χέρνιβον ἀμφίπολος, πρὸς χόον δ' ἅμα, χερσὶν ἔχουσα.
 Νηψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο·
 Εὐχετ' ἐπεῖτα σὰς μέσσω ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον,
 Οὐρανὸν εἰσανιδῶν· καὶ φωνήσας ἔπος ἤνυδα·

Ζεῦ πάτερ, Ἰδοῖθην μεδέων, κύδισε, μέγιστε,
 Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν·
 Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅσε σοὶ αὐτῷ 10
 Φίλῃλος οἰωνῶν, καὶ εὖ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
 Δεξιόν· ὅφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 Τῷ πῖσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.

Ὡς ἔφατ' ἀχόρμος· τῷ δ' ἔκλυε μῆσιέτα Ζεὺς·
 Αὐτίκα δ' αἰεὶδὸν ἦκε, τελειότατον πείλην ὄντων,
 Μόρφον, Θηρήϊν, ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν.
 Οἶσιν δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκτο
 Ἀνέρος ἀφνειοῦ εὐκλήϊος ἀραρυῖα·
 Τόσ' ἄρα τῷ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἰσαὶ δὲ σφιν
 Δεξιὸς αἰξας ὑπὲρ ἄσπερος· οἱ δὲ ἰδόντες 20
 Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

Σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστὸς ἐπεβήσετο δίφρου·

Ἐκ δ' ἔλασε περὶ θυροῖο καὶ ἀθέσσης ἐριδύπν.
 Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
 Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὅπιοθεν
 Ἴωποι, τὲς δ' ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλεε
 Καρπαλίμως καὶ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο,
 Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὥσπερ θάνατόνδε κίοντα.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔνθα ὅλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀφορροὶ περὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
 Παῖδες καὶ γαμβροί· τῷ δ' ἔλαθον ἄρυσπα Ζῆν',
 Ες πεδίον περφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
 Αἶψα δ' ἄρ' Ερμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἦνυδα·

330

Ερμεία, σοὶ γὰρ τε μάλιστά γε φίλῳ λόγον ἔστιν
 Ἀνδρὶ ἐταγρίσσαι, καὶ τ' ἐκλυες, ᾧ καὶ ἐθέλησθα,
 Βάσκη' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Ως ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρτις ἴδῃ, μήτ' ἄρτι νοήσῃ
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωναδ' ἰκέσθαι.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 Αὐτίκ' ἐπεὶ ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πῶδα,
 Ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
 Ἡδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοῆς ἀνέμοιο·
 Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμμαϊα δέλγει,
 Ὡς ἐθέλει, τὲς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 Τὴν μείλα χερσὶν ἔχων πᾶσι κραυγὰς Ἀργεϊφόντης.
 Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσπολιν ἵκανε·
 Βῆ δ' ἰέναι, κέρω ἀσυνήϊρι ἰοικώς,
 Πρῶτον ὑπηνήτη, τῷ περ χαριεσάτη ἦεν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔνθα μέγα σῆμα πάρεξ Ἴλοιο ἔλασαν,
 Στήσαν ἄρ' ἡμίονους τε καὶ ἵππους, ὅφρα ὥοιεν
 Ἐν πῶσα μῶ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλυθε γαῖαν·
 Τὸν δ' ἐξ Ἀλχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσασατο κήρυξ
 Ερμείαν, περὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·

40

50

Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόον ἔργα τέτυκτο·
 Ἄνδρ' ὀρώω, τάχα δ' ἄμμε διαρράσεισθαί οὔω·
 Ἀλλ' ἄγε δὴ φάγωμαι ἐφ' ἴσπων· ἢ μιν ἔπειλα
 Γένων ἀφ' ἀμφοῖν λιτανύσομαι, αἴκ' ἐλεήσει.

Ὡς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δαΐδιε δ' αἰνῶς·
 Ορθαὶ δὲ τρίχες ἔσαν ἐνὶ γναμπλοῖσι μέλεσσι·
 Στῇ δὲ ταφῶν· αὐτὸς δ' Εριένιος ἐγγύθεν ἐλθὼν, 360
 Χεῖρα γέροντος ἐλὼν, ἐξείρετο καὶ παρσείπει·

Πῆ, πάτερ, ὧδ' ἴσπυς τε καὶ ἡμίονος ἰθύνεις
 Νύκλα δὲ ἀμβροσίην, ὅτε δ' εὐδῶσι βροτοὶ ἄλλοι;
 Οὐδὲ σύ γ' ἔδδειςας μῆρα πνεύοντας Ἀχαιῆς,
 Οἳ τοι δυσμῆρες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγυὲς ἔασιν;
 Τῶν ἔτις (εἰ ἴδοιτο, δοῖν διὰ νύκλα μέλαγαν,
 Τοσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δῇ τοι νόος εἴη;
 Οὐτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δὲ τοι ἔτος ὀπιθεῖ,
 Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρῶτος χαλεπήνῃ·
 Ἀλλ' ἐγὼ ὕδεν (εἰ ῥέξω κακὸν, ἀλλὰ κεν ἄλλον 70
 Σεῦ ἀπαλεξήσασμι· φίλῳ δὲ (εἰ πατρὶ εἴσκω.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειλα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 Οὕτω πῇ τάδε γ' ἐσὶ, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις·
 Ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμῷ θεῶν ὑπερέχευθε χεῖρα,
 Ὅς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
 Αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγλήδης,
 Πέπνυσά τε νόον, μακάρων δ' ἕξ ἐσσι τοκήων.

Τὸν δ' αὖτε παρσείπει διάκτορος Ἀργειφόνης·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, καὶ αἰμοῖραν ἔειπας·
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατ' ἀλέξον, 80
 Ἡέ περ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά
 Ἄνδρας ἐς ἄλλοδαπὰς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη;
 Ἡ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
 Δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὦρισος ὄλωλε

Σὸς παῖς· ὃ μὲν γὰρ τι μάχης ἐπεδδ'ετ' Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·

Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέρισε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκίων,

Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμυ παυδὸς ἔνιαυες;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόνης·

Πειρᾷ ἐμῆιο, γεραῖε, καὶ εἴρεαι Ἐκτορα δῖον.

390

Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ

Ὀφθαλμοῖσιν ὅπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσας

Ἀργεῖος κτείνεσκε, δαΐζων ὀξείῃ χαλκῷ.

Ἡμεῖς δ' ἐσαότες θαυμάζομεν· ὃ γὰρ Ἀχιλλεύς

Εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρείωνι.

Τῷ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἦγαγε νηὺς Ἀεργής·

Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι· πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκλῳρ·

Ἀφνειὸς μὲν ὄδ' ἐστὶ, γέρων δὲ δῆ, ὡς σύ περ ὦδε·

Ἐξ δὲ οἱ ἦες ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἔβδομός εἰμι.

Τῶν μεταπαλλόμενος, κλήρω λάχον ἐνθαδ' ἔπεισθαι· 400

Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ

Θήσοντ' περὶ ἄστυ μάχῃν ἐλίκωπες Ἀχαιοί.

Ἀχαλῶσι γὰρ οἷγε καθήμεροι, ὕδ' δύναντ'

Ἰχθιν ἐοσυμένους πολέμῳ βασιλῆες Ἀχαιῶν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·

Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος

Εἷς, ἄγε δὴ μοι παῖσαν ἀληθείην καλᾶλεξον,

Ἡ ἔτι παρ' ἡέσιν ἐμὸς παῖς, ἦέ μιν ἦδη

Ἡσι κυστὶν μελεῖσι ταμῶν πρῆθικεν Ἀχιλλεύς;

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόνης·

10

ὦ γέρον, ἔγω γόνδε κύνης φάγον, ὕδ' οἰωνοί·

Ἀλλ' ἔτι κείνος κείται Ἀχιλλεύς παρὰ νηϊ

Αὐτὼς ἐν κλισίῃσι· δωδεκάτη δὲ οἱ ἥως

Κειμένῳ, ὕδ' ἐτί οἱ χρώς σῆπεται, ὕδ' ἐμιν ἄλγαι

Ἐοδὸς, αἷ' ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους καλῆδυσιν.

Η μὲν μιν περὶ σῆμα ἔϋ ἐτάροιο φίλοιο
 Ἐλκει ἀκηδέως, ἥως ὅτε δῖα φανείη·
 Οὐδὲ μιν ἀχύνει· θειοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
 Οἷον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπ'),
 Οὐδὲ ποθι μιάρός· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν,
 Οὗς ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν·
 Ως τοι κήδον· μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἔηος,
 Καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.

420

Ως φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 Ω τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναΐσιμα δῶρα διδῆναι
 Ἀθανάτοισ· ἐπεὶ ἔποτ' ἐμὸς παῖς, εἶποτ' ἔην γε,
 Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ολυμπον ἔχουσι·
 Τῷ οἱ ἀπερμήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ ἄσῃ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειπον·
 Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, σὺν γε θεοῖσιν,
 Οὔρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκωμαι.

30

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόνῃς·
 Πειρᾷ ἐμῆο, γεραμὲ, νεώτερον, ὕδὲ με πείσεις·
 Ος με κέλη σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 Τὸν μὲν ἐγὼ δαίδοικα, καὶ ἀιδέομαι περὶ κῆρι
 Συλᾶειν, μή μοι τι κακὸν μέλοπιθε γῆν').
 Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
 Ενδυκέως ἐν νηὶ δοῆ, ἢ πεζὸς ὁμαρίων·
 Οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσάμενος μαχέσασθαι.

40

Η, καὶ ἐπαΐξας Εριάνιος ἄρμα καὶ ἵππους,
 Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάξαι χερσίν·
 Ἐν δ' ἐπνδσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μῦθος ἦν.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοιτο,
 Οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,
 Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχθε διάκτορος Ἀργειφόνῃς
 Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὥϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,

Ες δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπίνης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω Ἀφίκοντο
 Ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
 Δῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν 450
 Λαχύνεντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
 Σταυροῖσιν πυκνοῖσι· Δύρην δ' ἔχε μῦθος ἐπιβλής
 Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
 Τῶν ἄλλων· Ἀχιλῆος δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος.
 Δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριννίος ὦξε γέροντι,
 Ες δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδῶκεϊ Πηλεΐωνι,
 Εξ ἰσπων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, φώνησέν τε·

Ω γέρον, ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλυθα 60
 Ἑρμείας· τοῖ ῥ' με πατήρ ἅμα πομπὸν ὅπασεν·
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, ὃδ' Ἀχιλῆος
 Ὀφθαλμὸς εἴσειμι· νεμεσσηδὸν δέ κεν εἴη,
 Αθάνατον θεὸν ὥδε βροτῆς ἀγαπαζέμεν ἄνθρωπον.
 Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γέναϊα Πηλεΐωνος,
 Καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠυκόμοιο
 Λίσσεο, καὶ τέκεος· ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.

Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἰσπων ἄλλο χαμαῖζε, 70
 Ἰδαῖον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων
 Ἰσπυγες ἡμιόνους τε· γέρον δ' ἰθύς κίεν οἴκῃ,
 Τῇ ῥ' Ἀχιλῆος ἔζεσκε, Διὶ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 Εὖρ'· ἔταροι δ' ἀπάνδθε καθεύδον· τῷ δὲ δὴ οἷω
 Ἥρωι Αὐτομέδων τε, καὶ Ἀλκιμος ὄζος Ἀρης,
 Ποίππυον παρῶντε· νέον δ' ἀπέληξον ἰδωδῆς
 Εὐδῶν καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 Τὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄλχι δ' ἄρα εἰς,

Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γέναϊα, καὶ κύσε χεῖρας
 Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κλέοντο υἱας.
 Ως δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς' ἐνὶ πάτρῃ 480
 Φῶτα κατακλείνας, ἄλλον ἐξίκελο δῆμον,
 Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειῷ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·
 Ως Ἀχιλλεύς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἰδόντο.
 Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·

Μνηστὰν παῖρὸς σείο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Τηλίκῃ, ὥσπερ ἐγὼν, ὁλοῶ ἐπὶ γήραος ὕδῳ.
 Καὶ μὲν πῶς κείνον περιναμέταμ ἀμφὶς ἐόντες
 Τείρεσ', ὕδ' ἐτις ἐστίν, ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμύνει·
 Ἀλλ' ἦτοι καὶ νῦν γε, σέθεν ζώντος ἀκῶν, 90
 Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπὶ τ' ἔλπεϊ ἡ μάλα πάντῃ
 Οφείδει φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίηςθεν ἰόντα·
 Αὐτὰρ ἐγὼ πανάπολμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστῃς
 Τροίῃ ἐν Ἀρείῃ, ἧς δ' ἔτινα φημι λελεῖσθαι.
 Πενήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἱες Ἀχαιῶν·
 Ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἦν ἐκ νηδύος ἦσαν,
 Τῆς δ' ἄλλης μοι ἔτικλον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 Τῶν μὲν πολλῶν θῆρος Ἀρης ὑπὸ γένατ' ἔλυσεν·
 Ος δέ μοι οἶος ἦν, εἴρῃ δὲ ἄστυ καὶ αὐτῆς, 500
 Τὸν σὺ πρῶτον κλείνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
 Ἐκτορα· τῷ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 Λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 Ἀλλ' αἰδέομαι θεῶν, Ἀχιλλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 Μνησάμενος σὺ παῖρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 Ἐτλην δ', οἷ' ἔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
 Ἀνδρὸς παμφονόμοιο πόλιν τόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
 Ως φάτο· τῷ δ' ἄρα παῖρὸς ὑφ' ἱμερον ὥρσε γόοιο,
 Ἀψάμενος δ' ἄρα χεῖρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.

Τῷ δὲ μνησαμύνω, ὃ μὲν Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι,
 Κλαῖ' ἀδινά, παρ' αἰοῖθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυαθεῖς· 510
 Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς κλαῖεν ἐὼν παλῆρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλον· ἦν δὲ σοναχὴ καλὰ δώματ' ὀρώρει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ βα γόοιο τέλερπελο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἥμερος, ἦδ' ἀπὸ γῆων,
 Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
 Οἰκλείρων πολὺν τε κάρη, πολὺν τε ἥρην.
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Α δέη, ἣ δὴ πολλὰ κακ' ἀνχεο σὸν καλὰ θυμόν.
 Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἑδλῆς 20
 Υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειον νῦ τοι ἦτορ.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔζα' ἐπὶ θρόνῳ· ἄλγεα δ' ἔμπης
 Ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἑάσομαι, ἀχρὺ μῆροί περ·
 Οὐ γὰρ τις πρῆξις πέλε' κρυεροῖο γόοιο.
 Ως γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
 Ζῶειν ἀχρὺ μῆρος· αὐτοὶ δὲ τ' ἀκηδέες εἰσὶ.
 Δοιοὶ γὰρ τε πῖθοι κατακεία' ἐν Διὸς ἔδει
 Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερος δὲ, ἑάων·
 Ω, μὲν καμμίξας δῶη Ζεὺς τερπικέραυνος,
 Ἀλλοτε μὲν τε κακῷ ὅγε κύρε', ἄλλοτε δ' ἑδλῶ· 30
 Ω, δέ κε ἦν λυγρῶν δῶη, λωβήσῃ ἔθηκε·
 Καὶ ἐ κακὴ βέλρωσις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει·
 Φοῖβ' αὖ δ' ἔτε θεοῖσι τέλει μῆρος, ἔτε βροτοῖσιν.
 Ως μὲν καὶ Πηληϊῆ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 Ἐκ ἥρην· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκασο
 Ολβῶ τε, πλῆτῶ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
 Καὶ οἱ θνητῶ ἐόντι θεῶν ποίησαν ἀκοίην·
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅττι οἱ ἔτι
 Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ ἥμελο κρείοντων,

Ἀλλ' ἔνα παῖδα τέκεν παναώριον· ἔδ' ἐν τόν γε

540

Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης

Ἡμαὶ ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἥδ' ἐσά τέκνα.

Καὶ (εἰ, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκρόμῳ ὄλβιον εἶναι,

Οασον Λέσβος ἄνω Μάικαρος ἔδος ἐνὸς ἔργει,

Καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε, καὶ Ἑλλάσποντος ἀπέιρων·

Τῶν (εἰ, γέρον, πλῆτ' τε καὶ ὑάσι φασὶ κεκάσθαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἦγαγον ὑβριώνες,

Διεί τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκλασίαι τε·

Ἀνχεο, μηδ' ἀλίαςον ὀδύρεο σὸν καλὰ θυμόν.

Οὐ γὰρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἑῆος,

50

Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ τὰ γέρον, Πρίαμος θεοειδής·

Μὴ μέ πω ἐς θρόνον ἵξε, διοτρεφές, ὅφρα κεν ἔκλωρ

Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχις αἶ

Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἀποινα

Πολλὰ, τὰ τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῷ δ' ἀπόναμο, καὶ ἔλθοις

Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας

Αὐτὸν τε ζῶειν καὶ ὄραν φάος ἡελίοιο.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν παρσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς

60

Ἐκλωρὰ τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε,

Μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ αἰλίοιο γέροντος·

Καὶ δὲ (εἰ γινώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, ἔδ' ἐμὲ λήθεις,

Ὅτι θεῶν τίς σ' ἦγε θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Οὐ γὰρ κεν τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, ἔδ' ἐμὲ μάλ' ἠβῶν,

Εἰς στρατόν· ἔδ' ἐγὼ ἂν φυλάκας λάθοι, ἔδ' ἐκ' ὀχῆας

Ρεῖα μέλοχλίσσει θυράων ἡμετέρων.

Τῷ νῦν μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,

Μὴ (εἰ, γέρον, ἔδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔασω,

Καὶ ἰκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμα ἐφέλμας.

70

Ως ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπέθετο μύθῳ.
 Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὥς, ἄλλο θύραζε,
 Οὐκ οἷος· ἅμα τῷ γε δὺν θεράποντες ἔποντο,
 Ἡρώς Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος, ὅς ῥα μάλισα
 Τῷ Ἀχιλῆϊ ἐτάρων, μέλα Πάτροκλόν γε θανόντα.
 Οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λυόν ἴσπυες ἡμίονους τε,
 Ες δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῦτο γέροντος·
 Καδδ' ἐπὶ δίφῳ εἶσαν· εὐξέσθ' δ' ἀπ' ἀπίνης
 Ἡρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 Καδδ' ἔλιπον δύο φάρε', εὐννήσιόν τε χιῶνα, 580
 Οφρα νέκυν στυκάσας δῶν οἰκόνδε φέρεσθαι.
 Δμῳάς δ' ἐκκαλέσας λῶσαι κέλετ', ἀμφὶ τ' ἀλείψαι,
 Νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·
 Μὴ δ' μὲν ἀχνημνὴν κραδίη χόλον ἐκ ἐρύσασθαι,
 Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρνηθεῖν φίλον ἦτορ,
 Καὶ ἐκασκλείνειε, Διὸς δ' ἀλότηϊ ἐφείλμας.
 Τὸν δ' ἐπεὶ ἔν δμῳαὶ λῶσαν καὶ χρίσαν ἐλαῖω,
 Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλλον, ἠδὲ χιῶνα,
 Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλῆϊς λεχέων ἐπέθηκεν αἰείρας,
 Σὺν δ' ἔταροι ἦειραν εὐξέσθην ἐπ' ἀπίνην. 90

Ωμῳξέν τ' ἄρ' ἐπεῖλα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον·
 Μὴ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαγνέμεν, αἴκε πύθηται,
 Εἰν αἰδός περ ἐὼν, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
 Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ ἔμοι αἰκία δῶκεν ἄποινα·
 Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῷ δ' ἀποδάσσομαι, ὅσ' ἐπέοικεν.

Ἡ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦε δῖος Ἀχιλλεύς·
 Εξέειο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαυδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
 Τοίχε τῷ ἐτέρῳ, περὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·

Υἱὸς μὲν δὴ τοι λελύθ', γέρον, ὥς ἐκέλευς·
 Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ', ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν 600
 Οφθαυ αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρυ.

Καὶ γὰρ τ' ἥκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτῃ,
 Τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβώνηες·
 Τὺς μὲν Απόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
 Χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 Οὐνεκ' ἄρα Ληϊοῦ ἰσάσκετο καλλιπαρῆν.
 Φῇ δοιῶ τέκειεν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλὰς·
 Τῷ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἰόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσαν.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν νῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, ὅδε τις ἦεν 610
 Καθάψαι· λαὸς δὲ λίθος ποίησε Κρονίων·
 Τὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ ὑρανίῳνες.
 Ἡ δ' ἄρα σίτῃ μνήσατο, ἐπεὶ κάμε δακρυχέεσσα.
 Νῦν δέ πῃ ἐν πέτρῃσιν, ἐν ἔρσιν οἰοπόλοισιν,
 Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι ἄνας
 Νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
 Ἐνθα, λίθος περ ἔβστα, θεῶν ἐκ, κήδεα πείσσει.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραίη,
 Σίτῃ, ἐπειδὴ κεν αὐτὴ φίλον παῖδα κλαίοιοδα,
 Ἴλιον εἰσαγαγῶι· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται. 20

Ἡ, καὶ ἀναΐξας οἷν ἄργυρον ὥκῃς Ἀχιλλεύς
 Σφάξ· ἔταροι δ' ἑδερὸν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 Μίσυλλον τ' ἄρ' ἐπισαμῶως, πείραν τ' ὀβελοῖσιν,
 Ωπλήσαν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νῆμν' Ἀχιλλεύς.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προσκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδηλῆος ἐξ ἔρον ἔηλο,
 Ἥτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλλῆα,
 Οσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄλλα ἐφίκει. 30
 Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 Εἰσορόων ὅφιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρώωντες,
 Τὸν πρῶτος προσηύει γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδη
 ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
 Οὐ γὰρ πω μύσαν ὅσπερ ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 Εξ ἧ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμόν·
 Αλλ' αἶψι σενάχω καὶ κήδεα μυρία πάσσω,
 Αὐλῆς ἐν χόρλοισι κυλινδόμμος καλὰ κόπρον.
 Νῦν δὴ καὶ σίτε πασάμην, καὶ ἄθοπα οἶνον
 Λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν ἔτι πεπασμένη.

640

Ἡ δ' Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν, ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσε,
 Δέμνι ὑπ' αἰθέσῃ δέμναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 Πορφύρε' ἐμβαλέειν, φορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 Χλαῖνας τ' ἐνθέμναι ἕλας καθύπερθεν ἑσασθαι.
 Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μὲν χερσὶν ἔχουσαι·
 Αἴψα δ' ἄρ' ἐφόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐκονέουσαι.
 Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

50

Εκτός μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν
 Εὐθαδ' ἐπέλθουσιν βυβληφόρος, οἳ τέ μοι αἶψι
 Βυλὰς βυβλῆσιν παρήμυροι, ἧ δέμις ἐστί·
 Τῶν εἴ τις (εἰ ἴδοιτο Δοῖον διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμῆνι λαῶν,
 Καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γῆν).
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καλᾶλεξον,
 Ποσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,
 Ὄφρα τέως αὐτός τε μῦθῳ καὶ λαὸν ἐρύκω.

Τὸν δ' ἡμῖα βετ' ἐπεῖτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
 Εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖῳ,
 Ὡδὲ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα δαΐεις.
 Οἶδά γὰρ, ὥς καλὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 Ἀξέμεναι ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.

60

Εννῆμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,

Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπλοιμεν, δαμνῦτό τε λαός·

Ενδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποίησαιμεν,

Τῇ δὲ δωδεκάτῃ πολεμίζοιμεν, εἴπερ ἀνάγκη.

Τὸν δ' αὖτε παρθέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

Ἔσαυ τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὥς σὺ κελεύεις.

Σχήσω γὰρ τόσον πόλεμον χρόνον, ὅσον ἄνωγας. 670

Ὡς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος

Ἐλλαβε δεξιτερὴν, μήπως δαίση ἐνὶ θυμῷ.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐν παρόδῳ δόμῃ αὐτόθι κοιμήσαντο

Κήρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδ' ἔχοντες·

Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὐδὲ μυχῷ κλισίης εὐπύκνῃ.

Τῷ δ' ἄρ' Βρισηΐς παρελέξατο καλλιπάρης.

Ἄλλοι μὲν ῥά φησὶ τε καὶ ἄνδρες ἰπποκορυσσά

Εὐδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·

Ἀλλ' ἔχ' Ἑρμείην ἐριένιον ὕπνος ἔμαρπτεν,

Ορμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα 80

Νηῶν ἐκπέμψενε, λαθὼν ἱερὰς πυλαώρας.

Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν παρὰ μῦθον ἔειπεν.

Ὡ γέρον, ἔννυ τι σοὶ γε μέλει κακόν· οἶόν ἐθ' εὔδεις

Ἀνδράσιν ἐν δήτοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς·

Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·

Σεῖο δέ κεν ζωὴ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα

Παῖδες τοῖ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων

Γνοίη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.

Ὡς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη·

Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμιόνους τε· 90

Ρίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ σπράγον, ὃδ' ἐτις ἔγνω.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον εὐρρεῖος ποταμοῖο

Ξάνθου δινήμερος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,

Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη παρὰ μακρὸν Ὀλύμπον,

Ἡὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο παῖσαν ἐπ' αἶαν·
 Οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε σοναχῇ τε
 Ἰωπυς, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· ὕδ' τις ἄλλος
 Εἴγνω παρὰ δ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναῖκων·
 Ἀλλ' ἄρα Κασάνδρην, ἱκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον παῖδ' εἰσενόησεν 700
 Εσαότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
 Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμηνον ἐν λεχέεσσι·
 Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειλα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·

Οφειδε, Τρῶες, καὶ Τρῳάδες, Ἐκτορ' ἰόνιες,
 Εἵποτε καὶ ζῶντι μάχης ἐκνοσήσαντι
 Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλλις τ' ἦν, παντί τε δήμῳ.

Ὡς ἔφατ'· ὕδ' τις αὐτόθ' ἐνὶ πόλει λίπετ' ἀνὴρ,
 Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάχελον ἵκετο πένθος·
 Ἀλχὺ δὲ ξύμβλητο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι. 10
 Πρῶτα τὸν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
 Τηλέεσθην ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἰῆσασα,
 Ἀπλόμηναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσθ' ὁμιλος.
 Καὶ νῦν κε δὴ παρῶν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύνῃα
 Ἐκτορα δακρυχέοντες οἰδύροντο παρὰ πυλάων,
 Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μείνυδα·

Εἰζαίέ μοι, ἔρεῦσι διελθήμεν· αὐτὰρ ἔπειλα
 Ἀσεοδε κλαυθμοῖο, ἐπὶν ἀγάγοιμι δόμονδε.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἶζαν ἀπὴν·
 Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κυλῖα δώμασι, τὸν μὲν ἔπειλα
 Τρηλοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν αἰοιδὴς, 20
 Θρήνων ἐξάρχης, οἵτε σονόεσαν αἰοιδὴν
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ σενάχοιο γυναῖκες.
 Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχῃ λακώλενος ἦρχε γόοιο,
 Ἐκτορος ἀνδροφόνιοιο κάρη μείλ' ἔχουσιν ἔχουσα·

Ἀνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καδδὲ με χήρην

Λείπεις ἐν μεγάροισι· παῖς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 Ὀν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, ὃδε μιν οἶω
 Ἡβην ἴξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 Πέρσεϊ· ἢ γὰρ ὅλῳλας ἐπίσκοπος, ὅτε μιν αὐτὴν
 Ρῦσκα, ἔχεις δ' ἀλόχως κεδνάς, καὶ νήπια τέκνα·
 Αἰ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσοντι γλαφυρῇσι,
 Καὶ δὴ ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 Εὔφρα, ἔνθα κεν ἔργα αἰεκέα ἐργάζοιο,
 Λεθλῶν περ ἄνακτος ἀμειλίχῃ· ἢ τις Ἀχαιῶν
 Ρίψει, χειρὸς ἐλὼν, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
 Χώμενος· ὃ τινὶ δῆπν ἀδελφεὸν ἐκίανεν Ἐκλῶρ,
 Ἡ πατέρ', ἢ ἐκ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐκλῶρος ἐν παλάμῃσιν ὁδᾶξ ἔλον ἄσπελον ὕδατος.
 Οὐ γὰρ μέλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαί λυγρῇ·
 Τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύροντι κατὰ ἄνδρ'.
 Ἀρήϊον δὲ τοκεῦσι γόνον καὶ πένθος ἔθηκας,
 Ἐκλῶρ, ἐμοὶ δὲ μάλιστ' ἀλείψει ἄλγεα λυγρὰ.
 Οὐ γὰρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὀρέξας·
 Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, ὅτε κεν αἶψ'
 Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέεντα.

730

40

Ὡς ἔφατο κλαίοντο· ἐπὶ δὲ γενάχοντο γυναῖκες.
 Τῇσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἀδινῶ ἐξῆρχε γόοιο·
 Ἐκλῶρ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 Ἡ μὲν μοι ζῶος περ ἐὼν, φίλος ἦτο δα θεοῖσιν,
 Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ·
 Ἄλλως μὲν γὰρ παῖδας ἐμὰς πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς
 Πέρναχ', ὅνιν' ἔλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
 Εἰς Σάμῳ, ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμειχθαλόεσσαν·
 Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλεο ψυχὴν ταυαήκει χαλκῷ,
 Πολλὰ ρυσάζεσκεν εἴς περ σῆμ' ἐτάροιο,
 Παλρόκλη, τὸν ἐπεφνες· ἀνέστησεν δὲ μιν ὕδ' ὥς.

50

Νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρὸς φάλος ἐν μεγάροισι
Κεῖσθαι, τῷ ἵκελος, ὄντ' ἀργυρότοξος Απόλλων
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιοχόμενος κατέπεφνεν.

Ὡς ἔφαθ' οὐκ ἀλίσσας, γόνυ δ' ἀλίσσας ὄρινε.

760

Τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τρίλιπν' ἐξῆρχε γόοιο·

Ἐκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
Ἡ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος Θεοειδής,
Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὥς πρὶν ὠφελον ὀλέσθαι.
Ἡδὴ γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοσὸν ἔτος ἐστίν,

Ἐξ ὧ καίθην ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
Ἀλλ' ἔγωγε σέθεν ἄκυστα κακὸν ἔπος, ὃδ' ἀσύφηλον·

Ἀλλ' εἴ τις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνὶ πλοῖ
Δαέρων, ἢ γαλῶν, ἢ εἰσαίρων εὐπέπλων,

Ἡ ἑκυρὴ, ἑκυρὸς δὲ, πατήρ ὥς, ἢ πῖος ἀγέι,
Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσιν παραφάμενος κατέρυκες,

70

Σὴ τ' ἀγανοφροσύνη, καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.
Τῷ σέθεν ἄμα κλαίω καὶ ἐμ' ἀμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·

Οὐ γὰρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ δρεῖη
Ἡ πῖος, ὃδὲ φίλος· πάντες δὲ με πεφρίκασιν.

Ὡς ἔφαθ' οὐκ ἀλίσσας· ἐπὶ δ' ἔσενε δῆμος ἀπείρων.
Λαοῖσιν δὲ γέρον Πρίαμος μέλα μῦθον ἔειπεν·

Ἀξέει νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
Δείσῃτ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἢ γὰρ Ἀχιλλεύς
Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαμνάων ἀπὸ νηῶν,
Μὴ πρὶν πημανεῖν, πρὶν δωδεκάτη μόλη ἦώς.

80

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάρτησιν βόας ἡμίονους τε
Ζάγνυσαν· ἀψα δ' ἔπειτα πρὸς ἄστεος ἠγερέθοντο.

Ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπελον ὕλην·

Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεινὸς ἡμέρας ἦώς,

Καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἐκτορα δακρυχέοντες·

Ἐν δὲ πυρρῇ ὑπ' αὐτῇ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πύρ.

Ημος δ' ἤριθ' ἦεν φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτὰν Ἑκτορος ἔγχετο λαός.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦγερθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγχέοντο, 790
 Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν ἀθροσι οἴῳ
 Πᾶσαν, ὅποσον ἐπέχε πυρὸς μῦθος· αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὔρα λαοὶά λέγοντο κασίγνητοι, ἔταροί τε,
 Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ καλεῖσθαι δάκρυ παρειῶν.
 Καὶ τὰ γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόνηες,
 Πορφυρέοις πτόλοισι καλύφαντες μαλακοῖσιν·
 Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλῃν κάπελον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
 Πυκνοῖσιν λάεσι καλεσόμεσαν μεγάλοισι.
 Ρίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη, 800
 Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 Χθάνες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 Εὖ συναγειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δῶτα,
 Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
 Ως οἷγ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἰσποδάμοιο.

Τ Ε Λ Ο Σ.

EXCUEBATUR APUD FRATRES
ROBERTUM ET ANDREAM FOULIS,
ACADEMIAE GLASGUENSI
TYPOGRAPHOS, ANN. M.DCC.XLVII.
PRIDIE NONAS SEPTEMBRIS.

HOMERI ILIADIS

LIBER DECIMUS TERTIUS.

Jupiter vero postquam Troasque et Hectorem navibus admo-
visset,

Eos quidem reliquit ad illas, laboremque ut-ferrent et aerumnas
Indefinenter; ipse autem retro vertit oculos fulgidos,
Scorsum equestrium Thracum intuens terram,
Myrorumque cominus-pugnantium, et illustrium Hippomolgorum,
Lacte-victitantium [*pauperum*] longaeavorumque, justissimorum
hominum;

Ad Trojam autem non omnino amplius vertebat oculos fulgidos:
Non enim ille immortalium quemquam existimabat suo in animo
Profectum, vel Trojanis auxiliaturum, vel Danaïs.

Neque vero caecam-speculationem agebat rex Neptunus: 10

Etenim hic spectans sedebat bellumque pugnamque

Alte super summum verticem Sami sylvosae

Threïciae: inde enim conspiciebatur tota quidem Ida,

Conspiciebatur et Priami urbs, et naves Achivorum.

Illic utique is e mari sedebat egressus, miserabatur autem Achivos
A Trojanis domitos, Jovique graviter succensebat.

Protinus itaque de monte descendit praerupto,

Rapide pedibus progressus: tremebant autem montes alti et sylva,

Pedibus sub immortalibus Neptuni incedentis. 19

Ter quidem protendit gressum, quarto autem *passu* pervenit ad-lo-

Aegas: Illic scilicet ei inclytæ aedes in imo mari, [cum-destinatum,

Aureae, coruscantes, aedificatae sunt, incorruptibiles semper.

Illuc cum-venisset, sub curru junxit aripedes equos,

Celeriter-volantes, aureis jubeis comantes.

Aurum autem ipse induit circum corpus; accepitque scuticam

Auream, scite-factam, suumque conscendit currum;

Cepitque invehi super undas: exultabant autem cete sub ipso

Undique e latebris, neque non agnoverunt regem:

Cum laetitia etiam mare huc-illuc-diductum-cede-*bat*: Hi itaque vo-

Celeriter admodum, neque sub-*tus* madescebat aereus axis: [labant

Hunc autem ad Achivorum naves agiles ferebant equi. 31

Est autem quaedam specus ampla alti in profundo maris,

Inter Tenedum et Imbrum asperam:

Illic equos stabulare-fecit Neptunus terrae quassator,

Solutos curribus, juxtaque divinum posuit pabulum

Ut ederent : circaque pedes pedicas jecit aureas,
Infrangibiles, insolubiles; ut firmiter illic manerent
Rediturum regem : is autem ad exercitum abiit Achivorum.

Trojanl vero flammae pares conferti, sive procellae,
Hectorem Priamidem inexplcto ardore sequebantur, 40
Magnum-frementes, clamantesque; sperabant autem naves Achivo-
Capturos se, occisurosque ad ipsas omnes Achivos: [rum

Sed Neptunus terram-cingens, terrae-quassator,
Argivos excitabat, profundo e mari egressus,
Cum-se-assimilasset Calchanti corpore et indefessa voce:

Atque Ajaces *quidem* primos allocutus est, promptos animis etiam per

Ajaces, vos quidem servabitis populum Achivorum, [se;
Fortitudinis memores, nequaquam autem dirae fugae.

Alibi enim equidem non timeo manus audaces

Trojanorum, qui magnum murum transcenderunt turba; 50

Sustinebunt enim omnes, bene-ocreati Achivi:

Hac vero *parte* sane gravissime timeo, nequid incommodi-accipia-

Qua hic rabiosus, flammae par, ducit-copias [mus,

Hector, qui Jovis jactat praepotentis filium se esse.

At vobis sic deorum aliquis in mentibus ponat,

Ut et ipsi stetis fortiter, et hortemini alios:

Ita enim, ardentem licet, repuleritis a navibus

Velocibus, etiam si cum Jupiter ipse excitet.

Dixit; et sceptro, terram-cingens Neptunus,

Ambos feriens, implevit robore forti, 60

Membraque fecit levia, pedes et manus superne.

Ipse autem, ut accipiter alis-pernix excitatus fuerit ad volandum,

Qui e praerupta petra excelsa levatus

Properaverit per planitiem insequi avem alius-generis:

Sic ab his facto-impetu-abiit Neptunus terrae-quassator.

Ex-ipsis-duobus autem sensit prius Oilci filius velox Ajax,

Statimque Ajacem allocutus est Telamonium filium;

Ajax, quoniam aliquis nobis Deorum, qui Olympum habitant,

Vati assimilatus jubet ad naves pugnare;

Neque enim hic Calchas est, vates augur; 70

Vestigia quippe retro pedum et tibiaram

Facile cognovi abeuntis: facile utique dignoscuntur dii:

Continuo etiam mihi ipsi animus in pectoribus meis

Magis excitatus est ad pugnandum atque praeliandum;

Pugnamque appetunt-gestientes subtus pedes, et manus superne.

Hunc autem respondens allocutus est Telamonius Ajax;

Sic nunc et mihi circa hastam manus audaces

Gestiunt, et mihi animus erectus est; subtusque pedibus

Sentio me-impulsum ambobus: animo vero incitato cupio vel solus 80

Cum Hectore Priamide inexplctum ardenti pugnare.

Sic hi quidem talia inter se dicebant,

Pugnac-studio lacti, quod ipsis deus immiserat animo.

Interim autem postremos Neptunus excitabat Achivos,
 Qui ad naves veloces reficiebant suum animum:
 Quorum utique simul gravique labore sibi *desessa* membra soluta
 Simulque ipsis dolor in animo oriebatur, aspicientibus [erant,
 Trojanos, qui magnum murum transcenderant cum tumultu.
 Hos illi scilicet insipientes, sub superciliis lachrymas fundebant;
 Non enim putabant *se* effugituros perniciem: sed Neptunus
 Facile interventu-suo fortes concitavit phalangas. 90

Atque ad Teucrum *quidem* primum et Leïtum venit hortans,
 Peneleumque heroëm, Thoantemque, Deïpyrumque,
 Merionemque, et Antilochum, peritos pugnae:
 Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est;

Proh, pudor, Argivi, juvenes adolescentes: vobis ego
 Pugnantibus confido salvas fore naves nostras;

Si vero vos pugnam detrectabitis gravem,
 Jam nunc certe illuxit dies, quo a Trojanis domabimur.

O dii, profecto ingens miraculum hoc oculis video,
 Indignum, quod nunquam ego eventurum putabam, 100

Trojanos ad nostras accedere naves; qui prius
 Fugacibus cervis similes erant, quae per sylvam,
 Thoüm, pardaliumque, laporumque escae sunt,
 Temere errantes, imbelles, neque *natae* ad pugnam:

Sic Trojani antehac robur et manus Achivorum
 Manete nolebant ex adverso, ne paululum quidem:

Nunc vero procul ab urbe cavas ad naves pugnant,
 Imperatoris ignavia, negligentiaque militum,

Qui cum illo contententes, propugnare nolunt
 Naves veloces, sed interficiuntur ad ipsas. 10

Veruntamen etiam si omnino revera in culpa est

Heros Atrides, late-dominans Agamemnon,
 Eo quod contumelia-affecerit pedibus-celerem Pelidem;

Nobis tamen nullo-modo licet intermittere pugnam: [rum.

Sed medeamur ocyus *huic malo*; faciles utique sanatu mentes bono-

Vos autem nequaquam honeste remittitis strenuam fortitudinem,

Omnes fortissimi cum sitis in exercitu: neque vero ego

Virum objurgaverim, qui pugnam detrectet,

Quum imbellis sit: at vobis succenseo ex animo.

O molles, mox sane aliquod malum admittetis gravius 20

Hac ignavia: sed in mentibus reponite singuli

Pudorem, *hominumque* reprehensionem: certe enim ingens certamen

Hector nempe ad naves praelio-strenuus pugnat, [ortum est.

Portis; perfregitque portas, et longum vestem.

Sic sane adhortans Neptunus concitavit Achivos:

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges

Firmae, quas ne Mars quidem vituperasset, si intervenisset,

Neque Minerva populorum-concitatrix: quippe praestantissimi viri

Delecti, Trojanosque et Hectorem nobilem manebant,

Constipantes hastam hastae, scutum scuto densissimis ordinibus: 130
 Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir:
 Seque-invicem-attingebant setis equinis-comantes galeae splenden-
 Nutantium; adeo densi stabant inter se: [tibus conis]

Hastae autem crispabantur audacibus a manibus
 Concussae: hi quippe *in hostes* recta tendebant, ardebantque pugnare.
 Trojani autem prius-in-eos-impetum-fecerunt conferti; praecipat-
 que Hector

Contra alacer-ruens; lapis-cursu-perniciosus sicuti a petra,
 Quem de vertice-montis fluvius torrens impulerit,
 Abruptis immenso imbre asperae retinaculis petrae,
 Alteque subsiliens volat, resonatque sub ipso 40
 Sylva; hic autem cursu-perpetuo currit magna vi, donec pervenerit
 In planitiem; tum vero nequaquam volvitur, cursu licet incitatus:
 Sic Hector, haecenus quidem minabatur, usque ad mare
 Facile se perventurum ad tentoria et naves Achivorum,
 Interficiem eos: verum quando jam in densas incidisset phalangas,
 Stetit prope-admodum obnitens: ex adverso autem filii Achivorum,
 Percutientes ensibusque et hastis utrinque-acutis,
 Repulerunt eum a se: ille vero cedens, asper-concussus est,
 Vociferatusque est alta-voce Trojanos inclamans;

Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes, 50
 Perstate: haudquaquam diu me sustinebunt Achivi,
 Licet valde addensatis-ordine quadrato-agminibus seipfos instru-
 Sed, puto, cedent hasta *mea fugati*, si revera me [xerint:
 Incitavit deorum potentissimus, altitonans maritus Junonis.

Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque.
 Deiphobus porro inter hos elato animo incedebat
 Priamides, praeque se tenebat clypeum undique aequale,
 Levi passu progrediens, et clypeo-testus procedens:
 Meriones autem in eum collimans-direxit hastam fulgentem;
 Et percussit, neque aberravit, clypeum undique aequale, 60
 Taurinum; id vero haudquaquam trajecit, sed multo prius
 In extremo fracta est longa hasta: Deiphobus autem
 Scutum taurinum tenuit-*procul* a se, timuit enim animo
 Hastam Merionis bellicosi; at heros *Meriones*

Retro sociorum in agmen recessit; iratus est autem graviter
 Propter utrumque, victoriamque *amissam*, et hastam, quam fregerat;
 Perrexit itaque ire praeterque tentoria et naves Achivorum,
 Allaturus hastam longam, quae sibi in tentoriis reliqua erat:
 Caeteri vero pugnabant, clamorque immensus exortus est.
 Ac Teucer quidem primus Telamonius virum interfecit 70
 Imbrium armis-acerrimum, divitis-equorum Mentoris filium:
 Habitabat autem is Pedaeum, antequam venissent filii Achivorum,
 Filiamque Priami notham uxorem-habebat Medesicasten:
 At postquam Danaorum naves venissent utrinque-remis-actae,
 Rursus ad Ilium venit, excellebatque inter Trojanos:

Habitabat autem apud Priamum: isque eum honorabat aequae ac
Hunc utique filius Telamonis sub aurem hasta longa [filios.
Vulneravit, evulsitque hastam: is autem cecidit, fraxinus tanquam,
Quae montis in vertice procul conspicui

Aere recisa, tenera terrae folia admovit: 180

Sic cecidit; circumque ipsum sonitum-dederunt arma varia aere.

Teucer itaque accurrit, cupiens arma exuere:

Hector vero in accurrentem jaculatus est hasta fulgenti:

Sed ille quidem ex adverbo conspicatus evitavit aeream hastam

Paululum; hic autem Amphimachum, Cteati filium Astorionis,

Venientem in pugnam ad pectus percussit hasta:

Fragorem vero edidit cadens, et sonitum-dedere arma super ipsum.

Hector itaque accurrit, ut galeam temporibus aptam

Capite deriperet magnanimi Amphimachi:

Ajax autem in accurrentem jaculatus est hasta splendenti 90

Hectorem; sed nusquam ad corpus pervenit, totus quippe aere

Horrendo testus erat: Ille tamen scuti umbonem percussit,

Reppulitque eum vi magna: is autem cedebat retro

A cadaveribus ambobus; ista autem *ad se* extraxerunt Achivi:

Amphimachum quidem Stichius, nobilisque Menestheus,

Principes Atheniensium, portaverunt ad exercitum Achivorum:

Imbrium vero Ajaces, studiosi impetuosae pugnae:

Ut duo capram leones, a canibus ferratis-dentibus

Ereptam, ferunt per virgulta densa,

Alte supra terram in malis tenentes: 200

Sic utique hunc [*Imbrium*] alte tenentes duo Ajaces bellatores,

Arma detraxerunt; caput autem molli a cervice

Amputavit Oiliades, iratus Amphimachi *causa*;

Misitque illud instar-globi rotatum per turbam;

Hectori vero ante pedes cecidit in pulveribus.

Ac tum quidem ex animo Neptunus iratus erat,

Nepotis *gratia* [*Amphimachi*] caesi in gravi pugna:

Perrexit itaque ire praeterque tentoria et naves Achivorum,

Incitaturus Danaos, Trojanisque clades moliebatur.

Idomeneus autem illi hasta-inclytus occurrit, 10

Rediens a socio, qui ei nuper e praelio

Venerat, ad poplitem vulneratus acuto aere:

Hunc quidem socii asportaverant, ille autem, medicis quum manda-

Redibat ex tentorio; adhuc enim pugnae cupiebat [ta-dedisset,

Particeps-esse: Ipsum itaque allocutus est rex Neptunus,

(Assimilans-se voce, Andraemonis filio Thoanti,

Qui per totam Pleurona et excelsam Calydonia,

Aetolis imperabat, deusque tanquam honorabatur a populo;)

Idomeneu, Cretum princeps, quo tandem minae

Abierunt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum? 20

Hunc autem vicissim Idomeneus, Cretum ductor, contra allocutus

O Thoa, nullus vir nunc in culpa, quantum equidem [est;

Intelligo: omnes enim scimus praeliari:

Neque quenquam timor detinet exanimans, neque quisquam pigri-

Cedens, subterfugit pugnam perniciosam: sed ita [tiae

Videtur nimirum gratum esse praepotenti Saturnio,

Inglorios perire procul ab Argo hic Achivos.

At, Thoa; quandoquidem ante bellicosus fuisti,

Hortari-soles autem et alium, ubi remittentem videris:

Ideo nec nunc quidem cessa *ipse*, hortareque virum quemque. 239

Huic autem respondit deinde Neptunus quatiens-terram;

Idomeneu, ne iste vir amplius revertatur

A Troja, sed hic canibus ludibrium fiat,

Quicumque die hoc volens remiserit pugnam.

Sed age, armis huc sumptis veni: haec autem simul oportet

Maturare; si cui usui esse queamus, etiam duo cum simus:

Utilis-certe-in-unum-collata virtus est virorum, etiam valde imbel-

Nos autem et cum fortibus novimus pugnare. [lium:

Sic fatus, ille quidem rursus abiit deus in pugnam virorum:

Idomeneus autem, quando jam ad tentorium bene-structum venisset,

Induit arma pulchra circa corpus, sumpsitque duo-hastilia: 41

Perrexitque ire fulguri similis, quod scilicet Saturnius

Manu acceptum miserit vibratum e corusco Olympo,

Ostendens signum hominibus; praecclari utique *sunt* ejus radii:

Sic hujus aes splendebat circa pectora currentis.

Meriones autem ei, famulus bonus, occurrit,

Quum abesset prope adhuc a tentorio: nam hastam aeream ibat

Sumpturus. Hunc itaque allocuta est vis Idomenei, [*allocutus est Idomeneus*]

Cur venisti, praelioque relicto et pugna? 50

Nunquid vulneratus es, relique te affligit cuspis?

An alicujus-rei nuncius ad me venisti? neque *vero* omnino ipse

Desidere in tentoriis cupio, sed pugnare.

Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est;

Idomeneu, Cretum princeps aere-loricatorum,

Venio, si qua tibi hasta in tentoriis relicta est,

Sumpturus; Eam enim jam confregimus, quam prius habebam,

Clypeo Deïphobi percusso ferocientis.

Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est,

Hastas quidem, si volueris, et unam et viginti invenies, 60

Stantes in tentorio ad parietes collucentes,

Trojanas, quas a caesis abstuli. Non enim profiteor

A viris hostibus longe stans pugnare.

Ideo mihi hastae sunt, et scuta umbonibus-munita,

Et galeae, et thoraces lucidum renidentes.

Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est;

Quin et mihi apud tentoriumque et navem nigram

Multa *sunt* spolia Trojanorum: sed non prope sunt, ut-sumere-pos-

Neque enim ne me *quidem* puto oblitum esse fortitudinis; [sim.

Sed inter primos in pugna illustres-viros-reddente

270

Sto, quando certamen exortum fuerit belli.

Alium forte aliquem magis Achivorum aere-loricatorum

Lateo pugnans, te vero scire ipsum puto.

Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est;

Novi virtute qualis sis: quid te oportet haec dicere?

Si enim nunc prope naves feligamur omnes fortissimi

Ad insidias, (ubi maxime virtus dispicitur virorum:

Ubi, quique timidus vir, quique fortis, facile apparet:

Quippe ignavi mutatur *subinde* color alius ex alio;

Neque ei, sine motando ut sedeat, continetur in praecordiis animus,

Sed flexis-genibus-confidit, et super ambos pedes sedet; 81

Intusque ei cor valde in pectoribus palpitat,

Mortem expectanti; stridorque insuper oritur dentium:

Viri autem fortis, neque mutatur color, neque valde

Tremat, postquam primum se-collocârît-in insidiis virorum;

Optat autem quam-citissime misceri in praelio gravi:)

Ne ibi quidem tuos animos et manus *quis* vituperârît. [cominus;

Si quando enim *seu*eminus vulneratus fueris in-pugna-laborans, seu

Non in cervicem *tibi* a tergo inciderit telum, nec in dorsum,

Sed vel pectoribus, vel ventri occurrerit, 90

Uterius recta-ruentis, inter primorum-pugnatorum turbam.

Sed age, ne amplius haec interloquamur, fatui tanquam,

Hic stantes, ne forte quis supra-modum reprehendat:

Verum tu ad tentorium profectus sume validam hastam.

Sic dixit. Meriones autem, veloci par Marti,

Raptim e-tentorio sustulit aeream hastam;

Secutusque est Idomeneum valde pugnae cupidus.

Qualis autem hominum-perniciies Mars ad-pugnam accedit;

Ipsumque Terror, charus filius, simul validus et impavidus,

Comitatur, qui utique terret pectoris-licet-constantis bellatorem;

Atque hi quidem e Thracia in Ephyros armantur, 301

Vel in Phlegyas magnanimos; neque quidem iidem

Exaudierunt utrosque, alterutris autem gloriam dederunt:

Tales Merionesque, et Idomeneus, ductores virorum,

Ibant ad pugnam, armati corusco aere.

Hunc et Meriones prior verbo allocutus est;

Deucalionide, quâ-parte fert-animus ingredi turbam?

An ad dextram totius exercitus, an per medios,

An ad sinistram? quoniam nusquam existimo adeo

Indigere certamine comantes Achivos. 10

Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est;

Naves quidem ad medias qui auxilientur sunt et alii,

Ajacesque duo, Teucerque, qui praestantissimus Achivorum

Arte-sagittandi, strenuus etiam et in stataria pugna;

Qui illum satis exerceant, perquam-incitatum licet ad pugnam,

Hectorem Priamidem; etiamsi admodum fortis sit.

Arduum *sane* ei erit, valde licet ardenti in praelium,
 Illorum superato robore et manibus invictis,
 Naves incendere; modo non ipse Saturnius
 Injecerit ardentem torrem navibus velocibus. 320
 Homini autem non cesserit magnus Telamonius Ajax,
 Qui mortalisque sit, et edat Cereris fruges,
 Aereque violabilis sit, magnisque faxis:
 Ne ipsi quidem Achilli hostium-agmina-perrumpenti cesserit,
 In stataria quidem pugna; pedibus autem nequaquam potest conten-
 Nobis itaque huc ad sinistram tende exercitûs, ut citissime [dere.
 Videamus, an alicui gloriam praebituri simus, an quis nobis.

Sic dixit. Meriones autem, veloci par Marti,
 Coepit ire, donec pervenissent ad exercitum, quâ eum jusserat. 29
 Hi autem, [hostes] quum Idomeneum viderent, flammâ similem for-
 Ipsum et famulum cum armis vario-artificio-factis; [titudine,
 Cohortantes per turbam, in ipsum omnes irruebant; [navium.
 Manibusque utrinque consertis, commissum-est certamen ad puppes
 Ut vero cum a stridulis ventis *agitatae* ingruunt procellae,
 Die illo quum plurimus pulvis *est* in viis;
 Qui porro *venti*, simul pulveris magnam stare-faciunt nebulam:
 Sic utique his simul *irruentibus* inita est pugna, ardebantque animo
 Invicem-se per turbam interficere acuto aere.

Horruit autem pugna mortalibus-exitiosa hastis
 Longis, quas tenebant acutas; oculosque perstringebat 40
 Splendor aereus, galeis a lucentibus,
 Thoracibusque recens-terfis, scutisque fulgentibus,
 Congredientium in-unum: Valde utique audax-animo esset,
 Qui tunc gavisus esset viso labore, neque animo-turbaretur.

Porro diversis *partibus* faventes duo Saturni filii viribus-potentes,
 Viris heroibus struebant dolores graves.

Quippe Jupiter quidem Trojanis et HecTORI volebat victoriam,
 Gloriosum-reddens Achillem pedibus velocem; neque *tamen* ille
 Volebat populum perdere Achaicum, ad Ilium; [penitus
 Sed Thetin honorabat, et filium *ejus* magnanimum: 50

Argivorum vero Neptunus animos-excitabat interventu *suo*,
 Clam emerfus e cano mari; dolebat enim

A Trojanis *illos* domari, Jovique vehementer iratus erat.

Sane quidem utriusque unum *erat* genus, atque unus ortus;

Sed Jupiter prior natus-fuerat, et plura noverat.

Quocirca etiam *Neptunus* palam quidem auxiliari cavebat,

Clam vero semper concitabat *eos* per exercitum, homini assimilatus.

Hi itaque certaminis vehementis et omnibus-aeque-gravis pugnae

Funem hinc-inde-nexum super utrosque extenderunt,

Infrangibilemque, insolubilemque, qui multorum genua solvit. 60

Tum, semicanus licet existens, Danaos cohortans

Idomeneus, Trojanis insiliens fugam incussit:

Interfecit enim Othryoneum, e Cabeso qui aderat:

Qui nuper belli ad famam venerat:

Petebat autem Priami filiarum forma praestantissimam,
Cassandram, indotatam: pollicitus nempe fuerat magnum opus,
A Troja *quantumvis* invitos depulsurum *se* filios Achivorum.

Illi autem senex Priamus *eam* promiserat, et annuerat

Daturum esse: illi itaque pugnabat, promissis fretus.

Idomeneus autem in illum collimabat hasta fulgenti, 370

Et percussit sublimi-gradu incedentem assecutus; nec arcuit thorax

Aereus, quem gestabat; medio autem *is* in ventre fixit:

Fragorem vero edidit cadens: Is autem super *eum* gloriatus est, dixit

Othryoneu, te sane supra mortales laudo omnes, [que;

Si utique vere omnia perficies, quae pollicitus es

Dardanidae Priamo: is autem promisit filiam suam.

Quin et tibi nos haec polliciti praestiterimus;

Dederimusque Atridae filiarum forma praestantissimam,

Ex Argis arcessitam, quam ducas; siquidem nobiscum

Ilii expugnaveris bene-habitatam urbem. 80

Sed sequere, ut ad naves in-colloquium veniamus pontum-transseun-

De nuptiis: quippe nequaquam foceri illiberales sumus. [tes

Sic fatus, pede traxit per acre praelium

Heros Idomeneus. Huic autem Afius venit vindex,

Pedes, ante equos; hos autem anhelantes in humeros *ejus*

Affidue tenebat auriga famulus: ille vero cupiebat animo

Idomeneum percutere; is autem illum prior percussit hasta

Ad jugulum sub mento, penitusque hastam adegit:

Cecidit igitur, sicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus-alba,

Vel pinus alta, quam scilicet in montibus fabri 90

Exciderunt securibus recens-exacutis, navale-lignum ut-sit:

Sic ille ante equos et currum jacebat porrectus,

Dentibus frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento.

Defectus vero est *ejus* auriga mente, quam ante habebat;

Neque is ausus est, hostium manus *ut*-effugeret,

Retro equos vertere: Eum itaque Antilochus bellicosus

Hasta medium transfodit assecutus: neque arcuit thorax

Aereus, quem gerebat; medio autem in ventre fixit.

Atque hic quidem anhelans affabre-facta excidit sella:

Equos autem Antilochus, magnanimi Nestoris filius, 400

Abegit a Trojanis ad bene-ocreatos Achivos.

Deiphobus vero admodum prope venit Idomeneum,

Propter-Afium dolens, et jaculatus est hasta fulgenti:

At quidem ex-adverso conspicatus evitavit aeream hastam

Idomeneus; occultatus est enim sub clypeo undique aequali,

Quem ipse coriis boum et corusco aere

Tornatum gerebat, duobus manubriis aptatum:

Sub hoc se totum collegit, supervolavitque aerea hasta:

Aridum vero ei clypeus in-transcursu-stringente resonuit

Hasta: neque irritam sane robusta manu emisit *Deiphobus*, 10

Sed percussit Hippasidem Hypsenorem, pastorem populorum,
Ad hepar sub praecordiis, confestimque genua solvit.
 Deiphobus igitur valde super eum gloriatus est, alte clamans;
 Non utique inultus jacet Asius: sed ipsum puto,
 Ad Orcum licet euntem validas-portas habentem, durum,
 Gavifurum esse animo; quoniam ei dedi comitem, *qui-deducat.*

Sic dixit; Argivis autem dolor datus est, eo gloriante;
 Antilocho autem maxime, bellicoso animo commovit;
 Non tamen, dolens licet, suum neglexit socium,
 Sed accurrens protexit, et ei scutum praetendit. 420
 Hunc quidem deinde subeuntes duo chari socii,
 Mecisteus, Echii filius, et nobilis Alastor,
 Naves ad cavas portabant, graviter gementes.
 Idomeneus autem non remittebat de animo magno; sed cupiebat
 Vel aliquem Trojanorum tenebrosa nocte tegere, [assidue
 Vel ipse fragorem-edere-cadens, dum-depelleret exitium Achivis.
 Tunc Aesyetae Jovis-alumni charum filium
 Heroem Alcathoum; (gener autem erat Anchisae;
 Maximamque-natu duxerat filiarum Hippodamiam,
 Quam ex corde dilexit pater et veneranda mater 30
 In domo; supra totum enim aequalium-coetum eminebat
 Pulchritudine, et operum peritia, atque prudentia; quare et ipsam
 Duxerat vir nobilissimus in Troja ampla:)

Hunc tunc sub Idomeneo Neptunus domuit,
 Caligine-offusa oculis lucidis, praepedivit autem *quasi vinculo pulchra*
 Neque enim retro fugere poterat, neque declinare: [membra.
 Sed tanquam columnam, vel arborem alto-vertice-comantem,
 Sine-motu stantem, pectus medium vulneravit hasta
 Heros Idomeneus, disciditque ei circum loricam
 Acream, quae ei ante a corpore arcebat perniciem; 40
 Ac tunc quidem aridum-quid resonuit, fissa ab hasta:
 Fragoremque ille-edidit cadens, hasta vero in corde fixa erat,
 Quod quidem ipsi palpitans, etiam extremum-ferrum quassabat
 Hastae: tum vero deinde remisit impetum *suum* valida hasta.
 Idomeneus ergo valde super *eum* gloriatus est, alte clamans;

Deiphobe, numquid jam *tibi* videmur-recte-judicare, aequum esse,
 Tres pro uno occisi ut sint, quando tu gloriaris inaniter?
 O bone, quin et ipse adversus stato mihi,
 Ut videas, qualis Jovis Soboles huc venerim;
 Qui primus Minoa genuit, Cretae custodem: 50
 Minos vero genuit filium eximium Deucalionem:
 Deucalion autem me genuit, multis viris regem,
 Creta in lata: nunc vero huc *me* naves advexerunt,
 Tibique perniciem, et patri, et caeteris Trojanis.

Sic dixit; Deiphobus autem bifariam deliberavit,
 Utrumne aliquem alicubi Trojanorum *sibi* adiutorem-assumeret
 Regressus; an experiretur etiam solus. [magnanimorum,

Sic autem ei cogitanti, visum est utilius esse,
Ire ad Aeneam: eum vero postremum invenit agminis
Stantem: Jugiter enim is Priamo succensebat nobili, 460
Quod se, strenuum licet existentem inter viros, nequaquam honora-
Prope itaque stans *Deiphobus*, verbis alatis allocutus est; [bat:

Aenea, Trojanorum princeps, nunc te omnino oportet
Sororis-marito auxiliari, si quid te affinis-cura tangit.
Quin sequere; Alcathoo auxilium feramus, qui te olim
Sororis maritus existens nutritiv, in aedibus, parvulum existentem:
Hunc vero Idomeneus hasta-inclytus interfecit.

Sic dixit: *Aeneae* vero animum in pectoribus commovit:
Ivit autem adversus Idomeneum, valde pugnae studiosus.
At non Idomeneum fuga cepit, puerulum veluti; 70
Sed mansit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,
Qui expectat tumultum advenientem magnum virorum
Loco in deserto, horretque dorso superne:

Oculi vero ei igne lucent: ac dentes
Acuit, repellere cupiens canes, atque etiam viros.
Sic manebat Idomeneus hasta-inclytus, (neque retrocessit,)
Aeneam invadentem pugna celerem: inclamabat autem socios,
Alcalaphumque aspiciens, Aphareumque, Deïpyrumque,
Merionemque, et Antilochum, peritos pugnae:

Hos hic adhortans verbis alatis allocutus est; 80
Adeste, amici, et mihi *jam*-foli succurrite: timeo enim valde
Aeneam incurrentem pedibus velocem, qui me aggreditur;
Qui perquam validus est in pugna, ad viros interficiendos:
Sed et obtinet juventae florem, quod utique robur est maximum.
Si enim eadem-aetate essemus, hoc cum animo;
Satim vel is referret magnam gloriam, vel *ego* referrem.

Sic dixit: hi autem omnes, unum mentibus animum habentes,
Propinqui constitunt, scuta humeris acclinantes.
Aeneas autem ex-altera-parte hortabatur suos socios,
Deïphobumque, Parinque aspiciens, et Agenorem nobilem, 90
Qui secum duces Trojanorum erant: ac deinde

Copiae sequebantur, ut post arietem sequuntur pecudes
Potum-ductae a pastu; laetatur autem mente pastor:
Sic Aeneae animus in pectoribus laetatus est,
Ut vidit copiarum agmen sequens se-ipsam.
Hi itaque de Alcathoo cominus in-pugnam-ruerunt
Longis hastilibus: circa pectora vero aes
Horrendum resonabat, petentium per turbam
Se invicem: duo autem viri bellicosi, egregii, prae caeteris, 500
Aeneasque, et Idomeneus, pares Marti,

Cupiebant alter alterius vulnerare corpus saevo aere.
Aeneas autem primus jaculatus est in Idomeneum:
At is quidem ex-adverso conspicatus, evitavit aeream hastam:
Cuspisque Aeneae vibrans in terram

Abiit; quippe incassum robusta e manu exilierat.

Idomeneus autem Oenomaum percussit, ventrem *in* medium;

Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem aes

Penetrans-hauserat: ille vero in pulvere lapsus,prehendit terram pal-

Idomeneus autem ex mortuo quidem praelongam hastam [ma.

Evulsit; at non itidem alia potuit arma pulchra

510

Humeris detrahere: urgebatur enim telis.

Non enim jam firmi artus pedum erant quum-impetum-faceret;

Neque ut irruere posset ad *repetendam* suam hastam,nec ut *alterius* evi-

Ideoque in stataria pugna quidem arcebat saevum diem, [taret.

Ad fugam vero *capeffendam* non jam facile *eum* pedes ferebant ex

pugna.

In hunc igitur lento-gradu abeuntem jaculatus est hasta fulgenti

Deïphobus; quippe ei infensus erat odio perpetuo semper.

Sed ille et tunc aberravit; Afcalphum autem percussit hasta,

Filium Martis; perque humerum rapida hasta

19

Penetravit: hic autem in pulvere lapsus,prehendit terram palma.

Necdum adhuc quidquam audiverat clamorosus impetuofus Mars,

Filium suum cecidisse in acri praelio;

Sed ille quidem summo in Olympo sub aureis nubibus

Sedebat, Jovis consiliis conclusus, ubi caeteri

Immortales dii erant prohibiti a pugna.

Hi autem de Afcalpho cominus in pugnam-ruebant:

Ac Deïphobus quidem ab Afcalpho cassidem lucidam

Rapuit; Meriones vero veloci par Marti

Hasta *ei* brachium feriit insiliens, e manuque

Oblonga galea humi resonuit lapsa.

30

Meriones autem denuo insiliens, vultur tanquam,

Extraxit ex imo brachio validam hastam;

Retroque fociorum ad agmen cessit. *Deïphobum* autem Polites,

Germanus-frater, medium manibus circumplexus

Eduxit e praelio horrifono, donec pervenit ad equos

Veloces, qui ei post pugnam et praelium

Stabant, aurigamque et currum ornatu-varium habentes:

Qui illum quidem ad urbem portabant graviter gementem,

Laborantem; sanguis vero ex recens-vulnerata fluebat manu.

At caeteri pugnabant, clamorque immensus exortus est.

40

Aeneas porro in Aphareum Caletoridem irruens,

Ad jugulum feriit, contra se versum, acuta hasta:

Inclinatum est autem in alteram-partem caput, clypeusque appen-

Et galea; circaque eum mors fusa est exitialis. [sus sequebatur,

Antilochus autem Thoonem, terga-vertentem observans,

Vulneravit impetu-facto; venamque totam abscidit,

Quae per dorsum currens penitus, ad cervicem pervenit;

Hanc totam abscidit: ille autem supinus in pulvere

Decidit, ambas manus dilectis sociis extendens.

Antilochus autem insiliit, et detrahebat arma ab humeris,

50

Circumspectans: Trojani autem circumstantes aliunde alius
 Telis seriebant scutum latum, pulchrum; neque poterant
 Intro perstringere tenerum corpus saevo aere,
 Antilochi: undique enim Neptunus, quatiens terram,
 Nestoris filium tuebatur; etiam inter multa tela.
 Non enim unquam *Antilochus* seorsum ab hostibus erat, sed inter
 Versabatur: nec ei hasta cessavit, sed admodum assidue [ipsum]
 Quassata vertebatur; parabatque mente sua,
 Aut in aliquem eminus-jaculari, aut cominus irruere.
 Sed non latuit Adamanta haec animo-meditans in turba 560
 Asiadem, qui ei percussit scutum medium acuto aere,
 Cominus impetu-facto: comminuit autem ejus cuspidem
 Caeruleis-crinibus Neptunus, vitam *Antilochi* ei eripiendam negans.
 Et dimidium quidem illic mansit, tanquam sudes praecuta igne-prae-
 In scuto Antilochi; dimidiumque jacebat super terra: [usta,
 Retro itaque fociorum ad agmen cessit *Adamas*, mortem evitans:
 Meriones autem abeuntem insecutus percussit hasta
 Pudendaque inter et umbilicum, ubi maxime
 Est Martis-plaga gravis miseris mortalibus:
 Illic ei hastam infixit: is autem secutus [*decidens*], circa hastam 70
 Palpitabat; velut quum bos, quem utique in montibus bubulci viri
 Vinculis-contortis iavutum vi ligatum ducunt;
 Sic iste vulneratus palpitabat paullisper quidem, haud admodum
 Donec ei ex corpore hastam evulsit prope accedens [diu;
 Heros Meriones; ei vero tenebrae oculos texerunt.
 Deipyrum autem Helenus gladio cominus percussit tempus
 Thracio, magno, galeamque perruptam abscidit:
 Atque haec quidem excussa, in terram decidit; et quidam Achivorum
 Pugnantium inter pedes devolutam sustulit;
 Ei vero oculos tenebrosa nox cooperuit. 80
 Atridem autem dolor cepit, pugna strenuum Menelaum:
 Prodiit ergo minitans Heleno heroi regi,
 Acutam hastam vibrans: hic vero arcus cornu adduxit.
 Ambo autem simul concurrebant; alter quidem hasta acuta
 Cupiebat jaculari; alter vero, a nervo, sagitta:
 Ac Priamides quidem deinde ad pectus percussit sagitta
 Thoracis cavam-partem, resiliit autem acerba sagitta.
 Ut videlicet cum a lato ventilabro magnam per arcem
 Saliunt fabae nigrae, vel cicera,
 Flatu a stridulo et ventilatoris impetu: 90
 Sic a thorace Menelai gloria-sublimis
 Multum rejecta, longe volavit acerba sagitta.
 Atrides autem manum, in praelio strenuus Menelaus,
 Eam percussit, quae tenebat arcum politum; inque arcu
 E-regione per manum infixam est aerea hasta.
 Retro autem sociorum in agmen cessit *Helenus*, mortem evitans,
 Manu suspensa; traestimque-una-ferrebatur fraxinea hasta;

Et hanc quidem e manu traxit magnanimus Agenor,
 Ipsamque *manum* colligavit scite-circumvoluta ovis lana,
 Funda *scilicet*, quam ei minister tenebat pastori populorum. 600
 Pisander autem recta in Menelaum gloria-sublimem
 Ibat: eum quippe ducebat fatum funestum, mortis ad-finem;
 A te, Menelae, ut sterneretur in gravi pugna.
 Hi ergo quando jam prope erant, inter se concurrentes;
 Atrides quidem aberravit, ipseque averfa est hasta:
 Pisander verò scutum Menelai gloria-sublimis
 Percussit, neque penitus potuit aes adigere:
 Prohibuit enim scutum latum, fractaque est in extrema-parte
 Hasta: hic tamen mente sua gavisus est, et sperabat victoriam.
 Atrides autem extracto ense argenteis-clavis-distincto, 10
 Infiliiit in Pisandrum; ille autem sub scuto desumpsit pulchram
 Securim ex-aere-scite-factam, oleaginum insertum-habens manu-
 brium, [tus est.
 Longum, bene-politum; uno autem tempore alter alterum assecu-
 Utique hic quidem [*Pisander*] galeae conum percussit equinis-fetis
 densae

Summam sub cristam ipsam: ille vero accedentem, in fronte,
 Naso super extremo; crepueruntque ossa; atque ei oculi
 Ad pedes sanguinolenti humi deciderunt in pulvere:
 Incurvatusque est concidens; ille autem calcem in pectoribus po-
 Armaque intersecto-exuit, et glorians verbum dixit; [nens,
 Relinquetis ita demum naves Danaorum rei-equestris-peritorum,
 Trojani foedifragi, gravis infatiables pugnae: 21
 Alio quidem flagitioque et probro non carentes *estis*,
 Quo me violastis, improbae canes: neque quidquam animo
 Jovis altitonantis gravem veriti estis iram,
 Hospitalis; qui aliquando vobis evertet urbem altam.
 Qui meam quam-virginem-duxi uxorem et opes multas
 Nulla-injuria laceستي abduxistis, cum hospitio-accepti-fueratis ab
 Nunc vero in naves cupitis pontum-transcentes, [ipsa:
 Ignem perniciosum jacere, occidereque heroas Achivos:
 Sed aliquando coërcebimini impetuoſi licet, a pugna. 30
 Jupiter pater, sane te aiunt sapientia superare caeteros *omnes*
 Homines atque deos; a te tamen haec omnia proficiscuntur:
 Cum ita nempe viris gratificeris injuriosis
 Trojanis, quorum animus semper vi-injusta-gaudens, neque possunt
 Pugna fatiari omnibus-aeque-gravis belli.
 Omnium quidem rerum fatietas est, et somni, et amoris,
 Cantusque dulcis, et egregiae saltationis,
 Quarum *rerum* quidem quis etiam magis appetit desiderium explere,
 Quam belli: Trojani vero pugnae infatiables sunt.
 Sic locutus, arma quidem a corpore sanguinolenta 40
 Detrasta, fociis dedit Menelaus insignis:
 Ipse vero iterum reversus primis-pugna toribus immixtus est.

Tunc ei filius infiliit Pylaemenis regis
 Harpalion, qui quidem patrem dilectum secutus erat, ut pugnaret
 Ad Trojam; sed non rediit in patriam terram:
 Qui tunc quidem Atridae medium scutum feriit hasta
 Cominus, neque penitus potuit aes adigere:
 Retro igitur sociorum in agmen cessit, mortem evitans;
 Quoquoersus circumspēctans, ne quis *sibi* corpus aere attingeret.
 Meriones autem in abeuntem misit aeratam sagittam; 650

Et percussit clunem ad dextrum: at sagitta
 E-regione juxta vesicam sub ossē penetravit.
 Subsiciens igitur ibidem, charorum inter manus sociorum,
 Animam efflans, tanquam vermis, super terra
 Jacebat extensus; sanguis autem niger effluebat, rigabatque terram.
 Atque hunc quidem Paphlagonēs magnanimi circum-occupabantur;
 In currum verō collocatum ducebant ad Ilium sacram
 Dolentes; interque ipsos pater ibat, lachrymas fundens:
 Ultio autem nulla filii contigit mortui.

Ob hunc autem Paris valde animo, interfectum iratus est; 60
 Hospes enim ei erat, multos inter Paphlagonas.
 Propter hunc igitur is iratus emisit aeratam sagittam:
 Erat autem quidam Euchenor, Polyidi vatis filius,
 Diveſque, fortisque, Corinthi domos habitans,
 Qui plane admonitus de fato *suo* exitiali, navi tamen vectus-venit:
 Saepe enim ei dixerat senex bonus [vel *peritus*] Polyidus,
 Eum morbo gravi interiturum suis in aedibus,
 Aut inter Achivorum naves a Trojanis domitum iri:
 Ideo simul gravemque multam [contumeliam] evitabat Achivorum,
 Morbumque tetrum, ut ne pateretur dolores animo: 70
 Hunc percussit Paris sub maxilla et aure: protinus autem animus
 Abiit a membris, horrendaque ipsum caligo occupavit.

Sic hi quidem pugnabant, instar ignis ardentis:
 Hector autem non audierat Jovi dilectus, neque quid nōrat,
 Quod sibi navium ad sinistram caedebantur
 Copiae ab Argivis; propemodum autem etiam victoria Achivorum
 Erat; talis enim Neptunus terram-quatiens
 Impellebat Argivos, insuperque et robore ipse auxiliabatur:
 Sed perſtabat Hector, ubi primum portas et murum insilierat,
 Perruptis Danaorum densis ordinibus scutorum; 80
 Ubi erant Ajacisque naves et Proteſilai,
 Littus ad maris canī subductae; ac supra
 Murus aedificatus erat humillimus, ubi maxime
 Acerrimi erant in pugna ipsique viri et equi:
 Illic autem Boeoti, et Iacones longis-vestibus induti,
 Locri, et Phthii, et illustres Epei,
 Acriter irruentem, a navibus arcebant; neque tamen poterant
 Repellere a se, flammae similem Hectorem nobilem:
 Atque Athenienſium quidem selecti-ſtabant-prima-in-acie; iis autem

Praeerat filius Petei, Menestheus; unaque sequebantur
 Phidasque, Stichiisque, Biasque fortis: at Epëis praeerat
 Phylidesque Meges, Amphionque, Draciusque.
 Ante Phthios autem, Medonque, bellicosusque Podarces,
 (Ac quidem nothus filius Oilei divini
 Erat Medon, Ajacis frater; et habitabat
 In Phylace, terra procul a patria, viro interfecto,
 Fratre novercae Eriopidis, quam habebat Oïleus:
 At *Podarces*, Iphicli filius Phylacidae erat:)
 Hi quidem ante Phthios magnanimos armati,
 Naves defendentes, una-cum Boeotis pugnabant. 690
 Ajax vero haud omnino, Oïlei velox filius,
 Absistebat ab Ajace Telamonio, ne paululum quidem;
 Sed sicut in novali duo-boves nigri compactile aratrum,
 Parem animum habentes, trahunt; circaque ipsorum
 Ima cornua, multus erumpit sudor;
 Atque hos quidem jugum solum politum distinet,
 Videntes per sulcum, proscinditque fundum terrae:
 Sic isti [*Ajaces*] conjuncti prope-admodum stabant inter se.
 Sed Telamonium quidem multique et strenui
 Viri sequebantur socii, qui ei scutum *vicibus* excipiebant, 700
 Quando ipsi defatigatioque et sudor genua occupasset:
 At non Oiliadem magnanimum Locri sequebantur;
 Non enim ipsis *in* stataria pugna constabat suus animus;
 Non enim habebant galeas aereas equinis-setis-densas,
 Neque habebant clypeos pulchre-orbiculatos, et fraxineas hastas;
 Sed arcubus et scite-torta ovis lana,
 Ad Ilium simul secuti sunt, freti; quibus deinceps
 Crebro jacentes, Trojanorum rumpebant phalangas.
 Ac tunc illi [*Ajaces*] quidem ante, cum armis vario-artificio factis,
 Pugnabant contra Trojanosque et Hectorem aere-armatum: 20
 Hi autem [*Locri*] a tergo jacentes, latebant: neque omnino pugnae
 Trojani *amplius* recordabantur; conturbabant enim *eos* sagittae.
 Tum sane magna-clade-accepta, a navibus et tentoriis
 Trojani recessissent ad Ilium ventosam;
 Nisi Polydamas audacem Hectorem allocutus esset adstans;
 Hektor, a te impetrare-nescis, ut *aliorum* monitis obsequaris.
 Quoniam tibi excellenter dedit Deus bellica opera,
 Ideo et consilio vis peritus esse supra caeteros?
 At nequaquam simul omnia poteris ipse-solus consequi:
 Alii enim tribuit Deus bellica opera; 30
 Alii autem artem-saltandi, alii citharam et cantum;
 Alii vero in pectoribus posuit mentem late-sonans Jupiter
 Prudentem; cujus quidem, multi fructum-percipiunt homines;
 Quin et urbes servat; praecipue autem ipse, *qui habet, ejus utilitatem*
 Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum. [novit.
 Undique enim te circum, corona belli flagrat;

Trojani autem magnanimi, postquam trans murum iverunt,
 Alii quidem subducunt-se cum armis, alii vero praeliantur
 Pauciores contra-plures, dissipati circa naves.

Quin tu, retrocedens voca huc omnes procures:

740

Deinde vero de summa-rerum inire-poterimus consilium;

Utrumne in naves multa-transstra-habentes irruamus,

Si quidem velit Deus largiri victoriam; an vero jam-deinceps

A navibus abeamus illaesi. Certe enim equidem

Timeo, ne hesternum rependant Achivi

Debitum; quoniam apud naves vir infatiabilis pugnae

Manet, quem non amplius omnino a pugna cessaturum puto.

Sic dixit Polydamas: Placuit autem Hecitori consilium tutum:

Continuo igitur e curribus cum armis desiliit in terram,

Et cum edita-voce verbis velocibus allocutus est;

50

Polydama, tu quidem hic retine omnes fortissimos:

At ego illuc ibo, et occurram praelio:

Protinus autem revertar, postquam diligenter illis mandata-dedero.

Dixit; et impetu-facto-abiit, monti nivoso similis,

Inclamans, perque Trojanos volabat, et per socios.

Hi autem ad Panthoidem fortitudinis-amantem Polydamanta

Omnes ocyus-accurrebant, simulac Hecitoris audierunt vocem.

At Hektor Deiphobumque, vimque Heleni regis,

Asiademque Adamanta, et Asium Hyrtaci filium,

Itabat per primos-pugnatores quaerens, sicubi invenire-possset.

60

Hos autem invenit non jam prorsus illaesos, neque inextinctos:

Sed hi quidem jam, navium ad puppes Achivorum,

Sub manibus Argivorum jacebant animabus deperditis:

Alii autem in muro erant eminus cominusque vulnerati.

Verum statim invenit pugnae ad sinistram lachrymosae

Nobilem Alexandrum, Helenae maritum pulchrae-comas,

Animos-addentem fociis, et incitantem ad pugnam:

Prope autem stans, cum allocutus est probrosis verbis;

Infauste-Pari, forma praestantissime, mulierose, deceptor,

Ubi tibi Deiphobusque, visque Heleni regis,

70

Asiadesque Adamas, atque Asius Hyrtaci filius?

Ubi vero et Othryoneus; nunc periit tota a culmine

Ilios alta: nunc te certa manet gravis perniciēs.

Illum autem vicissim allocutus est Alexander divina-forma-prae-

Hektor, quoniam tibi animus est infontem culpae,

[ditus;

Alias forte magis cessare a praelio

Potuerim, cum neque me prorsus imbellem genuerit mater:

Ex quo enim apud naves pugnam suscitasti sociorum,

Ex eo hic permanentes congregimur cum Danais

Indefinenter: focii autem caesi sunt ii, quos tu requiris.

80

Duo-soli, Deiphobusque, visque Heleni regis,

Abierunt, longis faucii hastis,

Ambo manum; caedem autem arcebat Saturnius.

Nunc vero due, quo te cor animusque jubeat:
 Nos enim paratissimis-animis sequemur, neque omnino puto
 Virtutem *te* desideraturum, quantum quidem *in nobis* virium fuerit:
 Ultra vires autem non licet, quantumvis cupido, pugnare.

Sic fatus, flexit fratris animam heros:

Perrexerunt autem ire, ubi maxime pugna et praelium erat;
Ubi erat Cebrionesque, et eximius Polydamas, 790
 Phalces, Orthaeusque, et divinus Polyphoetes,
 Palmy'sque, Ascaniusque, Mory'sque, filii [*vel filius*] Hippotionis;
 Qui ex Ascania glebosa venerant suis-vicibus
 Die praecedenti; tunc vero Jupiter *eos* impulit ad pugnam.
 Hi autem ibant, vehementium ventorum similes turbini,
 Qui ex tonitru patris Jovis ingruit in campum,
 Immanique cum tumultu mari miscetur, *insurguntque* multi
 Fluctus aestuantes multo-strepitu-resonantis maris,
 Tumidi, spuma-albescentes, ante quidem alii, ac deinceps alii:
 Sic Trojani, ante quidem alii stipati, post etiam alii, 800
 Aere coruscantes cum ducibus sequebantur:

Hector vero praecibat, hominum-perniciiei par Marti,
 Priamides; et ante se tenebat scutum undique aequale,
 Pellibus densum; multum autem super-inductum-erat aes:
 Circumque ejus tempora fulgens quassabatur cassis.
 Quoquoeverfum vero circum phalangas tentabat pedem-inferens,
 Si quo-modo sibi cederent sub clypeo-progredienti:
 Sed non conturbabat animum in pectoribus Achivorum.
 Ajax autem primus provocavit, magnis-passibus gradiens;

O bone, propius-accede: cur territas ita 10
 Argivos? nequaquam pugnae imperiti sumus,
 Sed Jovis flagello pernicioso domiti sumus Achivi.
 Sane quidem tibi animus sperat direpturum *te* esse
 Naves; in promptu autem manus ad repellendum sunt et nobis.
 Ac sane longe ante bene-habitata urbs vestra
 Manibus nostris captaque, excisaeque erit.

Tibi vero ipsi aio *tempus* instare, quando fugiens
 Supplicabis Jovi patri et aliis immortalibus,
 Velociores accipitribus ut sint *tui* jubis-pulchris-comantes equi,
 Qui te ad-urbem ferant, pulverem-excitantes per campum. 20

Sic ei loquuto supervolavit dextra avis,
 Aquila altivolans; acclamavit autem populus Achivorum,
 Confirmatus augurio: At respondit tamen illustris Hector;

Ajax blatero, ingens-et-hebes, quid dixisti?
 Utinam enim ego ita sane Jovis filius Aegiochi
 Essem dies omnes, peperissetque me veneranda Juno,
 Honorarer autem sicut honoratur Minerva et Apollo:
 Ut jam dies haec malum fert Argivis
 Omnibus prorsus; tuque inter illos occideris, si ausus fueris
 Manere meam hastam longam, quae tibi corpus tenerum 39

Lacerabit: Ac Trojanorum saturabis canes et alites
Pinguedine et carnibus, prostratus ad naves Achivorum.

Sic utique locutus praecipbat: Illi vero simul sequebantur
Clamore cum immenso, acclamabant autem et copiae a-tergo.
Sed et Argivi ex-altera-parte acclamabant, neque obliviscebantur
Fortitudinis, sed manebant Troüm invadentes fortissimos.
Clamor autem utrorumque pervenit-ad aethera, et Jovis lucidas-
domos.

LIBER DECIMUS QUARTUS.

Nestorem autem non fugit clamor, bibentem licet;
Sed Asclepiadem verbis alatis allocutus est;
Vide, nobilis Machaon, quomodo futura sint haec opera:
Solito-major sane ad naves clamor florentium-aetate juvenum.
Verum tu quidem nunc bibe sedens nigrum vinum,
Dum calida lavacra comas-pulchra Hecamede
Calefaciat, et abluat tabum sanguinolentum:
At ego conscensa actutum cognoscam specula.

Sic fatus, scutum sumpsit affabre-factum filii sui,
Jacens in tentorio, Thrasymedis equum-domitoris, 10
Aere collucens; ille autem habebat clypeum patris sui.
Sumpsit porro et validam hastam, praefixam acuto aere:
Stetitque extra tentorium; protinusque inspexit rem indignam,
Hos quidem turbatos, illos vero turbantes a-tergo,
Trojanos utique ferocientes: dirutus autem erat murus Achivorum.
Ut vero quum nigrescit pelagus magnum unda tacita,
Praesentiens stridorum ventorum celeres motus [tem,
Nullo-effectu, neque videlicet provolvitur in-hanc-vel-illam-par-
Antequam aliquis certus descenderit a Jove ventus:

Sic senex secum agitabat, distractus animo 20
Bifariam; utrum in agmen iret Danaorum equitum-velocium,
An ad Atridem Agamemnonem, pastorem populorum.
Sic autem ei cogitanti visum est utilius esse,
Proficisci ad Atridem. Illi interim alii alios interficiebant,
Pugnantes: resonabat autem eis circa corpus aes solidum,
Dum ferirentur ensibusque et hastis utrinque-acutis.
Nestori autem obviam-facti-sunt Jovis-alumni reges
A navibus ascendentes, quotquot vulnerati fuerant aere,
Tydides, Ulyssesque, et Atrides Agamemnon.
Longe enim seorsum a pugna subductae erant naves *ipsorum*, 30
Littore in maris cani: nam primas usque-in-planitiem
Traxerant, et murum ad puppes aedificabant.
Haud enim, quamvis latum esset, potuit omnes
Littus naves capere: ardebantur autem copiae. [totius
Ideo alias-ante-alias-more-scalarum subduxerant, et implerant
Littoris fauces longas, quantum complectebantur promontoria.

Itaque hi cupientes-videre tumultum et pugnam,
 Hasta nixi ibant conferti: tristabatur autem ipfis
 Animus in pectoribus: *iis* vero obviam-factus-est senex
 Nestor, perterrefecitque animum in pectoribus Achivorum: 40
 Quem et voce-edita allocutus est rex Agamemnon;

O Nestor Neleïde, magna gloria Achivorum,
 Cur relicto praelio viros-perdente huc venis?
 Metuo utique ne jam mihi perficiat verbum impetuosus Hektor,
 Ut quondam minatus est inter Trojanos concionans,
 Non prius *se* a navibus ad Ilium rediturum esse,
 Quam igne naves incendisset, interfecissetque et *nos* ipsos.
 Is utique sic concionabatur: illa *autem* sane nunc omnia perficiam-
 O dii-immortales: certe igitur et caeteri bene-ocreata Achivi [tur.
 In animo reponunt adversus me iram, sicut Achilles; 50
 Neque volunt pugnare ad puppes navium.

Huic autem respondit deinde Gerenius eques Nestor;
 Certe *jam* haec ipsa-re advenerunt, nec sane alio-modo
 Jupiter altitonans ipse *haec jam* moliri-potuerit.
 Murus enim jam corruit, cui confidebamus,
 Inviolabile naviumque et *nostrum* ipsorum munimen fore:
 Hi autem ad naves veloces pugnam animo-obstinato sustinent
 Indesinenter: neque jam amplius noveris, diligenter licet specu-
 Utra-ex-parte Achivi agitari turbentur: 60
 Adeo promiscue caeduntur, clamorque ad coelum it.
 Nos vero deliberemus, quomodo futura sint haec opera:
 Siquid consilium proficiet: Pugnam vero non nos suadeo
 Ingredi: nullo enim modo vulneratum licet pugnare.

Hunc autem rursus allocutus est rex virorum Agamemnon;
 Nestor, quoniam jam navium ad puppes pugnant,
 Murus vero non profuit structus, neque quid fossa,
 Qua facienda multa passi sunt Danaï, sperabantque animo
 Inviolabile naviumque et *sui* ipsorum munimentum fore;
 Ita sane videtur Jovi praepotenti gratum fore,
 Inglorios perire longe ab Argis hic Achivos. 70
 Equidem *nōram* enim, quando lubens Danaï auxiliabatur; [os
 Scio autem nunc, quod illos [Trojanos] quidem aeque ac beatos de-
 Gloria-insignit, nostros vero animos et manus quasi-vinculo liga-
 Verum agite,quemadmodum ego dixero,obsequamur omnes: [vit.
 Naves, quaecunque primae subductae sunt prope mare,
 Trahamus, omnesque deducamus in mare vastum:
 In alto vero anchoris stabiliamus, donec venerit
 Nox intempesta, si vel in ea abstineant a pugna
 Trojani; deinde vero deducere-poterimus naves omnes. 79
 Non enim reprehensione dignum est, fugere malum, ne per noctem
 quidem. [rit.

Melius *fecerit*, qui fugiens effugerit malum, quam *qui* captus fue-
 Illum autem torve intuens allocutus est consiliis-abundans Ulysses;

Attrida, quale tibi verbum fugit ex septo dentium?

Perdite, utinam ignavo exercitui alii

Præcesses, non autem nobis imperares; quibus utique Jupiter

A juventute dedit etiam usque-ad senium conficere

Ardua bella, donec perierimus singuli.

[tem

Siccine vero tibi-fert-animus Trojanorum urbem latas-vias-haben-

Derelinqueré, cujus gratiâ perpetimur-aerumnosi mala multa?

Tace, nequis alius utique Achivorum hunc audiat

90

Sermonem, quem haudquaquam vir quidem in ore omnino habuerit,

Quicumque nôrit suo in animo sana loqui,

Scepترiferque fuerit, et ei paruerint copiae

Tantae, quantis tu inter Argivos imperas.

Nunc autem tuam improbo omnino sententiam, quam dixisti:

Qui jubes, praelio jam conferto et pugna,

Naves bonis-transstris-instructas in mare deducere, ut adhuc magis

Trojanis quidem optata contingant, jam superioribus licet pridem:

In nos autem gravis perniciés ingruat: Non enim Achivi

Sustinebunt bellum, dum naves in mare deducuntur;

100

Sed respicient, cedentque pugna.

Tunc sane tuum consilium nocebit, princeps populorum.

Huic autem respondit deinde rex virorum Agamemnon;

O Ulyssè, valde quidem meum attigisti animum increpatione

Gravi; sed neutiquam ego invitos jubeo

Naves bonis-transstris-instructas in mare deducere filios Achivorum:

Nunc vero utinam sit, qui isto melius consilium dicat,

Vel juvenis, vel senex: mihi autem lubenti adfuerit.

Inter hos vero et locutus est pugna strenuus Diomedes:

Prope adest vir, non diu inquiremus; siquidem velitis

10

Obsequi; et haud prae ira sententiam meam vituperetis unusquisque,

Eo quod natu minimus sim inter vos:

Patre tamen ex nobili et ego genere gloriôr esse

Tydeo, quem Thebis ingesta terra cooperuit.

Portheo enim tres filii egregii procreati sunt,

Habitabant autem in Pleurone et excelsa Calydona,

Agrius, et Melas, tertius vero erat eques Oeneus,

Patris mei pater; virtute autem praestabat inter illos.

Ast hic quidem ibidem vixit; pater vero meus Argis habitavit,

Astus-erroribus; ita enim Jupiter voluit, et dii caeteri.

20

Adraști autem duxit unam e filiabus, habitabatque domum

Divitem opum, abundeque ei erant arva

Tritici-feracia, multique plantarum erant horti seorsum;

Multa etiam ei pecora erant; excelluit autem supra omnes Achivos

Haestae-peritia: haec vero audienda erant vobis, ut verum est.

Ideo non me genere quidem ignavum et imbellem putantes,

Sententiam spreveritis libere-prolatam, quam quidem recte dixero.

Agite; eamus ad pugnam, etsi vulnerati, prae-necessitate:

Ibi deinde ipsi quidem propinqui stemus praelio,

Extra tela, ne forte quis super vulnere vulnus accipiat: 130
Caeteros vero adhortantes immitteremus: qui jam pridem,
Animo gratificantes, seorsum stant, nec pugnant. [ti sunt:

Sic dixit: Illi vero ei omnino quidem auscultabant, atque obscuro
Perrexerunt itaque ire, praecipbatque ipsis rex virorum Agamemnon.

Neque vero caecam-speculationem habuit inclytus terrae-quas-
Sed ad ipsos accessit, seni viro similis: [sator (Neptunus),

Dexteram autem prehendit manum Agamemnonis-Atridae,

Et eum edita-voce verbis alatis allocutus est;

Atride, nunc utique Achillis perniciosum cor

Laetatur in pectoribus, caedem et fugam Achivorum 40

Aspicientis: quoniam non ei inest mens, ne exigua quidem.

Verum ille quidem sic pereat, deusque illum ignominia-afficiat;

Tibi vero nondum prorsus omnino dii beati irati sunt:

Sed adhuc sane Trojanorum duces atque principes,

Latum pulvere-implebunt campum; tuque videbis ipsos

Fugientes ad urbem, a navibus et tentoriis.

Sic locutus, altum exclamavit, cursu-concitus per campum.

Quantum utique novies-mille exclamant, vel decies-mille

Viri in pugna, certamen committentes Martis:

Tantam ex pectoribus vocem rex quassator-terrae 50

Emisit: Achivis autem ingens robur immisit univique

In cor, ut indefinenter pugnarent et praeliarentur.

Juno autem inspexit, aureum-solium-habens, oculis;

Stans, ex Olympo a vertice; statimque agnovit

Satagentem quidem, pugnam per gloriosam,

Fratrem-germanum et levirum, gaudebatque animo.

Jovem vero in summo cacumine fontibus-irriguae Idae

Sedentem vidit; odiosus autem ei erat animo.

Anxie igitur cogitavit deinde magnis-oculis veneranda Juno,

Quomodo deciperet Jovis animum Aegiochi: 60

Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,

Ire ad Idam, postquam scite ornasset se ipsam,

Si forte ille cuperet juxta-dormire amore [cemq;

Propter ejus pulchritudinem, illi autem somnum jucundumq; dul-

Funderet in palpebras atque praecordia prudentia.

Perrexerit igitur ire in thalamum, quem ei charus filius struxerat

Vulcanus, solidas autem fores postibus aptaverat

Cum clave arcana: quem porro *thalamum* haud deus alius aperire

Illuc haec ingressa, fores clausit fulgentes: [poterat. 70

Atque ambrosia quidem primum a corpore amabili

Sordes omnes purgavit, unxitque se pingui oleo,

Divino, suavi, quod utique sibi odoriferum erat;

Cujus, si modo agigaretur in Jovis solida domo,

Etiā ad terramque et coelum pervenit halitus:

Eo utique illa corpus pulchrum cum unxisset, atque capillos

Pexuisset, manibus cincinnos composuit nitentes,

Pulchros, divinos, a capite *fluentes* immortalī.

Circum porro divinum peplum induit, quod ei Minerva [multa:
Expoliverat elaborate-concinnatum, intexueratque artificii-plena
Aureisque *hoc* fibulis ad pectus *suum* nectebat. 180

Cinxit autem se zona, centum fimbriis concinnata;

Inauresque immisit in scite-perforatas auriculas, [bat multa.

Tribus-gemmarum-oculis-insignes, elaboratas: gratiaque effulge-

Calyptā porro desuper velavit se augustissima dearum,

Pulchra, recens-facta; candida autem erat, sol veluti.

Pedibus demum sub nitidis ligavit pulchros calceos.

Tum postquam omnem circum corpus adposuerat ornatum,

Perrexit ire ex thalamo; advocatamque Venerem,

Ab aliis seorsum diis, verbis *ita* allocuta est;

Nunquid mihi obsequi voles, dilecta filia, *in eo* quod dixero? 90

An recusaveris; irata ob id animo,

Quod ego Danaïs, tu autem Trojanis auxiliaris?

Huic autem respondit dein Jovis filia Venus;

Juno, veneranda Dea, filia magni Saturni,

Eloquere quod in-animo-habes: perficere enim me animus jubet,

Si possum quidem perficere, et si perfici potest.

Hanc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno:

Da nunc mihi amabilitatem et desiderium, quo utique tu omnes

Domas immortales, atque mortales homines:

Vado enim visura almae fines terrae,

200

Oceanumque, deorum parentem, et matrem Tethyn;

Qui me in suis aedibus magna-cum-cura-nutrierunt et educarunt,

Excipientes a Rhea, quando nempe Saturnum late sonans Jupiter

Terram subter dejecit et infructuosum mare.

Hos vado visura, et ipsis acerbis lites dirimam:

Jam enim diuturno tempore inter se abstinent

Cubili et amore, quoniam ira *eis* invasit animum.

Quod-si illos quidem verbis *meis* persuasos suo-sibi animo

In lectum reduxero, ut-jungantur amore;

Semper sane eis dilecta-que et veneranda vocabor.

10

Hanc autem rursus allocuta est amans-risum Venus;

Non licet, neque decet, tu-quod-petisti, recusare:

Jovis enim potentissimi in ulnis dormis.

Dixit, et a pectoribus solvit acu-pictum cingulum,

Varium; in eo autem sibi delinimenta omnia inclusa erant:

Ibi inerat quidem amor, inerat desiderium, inerat et amantium-
colloquium,

Blandiloquentia scilicet, quae furtim-furripit mentem etiam pruden-

Hoc utique ei imposuit manibus, verbaque fecit, dixitque; [tium:

Accipe nunc hoc cingulum, tuoque reconde sinu,

Varium, in quo omnia inclusa sunt: neque te puto

20

Re-insecta redituram, quicquid mentibus tuis concupieris. [no;

Sic dixit: Subrigit autem magnos-oculos-habens veneranda Ju-

Subridenſque, deinde ſuo recondidit ſinu.

Ac tum quidem ivit ad domum, Jovis filia, Venus:

Juno autem feſtinans reliquit verticem Olympi,

Pieriamque ſupergreſſa, et Emathiam amœnam,

Ferebatur ſuper equeſtrium Thracum montes nivofos,

Summa cacumina: neque terram carpebat pedibus.

Ex Atho autem ad pontum deſcendit fluctuantem:

Lemnumque pervenit, *in* urbem divini Thoantis,

230

Ubi Somnum convenit, fratrem Mortis,

Inque ejus hæſit manu, verbaque fecit, dixitque;

Somne, rex omniumque deorum omniumque hominum;

Si quidem unquam-antea meo verbo auſcultâſti, etiam nunc

Obſequere, ego autem tibi habeo gratias dies omnes:

Sopito mihi Jovis ſub palpebris oculos fulgentes,

Statim, poſtquam ego accubuero in amore.

[tuum,

Dona autem tibi dabo, pulchrum ſolium, incorruptum in-perpe-

Aureum; Vulcanus nempe meus filius utroque-pede-claudus

Fabricabit elaboratum; ſub pedibusque ſcabellum mittet,

40

Cui utique imponas nitidos pedes dum-convivaris.

Hanc autem reſpondens allocutus eſt ſuavis Somnus;

Juno, veneranda dea, filia magni Saturni,

Alium quidem ego deorum ſempiternorum

Facile ſopiverim; etiam torrentis-fluenta

Oceani, qui quidem parens omnibus eſt:

Jovem autem non ego Saturnium prope adiero,

Neque ſopivero, quando non ipſe quidem jufferit.

Jam enim me et alias tuum ſapere-fecit mandatum,

Die iſto, quando ille magnanimus Jovis filius [*Hercules*]

50

Navigabat ex Ilio, Trojanorum urbe direpta:

Tum ego ſane demulſi Jovis mentem Aegiochi

Suavis circumſuſus: tu autem ei mala ſtruebas animo,

Excitatis ſævorum ventorum in pontum flatibus:

Et eum deinde ad Con bene habitata de-curſu-detuliſti,

Seorſum ab amicis omnibus: *Jupiter* autem experrectus indignaba-

Proturbans per domum deos; me autem maxime omnium [tur,

Quærebat, et me perditum ab æthere injeciſſet ponto,

Niſi nox domitrix deorum ſervâſſet et hominum,

Quam adivi fugiens: ille autem cohibuit-ſe, iratus licet;

60

Verebatur enim, ne Nocti celeri ingrata-animo faceret.

Jamque rurfus hoc me jubes periculoſiſſimum aliud perficere.

Hunc autem rurfus allocuta eſt magnis-oculis veneranda Juno;

Somne, quid vero tu hæc in mentibus tuis cogitas?

Putasne ita Trojanis favere late-ſonantem Jovem,

Sicut propter Herculem iratus eſt, filium ſuum?

Quin ito *mecum*; ego autem tibi Gratiarum unam juniorum

Dabo ducendam, et tuam vocandam conjugem,

Paſitheat, quam ſemper cupis dies omnes.

69

Sic dixit: Gavifus est autem Somnus, respondensque allocutus
 Age, nunc mihi jura inviolabilem Stygis aquam, [est;
 Manuque altera quidem tange terram aliam,
 Altera vero mare marmoreum; ut nobis omnes
 Testes sint inferi dii, Saturnum circa existentes;
 Omnino te mihi daturam-esse Gratiarum unam juniorum,
 Pasitheam, quam et ego cupio dies omnes.

Sic dixit: Neque non obsecuta-est dea ulnas-candida Juno;
 Jurabat autem ut is jubeat, deosque nominabat omnes
 Subtartareos, qui Titanes appellantur.

Tum postquam juraveratque, absolveratque juramentum, 280

Ipsi simul ibant, Lemnique et Imbri urbe relicta,

Caligine induti, celeriter conficientes iter:

Ad Idam autem pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum,

Ad Leston; ubi primum liquerunt mare: hique super terra

Ibant: summa autem sub pedibus quassabatur sylva.

Atque illic Somnus quidem mansit, antequam Jovis oculi viderent

Abiete conscensa admodum-procera, quae tunc in Ida [cum,

Altissima enata per aërem ad aethera ibat:

Illic is sedit ramis dense-opertus abiegnis,

Avi argutae similis, quam utique in montibus 90

Chalcidem nominant dii, homines autem Cymindin.

Juno autem celeriter conscendebat in Gargarum summum

Idae excelsae: vidit autem eam nubes-cogens Jupiter.

Ut vero vidit, continuo illum amor prudentia praecordia cooperu-

Perinde-ac quando primum congressi sunt amore, [it,

Cubili inito suis clam parentibus:

Stetit autem ipsam ante, verbaque fecit, dixitque;

Juno, quò festinans ab Olympo huc venis?

Equi autem non adsunt et currus, quos conscendas.

Hunc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno; 300

Eo visura almae fines terrae,

Oceanumque deorum parentem, et matrem Tethyn,

Qui me in suis aedibus magna-cum-cura nutriêrunt et educârunt:

Hos vado visura, et ipsis acerbas lites dirimam.

Jam enim diuturno tempore inter se abstinent

Cubili et amore: quoniam ira eis invasit animum.

Equi autem in radicibus fontibus-irriguae Idae

Stant, qui me ferent supra aridumque et humidum.

Nunc vero tui gratiâ huc ab Olympo ob hoc venio,

Ne-forse mihi posthac irascaris, si silentio 10

Abeam ad domum profunde-fluentis Oceani.

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

Juno, illuc quidem licet et posthac proficisci;

Nos autem, age, amore congregiamur concumbentes:

Non enim unquam mihi sic deae amor, neque mulieris,

Animum in pectoribus circumfusus domuit;

Neque quando captus-fui amore Ixioniae uxoris,
 Quae peperit Pirithoûm, diis consiliarium parem:
 Neque quando Danaës pedibus-elegantis Acrisii-filiae,
 Quae peperit Perseum, omnium clarissimum virorum: 320
 Neque quando Phoenicis filiae percelebris,
 Quae peperit mihi Minoaque et diis-parem Rhadamanthyn:
 Neque quando Semeles, neque Alcmenes in Thebis;
Quarum haec quidem Herculem fortissimum peperit filium;
 At Bacchum Semele peperit, gaudium mortalibus.
 Neque quando Cereris, comas-pulchrae reginae:
 Nec quando Latonae gloriosae, neque *quando* tui ipsius:
 Ut tui nunc amore-teneor, et me dulce desiderium capit.

Hunc autem dolos-struens allocuta est veneranda Juno;
 Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti? 30
 Si nunc in amore cupis dormire

Idae in verticibus, haec autem *loca* propatula-sunt omnia;
 Quomodo esset, si quis nos deorum sempiternorum
 Dormientes videret, diisque omnibus interveniens
 Indicaret? non equidem tuam ad domum redirem,
 E cubili cum confurrexero: vituperabile certe esset.

Sed si revera vis, et tibi *hoc* gratum est animo;
 Est tibi thalamus, quem tibi dilectus filius fabricatus est
 Vulcanus, solidasque fores postibus aptavit:

Illuc eamus dormituri: quandoquidem tibi placet concubitus. 40

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

Juno, nec *tu* deorum hoc metue, nec quenquam hominum
 Visurum esse: talem tibi ego nubem circumfundam,
 Auream: neque nos per-*eam*-viderit ne Sol quidem,
 Cujus et acutissimum est lumen ad inspiciendum.

Dixit, et ulnis complexus est Saturni filius suam uxorem:
 His autem subter Tellus divina summisit recentem herbam,
 Lotumque roscidum, et crocum, et hyacinthum
 Densum et mollem; qui a terra *eos* alte elevabat.

Hoc in *toro* cubarunt, insuperque nubem sibi-induerunt 50
 Pulchram, auream; lucidique decidebant rores.

Sic quidem quiete dormiebat pater in Gargaro summo,
 Somno et amore domitus, tenebatque in ulnis uxorem.
 Perrexit vero currere ad naves Achivorum dulcis Somnus,
 Nuncium allaturus terram-cingenti Neptuno:

Prope autem stans, verbis alatis *eum* allocutus est;

Alacris nunc Danaïs, Neptune, auxiliare;
 Et ipsis gloriam praebe, parumper saltem, dum adhuc dormit
 Jupiter: quoniam ipsi ego mollem soporem circumfudi:
 Juno autem in amore *eum* decepit ut-dormiret. 60

Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytas nationes hominum:
 Neptunum autem adhuc magis impulit ad auxiliandum Danaïs.
 Statim itaque *is* inter primos longe-prosiliens hortabatur;

Argivi, etiamne rursus concedimus Hecitori victoriam
 Priamidae, ut naves capiat, et gloriam referat?
 At is quidem sic existimat, et gloriatur, quia Achilles
 Navibus in cavis manet iratus corde:
 Illius tamen non magnum desiderium erit, siquidem caeteri
 Nos *fortiter*-excitemur ad defendendum invicem.
 Sed agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes: 370
 Clypeos, quotquot optimi *sunt* in exercitu et maximi,
 Nos induti, capitaque fulgentibus galeis
 Testi, manibusque longissimas hastas tenentes,
 Eamus: ac ego quidem praeibo; nec omnino opinor
 Hectorem Priamidem mansurum, admodum licet animo-incitatum.
 Quicumque autem vir strenuus *est*, gestatque parvum scutum hu-
 Imbelliori viro det, ipse vero scutum majus subeat. [mero,
 Sic dixit: Hi autem ei maxime auscultarunt, atque obsecuti sunt.
 Atque hos *quidem* ipsi reges instruebant, vulnerati licet,
 Tydides, Ulyssesque, et Atrides Agamemnon: 80
 Obeuntes autem *copias* omnes, martia arma commutabant;
 Fortia quidem fortis induebat, deteriora autem imbelliori dabant.
 Tum postquam induissent sibi circum corpus coruscum aes,
 Perrexerunt ire: praecipbat vero eis Neptunus quassator-terrae,
 Horrendum ensẽ longum habens in manu robusta,
 Similem fulguri: ei autem [*vel*, eo cum gladio] non fas est congregi
 In pugna perniciofa, sed metus *ejus solummodo* reprimat viros.
 Trojanos vero ex-altera-parte instruebat illustris Hector.
 Tum vero gravissimum certamen pugnae intenderunt
 Caeruleus-crines Neptunus, et illustris Hector; 90
 Hic quidem Trojanis, ille vero Achivis auxilians.
 Inundavit autem mare ad tentoriaque navesque
 Argivorum: hi autem congregiebantur ingenti *cum* clamore.
 Neque maris unda tantum boat ad terram,
 Ex ponto impulsã flatu Boreae gravi:
 Neque ignis tantus *adfremit* crepitus ardentis,
 Montis in saltibus, quando concitus-exardescit crematurus sylvam:
 Neque ventus tantum in quercubus alte-comantibus
 Insonat, qui maxime rapidum fremit faeviens:
 Quantus quidem Trojanorum et Achivorum erat clamor, 400
 Horrende vociferantium, quando in se invicem ruerent.
 In Ajacem vero primus jaculatus est illustris Hector
 Hasta, quippe conversus erat recta in ipsum; neque aberravit;
 Sed *cum percussit* quã duo baltei circa pectora extensi erant,
 Alter quidem scuti, alter vero ensis argenteis-clavis distincti:
 Atque hi *quidem* ei tutati sunt tenerum corpus: Iratus est autem
 Quod sibi telum velox irritum evolasset e manu; [Hector,
 Retroque sociorum in agmen cessit, mortem evitans.
 Hunc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Ajax
 Saxo, quae sane multa, velocium retinacula navium, 10.

Ad pedes pugnantium passim-jacebant; horum uno sublato,
In pectus percussit super scuti-orbem, prope collum:
 Turbinis autem instar, concitum misit, rotatumque est circumcirca,
 Ut vero quum violento-istū patris Jovis procidit quercus
 Radicitus, teter autem sulfuris oritur odor
 Ex ea; isque nullius amplius est animi, qui viderit
 Prope existens; durum quippe Jovis magni fulmen:
 Sic cecidit Hæstoris celeriter humi robur in pulveribus:
 Manu autem demisit hastam, insuperque scutum secutum est,
 Et galeae; circaque ipsum sonitum-dedere arma varia aere. 420
 Tum vero magno cum clamore accurrebant filii Achivorum,
 Sperantes trahere *ad se*; jaculabanturque crebra
 Spicula; at nemo potuit pastorem populorum
 Nec cominus, nec eminus-ferire: prius enim circum jecerunt-se
 Polydamasque, et Aeneas, et nobilis Agenor, [fortissimi,
 Sarpedonque princeps Lyciorum, et Glaucus eximius:
 Caeterorumque nullus ipsum neglexit, sed ante
 Clypeos probe orbiculatos tenebant ipsum; eumque socii
 Manibus sublato asportabant ex pugna, donec pervenit ad equos
 Veloces, qui ei post pugnam et praelium 30
 Stabant, aurigamque et currum varium habentes:
 Qui porro eum urbem versus portabant graviter gementem.
 Sed quando jam ad vadum pervenerunt pulchre-fluentis fluvii
 Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;
 Ibi illum e curru admoverunt terrae, eique aquam
 Affuderunt: ille itaque spiritum-recepit, et suspexit oculis;
 Sedensque in genua, nigrum sanguinem evomuit:
 Iterum vero retro lapsus est in terram, eique oculos
 Nox obtexit nigra; ictus enim adhuc animum domabat.
 Argivi autem, ut viderunt Hectorem seorsum euntem, 40
 Alacrius in Trojanos irruerunt, memineruntque pugnae.
 Tunc longe primus Oilei *filius* velox Ajax
 Satnium vulneravit, cum hasta infiliens acuta,
 Enopidem, quem nympa peperit Naïs eximia
 Enopi armenta-pascenti ad ripas Satnioentis.
 Hunc quidem Oiliades hasta-inclytus, prope accedens,
 Vulneravit ad ile: itaque cecidit-refupinus; de eo vero
 Trojani et Danaï commiserunt acrem pugnam.
 Ad eum vero Polydamas hastam-vibrans accessit ultor
 Panthoedes; percussitque Prothoënore dextrum *in* humerum, 50
 Filium Areilyci; per humerum autem valida hasta [ma:
 Penetravit: Hic itaque in pulveribus lapsusprehendit terram pal-
 Polydamas autem vehementer super-eum-gloriatus-est, alta-voce
 Non equidem puto magnanimi Panthoedae [clamans;
 Manu e robusta vanum exiliisse telum,
 Sed *id* aliquis Argivorum recepit corpore: et ipsum puto
 Ei baculo innitentem, descensurum domum Plutonis intra.

Sic dixit: Argivis autem dolor exortus est, eo gloriante;
 Ajaci autem maxime, bellicoso animum commovit
 Telamoniadae: hunc enim *Prothoënor* cecidit proxime: 460
 Statim igitur in *Polydamanta* abeuntem jaculatus est hasta fulgenti.
 Polydamas autem ipse quidem evitavit mortem nigram,
 In obliquum absiliens: excepit autem *istum* Antenor's filius
 Archilochus; huic enim dii destinaverant perniciem:
 Hunc percussit, capitisque et cervicis in commissura,
 Extremam ad vertebra; ambosque discidit nervos:
 Hujus autem multo prius caput, osque, naresque
 Solo allapsa sunt, quam tibiae et genua cadentis.
 Ajax itaque vicissim inclamavit eximio Polydamanti;

Perpende, Polydama, et mihi verum dic; 70
 Annon hic vir pro Prothoënore *vicissim* occidi
 Dignus: non quidem mihi ignavus videtur, neque ex ignavis;
 Sed frater Antenor's equum-domitoris,
 Vel filius: ipsi enim genere proxime similis-videbatur *mibi*.

Sic dixit, bene cognoscens: Trojanos autem dolor cepit animo.
 Tunc Acamas Promachum Boeotium vulneravit hasta,
 Fratrem suum circumeundo-protectens: Promachus enim *eum* tra-
 hebat pedibus.

Super hunc itaque Acamas vehementer gloriabatur, alte clamans;

Argivi, sagittarii-insaufsti, minarum insatiabiles,
 Haud sane solis laborque erit et luctus 80
 Nobis, sed aliquando sic occidemini et vos.
 Videte, ut vobis Promachus domitus dormit
 Hasta mea; ut nequaquam fratris ultio
 Diu insoluta sit: Quare et quivis optet vir
 Fratrem in aedibus belli [*vel caedis*] vindicem sibi-relinqui.

Sic dixit: Argivis autem dolor obortus est, eo gloriante;
 Peneleo autem maxime, bellicoso animum commovit;
 Ruit itaque in Acamantem; ille vero non sustinuit impetum
 Penelei regis; *Peneleus* autem vulneravit Ilioneum,
 Filium Phorbantis divitis-pecorum, quem maxime 90
 Mercurius Trojanorum diligebat, et possessiones *ei* dederat:
 Ex hoc autem mater unicum peperit Ilioneum:

Quem tunc sub supercilio vulneravit *Peneleus* ad oculi radices,
 Excussitque pupillam; hasta vero per oculum penitus,
 Et per occipitium transiit: Hic itaque *in terram* desedit, manibus
 Ambabus: *Peneleus* autem, stricto ense acuto, [porrectis]

Cervicem mediam ferit; deturbavitque humi,
 Ipsa cum casside, caput: adhuc vero valida hasta
 Erat in oculo: *Peneleus* autem dixit, *capite tanquam*-papaveris-capi
 Denuntiavitque Trojanis, et glorians verba fecit; [te sublato,]

Renunciate mihi, Trojani, illustres Ilionei 501
 Patri charo et matri, ut lugeant in aedibus:
 Neque enim Promachi uxor Alegenoridae,

Viro charo reverso se-laeto-vultu-offeret, quando demum
Ex Troja cum navibus reverterimus filii Achivorum.

Sic dixit: Illos autem omnes pallidus timor cepit;
Circumspectabatque unusquisque, quâ effugere-possset gravem per-

Dicite nunc mihi, Musae, coelestes domos tenentes, [niciem,
Quisnam primus, cruentas exuvias, Achivorum
Sustulerit, postquam inclinavit pugnam inclytus Neptunus. 510

Ajax quidem primus Telamonius Hyrtium percussit

Gyrtiadem, Myforum ductorem magnanimorum:

Phalcem autem Antilochus, et Mermerum interfectos-spoliavit:

Meriones autem Morymque, et Hippotionem interfecit:

Teucer vero Prothoonaque peremit, et Periphetem:

Atridesque deinde Hyperenorem, pastorem populorum,

Vulneravit ad ile; intestina autem aes penitus-hausit

Dilacerans: animaque per inflatum vulnus

Erupit exacta; illum autem tenebrae oculos texerunt.

Plurimos vero Ajax interfecit, Oilei velox filius: 20

Non enim ei quisquam par ad insequendum pedibus erat

Viros fugientes, quando utique Jupiter fugam immitteret.

LIBER DECIMUS QUINTUS.

AT postquam vallosque et fossam transcendissent
Fugientes, multique domiti-essent Danaorum manibus,
Trojani quidem jam ad currus repressa-fuga manebant,
Pallidi prae metu, exterriti: experrectus vero est Jupiter
Idae in verticibus, ex aureum-solium-habentis-Junonis *amplexu*:
Stetitque raptim-exsurgens, viditque Trojanos et Achivos,
Trojanos quidem turbatos, turbantes autem *eos* a tergo
Argivos; interque hos Neptunum regem.

Hectorem vero in campo vidit jacentem; circumque focii 9
Sedebant; is autem graviangebatur anhelitu, mente-et-viribus
defectus, [Achivorum.

Sanguinem vomens; eum quippe non imbecillimus vulneravit
Hunc autem intuitus, misertus est pater hominumque deumque;
Ac terribili-modo torvum intuens, Junonem verbo allocutus est.

Certo-certius mali-artifex, ô fraudulenta, tuus dolus, Juno,
Hectora nobilem cessare-fecit a pugna, fugavitque *ejusdem* copias.
Haud equidem scio, annon rursus machinationum perniciosarum
Prima fructum sis perceptura, et te verberibus caedam.

An non meministi, quando pependisti ab-alto, a pedibus autem
Incudes-suspensas demisi duas, circum manus autem vinculum misi
Aureum, infrangibile? tu autem in aethere et nubibus 20
Pependisti; moerore-afficiebantur autem Dii per excelsum Olym-
pum: [prehenderem,

Solvere autem non poterant circumstantes: quemcunque autem
Projiciebam correptum de limine *coeli*, donec perveniret

In terram vix-spirans: me vero ne sic quidem ira missum-faciebat
Vehemens ob dolorem Herculis divini;

Quem tu cum Borea vento inductis procellis,
Misti per infructuosum pontum, mala machinans,
Et eum deinde ad Coon bene habitam de-cursu-detulisti.

Ac eum quidem ego inde liberavi, et reduxi iterum
In Argos equis-aptum, multis licet malis-exercitum. 30

Haec tibi rursus in-memoriam-réducam, ut desistas a fallaciis:
Ut scias, an tibi profuerit congressusque et cubile,
Quo mista es, veniens seorsum-a diis, et me decepisti.

Sic dixit: Cohorruit autem magnis-oculis veneranda Juno,
Et eum compellans verbis alatis allocuta est;

Sciat nunc hoc Terra et Coelum latum superne,
Et subterlabens Stygis aqua, quod utique maximum
Juramentum, gravissimumque est beatis diis;

Tuumque sacrum caput, et noster torus ipsorum
Nuptialis, quem quidem non ego unquam temere jurárim; 40

Non meo hortatu Neptunus terrae-quassator
Cladem-infert Trojanis et Hectori, *Argivis* autem auxiliatur:

Sed nimirum ipsum *suus* animus incitat jubetque;
Afflictos autem ad naves videns miseratus est Achivos.

Atquin et ei ego consuluerim,
Eo ire, quò quidem tu, *O Jupiter*, atras-nubes-cogens,imperaveris.

Sic dixit: Subrisit autem pater hominumque deúmque,
Et eam respondens verbis alatis allocutus est;

Si quidem tu jam deinceps, magnis-oculis veneranda Juno,
Idem mecum sentiens inter immortales federis; 50

Tum eodem sane Neptunus, etiam si maxime velit alio,
Confestim *et suam* converterit mentem,ad tuam et meam volunta-

Quin, si jam quidem ex-animo et vere loqueris, [tem.

Vade nunc ad coetus deorum, et huc vocatos-jube
Irimque accedere, et Apollinem inclytum-arcu;

Ut illa quidem ad exercitum Achivorum aere-loricatorum
Eat, et dicat Neptuno regi,

Ut, relicta pugna, suas ad aedes redeat:

Hectorem vero excitet ad pugnam Phoebus Apollo,
Iterumque inspiret robur, obliviscique-faciat dolorum 60

Qui nunc ei premunt praecordia: Achivos autem

Iterum avertat, imbelli fuga immissa:

Fugientes autem, in naves multa-transstra-habentes incidunt

Pelidae Achillis: Is vero excitabit suum socium

Patroclum, illumque interficiet hasta illustris Hector

Ilium ante; multos ubi-*ille*-peremerit juvenes

Cum alios, tum filium meum Sarpedona nobilem:

Ob *Patroclum* autem iratus interficiet Hectorem nobilis Achilles.

Ex eo deinceps tempore ut-iterum-in-fugam-avertantur-Trojani a
Semper ego efficiam perpetuo; usque-dum Achivi [navibus

Ilium excelsum ceperint, Minervae consiliis.

71

Prius autem neque ego cessabo ab ira, neque quempiam aliorum
Immortalium Danaïs auxiliari hîc sinam,

Quam Pelidae expletum fuerit desiderium;

Sicut ei promisi primum, meoque annui capite

Die illo, quando mihi Dea Thetis tetigit genua,

Supplicans, ut honorarem Achillem urbium-vastatorem.

Sic dixit: Neque non-obsecuta-est dea ulnas-candida Juno;

Discessit itaque ab Idaeis montibus, *ut iret* ad excelsum Olympum.

Sicut vero cum se arrigit mens viri, qui per multas

80

Terras profectus, praecordiis *in* prudentibus secum-cogitat,

'Huc iverim, vel illuc,' animoque-versat multa:

Sic celeriter viam-carpens pervolavit veneranda Juno;

Pervenitque in excelsum Olympum: Congregatis autem superve-

Immortalibus diis, Jovis in domo: Illi vero conspicati, [nit

Omnes celeriter-adsurrexerunt, et excipiebant poculis.

Atque haec alios quidem omisit, a Themide vero genas-pulchra

Accepit poculum: prima enim *illa* obvia venit currens,

Et eam compellans verbis alatis allocuta est;

Juno, cur *huc* ascendisti; metu utique perculsae similis-videris?

Anne valde scilicet te territavit Saturni filius, qui tibi maritus? 91

Huic autem respondit deinde dea ulnas-candida Juno;

Ne me, dea Themî, haec interroga: scis et ipsa,

Qualis illius animus superbus et inclemens:

At tu quidem praesis inter-Deos, in aedibus, convivio aequali:

Haec autem et inter omnes audies immortales,

Qualia Jupiter mala opera denunciet: neque omnino puto

Omnibus una animum gavisurum, neque mortalibus,

Neque diis; etiamsi quis usque nunc conviveretur hilaris.

Ac quidem sic locuta confedit veneranda Juno:

100

Molestae autem ferebant per domum Jovis, dii: Illa vero risit

Labiis *tenus*, non autem frons super supercilia nigra

Exhilarata est: inter omnes autem, indignata locuta est;

Dementes, qui Jovi irascimur insipientes;

*Qui*que adhuc ipsum cupimus compescere, propius accedentes,

Vel suafu, vel vi: is vero e-longinquo-sedens nostri-rationem-non

Neque movetur: ait enim inter immortales deos [habet,

Viribusque potentiaque eximie *se* esse optimum.

Quare tolerate, quodcunque vobis malum immittat unicuique:

Jam enim nunc opinor Marti utique damnum illatum esse: 10

Filius enim ei interiit in pugna, charissimus hominum,

Ascalaphus, quem ait suum esse impetuofus Mars.

Sic dixit: Mars autem robusta feriebat-sibi foemora

Manibus pronis, lugens autem allocutus est;

Ne nunc mihi succenseatis, coelestes domos incolentes,

Quod-ulcisci-velim caedem filii, profectus ad naves Achivorum,

Etiam si mihi *sit* fatale, Jovis percussum fulmine

Jacere, una-cum mortuis, in sanguine et pulvere.

Sic dixit: et equos jussit Terroremque Horroremque

Jungere: ipse autem arma induebat collucentia:

120

Tum sane quaedam majorque et gravior alia

A Jove in immortales ira et indignatio exorta fuisset,

Nisi Minerva, cunctis metuens diis,

Prosiluisset extra vestibulum, liquissetque solium ubi sedebat.

Atque Martis quidem a capite galeam dempsit, et scutum humeris;

Hastamque seposuit-erectam, robusta e manu raptam,

Aeream; ipsa vero verbis *hisce* corripuit impetuosum Martem;

Furiose, vecors, periisti: an vero tibi frustra

Aures ad-audiendum sunt, mensque etiam periit et pudor?

Non audis, quae dicit dea ulnas-candida Juno?

30

Quae jam nunc a Jove Olympio venit:

An velis ipse quidem, perpeßus mala multa,

Reverti ad-Olympum, dolens utique, necessitate;

Atque etiam caeteris malum magnum omnibus creare?

Continuo enim Trojanos quidem magnanimos et Achivos [pum:

Linet *Jupiter*, ad nos autem veniet turbas-excitaturus in Olym-

Corripiet autem alium-post-alium, quique in culpa *sit*, quique e-

Quare te nunc jubeo missam-facere iram de filio tuo: [tiam non.

Jam enim aliquis, eo *et* vi et manibus fortior, [*est*,

Vel interfectus est, vel etiam posthac interficietur: difficile quippe

Omnium hominum liberare *a morte* progeniemque partumque. 41

Sic locuta, collocavit in folio impetuosum Martem.

Juno autem Apollinem vocavit domum extra,

Irimque, quae diis internuncia *est* immortalibus;

Et eos compellans, verbis alatis allocuta est;

Jupiter vos in Idam jubet venire quam celerrime:

Ac postquam veneritis, Jovisque vultum aspexeritis,

Facite, quicquid ille hortatus fuerit et jusserit.

Ac quidem sic locuta, retro cessit veneranda Juno;

Conseditque in folio: ii vero properantes volabant,

50

Idamque pervenerunt fontibus-irriguam, matrem ferarum:

Invenerunt autem late-sonantem Saturnium in Gargaro summo

Sedentem, circumque ipsum odorata nubes circumfusa erat:

Hi autem ut coram venerunt Jove nubes-cogente,

Steterunt; neque iis visis iratus est animo,

Quoniam sibi celeriter verbis suae uxoris paruerant:

Irim autem priorem verbis alatis allocutus est;

Vade age, Iri velox, Neptuno regi

Omnia haec nuncia, neque falsa-nuncia sis:

Relicta illum jube pugna atque praelio,

60

Ire ad coetus deorum, vel in mare vastum.

Si vero meis non verbis parebit, sed aspernabitur,

Perpendat deinde mente et animo,

Ne me nequaquam, fortis ut ut sit, invadentem valcat

Sustinere; quoniam eo profiteor viribus multo praestantior^{me} *me*
Et natu majorem: illius autem non veretur cor [esse,

Sic dixit; neque non-obsecuta est alis-ventosis velox Iris:
Descendit autem ab Idaeis montibus Ilium versus sacram.

Ut vero cum ex nubibus volat nix, aut grando
Gelida, *asta* impetu serenitatem-inducentis Boreae:

179

Sic festinanter viam-carpens pervolavit velox Iris,
Prope autem stans allocuta est inclytum Neptunum;

Nuncium quendam tibi, Neptune crines-caerulee,
Veni huc ferens a Jove Aegiocho:

Relicta te jubet pugna atque praelio,

Ire vel ad coetus deorum, vel in mare vastum.

Si vero ejus non verbis parebis, sed aspernaberis,

Minatus est et ipsum-se ex-adverso pugnaturum

Huc venturum: te autem vitare jubet *suas*

80

Manus: quia, *quam* tu *sis*, ait viribus multo *se* praestantior^{esse} *esse*,

Et natu majorem: tuum autem non veretur cor

Aequalem *te* ei profiteri, quem metuunt etiam caeteri.

Hanc autem valde indignatus allocutus est inclytus Neptunus;

Eheu; certe, potens licet existens, superbe locutus est,

Si me, pari honore praeditum, vi invitum coërcebit.

Tres enim ex Saturno sumus fratres, quos peperit Rhea,

Jupiter et ego, tertius autem Pluto inferis imperans: [dignitatem.

Trifariam autem omnia divisa-sunt, quisque vero *suam* sortitus est

Meae sane sortis-crat, canum mare habitare perpetuo,

90

Motis-fortibus: Plutoni autem forte-obvenere tenebrae caliginosae;

Jovi vero obvenit coelum latum, in aethere et nubibus. [pus:

Terra autem etiamnum communis *est* omnium, et excelsus Olym-

Quare sane nequaquam Jovis degam ex voluntate; sed quietus,

Potens licet existens, maneat *sua* tertia in portione.

Manibus vero nequid me omnino, ignavum veluti, terretet.

Filias enim et filios satius esset

Terrificis verbis incessere, quos genuit ipse;

Qui et imperitanti auscultabunt, etiam necessitate.

Huic autem respondit deinde pedibus-ventos-aequans velox Iris;

Itane vero a te, Neptune crines-caerulee,

201

Hunc fero Jovi sermonem durumque asperumque?

An quid mutabis? Flexibiles sane mentes prudentium.

Nôsti, quod majoribus-natu Erinnyes semper affeclae-sunt.

Hanc autem vicissim allocutus est Neptunus terrae-quassator;

Iri dea, valde hoc verbum recte dixisti:

Bonum et illud est, quando nuncius utilia nôrit:

Sed hic gravis dolor cor et animum *meum* occupat,

Cum parem-sorte et pari destinatum fato

Objurgare vult iracundis verbis.

10

At sane nunc quidem, indignatus licet, cedam:

Aliud vero tibi dicam, et minabor illud animo;
Siquidem invitis me et Minerva praedatrice,
Junone, Mercurioque, et Vulcano rege,
Ilio excelso parcat, neque volet
Evertere, dareque magnam victoriam Argivis;
Sciat hoc, nobis insanabilem iram fore.

Sic fatus, liquit exercitum Achaicum Neptunus:
Subiitque pontum profectus; desiderabant vero *eum* heroes Achivi.
Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter; 220

Vade nunc, dilecte Phoebe, ad Hectorem aere-armatum:
Jam enim terram-cingens terrae-quassator
Abiit in mare vastum, evitans iram gravem
Nostram: Nam omnino alioqui pugnam audissent et alii,
Etiam qui inferi sunt dii, Saturnum circa existentes.
Sed hoc et mihi multo satius, et illi ipsi
Est; quod ante veritus cessit

Manus meas: quippe haud sine-sudore perfecta-fuisset-res.
Sed tu quidem manibus accipe Aegidem fimbriatam,
Quà admodum incussa terreas heroas Achivos. 30
Tibi vero ipsi curae sit, *O Apollo* e-longinquo-feriens, illustris Hec-
Tantisper enim ei excita robur magnum, dum Achivi [tor:
Fugientes ad naveisque et Hellepontum pervenerint:
Exinde vero ipse ego consultabo opereque verbisque,
Ut et vicissim Achivi respirent a labore.

Sic dixit: Neque sane patri non-obsequutus est Apollo:
Descendit vero ab Idaeis montibus, accipitri similis
Celeri, columbarum-occifori, qui celerrimus volucrum:
Invenit filium Priami bellicosi Hectorem nobilem [nimum,
Sedentem; neque *enim* amplius jacebat; modo autem collegerat a-
Circum se agnoscens socios: anhelitus vero et sudor 41
Cessarat, quando ipsum reficiebat Jovis voluntas Aegiochi.
Prope autem stans allocutus est longe-jaculans Apollo;

Hector, fili Priami, curnam tu seorsum ab aliis
Sedes viribus-defectus? nunquid aliquis te dolor invasit? [tor;
Hunc autem languidus allocutus est pugnam-expedite-ciens Hec-
Quisnam vero tu es, optime deorum, qui me interrogas coram?
Non audis; quod me navium ad puppes Achivorum,
Suos socios perdentem, pugna strenuus percussit Ajax
Saxo in pectus, cessareque *me* fecit ab animosa fortitudine? 50
Et sane ego putabam *me* mortuos et domum Plutonis
Die hoc visurum; quippe charam expirabam animam.

Hunc autem vicissim allocutus est rex e-longinquo-feriens Apol-
Confide nunc, talem tibi adiutorem Saturnius 10;
Ex Ida misit, astare *tibi* et auxiliari,
Phoebum Apollinem aureo-gladio-conspicuum; qui te etiam antea
Tueri-soleo, simul ipsumque et excelsam urbem.
Sed age, nunc equites exhortare numerosos,

Naves ad cavas ut agant veloces equos :

At ego ante iens, equis viam

263

Omnem complanabo, et vertam-in-fugam heroas Achivos.

Sic locutus, inspiravit robur magnum pastori populorum.

Ut vero cum stabulatus equus, hordeo-pastus ad praesepe,

Vinculo rupto currit per campum terram-pedibus-pulsans,

Consuetus lavari in pulchre-fluenti fluvio,

Superbiens; alte vero caput fert, circumque jubae

Humeros motantur; ipse autem pulchritudine-corporis fretus,

Facile ipsum genua ferunt ad loca-consueta et pascua equarum:

Sic Hector celeriter pedes et genua movebat,

Concitans equites, postquam dei audivit vocem.

70

Sicuti vero vel in cervum cornutum, vel sylvestrem capram,

Incitare-feruntur canesque et viri rustici;

Atque hunc quidem excelsa petra et dense-umbrosa sylvia

Servat, neque enim ipsis eumprehendere in-fatis erat;

Horum autem clamore-excitatus apparet leo maxillis-terribilibus

Ad viam, statimque omnes avertit, ardentem licet persequentes;

Sic Danai, haestenus quidem, catervatim perpetuo sequebantur,

Ferientes ensibusque et hastis utrinque-acutis:

Sed postquam viderunt Hectorem obeuntem ordines virorum,

Metu-perculsi-sunt, omnibusque in pedes decidit animus.

80

Iis autem dein concionatus est Thoas, Andraemonis filius,

Aetolorum longe praestantissimus, peritus quidem jaculo-pugnandi,

Strenuusque etiam in stataria pugna; concione vero ipsum pauci

Achivorum

Vincebant, quando juvenes contenderent de eloquentia:

Qui utique inter illos prudens concionatus est et dixit;

O dii, profecto ingens miraculum hoc oculis video:

Cum ita jam de integro exsurrexit, morte evitata,

Hector: Atqui ipsum omnino sperabat animus cujusque,

Manibus sub Ajacis mortuum esse Telamonidae:

Sed aliquis rursus deorum liberavit et servavit

90

Hectorem, qui profecto multorum Danaorum genua solvit:

Quemadmodum et nunc itidem-fore puto; non enim sine [tus.

Jove altitonante primus-inter-pugnatores stat, adeo animo-incita-

Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes:

Multitudinem quidem ad naves jubeamus redire;

Ipsi vero, quotquot fortissimos in exercitu profitemur nos esse,

Stemus; si qua primum arcere poterimus, occurrentes

Hastis cum elevatis; hunc autem puto, ardentem licet,

Animo veriturum Danaorum ingredi multitudinem.

Sic dixit: Illique ei maxime quidem auscultarunt et paruerunt.

Itaque Ajax et Idomeneus rex,

301

Teucer, Merionisque, Megesque par Marti,

Ad pugnam copias-instruebant, proceribus convocatis,

Hectorem et Trojanos contra: sed retro

Multitudo-*imbecillior* ad naves Achivorum redibant.

Trojani vero priores in-eos-impetum-fecerunt conferti; praecipbat autem Hector

Passibus-magnis gradiens; anteibat autem ipsum Phoebus Apollo,
Indutus humeros nube, tenebatque aegidem impetuose-versatilem,
Horrendam, undique-hirtam, insignem, quam faber
Vulcanus Jovi dederat gestandam, ad fugandos-in-pugna viros: 310
Hanc ille in manibus tenens, praecipbat copiis. [clamor

Argivi vero, impetum-sustinuerunt conferti; excitatus est autem
Acutus utrinque: a nervis vero sagittae

Exiliebant; multaque hastilia fortibus e manibus,

Alia quidem in corpore figebantur bellicorum juvenum;

Multa vero et in-medio, antequam corpus pulchrum attingerent,

In terra stabant-*fixa*, cupientia corpore se saturare. [Apollo,

Ac quamdiu quidem aegida manibus tenebat immotam Phoebus

Tandiu valde utrosque tela attingebant, cadebatque populus: 19

Sed postquam in-vultum recta-intuens Danaorum equitum-perni-
cium [tum illis animos

Aegidem concussit, ipseque insuper clamavit voce admodum ingenti;

In pectoribus debilitavit, oblitique sunt strenuae fortitudinis.

Sicuti autem vel boum armentum, vel gregem magnum ovium

Ferae duae turbant, nigra in nocte intempesta,

Adventu repentino, custode non praesente:

Sic fugati sunt Achivi imbelles: Iis enim Apollo

Immisit terrorem, Trojanis autem et Hectori gloriam dedit.

Tum vero vir interfecit virum, dissipata acie:

Hector quidem Stichiumque et Arcesilaum occidit;

Hunc quidem, Boeotorum ductorem aere-loricatorum; 30

Illum vero, Menesthei magnanimi fidum socium.

Aeneas autem Medonta et Iasum interfecit:

Ac quidem nothus filius Oilei divini

Erat Medon, Ajacis frater; habitabat autem

In Phylace terra, procul a patria, virum cum occidisset

Fratrem novercae Eriopidis, quam habebat Oileus:

Iasus vero, dux quidem Atheniensium erat,

Filius autem Spheli vocabatur Bucolidae.

Mecisteum autem occidit Polydamas, Echiumque Polites

Prima in acie, Cloniumque interemit nobilis Agenor. 40

Deiöchum porro Paris percussit extremum in humerum a-tergo,

Fugientem inter propugnatores; penitus autem aes adegit.

Dum autem hi illos spoliabant armis, interim Achivi

In fossam et palos delapsi profundam,

Huc et illuc fugiebant; introibantque murum, necessitate-*adacti*.

Hector autem Trojanos hortabatur, altum clamans,

In naves ut irruerent, omitterentque spolia sanguinolenta;

Quem autem, *inquietabat*, ego seorsum a navibus alibi animadver-

bi ei mortem moliar, neque sane eum [tero,

Fratresque sororesque rogi participem-facient mortuum, 350
Sed canes *cum* distrahent ante urbem nostram.

Sic fatus, scutica super-humeros seriens-impulit equos,
Adhortans Trojanos per ordines: illi vero, cum ipso
Omnes minaciter-clamantes, dirigebant trahentes-currum equos,
Clamore immenso: ante autem Phoebus Apollo
Facile labra fossae profundae pedibus proruens
In medium dejecit; munivitque-tanquam-ponte-facto viam
Longam et latam, quam-longe hastae jactus
Pertingit, cum vir roboris *sui* periculum-faciens jaculatur.
Hac *via* illi profundebantur turmatim; ante vero *ibat* Apollo, 60
Aegidem habens venerandam: diruebat autem murum Achivorum
Facile admodum, ut cum quis arenam puer prope mare;
Qui postquam fecerit ludicra-puerilia animo infantis,
Deinceps iterum destruit pedibus et manibus, lufitans.
Ita tu, arcitenens Phoebe, multum laborem et aerumnam *operosam*
Confudisti Argivorum, ipsisque trepidam-fugam immisisti,
Atque hoc-modo illi quidem ad naves compellebantur *tandem* se
Invicemque adhortantes, et omnibus diis [sistentes;
Manus attollentes, alta-voce vota-faciebant unusquisque.
Nestor autem maxime, Gerenius, custos Achivorum, 70
Precabatur, manus porrigens coelum versus stellatum;
Jupiter pater, si unquam aliquis tibi in Argo tritici-serace,
Vel bovis, vel ovis pingua femora comburens,
Precatus est ut rediret, tu autem promissisti et annuisti;
Horum memento; et arce, Olympe, saevum diem:
Neque sic a Trojanis sinas domari Achivos.

Sic dixit orans: grande autem intonuit providus Jupiter,
Preces exaudiens Neleidae senis. [Aegiochi,
Trojani autem, ut intelligere-sibi-videbantur Jovis voluntatem
Acrius in Argivos irruebant, recordabanturque pugnae. 80
Veluti autem magna unda maris vasti
Navis supra latera *in eam* transcendit, quando urget
Vis venti; haec enim maxime undas augeat:
Sic Trojani magno *cum* clamore per murum scandebant.
Equos autem ubi-misissent,intro ad puppes pugnabant,
Hastis utrinque-acutis cominus; hi quidem ex curribus,
Illi vero e navibus *ex*-alto nigris quas conscenderant,
Longis cum contis, qui sibi in navibus jacebant
Ad-navale-praelium-apti, compacti, os induti aere.
Patroclus autem, quamdiu quidem Achivique Trojanique 90
Murum circa pugnabant, veloces extra naves;
Tamdiu ipse in tentorio virtutem-amantis Eurypyli
Sedebatque, et hunc oblectabat sermonibus; inque vulnere gravi
Pharmaca, medelas spargebat atrorum dolorum:
Sed postquam murum impetu-cum-magno-ingressos advertit
Trojanos, ac Danaorum ortus est clamorque fugaque,

Ejulavit utique deinde, et sua percussit femora
Manibus pronis; lugenſque, verbum dixit;

Eurypyle, non amplius tecum poſſum, indigente licet,
Hic manere; ſane enim magnum certamen ortum eſt:

400

Sed te quidem famulus oblectet: at ego

Festinato ad Achillem, ut impellam eum ad pugnam.

Quis autem ſcit, ſi forte ei, favente deo, animum moveam

Admonitu meo? Bona utique admonitio eſt amici.

Atque hunc quidem ſic locutum, pedes ferebant: At Achivi
Trojanos ingruentes ſuſtinebant conſtanter; nec tamen poterant,

Pauciores illos licet exiſtentes, repellere a navibus;

Neque itidem Trojani Danaorum valebant phalangibus

Perruptis, tentoriis ſe-immiſcere neque navibus.

10

Sed ſicuti amuſſis lignum navale dirigit

Fabri in manibus periti, qui totam

Bene callet artem praeceptis Minervae:

Sic quidem horum aequaliter pugna porrecta erat, praeliumque.

Atque alii quidem circa alias pugnam pugnabant naves;

Hector vero contra Ajacem inceſſit gloria-ſublimem.

Hii itaque circa unam navem capiebant bellicum-laborem, neque po-

Neque hic illum vi-abigere, et incendere igni naves; [terant

Neque ille hunc repellere, poſtquam prope-admorat Deus.

Tunc filium Clytiii Caletorem illuſtris Ajax

Ignem in navem ferentem, ad peſtus percussit haſta:

20

Fragorem vero edidit cadens, torriſque ei excidit manu.

Hector autem ut advertit conſobrinum oculis ſuis

In pulvere procubuiſſe, navem ante nigram;

Trojanosque et Lycios adhortatus eſt, altum clamans;

Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,

Ne qua jam recedatis a pugna in anguſtia hac:

Sed filium Clytiii ſervate, ne ei Achivi

Arma detrahant in certamine ad naves humi delapſo.

Sic ſatus, in Ajacem jaculatus eſt haſta fulgenti:

29

Atque ab eo quidem aberravit: ac deinde Lycophronem, Maſtoris

Ajaciſ famulum, Cytherium, qui cum illo [filium,

Habitabat, quoniam virum interfecerat Cytheris inclytis;

Hunc utique percussit caput ſuper aurem acuta haſta,

Stantem prope Ajacem: Hic autem ſupinus in pulvere

Navis a puppe humi decidit; ſolutaque ſunt ei membra.

Ajax autem exhorruit, fratremque allocutus eſt;

Teucer dulciſſime, ſane nobis interfectus eſt fidus ſocius

Maſtorides; quem nos, Cytheris huc proſectum,

Aequae-ac charos parentes honorabamus in aedibus;

Hunc autem Hector ſortis occidit: Ubinam jam tibi ſagittae 40

Letiferae, et arcus, quem tibi dedit Phoebus Apollo?

Sic dixit: Hic autem intellexit; currenſque ei prope aſtitit

Arcum tenens in manu reſilientem, atque pharetram

Sagittiferam; perquam autem cito sagittas Trojanis immittebat;
 Et percussit Clitum Pisenoris illustrem filium,
 Polydamantis socium, praeclari Panthoedae, [dis;
 Fraena manibus tenentem: Hic quidem exercebatur equis-regen-
 Ea enim dirigebat, qua multo plurimae turbabantur phalanges,
 Heciori et Trojanis gratificans: statim vero ei
 Venit malum, quod ab eo nemo arcuit, ardenti licet: 450
 Cervici enim ejus a tergo luctuosa incidit sagitta:

Decidit autem de curribus, retrocesseruntque ejus equi,
 Vacuos currus succutientes-magno-cum-sonitu: Rex vero sensit
 Polydamas, et primus obviam venit equis. [citissime

Atque hos quidem ille Astynoo, Protiaonis filio, dedit:

Multisque eum hortabatur prope se tenere in conspectu

Equos: ipse autem rursus profectus primis-pugnatoribus mistus est.

Teucer autem aliam sagittam in Hectorem aere-armatum

Depromebat, et repressisset quidem eum a pugna prope naves

Achivorum,

[animam:

Quandoquidem ei pugnanti-fortissime sagitta-assecutus eripuisse

Sed non latuit Jovis prudentem mentem, qui custodiebat 61

Hectorem, Teucrumque Telamonium gloria privavit;

Qui scilicet ei scite-tortum nervum in eximio arcu

Rupit in Hectorem trahenti; detorquebatur autem ei alio

Sagitta aere-gravis, arcusque ei excidit e manu.

Teucer vero cohorruit, fratremque allocutus est;

Eheu, certe jam penitus pugnae consilia praecidit

Deus nostrae, qui mihi arcum excussit manu;

Nervum autem dirupit recens-tortum, quem ei illigaveram

Hodie-mane, ut sustineret crebro exilientes sagittas. 70

Huic autem respondit deinde magnus Telamonius Ajax;

O amice, quin tu arcum quidem sine, et crebras sagittas

Jacere; quoniam confregit deus, Danaïs invidens:

Sed manibus sumpta longa hasta, et scutum ferens humero,

Pugnaque ipse in Trojanos, et caeteras excita copias:

Ne sine-labore saltem, victores licet, capiant

Naves bonis-transstris-instructas; sed recordemur pugnae.

Sic dixit: ille vero arcum quidem in tentoriis reposuit:

Ac circum humeros scutum sibi-cepit quadruplex;

Capitque forti galeam scite-factam imposuit, 80

Equinis-setis-comantem, terribiliter autem et crista desuper nuta-

Sumpsit autem et validam hastam, praefixam acuto aere; [bat:

Perrexitque ire, admodumque celeriter currens Ajaci astitit.

Hector autem, ut vidit Teucris inutiles-factas sagittas;

Trojanosque et Lycios adhortatus est, altum clamans;

Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,

Viri estote, amici, recordaminique strenuae fortitudinis,

Naves ad cavas: jam enim vidi oculis

Viri primarii a Jove inutiles-factas sagittas.

Admodum utique facilis-agnitu Jovis hominibus est potentia, 490
Tum quibus gloriam superiorem dederit,
Tum quos minuat, et nolit defendere:

Sicut nunc Argivorum minuit robur, nobisque auxiliatur.
Sed pugnate ad naves conferti: Qui autem vestrū
Vulneratus eminus vel cominus, mortem et fatum asscutus fuerit,
Moriatur: Non ei indecorum erit pugnanti pro patria
Mori; at uxorque salva erit, et filii in-posterum,
Et domus, et patrimonium integrum; siquidem Achivi
Abeant cum navibus dilectam in patriam terram.

Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque. 500
Ajax vero vicissim ex-altera-parte hortatus est suos socios;
Proh pudor, Argivi! Nunc satius fuerit, vel penitus perisse,
Vel servatos esse, et avertisse mala a navibus,
An speratis, si naves ceperit pugnam-expedite-ciens Hector,
Pedibus vos perventuros esse in suam patriam terram singulos?
Annon incitantem auditis copias suas omnes
Hectorem, qui jam ad naves incendendas animo-fertur-incitato?
Non certe ad tripudium jubet ire, sed ad pugnam.
Nobis itaque nulla hac est sententia, et nullum consilium melius,
Quam ut cominus misceamus manusque roburque. 10
Melius erit, aut perisse semel, aut vitam-servasse;
Quam per-longum-tempus paulatim-confumi in gravi pugna,
Ita inultos ad naves, a viris deterioribus.

Sic fatus, incitavit robur et animum uniuscujusque.
Tunc Hector quidem interfecit Schedium, Perimedei filium,
Ducem Phocensium: Ajax autem interfecit Laodamanta,
Ductorem peditum, Antenoris clarum filium:
Polydamas autem Otum Cyllenium interemit,
Phylidae [Megetis] socium, magnanimorum ducem Epeiorum: 19
In Polydamanta vero Meges irruit, simul-ac-hoc-vidisset; at in-
obliquum se declinavit

Polydamas; et ab eo quidem aberravit Meges: Non enim Apollo
Sinebat Panthi filium inter primos-pugnatores domari:
Sed Meges Croesmi pectus medium vulneravit hasta; [hebat.
Fragoremque is edidit cadens, Megesque ei ab humeris arma detra-
Interea autem Megeti infiliit Dolops, hasta-pugnandi peritus,
Lampetides, quem Lampus genuit praestantissimus virorum
Laomedontiades, peritum strenuae pugnae:
Hic Dolops tunc Phylidae [Megetis] medium scutum percussit haf-
Cominus impetu-facto; densus autem tuitus est thorax, [ta,
Quem utique ferebat cavitates-firmiter-conjunctas-habentem;

quem quondam Phyleus
Attulit ex Ephyre, fluvio a Selleente: 31
Hospes enim ei dederat rex virorum Euphetes,
In pugnam ferendum, adversus hostes munimen:
Qui ei et tunc filii a corpore defendit perniciem.

Dolopi autem, *Meges* galeae aereae equinis-fetis densae
Coni-basin extremam percussit hasta acuta,
Abruptique equinum conum ejus: *ita ut totus-conus humi*
Deciderit in pulvere, recens puniceo-colore fulgens.
Dum *hoc modo* *Meges* cum *Dolope* pugnabat perfans, et adhuc spe-
rabat victoriam,

Interim *Megeti* Menelaus Mavortius venit adjutor; 540
Stetitque *Dolopi* a-latere cum hasta, latens; percussitque hume-
Cuspis vero pectus transegit rapido-impetu-acta, [rum a tergo;
Ulterius tendens: is autem pronus prolapsus est.

Tum illi quidem irruerunt, aerea arma ab humeris
Detracturi: Hektor vero cognatos adhortabatur
Omnes valde; primum autem Hicetaonidem increpabat
Fortem Melanippum: Is olim quidem flexipedes boves
Pascebat in Percota, hostibus procul absentibus:
Sed postquam Danaorum naves venissent utrinque-remis-actae;
Reversus ad Ilium est, excellebatque inter Trojanos; 50
Habitabatque juxta Priamum;isque cum honorabat aequae ac fi-
Hunc Hektor jam increpabat, verbaque fecit, dixitque; [lios:

Itane vero, Melanippe, remisisse-agemus? nec vel tibi
Movetur-cura tuum cor, ob consobrinum occisum?
Nonne vides, ut Dolopis circum arma hi occupantur?
Sed sequere: Non enim amplius licet eminus cum Argivis
Pugnare, priusquam vel occiderimus eos, vel illi a culmine
Ilium excelsam ceperint, interfecerintque cives.

Sic fatus, ipse quidem praecipbat; ille vero simul sequebatur, deo-
Argivos autem excitabat magnus Telamonius Ajax; [par vir.

O amici, viri estote, et pudorem habete in animo; 61
Et alius alium verecundantes-observate, per acres pugnas:
Verecundantium quippe virorum plures salvi, quam occisi sunt;
Fugientium vero neque gloria exsurgit, nec ullum auxilium.

Sic dixit: Illi vero etiam per-se arcere hostem prompto-erant-ani-
Mente autem reponebant verbum; muniebantque naves [mo;
Muro aheneo: In eos autem Jupiter Trojanos excitabat.
Antilochum autem impellebat pugna strenuus Menelaus;

Antiloche, nemo te junior est alius Achivorum, 69
Neque pedibus velocior, neque robustus, sicut tu ad pugnandum:
Aggredere, si qua aliquem Troium exiliens virum percutere-possis.

Sic fatus, ipse quidem rursus recessit, hunc quum incitaverat:
Exiliit igitur Antilochus extra primos-pugnatores, et jaculatus est
Circum se spectans: Trojani autem recesserunt, [hasta fulgenti,
Viro jaculante: is vero non irritum telum emisit;
Sed Hicetaonis filium animosum Melanippum,
Euntem in pugnam percussit pectore ad papillam;
Fragorem vero edidit cadens, et sonitum-dedere arma super ipso:
Antilochus autem irruit, canis tanquam, qui in hinnulum
Vulneratum accurrit, quem e cubili exilientem 80

Venator assequutus fuerit jaculando, solveritque membra :
 Sic in te, Melanippe, irruit Antilochus bellicosus,
 Arma detractus: Sed non latuit Hectorem nobilem,
 Qui ei obuius venit currens per praelium:
 Antilochus autem non mansit, impiger licet existens bellator;
 Sed is fugit quidem, ferae quae malum patravit similis,
 Quae canem ubi-interfecerit, vel bubulcum circa boves,
 Fugit, antequam multitudo congregetur virorum:
 Sic fugit Nestorides; in eum vero Trojanique et Hector,
 Clamore cum ingenti, tela luctuosa fundebant: 590
 Stetit tamen conversus, postquam venit ad agmen sociorum.
 Trojani autem, leonibus similes cruda-vorantibus,
 In naves ruebant; Jovisque perficiebant mandata;
 Qui eis semper excitabat robur magnum, debilitabatque animos
 Argivorum, et gloriam auferebat; horum vero excitabat-animos.
 Hectori enim ejus animus volebat gloriam praebere
 Priamidae, ut navibus recurvis immane-ardentem ignem
 Injiceret indefessum; Thetidisque enormem supplicationem
 Totam perficeret: Hoc enim expectabat providus Jupiter,
 Navis ardentis splendorem oculis ut-videret. 600
 Ex illo enim tempore erat iterum-in-fugam a navibus
 Conjecturus Trojanos, Danaisque gloriam praebiturus.
 Haec cogitans, naves in cavas suscitabat
 Hectorem Priamidem, perquam ardentem etiam per se.
 Furebat autem is, veluti cum Mars hastam-vibrans, vel perniciosus
 In montibus furit, profundae in densis-recessibus sylvae: [ignis
 Spumaque circum os oriebatur, eique oculi
 Fulgebant torvis sub superciliis: circum autem cassis
 Horrendum tempora quassabatur pugnantis
 Hectoris: Ipse enim ei ab aethere erat auxiliator 10
 Jupiter, qui eum plures inter viros solum existentem
 Honorabat, gloriaque-extollebat: Brevis enim aevi erat
 Futurus: jam enim in eum urgebat fatalem diem
 Pallas Minerva sub Pelidae viribus.
 Et sane volebat Hector perrumpere ordines virorum, tentans,
 Quaecunque plurimam turbam videret, et arma optima:
 Sed ne sic quidem poterat perrumpere, valde licet ardens:
 Sustinebant enim quadratis-ordinibus conferti, veluti petra
 Excelsa, magna, canum mare prope existens;
 Quae sustinet stridulorum ventorum vehementes incursiones, 20
 Undasque ingentes, quae illiduntur in ipsam:
 Sic Danai Trojanos sustinebant firmiter, neque fugiebant.
 At Hector fulgens igne undique, insiliit turbae:
 Irruit autem, veluti cum unda velocem in navem illiserit
 Impetuosa e nubibus ventis-aucta, navis autem tota
 Spuma cooperta est, ventique vehemens flatus
 In velo fremit; trepidantque animo nautae

Timentes; parvulo enim spatio a morte *distantes* subvehuntur:
 Sic scindebatur animus in pectoribus Achivorum.
 At *Hector*, tanquam leo infestus bobus superveniens, 639
 Quae in irriguo-loco paludis magnae pascuntur
 Innumerae, interque eas *sit* pastor haud recte gnarus
 Cum fera pugnare, camuris-cornibus bovis circa caedem:
 Atque hic quidem cum primis aut postremis bobus
 Usque simul-graditur, *leo* vero in medias irruens
 Bovem vorat, caeteraeque omnes territae-fugiunt: sic tunc Achivi
 Divinitus in-fugam-conjecti-sunt ab *Hectore* et Jove patre
 Omnes; *Hector* autem solum occidit Mycenaeum Periphetem,
 Coprei dilectum filium, qui *Copreus* Eurysthei regis
 Nuncius ibat ad vim Herculeam:
 Hoc *utique* genitus erat ex patre multo deteriore filius praestantior 40
 Omnigenis virtutibus, et pedibus, et pugnando;
 Et prudentia *quoque* inter primos Mycenaeorum fuit:
 Qui tunc *Hectori* gloriam superiorem praebuit:
 Conversus enim retro, in scuti extrema-ora offendit,
 Quod ipse gestabat, talare munimentum adversus-jacula:
 Eo hic impeditus, cecidit supinus; cassis autem
 Terribiliter circumsonuit circa tempora prolapsi:
Hector autem cito animadvertit, currensque ei prope astitit,
 Pectorique hastam infixit, charosque ipsum prope socios 50
 Interfecit: Illi autem non poterant, tristes licet ob socium,
 Opitulari; ipsi enim valde timebant *Hectorem* nobilem.
 Intra-ordines autem recesserunt navium, circumque *eos* sepservunt
 extremae [insequebantur.
 Naves, quae propius a mari subductae erant; *hostes* autem certatim-
 Argivi igitur a navibus quidem recesserunt prae necessitate
 Prioribus, illic autem ad tentoria manserunt
 Conferti, nec dissipabantur per castra: Retinebat enim pudor
 Et metus; perpetuo enim vociferantes-hortabantur invicem:
 Nestor autem maxime, Gerenius, custos Achivorum,
 Obtestabatur per parentes supplicans viro cuique; 60
 O amici, viri estote, et cum-pudore reveremini animo
 Alios homines; et recordamini quisque
 Filiorum, et uxorum, et possessionis, et parentum,
 Sicui vivunt, et sicui mortui sunt.
 Hos per hic ego supplico, non praesentes,
 Ut-stetis fortiter; neque, *quae-so*, vertamini in fugam.
 Sic fatus, accendit robur et animum cujusque:
 Illis autem, ab oculis nubem caliginis submovit Minerva
 Divinitus-immissam; valdeque ipsis lux coorta est utrinque,
 Et ex-parte navium, et ex parte omnibus-aeque-gravis praelii. 70
Hectorem autem conspexerunt pugna-strenuum, et socios,
 Tum quotquot a-tergo abstiterant, neque pugnabant,
 Tum quotquot ad naves pugnam pugnabant veloces:

Neque vero amplius Ajaci magnanimo placuit mente
 Stare, ubi alii consistebant filii Achivorum:
 Sed hic navium tabulata obibat, magnis-passibus gradiens,
 Versabatque contum magnum navalem in manibus,
 Compactum clavis-ferreis, duorum-et-viginti-cubitorum.
 Ut vero quum vir equis desultoriis-uti peritus,
 Qui postquam ex multis quatuor selegit equos, 680
 Agitans ex campo magnam ad urbem incitat
 Publicam per viam, multique eum admirantes-spectant
 Viri et mulieres; ipse autem firmiter sine-lapsu assidue
 Subsilens, alias in alium alternat; illique *interim* volant:
 Sic Ajax multa velocium tabulata-excelsa-in-puppibus navium
 Obibat, magnis-passibus gradiens; voxque ejus ad aethera perve-
 Semper enim terribiliter clamans Danaos hortabatur [niebat:
 Navesque et tentoria defendere. At neque Hector
 Manebat in Trojanorum turba bene armatorum:
 Sed sicut avium volucrum aquila fulva 90
 Gentem invadit, fluvium juxta pascentium,
 Anserum, vel gruum, vel cygnorum longa-colla-habentium:
 Sic Hector impetu ferebatur-recta in navem prora-caeruleam,
 Prorsum prorumpens; eumque Jupiter impellebat a tergo
 Manu valde magna, concitabatque populum una-cum ipso.
 Iterum vero acris pugna ad naves commissa est:
 Dixisses certe indefessos et indefatigabiles, inter-se
 Occurrere in praelio: tanto cum impetu pugnabant.
 Ac pugnantibus hic erat animus: Achivi quidem 700
 Non putabant se evafuros e clade, sed perituros:
 Trojanis autem credebat animus in pectoribus cujusque,
 Naves incensuros esse se, occisurosque heroas Achivos.
 Atque hi quidem his animis instabant sibi invicem.
 Hector autem puppim navis prehendit pontum-transseuntis,
 Pulchrae, velocis, quae Protefilaum advexerat
 Ad Trojam, neque retro reduxit eum in patriam terram:
 Hujus utique pro nave Achivique Trojanique
 Occidebant alii-alios cominus: Neque sane ii
 Sagittarum impetus eminus exspectabant, neque jaculorum;
 Sed cominus stantes, unum animum habentes, 10
 Acutis jam securibus et bipennibus pugnabant,
 Et ensibus magnis, et hastis utrinque-acutis.
 Multi vero gladii pulchri, nigris-inditi-manubriis, capulis-magnis,
 Alii quidem e manibus in-terram cadebant, alii vero ab humeris
 Virorum pugnantium: fluebatque sanguine terra nigra.
 Hector autem puppim-navis postquam prehenderat, non dimittebat,
 Summam-puppis-partem manibus tenens; Trojanis vero inclama-
 Ferte ignem, simulque et ipsi conferti excitate pugnam. [bat;
 Nunc nobis omnium Jupiter instar diem dedit;
 Ut naves capiamus, quae huc diis invitis profectae, 20
 Vol. 2. G

Nobis clades multas intulerunt, ignavia seniorum;
 Qui me, volentem pugnare ad puppes navium,
 Ipsumque detinebant, inhibebantque exercitum.
 Verum si tum laedebat mentes late-sonans Jupiter
 Nostras, nunc ipse impellit et jubet.

Sic dixit: Illi autem inde acrius in Argivos irruerant:
 Ajax autem non amplius sustinebat, obruebatur enim telis;
 Sed recedebat paululum, (putans se moriturum esse.)
 Ad transtrum septem-pedale; liquit vero tabulata navis undique.
 Ibi ille stabat observans; hastaque assidue [aequalis:
 Trojanos arcebat a navibus, quicumque ferret indefessum ignem: 731
 Semperque horrendum clamans, Danaos hortabatur;

O amici, heroës Danaï, famuli Martis;
 Viri estote, amici, recordamini que strenuae fortitudinis.
 An aliquos putamus esse adiutores a tergo?
 Aut aliquem murum firmiorem, qui viris perniciem arceat?
 Non quidem aliqua prope est urbs turribus munita,
 Qua defendamur, suis vicibus-succedentem exercitum habentes:
 Sed enim in Trojanorum campo bene armatorum,
 Ponto admoti, longe sedemus a patria terra: 40
 Ideo in manibus salus, non in remissione pugnae.

Dixit, et furens insectabatur hasta acuta:
 Quicumque utique Trojanorum cavas ad naves ferretur
 Cum igne ardenti, in gratiam Hectoris concitantis;
 Hunc Ajax vulnerabat, excipiens acuta hasta:
 Duodecim adeo ante naves cominus feriit.

LIBER DECIMUS SEXTUS.

SIC hi quidem de navi bonis-transtris-instructa pugnabant:
 Patroclus autem Achilli astant, pastori populorum,
 Lacrymas calidas fundens; tanquam fons aquis niger,
 Qui utique ab excelsa petra nigram fundit aquam.
 Hunc autem intuens miseratus est pedibus-celer nobilis Achilles,
 Et ipsum compellans verbis alatis allocutus est;

Curnam lacrymaris, Patrocle, tanquam puella
 Parvula? quae cum matre currens, eam se-brachiis-suscipere flagitat,
 Vestem apprehendens, et properantem detinet;
 Lacrymabunda autem ipsam suspicit, ut ulnis-se-attollat: 10
 Huic similis, Patrocle, rorantem lacrymam effundis.
 Anne aliquid Myrmidonibus nuncias, aut mihi ipsi?
 An aliquem nuncium ex Phthia audivisti solus?
 Vivere sane adhuc aiunt Menoetium, Aëtoris filium;
 Vivit et Aeacides Peleus inter Myrmidonas;
 Quorum utique valde alterutro tristaremur mortuo.
 An vero tu Argivorum gratia luges, quod ita pereant
 Naves ad cavas, injustitiam propter suam?

Eloquere; ne cela mente; ut sciamus ambo.

Hunc autem graviter-fuspirans allocutus es, Patrocle eques; 20

O Achille, Pelei filii, multo fortissime Achivorum,

Ne indigneris: tam-gravis enim dolor oppressit Achivos.

Illi enim jam omnes, quicunque ante erant fortissimi,

In navibus jacent eminus cominusque vulnerati.

Eminus quidem sauciatus est Tydides fortis Diomedes;

Cominus vero Ulysses hasta-inclytus, atque Agamemnon:

Vulneratus etiam est Eurypylus in foemore sagitta.

Atque hos quidem medici multis-medicamentis-utentes curando-
occupati sunt,

Vulnera sanantes: tu vero inexorabilis es, Achille.

Ne me *unquam* talis utique ceperit ira, qualem tu fervas, 30

In-malum-fortis: Quisnam a te alius juvabitur posthac,

Si non ab Argivis *nunc* indignam perniciem propulsaveris?

Immisericors: non utique tibi pater erat eques Peleus,

Nec Thetis mater; caeruleum autem te peperit mare,

Excelsaeque petrae; quoniam tibi mens est saeva.

Quod si aliquod mentibus tuis vaticinium vereris,

Et aliquod tibi a Jove dixit veneranda mater;

At me saltem mitte cito, simulque caeteras copias praebe

Myrmidonum, si forte quid luminis Danaïs fiam.

Da autem mihi humeris tua arma ut induam;

Si forte, me ob-similitudinem-esse-Te credentes, abstineant a pugna 40

Trojani, respirentque Mavortii filii Achivorum

Afflicti *jam*: exigua sane respiratio in bello *profuerit*.

Facile vero integri defessos viros praelio

Repulerimus ad urbem, a navibus et tentoriis.

Sic dixit supplicans, valde demens: certe enim erat

Sibi ipsi mortemque malam, et fatum rogaturus.

Illum autem graviter gemens allocutus est pedibus velox Achilles;

Hei mihi, nobilissime Patrocle, quod dixeris:

Neque vaticinium ullum vereor, quod audiverim; 50

Neque quidquam mihi a Jove dixit veneranda mater:

Sed hic gravis dolor cor et animum occupat,

Quando aequalem quis voluerit privare-portione-sua,

Et praemium rursus auferre *is*, qui potentia antecellat: [animo.

Gravis dolor hic mihi est, quando quidem *inde* passus sum moerores

Puellam, quam quidem mihi praemium elegerant filii Achivorum,

Hastaeque mea quaesiveram, urbe bene-munita eversa;

Hanc rursus e manibus eripuit rex Agamemnon

Atrides, tanquam ab aliquo honorum-exorte inquilino.

Sed haec quidem ante-acta-esse sinamus: neque enim fas erat 60

Perpetuo iratum esse animo: At statueram sane

Non prius iram *me* cohibiturum, quam cum jam

Ad naves meas pervenisset clamorque, pugnaeque.

Tu tamen humeris quidem mea inclyta arma induc,

Et Dux esto Myrmidonibus bellicosus ad pugnam;
 Siquidem nigra Trojanorum nubes circumdedit
 Naves praevalide; at littore maris
 Conclufi sunt, loci parvam deinceps portionem habentes,
 Argivi: Trojanorum autem civitas tota ingruit,
 Fiduciae-plena: Non enim meae galeae vident frontem 70
 Prope splendentis: Cito certe fugientes fossas-campestres
 Implevissent cadaveribus, si in me rex Agamemnon
 Leni animo-fuisset; nunc vero exercitum ocllufum-oppugnant.
 Non enim Tyridae Diomedis in manibus
 Furit hafta, a Danaïs mortem ut-arcere-poffit;
 Neque dum Atridae vocem audivi clamantis,
 Inimico ex capite; fed Hecforis homicidae vox,
 Trojanos adhortantis, refonat: illi autem cum clamore
 Totum campum obtinent praelio vincentes Achivos.
 Sed et fic, Patrocle, a navibus peftem propulfans 80
 Irrue ftrenue; ne jam igne ardenti
 Naves incendant, dulcemque reditum praecidant.
 Pareto autem, ficut tibi ego fermonis fummam in animo pofuero;
 Quo mihi honorem magnum et gloriam referas
 Ab omnibus Danaïs; et illi perpulchram puellam
 Abduftam reddant, infuperque fplendida dona praebeant.
 A navibus ubi-hoftem-repuleris, revertere: Quod fi tibi
 Dederit gloriam confequi altitonans maritus Junonis,
 Ne tu fine me fis-cupidus pugnandi
 Cum Trojanis bellicofis; inhonoratiorem quippe me reddes. 90
 Neve exultans praelio et pugna,
 Trojanos occidens, ad Ilium ufque *tuos milites* ducas:
 Nequis ab Olympo deorum fempiternorum *adverfus te*
 Descendat: valde hos utique diligit longe-jaculans Apollo:
 Sed revertaris, poftquam falutem navibus
 Dederis, illosque fine per campum praelio-certare.
 Utinam enim, Jupiterque pater, et Minerva, et Apollo,
 Neu quis Trojanorum mortem effugiat, quam multi funt,
 Neve quis Argivorum; nobis vero duobus effugere perniciem *con-*
 Ut foli Trojae facra moenia diruamus. [tingat: 101

Sic hi quidem talia inter fe loquebantur.

Ajax vero non amplius permanebat; obruebatur enim telis:
 Domabat eum *nempe* Jovisque confilium et Trojani feroces,
 Jaculantes: terribilem autem circa tempora fulgens
 Galea percuffa fonitum edebat: Percutiebatur quippe affidue
 Ad clavos-caffidis affabre-factos: Ille vero finifiro humero delaf-
 fabatur,

Firmiter ufque tenendo fcutum verfatile: neque-tamen poterant
 Undique illum loco-movere, urgentes telis:
 Jugiter autem gravi tenebatur anhelitu; eique fudor
 Undique ex membris multus defluebat, neque omnino poterat 10

Respirare; ex-omni-parte enim malo opprimebatur.

Dicite nunc mihi, Musae, coelestes domos tenentes,
Quomodo primo ignis inciderit navibus Achivorum.

Hector Ajacis hastam fraxineam prope astant
Percussit ense magno, cuspidis ad commissuram cum-ligno retro;
Penitusque amputavit: *Ac tum* quidem Telamonius Ajax
Vibrabat frustra in manu mutilum hastile; procul autem ab ipso
Cuspis aerea humi resonuit cadens.

Agnovit vero Ajax animo egregio, exhorruitque
Opera deorum; quod penitus belli consilia praecidat 120
Jupiter altitonans; Trojanisque *tum* vellet victoriam.
Recessit itaque extra tela: Illi vero injecerunt indefessum ignem
Navi veloci: per hanc autem statim inextinguibilis diffusa est flamma.
Sic quidem puppim ignis circum-dedit: At Achilles [ma.
Femora percutiens, Patroclum allocutus est;

Propera, nobilissime Patrocle, eques:
Video utique apud naves, ignis hostilis impetum:
Ne jam naves capiant, et non posthac facultas fugiendi sit;
Induere arma ocyus, ego autem copias congregabo.

Sic dixit: Patroclus autem armabat se corusco aere: 30
Ocreas quidem primum circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis apte-junctas;
Deinde thoracem circa pectora induebat,
Varium, stellatum, pedibus-velocis Aeacidæ:
Circa humeros autem suspendit enses argenteis-clavis-distinctum,
Aereum, ac deinde scutum magnumque solidumque:
Capiti vero forti galeam affabre-factam imposuit,
Setis-equinis-comantem; horrendumque crista desuper nutabat.
Sumpsit porro validas hastas, quae ejus manibus quadrabant:
Hastam vero non sumpsit unicam eximii Aeacidæ, 40
Gravem, magnam, validam; quam quidem non potuit alius Achilles
Vibrare; sed ipsam solus nōrat vibrare Achilles; [vorum
Utique Peliacam fraxinum, quam patri ejus dederat Chiron
Pelii ex vertice *caesam*, caedem futuram heroibus.

Equos autem Automedontem confestim jungere jussit; [maxime:
Quem, post Achillem hostium-agmina-perrumpentem, honorabat
Fidelissimus enim ei erat in pugna, ad sustinendum hostium-impe-
Itaque Automedon junxit sub jugum veloces equos, [tum.
Xanthum et Balias, qui cursu-ventis-aequo volabant:

Hos peperit Zephyro vento Harpyia Podarge, 50
Pascens in prato juxta fluentum oceani.

Loro autem exteriore eximium Pedasum junxit,
Quem quondam Eëtionis capta urbe abduxit Achilles;
Qui *equus* licet mortalis existens, simul-ibat-cum equis immortalibus.
Myrmidonas autem obiens armabat Achilles, [bus.
Omnes, per tentoria cum armis: Illi vero, lupi tanquam
Carnivori, quibus in praecordiis immensum robur,

Qui cervum cornutum magnum *in* montibus interfectum
 Laniantes-vorant; omnibusque maxilla sanguine *fit* rubra;
 Tumque gregatim vadunt, e fonte aquis-nigro 160
 Hausturi linguis tenuibus nigram aquam
 Summam, eructantes glutitum sanguinem; animus vero
 Pectoribus intrepidus inest, distenditurque venter:
 Tales Myrmidonum ductores, atque principes,
 Circum strenuum famulum velocis Aeacidæ
 Magnis-ibant-animis: inter eos autem Mavortius stabat Achilles,
 Adhortationibus-urgens equosque et viros clypeatos.
 Quinquaginta erant naves veloces, quibus Achilles
 Ad Trojam copias-duxerat Jovi charus: in singulis autem
 Quinquaginta erant viri ad transstra socii: 70
 Quinque autem duces fecerat, quibus confisus est,
 Qui praeessent; ipse vero summam tenens-potestatem imperabat.
 Unius quidem agminis dux-erat Menesthius vario-thorace-ornatus,
 Filius Sperchii, a-Jove-fluentis fluvii;
 Quem peperit Pelei filia, pulchra Polydora,
 Revera Sperchio indefesso, mulier deo concubitu-mista;
 Sed, nomine-tenus, Boro, Perieris filio,
 Qui palam *eam* uxorem duxerat, datis immensis sponsalibus.
 Agminis autem secundi Eudorus Mavortius dux-erat,
 Clam-susceptus, quem peperit choreis-ducendis-inclyta Polymela,
 Phylantis filia: Hanc *nempe* potens Argicida 81
 Adamavit, oculis conspicatus, inter tripudiantes-cum-cantu,
 In choro Dianæ aureo-arcu-insignis, tumultuum-venaticorum-
 amantis:
 Statim vero in superiora-domus ascendens, concubuit *cum ea* clam
 Mercurius pacificus; peperitque *haec* ei illustrem filium
 Eudorum, egregium et cursus-celeritate, et pugna.
 Porro, postquam hunc partuum praeses Ilithyia
 Eduxisset in-lucem, et solis vidit jubar;
 Illam quidem Echeclæi fortis vis Aëtoridæ
 Duxit domum, quum dedisset innumera dona sponsalia; 90
 Hunc autem senex Phylas magna-cum-cura nutrit et educavit,
 Vehementi-amore-prosequens tanquam suus *ipsius* filius foret.
 Tertii autem agminis Pisander Mavortius dux erat
 Maemalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,
 Hasta pugnando, post Pelidæ socium.
 Quarto autem praeerat senex equum-agitator Phoenix:
 Quinto demum Alcimedon, Laërcei filius eximius.
 Tum postquam omnes cum ducibus Achilles
 Collocasset bene ordinatos, acria utique mandata dedit;
 Myrmidones, ne quis mihi minarum obliviscatur, 200
 Quas in navibus velocibus minabamini Trojanis,
 Toto tempore irae; et me accusabatis unusquisque, *hoc modo*;
 Dure, Pelei fili, bili certe te nutrit mater;

Immitis, qui apud naves tenes invitos socios:

Domum saltem cum navibus revertamur pontum transeuntibus,
Retro; siquidem tibi adeo pernicioſa ira incidit animo.

Haec mihi, congregati, frequenter dicebatis; nunc vero apparet
Praelii committendi magnum opus, cujus antea quidem cupidi e-
ſſi aliquis, forte cor gerens, contra Trojanos pugnet. [ratis:

Sic ſatus, excitavit robur et animum uniusejuſque: 210

Magis itaque catervae addenſatae ſunt, ut regem audierunt.

Ut vero quando parietem vir coagmentet apte-junctis lapidibus

Domus altae, impetus ventorum vitans;

Sic arte-junctae-erant galeaeque et clypei umbonibus-muniti:

Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir;

Seque invicem contingebant ſetis-equinis-comantes galeae ſplen-

Nutantium: adeo denſi ſtabant inter ſe. [dentibus conis

Omnes autem ante, duo viri armabantur,

Patrocluſque et Automedon, unum animum habentes,

In-prima-acie Myrmidonum pugnare: Sed Achilles 20

Perrexit ire in tentorium; arcaeque operculum aperuit

Pulchrae, affabre-ſactae, quam ei Thetis pedes-argentea

Impoſuit navi vehendam, quum bene-implēſſet tunicis,

Chlaeniſque ventum-arcentibus, villoſiſque tapetibus.

Inibi autem ei poculum erat elaborate factum, neque quis alius

Neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum,

Neque cui libabat deorum, niſi Jovi patri.

Hoc utique tunc ex arca ſumptum purgavit ſulphure

Primum, poſtea autem lavit aquae puro liquore;

Lavitque ipſe manus, hauſitque nigrum vinum: 30

Precabatur deinde ſtans medio in ſepto, libavitque vinum,

Coelum ſuſpiciens; Jovemque non latuit fulmine-gaudentem;

Jupiter rex, Dodonae, Pelafgice, procul habitans,

Dodonae praefidens hyberno-frigore-inſectae; circum autem Selli

Tui habitant vates, pedibus-illotis, humi-cubantes.

Certe quidem jam olim meum ſermonem exauდიſſi precantis;

Honorāſſi quidem me, valdeque laeſiſſi populum Achivorum:

Itaque adhuc etiam nunc mihi hoc perſice votum:

Ipſe quidem enim ego manebo navium in coetu;

Sed ſocium mitto, multis cum Myrmidonibus, 40

Ad-pugnam: cum hoc una victoriam praemitte, late-ſonans Jupi-

Confirma autem ei cor in praecordiis; ut et Hector [ter:

Intelligat, num etiam ſolus cum ſit, ſciat pugnare

Noſter famulus: an ei tunc tantum manus inviſtae

Inſaniant, quando ego ſero ad pugnam Martis.

Ac poſtquam a navibus praelium clamoremque repulerit,

Incolumis mihi poſtea veloces ad naves redeat,

Armisque cum omnibus, et cominus-pugnantibus ſociis.

Sic dixit precans; hunc autem audivit Jupiter;

Eique alterum quidem dedit pater, alterum vero abnuit: 50

A navibus quidem ei repellere praeliumque pugnamque
Dedit, saluum autem *Patroclum* abnuit e pugna reverti.

Atque hic quidem, ubi *ita* libâratque et supplicaverat Jovi patri,
Rursus tentorium ingressus est, poculumque reposuit in arca.

Stetit autem egressus pro tentorio: adhuc enim voluit animo
Spectare Trojanorum et Achivorum pugnam gravem.

Illi vero cum *Patroclo* magnanimo armati

Ordine-ibant, donec in Trojanos magnis cum animis irruerent.

Protinus autem vespis similes effundebantur

In-via-habitantibus, quas pueri irritant de more,

269

Affidue vexantes, in via domicilia habentes,

Insipientes; commune autem malum multis faciunt.

Has porro si aliquis praeteriens homo viator

Moverit insciens, ipsae continuo animosum cor habentes,

Utro quaeque provolat, et defendit suos foetus.

Harum tunc Myrmidones cor et animum habentes,

Ex navibus fundebantur: clamor autem immensus ortus est.

Patroclus vero socios hortabatur, altum clamans;

Myrmidones, focii *Pelidae* *Achillis*,

Viri estote, amici; recordaminique strenuae fortitudinis;

70

Ut *Pelidem* honoremus, qui longe fortissimus est

Argivorum apud naves, et cominus-pugnantes famuli:

Cognoscat autem et Atrides late-dominans *Agamemnon*

Suam noxam, quod fortissimum Achivorum nihil honoravit.

Sic fatus, excitavit robur et animum uniuscujusque:

Irruerunt itaque in Trojanos conferti: Circum autem naves

Terribiliter resonabant, clamantibus ab Achivis.

Trojani autem, ut viderunt *Menoetii* fortem filium,

Ipsum, et famulum, cum armis coruscantes;

Omnibus commotus est animus, inclinataeque sunt phalanges, 89

Existimantes apud naves velocem *Pelidem*

Iram quidem abjecisse, in gratiam vero rediisse: [pernicem.

Circumspectabat igitur unusquisque, qua effugere-possset gravem

Patroclus autem primus jaculatus est hasta fulgenti,

Recta in medium, ubi plurimi tumultuabantur,

Navis ad puppim magnanimi *Protesilai*:

Et percussit *Pyraechmen*, qui *Paeonas* equestres-bellatores

Duxit ex *Amydone*, ab *Axio* late fluente:

Hunc percussit dextrum humerum; is autem supinus in pulvere

Concidit edito-gemitu; focii autem circa ipsum in-fugam-conjecti-

Paeones: *Patroclus* enim terrorem immiserat omnibus, sunt

Ductore occiso, qui praestantissimus erat in pugna. 92

A navibus igitur eos repulit, extinxitque ardentem ignem:

Semiusta autem navis relicta est illic: In fugam vero versi sunt

Trojani, immani cum tumultu: *Danai* autem effundebantur

Naves per cavas: tumultusque vehemens factus est.

Ut vero, cum a summo vertice montis magni

Dimoverit densam nubem fulgurator Jupiter,
 Continuoque apparent omnes speculae et cacumina prominentia,
 Et saltus, coelitusque adaperitur immensa aethra: 300

Sic Danaï, a navibus quidem depulso hostili igne,
 Paululum respirârunt; pugnae tamen non erat cessatio:
 Nondum enim prorsus Trojani bellicosus ab Achivis
 Versis-ubique-tergis fugabantur nigris a navibus;
 Sed adhuc resistebant, atque a navibus recedebant necessitate.
 Tum vero vir interfecit virum, diffusa-late pugna,

Ducum: Primus utique Menoetii fortis filius
 Statim averſi Arëilyci percussit femur
 Hasta acuta, penitusque aes tranſegit;
 Fregit autem os hasta: Is vero, pronus in terram 10

Decidit: Item Menelaus mavortius vulneravit Thoantem,
 Pectore nudatum juxta scutum; solvitque membra.
 Phylides autem Amphiclum irruentum observans,
 Prior assecutus percussit extremum crus, ubi crassissima
 Sura hominis est; circumque hastae cuspide
 Nervi discissi sunt: eum vero tenebrae oculos cooperuerunt.
 Nestoridae autem; alter quidem vulneravit Atymnium acuta hasta,
Nempe Antilochus, perque ile trajecit aeream hastam;
 Cecidit igitur *hic ei* ad pedes: Maris autem cominus hasta

In Antilochum irruerat, ob fratrem iratus, 20
 Stans ante cadaver; eum vero deo-par Thrasymedes [ravit,
 Prior est assequutus, antequam *is Antilochum* vulneraret; nec aber-
Sed vulneravit eum ad humerum protinus; extremum autem bra-
 chium hastae cuspis

Amputavit a musculis, et os penitus abscidit:
 Fragorem igitur edidit cadens, et caligo *ei* oculos cooperuit.
 Sic illi quidem duo duobus a fratribus domiti
 Iverunt ad erebum, Sarpedonis fortes focii,
 Filii jaculatores Amisodari; qui Chimaeram
 Nutrivit insuperabilem, multis perniciem hominibus.
 Ajax vero Cleobulum Oïliades impetu-facto 30
 Vivum cepit, impeditum in turba; sed ei ibi-statim
 Solvitrobur,percutiens ense cervicem capulum-magnum-habente.

Totus autem incaluit ensis sanguine; eique oculos
 Occupavit purpurea mors, et fatum violentum.
 Peneleus autem Lyconque concurrerunt; hastis enim
 Aberrârunt a se invicem, et incassum jaculati erant ambo:
 Hi igitur rursus ensibus concurrerunt: tunc Lycon quidem
 Setis-equinis-cristatae galeae conum percussit, et juxta capulum
 Ensis fractus est: at *ei* sub aure cervicem percussit
 Peneleus, totusque immerſus est ensis; retinebat autem sola 40
 Cutis; pendeatque *ab ea* caput; solutaque sunt *ejus* membra.
 Meriones autem Acamanta, assecutus pedibus velocibus,
 Percussit, currum conscendentem, ad dextrum humerum:

Ceciditque *is* ex curru, oculisque offusa est caligo.
 Idomeneus autem Erymanta in os saevo aere
 Percussit: atque in adversum hasta aerea pertransiit
 Subtus sub cerebro; diffiditque ossa alba:
 Excussi vero sunt dentes: impletique sunt ei ambo
 Sanguine oculi: quem et per os *quoque* et per nares
 Efflavit aperto-ore; Mortis autem nigra eum nubes obtexit. 350
 Atque hi quidem ductores Danaorum, interfecerunt virum singuli.
 Ut vero lupi agnis vehementi-impetu-irruunt, vel hoedis,
 Exitiabiles, e gregibus surripientes, qui in montibus
 Pastoris stultitia dispersi sunt; hi autem conspicati,
 Statim discerpunt imbellem animum habentes:
 Sic Danaï Trojanis vehementi-impetu-irruerant; Illi autem fugae
 Horrifonae meminerunt, oblitique sunt strenuae fortitudinis.
 Ajax vero ille magnus semper in Hectorem aere-armatum
 Cupiebat jaculari; is autem scientia bellandi,
 Clypeo taurino coopertus latos humeros, 60
 Observabat sagittarumque stridorem, et sonitum jaculorum.
 Ac certe quidem jam videbat pugnae alio-inclinatam victoriam:
 Sed et sic manebat, servabatque charos socios.
 Ut vero quando ab Olympo nubes vadit in coelis,
 Aetherem post serenum, cum Jupiter nimbos procellosos inducit:
 Sic horum, a navibus *fugientium*, factus est clamorque fugaque:
 Neque sine foeda-clade *fossam* transibant rursus: Hectorem autem
 Efferebant veloces cum armis: deseruitque is populum [equi
 Trojanum, quos invitos profunda fossa coërcerat.
 Multi vero in fossa trahentes-currum veloces equi, 70
 Fractos ad fumum temonem liquerunt currus regum.
 Patroclus autem insequabatur, vehementer Danaos adhortans,
 Trojanis mala cogitans: hi autem clamoreque fugaque
 Omnes implebant vias, postquam dissipati sunt: In altum autem
 procella *pulveris*
 Spargebatur sub nubes; perniciterque currebant solidi-ungulis equi
 Retro ad urbem, a navibus et tentoriis.
 Patroclus vero, qua plurimum turbatum videbat populum,
 Ea utique dirigebat *equos*, minaciter-clamans: Sub axibus autem
 viri cadebant
 Proni de curribus, currusque cum-fragore-evertebantur.
 E regione autem fossam transilierunt veloces equi, 80
 Immortales, quos Peleo dii dederant praeclara dona, [mus;
 Prorsum pergere-cupientes; in Hectorem autem instigabat *eum* ani-
 Cupiebat enim percutere: illum vero extulerunt veloces equi.
 Ut vero a nimbo-procelloso tota nigra obruta-gravatur terra
 Tempore autumnali, cum rapidissimum fundit imbrem
 Jupiter; quando utique hominibus iratus saevit,
 Qui vi in foro perversa exercent iudicia,
 Iustitiamque expellunt, deorum ultionem nihil verentes;

Horumque omnes quidem fluvii inundant fluentes,
 Multasque montium-devexitates tunc abscindunt torrentes, 390
 Et in mare pupureum valde strepunt fluentes

Ex montibus in praeceps; corrumpunturque opera hominum:
 Sic equae Trojanae valde ingemiscebant currentes.

Patroclus autem, postquam primas intercidisset phalangas,
 Rursus ad naves coercitos-egit retrorsum, neque ad urbem

Sinebat cupientes ascendere, sed inter

Naves et fluvium et moenia sublimia

Occidebat rapide-insequens, multorumque exigebat ultionem:

Tunc quidem Pronoum primum percussit hasta fulgenti,

Pectore nudatum juxta clypeum: solvitque membra. 400

Fragorem vero is edidit cadens: *Patroclus* autem Thestorem, Enopis

Iterum impetu-facto, (qui quidem eleganter-polita in sella [filium,

Sedebat contractus; percussus enim erat animo, ex manibusque

Habena defluerant; *Patroclus* autem *eum*) percussit cominus

Malam dextram, perque ejus transegit dentes:

Traxit autem *eum* hasta levatum super Orbile-ad-sellam-currus-

fixum; veluti cum vir

Scopulo in prominenti sedens, sacrum piscem

Ex ponto foras lino et splendido aere:

Sic *hunc* traxit e curru hiantem *Patroclus* hasta fulgenti;

Inque os *demum* excussit: lapsumque ipsum liquit anima. 10

Tum deinde Eryalum irruentem percussit *Patroclus* saxo,

Medio in capite; illudque in duas-partes totum diffusum est

In casside valida: is itaque pronus in terram

Decidit; ipsumque mors circumfusa est exitialis.

Ac postea Erymanta, et Amphoterum, et Epaltem,

Tlepolemumque Damastoridem, Echiumque, Pyremque,

Iphaeque, Euippumque, et Argeadem Polymelum,

Omnes alium-super-alium dejecit in terram almam.

Sarpedon autem, postquam vidit discinctos socios

Manibus Patrocli Menoetiadae domitos, 20

Adhortatus est eximios increpans Lycios;

Proh pudor, ô Lycii, quo fugitis? nunc strenui estote:

Occurram ego enim huic viro, ut intelligam,

Quisnam iste victor-grassetur: utique jam malis multis affecit

Trojanos: quippe multorumque et fortium genua solvit.

Dixit, et de curru cum armis defiliit in terram.

Patroclus vero altera-ex-parte, ut vidit, defiliit de curru.

Hi autem, sicut vultures duo, unguibus-aduncis, rostris-curvis,

Petra super excelsa ingentem clangorem-edentes pugnant:

Sic hi, clamantes, alter in alterum irruerant. 30

Hos autem intuitus, misertus est Saturni filius versuti,

Junonemque allocutus est sororem uxoremque;

Hei mihi, cum mihi Sarpedonem, charissimum hominum,

In satis sit a Patroclo Menoetiade domari.

Bifariam autem animus mihi fertur, in praecordiis versanti,
 Utrumne ipsum vivum pugna e lacrymosa
 Ponam abreptum Lyciae in opulento populo,
 An jam sub manibus Menoetiadae domem.

Huic autem respondit deinde magnis oculis veneranda Juno;
 Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti? 449
 Virumne mortalem, jam-olim destinatum fato,
 Iterum *nunc* vis a morte tristi liberare?

Fac: at non tibi omnes assentiemur dii caeteri.
 Aliud autem tibi dicam, tu vero animo reconde tuo;
 Si vivum dimiseris Sarpedonem suam ad domum,
 Perpende, ne quis posthac deorum velit et alius
 Abducendum-curare suum charum filium ex aspero praelio:
 Multi enim circum urbem magnam Priami pugnant
 Filii immortalium, quibus iram gravem injicies.
 Sed si *hic* tibi dilectus est, tuumque *vicem ejus* miseratur cor; 50
 Eum quidem finito in aspera pugna
 Manibus sub Patrocli Menoetiadae domari:
 At postquam jam eum reliquerit animaque et vita,
 Mitte eum ut Mors ferat, et suavis Somnus,
 Donec Lyciae latae ad populum pervenerint:
 Ibi ei exequias-facient fratresque, amique,
 Cum tumuloque, cippoque: hic enim honor est mortuorum.

Sic dixit; neque non-obsecutus-est pater hominumque deumque:
 Cruentas autem guttas demisit in terram,
 Filium dilectum honorans, quem ei Patroclus erat 60
 Interempturus in Troja glebosa, procul a patria.
 Hi autem cum jam prope erant alter-in-alterum irruentes,
 Tum Patroclus quidem inclytum Thrasymelum,
 Qui strenuus famulus Sarpedonis erat regis,
 Hunc (*inquam*) percussit inum ad ventrem; solvitque membra.
 Sarpedon vero a *Patroclo* quidem aberravit hasta fulgenti,
 Secundus impetum faciens; at Pedasum vulneravit equum
 Hasta dextrum in humerum: is autem gemuit animam exspirans;
 Deciditque in pulvere ejulans, avolavitque anima. [que ipsis
 Duo autem *reliqui equi* dissultabant; crepuitque jugum, habenae-
 Confundebantur, quoniam jacebat equus-exterioris lori in pulve-
 ribus. 71

Ac hujus-rei quidem Automedon hasta-inclytus invenit finem;
 Educto *nempe* longo ense robusto a femore, [gebat.
 Insurgens abscidit equum *istum* extra-jugalem; neque segniter-a-
 Itaque *bini equi iterum* apte-compositi-stabant, inque habenis direc-
 ti erant:

Patroclus vero et *Sarpedon* rursus congressi-sunt pugna in exitiosa.
 Tum Sarpedon quidem aberravit hasta fulgenti,
 Patroclique supra humerum sinistrum abiit cuspis
 Hastae, neque percussit ipsum: posterior autem irruit aere

Patroclus: hujus autem non irritum telum effugit manu, 480
Sed percussit, ubi utique prae cordia complectuntur densum cor:
Cecidit autem, sicut quando aliqua quercus cadit, vel populus,
Vel pinus alta, quam in montibus fabri
Exciderunt securibus recens-exacutis, navale-lignum ut sit:
Sic ille ante equos et currum jacebat porrectus,
Dentibus-frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento.
Veluti taurum interficit leo armento superveniens,
Fulvum, magnanimum inter flexipedes boves,
Peritque is gemens sub maxillis leonis;
Sic a Patroclo Lyciorum ductor clypeatorum 90
Interfectus indignante-anima-gemebat, charumque nomine voca-
bat socium;

Glauce charissime, bellator inter viros, nunc te admodum oportet
Pugnacemque esse, et audacem bellatorem:
Nunc tibi cordi-sit pugna gravis, si praelio-impiger es.
Primum quidem adhortare Lyciorum ductores viros,
Quaqua-versum obiens, pro Sarpedone praeliari:
Quin deinceps et ipse super me pugnes aere.
Tibi enim ego etiam posthac pudor et opprobrium
Ero dies omnes perpetuo, si quidem mihi Achivi
Arma detraxerint, in hoc ad naves certamine interfecto. 500
Verum capeffe pugnam strenue, adhortareque populum omnem.

Sic ipsum locutum finis mortis texit,
Oculos, naresque; *Patroclus* nempe, calce pectoribus impresso,
E corpore traxit hastam, prae cordiaque ipsam *adhaerentia* sequeban-
Ejusque simul animamque, et hastae evulsit cuspidem. [tur;
Myrmidones autem illic detinuerunt *ejus* equos anhelantes,
Cupientes fugere, postquam reliquissent currus dominorum *suorum*.
Glaucō vero gravis dolor ortus est vocem *amici* audienti:
Commotum autem est ei cor, quod non posset opem-ferre.
Manu autem prehensens *eum* stringebat *sibi* brachium: affligebat e-
nim eum graviter 10

Vulnus, quod jam ei Teucer irruenti infixerat sagitta,
E muro excelsō malum a sociis propulsans.
Precans autem dixit longe-jaculanti Apollini;
Exaudi, rex, qui alicubi Lyciae in opulento populo
Es, vel in Troja: potes autem tu undecunque auscultare
Viro dolenti, sicut nunc me dolor invadit.
Vulnus enim habeo hoc grave, undique autem mihi manus
Acutis doloribus transfixa est, neque mihi sanguis
Siccari potest; gravatur autem mihi humerus per ipsum:
Hastam autem non possum sustinere firmiter, neque pugnare 20
Congressus cum hostibus: Vir autem fortissimus periit,
Sarpedon, Jovis filius: ille vero ne suo quidem filio opem-feret.
Sed tu saltem mihi, rex, huic gravi vulnere medere;
Sopi autem dolores, praebeque vires; ut socios

Adhortans Lycios excitem ad pugnandum;
Ipseque de cadavere mortuo pugnem.

Sic dixit precans; hunc autem exaudivit Phoebus Apollo:
Statim sedavit dolores, a vulnere autem gravi
Sanguinem atrum siccavit, fortitudinemque immisit animo.
Glaucus autem agnovit sua mente, laetatusque est, 530
Quod se cito exaudiverat magnus deus precatum.

Primum quidem excitavit Lyciorum duftores viros,
Quaquaverfum obiens, *ut* super Sarpedone praeliarentur.
Deinde vero Troas accersitum ibat, magnis-passibus gradiens,
Polydamanta ad Panthoedem et Agenora nobilem:
Accersitum etiam ivit Aeneamque et Hectorem aere armatum,
Prope autem stans verbis alatis allocutus est;

Hector, nunc jam omnino oblitus es sociorum,
Qui te propter, procul ab amicis, et patria terra,
Animam deperdunt: tu vero non vis malum propulsare. 40
Jacet Sarpedon, Lyciorum ductor clypeatorum,
Qui Lyciam tuebatur jusque-dicendo et virtute sua:
Hunc utique sub Patroclo domuit hasta aereus Mars.
Sed, amici, adeste, indignaminique animo,
Ne arma abstulerint, indignisque modis acceperint mortuum
Myrmidones, de Danaïs irati, quotquot perierunt,
Quos apud naves veloces interfecimus hastis.

Sic dixit: Trojanos vero prorsus occupavit dolor
Intolerabilis, cedere-nescius; quippe ipsis columen urbis
Erat, alienigena licet existens: Multae enim illum 50
Copiae sequebantur, inter quas ipse fortissimus erat in pugna.
Ibant autem recta in Danaos ardentes: praebatque ipsis
Hector, iratus de Sarpedone: At Achivos

Concitabat *ad certamen* Menoetiadae Patrocli animosum cor:
Ajaces primos allocutus est, animis-incitatos etiam per-se;

Ajaces, jam vobis hostes propulsare cordi sit,
Quales quidem antea eratis inter viros, vel et fortiores.
Jacet vir, qui primus infiliit in murum Achivorum,
Sarpedon; sed ô si ipsum contumelia-afficere potuerimus ablatum, 60
Armaque ab humeris auferre, et aliquem sociorum
Ab eo *nos* propulsantium domare saevo aere.

Sic dixit: Hi vero etiam per-se *hostes* arcere promptis-erant-ani-
Postquam autem utrinque firmarant phalangas, [mis.
Trojani et Lycii, et Myrmidones et Achivi;
Concurrerunt super cadavere mortuo pugnaturi, [rorum.
Horrendum clamantes: ingenti autem fragore sonuerunt arma vi-
Jupiter vero noctem perniciosam extendit super aspera pugna,
Ut dilecto de filio pugnae perniciosus labor esset.
Moverunt autem loco priores Trojani nigros-oculis Achivos:
Percussus enimerat nequaquam ignavissimus vir inter Myrmidonas,
Filius Agaclei magnanimi, nobilis Epigeus, 71

Qui in Budio bene-habitato imperabat

Antea: sed tunc strenuum consobrinum cum occidisset,

Ad Peleum venit-supplex, et ad Thetin argenteis-pedibus-decoram:

Hi autem una cum Achille hostium-agmina-perrumpente miserunt
comitem [pugnaret.

Illum ad generosis-equis-foecundam, ut adversus Trojanos

Hunc quidem tunc manum-injicientem cadaveri percussit illustris

Saxo caput: illud vero in-duas-partes totum diffissum est [Hector

In casside valida; is itaque pronus super cadavere

Decidit, ipsumque mors circumfusa est exitialis.

580

Patroclo autem dolor ortus est de interfecto socio;

Recta vero prorupit per primos-pugnatores, accipitri similis

Veloci, qui fugatos-persequitur graculosque sturnosque:

Sic recta-in Lycios, Patrocle equestris,

Ruisti et Trojanos; iratus nempe eras corde, de socio.

Et percussit Sthenelaum, Ithaemenei dilectum filium,

Cervicem saxo, abruptique ejus tendines.

Cesserunt autem retro et primi-pugnatores et illustres Hector.

Quantus autem jaculi jactus longi est

Quod quidem vir emiserit connixus vel in certamine-ludi,

90

Vel etiam in pugna, hostes propter animam-perdentes:

Tantum recesserunt Trojani; locoque moverunt eos Achivi.

Glaucus autem primus, Lyciorum ductor clypeatorum,

Conversus est, interfecitque Bathyclem magnanimum,

Chalconis dilectum filium, qui in Hellade domos habitans,

Opibusque divitiisque excellebat inter Myrmidonas.

Hunc quidem Glaucus, pectore medio, vulneravit hasta,

Conversus repente, quando ipsum jam-assëquebatur insequens;

Fragorem vero is edidit cadens: Vehemens autem dolor cepit

Achivos,

[sunt:

Quod-ita ceciderat strenuus vir; admodum vero Trojani gavisi

Steterunt vero circa ipsum progressi frequentes; neque sane Achivi

Fortitudinis obliti sunt, sed vires recta ferebant in eos.

602

Tum vero Meriones Trojanorum interfecit virum armis-acrem

Laogonum, audacem filium Onetoris, qui Jovis sacerdos

Idaei erat, deusque veluti, honorabatur a populo;

Hunc percussit sub mala et aure: confestim vero anima

Abiit e membris, horrendaeque illum tenebrae occuparunt.

Aeneas autem in Merionem hastam aeream misit;

Sperabat enim se assëcuturum sub-clypei-tegmine progredientem:

Sed ille quidem ex-adverso conspìcatus evitavit aeream hastam;

In anteriorem enim partem proclinavit, a tergo autem hasta longa

Solo infixæ est, supraque pars-posterior quassabatur

12

Hastæ; tum deinde remisit impetum rapide-actum æs:

Cuspis adeo Aeneae vibrans in terram

Abiit; quippe incassum robusta e manu exilierat.

Aeneas autem animo iratus est, dixitque;

Merione, cito certe te, saltatorem quantumvis *egregium*,
Hasta mea compescuisset in-perpetuum, si quidem te percussissem.

Illum vero Meriones hasta-inclytus vicissim affatus est;

Aenea, arduum *est*, te, fortis licet sis,

620

Omnium hominum extinguere robur, quicumque te contra

Venerit propulsaturus; mortalis certe et tu es.

Si et ego te percussero affecutus medium acuto aere,

Statim, strenuus licet sis, et manibus fretus,

Gloriam mihi dederis, animam autem Plutoni equis-insigni.

Sic dixit: Hunc autem objurgavit Menoetii fortis filius;

Merione, cur tu haec, strenuus licet, concionaris?

O amice, nequiquam Trojani contumeliosis verbis

A cadavere cedent, antequam aliquem terra tenebit:

29

In manibus enim finis pugnae, verborum autem *finis* in concilio;

Quapropter haudquaquam oportet verba multiplicare, sed pugnare.

Sic fatus, hic quidem praeibat, ille vero una sequebatur deo-par vir.

Horum autem veluti ligna-caedentium virorum fragor exoritur

Montis in saltibus, longeque exauditur:

Sic horum excitabatur strepitus a terra late-patente,

Aereque, corioque, boumque-tergoribus scite-compositis,

Percussorum ensibusque et hastis utrinque acutis.

Neque jam vel solers vir Sarpedona nobilem

Agnosset; quippe telis et sanguine, et pulveribus,

A vertice obvolutus erat usque ad pedes imos.

40

Illi vero assidue circa mortuum versabantur, ut quum muscae

In stabulo murmurant lacte-plenas ad mulctras,

Tempore in verno, quando lac vasa rigat:

Sic utique ii circa mortuum versabantur: Nec unquam Jupiter

Vertebat ab aspera pugna oculos fulgentes,

Sed in ipsos usque aspiciebat, et consultabat animo

Multa admodum de caede Patrocli, anxie-deliberans,

An jam et illum in aspera pugna

Illic super deo-parem Sarpedonem illustri Hector

Aere caederet, deque humeris arma auferret;

50

An adhuc etiam pluribus augeret laborem gravem.

Sic autem ei cogitanti, visum est fatius esse,

Ut strenuus famulus Pelidae Achillis

Retro Trojanos et Hectorem aereis-armis-acrem

Repelleret ad urbem, multorumque animam eriperet.

Hectori autem primo imbellem animum immisit:

Curruque is consensu in-fugam vertit-*se*, hortatusque est caeteros

Trojanos fugere: agnovit enim Jovis sacras lances. [si-sunt

Tum vero ne fortes quidem Lycii sustinuerunt, sed in-fugam-ver-

Omnes, regem enim viderunt vulneratum corde,

60

Jacentem in cadaverum acervo: multi enim super ipsum

Deciderant, quando certamen asperum intendebat Saturnius.

illi vero ab humeris Sarpedonis arma abstulerunt,
 Aerea, coruscantia, quae quidem cavas ad naves
 Dedit ferenda fociis Menoetii fortis filius.
 Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter;

Eja age nunc, dilecte Phoebe, atro sanguine purga
 Profectus e telorum-acervo *sublatum* Sarpedonem, et ipsum deinde,
 Procul illinc efferens, lava fluminis fluentis,
 Ungeque ambrosia, immortalibusque vestibus induito. 670

Deducendum autem eum da deductoribus velocibus qui ferant,
 Somno et Morti gemellis, qui quidem eum celeriter
 Ponent Lyciae latae in opulento populo:

Ibi ei exequias-facient fratresque familiaresque,
 Tumuloque cippoque: hic enim, honor est mortuorum.

Sic dixit: Neque patri non-fuit-dicto-audiens Apollo;
 Descendit autem ab Idaeis montibus ad pugnam gravem:

Statimque e telorum-acervo Sarpedonem nobilem *sublatum*,
 Procul inde efferens lavit fluminis fluentis,
 Unxitque ambrosia, immortalibusque vestibus induit; 700

Deducendum autem eum dedit deductoribus velocibus qui ferrent,
 Somno et Morti gemellis: qui quidem eum celeriter
 Deposuerunt in Lyciae latae opulento populo.

Patroclus autem equos et Automedontem exhortatus,
 Trojanos et Lycios insequabatur, et magnum accepit-malum,

Demens: quod si mandatum Pelidae observasset,
 Certe effugisset fatum exitiale atrae mortis.

Sed semper Jovis validius consilium, quam hominum,
 Qui et fortem virum in-fugam-vertit, et aufert victoriam

Facile, etiam cum ipse excitaverit ad pugnandum: 700
 Qui ei et tunc animum in pectoribus extimulavit.

Tum quem primum, quem et postremum interfecisti,
 Patrocle, quando jam te dii ad mortem vocarunt?

Adrestum quidem primum, et Autonoum, et Echeclum,
 Et Perimum Megadem, et Epistorem, et Melanippum:

Deinde vero Elafum, et Mulium, atque Pylartem; [que.
 Hos interfecit: caeteri autem in-fugam-eundi memores fuere quis-

Tum certe altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,
 Patrocli sub manibus, supra-modum enim ante alios hasta furebat;

Nisi Apollo Phoebus bene-struxit super turri 700
 Stetisset, illi exitialia cogitans, Trojanisque auxilians.

Ter quidem in cubitum scandeat muri excelsi

Patroclus, ter autem ipsum-aspere-exceptum deturbavit Apollo,
 Manibus immortalibus fulgentem clypeum feriens:

Sed quando jam quarto irruebat deo par,

Minaciter tum vero increpitans allocutus est longe-jaculans Apollo;

Recede, nobilissime Patrocle: neque enim fatum

Tua sub hasta urbem vastatum iri Trojanorum magnanimatorum,
 Neque sub Achille, qui tamen te multo fortior.

Sic dixit: Patroclus autem recessit longe retro,
 Iram devitans longe-jaculantis Apollinis.
 Hector vero in Scaeis portis tenebat solidos-ungulis equos:
 Secum enim ambigebat, an pugnaret in turbam iterum actis equis,
 An copias ad murum clamore-imperaret congregari.
 Haec quidem ei cogitanti astitit Phoebus Apollo,
 Viro cum-se-assimulâsset juvenique, fortique,
 Asio, qui avunculus erat Hectoris equum-domitoris,
 Frater-germanus Hecubae, filiusque Dymantis,
 Qui Phrygiam habitabat fluentia ad Sangarii:
 Huic se cum assimulâsset, allocutus est Phoebus Apollo; 20

Hector, cur a pugna cessas? neque enim omnino te decet.
 Utinam quanto deterior sum, tanto te fortior essem:
 Tum profecto statim tuo-malo a pugna recessisses.
 Sed age, in Patroclum impellito validos-ungulis equos,
 Si qua ipsum interficere poteris, dederitque tibi gloriam Apollo.

Sic fatus, rursus quidem abiit Deus per-laborem virorum:
 Cebrionem vero jussit bellicosum illustris Hector
 Equos ad praelium verberantem-agere: At Apollo [Argivis
 Ingressus est medium-agmen profectus; perturbationem autem
 Immisit exitialem, Trojanisque et Hectori gloriam praebuit. 30
 Hector autem caeteros quidem Danaos omittebat, neque occidebat:
 Sed ille in Patroclum dirigebat validos-ungulis equos.
 Patroclus autem ex-altera-parte ab equis desiliit in terram,
 Sinistra hastam tenens: alteraque arripuit saxum
 Candidum, asperum, quod ejus manus capiebat.
 Misit vero connixus, neque diu aberat a viro,
 Neque frustra-misit telum: percussit enim Hectoris aurigam
 Cebrionem, nothum filium illustris Priami,
 Equorum habenas tenentem, in frontem acuto lapide;
 Ambo autem supercilia confregit lapis, neque ejus restitit 40
 Os; oculi autem humi ceciderunt in pulveres
 Ipse ante pedes: Ipse vero, urinatori similis,
 Decidit ab affabre-facta sella; liquitque ossa anima.
 Illum autem aspere-deridens allocutus es, Patrocle eques;

Papae, profecto perquam agilis vir, quum-ita facile urinatur:
 Sicubi fane et ponto in pisoso esset,
 Multos satiare posset vir hic, ostrea quaerens,
 Nave desiliens, etsi tempestuosus esset:
 Adeo nunc in campo e curru facile urinatur:
 Profecto et inter Trojanos urinatores utique sunt. 50

Sic locutus, Cebrionem heroem invasit,
 Impetum leonis habens, qui stabula vastans,
 Vulneratur ad pectus, suaeque ipsum perdit virtus:
 Sic in Cebrionem, Patrocle, insiliisti ardens:
 Hector vero ex-altera-parte ab equis desiliit in-terram.
 Hi duo de Cebrione, leones tanquam, pugnabant;

Qui in montis verticibus de interempta cerva,
 Ambo esurientes, magnis animis pugnant:
 Sic de Cebrione duo artifices pugnae,
 Patroclusque Menoetiades et illustris Hector,
 Cupiebant alter alterius incidere corpus saevo aere.
 Hector quidem capite postquamprehendit, non dimittebat;
 Patroclus autem ex altera parte tenebat pede: Et jam cacteri
 Trojani et Danai committebant acre praelium.
 Ut vero Eurufque Notufque certant inter-se
 Montis in saltibus, profundam concutere sylvam,
 Fagumque, fraxinumque, corticosamque cornum,
 Quae altera alteri affligunt extensos-in-longum ramos
 Sono immenso, fragor autem *exoritur* inter frangendum:
 Sic Trojani et Achivi mutuis assultibus
 Caedebant, neutri vero meminerant perniciosae fugae.
 Multae autem Cebrionem circa acutae hastae defixae sunt,
 Sagittaeque alatae a nervis salientes:
 Multa et saxa ingentia clypeos contudere
 Pugnantium circa ipsum; is autem in vortice pulveris
 Jacebat ingens ingenti-spacio, oblitus aurigationis.
 Quamdiu quidem sol medium coelum ascendebat,
 Tandiu valde utroque tela attingebant; cadebatque populus:
 Cum vero sol transibat ad occasum,
 Et tum quidem praeter fatum Achivi superiores erant:
 Cebrionem quidem e telorum-acervo heroem extraxerunt,
 Trojanorum e tumultu, et humeris arma ademerunt.
 Patroclus vero Trojanis infesto animo irruit:
 Ter quidem deinde irruit, veloci par Marti,
 Horrendum clamans; ter autem novenos viros interfecit:
 Sed cum jam quartum impetum-faceret, deo par,
 Tum vero tibi, Patrocle, manifestus-imminebat vitae finis:
 Occurrebat enim tibi Phoebus in aspera pugna
 Terribilis: Hic quidem illum euntem per turbam non vidit;
 Caligine enim multa tectus obvius-veniebat:
 Stetit autem a-tergo, percussitque interscapilium, latoque humeros,
 Manu prona: vertigine autem correpti-sunt ei oculi.
 Hujus vero a capite quidem galeam dejecit Phoebus Apollo:
 Volvens autem tinnitum dabat pedibus sub equorum
 Oblonga galea; foedataeque sunt jubae
 Sanguine et pulveribus: Antea quidem fas utique non erat,
 Setis-equinis-comantem cassidem foedari pulveribus;
 Sed viri divini caput, venustamque frontem
 Tuebatur Achilles: tum vero Jupiter Hecitori dedit
 Suo capite ferendam: prope enim ei erat exitium.
 Tota vero ei in manibus fracta est praelonga hasta,
 Gravis, magna, valida, *acre*-praemunita; et ab humeris
 Clypeus cum loro in humum cecidit talaris:

76

70

80

90

800

Solvit porro ei thoracem rex, Jovis filius, Apollo.
 Illi vero stupor animum occupavit, solutaque sunt pulchra membra:
 Stetit itaque attonitus: a-tergo autem interscapilium acuta hasta
 Humeros inter ex-propinquo percussit Dardanus vir,
 Panthoedes Euphorbus, qui supra aequales ornatus erat
 Hastaque, aurigandique-peritia, pedibusque velocibus:
 Etenim jam olim viros viginti deturbaverat de curribus, 810
 Cum primum venit curru-vestus, discens praeliari.
 Qui tibi primus immisit telum, Patrocle eques,
 Neque domuit: Is quidem retro recurrit, immistusque est turbæ,
 E corpore abrepta hasta fraxinea; neque sustinuit
 Patroclum, nudum licet, in pugna.
 Patroclus autem Dei plaga et hasta domitus
 Retro sociorum in agmen recedebat, mortem evitans.
 Hector vero, ut vidit Patroclum magnanimum
 Retro cedentem, vulneratum acuto aere,
 Prope eum venit per ordines, cominusque percussit hasta 20
 Imum ad ile; penitus autem aes adegit: [Achivorum.
 Fragorem vero is edidit cadens, magnoque affecit-dolore populum
 Ut autem cum aprum viribus-ingentem leo urget pugna,
 Hique montis in verticibus magnis animis decertant,
 Fonte de exiguo; volunt quippe bibere ambo:
 Multum autem anhelantem aprum leo domat vi:
 Sic multos occidenti Menoetii forti filio
 Hector Priamides cominus hasta animam abstulit:
 Et super eum glorians verba alata dixit;
 Patrocle, credidisti utique urbem te vastaturum nostram, 30
 Trojanasque mulieres, libero die erepto,
 Abdustrum esse in navibus dilectam in patriam terram.
 Demens! pro his enim Hectoris veloces equi
 Pedibus contendunt pugnatum: hasta vero ipse
 Inter Trojanos bellicosos excello, qui ab ipsis arceo
 Diem servilem: te autem hic vultures comedent.
 Infelix, neque tibi fortis licet, auxilio fuit Achilles,
 Qui nimirum tibi admodum multis remanens mandavit proficif-
 Ne mihi ante revertere, Patrocle equestris, [centi,
 Naves ad cavas; quam Hectoris homicidæ 40
 Sanguinolentam lorica circa pectora discideris:
 Sic nimirum te allocutus est, tibi que animum vecordi persuasit.
 Illum vero languens allocutus es, Patrocle eques;
 Jam nunc, Hector, magnis-verbis gloriator: tibi enim dedit
 Victoriæ Jupiter Saturnius et Apollo, qui me domuerunt
 Facile: ipsi enim ab humeris arma detraxerunt.
 Tales vero etiam si mihi viginti occurrissent,
 Omnes hic periissent, mea hasta domiti.
 Sed me fatum perniciosum et Latonæ interfecit filius, [lias.
 Equæ mortalibus Euphorbus: tu vero me tertius interfectum-spo-

Aliud autem tibi dicam, tu vero in animo reconde tuo, 85
 Haud sane ne tu quidem ipse diu in-vita progredieris, sed tibi jam
 Prope astat mors et fatum violentum,
 Manibus domando Achillis eximii Aeacidæ.

Sic illum quidem locutum finis mortis obtexit.
 Anima autem e membris volans ad orcum descendit,
 Suam sortem lugens, relicto robore-virili et juvena.
 Hunc et mortuum allocutus est illustris Hector;

Patrocle, cur mihi vaticinaris grave exitium?
 Quis vero scit, an Achilles Thetidis filius comas-pulchrae, 60
 Prior mea hasta percussus animam perdiderit?

Sic sane locutus hastam aeream e vulnere
 Traxit, calce impresso; illum vero supinum repulit ab hasta.
 Statim autem cum hasta in Automedontem ibat,
 Deo-parem famulum velocis Aeacidæ;
 Cupiebat enim percutere: Illum vero extulerunt veloces equi
 Immortales, quos Peleo dii dederant, splendida dona.

LIBER DECIMUS SEPTIMUS.

NEQVE latuit Atrei filium, bellicosum Menelaum,
 Patroclus a Trojanis domitus in praelio:
 Processit autem per primos-pugnatores armatus corusco aere,
 Ipsumque circumiens-protegebat, tanquam aliqua circum vitulum
 Tum-primum enixa, querula, non ante experta partum: [mater,
 Ita circa Patroclum ibat flavus Menelaus:

Praetendit autem ipsi hastamque et clypeum undique aequale,
 Illum interficere paratus, quicumque sibi adversum veniret.
 Neque vero Panthi filius hasta-præstans neglexit
 Patroclum stratum eximium: prope autem ipsum 10
 Stetit, et allocutus est bellicosum Menelaum;

Atride Menelae, Jovis-alumne, dux populorum,
 Recede, et linque mortuum, finitoque spolia cruenta:
 Non enim quisquam prior Trojanorum inclytorumque sociorum
 Patroclum percussit hasta in aspera pugna:
 Quare me sine gloriam magnam inter Trojanos reportare,
 Ne te percutiam, dulcemque animam eripiam.

Illum vero graviter indignans allocutus est flavus Menelaus:
 Jupiter pater, haud sane decorum superbe gloriari.
 Nec vero pantherae tanti spiritus, neque leonis, 20
 Neque suis apri infesti, (cujus tamen maximus
 Animus in pectoribus supra-modum robore truculentus-effertur)
 Quantam Panthi filii hastae-peritia-insignes ferociam-spirant.
 Atqui neque vis Hyperenoris equum-domitoris
 Suae juventutis fructum-percepit, cum me probris-incessit, et me ex-
 Et me dicebat inter Danaos ignavissimum bellatorem [pestavit,
 Esse: Neque ipsum autumo pedibus suis reversum,

Obleſtaſſe uxoremque dilectam, venerandoſque parentes.

Sic certe et tuum ego ſolvam robur, ſi me contra

Steteris: Sed te ego recedentem hortor

In turbam abire; neque adverſus conſiſtas mihi, 39 [agnovit.

Antequam aliquod malum paſſus fueris: Factum vero et ſtultus

Sic dixit: Illi vero non perſuaſit; ſed viciffim aſſatus eſt;

Nunc ergo jam, Menelae Jovis-alumne, omnino certe ultionem-

Fratri meo, quem interfeciſti; et jaſtabundus praedicas: [dabis

Viduâſti autem uxorem in conclavi thalami recentis,

Immenſumque parentibus luſtum et moerorem feciſti.

Iſtis equidem miſeris luſtus finis eſſem,

Si quidem ego caputque tuum et arma reportata,

Pantho in manus dederò et Phrontidi nobili. 40

Sed non quidem jam diutius intentatus labor erit,

Neque certaminis-expers, neque virtutis, neque terroris.

Sic ſatus, feriit clypeum undique aequale:

Neque perripuit aſ, recurvata autem eſt ei cuſpis

Scuto in valido: Secundus vero impetum-fecit aere

Atrides Menelaus, precatus Jovem patrem.

Pedem autem retrahentis gulam imam

Percuſſit, et ipſe connixus-imprimebat, robuſta manu fretus:

E-regione autem mollem per cervicem abiit cuſpis.

Fragorem vero edidit cadens, ſonitumque dedere arma ſuperiſum.

Sanguine ei rigabantur comae, Gratiis ſimiles, 51

Cincinnique, qui auroque et argento conſtriſti erant.

Qualem vero nutrit plantam vir late-frondentem olivae

Loco in ſolitario, ubi abunde ſcaturit aqua,

Pulchram, germinantem, quam ſtatus motant

Omnium ventorum, et pullulat ea flore albo;

Veniens autem repente ventus cum turbine multo,

Foſſaque evertit, et extendit ſuper terram:

Talem Panthi filium haſtae-peritia-inſignem Euphorbum

Atrides Menelaus, poſtquam interfecerat, armis ſpoliabat. 60

Ut vero quando quis leo in-montibus-nutritus, robore fretus,

Pascentis armenti bovem rapuerit, quae optima:

Hujus autem cervicem frangit, correptam validis dentibus,

Primum, deinde vero ſanguinemque et viſcera omnia haurit

Dilanians; circum autem hunc canesque virique paſtores

Crebro admodum clamant e longinquo, neque animus fert

Contra ire; valde enim pallidus timor occupat:

Sic horum nemini animus in pectoribus audebat

Contra ire Menelaum gloria-ſublimem.

Tunc quidem facile abſtuliffet inclyta arma Panthoedae 70

Atrides, niſi ipſi invidiffet Phoebus Apollo,

Qui in eum Heſtorem incitavit veloci parem Marti,

Viro ſe-cum-aſſimulâſſet Ciconum ductori Mentae:

Et ipſum edita-voce verbis alatis allocutus eſt;

Hector, nunc tu quidem sic curris, quos-non-assequeris persequens
Equos Aeacidae bellicosi: illi vero difficiles

Viris quidem mortalibus domitu, et equitatu,

Alii saltem, quam Achilli, quem immortalis peperit mater.

Interim autem tibi Menelaus, Mavortius Atrei filius,

Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit 80

Panthoedem Euphorbum, finemque imposuit impetuosae fortitu-

Sic satus, rursus quidem abiit deus per-laborem virorum: [dini.

Hectori vero gravis dolor circumtexit mentem profundam: [tit

Circumspectabat autem deinde per ordines; statim vero animadver-

Hunc quidem auferentem inclyta arma, illum autem in terra

Jacentem: Fluebat vero sanguis per inflatum vulnus.

Processit autem per primos-pugnatores, armatus corusco aere,

Acutum clamans, flammae similis Vulcani

Inextinguibili; neque filium latuit Atrei acutum vociferans:

Ingemiscens vero is dixit ad suum magnum animum; 90

Hei mihi; si quidem dereliquero arma pulchra,

Patroclumque, qui jacet meum propter hic honorem;

Vereor, ne quis mihi Danaorum succenseat, qui viderit:

Si vero cum Hectore solus et Trojanis pugnem

Prae-verecundia-fugae, metuo ne qua me circumveniant unum multi:

Trojanos enim huc omnes adducit pugnam expedite-ciens Hector.

Sed cur mihi haec meus secum-differit animus?

Quandocunque homo velit adversus deum cum viro pugnare,

Quem deus honorat, statim in eum magna clades devolvitur:

Ideo mihi nemo Danaorum succensebit, qui viderit 100

Hectori cedentem, quoniam deo-jubente pugnat.

Sicubi vero Ajacem praelio strenuum audire-potuero,

Ambo tum reversi reminisceremur pugnae,

Etiam adversus deum; si quo modo eripere poterimus mortuum

In gratiam Pelidae Achillis: inter mala sane melius esset.

Dum is haec versabat in mente et in animo,

Interea Troium ordines supervenerunt; praebat autem Hector.

Hic vero retrocessit, reliquitque mortuum

Subinde-se-convertens; ut leo bene-barbatus,

Quem canesque et viri a stabulo abigunt 110

Contis et clamore: ejus autem in praecordiis forte cor

Cohorrescit, invitique is abit a caula:

Sic a Patroclo discessit flavus Menelaus.

Constitit autem conversus, postquam venit ad agmen sociorum,

Circumspectando-quaerens Ajacem magnum Telamonium filium:

Hunc autem perquam celeriter advertit pugnae ad laevam totius,

Confirmantem socios, et concitantem ad pugnam;

Divinitus enim iis terrorem immiserat Phoebus Apollo:

Perrexit autem currere, et statim astans verbum dixit;

Ajax, huc, amice, de Patroclo mortuo pugnaturi 120

Festinemus, si cadaver saltem Achilli referre possimus

Nudum : arma autem habet expedite-pugnam-ciens Hektor.

Sic dixit; Ajaci vero bellicoso animum commovit:

Processit autem per primos-pugnatores, simulque flavus Menelaus,

Hektor quidem Patroclum, postquam inclytis armis exuerat,

Trahebat, ut ab humeris caput abscinderet acuto aere,

Et cadaver Trojanis raptatum canibus daret:

Ajax autem prope venit, gestans scutum, tanquam turrim.

Hektor vero retro in turbam abiens recedebat sociorum;

In currum autem concito-nisu-ascendit: deditque ille arma pulchra

Trojanis ferenda ad urbem, magna gloria ut essent ipsi. 131

Ajax vero Menoetiadae scuto lato obtento,

Constitit, tanquam leo circumeundo-defensans suos natos:

Cui scymnos ducenti occurrerint in sylva

Viri venatores, hic autem prae robore truces-oculos volvit,

Totumque supercilium deorsum trahit, oculos tegens:

Sic Ajax Patroclum heroem circumiens-protegebat.

Atrides autem ex-altera-parte, bellicosus Menelaus,

Stabat magnum luctum in pectoribus augens.

Glaucus vero, Hippolochi filius, Lyciorum ductor virorum, 40

Hectorem torve intuitus gravi objurgavit sermone;

Hektor, forma praestantissime, a bellica sane virtute longe abes:

Certe te sine causa fama bona tenet, fugax cum-sis.

Confidera nunc, quomodo civitatem et urbem servare-possis

Solus cum populis, qui in Ilio nati sunt:

Non enim quisquam Lyciorum saltem pugnaturus cum Danaïs

Ibit pro urbe; quoniam nulla utique gratia fuit

Pugnare hostibus cum viris indefinenter usque.

Quomodo tu deteriorem virum servaveris in turba,

Improbe; cum Sarpedonem simul hospitem et socium 50

Reliquisti Argivis capturam et praedam fieri:

Qui magno commodo fuit urbiq; et ipsi tibi,

Vivus existens: nunc vero non ab eo arcere canes sustinuisti.

Itaque nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virorum,

Suadeo, domum ire: Trojae vero manifesta-aderit gravis perniciēs.

Si enim nunc Trojanis vis animosa inesset

Intrepida, qualis viros subit, qui pro patria

Adversus hostes laborem et certamen suscipiunt;

Statim Patroclum traheremus in Ilium.

Quod si ille ad urbem magnam Priami regis 60

Ascendisset mortuus, et ipsum traxissemus e pugna;

Illico certe Argivi Sarpedonis arma pulchra

Hoc pretio-redderent, et ipsum duceremus in Ilium:

Ejus enim famulus interfectus est viri, qui longe fortissimus

Argivorum apud naves, et cominus-pugnantes famuli.

Sed tu Ajacem magnanimum non sustinuisti

Stare contra, oculos intuitus hostium in pugna,

Neque ex-adverso pugnare: te nempe fortior est.

Hunc autem torve intuitus allocutus est expedite-pugnam-ciens
Glaucē, curnam tu talis existens superbe locutus es? [Hector;
O amice, putabam equidem te prudentia superare caeteros 171
Eos, quotquot Lyciam glebosam habitant:

Nunc vero tuam reprehendo omnino mentem, cum ita dixisti:
Qui me ais Ajacem ingentem non sustinuisse.

Nequaquam ego horruī pugnam, neque strepitum equorum:

Sed semper Jovis validius consilium Aegiochi,

Qui et fortem virum in-fugam-vertit, et aufert victoriam

Facile: alias et ipse excitat ad pugnam.

Sed age huc adsis, amice, prope me sta, et aspice opus:

An tota-die ignavus ero, ut dicis,

80

An aliquem etiam Danaorum, bellica licet virtute promptissimum,

Reprimam a defensione Patrocli mortui.

Sic locutus, Trojanos hortabatur altum clamans;

Trojani, et Lycii, et Dardani cominus-pugnantes,

Viri estote, amici, recordaminique impetuosae fortitudinis:

Dum ego Achillis eximii arma induam,

Pulchra, quibus Patroclum fortem spoliavi interfectum.

Sic quidem locutus abiit pugnam-expedite-ciens Hector

Ardenti e praelio: currens autem affecutus est socios [quantus,

Cito admodum, necdum longo-intervallo, pedibus velocibus inse-

Qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidae.

91

Stans vero seorsum a praelio lacrymoso, arma mutabat.

Ille quidem sua dedit, ferenda ad Ilium sacram,

Trojanis bellicosis: ipse vero immortalia arma induebat

Pelidae Achillis, quae ejus dii coelites

Patri charo dederant: Is autem suo filio praebeuit

Jam senex: Sed non filius in armis patris ad-senectutem-pervenit.

Illum vero ut seorsum vidit nubes-cogens Jupiter

Armis Pelidae armari divini,

Quassans utique caput ad suum locutus est animum;

200

Ah miser, haudquaquam tibi mors in animo est,

Quae jam te prope est: tu vero immortalia arma induis

Viri fortissimi, quem tremunt et alii:

Hujus jam socium interfecisti mitemque, fortemque;

Arma autem contumeliose a capiteque et humeris

Abtulisti: veruntamen tibi nunc saltem ingentem victoriam dabo,

Ejus compensationem, quod tibi haudquaquam e pugna reverso,

Excipiet Andromache inclyta arma Pelidae.

Dixit, et nigris superciliis annuit Saturnius:

Hectori autem apta erant arma ad corpus; subiit vero cum Mars

Horrendus bellicus: impletaque sunt ei membra intus

11

Vigor et roboris: Ad inclytos autem socios

Ivit magno clamore: Achilli vero similis-videbatur ipsis omnibus,

Armis resplendens magnanimi Pelidae.

Hortabatur autem unumquemque obiens verbis,

Mesthlemque, Glaucumque, Medontaque, Therfilochumque,
Asteropaeumque, Disenoraque, Hippothoumque,
Phorcynque, Chromiumque, et Ennomum augurem:
Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est;

Audite, innumerae copiae circumcirca-habitantium sociorum;
Non enim ego multitudinem quaerens, neque egens *ea*, 221
Huc e vestris urbibus excivi quemque;

Sed ut mihi Trojanorum uxores et infantes liberos
Promptis animis defenderetis bellicosus ab Achivis:
Haec in-animo-habens, donis praebendis exhaurio et commeatu
Populos, vestrumque cujusque animum recreo.
Idcirco aliquis nunc recta conversus, aut pereat,
Aut salvus sit: Hoc enim belli commercium.

Quicumque vero Patroclum, mortuum licet, tamen
Trojanos ad equum domitores pertraxerit, cesseritque ei Ajax, 30
illi dimidium exuviarum tribuam, dimidium vero ipse
Habebo ego: gloria autem ei erit, quanta vel mihi.

Sic dixit: Illi vero recta in Danaos magna-mole ferebantur,
Hastis elevatis; admodum autem ipsis sperabat animus
Mortuum ab Ajace abstrahere Telamonio:
Stulti; certe multis super ipso animam abstulit.

Et tunc Ajax allocutus est pugna strenuum Menelaum;

O amice, ô Menelae, Jovis-alumne, haud jam nos
Spero vel ipsos redituros e praelio.

Haudquaquam tantum de cadavere timeo Patrocli, 40
Qui mox utique Trojanorum saturabit canes atque alites,
Quantum meo capiti metuo, ne quid *gravius* patiatur,
Et tuo: praelii enim nubes omnia contegit,
Hector: nobis vero manifestus-imminet gravis interitus:
Sed age, fortissimos Danaorum voca, si quis audierit.

Sic dixit: neque non-obsecutus-est pugna strenuus Menelaus:
Vociferatus autem est alta-voce Danaos inclamans;

O amici, Argivorum ductores, atque principes,
Qui juxta Atridem Agamemnonem et Menelaum,
Publice-praebitum-*vinum* bibunt, et imperant singuli 50
Copiis; a Jove autem honor et gloria sequitur:
Difficile vero mihi est despicere unumquemque
Ducum: tantum enim certamen pugnae ardet.
Sed aliquis sponte prodeat, indigneturque animo,
Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri.

Sic dixit: Confestim autem exaudiit Oilei *filius* velox Ajax:
Primusque obviis prodiit, currens per praelium.
Hunc vero post Idomeneus et armiger Idomeni
Meriones, par Marti homicidae.

Caeterorum vero quisnam sua mente nomina dicere possit, 60
Quotquot jam postea pugnam instaurarunt Achivorum: [tem Hector.
Trojani vero priores *in eos* impetum-secerunt conferti:praeibat au-

Ut autem cum in ostiis a-Jove-fluentis fluvii
 Fremit ingens fluctus adversus ejus fluentum, circumque extrema
 Littora clamant, eructato mari extra :
 Tantus utique Trojanorum clamor ortus est : at Achivi
 Stabant circum Menoetiadem, unum animum habentes,
 Septi scutis aeratis : illis autem
 Splendidis galeis Saturnius caliginem multam
 Circumsudit : Neque enim Menoetiadem oderat vel antea, 270
 Dum, vivus existens, famulus erat Aeacidæ :
 Odiosum autem habebat utique illum hostium canibus praedam fieri
 Trojanis : ideoque eum ut defenderent excitavit socios.
 Moverunt autem loco priores Trojani nigris-oculis Achivos :
 Mortuo vero illi derelicto trepidi-fugerunt, neminem tamen eorum
 Trojani magnanimi interfecerunt hastis, cupidi licet;
 Sed cadaver trahebant : haud diu vero ab illo neque Achivi
 Absuturi erant : admodum enim illos celeriter convertit
 Ajax, qui superabat quidem forma, superabat et factis
 Caeteros Danaos, post eximium Pelidem. 30
 Recta autem perrupit per primos-pugnatores, sui similis vi
 Apro, qui in montibus canes florentesque-aetate juvenes
 Facile dissipat, se subito-impetu-convertens per fruticeta :
 Sic filius Telamonis praeclari illustris Ajax,
 Facile aggressus Troûm dissipavit phalangas,
 Qui Patroclum circundederant, sperabantque maxime
 Urbem ad suam trahere, et gloriam reportare. 40
 Illum quidem, Lethi Pelasgi illustris filius,
 Hippothous pede trahebat per acrem pugnam,
 Ligatum loro ad malleolum circa tendines, 50
 HecTORi et Trojanis gratificans : Repente autem ipsi
 Venit malum, quod ab eo nemo arcuit cupientium licet.
 Illum utique filius Telamonis, impetu-facto per turbam,
 Percussit cominus, galeam per aeneis-munitam-malis :
 Scissa est autem equinis-fetis-densa galea transfixa hastae cuspidē,
 Percussa hastaque magna et manu robusta : 60
 Cerebrum vero, ubi hostile-spiculo-induitur, profiliebat ex vulnere,
 Cruentum ; ejus autem ibidem solutum est robur : e manibus vero is
 Patrocli pedem magnanimi remisit in terram
 Jacere ; prope autem ipsum cecidit cernuus super mortuum, 300
 Longe a Larissa glebosa ; neque parentibus
 Nutritia charis reddidit ; brevis autem ei aetas
 Fuit, Ajacis magnanimi hasta domito.
 HecTOR vero in Ajacem jaculatus est hasta fulgenti :
 Sed is quidem ex-adverso conspicatus evitavit aeream hastam
 Paululum : ille autem Schedium, magnanimum Iphiti filium,
 Phocensium longe fortissimum, qui in inclyto Panopœo
 Domos habitabat, multis viris imperans :
 Hunc percussit sub jugulum medium ; penitus autem extrema

Cuspis aerea prope summum humerum evasit: 319
 Fragorem vero edidit cadens, sonitumque-dedere arma super ipso.
 Ajax autem Phorcyna bellicosum, Phaenopsis filium,
 Hippothoum defendentem, medium ad ventrem percussit;
 Rupitque thoracis cavitatem, intestina autem aes [palma,
 Penetrans-hauserit: ille vero in pulverem lapsus, prehendit terram
 Cesserunt autem retro primique pugnatores et illustres Hector:
 Argivi autem altum clamârunt, traxeruntque mortuos,
 Phorcynque, Hippothoumque; solvebantque arma ab humeris.
 Tum vero prorsus Trojani, bellicosus aëti ab Achivis,
 In Ilium ascendissent, prae ignavia sua domiti; 20
 Argivi autem gloriam retulissent, etiam praeter Jovis fatum,
 Fortitudine et robore proprio: verum ipse Apollo
 Aeneam instigavit, corpore Periphanti similis,
 Praeconem Epytidae, qui ei apud patrem senem [tus:
 Praeconem-agens consenuerat, benevolis mentem consiliis instruc-
 Huic se-cum-affumulâset, ipsum allocutus est Jovis filius Apollo;
 Aenea, quo pacto etiam invito deo fervare possitis
 Ilium excelsam? ut jam vidi viros alios
 Fortitudineque roboreque confisos, virtuteque,
 Multitudineque sua, et immotas-pavore copias habentes: 30
 Nobis vero Jupiter quidem potius annuit, quam Danaïs,
 Victoriâ: sed ipsi fugitis-territi admodum, neque pugnatis.
 Sic dixit: Aeneas autem longe-jaculantem Apollinem
 Agnovit coram intuitus: magna autem voce Hectorem allocutus
 est clamans:

Hectorque, et caeteri Trojanorum ductores atque sociorum,
 Dedecus quidem nunc hoc est nos bellicosos aëtos-ab Achivis
 In Ilium ascendere per ignaviam domitos.

Verum enim et jam aliquis ait deorum, mihi prope aëtas,
 Jovem summum consiliarium in pugna auxiliatorem esse:
 Ideo recta-in Danaos eamus, neque illi quieti saltem 40
 Patroclum navibus admovent mortuum.

Sic dixit: et multo ante primos pugnatores proficiens, stetit.
 Illi vero conversi sunt, et adversi steterunt Achivis.

Tum vero Aeneas Leocritum vulneravit hasta,

Filium Arisbantis, Lycomedis fortem socium.

Hunc autem lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes:

Stetitque admodum prope cum-accesserat, et jaculatus est hasta sul-

Et percussit Hippasidem Apisaonem, pastorem populorum, [genti,
 Hepar subter praecordia; statimque genua solvit:

Qui utique a Paonia glebosa venerat, 50

Et post Asteropaum fortissime-se-gerebat in pugna.

Hunc autem lapsum miseratus est Mavortius Asteropaeus,

Rectaque prorupit et hic promptus cum Danaïs pugnare:

Sed haudquaquam jam poterat: scutis enim obsepti erant undique,

Qui stabant circa Patroclum, hastasque praetendebant:

Ajax enim valde omnes obibat, multis adhortans;
 Nec quenquam vel retro-a mortuo cedere sinebat,
 Nec quenquam procurrare-ad-pugnandum Achivos ante alios,
 Sed strenue ipsum circumeuntes-defendere, cominusque pugnare.
 Sic Ajax praecepiebat ingens: sanguine autem terra 360
 Rigabatur purpureo; illi vero alii super-alios cadebant
 Mortui simul Trojanorum, et animosorum sociorum,
 Et Danaorum: Neque enim vel illi sine sanguine pugnabant;
 Pauciores tamen multo peribant: recordabantur enim perpetuo
 A se mutuo per turbam arcere laborem gravem.
 Sic hi quidem pugnabant instar ignis; neque prorsus dixisses
 Aut solem omnino salvum esse, aut lunam:
 Caligine enim occupabantur in praelio, quotquot fortissimi
 Stabant circa Menoetiadem mortuum.
 Alii vero Trojanique et bene-ocreati Achivi, 70
 Liberi pugnabant sub aëre-fereno: expansus autem erat splendor
 Solis acutus, nubesque non exurgebat a toto
 Campo, neque montibus: interquiescentes autem pugnabant,
 Sua-invicem evitantes tela luctuosa,
 Longe diffiti: Hi vero in medio, dolores patiebantur
 Caligine et pugna; affligebanturque saevo aere,
 Quotquot fortissimi erant: Duo vero nondum viri audierant,
 Viri gloriosi, Thrasymedes, Antilochusque,
 De Patroclo mortuo eximio, sed adhuc putabant 80
 Vivum in primo tumultu cum Trojanis pugnare.
 Hi autem intuentes caedem et trepidationem sociorum,
 Seorsum pugnabant, quoniam sic jusserat Nestor,
 Hortatibus-impellens ad pugnam nigris a navibus.
 His autem per-totum diem contentionis magnum certamen ortum
 Gravis: defatigatione autem et sudore indefinenter assidue [erat
 Genuaque, tibiaeque, pedesque subtus uniuscujusque,
 Manusque, oculique, foedabantur pugnantium,
 Circa streuum famulum pedibus-velocis Aeacidæ.
 Ut vero cum vir tauri bovis magni pellem
 Populis dederit distendendam, ebriam pinguedine; 90
 Acceptam autem hi seorsum-dispositi extendunt
 In orbem, statimque humor exiit, subitque adeps,
 Multis trahentibus, tenditur autem tota undique:
 Sic hi huc et illuc cadaver parvo in spatium
 Trahebant utrique: Admodum enim ipsis sperabat animus,
 Trojanis quidem, trahere ad Ilium, at Achivis,
 Naves ad cavas: De ipso autem tumultus ortus erat
 Atrox; neque omnino Mars copiarum-concicator, neque Minerva
 Hunc conspicata vituperasset, ne quidem si maxime ipsam ira cepis-
 Talem Jupiter super Patroclo virorumque et equorum [set:
 Die illo intendit exitialem laborem. Nec dum quicquam 400
 Sciebat Patroclum mortuum nobilis Achilles:

Longe enim seorsum-a navibus pugnabant velocibus,
 Muro sub Trojanorum: quare illum nunquam existimabat animo
 Mortuum esse; sed vivum, ubi accessisset ad portas,
 Reverfurum: Neque enim hoc credebat omnino,
 Everfurum urbem sine se, sed neque secum.
 Saepe enim hoc ex matre didicerat, seorsum audiens,
 Quae ei referebat Jovis magni sententiam.

Tum tamen non ei dixerat malum tantum, quantum acciderat,⁴¹⁹
 Mater, quod scilicet ei multo charissimus periisset socius.

Illi vero assidue circa mortuum acutas hastas tenentes,
 Indefinenter concurrebant, et alii alios interficiebant:
 Sic autem aliquis dicebat Achivorum aere-loricatorum:

O amici, non sane nobis honestum est redire

Naves ad cavas, sed hic terra nigra

Omnibus dehiscat: Hoc prorsus nobis continuo multo satius esset,

Quam si hunc Trojanis permittamus equum-domitoribus
 Urbem ad suam trahere, et gloriam referre.

Sic autem aliquis et Trojanorum magnanimatorum dicebat; ²⁰

O amici, etiam si fatale juxta virum hunc domari

Omnes simul, nunquam aliquis recedat a pugna.

Sic utique aliquis dicebat, animosque excitabat socii.

Sic hi quidem pugnabant; ferreus autem strepitus

Aereum ad coelum ibat, per aërem infructuosum.

Equi autem Aeacidae, a pugna seorsum stantes,

Flebant, ut primum senserunt aurigam

In pulvere prostratum Hectoris vi homicidae.

Et Automedon quidem, Dioris fortis filius,

Saepe et scutica arguta urgebat verberans,

Saepe et blandis *verbis* alloquebatur, saepe et minis:

Illi vero neque retro ad naves latum versus Hellespontum

Volebant ire, neque in pugnam ad Achivos:

Sed veluti cippus manet firmiter, qui super tumulo

Viri stat mortui, aut mulieris:

Sic manebant immote perpulchro currui juncti,

Solo admotis capitibus: lachrymae autem illis

Calidae de palpebris in-terram fluebant plorantibus,

Aurigae desiderio: floridaque foedabatur juba,

Circulo profusa juxta jugum ambobus.

Plorantes autem illos conspicatus, miseratus est Saturnius,

Motoque capite, ad suum dixit animum;

Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi

Mortali? vos autem estis senii-expertes, immortalesque:

An ut aerumnosos inter homines dolores haberetis?

Non enim quicquam alicubi est calamitosius homine

Omnium, quotquot super terram spirantque et moventur.

At non sane vobis tamen et curribus artificiose-factis

Hector Priamides vehetur: Haud enim permittam.

Annon fatis, quod et arma habet, et gloriatur temere? 450

Vobis autem in genua mittam robur, et in animum,

Ut et Automedontem saluum evehatis e pugna

Naves ad cavas: Adhuc enim istis, [*Trojanis*] gloriam praebebo,

Ut caedem-edant, usq; dum ad naves bonis-transstris-instructas per-

Occideritque Sol, et tenebrae sacrae supervenerint. [venerint,

Sic loquutus, equis inspiravit robur validum:

Illi vero a júbis pulvere in-solum excusso,

Velociter ferebant citum currum inter Trojanos et Achivos:

His autem *vestus* Automedon pugnabat, dolens licet de socio,

Curru ruens, tanquam vultur in anseres. 60

Facile enim et refugiebat e Trojanorum tumultu,

Facile et irruerat confertam per turbam persequens.

Sed non interficiebat viros, cum impetum sumebat ad persequen-

Haudquaquam enim licuit, solus cum esset sacra in sella, [dum:

Hausta impetum-facere, et inhibere veloces equos.

Tandem vero illum socios vir vidit oculis

Alcimedon, filius Laërcei Aemonidae:

Stetit autem post currum, et Automedontem allocutus est;

Automedon, quisnam tibi deorum inutile consilium

Pectoribus indidit, et abstulit mentem sanam? 70

Quod ita in Trojanos pugnas prima in turba

Solus; tibi socius enim occisus est: arma autem Hector

Ipse gerens humeris exultat Aeacidae.

Illum vero Automedon allocutus est, Dioris filius;

Alcimedon, quisnam tibi Achivorum alius similis,

Equorum immortalium qui teneat domituranque animosque,

Nisi Patroclus, diis artifex par,

Dum viveret? Nunc vero mors et fatum occupat.

Quin tu scuticam et habenas miro-artificio-factas

Accipe, ego vero curru descendam, ut pugnem. 80

Sic dixit: Alcimedon autem celerem-praelio currum ut-conscen-

Statim scuticam et habenas cepit manibus:

[dit,

Automedon vero defiliit: Animadvertit autem illustris Hector,

Statinque Aeneam allocutus est prope astantem;

Aenea, Trojanorum princeps aere-loricatorum,

Equos hos animadverti velocis Aeacidae

In pugnam progressos, cum aurigis imbellibus:

Ideo speraverim *me* capturum, si modo tu animo

Tuo velis: neque enim irruentes utique nos

Sustinuerint contra stantes pugnare Marte. 90

Sic dixit; Neque non-obsecutus-est fortis filius Anchisae:

Hi autem recta ibant, tergoribus boum tecti humeros,

Aridis, solidis: multiplex vero super-inductum erat aes:

Cum his autem Chromiusque, et Aretus divina-forma-praeditus,

Ibant ambo: admodum vero iis sperabat animus

Ipsosque interficere, abigereque arduos-cervicibus equos.

Stulti, neque enim erant sine sanguine utique reversuri
 Retro ab Automedonte: ille autem, precatus Jovem patrem,
 Fortitudine et robore repletus est praecordia circumfusa-caligine:
 Satim vero Alcimedontem affatus est fidum socium;

500

Alcimedon, ne jam a me longe tene equos,
 Sed proxime inspirantes in tergum: Haud enim ego
 Hectorem Priamidem a robore temperaturum puto,
 Antequam Achillis pulchre-jubatos conscenderit equos,
 Nobis interfectis, fugaveritque ordines virorum
 Argivorum: vel ipse inter primos captus-fuerit.

Sic fatus, Ajaces vocavit, et Menelaum:

Ajaces, Argivorum ductores, et Menelae,
 Mortui quidem curam committite *his*, quotquot fortissimi,
 Ut cum circumeuntes defendant, et propulsent ordines virorum:
 A nobis vero vivis propulsate crudelem diem.

11

Hac enim ingruunt pugnam per lacrymosam
 Hector, Aeneasque, qui Trojanorum sunt fortissimi:
 Sed haec quidem Deorum in genibus posita sunt:
 Jaculabor enim et ego: Haec autem Jovi omnia curae erunt.

Dixit, et vibratam emisit praelongam hastam,

Et intorsit Areti in clypeum undique aequalem:
 Is vero non hastam inhibuit, penitus autem transiit aes,
 Imumque in ventrem per balteum trajecit.

Ut vero cum acutam tenens securim juvenis vir,

20

Ictu incusso post cornua bovis agrestis,
 Nervum percindit totum, hic autem saltu dato cadit:
 Sic utique et ille saltu dato cecidit supinus: ei autem hasta
 In visceribus perquam acuta vibrata solvit membra.

Hector vero in Automedontem jaculatus est hasta fulgenti:

Sed is quidem ex adverso conspicatus evitavit aeream hastam;

In anteriorem enim partem proclinavit: a tergo vero hasta longa
 Solo infixata est, supraque pars posterior quassabatur

Hastae: tum vero deinde remisit impetum *suum* valida hasta.

Et omnino tunc ensibus cominus concurrissent,

30

Si non ipsos Ajaces diremissent ardentes,

Qui adveniebant per turbam, socio vocante.

Hos autem subveriti cesserunt rursus retro

Hector, Aeneasque, atque Chromius divina-forma-praeditus:

Aretum vero ibidem dereliquerunt, laceratum corde,

Jacentem: Automedon autem, veloci par Marti,

Armisque spoliavit, et glorians verbum dixit;

Profecto jam paululum saltem de Menoetiade mortuo

Cor dolore levavi, deteriorem licet interfecerim.

40

Sic fatus, in currum sumptas exuvias cruentas

Posuit, ipseque conscendebat, pedes et manus superne

Sanguinolentus, tanquam leo taurum depastus.

Rursus autem super Patroclo intendebatur aspera pugna,

Gravis, lacrymosa: Excitabat nempe certamen Minerva,
 E-coelo delapsa: Miserat enim late-sonans Jupiter
 Ut concitaret Danaos: jam enim animus conversus erat ejus.
 Veluti cum purpuream irin mortalibus extendit
 Jupiter coelitus, quae portendat vel pugnam,
 Vel etiam tempestatem frigidam: quae continuo ab operibus
 Homines cessare facit super-terram, pecudesque contristat: 550
 Sic haec, caerulea nube quum contexerat se,
 Ingressa est Achivorum gentem, excitabatque virum quemque.
 Primum vero Atrei filium incitans allocuta est,
 Fortem Menelaum, hic enim eam prope erat,
 Postquam-semet-assimulaverat Phoenici corpore et indefessa voce;

Tibi certe jam, Menelaë, pudor et opprobrium
 Erit, si quidem Achillis illustris fidum socium
 Muro sub Trojanorum veloces canes discerpserint:
 Sed capeffe pugnam strenue, adhortareque populum omnem.
 Hanc autem vicissim affatus est pugna strenuus Menelaus; 60
 Phoenix, pater, senex olim-nate, utinam Minerva
 Daret robur mihi, telorumque averteret impetum:
 Ita equidem vellem adesse et auxilium ferre
 Patroclo: graviter enim mihi mortuus desiderio-percussit animum.
 Sed Hector ignis horrendam habet vim, neque cessat
 Aere caedem-edere: ei enim Jupiter gloriam praebet.

Sic dixit: Gavisa est autem oculos-caecia Minerva,
 Quod se ante deos precatus esset omnes:
 Vim igitur humeris et genibus indidit,
 Et ei muscae audaciam pectoribus immisit, 70
 Quae licet abacta crebro a corpore humano,
 Appetit mordere, dulcisque illi sanguis hominis est;
 Tali eum audacia replevit praecordia circumfusa-caligine:
 Accessit vero ad Patroclum, et jaculatus est hasta fulgenti.
 Erat autem in Trojanis Podes, filius Eëtionis,
 Divesque, fortisque: maxime vero eum honorabat Hector
 Inter populares, sibi enim sodalis erat charus conviva:
 Hunc ad balteum percussit flavus Menelaus,
 Ruentem in-fugam: penitusque aes adegit:

Fragorem vero edidit cadens: At Atrides Menelaus 80
 Mortuum a Trojanis subtrahebat ad agmen sociorum.
 Hectorem autem prope stans hortans-excitabat Apollo,
 Phaenopi Asiadae similis, qui illi omnium
 Hospitum charissimus erat, in-Abydo aedes habitans:
 Huic sese cum assimilasset, ipsum affatus est longe-jaculans Apollo;
 Hector, quis omnino te amplius alius Achivorum formidaverit?
 Cum: ita nunc Menelaum territus-fugis, qui tamen antehac
 Mollis bellator, nunc vero abit solus sublatum auferens
 Mortuum e Trojanis: tuum autem interfecit fidum socium,
 Strenuum, inter primos-pugnatores, Podem, filium Eëtionis. 90

Sic dixit: Illum vero doloris nubes obtexit nigra:
 Processit autem per primos-pugnatores armatus corusco aere,
 Tum vero Saturnius sumpsit aegidem fimbriatam,
 Splendentem, Idamque nubibus cooperuit; [cussit:
 Fulguribus etiam emissis, admodum grande intonuit; eamque con-
 Victoriam autem Trojanis dedit, inque fugam-vertit Achivos.
 Primus Peneleus Boeotius fuit-dux fugae: [usq; versa,
 Percussus enim fuerat in humerum hasta, cum facie in hostem esset
 Summum leviter: perstrinxit nempe ei ad os usque
 Cuspis Polydamantis: is enim percusserat prope accedens. 600
 Leïtum deinde Hector cominus percussit in manum ad carpum,
 Filium Alectryonis magnanimi: cessare autem fecit a pugna:
 Trepidus autem fugit circumspiciens; haud enim amplius spera-
 Hastam tenentem manu se pugnaturum cum Trojanis. [bat animo
 Hectorem vero Idomeneus in Leïtum irruentem
 Percussit thoracem ad pectus juxta papillam: [runt
 Ad cuspidis autem juncturam fracta est longa hasta: et clamave-
 Trojani: Hic autem in Idomeneum jaculatus est Deucalidem
 In curru stantem: ab eo quidem paululum aberravit;
 Caeterum hic Merionis armigerumque aurigamque, 10
 Coeranum, qui e Lycto bene-habitata comitabatur eum;
 Pedes enim primo, relictis navibus utrinque-remis-actis,
 Venerat, et omnino Trojanis magnam victoriam praebuisset,
 Nisi Coeranus confestim celeres adduxisset equos:
 Et huic quidem salus venit, arcuitque saevum diem:
 Ipse autem perdidit animam Hectoris vi homicidae.
 Hunc percussit sub malam et aurem, dentes autem
 Excussit hasta extrema, linguamque percidit mediam:
 Cecidit autem e curribus, habenasque effudit in-terram:
 Et illas Meriones cepit manibus suis 20
 Inclinans se a solo, et Idomeneum allocutus est;
 Urge nunc scutica equos, usque dum veloces ad naves perveneris:
 Sentis enim et ipse, quod non amplius victoria est Achivorum.
 Sic dixit: Idomeneus autem scutica impellebat pulchros jubise-
 Naves versus cavas: Jam enim timor inciderat animo: [quos
 Neque latuit Ajacem magnanimum et Menelaum
 Jupiter, quum jam Trojanis dabat alternantem victoriam:
 Hisce autem sermonem orsus est magnus Telamonius Ajax;
 Eheu, jam quidem etiam qui admodum stultus est,
 Senferit, quod Trojanis pater Jupiter gloriam praebet. 30
 Illorum enim omnium tela assequuntur, quicumque emittat,
 Seu imbellis, seu strenuus; Jupiter nempe omnino omnia dirigit:
 Nobis vero incassum omnibus irrita cadunt in terram.
 Sed agite, per nos tamen excogitemus consilium optimum,
 Quo pacto et mortuum extrahamus, et ipsi
 Gaudio dilectis fociis simus reversi:
 Qui huc utique respicientes tristantur, neque jam putant

Hectoris homicidae robur et manus invictas
 Sustenturos *nos*, sed in navibus nigris casuros esse:
 Utinam vero esset socius, qui nunciaret citissime
 Pelidae: non enim illum opinor ne audiisse quidem
 Tristem nuncium, quod sibi charus periit socius.
 Atqui nondum possum conspiciari talem inter Achivos:
 Caligine enim occupati sunt simul ipsique et equi.
 Jupiter pater, quin tu libera a caligine filios Achivorum:
 Facque serenitatem, daque oculis videre:
 In luce vero vel perde; quandoquidem tibi placuit ita.

640

Sic dixit: Eum autem pater miseratus est lachrymantem:
 Statim autem caliginem quidem dissipavit, et amovit nebulam:
 Sol vero affulsit, aciesque tota illustrata est: 50
 Et tunc Ajax allocutus est pugna strenuum Menelaum; [possis
 Circumspice nunc, Menelaë Jovis-alumne, si quo modo videre
 Vivum adhuc Antilochum, magnanimum Nestoris filium:
 Hortare vero, ut Achilli bellicoso ocyus profectus
 Nunciet, quod quidem ei multo charissimus periit socius.

Sic dixit: Neque non-obsecutus-est pugna strenuus Menelaus:
 Perrexit autem ire, tanquam leo a caula,
 Qui postquam fatigatus utique fuerit canesque virosque laceffens,
 Qui ipsum non sinunt boum pinguedinem eripere,
 Totam-noctem vigilantes: ille autem carniū cupidus, 60
 Recta-irruit, sed nihil proficit: Crebra enim jacula
 Adversa volant audacibus a manibus,

Incensaeque faces, quas quidem horrens recedit incitatus licet;
 Mane autem seorsum discedit moesto animo:

Sic a Patroclo pugna strenuus Menelaus

Abibat perquam invitus: admodum enim timebat, ne ipsum A-
 Gravi prae metu capturam hostibus relinquerent: [chivi
 Multis autem Merionique et Ajacibus mandabat:

Ajaces, Argivorum ductores, Merioneque,

Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri

Recordetur: Omnibus enim nôrat mitis esse

Dum viveret: nunc vero mors et fatum occupat.

Sic fatus abiit flavus Menelaus,

Quaquaeversum circumspectans, veluti aquila, quam aiunt

Acutissime cernere inter aërias volucres,

Quam licet in alto existentem pedibus velox non latet lepus,

Arbusto sub late-comanti jacens; sed in ipsum ea

Impetum facit, eique celeriter raptō eximit animam.

Sic tunc tibi, Menelaë Jovis-alumne, oculi lucidi

Quaquaeversum versabantur, multorum per agmen sociorum, 80

Sicubi Nestoris filium adhuc viventem videre posses.

Illum vero citissime animadvertit, pugnae ad sinistram totius,

Confirmantem focios, et concitantem ad-pugnandum:

Prope vero astans allocutus est flavus Menelaus;

Antiloche, eja age huc-ades, Jovis-alumne, ut audias
 Tristem nuncium, qui non debuit fuisse.
 Jam quidem te quoque ipsum opinor insipientem
 Sentire, quod cladem deus Danaïs advolvit,
 Victoria autem Trojanorum: occisus est nempe fortissimus Achi-
 Patroclus, magnumque desiderium Danaïs contigit: [vorum
 Sed tu cito Achilli, currens ad naves Achivorum, 691
 Nuncia, si quo modo celerrime cadaver ad navem integrum-auser-
 re-potuerit

Nudum: arma enim habet pugnam-expedite-ciens Hector.

Sic dixit: Antilochus autem horrore-correptus-est, sermone au-

Diu vero eum inopia vocis tenuit; eique oculi [dito:

Lacrymis impleti sunt, liquidaque ei haesit vox.

Sed ne sic quidem Menelai mandatum neglexit:

Perrexit autem currere, armaque eximio dedit socio

Laodoco, qui cum prope flectebat solidos-ungulis equos:

Hunc quidem, lacrymas-fundentem pedes ferebant e praelio, 700

Pelidae Achilli tristem nuncium nunciaturum.

Neque tibi, Menelaë Jovis alumne, voluit animus

Laborantibus fociis auxiliari, unde discesserat

Antilochus, magnum autem desiderium Pyliis factum-erat:

Sed ille his *ut-auxiliaretur* Thralymedem nobilem excitavit,

Ipse vero rursus ad Patroclum heroëm profectus est;

Constitit autem ut ad Ajaces venit, et statim allocutus est;

Illum quidem jam ad naves misi celeres

Ut-eat ad Achillem pedibus velocem: neque tamen illum puto

Nunc venturum, vehementer licet iratum Hectori nobili; 10

Nullo enim modo inermis cum Trojanis pugnaverit:

Nos autem etiam per nos excogitemus consilium optimum,

Quo pacto et mortuum extrahamus, et ipsi

Trojanorum e clamore mortem et fatum effugiamus.

Huic autem respondit deinde ingens Telamonius Ajax;

Omnia recte dixisti, admodum-inclyte ô Menelaë:

Sed tu quidem, et Meriones, subeuntes valde cito,

Mortuum sublatum ferte e praelio: a tergo autem

Nos pugnabimus cum Trojanisque et Hectore nobili,

Parem animum habentes cognomines, qui et antea 20

Sustinuimus acrem Martem prope invicem manentes.

Sic dixit: Illi vero mortuum a terra ulnis sustulerunt

Alte admodum strenue: occlamavit autem populus retro

Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos:

Recta vero irruerunt, canibus similes, qui in aprum

Percussium impetum-faciunt ante juvenes venatores:

Aliquantisper enim currunt, dilacerare cupidi;

Sed cum jam in illos convertitur, robore fretus,

Continuo retro ceduntque, diffugiuntque, trepidi alio alius:

Sic Trojani, aliquantisper quidem catervatim assidue sequebantur,

Ferientes ensibusque et hastis utrinque-acutis;
 Caeterum ubi jam Ajaces conversi contra ipsos
 Constitissent, eorum mutabatur color, neque quis sustinebat
 Impetu in-adversum facto, de mortuo pugnare.
 Sic hi utique alacres cadaver efferebant ex praelio
 Naves versus cavas: pugna vero gliscebant ipsis
 Atrox, velut ignis, qui ingruens, urbem hominum
 Impetu-citato-latus ex-improvise incendit, pereuntque aedes
 In flamma magna: eamque fremebunda agitat vis venti:
 Sic quidem hos equorumque et virorum bellicosorum
 Horrisonus tumultus insequabatur abeuntes. 40
 Illi vero tanquam muli, validum robur induti,
 Trahunt ex monte per asperam viam,
 Vel trabem, vel lignum ingens navale: in *ipsis* vero et animus
 Affigitur simul laboreque et sudore magnopere-contendentibus:
 Sic illi alacres cadaver ferebant: at a tergo
 Ajaces arcebant *Trojanos*, sicut agger arcet aquam
 Sylvosus campum per totum porrectus;
 Qui vel rapidorum fluminum violentos cursus
 Reprimit, et continuo omnibus fluentum in campum dirigit 50
 Repellens, haudquaquam enim eum vi perumpunt fluentes:
 Sic usque Ajaces aciem reprimebant retro
 Trojanorum: illi tamen simul sequebantur, duoque in iis maxime,
 Aeneasque Anchisiades, et illustris Hector.
 Ut vero sicut sturnorum nubes aufugit, vel graculorum
 Acutum vociferantium, cum vident ingruentem
 Circum, qui parvis caedem infert avibus:
 Sic utique acti vi Aeneaeque et Hectoris filii Achivorum
 Acutum vociferantes abibant, obliviscebanturque pugnae:
 Multa vero arma pulchra ceciderunt inque circumque fossam, 60
 Fugientium Danaorum: pugnae tamen non erat cessatio.

LIBER DECIMUS OCTAVUS.

SIC illi quidem pugnabant instar ignis ardentis:
 S Antilochus vero Achilli pedibus celer nuncius venit.
 Illum autem invenit ante naves puppibus-excellas,
 Ea cogitantem animo, quae jam perfecta erant:
 Ingemiscens autem dicebat ad suum magnum animum;
 Hei mihi, quid est, quod rursus comantes Achivi,
 Ad naves fugati-aguntur, turbati per campum?
 Metus, ne jam mihi perfecerint dii tristes solitudines animo,
 Ut olim mihi mater narravit, et mihi dixit,
 Myrmidonum fortissimum, adhuc vivente me, 10
 Manibus domitum Trojanorum deserturum esse lucem Solis.
 Certe omnino jam mortuus est Menoetii fortis filius,
 Miserandus: certe jusseram eum repulso hostili igne,

Ad naves redire, neque cum Hectore magno-animo pugnare.

Dum is haec versabat in mente et in animo,
Interea ad eum prope accessit illustris Nestoris filius,
Lacrymas calidas fundens, dixitque nuncium gravem;
Hei mihi, Pelei fili bellicosi, profecto perquam tristem
Audies nuncium, qui non debuit fuisse.

Jacet Patroclus: de cadavere autem jam pugnant
Nudo: arma enim habet pugnam-expedit-ciens Hector.

Sic dixit: Illum vero doloris nubes obtexit nigra:
Ambabus autem manibus sublatos cineres,
Fudit super caput, venustamque deturpabat faciem:
Divinae porro tunicae niger undique-adhaesit cinis.
Ipse vero in pulveribus ingens ingenti-spacio porrectus
Jacebat, suisque manibus comam deturpabat scindens.
Ancillae autem quas Achilles in praeda-ceperat, Patroclusque,
Animo tristatae altum ejulabant, et foras
Procurrebant circa Achillem bellicosum; manibus vero omnes
Pectora plangebant, resolutaque sunt membra cujusque.
Antilochus autem ex altera-parte lugebat, lacrymas fundens,
Manus tenens Achillis: Ille autem suspirabat generoso corde:
Timebat enim, ne jugulum discinderet ferro.

Horrendum vero ejulabat: audivit autem veneranda mater,
Sedens in fundo maris, apud patrem senem,
Tum protinus ululavit: Deae autem circa ipsam congregabantur
Omnes, quotquot in fundo maris Nereides erant:
Illic quidem erat Glauceque, Thaliaque, Cymodoceque,
Nesaea, Spioque, Thoaque, Haliaque bubulis-oculis-decora,
Cymothoeque, et Aëtaea, et Limnorea,
Et Melita, et Iacra, et Amphithoë, et Agave,
Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
Dexameneque, et Amphinome, et Callianira,
Doris, et Panope, et inclyta Galatea,
Nemertesque, et Apseudes, et Callianassa:
Illic erat et Clymene, Ianiraque, et Ianassa,
Maera, et Orithya, et comas-pulchra Amathia:
Aliaeque, quae in fundo maris Nereides erant.

Istis vero splendidus implebatur specus: hae autem simul omnes
Pectora plangebant; Thetis vero exorsa est luctum;

Audite, sorores Nereides, ut bene omnes
Sciatis audientes, quanti meo insint dolores in animo.
Hei mihi miserae, hei mihi infelicitate-fortissimum-enixae,
Quae postquam pepereram filium eximiumque fortemque,
Praestantissimum heroïum, isque succreverat plantae similis,
Hunc quidem ego educatum, tanquam plantam in foecundo-loco
Navibus misi recurvis ad Ilium, [agri,
Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non receptura sum
Domum reversum, intra aedes Peleias. [rursus

Sed et quamdiu mihi vivit et videt lumen solis,
 Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.
 Sed proficiscar, ut visamque dilectum filium, et audiam,
 Quinam ipsum invaserit luctus, seorsum a pugna manentem.

61

Sic locuta reliquit specum; illae vero cum ipsa
 Lacrymabundae ibant; circum ipsas autem unda maris
 Scindebatur: Hae autem ubi jam ad Trojam glebosam venerant,
 Littus conscenderunt ordine, ubi frequentes
 Myrmidonum subductae erant naves velocem circum Achillem.
 Huic autem graviter-suspiranti astitit veneranda mater,
 Acuto autem edito-ululatu caput prehendit filii sui:
 Et lugens, verbis alatis allocuta est;

70

Fili, quid fies? quisnam tuam mentem invasit dolor?
 Eloquere, ne cela: Illa quidem jam tibi perfecta sunt
 A Jove, ut jam antea precatus-es, manibus sublatis,
 Omnes ad puppes cogi filios Achivorum,
 Tui indigentes, patique indignas res.

Illam autem graviter suspirans allocutus est pedibus velox A-
 Mater mea, haec quidem mihi Olympius perfecit: [chilles;

80

Sed quae mihi ex his voluptas, cum charus periit socius,
 Patroclus? Quem ego supra omnes honorabam socios,
 Aequae ac mecum caput, hunc perdidi: arma vero Hector,
 Postquam-trucidaverat, exuit ingentia, mirabilia visu,
 Pulchra: quae quidem Peleo dii dederunt, splendida dona,
 Die illo, quando te mortalis viri collocarunt in cubili.
 Utinam tu quidem ibidem inter immortales marinas
 Habitasses, Peleusque mortalem duxisset uxorem.

Nunc vero *mortali mpsisti*, ut et tibi luctus in animo immensus esset,
 De filio interfecto: quem non recipies rursus
 Domum reversum: Neque enim me animus jubet

90

Vivere, neque hominibus interesse, nisi Hector
 Primus mea hasta percussus animam perdiderit,
 Patroclumque ob-interfectum-poenas Menoetiadem dederit.

Illum vero vicissim affata est Thetis lachrymas-fundens;
 Cito moriturus certe mihi, fili, es, cum ita dicis:
 Illico enim tibi deinde post Hectorem fatum imminet.

Illam vero graviter ingemiscens allocutus est pedibus velox A-
 Illico moriar, cum in fati non erat me socio [chilles;
 Dum-interficeretur auxiliari: Ille quidem valde procul a patria

100

Interiit: me vero desideravit, malum qui propulsarem.
 Nunc autem, quoniam non revertar utiq; charam in patriam ter-
 Neque ullam Patroclo attuli salutem, neque sociis [ram,

Caeteris, qui jam multi domiti sunt ab Hectore nobili:
 Sed sedeo apud naves inutile pondus terrae,
 Talis cum sim qualis nullus Achivorum aere-loricatorum
 In pugna; concione autem meliores sunt et alii:
 Utinam Contentio a Diis, et ab hominibus pereat;

Et Ira, quae impellit etiam admodum-prudentem saevire:

Quaeque multo dulcior melle stillante

Hominum in pectoribus augefcit, tanquam fumus:

Adeo me nunc irasce-fecit rex virorum Agamemnon.

Sed haec quidem ante-acta-esse sinamus, dolentes licet,

Animo in pectoribus nostro domito necessitate.

Nunc vero ibo, ut chari capitis perditorem inveniam [traum

Hectorem; mortem autem ego tunc accipiam, quandocunque de-

Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii caeteri.

Neque enim ne vis quidem Herculis effugit mortem,

Qui tamen charissimus erat Jovi Saturnio regi:

Sed eum fatum domuit et gravis ira Junonis:

Ita et ego, si jam mihi simile fatum est,

Jacebo, ubi mortuus fuero: nunc autem gloriam bonam auferam,

Et aliquam Troadum et Dardanidum profundos-sinus-habentium,

Ambabus manibus genis a teneris

Lacrymas abstergentem, crebro suspirare cogam:

Sentiant autem, quod jamdiu ego a pugna cessavi. [debis.

Neque me prohibe a praelio, diligens licet: neq; enim mihi persuas-

Huic autem respondit deinde dea Thetis pedes argentea;

Sane jam hoc, fili, verum; non malum est,

Laborantibus fociis arcere gravem perniciem:

Sed tibi arma pulchra inter Trojanos detinentur, 30

Aerea, coruscantia: illa quidem pugnam-expedite-ciens Hector

Ipsa ferens humeris exultat: neque tamen ipsum puto

Diu exultaturum esse; caedes enim prope eum.

Sed tu quidem neutiquam ingrediere pugnam Martis,

Antequam me huc profectam oculis videris.

Mane enim revertar, simul ac sol ortus erit,

Arma pulchra ferens a Vulcano rege.

Sic fata, retro se vertit a filio suo:

Et conversa, inter marinas sorores dixit;

Vos quidem nunc subite maris latum sinum,

Visuraeque senem marinum et aedes patris,

Et ei omnia dicite: ego vero ad excelsum Olympum

Vado ad Vulcanum arte-fabrili-clarum, si velit

Filio meo dare inclyta arma collucentia.

Sic dixit: Illae autem undam maris statim subierunt.

Ad Olympum vero dea Thetis pedes-argentea

Abiit, ut dilecto filio inclyta arma afferret.

Illam quidem ad Olympum pedes ferebant: at Achivi

Immenso cum fremitu acti vi Hectoris homicidae

Fugientes, ad naveque et Hellepontum venerant. 50

Nec tamen Patroclum bene-ocreati Achivi

Extra tela extraxerant mortuum, famulum Achillis:

Rursus enim jam illum assecuti fuerant peditesque et currus,

Hectorque, Priami filius, flammae similis vi:

Ter quidem illum retro pedibus prehendit illustris Hector,
Abstrahere cupiens, magnaue voce Trojanos inclamabat:
Ter autem duo Ajaces, impetuofam induiti fortitudinem,
A mortuo vi-repulerunt: ille vero conftanter robore fretus,
Interdum impetum-faciebat per tumultum, interdum vero
Confiftebat alta-voce clamitans: retro autem non cedebat omnino.
Ut vero a corpore haudquaquam leonem fervidum poffunt 161
Paftores in agro-pernoftantes valde efurientem summovere:
Sic utique non poterant duo Ajaces armis acres
Hectorem Priamidem a mortuo abfterrere.

Et jam prorfus abftroxiffetque, et immenfam retuliffet gloriam,
Nifi Pelidae pedibus-ventofa velox Iris
Nuncia veniffet currens ab Olympo ut-prodiret-in-pugnam,
Clam Jove, aliisque diis; miferat enim eam Juno:
Prope autem ftans verbis alatis allocuta eft;

Surge, Pelide, omnium terribiliffime virorum: 70
Patroclo auxiliare, cujus gratia certamen grave
Stat ante naves: Illi vero fe-invicem perdunt,
Hi quidem, pugnantes cadavere pro mortuo,
Ut autem trahant ad Ilium ventofam

Trojani recta irruunt: maxime vero illustris Hector,
Abftahere cupit; caput autem ipfum animus jubet
Infigere palo, abfciffum tenera a cervice.
Infigere palo, abfciffum tenera a cervice.
Infigere palo, abfciffum tenera a cervice.
Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri:

Tibi contumelia, fi quid cadaver indigne-acceptum venerit. 80

Huic autem respondit deinde pedibus-celer nobilis Achilles;
Iri dea, quifnam te deorum mihi nunciam mifit?

Illum vero viciffim allocuta eft pedibus-ventofa velox Iris;
Juno me mifit, Jovis gloriofa conjux:

Neque fcit Saturnius in-alto-fedens, neque quis alius
Immortalium, qui Olympum valde-nivofum habitant.

Hanc autem respondens allocutus eft pedibus celer Achilles;
Et quomodo ire poffim ad pugnam? Habent enim arma ifti:

Mater autem me chara prius vetuit armari,
Quam ipfam reverfam oculis viderem: 90

Pollicita enim eft a Vulcano allaturam ſe arma pulchra.

Alterius autem non ullius ſcio,cujus inclyta arma induere poffim,
Nifi Ajacis utique ſcutum Telamonii.

Sed et ipfe hic, credo, inter primos verſatur,

Haſta caedem-edens Patrocli gratia mortui.

Illum vero viciffim allocuta-eft pedibus-ventofa velox Iris;

Bene quidem et nos ſcimus, quod inclyta arma detinentur:

Sed ſic ad foſſam profeſtus, Trojanis da-te-in-conſpectum,

Si forte te veriti abſtinuerint pugna

Trojani, reſpiraverintque Mavortii filii Achivorum

Aſſiſti jam: Exigua autem et reſpiratio a praelio. 200

Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris:
 At Achilles surrexit Jovi charus: Minerva vero
 Humeris validis circumposuit aegida fimbriatam:
 Caput autem ei nube cinctum-ornavit augustissima dearum
 Aurea, eque ipsa accendit flammam collucentem.
 Ut vero cum fumus ascendens ex urbe ad aetherem affurgit
 Longe ex insula, quam hostes oppugnant,
 Qui, toto die, horrendo decernunt Marte
 Urbe *procurrentes* ex sita; ut vero sol occiderit, 210
 Continuo et faces-in-speculis ardent densae, inque altum splendor
 Emicat, finitimi ut-videant;
 Si forte cum navibus Martis propulsatores venire velint:
 Sic ab Achillis capite splendor ad aethera pertingebat.
 Stetit autem ad fossam profectus extra murum, nec tamen Achivi
 Miscebatur: matris enim prudens reverebatur praeceptum.
 Ibi stans clamavit: seorsum autem Pallas Minerva
 Vociferata est; et inter Trojanos immensum excitavit tumultum.
 Ut vero cum admodum-luculenta vox *fit*, quando clangit tuba
 Urbem cingentes hostes propter exitiales; 20
 Sic tunc admodum-luculenta vox erat Aeacidae.
 Illi vero ut audiverunt vocem aeream Aeacidae,
 Omnibus commotus est animus: pulchri autem jubis equi
 Retro currus vertebant: praesagiebant enim clades animo.
 Aurigae autem perculsi sunt, ubi viderunt indefessum ignem
 Horrendum super caput magnanimi Pelidae
 Ardentem: illum nempe accendebat dea oculis-caesia Minerva.
 Ter quidem super fossam magna-voce clamavit nobilis Achilles:
 Ter vero turbati sunt Trojani inclytique socii.
 Ibidem autem etiam tunc perierunt duodecim viri fortissimi 30
 Impediti et confixi suis curribus et hastis: At Achivi
 Alacriter Patroclum extra tela extractum,
 Deposuerunt in lectis, chari autem circumstabant socii
 Lugentes: atque eos pedibus-velox sequebatur Achilles,
 Lacrymas calidas fundens, postquam aspexit fidum socium
 Jacentem in feretro, laceratum acuto aere:
 Quem quidem miserat cum equis et curribus
 In praelium, neque rursus recepit reversum.
 Solem autem indefessum oculis-bubulis decora veneranda Juno
 Misit ad Oceani fluentia invitum redire: 40
 Sol quidem occidit, finemque fecerunt nobiles Achivi
 Certaminis asperi et omnibus-aeque-gravis pugnae.
 Trojani vero ex altera-parte, ex aspero praelio
 Ut excefferant, solverunt a curribus veloces equos.
 Ad concionem autem congregabantur, antequam coenam curarent;
 Erectis autem stantibus concio habita est, neque quis sustinuit
 Sedere; omnes enim tenebat tremor, eo quod Achilles
 In-conspectum-se-dederat; diu enim pugna abstinerat tristi.

Illis autem Polydamas prudens coepit concionari
 Panthoedes: hic enim solus videbat futura et praeterita: 250
 Hecitori autem erat sodalis, eademque nocte nati erant;
 Sed hic quidem verbis, ille vero hasta multum superabat:
 Qui inter eos sapiens concionatus est et dixit; [ego

In utramque partem diligenter deliberate, amici: hortor enim
 In urbem nunc ire, neque expectare auroram pulchram
 In campo prope naves: procul enim a muro fumus.

Quamdiu quidem hic vir Agamemnoni irascebatur nobili,
 Tamdiu in pugna erant minus graves Achivi.
 Gaudebam enim ego veloces juxta naves pernoctans,
 Sperans nos naves utique capturos utrinque-remis actas: 60
 Nunc vero graviter timeo velocem Pelidem:

Qualis illius animus violentus, non volet
 Manere in campo, in-quo Trojani et Achivi
 In medio utrique vim Martis communem-experiuntur;
 Sed de urbeque pugnabit, atque uxoribus.

Itaque eamus ad urbem, obsequimini mihi, sic enim erit:
 Nunc quidem nox abstinere-fecit velocem Pelidem
 Dulcis; si autem nos offenderit hic manentes
 Cras progressus cum armis, probe tunc aliquis illum
 Agnoscat: libenter enim pervenerit ad Ilium sacram, 70

Quicumque effugerit: multos vero canes et vultures comedent
 Trojanorum: Utinam sane mihi omnino inauditum tale quid fuerit:
 Si vero meis verbis obsecuti fuerimus, tristes licet,
 Per-noctem quidem in concione nos-muniemus, urbem autem turres
 Excelsaeque portae, tabulaeque ad has aptatae
 Longae, bene-politae, coagmentatae tutabuntur.

Mane autem sub aurora armis instructi
 Stabimus super turribus: huic autem gravius fuerit, si voluerit,
 Profectus a navibus, circa murum nobiscum pugnare.
 Retro iterum ibit ad naves, postquam arduos cervicibus equos 80
 Vario cursu satiârit sub urbem vagans.

Intus vero nec ipsum sua magnanimitas irruere sinet,
 Nec unquam vastabit: priusquam ipsum canes veloces ederint.

Illum vero torve intuitus allocutus-est pugnam-expedite-ciens
 Polydama, tu quidem non amplius mihi grata haec dicis, [Hector;
 Qui hortaris in urbem nos cogi reverbos.

An nondum satiati-estis clausi manendo intra turres?
 Antea enim Priami urbem articulate-loquentes homines
 Omnes praedicabant divitem-auri, divitem-aeris; [chrae:

Nunc vero jam perierunt ex aedibus pretiosae-res-reconditae pul-
 Multae autem jam in Phrygiam et Maeoniam amabilem 91

Opes venum-avectae abiêre, postquam magnus iratus fuit Jupiter:
 Nunc vero cum mihi dedit Saturni filius versuti
 Gloriam retulisse apud naves, marique conclusisse Achivos,
 Stulte, ne jam haec consilia ostende inter cives:

Non enim quis Trojanorum obtemperabit: neque enim sinam.
 Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes.
 Nunc quidem coenam sumite per exercitum turmatim,
 Et excubiarum mementote, et vigilate quisque: [est,
 Troïum vero quicumq; de opibus *periclitantibus* admodum sollicitus
 Collectas in unum copiis det publice-absumendas, 301
 Quorum aliquem melius est, *illis* frui, quam Achivos.
 Mane vero sub aurora armis instructi,
 Naves juxta cavas excitemus acre praelium.
 Sin revera apud naves surrexit-ad-certamen nobilis Achilles,
 Gravius, si voluerit, ei erit: non illum ego sane
 Fugiam e pugna horrifona, sed omnino contra
 Stabo, seu referat magnam victoriam, seu referam:
 Communis Mars, et Occisorem saepe occidit.

Sic Hector concionatus est: Trojani autem acclamârunt, 10
 Vecordes; eorum enim mentes eripuerat Pallas Minerva:
 Hectori enim assensu sunt perniciofa consilia-danti,
 Polydamanti vero nullus, qui bonum protulerit consilium.
 Coenam deinde sumpserunt per exercitum: At Achivi
 Tota-nocte Patroclum edebant-gemitus lugentes:
 Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,
 Manus homicidis impositis pectoribus sodalis,
 Crebros admodum edens-gemitus: sicut leo bene-barbatus,
 Cui nempe catulos venaticus furripuerit vir
 Sylva ex densa: Ille vero tristatur sero cum advenerit: 20
 Multas autem continuo convalles obit viri vestigia indagans,
 Sicubi inveniat: perquam enim acris ira corripit.
 Sic is graviter-suspirans dixit inter Myrmidonas;

Papae! irritum prorsus verbum effudi die illo,
 Bono animo esse jubens heroem Menoetium in aedibus:
 Dicebam enim ei in Opunta inclytum filium reduturum,
 Ilium ut evastasset, nactusque esset praedae portionem.
 Sed non Jupiter hominibus cogitata omnia perficit:
 Ambos enim fato ratum est eandem terram rubefacturos
 Hic in Troja: Neque enim me reversum 30
 Excipiet in aedibus senex equum-agitator Peleus,
 Neque Thetis mater, sed hic terra tenebit.
 Nunc vero quandoquidem, Patrocle, te posterior subeo terram,
 Non tibi ante justa-faciam, quam Hectoris huc attulero
 Arma et caput magnanimi tui intersectoris:
 Duodecim autem ante rogam cervices-abscindam
 Trojanorum praeclaris filiis, de te interfecto iratus.
 Interea vero mihi apud naves recurvas jacebis sic:
 Circumque te Trojanæ et Dardanides profundos-sinus-habentes
 Plorabunt, noctesque et dies lacrymas fundentes: 40
 Quas ipsi labore acquisivimus, vique hastaque longa,
 Opulentas evastantes civitates articulate loquentium hominum.

Sic fatus, socios iussit nobilis Achilles

Ignem circumdare positum tripodem magnum, ut celerrime
A Patroclo abluerent tabum cruentum.

Illi vero aptum-ad-lavacra tripodem statuerunt in ignem ardentem;

Aquam autem infuderunt, subtusque ligna accenderunt allata:

Ventrem quidem tripodis ignis ambibat, calefiebatque aqua:

Ut vero fervefacta est aqua in sonoro aere,

Tum statim laveruntque, et unxerunt pingui oleo:

350

Vulnera autem repleverunt unguento novenni:

In lectis vero positum, tenui linteo texerunt

Ad pedes a capite: desuper autem, palla candida.

Tota nocte quidem deinde pedibus celerem circa Achillem

Myrmidones Patroclum gemitus-edebant lugentes:

Jupiter autem Junonem allocutus est sororem, conjugemque;

Et perfecisti opus tandem, bubulis-oculis-decora veneranda Juno,

Excitato scilicet Achille pedibus celeri: te nimirum

Ex ipsa nati sunt comantes Achivi.

Ei vero respondit deinde bubulis-oculis-decora veneranda Juno;

Importunissime Saturnie, qualem orationem habuisti?

61

Vel jam aliquis homo homini perfecerit,

Qui tamen mortalisque est, neque tot consilia novit:

Quomodo ergo ego, quae aio, dearum me esse praestantissimam,

Utrumque, genereque, et quod tua uxor

Vocor, tu vero omnibus immortalibus imperas,

Non debui Trojanis ira accensa mala machinata esse?

Sic illi quidem talia inter se loquebantur:

Vulcani autem pervenit ad domum Thetis pedes-argentea

Immortalem, stellatam, insignem inter immortales,

70

Acream, quam quidem ipse fecerat Claudus.

Illum vero invenit sudantem, versantem se circa folles,

Studiose-agentem: tripodas enim viginti omnes fabricabatur,

Qui starent ad parietem bene-fundatae domus:

Aureas autem ipsis rotas unicuique fundo subdiderat,

Ut ei sponte sua divinum ingrederentur coetum,

Ac rursus domum redirent, mirabile visu.

Illi autem in tantum quidem perfecti erant; aures vero nondum

Artificiosae additae erant, quas quidem apparabat; cudebatque

Dum is haec conficiebat peritis praecordiis,

[clavos:

Interea ad eum prope accessit dea Thetis pedes-argentea.

81

Illam autem vidit progressa Charis vittis elegantibus-nitida

Pulchra, quam uxorem-duxerat inclytus Vulcanus,

Inque ejus haesit manu, verbaque fecit, dixitque;

[domum,

Quam-ob-rem, Theti sinuoso-peplo-induta, venis ad nostram

Venerandaq; dilecta? Antea quidem nequaquam saepe veniebas:

Sed sequere ulterius; ut tibi hospitales epulas apponam.

Sic locuta, ulterius ducebat augustissima dearum:

Hanc quidem deinde sedere-fecit in sede argenteis-clavis distincta,

Pulchra, vario-artificio-facta; scabellum vero pedibus suberat: 399
 Vocavit autem Vulcanum inclytum artificem, dixitque sermone;
 Vulcane, prodi huc, Thetis aliqua utique in re tui indiget.
 Huic vero respondit deinde inclytus Vulcanus;

Profecto mihi omnino colendaque et veneranda dea intus,
 Quae me servavit, quando me dolor occupavit prolapsus longe,
 Matris meae propter consilium impudentis, quae me volebat
 Occultasse, claudus cum essem: tum sane passus forem dolores ani.
 Nisi me Eurynomeque, Thetisque exceperet sinu; [mo,

Eurynome, filia reflui Oceani.
 Has apud per novennium fabricavi artificiosa multa, 400
 Fibulasque, tortilesque armillas, fistulasque, et torques,
 In specu concava: circum autem fluentum Oceani
 Spuma murmurans fluebat immensum: neque quis alius
 Nôrat neque Deorum, neque mortalium hominum,
 Sed Thetisque et Eurynome aderant, quae me servârunt.
 Haec nunc nostram ad domum venit: ideo me admodum decet
 Omnia Thetidi comas-pulchrae praemia-salutis solvere.
 Sed tu quidem nunc ei apponito epulas hospitales lautas,
 Dum ego folles reponam, instrumentaque omnia.

Dixit, et ab incudis-stipite vastus ardens *deus* surrexit 10
 Claudicans, subtus autem tibiae multo-molimine-serebantur im-
 Folles quidem seposuit ab igne, instrumentaque omnia [becillae.
 Arcam in argenteam collecta-collocavit, quibus opus-faciebat:
 Spongia autem undiquaque ora et ambas manus abstersit,
 Cervicesque validas et pectora hirsuta.

Induit vero tunicam; accepitque sceptrum crassum; et exiit foras
 Claudicans: ancillae vero validis-ibant passibus sustentantes regem,
 Aureae, vivis adolescentulis similes.

Quibus quidem mens inest in praecordiis, inest et vox,
 Et vis, ab immortalibus autem diis opera doctae-sunt. 20
 Hae quidem, a latere regis sedulo-ibant: ille vero aegre-gradiens,
 Prope, ubi Thetis, in throno confedit fulgido,
 Inque ejus haesit manu, verbaque fecit, dixitque; [domum,

Quam-ob-rem, Theti sinuoso-induta-peplo, venis nostram ad
 Venerandaque, dilecta? Antea quidem haudquaquam saepe ve-
 niebas.

Eloquere, quod habes-in-animo: perficere autem me animus jubet,
 Si possum utique perficere, et si perfici potest.

Huic autem respondit deinde Thetis lacrymas-defundens;
 Vulcane, an omnino jam ulla, quotquot deae sunt in Olympo,
 Tot mente sua pertulit moerores graves, 30
 Quot mihi prae omnibus Saturnius Jupiter dolores dedit?
 Unam quidem me ex aliis marinis homini conjugem subjecit,
 Aeacidae Peleo, et sustinui hominis cubile,
 Admodum invita: is quidem jam senio gravi
 Jacet in aedibus confectus: alios vero mihi nunc dolores dedit Jupiter.

Filium postquam mihi dedit peperisseque, enutriisseque,
 Praestantissimum heroum, is autem succereverat plantae similis :
 Eum quidem ego educatum, tanquam plantam in foecundo loco
 Navibus nisi recurvis ad Ilium, [agri,
 Contra Trojanos pugnaturum : hunc autem non recipiam rursus
 Domum reversum, in aedes Peleias: 441

Sed et quamdiu mihi vivit et videt lumen solis,
 Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta. [rum,
 Puellam quam quidem ei praemium electum-dederant filii Achivo-
 Hanc rursus e manibus abstulit rex Agamemnon.
 Is sane huius gratia moerens, praecordiis tabescebat: at Achivos
 Trojani ad puppes aëtos concluderunt, neque foras
 Sinebant exire: hunc autem precati sunt primores
 Argivorum, et multa inclyta dona recensita-pollicebantur.
 Ibi ipse quidem deinceps abnuit exitium arcere: 50

Sed ille Patroclum suis armis induit,
 Misitque eum in pugnam, multumque una populum praebuit.
 Toto vero die pugnârunt ad Scaëas portas:
 Et omnino eo ipso die urbem expugnâssent: nisi Apollo,
 Magnam cladem eum jam fecerat, Menoetii fortem filium
 Occidisset inter primos-pugnatores, et Hecitori gloriam dedisset.
 Huius gratia nunc ad tua genua accedo, si volueris
 Filio meo brevi-morituro dare clypeum et galeam,
 Et pulchras ocreas fibulis apte-junctas, [lis,
 Et thoracem: quicquid enim ei erat armorum, perdidit fidus foda-
 A Trojanis domitus: Hic vero jacet super terram animo dolens. 61

Huic vero respondit deinde inclytus Vulcanus ;
 Bono sis animo, ne tibi haec menti tuae sollicitudini-sint.
 Utinam enim ipsum a morte horrifona sic possem
 Scorsum abscondere, quando eum fatum grave adierit ;
 Ut ei arma pulchra aderunt, qualia quilibet certe
 Hominum multorum admirabitur, qui quidem viderit.

Sic locutus, illam quidem reliquit illic, abiitque ad folles:
 Illos autem recta contra ignem vertit, iussitque operari:
 Folles autem in fornacibus viginti omnes spirabant, 70
 Omnigenum facilem-inflatu spiritum emittentes,
 Nunc quidem properanti qualis inserviret, nunc vero contra,
 Quemadmodum Vulcanusque vellet et opus perfici-posset.
 Aes autem in igne posuit indomitum, stannumque,
 Et aurum preciosum, et argentum; deinde vero
 Posuit in stipite magnam incudem: sumpsitque manu
 Malleum gravem, alteraque sumpsit forcipem.

Fecit autem primum Scutum magnumque solidumque,
 Undiquaque artificio-vario-exornans, orbemq; extimum circum-
 dedit fulgidum,

Triplicem, candentem, et ab ea nexuit argenteum lorum: 80
 Quinque autem ipsius erant scuti plicae: et in eo

Fecit artificiosa multa peritis praecordiis.

In *eo* quidem terram finxit, finxit et coelum, finxit et mare,
Solemque indefessum, lunamque plenam:

Finxit et sidera omnia, quibus coelum redimitum ornatur,
Pleiadasque, Hyadasque, roburque Orionis,
Ursamque, quam et Plaustrum vulgo vocant,
Quae ibidem vertitur, et Orionem observat:

Sola autem exors est lavacrorum Oceani.

Fecit in *eo* et duas urbes articulate-loquentium hominum 499
Pulchras: in una quidem nuptiaeque erant, conviviaque-solennia:

Sponfas autem ex thalamis, taedis adlucentibus,
Ducebant per urbem, crebroque hymenaeus excitabatur-clamore:
Adolescentes autem saltatores in orbem-agebant se, interque eos
Tibiae, citharaeque sonum edebant: mulieres vero
Stantes admirabantur in vestibulis unaquaeque.

Populi autem in foro erant frequentes: ibi nempe contentio
Orta erat: duo enim viri contendebant gratia mulctae, [disse,
Propter virum interfectum: Alter quidem affirmabat, omnia reddi-
Populo declarans; alter vero negabat, quicquam accepisse. 500
Ambo itaque cupiebant testibus datis litem ad exitum perducere:

Cives autem utrisque acclamabant, hinc-inde fautores:

Praecones vero populum sedabant: At seniores
Sedebant super politos lapides, sacro in circulo: [plentium:

Sceptra vero praeconum in manibus habebant vocibus-aërem-re-
Cum his deinde exurgebant, et alternatim sententias-ferebant.

Jacebant autem in medio duo auri talenta,

Ei danda qui inter hos sententiam rectissime diceret.

Alteram vero urbem duo exercitus obsidebant copiarum,
Armis fulgentes: bifariam autem ipsis placebat consilium, 10

Aut evertere; aut in-duas partes omnia dividere,

Opes *scilicet*, quantas oppidum amoenum intus continet.

Illi vero nequaquam parebant, ad insidias autem clam-armabantur.

Murum quidem conjugesque dilectae et parvi liberi,
Custodiebant supra-stantes, interque viri, quos tenebat senectus.

Ipsi vero profecti sunt: dux-erat autem iis Mars et Pallas Minerva,

Ambo aurei, aureas et vestes induti erant,

Pulchri et magni cum armis, sicut dii scilicet,

Utrunque perinfignes: populi enim humiliores erant.

Ii autem cum jam pervenerant, ubi illis videbatur insidiari, 20

Apud fluvium, ubi et aquatio erat omni pecori,

Ibi hi confederunt, tecti corusco aere.

His vero deinde seorsum duo speculatores sedebant a copiis,

Observantes, siquando oves viderent et camuros boves.

Illi vero statim progrediebantur, duoque una sequebantur pastores,

Oblestantes-se fistulis: insidias enim neutiquam praesenserant.

Ii quidem his prospectis incurrerunt, et continuo

Praedantes-abducebant boum armenta et greges pulchros

Candidarum ovium; interficiebant autem insuper pastores.
 Illi vero ut audierunt magnum tumultum apud boves, 530
 Pro concione sedentes, confestim equos [pervenerunt.
 Concidentes pedes-in-altum-attollentes infecuti sunt; moxque
 Consistentes vero pugnant pugnam fluvii propter ripas,
 Feriebantque invicem se aeratis hastis: [Fatum,
 Inter eos autem Discordia, et Tumultus versabantur, et exitiale
 Alium vivum tenens recens-vulneratum, alium illaesum;
 Alium interfectum per praelium trahebat pedibus:
 Vestem autem habebat circum humeros admodum-cruentatam
 sanguine humano:

Versabantur vero, tanquam vivi homines, atque pugnant,
 Cadaveraque fuorum-invicem trahebant interempta. 40

Posuit in eo et novale molle, pingue arvum,
 Latum, tertiatum: multi autem aratores in ipso
 Jugo convertentes agebant huc et illuc.
 Ii autem quoties reversi pervenirent ad finem arvi,
 Iis tunc in manus poculum praedulcis vini
 Dabat vir obiens: illi autem convertebant-se ad suos quisque fulcos,
 Cupidi novalis profundi ad terminum perveniendi:
 Ipsum autem *novale* nigricabat a-tergo, versoque aratri simile-erat,
 Aureum licet esset: hoc sane ingens miraculum effectum erat. 49

Posuit in eo et separatum-agrum profundae segetis: in quo opera-
 Metebant, acutas falces in manibus tenentes: [rii

Manipuli autem alii recta serie densi cadebant in-terram,
 Alios vero manipulorum-ligatores vinculis constringebant.

Tres autem manipulorum-ligatores sequentes-instant: at ponè
 Pueri manipulos colligentes in ulnis ferentes,

Usque porrigebant: Rex vero inter hos silentio
 Sceptrum tenens stabat super manipulorum-serie laetus corde.

Praecones autem seorsum sub quercu convivium apparabant;
 Bovem nempe mastatum magnum hinc-inde-curabant: Mulieres

Coenam operariis, albas farinas multas immiscebant. [autem

Posuit in eo et uvis admodum gravatam vineam, 61
 Pulchram, auream: nigri autem per eam racemi erant:

Stabat autem innixa-palis ex-ordine argenteis.
 Circum autem, cyaneam fossam, circum et septum duxit

Stanni: una autem sola semita erat ad eam,
 Qua ibant bajuli, quando vindemiarent vineam.

Virgunculae autem et adolescentuli, teneris animis,
 Textilibus in qualis portabant praedulcem fructum.

His vero in mediis puer cithara arguta
 Suaviter personabat; chordaque eleganter succinebat 70

Tenella voce: Hi autem ferientes-terram simul
 Cum cantuque sibiloque, pedibus tripudiantes sequebantur.

In eo et armentum fecit boum capita-alte-ferentium:
 Boves autem ex auro effectae erant, stannoque,

Cumque mugitu e stabulo ruebant ad-pascua [tem.
 Praeter fluvium resonantem, admodum rapidum cannis-abundan-
 Aurei autem pastores una ibant cum bobus
 Quatuor, novemque illos canes pedibus celeres sequebantur.
 Terribiles vero leones duo inter primas boves [ent
 Taurum graves-gemitus-edentem tenebant: is autem, alte mugi-
 Trahebatur; eumque canes recepturi-sequebantur et juvenes. 581
 Illi quidem discerpta bovis magni pelle,
 Viscera et nigrum sanguinem hauriebant: pastores vero
 Frustra insequiebantur, veloces canes hortatibus incitantes.
 Illi enim mordere quidem recusabant averſi a leonibus,
 Stantes autem admodum prope latrabant, et evitabant.

Fecit in eo et pascuum inclytus Vulcanus
 Amoeno in saltu magnum ovium candidarum,
 Stabulaque, tuguriaque, testaque ovilia.

In eo et chorum vario-effinxit-artificio inclytus Vulcanus, 90
 Ei similem, qualem olim in Cnoso lata
 Daedalus concinnavit comas-pulchrae Ariadnae.
 Ibi quidem adolescentes, et virgines formosae
 Tripudiabant, alter-alterius ad carpum manus tenentes:
 Horum autem illae quidem tenues linteas-vestes habebant, illi ve-
 Induti erant bene-textas, leniter nitentes oleo: [ro tunicas
 Et hae quidem pulchras coronas gerebant, illi vero gladios
 Habebant aureos pendentes ab argenteis balteis.
 Hi autem quandoque quidem in orbem discurrebant doctis pedibus
 Leviter admodum, veluti cum aliquis rotam aptatam manibus 600
 Sedens figulus tentaverit, si currat:
 Quandoque autem rursus discurrebant per ordines invicem.
 Multa vero pulchram choream circumstabat turba
 Oblectantes-se: Duo autem saltantes-in-caput inter ipsos
 Cantum exordientes agebant-se per medios.

Posuit in eo et fluvii magnum robur Oceani,
 Orbem propter extremum scuti affabre facti.

At postquam fabricatus erat Scutum magnumque solidumque,
 Fecit ei Thoracem fulgentiorem ignis splendore:
 Fecit ei et Cassidem validam, temporibus quadrantem, 10
 Pulchram, multo-exornatam-artificio; aureamque Cristam supe-
 Fecit ei et Ocreas e ductili stanno. [rimposuit:

At postquam omnia arma elaborarat inclytus Vulcanus,
 Coram matre Achillis posuit sublata:
 Illa vero, accipiter tanquam, defiliit ab Olympo nivoso,
 Arma coruscantia a Vulcano ferens.

LIBER DECIMUS NONUS.

AUrora quidem croceo-peplo-induta ab Oceani fluentis
 Exoriebatur, ut immortalibus lucem ferret et mortalibus:

illa vero ad naves pervenit a deo dona ferens:

Invenit autem Patroclo circumfufum fuum charum filium,
Plorantem stridule: multi autem circum ipsum socii
Lamentabantur: inter hos vero astitit augustissima dearum,
Inque ejus haefit manu, verbaque fecit, dixitque;

Fili mi, hunc quidem sinamus, dolentes licet,
Jacere, quandoquidem primum Deorum confilio interfectus est:
Tu vero a Vulcano allata inclyta arma accipe, 10
Pulchra admodum, qualia nondum quisquam vir humeris gestavit.

Sic sane locuta Dea arma depofuit

Ante Achillem: illa vero fonitum-edidere faeta-artificiofe omnia.
Myrmidonas vero omnes cepit tremor, neque quis fufinuit
Contra afpicere, fed territi-diffugerunt: At Achilles
Ut vidit, ftatim ipfum magis fubiit ira: intus autem ei oculi
Terribiliter fub palpebris, tanquam flamma, micuerunt:
Oblectabatur autem in manibus tenens dei fplendida dona.
At poftquam mente fua delectatus eft artificiofa afpiciens,
Continuo matrem fuam verbis alatis allocutus eft; 20

Mater mea, haec quidem arma deus dedit, qualia par
Opera efle immortalium, neque mortalem virum perfeciffe:
Nunc vero ego quidem Me armabo: fed perquam graviter
Timeo, ne mihi interea Menoetii fortem filium
Mufcae ingreffae per aere-inficta vulnera
Vermes intus generent, deturpentque cadaver;
(Vita nempe adempta eft,) inque corpore omnia putrefcant.

Ei autem refpondit deinde dea Thetis pedes-argentea;
Fili, ne tibi haec in animo tuo fint-curae:

Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina 30
Mufcas, quae fane viros pugna-interfectos comedunt.
Efti enim jaceat vel integrum in annum,
Ufque ei erit corpus incorruptum, aut etiam melius:
Quin tu ad concionem vocatis heroibus Achivis,
Ira renunciata Agamemnoni, paftori populorum,
Continuo prorfus ad pugnam armator, indueque fortitudinem.

Sic quidem fata, animos audentiffimos immifit:

Patroclo vero ambrofiam et neftar rubrum
Inftillavit per nares, ut ei corpus incorruptum eflet.

Ibat autem praeter littus maris nobilis Achilles, 40
Horrendum vociferans, excitabatque heroas Achivos:
Et quicumque etiam antea navium in coetu folebant manere,
Quique gubernatores, et tenebant clavos navium,
Et promi-condi apud naves erant, cibi difpensatores:
Et hi tunc fane ad concionem ibant, quod Achilles
In confpectum-fe-dederat, diu enim pugna abftinuerat trifti.
At duo claudicantes ibant Martis famuli,
Tydidesque bellicofus, et nobilis Ulyffes,
Haftae innitentes; adhuc enim habebant vulnera gravia:

In prima autem concione confederunt profecti.

At ultimus venit Rex virorum Agamemnon,

Vulnus habens: etenim illum in aspera pugna

Vulneraverat Coon Antenorides acrata hasta.

Verum postquam omnes congregati sunt Achivi,

Inter eos exurgens locutus est pedibus-celer Achilles;

Atride, omnino hoc utique utilius

Foret, tibi et mihi; quando nos quidem dolentes corde,

Animum-rodente contentione irati fuimus, gratia puellae.

Hanc debuit in navibus occidisse Diana sagitta,

Die illo, quo ego cepi Lynnessum populatus:

Tum sane non tot Achivi mordicus prehendissent immensum solum,

Hostium manibus-strati, me iram foveute.

Hectori quidem et Trojanis hoc utilius: at Achivos

Diu meae et tuae contentionis memores fore puto.

Sed ea quidem ante acta-esse sinemus, dolentes licet,

Animo in pectoribus nostro domito necessitate.

Nunc vero ego sane impono-finem irae, neque omnino me par est

Pertinaciter usque irasci: sed age ocyus

Hortatibus-concita ad praelium comantes Achivos,

Ut adhuc etiam Troum periculum-faciam obvius profectus,

Num velint apud naves pernoctare: sed aliquem puto

Libenter ipforum genu flexurum esse, qui quidem effugerit

Ardenti e praelio *fugatus vi* hastae nostrae.

Sic dixit: Laetati autem sunt-bene-ocreati Achivi,

Irae cum renunciaisset magnanimus Pelides.

Inter hos autem locutus est et rex virorum Agamemnon,

Ex eo ipso loco, a sede, neque in medios prodiens stabat;

O amici, heroes Danai, famuli Martis,

Stantem quidem decet *vos* audire, neque convenit

Interpellare: grave enim, peritus licet quis sit.

Virorum autem in magno tumultu quomodo quis audire possit,

Vel dicere? Impeditur autem, canorus licet concionator.

Ad Pelidem quidem ego orationem-dirigam: sed vos caeteri

Intelligite, Argivi, sermonemque diligenter cognoscite quisque.

Saepe jam mihi hunc Achivi sermonem dixerunt,

Et mihi convitiari soliti sunt: ego autem non in-causa sum,

Sed Jupiter, et Fatum, et per-tenebras-vagans Erinnyis,

Qui mihi in concione menti injecerunt saevam noxam,

Die illo, quo Achillis praemium ipse abstuli.

Sed quid facerem? Deus omnia perficit.

Veneranda *nempe* Jovis filia Ate, [*Noxa*], quae omnes noxa-afficit,

Perniciofa; hujus quidem molles pedes: non enim ad solum

Appropinquat, enimvero illa per virorum capita incedit,

Laedens homines: alterum enim saltem *concertantium* malo-irretit.

Etenim jam olim Jovem laesit, quem tamen potentissimum

Hominum et deorum dicunt esse: sed sane etiam hunc

Juno, foemina licet, dolis decepit,
 Die illo, quo erat vim Herculeam
 Alcmena paritura pulchris.cincta-muris in Thebe.
 Ille sane glorians dixerat inter omnes deos;

100

Auscultate mihi, omnesque dii, omnesque deae,
 Ut dicam, quae me animus in pectoribus jubet:
 Hodie virum in-lucem partuum-doloris-praesces Ilithya
 Edet, qui omnibus finitimis imperabit,
 Eorum hominum ex genere, qui sanguine ex meo sunt.

Hunc vero dolos-meditans allocuta est veneranda Juno;
 Mentieris, neque finem tandem sermoni impones:
 Eja autem age, nunc mihi jura, Olympie, firmum jusjurandum,
 Revera eum omnibus finitimis imperaturum,
 Quisquis die hoc ceciderit intra pedes mulieris
 Eorum hominum, qui tui ex sanguine sunt generis.

10

Sic dixit: Jupiter autem neutiquam fraudem intellexit,
 Sed juravit magnum juramentum, deinde vero magnum malum
 Juno autem impetu-facto reliquit verticem Olympi, [accepit:
 Statimque pervenit Argos Achaicum, ubi utique nōrat
 Generosam uxorem Stheneli Perseïdae:

Ea vero gestabat-utero charum filium, septimo ineunte mense:
 Eduxit autem in-lucem, nondum licet affecutum justum mensium
 Almenae vero inhibuit partum, repressitque Ilithyas: [numerum;
 Ipsa autem renunciatura *factum*, Jovem Saturnium allocuta est;
 Jupiter pater, rutili-fulminis-missor, rem quandam tibi in men-
 tem ponam:

21

Jamjam vir natus est nobilis, qui Argivis imperabit,
 Eurystheus, Stheneli filius Perseïdae,
 Tuum genus: non ei indignum *est* imperare Argivis.

Sic dixit: Eum vero dolor acutus in mente ferit profunda:
 Illico autem corripuit Aten capite nitentibus-capillis-ornato,
 Iratus animo suo, et juravit firmum juramentum,
 Nunquam in Olympumque et coelum stellatum
 Redituram Aten, quae omnibus noxam infert.

30

Sic fatus, projecit a coelo stellato,
 Manu circumrotatam: statim autem pervenit *ea* ad opera hominum.
 Hujus opera semper ingemiscebat is, quando suum charum filium
 Opus indignum sustinentem, sub Eurysthei laboribus. [videret,

Sic et ego, quando nempe ingens pugnam-expedite-ciens Hector
 Argivos perdebat ad puppes navium;

Non poteram oblivisci noxae, qua semel laesus fueram.
 At postquam noxam-accepi, et meam mentem eripuit Jupiter,
 Iterum volo placare, dareque infinita dona.

At exurge ad pugnam et caeteras excita copias:
 Dona autem ego ipse omnia praebebo, quaecunque tibi profectus
 Hesternus in tentoriis promisit nobilis Ulysses.
 Sin vis, expecta, festinans licet ad certamen:

41

Dona autem tibi ministri, mea ex nave sumpta,
Ferent, ut videas, quod tibi animum-placantia dabo.

Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
Atride gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
Dona quidem si vis praeberere, ut aequum est,
Vel retinere, in tua potestate est: nunc vero recordemur praelii
Statim prorsus: non enim decet verbis-tempus-terere hic manentes,
Neque moras trahere: Adhuc enim magnum opus infectum: 150
Ut aliquis utique rursus Achillem inter primos videat
Hasta aerea Trojanorum perdentem phalangas:
Sic vero et aliquis vestrum memor cum viro pugnet.

Hunc autem respondens allocutus est abundans-consiliis Ulysses;
Ne tamen sic, strenuus licet sis, deo-similis Achille,
Jeunos impelle ad Ilium filios Achivorum
Cum Trojanis pugnatuos: quia non in exiguum tempus erit
Certamen, postquam primum congressae fuerint phalanges
Virorum, Deusque inspiraverit animos utrisque:
Sed vesci jube velocibus in navibus Achivos 60
Cibo et vino; hoc enim, robur est et vis:
Neque enim vir totum diem usque ad solem occidentem
Expers cibi poterit contra *hostem* pugnare.
Licet enim animo utique prompto-sit ad-pugnandum,
Tamen simul sensim membra gravantur, et occupant *eum*
Sitisque et fames, noxamque-trahunt genua eunti.

Qui vero vir vini satur et cibi,
Cum viris hostibus totam diem pugnat,
Audens omnino ei animus in praecordiis, neque quicquam membra
Prius defatigantur, quam omnes recedant a pugna. 70
Sed age, populum quidem dimitte, et jentaculum jube
Instrui: dona autem rex virorum Agamemnon
Ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi
Oculis videant, tuque animo tuo laeteris.
Juret autem tibi jusjurandum, inter Argivos surgens,
Nunquam hujus cubile ascendisse *se*, vel mistum-fuisse,
Qua mos est, Rex, et virorum et mulierum:
Quin et tibi ipsi animus in praecordiis placidus sit:
Ac deinde te convivio in tentoriis conciliet
Lauto, ut ne quid juris mutilum habeas. 80
Atride, tu vero deinde aequior et in alium
Eris: Haudquaquam enim indigne-ferendum, regem
Virum placare, quando quis prior injuriam-fecerit.

Illum vero vicissim allocutus est rex virorum, Agamemnon;
Gaudeo tuo, Laërtiade, hoc sermone audito:
Recte enim et ordine omnia obiisti et enumerasti.
Haec sane ego volo jurare, jubetque me animus,
Neque pejerabo, per deum: Sed Achilles
Maneat hic couseque saltem, festinans licet ad-certamen,

Manete et alii omnes congregati, donec dona
 E tentoriis venerint, et foedera fida serierimus.
 Tibi vero ipsi hoc ego praecipio, et jubeo, *ô Ulysses*,
 Delectis juvenibus primoribus universorum-Achivorum,
 Dona mea a nave afferto, quot Achilli
 Heri polliciti-sumus *nos* daturos esse, adducitoque mulieres:
 Talthybius autem mihi ocyus per castra lata Achivorum
 Aprum quaesitum-apparet mastandum Jovique, Solique.

Hunc autem respondens allocutus est pedibus velox Achilles;
 Attride, gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,

200

Alias certe potius debetis haec procurare,
 Quando aliqua post cessatio a pugna fuerit,
 Et martius ardor non tantus sit in pectoribus meis:
 Nunc vero illi quidem jacent confossi, quos domuit
 Hektor Priamides, quando ei Jupiter gloriam praebuit:

Vos autem ad cibum urgete: Ego sane omnino
 Nunc quidem hortarer pugnam-inire filios Achivorum
 Jejunos, impastos: ut vero sol occiderit,

Parare magnam coenam, postquam ulti essemus contumeliam:
 Ante vero nequaquam mihi quidem meum per guttur demitteretur
 Nec potus, neque cibus, sodale mortuo,

10

Qui mihi in tentorio confossus acuto aere
 Jacet, in vestibulum *pedibus* conversis: circum autem focii
 Lugent: Ideo mihi neutiquam in mente haec curae sunt,
 Sed caedescue, et sanguis, et gravis gemitus virorum.

Illum vero respondens allocutus est abundans-consiliis Ulysses;

O Achille, Pelei fili, longe fortissime Achivorum,
 Praestantior es me et fortior non parum quidem
 Hasta, ego vero te prudentia utique superavero
 Multum; prior etenim natus sum, et plura cognovi:
 Itaque tibi acquiescat animus verbis meis.

20

Statim prorsus pugnae fit satietas hominibus,
 Cujus plurimam quidem stipulam in terram aes fundit;
 Messis autem perexigua, postquam inclinet lances
 Jupiter, qui hominum arbiter pugnae est:

Ventre vero haudquaquam licet mortuum lugere Achivos.

Admodum enim multi et crebri diebus omnibus
 Cadunt: quando igitur quis respirare poterit a dolore?

Sed oportet eum quidem sepelire, quicumque mortuus sit,
 Patientem animum habentes, diem unam desietum:

30

Quotquot vero pugnae horrendae superfuerint,

Meminisse potus et cibi, ut adhuc acrius magis

Viris *cum* hostibus pugnemus indefinenter usque,

Induti corpus aere indomito: neque quis alia

Copiarum cohortatione expectata subsistat.

Illa enim cohortatio male ei cedit, quicumque relictus fuerit

Apud naves Argivorum: sed omnes-simul *castris*-egressi

In Trojanos equum domitores excitemus acre praelium.

Dixit, et Nestoris filios sibi comites delegit gloria-fublimis,
Phylidemque Megeta, Thoantaque, Merionemque,
Et Creontiadem Lycomedem, et Melanippum: 240

Perrexerunt autem ire ad tentorium Agamemnonis Atridae.

Statim deinde simul verbum fuit, et perfectum est opus:

Septem quidem e tentorio tripodas ferebant, quos ei pollicitus erat,
Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos:

Eduxerunt confestim et mulieres forma-egregias, operum scientes,
Septem, at octavam, Briseida genas-pulchram:

Auri autem appensa Ulysses decem omnia talenta,

Praebat *ferens*, simulque alii dona ferebant juvenes Achivorum:

Et ea quidem in media concione posuerunt: at Agamemnon

Surrexit: Talthybius autem, deo similis voce, 50

Aprum tenens manibus, adstabat pastori populorum.

Atrides autem, extracto manibus cultro,

Qui ei juxta ensis magnam vaginam semper pendebat,

Apri fetis pro primitiis abscessis, Jovi manibus sublatis,

Precabatur: ii vero omnes ibidem sedebant tacite

Argivi, ut par erat, auscultantes regi.

Conceptis autem precibus dixit, suspiciens in coelum latum:

Testis sit nunc Jupiter primum, deorum summus et optimus,

Terraque, et Sol, et Furiae, quae sub terram

Homines puniunt, quicumque perjurium jurarit: 60

Nequaquam ego puellae Briseidi manum intuli,

Neque concubitus causa indigens *ipsa*, neque alicujus alterius rei:

Sed mansit intacta in tentoriis meis.

Si vero quid horum perjurium *est*, mihi dii dolores dent

Multos admodum, quot dant *ei*, qui in eos peccarit jurando.

Dixit, et jugulum apri abscondit saevo aere:

Hunc quidem Talthybius cani maris in magnum aequor

Projecit circumrotatum, escam piscibus: At Achilles

Assurgens inter Argivos bellicosos locutus est;

Jupiter pater, magnas calamitates omnino mortalibus infers: 70

Neque enim unquam animum in pectoribus meis

Atrides commovisset prorsus, neque puellam utique

Abduxisset, me invito, mala struens; at nimirum Jupiter

Voluit Achivis mortem multis contingere.

Nunc vero abite ad jentaculum, ut committamus praelium.

Sic dixit: solvit autem concionem celerem.

Illi quidem dispergebantur suam ad navem quisque:

Dona vero Myrmidones magnanimi procurabant,

Iverunt autem ad navem ferentes Achillis divini: [mulieres:]

Et ea quidem in tentoriis posuerunt, collocaveruntque in sedibus

Equos vero ad armentum egerunt famuli praeclari. 80

Tum vero Briseis, similis aureae Veneri,

Ut vidit Patroclum laceratum acuto aere,

Ipsi circumfusa, stridulum edidit-ululatum, manibusque laniabat
Pectoraque, et teneram cervicem, atque pulchra ora:
Dixit autem flens mulier, similis deabus;

Patrocle, mihi miserae charissime animo,
Vivum quidem te reliqui ego, e tentorio abiens,
Nunc vero te mortuum invenio, princeps populorum,
Reversa: Ut me excipit malum e malo semper! 290

Virum quidem, cui collocarant me pater et veneranda mater,
Vidi ante urbem confossum acuto aere;
Tresque fratres, quos mihi eadem peperit mater,
Coniunctissimos, qui omnes exitialem diem obierunt:
Haudquaquam tamen me sinebas, quando virum meum velox Achil-
Interfecit, evertitque urbem divini Mynctis, [les
Flere; sed me dicebas Achillis divini

Primam uxorem te facturum esse, abducturumque in navibus
In Phthiam, instructurumque epulas-nuptiales inter Myrmidonas:
Ideo te inexpectum fleo mortuum, animo semper mansuctum. 300

Sic dixit flens: adgemebant autem foeminae,
De Patroclo, specie, de suis autem *revera* ipsarum malis singulae.
Ipsum vero circum *Achillem* seniores Achivorum congregabantur,
Precantes, ut jentaculum sumeret: Is vero recusabat gemebundus;

Obsecro, siquis omnino mihi charorum obsequitur sociorum,
Ne me ante cibo jubete, neque potu,
Satiare meum animum; dolor enim me gravis invadit:
Ad occidentem autem solem expectabo, et perferam prorsus.

Sic fatus, alios quidem dimisit reges:
Duo autem Atridae remanebant et nobilis Ulysses, 10
Nestor, Idomeneusque, senexque equum-agitator Phoenix,
Oblectantes assidue tristem: neque quicquam animo
Oblectabatur, antequam praelii aciem subiret sanguinolenti.
Recordatus vero crebros ex imo pectore trahebat *gemitus*, dixitque;

Certe mihi olim et tu, infelix, charissime sodalium,
Ipse in tentorio lautum jentaculum apponebas
Propere et diligenter, quando festinarent Achivi
Trojanis equum-domitoribus inferre lacrymosum Martem:
Nunc vero tu quidem jaces confosus; sed meum cor
Expers potus et cibi, intus licet sint, 20

Tui desiderio: Neque enim quicquam pejus aliud *paterer*;
Ne quidem si vel patrem mortuum audirem,
Qui forte nunc in Phthia molles lacrymas effundit,
Desiderio talis filii: ipse vero alienigeno in populo
Propter invisam Helenam contra Trojanos bellum gero:
Vel illum, qui in Scyro mihi nutritur charus filius,
Si quidem adhuc vivit, Neoptolemus divina forma praeditus.
Nam antea quidem mihi animus in pectoribus sperabat,
Solum me moriturum esse, longe ab Argo apto-equis,
Hic in Troja; te vero ad Phthiam rediturum esse, 30

Ut mihi filium veloci cum nave nigra
 E Scyro educeres, et ei ostenderes singula, [domum.
 Possessionem meam, servosque, et altum testum habentem magnam
 Nunc enim Peleum utique puto vel prorsus
 Interiisse, vel aegre adhuc viventem tristari,
 Senioque invisio, et de me expectantem semper
 Tristem nuncium, quando interfectum audiat.

Sic dixit flens; adgемebant autem primores,
 Recordati quae quisque in aedibus reliquerant.
 Lugentes vero hos intuitus miseratus est Saturnius, 340
 Confestimque Minervam verbis alatis allocutus est;

Filia mea, jam prorsus deferis virum bonum:
 An utique tibi haud jam omnino, in animo curae est Achilles?
 En! ille ante naves puppibus-excelsas,
 Sedet plorans sodalem charum: alii vero jam
 Abierunt ad jentaculum, is vero jejunos et impastus est.
 Quin abi, ei nectarque et ambrosiam amabilem
 Instilla in pectora, ut ne ipsum fames occupet.

Sic locutus, impulit antea paratam-animo Minervam:
 Illa vero, harpac similis alas-patulac, vocem-argutac, 50
 E coelo desiliit, per aethera: At Achivi
 Jam tum armabantur per castra: Illa vero Achilli
 Nector in pectora et ambrosiam amabilem
 Instillavit, ut ne cum fames peracerba genua occuparet.
 Ipsa vero ad patris praepotentis solidam domum
 Abiit; illi autem seorsum a navibus fundebantur velocibus,
 Ut vero cum densae nives a Jove devolant,
 Gelidae impetu aetae ferenitatem-inducentis boreae:
 Sic tunc crebrae galeae, lucidum rendentes,
 E navibus ferebantur, et clypei umbonibus muniti, 60
 Thoracesque concavis-firmi, et fraxineae hastae:
 Fulgor autem ad coelum usque ascendebat, ridebatq; omnis circum
 Aeris prae fulgure: strepitusque ciebatur sub pedibus [terra
 Virorum: In mediis vero armabatur nobilis Achilles:

Cui et dentes quidem fredebant, oculique
 Splendebant, velut ignis flamma; eique cor penitus
 Subiit dolor intolerabilis: ille quidem Trojanis irascens,
 Induit dona Dei, quae ei Vulcanus elaboraverat fabricans:
 Ocreas quidem primum circa tibias posuit
 Pulchras, argenteis fibulis apte-junctas: 70
 Tum postea, thoracem circa pectora induebat:
 Circa humeros autem posuit ensen argenteis-clavis distinctum,
 Aereum: deinde autem scutum-magnumque, solidumque,
 Sumpsit; ejus autem in longinquum fulgor ibat, tanquam lunae.
 Ut vero cum e ponto flamma nautis relucet
 Ardentis ignis, is autem ardet in-altum in montibus,
 Loco in solitario; eos vero invitos procellae

Ponto super pisces scorsum ab amicis ferunt :
 Sic ab Achillis scuto splendor ad aethera ibat
 Pulchro, affabre-facto : Galeam vero sublatam 380
 Capiti imposuit validam : haec autem stella tanquam, refulgebat
 Seris-equinis-comans galea : quassabantur autem comae
 Aureae, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.
 Tentabat autem seipsum in armis nobilis Achilles,
 An sibi apta essent, et faciles-in-iis-moverentur pulchri artus :
 Ei vero tanquam alae erant, attollebantque pastorem populorum.
 E theca vero paternam extraxit hastam,
 Gravem, magnam, validam : quam quidem non poterat alius Achi-
 Vibrare, sed ipsam solus nôrat vibrare Achilles, [vorum
 Peliadem fraxinum, quam patri ejus ceciderat Chiron 90
 Pelii ex vertice, caedis-auctorem futuram heroibus.
 Equos autem Automedonque et Alcimus adornantes
 Jungebant, pulchra autem lora-jugalia circumposita erant ; froe-
 Maxillis immiserunt, habenasque extenderunt retro [nosque
 Glutino-compactam ad sellam : scuticam autem splendidam
 Manu capiensabilem, in currum insiliit
 Automedon ; retro vero ad-pugnam-paratus conscendebat Achil-
 Armis collucens, tanquam fulgidus sol. [les,
 Terribiliter autem equis imperitabat patris sui ;
 Xantheque, et Balie, inclyta soboles Podarges, 400
 Alio jam modo deliberate salvum-referre aurigam
 Retro Danaorum in agmen, ubi satiati fuerimus pugna :
 Neque, ut Patroclum, relinquit illic mortuum.
 Hunc autem sub-jugo allocutus est pedibus celer equus
 Xanthus, statim vero inclinavit caput, tota autem juba,
 Circulo profusa juxta jugum, ad terram pervenit :
 Vocalem vero reddidit dea ulnas-candida Juno :
 Et certe te etiam nunc saltem salvum-referemus, impetuose
 Sed tibi prope dies exitialis, neque quicquam nos [Achille :
 In culpa, sed deusque magnus et fatum violentum. 10
 Neque enim nostra tarditateque segnitieque,
 Trojani ab humeris Patrocli arma detraxerunt :
 Sed deorum fortissimus, quem comas-pulchra peperit Latona,
 Interfecit inter primos-pugnatores, et Hecitori gloriam dedit.
 Nos vero vel statum Zephyri cursu aequaremus,
 Quem tamen velocissimum dicunt esse : quin et tibi ipsi
 Fatale est, a deoque et viro vi domari.
 Sic sane loquuti Erinnyes inhibuerunt vocem.
 Hunc autem valde indignatus allocutus est pedibus velox Achilles ;
 Xanthe, quid mihi mortem vaticinaris ? neque quid te oportet.
 Bene jam novi et ipse, quod mihi fatum hic perire, 21
 Procul a dilecto patre et matre : attamen
 Non cessabo, antequam Trôes abunde satiaverint se pugna.
 Dixit, et inter primos clamans dirigebat solidos-ungulis equos.

LIBER VIGESIMUS.

SIC hi quidem apud naves recurvas armabantur
 Circum te, Pelei fili, pugnae infatiabilem Achivi:
 Trojani vero ex-altera-parte in loco-editiore campi.
 Jupiter autem Themidem jussit deos ad-concionem vocare
 Vertice ab Olympi multas-convalles-habentis: illa autem qua.
 Incedens jussit Jovis ad domum ire. [quaverfum]

Neque quis igitur fluviorum aberat, praeter Oceanum,
 Neque Nympharum, quae nemora pulchra habitant,
 Et fontes fluviorum, et prata herbosa.

Cum venerant autem ad domum Jovis nubes-cogentis, 10
 Politis sedilibus-columnis-distinctis confederunt, quae Jovi patri
 Vulcanus fecerat peritis praecordiis.

Sic hi quidem Jovis in aedibus congregabantur: neque Neptunus
 Non-paruit deae, sed e mari venit ad illos.

Sedit autem in mediis, Jovisque interrogabat consilium;

Cur rursus, rutili-fulminis-missor, deos ad consilium vocasti?
 Num quid de Trojanis et Achivis deliberas?

Horum enim jam proxime est ut pugna praeliumque ardeat.

Hunc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter; 20
 Nôsti, Neptune, meum in pectoribus consilium,

Quorum gratiâ congregavi: curae-sunt mihi, pereuntes licet.

Sed ego sane manebo in cacumine Olympi

Sedens, ibi spectans mentem oblectabo: at jam vos caeteri
 Abite, ut perveniatis ad Trojanos et Achivos:

Utrisque vero auxilium ferte, prout animus fert cujusque.

Si enim Achilles solus contra Trojanos pugnet,

Ne paulisper quidem sustinebunt velocem Pelidem.

Etenim ipsum etiam antea territi-fugiebant *tantum* aspicientes:

Nunc vero, quum jam et animo ob socium irascitur graviter,

Vereor, ne et murum praeter fatum evertat. 30

Sic dixit Saturnius, certamenque inevitabile excitavit.

Perrexerunt autem ire ad-pugnam dii, discordibus animis:

Juno quidem ad coetum navium et Pallas Minerva,

Atque Neptunus terram-cingens, et utilitatum-auctor

Mercurius, qui mente prudenti ornatus erat:

Vulcanus item cum his ibat, fortitudine oculos-truces-circumferens,
 Claudicans, subtus autem tibiae multo molimine-ferebantur im-
 becillae.

Ad Trojanos vero Mars pugnam-expedite-ciens: cumque ipso
 Phoebus intonsus, et Diana sagittis-gaudens,

Latonaque, Xanthusque, amansque-risum Venus. 40

Quamdiu quidem seorsum dii a mortalibus erant viris,

Tamdiu Achivi sane magnopere se-efferebant, quòd Achilles

Ia-conspectum-se-dederat, diu enim pugna abstinerat tristi:

Trojanos vero tremor gravis subiit membra cuique,
Timentes, quod viderent pedibus-velocem Pelidem
Armis splendentem, hominum-perniciiei parem Marti.
Sed postquam ad turbam Olympii venerant virorum, [Minerva,
Orta-est Contentio vehemens, populi-concitatrix; exclamabat vero
Stans interdum quidem ad soliam manu-factam, extra murum,
Interdum super littoribus resonis altum vociferabatur : 50
Clamabat et Mars ex-alia-parte, obscuro turbini similis,
Acute a summa urbe Trojanos adhortans,
Interdum propter Simoënta currens super Callicolone.

Sic istos utroque beati dii excitantes, [vem :
Commiserunt, interque eos contentionem irrumpere fecerunt gra-
Horrendum autem intonuit pater hominumque deumque
Ex alto : at subtus Neptunus concussit
Terram immensam, mortiumque excelsos vertices.
Omnesque concutiebantur radices riguae-fontibus Idae,
Et vertices, Trojanorumque urbs, et naves Achivorum. 60
Timuit vero subtus rex inferorum Pluto,
Territusque solo exiliit, et exclamavit, *veritus* ; ne ei superne
Terram rescinderet Neptunus quassator-terrae,
Domusque mortalibus et immortalibus panderentur
Visu-terribiles, situ-sentae, quas horrent dii ipsi :
Tantus utique sonitus oriebatur, diis certamine congressis.
Nempe contra Neptunum quidem regem
Stabat Apollo Phoebus, ferens sagittas pennatas :
Contra Martem vero dea caesia-oculis Minerva : 69
Junonem autem contra stabat aureo-arcu-insignis tumultuum-ve-
naticorum-amans,

Diana sagittis gaudens, soror Longe-jaculantis :
Latonam autem contra stabat potens, utilitatum-auctor Mercurius ;
Contra autem et Vulcanum magnus fluvius vorticibus profundus,
Quem Xanthum vocant dii, homines vero Scamandrum.

Sic quidem dii contra deos ibant : at Achilles
Hectorem contra maxime cupiebat penetrare per turbam
Priamidem : hujus enim potissimum animus jubebat
Sanguine fatiare Martem, invictum bellatorem.
Aeneam autem recta copiarum-concitator movit Apollo
Contra Pelidem, immisitque ei animos validos : 80
Filio autem Priami Lycaoni assimilavit-se voce ;
Huic se cum assimilasset, eum allocutus est Jovis filius Apollo ;

Aenea, Trojanorum princeps, ubi tibi minae,
Quas Trojanorum ducibus promissisti convivans,
Pelidem Achillem contra pugnare ?

Illum vero Aeneas respondens allocutus est ;
Priamide, cur me haec licet invitum jubes,
Contra Pelidem supra-modum-animosum pugnare ?
Non enim sane jam primum pedibus-velocem contra Achillem

Stetero, sed dudum me et alias hasta fugavit,
 Ex Ida, quando boves invasit nostras;
 Evertitque Lyrnessum et Pedasum: Sed me Jupiter
 Servavit, qui mihi excitavit robur velocitque genua.
 Certe omnino domitus fuisset sub manibus Achillis et Minervae,
 Quae ante eum vadens dabat victoriam, atque hortabatur.
 Hasta aerea Lelegas et Trojanos interficere.

Ideo non potest contra Achillem vir *mortalis* pugnare;
 Semper enim adest unus saltem deorum, qui perniciem avertat.
 Tum alias ipsius utique recta telum volat, neque desinit,
 Antequam corpus humanum transfuderit: Si vero Deus ipse
 Aequalem traheret lancem victoriam, non me valde facile
 Vinceret, ne quidem si totus aereus gloriatur esse.

Hunc autem rursus allocutus est rex, Jovis filius, Apollo;
 Heros, quin et tu deos sempiternos
 Precare; nam te aiunt Jovis filia Venere
 Satum esse, ille autem inferiore ex dea est.
 Illa etenim, ex Jove est, haec vero ex marino fene.
 Sed recta infer aes indomitum, neque te omnino
 Saevius verbis avertat et minis.

Sic fatus, inspiravit animos magnos pastori populorum:
 Processit autem per primos pugnatores, armatus corusco aere.
 Nec latuit Anchisae filius candidam-ulnas Junonem,
 Contra Pelidem vadens, per turmas virorum:
 Illa autem in-unum vocatos inter deos verbum dixit;

Considerate jam vos, Neptune, et Minerva,
 In mentibus vestris, ut se-habebunt haec opera.
 Aeneas ille ivit, armatus corusco aere
 Contra Pelidem: impulit nempe Phoebus Apollo.
 Sed agite, nos tamen eum avertamus retro
 Illinc: aut aliquis utique etiam nostrum Achilli
 Adstet, detque robur magnum, neque quid animo
 Egeat: ut sciat, ipsum diligere potentissimos
 Immortalium: hi vero inanes, qui hactenus utique
 Trojanis defendere-conantur praelium et caedem.
 Omnes autem de coelo descendimus interfuturi
 Huic pugnae; ut ne quid inter Trojanos patiat
 Hodie: in posterum vero ea patietur, quaecunque ei Parca
 Nascenti nevit lino, quando ipsum peperit mater:
 Si vero Achilles non haec deorum didicerit ex voce,
 Timebit utique, quando quis contra deus venerit
 In praelio: Terribiles nempe dii, quum apparent manifesti.

Huic autem respondit deinde Neptunus terrae-quassator;
 Juno, ne saevi temere: neque enim omnino te decet.
 Non ego sane velim deos ad certamen committere
 Nos alios, quoniam multo fortiores sumus:
 Sed nos quidem jam confideamus profecti

90

13

39

Ex v
 Sin
 Vel
 Tum
 Con
 Redi
 Nost
 Si
 Ad
 Altu
 Con
 Qua
 Illic
 Nesc
 Ii ve
 Circ
 Sic b
 Con
 Pigr
 Illis
 Viro
 Con
 In m
 Ane
 Aene
 Nut
 Prae
 Pelid
 Exit
 Cong
 Ince
 Hact
 Orit
 Caud
 Verb
 Tor
 Viro
 Sic A
 Cont
 Illi v
 Hunc
 Ae
 Const
 Spera
 Dign
 Non
 Sunt

Ex via in speculam, praelium vero mortalibus curae-erit.
 Sin Mars incipiat pugnam, aut Phoebus Apollo,
 Vel Achillem inhibeant, et non sinant pugnare;
 Tum confestim et nobis e vestigio certamen orietur 140
 Conflictus: perquam autem celeriter decreto eos praelio puto
 Redituros ad Olympum, deorum ad coetum caeterorum,
 Nostrarum virtute manuum necessitate violenter domitos.

Sic quidem locutus praecipbat Caeruleus-crines
 Ad murum aggere-factum Herculis divini,
 Altum, quem quidem ei Trojani et Pallas Minerva
 Condidere, ut coetum fugiens evitaret,
 Quando ipsum persequens-ageret a littore ad-planitiem.
 Illic Neptunus quidem confedit et dii caeteri,
 Nesciamque-scindi nubem humeris circumdederunt: 50
 Ii vero ex altera-parte sedebant in jugis Callicolones,
 Circum te, arcitenens Phoebe, et martem urbium-vastatorem.
 Sic hi quidem utrinque sedebant consultantes
 Consilia; incipere autem gravem pugnam,
 Pigrabantur utrique: Jupiter autem, sedens alte, instigabat.
 Illis vero totus impletus erat campus, et fulgebat aere
 Virorum et equorum: resonabatque tremens terra pedibus
 Concurrentium simul: duo autem viri longe fortissimi
 In medium utrorumque congregiebantur, ardentes in pugnam,
 Aneasque Anchisiades, et nobilis Achilles. 60

Aeneas autem primum minabundus processit,
 Nutans casside valida: clypeumque cum-impetu-versabile
 Praetendebat pectori, vibrabatque aeream hastam.
 Pelides vero ex altera parte contra ruebat, leo veluti
 Exitialis, quem viri interficere animis ardent,
 Congregati, totus pagus: is vero, primum quidem contemnens,
 Incedit; sed quando quis praelio-impigrorum juvenum
 Hasta ferierit, contorquetque se hians, circumque spuma dentes
 Oritur, inque ei corde gemit generosus animus;
 Cauda vero lateraque et femora utrinque 70

Verberat, seque ipsum excitat ad pugnam:
 Torvumque contuens fertur furore; si quem occidere possit
 Virorum; vel ipse perit prima in turba:
 Sic Achillem incitabat robur et animus magnus
 Contra ire magnanimum Aeneam.

Illi vero quando jam prope erant alter in alterum videntes,
 Hunc prior allocutus est pedibus valens nobilis Achilles;

Aenea, cur tu, tantum agminum spatium permenfus,
 Constitisti: an te utique animus mecum pugnare jubet,
 Sperantem Trojanis te imperaturum equum-domitoribus
 Dignitate, qua Priamus? Sed si me interfeceris, 81
 Non tibi propterea Priamus praemium in manibus ponet:
 Sunt enim ei filii; ipse autem constans, neque mente levis.

An vero tibi Trojani nemus tribuerunt, egregium prae aliis,
 Amoenum et vitiferum, et arabile, quod colas,
 Si me interfeceris? difficulter autem te spero hoc facturum.
 Jam enim te, autumo, et alias hasta fugavi.
 An non recordaris, quando te a bobus, solus cum esses,
 Agitavi de Idaeis montibus velocibus pedibus
 Celeriter? tunc vero nusquam convertebaris fugiens: 199
 Inde autem in Lyrnessum evasisti: verum ego hanc
 Everti, aggressus cum Minerva et Jove patre:
 Captivas autem mulieres, libero die erepto,
 Abduxi: at te Jupiter servavit et dii caeteri.
 Sed non nunc te servaturos puto, ut in animum
 Inducis: verum te ego sane regressum hortor
 In multitudinem ire, neque adversus stes mihi,
 Antequam quid mali passus fueris: Jam factum vero et stultus sen-
 Huic vero Aeneas respondit, dixitque; [tit.
 Pelide, ne jam me verbis, puerulum tanquam, 200
 Speres te territurum: facile enim possum et ipse,
 Et convitia, et opprobria proloqui:
 Scimus autem alter-alterius genus, scimus et parentes,
 Jam olim dicta audientes verba mortalium hominum:
 Visu vero certe neque tu meos nôsti, neque ego tuos.
 Aiunt te quidem Pelei eximii prolem esse,
 Matre vero ex Thetide, comas-pulchra marina nympa:
 At ego me filium magnanimo Anchisa
 Profiteor prognatum esse, mater autem mihi est Venus.
 Horum jam nunc alterutri utique charum filium plorabunt 19
 Hodie: non enim puto verbis omnino puerilibus
 Sic diremptos, a pugna redituros esse:
 Quod si vis et haec doceri, ut bene scias
 Nostrum genus, (multi autem ipsum homines nôrunt:)
 Dardanum quidem primum genuit nubes-cogens Jupiter:
 Condidit autem is Dardaniam, quippe nondum Ilios sacra
 In campo aedificata erat urbs articulate-loquentium hominum,
 Sed adhuc radices habitabant irriguae-fontibus Idac.
 Dardanus vero genuit filium Erichthonium regem,
 Qui tum opulentissimus erat mortalium hominum: 20
 Hujus ter mille equae per palustria pascebantur
 Foeminae, pullis exultantes teneris:
 Harum aliquas et ipse Boreas adamavit pascentium,
 Equoque se cum assimulâset concubuit cyaneis-jubis-ornato:
 Illae vero gravidae factae pepererunt duodecim equulas:
 Istaе autem quandocunque saltu-lascivirent super alma terra,
 Summum super spicarum fructum currebant, neque frangebant:
 At quum saltu-lascivirent super latis dorsis maris,
 In superficie super collifos-fluctus salis cani currebant.
 Tröem autem Erichthonius genuit Trojanis regem: 30

Ex T
 Ilofo
 Qui
 Que
 Pulc
 At I
 Laor
 Lam
 Affar
 Et m
 Ex h
 At J
 Prou
 Sed a
 Stant
 Licet
 Mult
 Volu
 Omn
 Qual
 Sed c
 Alter
 Quae
 Prob
 Mult
 A vi
 Priu
 Exp
 Di
 Visu
 Pelid
 Tenu
 Facil
 Impr
 Quo
 A vi
 Nequ
 Perru
 Sed d
 Super
 Duas
 Unam
 Secun
 Et pe
 Oram
 Tenu
 Relia
 Vo

Ex Troë vero tres filii eximii geniti sunt,
 Illosque, Assaracusque, et *forma-deo-par* Ganymedes,
 Qui sane pulcherrimus erat mortalium hominum:
 Quem et rapuerunt in-coelum dii, Jovi ut-pocillator-esset,
 Pulchritudinem ob ipsius, ut immortalibus interesset.
 At Ilus genuit filium-eximium Laomedonta:
 Laomedon autem Tithonum genuit, Priamumque,
 Lampumque, Clytiumque, Hicetaonemque, ramum Martis:
 Assaracus vero Capyn: is autem Anchisem genuit filium:
 Et me Anchises; Priamus vero genuit Hec-tora nobilem. 240
 Ex hoc quidem genereque et sanguine profiteor esse *me*:
 At Jupiter virtutem viris augetque minuitque,
 Prout voluerit; ille enim potentissimus omnium.
 Sed age ne amplius haec differamus, pueruli tanquam,
 Stantes in media acie praelii.
 Licet enim ambobus opprobria proloqui
 Multa admodum: ne navis quidem centirem is onus ferret:
 Volubilis enim lingua est hominum, multique insunt sermones,
 Omnigeni; verborum autem latus campus hinc atque inde.
 Quaecunque dixeris verbum, tale et audieris. 50
 Sed quid jurgiis et rixis nobis opus est
 Altercari inter nos, tanquam mulieres,
 Quae iratae per contentionem animum-rodentem
 Probra jactant altera in alteram mediam in viam prodeuntes,
 Multa veraque et non: ira nempe et ista jubet.
 A virtute vero non me verbis avertes animosum,
 Priusquam aere pugnes contra: Quin age, ocyus
 Experiamur alter alterum aeratis hastis.
 Dixit utique, et in terribile scutum intorsit aeream hastam,
 Visu horrendum, ingensque scutum mugit hastae cuspide: 60
 Pelides vero scutum quidem a se procul manu robusta
 Tenuit percussus: credebat enim praelongam hastam
 Facile penetraturam esse magnanimi Aeneae:
 Imprudens, neque enim cogitabat in mente et in animo,
 Quod non facile deorum inclyta dona
 A viris mortalibus domantur, neque *eis* cedunt.
 Neque tunc Aeneae bellicosi rapida hasta
 Perrupit scutum; aurem enim inhibuit, dona Dei:
 Sed duas quidem transiit per plicas; tres vero
 Supererant: quinque enim plicas superinduxerat Vulcanus, 70
 Duas, aereas, duasque interiores stanni,
 Unam vero, auream; qua demum detenta est aerea hasta.
 Secundus vero Achilles emisit praelongam hastam,
 Et percussit Aeneae ad clypeum undique aequalem,
 Oram ad summam, ubi tenuissimum currebat aes;
 Tenuissimum etiam inductum erat corium bovis: penitus autem
 Helias prorupit fraxinus, crepuit vero clypeus ex ejus *istū*.

Aeneas autem corpore-contracto-subsedit, et a se procul scutum
 Territus: Halta autem supra dorsum in terra [sustulit
 Stetit *ulterius*-pergendi-cupida; utrosque autem disruperat orbes
 Clypei ingentis: Is vero evitata hasta longa, 287
 Constitit (trepidatio autem cum dolore ei offusa est immensa ocu-
 Percussus, quod prope se fixam erat telum: verum Achilles [lis]
 Animo-paratissimo irruit, stricto ense acuto,
 Terribilem edens clamorem: At saxum sumpsit manu
 Aeneas, vastum pondus, quod ne duo quidem viri ferrent,
 Quales nunc homines sunt: is vero ipsum facile agitabat et solus,
 Tum certe Aeneas quidem irruentem percussisset saxo,
 Vel galeam, vel scutum, quod ab eo defendisset tristem mortem:
 Illum vero Pelides cominus ense anima privasset; 29
 Nisi celeriter animadvertisset Neptunus quassator-terrae:
 Statim autem inter immortales deos verbum dixit;

O dii, certe mihi dolor de magnanimo Aenea,
 Qui cito a Pelide domitus ad orcum descendet,
 Persuafus verbis Apollinis longe-jaculantis,
 Demens: neque enim *is* ab eo omnino-propulsabit triste exitium.
 Sed cur nunc hic infons mala patitur,
 Immerito ob debitos alii dolores; grata autem semper
 Munera diis exhibet, qui coelum latum habitant?
 Sed agite, nos ipsi eum e morte subducamus, 300
 Ne forte et Saturnius irascatur, si Achilles
 Hunc interimat: Fatale vero ei est effugere,
 Ut ne sine-prole genus et prorsus extinctum pereat
 Dardani, quem Saturnius prae omnibus dilexit liberis,
 Qui ex se nati sunt, mulieribusque mortalibus.
 Dudum enim Priami genus odit Saturnius:
 Nunc vero utique Aeneae vis Trojanis imperabit,
 Et filii filiorum, qui in-posterum nati fuerint. [Juno;

Huic autem respondit deinde bubulis-oculis-decora veneranda 10
 Terrae quassator, ipse tu mente tua consule
 De Aenea, an eum e periculo extrahas, an relinquas
 A Pelide Achille domandum, optimus licet sit.
 Nam fane nos multa juravimus juramenta
 Omnes inter deos, ego et Pallas Minerva,
 Nunquam a Trojanis *nos* depulsuras-ope-allata malum diem,
 Ne quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur
 Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.
 Ut vero hoc audivit Neptunus quassator-terrae,
 Perrexit ire perque pugnam et per stridorem hastarum, 20
 Pervenitque, ubi Aeneas, atque inclytus erat Achilles.
 Confestim vero huic quidem deinde ob oculos fudit caliginem,
 Pelidae *nempe* Achilli: ipseque hastam aere-solida-prae-fixam
 Clypeo extraxit magnanimi Aeneae:
 Et eam quidem ante pedes Achillis posuit,

Aeneam vero vi impulsus egit a terra in altum sublatum:
Multos autem ordines Heroûm, multos et equorum
Aeneas superarat, saltu dei a manu impetu sumpto:
Pervenit vero ad extremam-partem impetuosi praelii;
Ibi autem Caucones ad pugnam armabantur:
Eum vero admodum prope accessit Neptunus quassator terrae, 330
Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;

Aenea, quis te sic deorum praeccordia-lacsum instigat
Contra Achillem praeliari et pugnare,
Qui te simul fortior, et charior immortalibus?
Sed recede, quodocunque obuius fueris factus illi,
Ne et praeter fatum domum orci pervenias:
At postquam Achilles mortem et fatum assecutus fuerit,
Audacter deinceps inter primos pugna;
Non enim aliquis te alius Achivorum interficiet.

Sic fatus, reliquit illic, postquam praeceperat omnia: 40
Tunc confestim Achillis ab oculis dispersit caliginem
Densam: Is vero continuo clare vidit oculis:
Ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum;

Papae, certe magnum miraculum hoc oculis video:
Hasta quidem haec jacet in terra, neque omnino virum
Video, in quem immisi, interficere cupiens.
Certe et Aeneas igitur charus immortalibus diis
Erat: Sed ipsum putabam frustra sic gloriari.
Valeat: non ei animus me amplius experi
Erit, qui et nunc fugit lubens ex morte. 50

Sed agedum, Danaos bellicosos adhortatus,
Alios Trojanos experiar obuius profectus.

Dixit, et in ordines saliit: adhortabaturque virum quemque;
Ne amplius nunc a Trojanis procul staret, nobiles Achivi,
Sed age, vir contra virum eat, animoque praesenti capeſſat pugnam.
Difficile autem mihi est, etiam fortis licet sim,
Tot homines inſequi, et cum omnibus pugnare:
Neque enim vel Mars, qui tamen deus immortalis, neque Minerva,
Tantae aciei persequens obire possit adversos ordines, et impigre-
Sed quantum quidem ego valeo manibusque, pedibusque, [agere:
Et animis, me jam nego contentionem-remissurum ne minimum qui-
Sed omnino per ordines ibo penitus, neque quenquam puto [dem:
Troûm gavifurum esse, qui prope hastam venerit. 63

Sic dixit incitans: Trojanos vero illustris Hector
Hortabatur increpitans, affirmabatque se iturum contra Achillem;
Trojani magnanimi, ne timete Pelidem:
Et sane ego verbis vel cum immortalibus pugnare possem,
Hasta vero arduum, longe enim potentiores sunt:
Neque Achilles omnibus finem sermonibus imponet, [tum-relinquet.
Sed aliud quidem perficiet, aliud vero in-medio-conatu imperfec-
illi autem ego obuius ibo, etiam si igni manuum-vi similis-est, 71

Si igni manuum-vi similis-est, animoque rutilo ferro.
 Sic dixit incitans: adversi vero hastas tollebant
 Troës: horum autem in unum congressa est vis, ortusque est clamor:
 Et tunc quidem Hectorem allocutus est astans Phoebus Apollo;

Hector, ne jam omnino cum Achille congrediaris-ante-aciem,
 Sed in agmineque et ex turba excipe,
 Ne qua te vel missili-feriat, vel cominus ense percutiat. [rorum,
 Sic dixit: Hector vero rursus immerfit-se in agmen densum vi-
 Percussus, ut audivit dei vocem locuti. 380

At Achilles in Trojanos insiliit, praecordia indutus robur,
 Horrende vociferans: Primum autem interfecit Iphitiona
 Strenuum, Otryntidem, magnarum ductorem copiarum,
 Quem nympa peperit Naïs Otrynteo urbium-everfori,
 Tmolos sub nivoso, Hydae in opulenta civitate: [les,

Hunc quidem recta animose-irruentem percussit hasta nobilis Achil-
 Medio capite; illud vero in-duas partes totum diffissum est:

Fragorem autem edidit cadens: super eum vero gloriabatur Achil-
 Jaces, Otryntide, omnium terribilissime virorum, [les;

Hic tibi mors; genus autem tibi est ad lacum
 Gygaeum, ubi tibi ager paternus est, 90
 Hyllum ad piscosum, et Hermum vorticosum.

Sic dixit super eum glorians: Illum autem caligo oculos obtexit:
 Hunc quidem Achivorum equi canthis-rotarum lacerarunt

Prima in acie: ille vero post hunc Demoleonem,
 Strenuum propulsatorem pugnae, Antenoris filium,
 Percussit ad tempus per galeam aeneis-munitam-malis.

Nec sane aerea galea prohibuit, sed per ipsam
 Cuspis pergendi-cupida rupit os; cerebrum vero
 Intus totum foedatum est: domuit vero illum ardentem. 400

Hippodamantem autem deinde a curru desilientem,
 Ante se fugientem, in dorso percussit hasta:

Et is animum exhalabat et mugiebat, ut cum taurus
 Mugit vi tractus Heliconium circum regem,

Adolescentibus trahentibus; gaudet autem his Neptunus:
 Sic utique hujus mugientis reliquit ossa animus ferrox.

At ille ivit cum hasta in deo-parem Polydorum
 Priamidem: Eum vero nequiquam pater sinebat pugnare,

Quod sibi inter omnes minimus erat natu,
 Et sibi charissimus erat, pedibusque omnes vincebat. 10

Tum vero juvenili-stultitia, pedum virtutem ostentans,
 Ruebat per primos-pugnatores, donec suam perdidit animam:

Hunc percussit medium jaculo pedibus-valens nobilis Achilles,
 Terga praetercurrentis, ubi baltei annuli

Aurei constringebant, et duplex occurrebat thorax:
 In adversam vero partem perrupit ad umbilicum hastae cuspis:

In-genua autem procidit ejulatu edito: nubesque ipsum obtexit
 Nigra, ad se vero collegit intestina manibus inclinatus.

Hector vero, ut vidit fratrem Polydorum,
Viscera manibus tenentem, advolutum terrae; 420
Continuo ejus oculis offusa est caligo, neque amplius sustinuit
Diu procul versari, sed obvius venit Achilli,
Acutam hastam vibrans, flammae similis: At Achilles
Ut vidit, ut exiliit, et iactabundus verbum dixit;

Prope vir, qui meum quidem maxime intimum pupugit animum,
Qui mihi fodalem interfecit charissimum: neque sane diutius
Alter alterum trepidi-fugiamus per aciei semitas.

Dixit, et torve intuitus allocutus est Hectorem nobilem;
Propius accede, ut oeyus *ad* mortis metas pervenias.

Illum vero interritus allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector;
Pelide, ne jam me verbis saltem, puerulum tanquam, 31
Speres te perterrefacturum: Facile enim possum et ipse
Et convitia, et opprobria proloqui:

Scio autem, quod tu quidem strenuus, ego vero te multo inferior.
Sed haec quidem Deorum in genibus posita sunt,
An tibi, inferior licet sim, animum exemero,
Hasta percusso: nam et meum telum acutum cuspide.

Dixit utique, et vibratam emisit hastam, et eam quidem Minerva
Flatu ab Achille retro avertit glorioso, 39

Leniter admodum afflatam: illa autem rediit ad Hectorem nobi-
Ipsumque ante pedes cecidit: verum Achilles [lem,

Animo paratissimo irruit, occidere cupiens,
Horrendum vociferans: Illum vero eripuit Apollo
Facile admodum, utpote Deus, operuitque caligine multa.

Ter quidem deinde irruit pedibus-valens nobilis Achilles

Hasta aerea, terque caliginem percussit profundam:

Sed quando jam quarto irruebat, deo par,

Minaciter tum vero increpitans verbis alatis allocutus est;

Rursus nunc effugisti mortem, canis; certe tibi prope
Venerat malum, nunc vero te eripuit Phoebus Apollo, 50

Cui scilicet vota facis, cum proficisceris in stridorem jaculorum:

At certe te conficiam omnino et posthac obvius-factus,

Sis forte aliquis et mihi deorum adjutor est: [potuero.

Nunc vero alios Trojanorum persequar, quemcunque deprehendere-

Sic locutus, Dryopem percussit ad cervicem mediam jaculo;

Cecidit autem *is ei* ante pedes: Ille autem hunc quidem reliquit;

Demuchum vero Philetoridem strenuumque magnumque

Ad genu hasta percussum detinuit: huic quidem deinde,

Feriens ense magno, exemit animam.

Porro ille Laogonum et Dardanum, filios Biantis, 60

Ambos cum impetu adortus ex curru depulit in terram,

Alterum hasta percussum eminus, alterum vero cominus ense.

Troem etiam Alastoridem: hic quidem obvius venerat, genibus,

Si quo modo sibi parceret, prehensis, et vivum dimitteret,

Neque interficeret, aequalem-aetatem miseratus:

Demens, neque hoc sciebat, quod non persuasurus erat.
 Haudquaquam enim *Achilles* animo mitis vir erat, neque lenis,
 Sed valde ferox: Hic quidem ceperat manibus genua,
 Cupiens precari, ille autem ense percussit ad hepar;
 Ejus autem hepar excidit, et ater sanguis ex ipso
 Sinum implevit, eumque tenebrae oculos contexere,
 Anima cassum: *Achilles* vero Mulium percussit prope astans
 Hasta ad aurem; moxque per aurem ivit alteram
 Cuspis aerea: ille vero Agenoris filium Echeclum
 Medium ad caput ense feriit capulum-magnum-habente.
 Totus autem incaluit ensis sanguine: hunc vero oculos
 Occupavit purpurea mors et fatum violentum.
 Deucalionem autem deinde, ubi connectuntur nervi
 Cubiti, hac illum dilectam per manum transfixit
 Cuspis aerea: is vero illum expectavit manu gravatus,
 Praese videns mortem: Ille autem gladio cervicem percussa,
 Procul cum ipsa galea caput excussit; medulla vero
 Vertebis exiliit: hic autem in terra jacuit extensus.
 At ille perrexit ire in eximium Pirei filium,
 Rhigmum, qui e Thracia glebosa venerat:
 Hunc percussit medium telo, fixumque est in ventre aes:
 Decidit autem e curru: Ille autem Areithoum famulum,
 Retro equos convertentem, in dorsum acuta hasta
 Feriit, curruque deturbavit: turbati sunt autem ejus equi. [nis
 Ut vero fertur-furens per profundas convalles immane-ardens ig-
 Montis aridi; profunda autem crematur sylva, 91
 Et quaqua-versus agitans ventus flammam contorquet:
 Sic ille quaqua-versus furibundus ferebatur cum hasta, deo par,
 Occidendos insequens, fluebat autem sanguine terra nigra.
 Ut vero cum quis junxerit boves mares latis-frontibus,
 Ut triturent hordeum album aequabili in area,
 Facile protinus comminuuntur boium sub pedibus vehementer-ma-
 Sic ab Achille acti magnanimo solidi-ungulus equi [gientium:
 Calcabant simul cadaveraque et clypeos: sanguine autem axis
 Subtus totus foedatus erat, et ambitus qui erant circa sellam-currus,
 Quos utique ab equinis ungulis guttae aspergebant, 501
 Atque a canthis: cupiebat vero gloriam referre [victas.
 Pelides, cruore autem et sudore pulverulento foedabatur manus in-

LIBER VIGESIMUS PRIMUS.

SED ubi jam ad meatum pervenerant pulchre fluentis fluvii
 Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter;
 Ibi tum divisos, hos quidem campum versus inlequebatur
 Ad urbem, qua Graeci turbati fugerant,
 Die superiori, quando furebat illustris Hektor:
 Illac hi profundebantur trepida-fuga; caliginem autem Juno

Expandit ante densam, ut-inhiberet: dimidii vero
In fluviumolvebanturprofunde-fluentemvorticibus-argenteum;
Inciderunt autem magno strepitu: sonitum vero dedere alta
fluenta, [dentes

Ripaeque circumcirca graviter gemuere: Illi vero fremitum e-
Innatabant huc et illuc, agitati per vortices. 11

Ut vero cum exactae impetu ignis locustae evolant
Ut fugiant ad-fluvium, ardet autem indefessus ignis
Excitatus derepente; illae vero metu-perculsae-cadunt in aquam:

Sic Achille fugante Xanthi vorticibus-profundi
Implebatur fluentum resonans mixtim equisque et viris:
At ille nobilissimus hastam quidem reliquit illic in ripis

Acclinatam myricis; ipse autem insiliit, deo par,
Gladium solum habens, exitialiaque animo meditabatur opera:
Et feriebat quaquaversum: eorum vero gemitus excitabatur foedus
Ense dum caedebantur, rubescebatque sanguine aqua. 21

Ut vero metu Delphinis ingentis pisces alii
Fugientes, implent recessus-intimos portus stationibus-tuti,
Formidantes; omnino enim devorat, quemcunque ceperit:

Sic Trojani fluvii per impetuosius fluenta [manus caedendo,
Abdebant-se-perculsi sub crepidinibus: ille vero ut lassatus erat
Vivos e fluvio duodecim legit juvenes,

Poenas daturus de Patroclo Menoetiade mortuo:
Hos eduxit e fluvio metu-stupentes, tanquam hinnulos:
Ligavitque a tergo manus scite-sectis loris, 30

Quae ipsi ferebant innexa tortilibus-annulis tunicis:
Tradidit autem fociis, deducendos cavas ad naves;
At ipse iterum irruit, interficere cupiens.

Illic filio Priami obvius-factus-est Dardanidae,
E fluvio fugienti, Lycaoni; quem olim ipsemet
Abduxerat, captum ex patris agro invitum,

Nocturnus progressus: is vero caprifici acuto aere
Incidebat novellos ramos, ut currus ambitus essent:
Ei autem improvisum malum supervenit nobilis Achilles;

Et tunc quidem ipsum in Lemnum bene-habitatam vendidit, 40
Navibus abductum: filius autem Iasonis pretium dedit.
Illinc vero hospes ipsum redemit, multaque dedit,

Imbrius Eëtion, misitque ad nobilem Arisben:
Inde is clam-arrepta-fuga, paternam venit in domum.
Undecim autem dies animum oblectabat cum suis amicis,

Reversus ex Lemno: duodecima vero ipsum rursus
Manibus Achillis Deus injecit, qui ipsum erat
Missurus ad Orcum, etiam nolentem ire.

Hunc igitur ut advertit pedibus-valens nobilis Achilles
Nudum sine galeaque et clypeo, neque habebat hastam, 50
Namque ea quidem omnia in terram abjecerat; conficiebat enim

Fugientem e fluvio, delassatioque genua subtus domabat: [sudor

Indignatus utique dixit ad suum magnum animum;
 Papae, ingens fane miraculum hoc oculis video:
 Jam nimirum Trojani magnanimi, quos interfeci,
 Rursus resurgent ex infernis tenebris caliginosis:
 Ut jam et hic reversus est, postquam effugit faevum diem,
 Lemnum in sacram licet venundatus: neque ipsum tenuit
 Pontus fali cani, qui multos invitos coërcet.

Sed agedum et hastae cuspidem nostrae
 Gustabit, ut videam in mente et edocear,
 An similiter et illinc reversurus-sit, an ipsum coërcabit
 Terra alma, quae et fortem licet coërcet. [consternatus,

Haec animo-versabat manens: is vero prope eum venit animo-
 Genua tangere cupiens; valde enim exoptabat animo
 Effugere mortemque exitialem et fatum nigrum:
 Ac quidem hastam longam sustulit nobilis Achilles,
 Percutere paratus: is autem currens subiit et prehendit genua
 Pronus: Hasta vero super dorsum in terra
 Stetit, cupiens corpore fatiari humano.

Caeterum hic altera manu quidem prehensis supplicabat genibus,
 Altera vero tenebat hastam acutam, neque dimittebat;
 Et eum supplicans verbis alatis allocutus est; [miserere:

Genua-plexus te oro, Achille; tu autem me respice, meiq;
 Loco tibi sum supplicis, Jovis-alumne, reverendi.
 Apud te enim primum gustavi Cereris fruges,
 Die illo, quando me cepisti beneculto in agro,
 Et me vendidisti, procul abductum a patreque, amicisque,
 Lemnum in sacram; centum autem boum-pretium tibi peperit:
 Nunc vero redemptus-fuero ter tantis datis: Aurora autem mihi est
 Haec duodecima, postquam in Ilium perveni, 81
 Multa perpeffus; nunc vero me tuis in manibus posuit
 Fatum exitiale: odio nimirum sum Jovi patri,
 Qui me tibi rursus tradidit: Brevis autem aevi me mater
 Peperit Laothoë, filia Altae senis,
 Altae, qui Lelegibus bellicosus imperat,
 Pedasum excelsam obtinens prope Satnioëntem:
 Hujus autem habuit filiam Priamus, multas etiam et alias:
 Ex hac duo nati sumus, tu vero ambos obruncaveris:
 Illum quidem primos inter pedites domuisti, 90
 Deo parem Polydorum, postquam percussisti acuta hasta;
 Nunc vero hic mihi malum erit: non enim puto
 Tuas manus me effugiturum, postquam prope-adduxit Deus.
 Aliud autem tibi dicam, tu vero in mente reconde tua;
 Ne me interfice, non enim uterinus-frater Hectoris sum,
 Qui tibi sodalem interemit mitemque, fortemque.
 Sic utique eum Priami allocutus est illustis filius,
 Supplicans verbis; immitem autem vocem audivit;
 Stulte, ne mihi pretia redemptionis memora, neque narra.

Antequam enim Patroclus affecutus esset fatalem diem,
Interea aliquantum mihi parcere in animo gratum erat
Trojanis, et multos vivos cepi, et vendidi:

100

Nunc vero non est, qui mortem effugiat, quemcunque utique Deus
Ilium ante meas in manus conjecerit,

Universorum Trojanorum, praecipue autem Priami filiorum.
Sed, amice, morere et tu: cur lamentaris frustra?

Occubuit et Patroclus, qui tamen te multo praestantior:

Nonne vides, qualis et ego, pulcherque, magnusque;

Quin et patre natus sum eximio, deaque me peperit mater:

Et mihi tamen utique mors et fatum violentum

10

Aderit, seu aurora fuerit, seu crepusculum, seu meridies;

Quando quis et mihi aere animum auferet,

Sive is hasta percusserit, sive a nervo sagitta.

Sic dixit; illius vero ibi soluta sunt genua et charum cor:

Hastam quidem dimisit, conseditque manibus passis

Ambabus: Achilles vero stricto ense acuto

Percussit ad claviculam prope cervicem; totus autem ei intro

Subiit ensis anceps: ille vero pronus in terra

Jacebat extensus: Sanguis autem ater effluebat, rigabatque terram.

Illum vero Achilles in-fluvium, prehensum pede, misit ferendum,

Et super eum glorians verba alata profatus est;

21

Istic nunc jace inter pisces, qui tibi vulneris

Sanguinem delambent, securi; neque te mater

Impositum lectis deflebit, sed Scamander

Feret vorticosus in maris latum sinum.

Saltans quis per undam sub nigram horrescentem-superficiem eve-

Piscis, ut comedat Lycaonis albam pinguedinem. [hetur

Pereatis, donec urbe potiamur Ilii sacrae,

Vos quidem, fugientes, ego vero a-tergo contrucidans:

Neque vobis ipse fluvijs late-fluens vorticibus-argenteus

30

Proderit, cui jam saepe multos sacrificatis tauros,

Vivosque in vortices demittitis solidos-ungulis equos.

Sed et sic peribitis dira morte, usque dum omnes

Lueritis Patrocli caedem, et interitum Achivorum,

Quos ad naves veloces interfecistis, absente me.

Sic utique dixit: Fluvius autem iram-concepit ipso penitus cor-

Agitabatque animo, quomodo cessare faceret a labore bellico [de;

Nobilem Achillem, et a Trojanis pestem averteret.

Interea autem Pelei filius, tenens praelongam hastam,

Asteropaeo insiliit, interficere cupiens,

40

Filio Pelegonis: illum autem Axijs fluentis-latus

Genuit, et Periboea, Acestameni filiarum

Natu-maxima: Huic enim mistus est Fluvius vorticibus-profundus.

In hunc utiq; Achilles impetum fecit: hic autem adversus e fluvio

prodiens

Constitit, tenens duas hastas: animos autem ei praecordiis indidit.

Vol. 2.

Q

Xanthus; indignabatur enim de caesis-pugna-juvenibus,
Quos Achilles ceciderat per fluentum, neque miseratus erat.
Hi vero quando jam prope erant alter in alterum videntes,
Illum prior allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles;

Quis, unde es virorum, qui mihi ausus es obvius venire? 150
Infelicium utique filii meo robori occurrunt.

Hunc vero Pelegonis allocutus est illustris filius;
Pelide magnanime, cur genus interrogas?

Sum ex Paconia glebosa, longe sita,
Paconas viros ducens longis-hastis-armatos; haec autem mihi nunc
Aurora undecima, postquam in Ilium veni:

At mihi genus ex Axio late fluente,
Axio, qui pulcherrimam aquam per terram fundit,
Qui genuit Pelegonem inclytum hasta: hunc me aiunt
Genuisse: Nunc vero pugnemus, illustris Achille. 60

Sic dixit minitans: At fustulit nobilis Achilles
Peliacam fraxinum; simulque hastis utrinque
Heros Asteropaeus, ambidexter enim erat:
Atque altera quidem hasta scutum percussit, neque penitus
Perrupit scutum; aurum enim prohibuit, dona Dei:
Altera vero eum ad cubitum strictim percussit manus
Dextrae; exiliit autem sanguis ater: ipsa vero super eum
Terrae infixata est, cupiens corpore fatiare se.

Secundus vero Achilles hastam resta-volantem
In Asteropaeum immisit, occidere cupiens: 70

Et ab hoc quidem aberravit; at altam percussit ripam,
Medio-tenus autem impegit ripae fraxineam hastam.

Pelides vero, ense acuto extracto a femore,
Saliit in eum ardenti-animo: at ille fraxinum Achillis
Non poterat e crepidine evellere manu robusta:

Ter quidem ipsam concussit, extrahere cupiens;
Ter vero deseruit vi: at quarto, parabat animo
Frangere incurvatam hastam fraxineam Aeacidiae;
Sed ante Achilles cominus ense animam abstulit:

Ventrem enim ei percussit ad umbilicum: omnia autem 80
Effusa sunt in terram intestina; et eum continuo tenebrae oculos
Expirantem: Achilles vero in pectora irruens, [contexere
Armaque detraxit, et glorians verbum dixit;

Jaceto sic: arduum tibi praepotentis Saturnii
Cum filiis contendere, e Fluvio licet genito.
Dicebas tu quidem Fluvii genus te esse late fluentis;
At ego genus magni Jovis gloriator esse:

Genuit me vir, multis imperans Myrmidonibus,
Peleus Aeacides; ipse vero Aeacus ex Jove erat:
Ideo potentior quidem Jupiter Fluviis in mare fluentibus: 90
Potentius itidem Jovis genus, quam Fluvii est.

Etenim tibi fluvius utique adest magnus, si potest quid

Prodesse; sed non licet cum Jove Saturnio pugnare:

Ideo, ne rex quidem Acheloïus acquiratur,

Neque profunde-fluentis ingens vis Oceani,

Ex quo tamen omnes fluvii, et omne mare,

Et omnes fontes, et putei alti fluunt:

Sed et is metuit Jovis magni fulmen,

Horrendumque tonitru, quando e coelo fragorem-dederit.

Dixit utique, et e crepidine evulsiit aeream hastam.

200

Illum vero ibidem reliquit, postquam charam animam abstulerat,

Jacentem in arenis; alluebat autem ipsum nigra aqua.

Illum quidem anguillaeque et pisces circum-occupati-erant,

Pinguinem raptim comedentes renibus-obtentam carpentes:

At ille perrexit ire ad Paconas bellatores-equestres,

Qui utique jam juxta fluvium in-fugam-conversi-erant vortico-

Ut viderunt illum fortissimum in aspera pugna

[sum,

Manibus Pelidae et ense fortiter domitum.

Tunc interfecit Therfilochumque, Mydonaque, Astypylumque,

Mesumque, Thrasiumque, et Aenium, atque Ophelestem: 10

Et omnino adhuc plures interemisset Paconas velox Achilles,

Nisi iratus allocutus fuisset Fluvius vorticibus-profundus,

Viro se postquam assumulârat, e profundo autem vocem-edidit

vortice;

[digne factis,

O Achille, aliis quidem fortitudine superior es, superior et in-

Hominibus: semper enim tibi auxiliantur dii ipsi.

Si tibi Trojanos dedit Saturni filius omnes perdere,

Ex me saltem cum exegeris per campum, ardua patrato:

Referta enim jam sunt mihi cadaveribus amoena fluentia,

Neque prorsus aliquo possum effundere undas in mare vastum,

Angustatus cadaveribus; tu autem interficis omnes penitus: 20

Quin agedum et desiste; stupor me occupat, princeps populorum.

Hunc autem respondens allocutus est pedibus celer Achilles;

Erunt haec, Scamander Jovis-alumne, ut tu jubes:

Trojanos tamen non ante desinam foedifragos interficere,

Quam conclusero in urbem, et Hectorem periculum-seccero

Adversus, an utique me domabit, an ego ipsum.

Sic fatus, in Trojanos irruit, deo-par.

Et tunc Apollinem allocutus est Fluvius profundus-vorticibus;

Proh malum, Argenteo-arco-insignis, Jovis fili, non tu sane consi-

Observasti Saturnii, qui tibi multis admodum mandavit [lia

Trojanis adesse et opem ferre, usque dum veniret

31

Sol-vespertinus fero occidens, obumbraretque glebosa arva.

Dixit, et Achilles quidem hasta-inclytus insiliit medio, [rens;

A crepidine ruens: ille vero concitus-ingruit tumidis-fluctibus su-

Omnia autem commovit fluentia turbidus: impulit vero mortuos

Multos, qui per eum assatim erant, quos occiderat Achilles;

Hos ejecit foras, mugiens, tanquam taurus,

In terram; vivos autem servavit in pulchris fluentis,

Occultans in vorticibus profundis ingentibus.
 Horrenda autem circum Achillem turbida constitit unda, 240
 Urgebatque scuto incumbens fluctus, neque pedibus
 Poterat se stabilire: At ille ulmumprehendit manibus
 Feliciter-crescentem, ingentem; ea autem radicitus procidens
 Crepidinem totam disjecit, repressitque pulchra fluenta
 Ramis densis; junxit autem tanquam ponte illum ipsum,
 Intus tota prolapsa: Is vero e voragine profliliens
 Festinavit per campum pedibus rapidis volare, [illum
 Percussus: Necdum destitit magnus deus, sed surrexit-ruiturus in
 In-summo-nigricans, ut ipsum arceret a bellico-labore
 Nobilem Achillem, Trojanisque exitium averteret. 50
 Pelides vero saltu-dato refugit, quantum est hastae jactus,
 Aquilae impetus habens, nigri venatricis,
 Quae simul fortissimaque et celerrima volucrum.
 Huic similis ruit; circa pectus autem aes
 Horrendum resonabat: obliquè autem ab illo declinans
 Fugiebat, is vero a-tergo fluens sequebatur magno sonitu.
 Ut vero cum vir aquilex a fonte aquis-nigro
 Per plantas et hortos aquae rivum deducit,
 Manibus ligonem tenens, et sulco obices ejiciens;
 Et hac quidem profluente subtus calculi omnes 60
 Agitantur, haec autem-cito-defluens immurmurat
 Loco in declivi, praecurritque etiam ipsum ductorem:
 Sic perpetuo Achillem assequebatur fluctus fluvii,
 Velocem licet: Dii enim potentiores mortalibus.
 Quoties vero conaretur pedibus-valens nobilis Achilles
 Stare contra, et cognoscere, an ipsum omnes
 Immortales in fugam-agerent, qui coelum latum tenent;
 Toties ipsi magnus fluctus a-Jove-fluentis fluvii
 Alluebat humeros desuper: Is autem in altum pedibus saliebat,
 Animo moestus: fluvius vero subtus genua domabat 70
 Rapidus, obliquè fluens, pulveremque subtrahebat pedibus;
 Pelides autem ejulavit, intuitus in coelum latum;
 Jupiter pater, ut nullus me deorum miserabilem sustinet
 Ex fluvio eripere: in posterum vero vel quidvis patiar.
 Alius autem nullus mihi tantum in culpa coelestium,
 Quantum mea mater, quae me mendaciis laetabat;
 Quae me dicebat Trojanorum sub muro armatorum
 Velocibus periturum esse Apollinis jaculis.
 Utinam me Hector occidisset, qui hic nutritus est fortissimus;
 Tum fortem quidem occidisset, et ipse fortis occisum spoliasset:
 Nunc autem me ingloria-morte fatale-est corripì, 81
 Conclusum in magno fluvio, tanquam servulum subulcum,
 Quem torrens obrutum-perdit pluvio-tempore transeuntem.
 Sic dixit: Hunc autem valde cito Neptunus et Minerva[erant;
 Steterunt prope accedentes, corpore autem hominibus similes-facti-

Manuque manum prehendes, confirmarunt verbis:
Inter hos autem sermonem orsus est Neptunus terrae-quassator;
Pelide, neque jam valde trepida, neque turbare;

Tales enim tibi nos ex diis auxiliores sumus,

Jove approbante, ego et Pallas Minerva:

290

Quoniam haud tibi a fluvio utique domari fatale est;

Sed hic quidem cito desinet, tu autem videbis ipse:

At tibi prudens suggeremus consilium, si modo parueris,

Ne prius abstineas manus ab omnibus-aeque-gravi pugna,

Quam in Ilii inclytos muros populum concluderis

Trojanum, quicumque effugere poterit: Tu vero Hectori anima e-

Ad naves redito: damus nempe tibi gloriam referre.

[repta

Hi sane sic loquuti ad immortales abierunt:

At ille ivit, (valde enim deorum impellebat eum praeceptum,)

In campum; Hic vero totus inundabatur aqua effusa:

300

Multa autem arma pulchra praelio-caesorum juvenum

Fluitabant, et cadavera: illius autem in altum genua exiliebant

Adversus cursum ruentis recta; neque enim tenuit

Late fluens fluvius; magnum enim robur immiserat Minerva:

Neque Scamander remisit suam vim, sed adhuc magis

Irascebatur Pelidae, tumefaciebatque undam fluenti,

In altum sublatus: Simoëntem vero hortabatur vociferans;

Chare frater, robur viri ambo saltem

Cohibeamus, mox enim urbem magnam Priami regis

Evertet; Trojani vero in pugna non manebunt.

10

Sed auxilium asser celerrime, et imple fluentia

Aqua ex fontibus, omnesque concita rivos;

Atque erige magnam undam: multam vero turbam excita

Truncorum et lapidum, ut compescamus immanem virum,

Qui jamdudum victor-grassatur, animoque-agitat paria diis.

Aio enim neque vim illius profuturam, neque omnino formam,

Neque illa arma pulchra, quae alicubi in imo fundo voraginis

Jacebunt sub limo testa: quin et ipsum

Involvam arenis, sabulo assatim circumfuso

Immenso; neque ejus ossa poterunt Achivi

20

Colligere: tantam ei colluviem desuper obtendam.

Ibidem ei et sepulchrum erit, neque omnino ei opus

Erit humatione, quando ei exequias-facient Achivi.

Dixit, et ingruit in Achillem turbidus in-altum furens,

Murmurans spumaque, et sanguine, et cadaveribus.

Purpurea vero continuo unda a-Jove-fluentis fluvii

Stabat elevata, occupabatque Pelidem.

Juno autem alte-clamavit, admodum-timens Achilli,

Ne ipsum abriperet magnus fluvius vorticibus-profundus:

Statim vero Vulcanum allocuta est suum dilectum filium;

30

Exurge-ad-certamen, Vulcane, mi fili: contra te enim

Xanthum vorticofum in pugna conjicimus parem esse:

Quin opem-fer citissime, et ostenta flammam multam:
 Ego vero Zephyri et velocis Noti
 Ibo e mari gravem excitatura procellam,
 Quae Trojanorum capita et arma comburat,
 Incendium exitiale ferens: tu vero Xanthi praeter ripas
 Arbores ure, ipsumque immitte igni; neque te omnino
 Blandis verbis avertat, aut minis:
 Neque ante cohibeas tuam vim, quam ubi

340

Signum-dedero clamore; tunc compesce indefessum ignem.
 Sic dixit: Vulcanus autem jaculabatur immane-ardentem ignem.
 Primum quidem in campo ignis accendebatur, cremabatque mor-
 Multos, qui in eo assatim erant, quos interfecerat Achilles: [tuos
 Totus vero siccatus est campus, coërcitaque est limpida aqua.
 Ut vero cum autumnalis Boreas recens-irrigatum-hortum
 Statim exiccaverit, gaudet vero, ipsum quisquis de-more-colit:
 Sic exiccatus est campus totus, atque mortuos
 Exussit; at is in fluvium vertit flammam collucentem.
 Urebantur ulmique et salices, atque myricae;
 Urebatur etiam lotusque, et ulva, atque cyperus,
 Quae circum pulchra fluenta assatim fluvii nascebantur:
 Laborabant anguillaeque, et pisces, qui per vortices,
 Qui per pulchra fluenta urinabantur huc et illuc,
 Spiritu laborantes varii-artificiis Vulcani.

50

Urebatur et vis Fluvii, verbaque fecit, dixitque;
 Vulcane, nullus tibi certe deorum potest ex-aequo-adversari,
 Neque omnino ego tibi sic igne ardenti pugnvero:
 Define a certamine: Trojanos vero vel statim nobilis Achilles
 Urbe expellat: Quid mihi cum contentione et auxilio?

60

Dixit igne ardens: ebulliebant autem pulchra fluenta.
 Ut vero lebes fervet intus, dum urgetur igne multo,
 Adipem liquefaciens saginati porci,
 Undique eructans, subtus nempe ligna sicca jacent:
 Sic hujus pulchra fluenta igne ardebant, bulliebatque aqua;
 Nec poterat profluere, sed inhibebatur: infestabat enim vapor,
 Vulcani per vim multiscii: At ille Junonem,
 Multis supplicans, verbis alatis allocutus est;

[infestaret

Juno, cur tuus filius in meum fluentum furenter-incubuit, ut
 Prae caeteris? non sane tibi ego tantum in culpa sum,
 Quantum caeteri omnes dii, quotquot Trojanis auxiliatores.
 Sed certe quidem ego desistam, si tu jubes:

70

Desistat autem et hic: ego vero insuper et hoc juro,
 Nunquam a Trojanis me depulsurum-ope-allata malum diem;
 Ne quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur
 Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.

Ut vero hoc audierat dea ulnas-candida Juno,
 Confestim Vulcanum allocuta est suum dilectum filium;
 Vulcane, abstine, fili inclyte: haud enim par est

Immortalem Deum ita mortalium gratia torquere. 380

Sic dixit: Vulcanus autem extinxit immane-ardentem ignem;

Et reflua continuo unda dejecit se in pulchros rivos.

At postquam Xanthi domita est vis, hi quidem postea

Quieverunt: Juno enim coërcuit irata licet.

Caeteris vero diis contentio incubuit gravis,

Importuna; in diversa nempe iis in prae cordiis animus ferebatur:

Concurrerunt autem ingenti tumultu, remugit vero lata tellus;

Circumque clangorem reddidit magnum coelum; audivit autem

Sedens in Olympo; risitque ei suum cor

[Jupiter

Laetitia, ut vidit deos certamine congregientes. 90

Tum ii non amplius diu seorsum-stetere: incepit enim Mars

Clypeorum-perforator, et primus in Minervam irruit,

Acream hastam tenens; et probrosa dixit verba;

Cur vero jam, ô impudentissima, deos ad certamen committis,

Audacia immensa praedita? Magnus autem te animus extimula-

Annon recordaris, quando Tydidem Diomedem impulisti, [vit.

Ut me percuteret? Ipsaque fulgida hasta sumpta,

Recta-in me adegisti, corpusque pulchrum dilacerasti:

Ideo te vicissim nunc puto luituram esse, quaecunque in me fecisti.

Sic fatus, ferit aegidem fimbriatam, 400

Horrendam, quam ne Jovis quidem domuerit fulmen;

In hac eam Mars percussit caede-inquinatus hasta longa:

Illa vero retro-cedens saxumprehendit manu robusta,

Jacens in campo, nigrum, asperumque, magnumque,

Quod homines priscae posuerant, ut-esset terminus arvi;

Hoc percussit impetuosum Martem ad cervicem, solvitque membra:

Septem autem is occupavit jugera stratus, foedavitque pulvere crines;

Armaque circum sonitum-dedere: Risit vero Pallas Minerva,

Et super eum glorians verbis alatis allocuta est;

Stulte, ne adhuc quidem sensisti, quanto fortior 10

Glorior ego esse, quod mihi vires opponis?

Sic sane tuae matris furias luas,

Quae tibi irata mala machinatur; quod Achivos

Deservisti, ac Trojanis foedifragis auxiliaris.

Sic quidem loquuta, avertit oculos lucidos:

Hunc vero abduxit manu prehensum Jovis filia Venus,

Crebro admodum suspirantem: aegre autem is collegit animum,

Hanc vero ut advertit dea ulnas-candida Juno,

Statim Minervam verbis alatis allocuta est;

Proh mirum, Aegiochi Jovis filia indomita, 20

En rursus illa impudentissima abducit hominum-perniciem Mar-

Ardenti e praelio per tumultum: at-insequere. [tem

Sic dixit: Minerva autem concito-gradu-persequebatur,gaude-

Et impetu in eam facto, ad pectora manu robusta [batque animo;

Percussit: ejus autem ibidem soluta sunt genua et charum cor.

Illi itaque ambo jacebant in terra alma:

Illa vero super eos glorians verba alata dixit;

Tales nunc omnes, quotquot Trojanis auxiliores,

Sint, quando cum Argivis pugnant armatis,

Et aequae audaces et tolerantes, ac Venus

Venit Marti auxiliatrix, meo robori occurrens:

Tum prorsus jam olim nos destitissemus pugna,

Illi eversa bene-aedificata urbe.

Sic dixit: Subrisit autem dea ulnas-candida Juno.

At Apollinem allocutus est rex Terrae-quassator;

Phoebe, cur jam nos seorsum-stamus? Neque enim par est,

Cum coeperint alii: Hoc quidem turpe, si sine-pugna

Redierimus in Olympum, Jovis ad aere-fundatam domum.

Incipe; tu enim natu junior: Non enim mihi quidem

Honestum, quippe qui prior natus sum, et plura cognovi. 40

Stulte, cum ita mente-cassum cor habes: neque prorsus eorum

Recordaris, quot jam passi sumus mala Ilium circa, [saltem

Soli nos deorum, cum superbo Laomedonti

A Jove profecti operam locavimus in annum,

Mercede condita; is autem praecipiens mandata dabat?

Ego quidem Trojanis urbem et muros aedificavi

Latosque et admodum pulchros, ut inexpugnabilis urbs esset:

Phoebe, tu vero flexipedes camuros boves pascebas

Idae in saltibus multas-convalles-habentis sylvosae.

Sed cum jam mercedis terminum gratissimae Horae 50

Attulerunt, tunc nos vi-fraudavit mercede tota

Laomedon violentus, minatusque dimisit.

Tibi quidem is minabatur pedes et manus desuper se

Ligaturum, et venditurum insulas in longinquas;

Affirmabatque idem utriusque se abscissurum aures aere.

Nos vero continuo revertebamur, irato animo,

Ob mercedem indignantes, quam pollicitus non persolvit.

Propter hoc jam nunc populis gratificaris? Neque nobiscum

Tentas, ut Trojani foedifragi percant

Funditus male, cum filiis et pudicis uxoribus? 60

Illum vero vicissim allocutus est rex longe-jaculans Apollo;

Neptune, haudquaquam me prudentem dixeris

Esse, si jam tecum, mortalium gratia, dimicem,

Miserorum, qui foliis similes, interdum quidem

Admodum-vegeti sunt, terrae fructu vespcentes,

Interdum vero contra pereunt exanimis: Sed citissime

Desistamus a pugna; illi vero, ipsi praelientur.

Sic utique locutus retro se vertit: verebatur enim

Cum patruo conferere manus.

Hunc autem soror vehementer objurgavit, domina ferarum 70

Diana agrestis, et probrosa dixit verba;

Fugis jam, Longe-jaculans? Neptunoque victoriam

Totam concessisti? Impuneque ei gloriam dedisti?
 Stulte, cur omnino arcum gestas inutilem frustra?
 Non te nunc amplius patris in aedibus audiam
 Gloriantem, sicut antea inter immortales deos,
 Contra Neptunum adversis-viribus te pugnaturum.

Sic dixit: Eam vero neutiquam allocutus est longe-jaculans A-
 Sed irata Jovis veneranda uxor, [pollo:
 Increpuit sagittis-gaudentem contumeliosis verbis; 480

Quomodo vero tu nunc sustines, canis audax, contra me
 stare? Difficilis tibi ego, cui vires opponas,
 Sagittifera licet sis: te nempe leonem inter mulieres
 Jupiter constituit, et dedit interficere quamcunque velis.
 Certe satius est per montes feras interficere,
 Agrestesque cervas, quam cum potentioribus vi pugnare.
 Sed si vis pugnae periculum-facere, fac; ut bene scias,
 Quanto fortior sim, quandoquidem mihi vires opponas.

Dixit, et ambas ad carpum manus prehendit
 Sinistra; dextra autem ab humeris detraxit pharetram: 90
 Ipsaque verberabat eam ad aures subridens
 Huc illuc se versantem; veloces autem excidebant sagittae:
 Lacrymabunda vero deinde dea fugit, veluti columba,
 Quae nempe metu accipitris cavam volat in petram,
 In latebram; (neque enim illi capi fatale erat:)
 Sic illa lacrymabunda fugit, reliquitque illic pharetram.

Latonam autem allocutus est internuncius Argicida;
 Latona, ego vero tecum haudquaquam pugnabo; arduum enim
 Confligere cum uxoribus Jovis nubes-cogentis:
 Sed promptissima inter immortales deos 500
 Glorior te me vicisse aspera vi. [tas,

Sic utique dixit: Latona vero collegit incurvos arcus et sagit-
 Quae ceciderant alio aliae in vertigine pulveris: [am:
 Haec quidem sagittandi-instrumentis sumptis secuta est filiam su-
 Illa vero ad Olympum pervenerat, Jovis ad aere-fundatam do-
 Lacrymabunda autem patris infedit genibus filia, [mum;
 Circumque divinum peplum tremebat: hanc vero ad se
 Recepit pater Saturnius, et interrogavit, suaviter ridens;

Quis tibi talia fecit, chara filia, coelestium
 Temere, tanquam aliquid mali facienti palam? 10
 Illum vero vicissim allocuta est pulchre-coronata Tumultuum-
 venaticorum-amans;

Tua me conjux male-excepit, pater, ulnas-candida Juno,
 A qua immortalibus contentio et lis impendet.

Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
 At Apollo Phoebus subiit Ilium sacram:
 Curae-erat enim ei murus bene-aedificatae urbis,
 Ne Danaï everterent praeter fatum die illo:
 At cacteri ad Olympum rediēre dii sempiterni,

Alii quidem, irati, alii vero, admodum gloria-exultantes;
 Assederuntque patri atras-nubes-cogenti: At Achilles 510
 Trojanos simul ipsosque perdebat et solidos-ungulis equos.
 Ut vero cum fumus ascendens ad coelum latum pervenit
 Urbe ardente, Deorum nempe cum ira excitat;
 Omnibus autem affert laborem, multisque mala immittit:
 Sic Achilles Trojanis laborem et mala attulit.

Stabat autem senex Priamus sacra in turri,
 Animadvertitque Achillem ingentem: At sub illo
 Trojani facile turbabantur trepida-fuga, neque ulla vis
 Erat: ille autem ejulatu edito a turri descendit in-terram,
 Mandata-daturus ad murum inclytis portarum-custodibus; 30

Apertas in manibus portas tenete, usque dum copiae
 Venerint ad urbem trepida-fuga: Certe enim Achilles
 Prope iste perturbans; nunc existimo exitialia futura:
 Sed postquam intra murum respiraverint conclusae,
 Rursus obserate tabulas peritè-aptatas:

Metuo enim, ne exitialis vir in murum irrumpat.

Sic dixit: Illi autem aperueruntque portas, et retruserunt obi-
 Hae autem apertae pepererunt salutem: At Apollo [ces;
 Obvius exiliit, a Trojanis ut perniciem arceret.

Ii autem recta ad urbem et murum altum, 40
 Siti aridi, pulvere-obliti, ex campo [pe ei cor
 Fugiebant; ille vero vehementer insequabatur hasta: rabies nem-
 Continenter tenebat violenta, iraque-percitus-cupiebat gloriam re-
 Tum certe altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum, [ferre.

Nisi Apollo Phoebus Agenora nobilem excitasset,
 Virum, Antenor's filium, eximiumque, fortemque.

Ejus quidem cordi audaciam immisit, eique ipse
 Astitit, ut mortis graves manus arceret,
 Fago tectus: coopertus autem erat caligine multa.

At ille, ut advertit Achillem urbium-vastatorem, 50
 Constitit; multaque ei corolvebat-aestuans manenti:
 Ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum;

Hei mihi, siquidem metu violenti Achillis

Fugero, qua et alii turbati fugantur;

Capiet me etiam sic, et imbellem obtruncabit:

Si vero ego hos quidem turbari sinam

A Pelide Achille, pedibusque a muro alio

Fugero per campum Iliacum, donec pervenero

Idaeque ad saltus, senticetaque ingrediar;

Vespertinus autem deinde cum me lavero in fluvio, 60

A sudore refrigeratus, ad Ilium reverterer:

Sed cur mihi haec meus secum-differit animus?

Ne me abeuntem ab urbe ad campum advertat,

Et me rapide-persecutus consequatur velocibus pedibus:

Non amplius deinde licebit mortem et fatum effugere.

Valde enim fortis supra omnes est mortales.

Quod si ipsi ante urbem obviam venero;

Etenim huic certe vulnerabile corpus acuto aere,

Inestque una anima, mortalemque ipsum dicunt homines

Esse: atqui ei Saturnius Jupiter gloriam praebet.

570

Sic fatus, Achillem conversus expectabat; intusque ei cor

Forte gestiebat praeliari atque pugnare.

Veluti panthera prodit alto ex fruticeto

Virum venatorem contra, neque quicquam animo

Percellitur, neque in fugam vertitur, latratu audito;

Etsi enim prior eam cominus percussisset, aut eminus,

Tamen vel hasta transfixa non desistit

A strenua pugna, antequam vel cominus congrediatur, vel dome-

Sic Antenor's filius praeclari, nobilis Agenor,

[tur:

Nolebat fugere, antequam periculum faceret Achillis.

80

Sed clypeum quidem sibi praetendit undique aequalem,

Hasta autem in eum collimabat, et altum clamabat;

Certe jam omnino sperabas apud animum, illustris Achille,

Die hoc urbem te everlurum Troïum gloriosorum;

Stulte, certe adhuc multi efficientur dolores de ea:

In ea enim multique et fortes viri in-fumus,

Qui utique propugnantes charis parentibus, uxoribusque, et liberis,

Ilium tutemur: tu vero fatum hic consequeris,

Adeo terribilis licet sis et audax bellator.

Dixit utique, et acutum telum gravi manu emisit;

90

Et percussit tibiam sub genu, neque aberravit;

Circaque ipsam ocrea recens-elaborati stanni

Horrendum resonuit: aes vero resiliit

A percusso, neque penetravit; dei enim prohibuere dona.

Pelides vero impetum fecit in Agenora deo-parem

Secundus: at non sivit Apollo gloriam referre,

Sed ipsum eripuit, textitque caligine multa,

Quietumque ipsum e praelio misit ut-abiret.

At hic Pelidem dolo avertit a populo:

Ipsi enim Longe-jaculans Agenori omnia cum se assimularât, 600

Stetit ante pedes; ille vero festinabat pedibus persequi.

Dum ille hunc per campum persequeretur tritici-feracem,

Conversus praeter fluvium vorticibus-profundum Scamandrum,

Parvo intervallo praecurrentem; dolo enim laetabat Apollo,

Ut semper speraret se affecuturum pedibus suis:

Interim caeteri Trojani fugati venerunt conferti

Laeti ad urbem; urbs vero implebatur conclusis.

Neque enim illi sustinebant urbem et murum extra

Expectare jam se-invicem, et cognoscere, et quis effugisset,

Et quis occubuisse in pugna; sed cupide infundebantur 10

In urbem, quemcunque eorum pedes et genua incolumem-retule,

rant.

LIBER VIGESIMUS SECUNDUS.

SIC hi quidem per urbem trepida-fuga-dissipati, velut hinnuli,
 A sudore se refrigerabant, bibebantque, medebanturque siti,
 Acclinati pulchris propugnaculis: at Achivi
 Ad murum prope accedebant, scuta humeris inclinantes.
 Hectorem v ro ibi manere exitiale Fatum tanquam-compede.
 Ilium ante, portasque Scaecas. [vinctum-coëgit,

At Pelidem allocutus est Phoebus Apollo;

Cur me, Pelei filii, pedibus velocibus persequeris,
 Ipse mortalis cum sis deum immortalem? nec dum omnino me
 Agnovisti, quod Deus sum; tu autem indefinenter furis. 10
 Tibi nimirum nihil curae est contra Troas labor-bellicus, quos fu-
 Qui jam in urbem conclusi-sunt, tu vero huc divertisti: [gasti,
 Neque enim me interficies, quoniam haud mortalis sum.

Hunc autem graviter indignatus allocutus est pedibus velox
 Achilles;

Lacifisti me, Longe-jaculans, Deorum perniciosissime omnium,
 Qui huc nunc avertisti a muro: Certe adhuc multi
 Terram mordicus prehensissent, antequam in Ilium pervenissent.
 Nunc vero mihi quidem magnam gloriam eripuisti, illosque servasti
 Facile; non enim ultionem ullam veritus es in posterum:
 Profecto te ulciscerer, si mihi facultas utique adestet. 20

Sic fatus, ad urbem magnis elatus animis abiit,
 Ruens, velut equus certamine-victor, cum curru,
 Qui celeriter currit magno nisu contendens per campum.
 Sic Achilles celeriter pedes et genua movebat.
 Hunc vero senex Priamus primus vidit oculis,
 Coilucentem tanquam stellam, ruentem per campum,
 Quae ante Autumnum oritur: perillustres autem ejus radii
 Lucent multa inter astra nocte intempesta;

Quam canem Orionis vulgo vocant:
 Splendidissima quidem haec est, at exitiale signum est, 30
 Atque immittit magnum aestum miseris mortalibus:
 Sic hujus aes splendebat circa pectora currentis.
 Ejulabat vero senex, caputque pulsabat manibus,
 In altum sublatis, magnoque edito ejulatu clamabat,
 Supplex-orans dilectum filium: is autem ante portas
 Stabat, vehementer animis ardens cum Achille pugnare:
 Illum vero senex miserabiliter allocutus est, manus extendens:

Hector, ne mihi expecta, dilecte fili, virum hunc
 Solus, absque aliis; ut ne mox mortem assequaris,
 A Pelida domitus: longe enim viribus praestat. 40
 Crudelis, utinam diis charus tantum esset,
 Quantum mihi; cito prorsus eum canes et vultures vorarent
 Jacentem: certe mihi gravis ex praecordiis dolor abiret.

Iste me filiis multisque et strenuis orbum fecit,
 Interficiens, et deportatos-vendens insulas in longinqu as.
 Quin et nunc duos filios Lycaonem et Polydorum
 Non possum videre, Trojanis in urbem conclusis,
 Quos mihi Laothoë peperit prae cellens mulieribus.
 At si quidem vivunt in castris, certe postmodum
 Aereque auroque redimemus; est enim domi: 50
 Multa enim dedit filiae senex fama-inclytus Altes.
 Si vero jam mortui sunt, et in orci domo,
 Dolor meo animo et matri, qui genuimus.
 Populo autem caetero brevior dolor
 Erit, modo non et tu moriaris, ab Achille domitus.
 Sed ingredere murum, mi fili, ut serves
 Trojanos et Trojanas, neque magnam gloriam praebeas
 Pelidae, ipseque dilecta vita priveris:
 Praeterea et mei infelicis adhuc mentis compotis miserere,
 Calamitosi, quem pater Saturnius in senectutis limine 60
 Fortuna in arceba perdet, mala multa conspicatum,
 Filiosque interemptos, raptatasque filias,
 Et thalamos direptos, et infantes liberos
 Allisos terrae, in gravi caede,
 Tractasque nurus perniciosiis manibus Achivorum.
 Ipsum vero forsitan extremum me canes in primis foribus
 Cruda-vorantes raptabunt, postquam aliquis acuto aere
 Cominus vel eminus feriens ex artubus animam eripuerit,
 Quos nutriti in aedibus, mensae assēclas janitores,
 Qui meo sanguine hausto, rabie-acti animis, 70
 Jacebunt in vestibulis: Juveni autem omnino decorum-est
 Pugna caeso, lacerato acuto aere,
 Jacere; omnia nempe honesta etiam mortuo quicquid apparuerit:
 Sed quum jam canumque caput, canamque barbam,
 Pudendaque deturpent canes occisi senis,
 Hoc utique miserrimum accidit miseris mortalibus.
 Dixit quidem senex, canosque capillos extrahebat manibus,
 Vellens e capite; neque Hectori animum flectebat.
 Mater vero deinceps ex-alia parte lamentabatur lacrymas-fundens
 Sinum denudans, altera autem manu mamillam exeruit, 80
 Et illum lachrymas-fundens verbis alatis allocuta est;
 Hector, fili mi, et haec reverere, et mei miserere
 Ipse, si unquam tibi vagitus-sedantem mamnam prae bui,
 Horum reminiscere; chare fili; arceque infestum virum
 Moenia ingressus: Neque prostes pugnator adversus ipsum;
 Praeferox: si enim te interemerit, haudquaquam te ego
 Dessebo in lectis, charum germen, quem peperit ipsa,
 Neque uxor magnifice-dotata; seorsum autem te longe a nobis
 Argivorum apud naves canes veloces comedent.
 Sic hi lugentes alloquebantur dilectum filium, 90

Multis supplicantes; neque Hectori animum flectebant:
 Sed is expectabat Achillem ingentem propius accedentem.
 Ut vero draco ad lustrum ferus virum expectat,
 Pastus mala gramina; subit autem et ipsum ira gravis,
 Horrendumque aspicit, convolvens se circa latibulum:
 Sic Hector, inextinguibili praeditus animorum-vi, non recedebat,
 Turrin ad prominentem fulgido clypeo-acclinato:
 Indignabundus vero dixit ad suum magnum animum;

Hei mihi, si quidem portas et moenia ingressus fuero,
 Polydamas me primus probris onerabit, 100
 Qui me hortatus-est Trojanos ad urbem ducere,
 Nocte ista exitiali, quando surrexit-ad-certamen nobilis Achilles.
 At ego non parui; certe multo utilius fuisset:
 Nunc vero postquam perdiדי populum damnosa-pertinacia mea,
 Vereor Trojanos et Trojanas longa-peplorum-fyrmata-trahentes,
 Ne quando quis dicat deterior alius me;
 Hector suis viribus fretus perdidit copias.
 Sic dicent: mihi vero tunc multo satius esset,
 Contra pugnando aut Achille interfecto redire,
 Aut ab ipso interfici gloriose pro urbe. 10

Quod si clypeum quidem deposuero umbonibus munitum,
 Et cassidem validam, hastaque ad murum acclinata,
 Ipse profectus Achilli strenuo obvius venero,
 Et ei pollicear Helenam, et opes cum ipsa
 Omnes prorsus, quascunque Alexander cavis in navibus
 Duxit ad Trojam, quae fuit certaminis origo,
 Daturum Atridis abducendas, simulque separatim Achivis
 Alias distributurum, quascunque urbs haec abditas-habet:
 A Trojanis vero deinde honorabile jusjurandum exigam,
 Nihil occultaturos, sed bifariam omnia divisuros, 20
 Facultates quascunque urbs amabilis intus continet.

Sed cur mihi haec meus secum-disferit animus? [misereatur,
 Vereor, ne ei ego quidem supplicem profectus; is autem mei non
 Neq; omnino me revereatur, interficiat vero me, inermem existen-
 Temere, tanquam mulierem, postquam arma exuero. [tem,
 Non sane prorsus nunc licet a quercu neque a petra
 Cum hoc confabulari, ceu virgo juvenisque,
 Virgo juvenisque confabulantur inter se.

Satius vero certamine congredi: quam celerrime
 Videamus, utri Olympius gloriam praebiturus sit. 30

Haec animo-versabat manens: Ast ad eum prope accessit Achil-
 Par Marti galeam-quassanti bellatori, [les,
 Vibrans Peliacam hastam ad dextrum humerum
 Terribilem; circum vero aes splendebat simile fulgori
 Vel ignis ardentis, vel solis orientis.
 Hectorum vero, ut vidit, cepit tremor, neque amplius sustinuit
 Illic manere, a tergo autem portas reliquit, abiitque perterritus.

Pelides vero irruit, pedibus rapidis fretus;
 Veluti Circus in montibus, velocissimus volucrum,
 Facile impetum dat in pavidam columbam: 140
 Haec autem oblique fugit: iste vero in proximo acutum-edens-
 clangorem,

Crebros faciens impetus, insequitur, capereque illam animus jubet:
 Sic utique ille ardens recta volabat: trepidus autem fugiebat Hec-
 Muro sub Trojanorum, velociaeque genua movebat. [tor

Hi vero praeter speculam et caprificum ventosam
 Murum usque subter per viam-publicam rapido-cursu-ferebantur:
 Ad scaturigines autem pervenerunt pulchre-fluentes, ubi nempe
 Duo erumpunt Scamandri vorticosi. [fontes

Alter quidem aqua calida fluit, circumque fumus
 Oritur ex ipso, velut ab igne ardenti: 50

Alter vero aestate profluit, similis grandini,
 Vel nivi frigidae, vel ex aqua *concretae* glaciei.

Illic autem ad ipsos labra-ad-lavandum lata prope sunt,
 Pulchra, lapidea, ubi vestes speciosas
 Lavabant Trojanorum uxores, pulchraeque filiae,

Olim tempore pacis, priusquam venissent filii Achivorum. [quens:
 Hac utique praetercurrerunt, alter fugiens, alterque a tergo perse-
 Ante quidem fortis fugiebat, persequabatur vero ipsum multo for-
 Rapide: Neque enim victimam, neque bubulam pellem [tior
 Adipisci-conabantur, qualia pedibus praemia sunt virorum; 60
 Sed de anima *certantes* currebant Hectoris equum-domitoris.

Ut vero cum assueti-vincere circa metas solidi-ungulis equi
 Celeriter admodum currunt; magnum autem propositum est prae-
 Vel tripos, vel mulier, viri in honorem defuncti: [mium,

Sic hi ter Priami urbem gyro-circum-acti sunt
 Rapidis pedibus: Dii vero omnes spectabant.

Inter hos autem sermonem orsus est pater hominumque deumque;

Proh malum, profecto dilectum virum agitari circa murum
 Oculis video: meum autem dolet cor

De Hectore, qui mihi multa boiū femora adolevit, 70
 Idae in verticibus multas-convalles-habentis; interdum etiam

In urbe summa: nunc vero eum nobilis Achilles
 Urbem circa Priami pedibus velocibus insequitur.

Sed agite, deliberate, dii, et consultate,
 An eum e morte salvum-eripiemus, an eum jam
 Sub Pelida Achille domabimus, bonum licet.

Hunc vero allocuta est dea oculis-caesia Minerva;
 O pater, rutuli-fulminis-missor, atras-nubes-cogens, quale dixisti?

Virum mortalem, jam olim destinatum fato,
 Jam vis a morte tristi liberare? 80

Fac: at non tibi omnes assentiemur dii caeteri.

Hanc autem respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;
 Bono esto animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquam animo

Serio loquor, volo autem tibi mitis esse:

Fac, prout tibi animus est, neque quid cessa.

Sic locutus, impulit antea paratam-animo Minervam;

Descendit autem ea ab Olympi verticibus impetu facto.

Hectorem vero indefinenter urgens sequebatur celer Achilles.

Ut vero quum hinnulum in montibus canis cervae insequitur,

Excitatum e cubili: perque convalles et per fruticeta;

Eum autem, etiam si lateat metu percussus sub arbusculo,

Tamen vestigia legens currit perpetuo, donec inveniat:

Sic Hector non latebat pedibus-velocem Pelidem.

Quoties vero impetum-sumeret ad portas Dardanias

Recta ruere bene-aedificatas versus turres,

Si quo modo ei desuper auxiliarentur telis;

Toties eum avertebat praeventens

In campum: ipse autem prope urbem volabat semper.

Ut vero in somno non potest fugientem consequi;

Neque alter alterum potest effugere, neque alter consequi: 200

Sic hic illum non poterat assequi pedibus, neque ille effugere.

Quo vero tandem pacto Hector fata effugere potuisset mortis;

Nisi ei postremumque et ultimum occurrisset Apollo

Prope, qui ei excitavit robur velocitaeque genua?

Copiis autem renuebat capite nobilis Achilles,

Neque sinebat mittere in Hectorem amara tela;

Ne quis gloriam auferret percutiens, ipseque secundus veniret.

Sed quando jam quartum ad scaturigines pervenerant,

Tum vero aureas pater attollebat lances,

Imposuitque duo fata longum-somnum-adferentis mortis, 10

Hoc quidem, Achillis, illud vero, Hectoris equum-domitoris:

Sustinuitque medias prehenfas: Inclinata autem est Hectoris fatalis

Descenditque ad orcum; reliquitque illum Phoebus Apollo.[dies,

Ast ad Pelidem accessit dea caesia-oculis Minerva,

Et prope stans verbis alatis allocuta est;

Nunc demum nos utique spero, Jovi dilecte, illustris Achille,

Relaturos magnam gloriam Achivis ad naves,

Hectore caeso, pugnae insatiabilis licet sit.

Non ei nunc amplius certe licet nos effugere,

Ne quidem si perquam multum laboret longe-jaculans Apollo, 20

Advolvens se pedibus patris Jovis Aegiochi.

Sed tu quidem nunc sta et respira; huic vero ego tecum

Accedens persuadebo adversis-viribus pugnare.

Sic dixit Minerva; Ille vero paruit, gavisusque est animo:

Stetit autem fraxineae hastae aere-praefixae innixus.

Haec vero hunc quidem reliquit, assecutaque est Hectorem nobilem,

Deiphobo cum se assimulasset corpore et indefessa voce.

Prope autem stans verbis alatis allocuta est;

Venerande frater, profecto admodum jam te urget celer Achilles,

Urbem circa Priami pedibus velocibus persequens: 30

Sed age jam stemus, et propulsemus manentes. [Hector:]

Hanc autem vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens
Deiphobe, profecto quidem mihi antea multo charissimus eras
Fratrum, quos Hecuba atque Priamus genuit filios:
Nunc vero adhuc etiam magis habeo in animo honorare,
Cum sustinisti mei gratia, ut vidisti oculis,
Moenibus egredi, caeteri vero intus manent.

Hunc autem rursus allocuta est dea caesia-oculis Minerva: [ter
Venerande frater, profecto quidem multum pateret veneranda ma-
Supplicabant, deinceps genua-amplectentes, circum et sodales, 240
Ut illic manerem; (adeo enim metu tremunt omnes:)]

Sed meus intus animus conficiebatur dolore gravi. [tarum]

Nunc vero adversi praesentibus-animis pugnemus, neque jam haf-
Sit parsimonia, ut videamus an Achilles,
Nobis interfectis, spolia sanguinolenta referat
Naves ad cavas, an tua hasta dometur.

Sic locuta, continuo astu praeivit Minerva.

Illi vero cum jam prope erant alter in alterum vadentes,
Hunc prior allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector;

Non te amplius, Pelei fili, fugiam, ut antea: 50

Ter circa urbem magnam Priami fugi, nec unquam sustinui

Expectare te ingruentem; nunc vero me animus impulit

Stare contra te: interimam certe, vel interimar.

Sed agedum deos testes-faciamus; hi enim optimi

Testes erunt et custodes pactorum:

Non enim ego te immaniter deturpabo, si mihi Jupiter

Dederit victoriam, tuamque animam abstulero;

At postquam tibi detraxero pulchra arma, Achille,

Cadaver Achivis reddam: sic et tu facito.

Illum vero torve intuitus allocutus est pedibus-velox Achilles;

Hector, ne mihi, acerbissime, pacta memora. 61

Ut non sunt leonibus et hominibus foedera fida,

Neque lupi et agni concordem animum habent,

Sed hostili-animo sunt perpetuo sibi-invicem:

Sic non fas est me et te amicitiam contrahere, neque prorsus nobis

Foedera erunt, antequam utique alter stratus

Sanguine satiârit Martem invictum bellatorem.

Omnigenae virtutis recordare: nunc te admodum oportet

Hastaque acerrimum esse et audacem bellatorem.

Non tibi est amplius effugium; statim enim te Pallas Minerva 70

Hasta mea domat: nunc vero simul omnes lues

Dolores meorum fociorum, quos interfecisti hasta furens.

Dixit quidem, et vibratam emisit praelongam hastam;

Et hanc quidem ex adverso conspiciatus evitavit illustis Hector:

Subsedit enim praevidens, supervolavit autem aerea hasta,

Terraeque infixata est: evulsit vero eam Pallas Minerva,

Achillique reddidit, latuitque Hectora pastorem populorum.

Hector vero allocutus est eximium Pelidem;

Aberrasti, nec dum utique, diis similis Achille,

Ex Jove nōras meum fatum; dixisti certe:

280

Sed quidam loquax et subdolanus es verbis,

Ut tui prae metu animorum virtutisque obliviscerer.

Haud tamen mihi fugienti dorso hastam infiges,

Sed recta-ruenti animis-praesentibus per pectora adige,

Si tibi dedit deus: nunc vicissim meam hastam evita

Aeream; utinam jam tuo in corpore totam recipias:

Tum certe levius bellum Trojanis esset,

Te interfecto: tu enim ipsis perniciēs maxima.

Dixit, et vibratam emisit praelongam hastam,

Et percussit Pelidae medium scutum, neque aberravit:

90

Longe vero excussa est scuto hasta: Iratus autem est Hector;

Quod sibi telum velox irritum evolasset e manu: [hastam:

Stetit autem vultu-dejecto, neque enim aliam habebat fraxineam

Deiphobum vero vocabat albo-clypeo-insignem, alto clamore,

Poscebat eum hastam longam: is vero neutiquam illum prope erat.

Hector autem sensit suo in animo, dixitque;

Eheu, profecto omnino jam me Dii ad mortem vocarunt:

Deiphobum enim ego putabam heroem adesse;

Sed ille quidem in muro, me vero decepit Minerva.

Nunc autem prope mihi mors exitialis, nec jam longe;

300

Neque effugium: Certe enim olim hoc gratum erat

Jovique, et Jovis filio Longe-jaculanti; qui tamen me antea

Propenso-animo e-periculis-eripuerunt: nunc vero me fatum asse-

Haud tamen ignaviter saltem et inglorie perierim, [quitur:

Sed magnifico aliquo facinore edito et posteris audiendo.

Sic fatus, strinxit ensē acutum,

Qui ei ad latus pendebat magnusque, validusque;

Impetum autem dedit conversus, velut aquila altivolans,

Quae descendit in campum per nubes obscuras,

Raptura vel agnam teneram, vel pavidum leporem:

10

Sic Hector impetum dabat vibrans ensē acutum.

Irruit et Achilles, iraque sibi implevit animum

Atroci; scutum vero pectori praetendit

Pulchrum, artificiose-factum: galea autem nutabat fulgida,

Quatuor-conos-habenti; Pulchraeque motabantur concussae co-

Aureae, quas Vulcanus fuderat conum circum densas. [mae

Qualis vero stella procedit inter stellas nocte intempesta

Hesperus, quae pulcherrima in coelo posita est stella:

Sic a cuspide fulgor emicabat peracuta, quam Achilles

Vibrabat dextera, struens malum Hectori nobili,

20

Rimans-oculis corpus pulchrum, ubi acciperet vulnus facillime.

Hujus autem caeteras quidem parte tegebant corpus aerea arma,

Pulchra, quibus Patrocli vim exuerat occisi;

[munt,

Apparebat autem ea pars, qua claviculae ab humeris cervicem diri-

Gutturis, ubi animae citissima perniciēs:

Hac in eum ardenti-animo-latus feriit hasta nobilis Achilles;

E regione autem teneram per cervicem abiit cuspis:

Nec tamen arteriam fraxinus abscidit aere gravis,

Ut aliquid ipsum alloqueretur respondens verbis. [chilles;

Cecidit autem in pulveribus; et super eum gloriatus est nobilis A-

Hector, at aliquando putabas, Patroclum interfectum spolians,

Salvum te fore, me autem nihil veritus es ultorem absentem: 332

Stulte, hujus enim seorsum ultor longe-fortior

Navibus in cavis ego post relictus eram,

Qui tibi genua solvi: Te quidem canes et alites

Lacerabunt turpiter, illi vero exequias-facient Achivi.

Illum vero languens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hee-

Supplex-oro, per animam, et genua, tuosque parentes, [tor;

Ne me sinas apud naves canes dilaniatum-vorare Achivorum:

Sed tu quidem aesque abunde, aurumque accipe, 40

Dona, quae tibi dabunt pater et veneranda mater:

Corpus autem domum meum reddito, ut rogi me

Trojani et Trojanorum uxores participem-faciant mortuum.

Hunc autem torve intuitus allocutus est pedibus velox Achilles;

Ne me, canis, per genua supplex-precare, neque per parentes.

Utinam enim ullo-pacto ipsum me furor et animus stimulet,

Crudas dissecantem tuas carnes comedere, cum talia in me fecisti:

Adeo non est, qui tuo utique canes capite arceat:

Ne quidem si deciesque et vicies tanta dona

Appenderint huc adducentes, promiserint etiam et alia: 50

Nec si te ipsum auro compensare velit

Dardanides Priamus: ne sic quidem te utique veneranda mater

Impositum lectis descebit, quem peperit ipsa;

Sed canesque et alites-totum discerpent. [Hector;

Illum vero jam-moriens allocutus est pugnam expedite-ciens

Profecto te probe noscens praesenti, neque sane eram

Perfuasurus; certe enim tibi utique ferreus intus animus:

Confidera nunc, ne tibi aliqua deorum irae causa sim

Die illo, quando te Paris et Phoebus Apollo,

Strenuum licet, interiment in Scaeis portis. 60

Sic quidem ipsum locutum finis mortis cooperuit:

Anima vero ex artubus volans ad Orcum descendit,

Suam sortem lugens, relicto vigore et juvena.

Hunc etiam mortuum allocutus est nobilis Achilles;

Tu Morere: fatum vero ego tunc accipiam, quodcumque

Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii caeteri.

Dixit, et e mortuo evulsit aeream hastam;

Et hanc quidem seorsum posuit, ab humeris autem arma detrahebat

Sanguinolenta: caeteri autem accurrentes circumfusi sunt filii

Achivorum, [stupendam

Qui et admirabundi-contemplati sunt habitum corporis et speciem

Hectoris: neque ei quis sine-vulnere-infligto astitit.

Sic vero aliquis dicebat intuitus in proximum alium;

Papae, certe longe jam mollior tractatu

Hector, quam quando naves incendit igne ardenti.

Sic quidem aliquis dicebat, et vulnerabat astans.

Hunc autem ubi spoliârat pedibus-valens nobilis Achilles,
Stans inter Achivos verba alata dixit;

O amici, Argivorum ductores, atque principes,

Postquam hunc virum dii domuisse dederunt,

Qui mala multa patravit, quot non universi caeteri:

Eia agite, circa urbem cum armis experiamur,

Ut cognoscâmus Trojanorum mentem, quamnam habeant;

An deserturi-sint urbem summam, hoc strato,

An manere audent, etiam Hectore non jam existente.

Sed cur mihi haec meus secum differit animus?

Jacet ad naves mortuus indefletus, inhumatus,

Patroclus; hujus autem non obliviscar, quoad ego

Vivis interero, et mihi chara genua moveantur:

Quod si mortuorum oblivio subit in orco;

Tamen ego etiam illic dilecti memor ero sodalis.

Nunc autem age canentes Paean, juvenes Achivorum,

Naves ad cavas redeamus, et hunc ducamus:

Retulimus magnam gloriam: interfecimus Hectora nobilem,

Cui Trojani per urbem, velut deo, vota-faciebant.

Dixit, et in Hectora nobilem indigna moliebatur opera:

Amborum retro pedum perforavit tendines

Ad talum usque a calce, bubulaque innexuit lora,

De curruque ligavit; caput vero trahi sivit:

Curruque conscenso, et inclytis armis in eum elevatis, [labant:

Scutica percussit equos, ut inirent-cursum; ii autem non inviti vo-

Ab illo vero oriebatur inter trahendum pulvis: At circum comae

Cyaneae terrae admovebantur, caputque totum in pulveribus 402

Jacebat, ante venustum: tunc vero Jupiter hostibus

Dederat deturpandum ipsius in patria terra:

Sic hujus quidem pulvere foedabatur caput totum: tum vero mater

Evellebat comam, nitidumque abjecit velum

Procul: ejulatumque edidit admodum altum, filium intuita.

Lamentabatur miserabiliter et pater dilectus, circumque populi

Ejulatuque tenebantur, et lamentis per urbem:

Huic autem maxime erat simile, ac si tota

Ilios excelsa igni cremaretur a culmine.

Populi quidem senem vix tenebant dolore-indignantem,

Egredi cupientem portis Dardaniis:

Omnes autem supplex-orabat, provolutus in luto,

Nominatim compellans virum quemque;

Abstinate, amici, et me solum finite, solliciti licet,

Egressum urbe ire ad naves Achivorum:

371

83

93

10

Supplicabo viro huic pernicioso, violentia-effraeni,
 Si forte aetatem revereatur, atque misereatur
 Senectutis: etenim et huic pater talis est 420
 Peleus, qui ipsum genuit et nutrit, perniciem futurum
 Trojanis; maxime autem mihi prae omnibus dolores fecit:
 Tot enim mihi filios interemit aetate florentes:
 De quibus omnibus non tantum lugeo, tristis licet,
 Quantum uno, de quo me dolor vehemens *conceptus* deseret ad or-
 Hectore: Utinam obiisset inter manus meas: [cum,
 Sic enim fatiati fuissetus flentesque, lugentesque,
 Materque, quae cum peperit infelix, atque ego ipse.

Sic dixit flens: adgemebant autem cives.
 Inter Troadas vero Hecuba densum-suspiriis exorsa est luctum;
 Fili, ego misera curnam vivam, gravia passa, 31
 Te mortuo? qui mihi noctesque et dies

Gloria per urbem eras, omnibusque emolumentum
 Trojanisque et Troadibus per urbem, qui te deum tanquam
 Excipiebant: Certe enim ipsis admodum magna gloria esses,
 Vivus existens: nunc vero mors et fatum occupat.

Sic dixit flens: Uxor autem nondum aliquid audierat
 De Hectore; non enim ei aliquis certus nuncius profectus
 Nunciârat, quod ei maritus extra mansisset portas:
 Sed illa telam texebat, in secessu domus altae, 40
 Duplicem splendidam *vestem*, operaque picta varia sparsim-intex-
 Jusserat autem ancillas comis-pulchras per domum [bat:
 Igne circumdare positum tripodem magnum, ut essent
 Hectori calida lavacra e pugna reverso:

Demens, neque enim sciebat, quod ipsum admodum procul a lava-
 Manibus Achillis domuerat oculis-caesia Minerva. [cris
 Ejulatum autem exaudivit et lamenta a turri;
 Ejusque continuo succussi sunt artus, inque terram ei excidit radi-
 Ipsaque statim inter ancillas comis-pulchras locuta est: [us:
 Adeste, duae me sequimini, ut videam, quatenus opera fiant: 50

Venerandae socrûs vocem audivi, mihique ipsi
 In pectoribus saliens vibratur cor sursum ad os, subtusque genua
 Glaciata torpent: prope certe aliquod malum Priami filiis.
 Utinam vero procul ab aure sit meum verbum: sed perquam gra-
 Timeo, ne jam mihi audacem Hectorem nobilis Achilles [viter
 Solum interclusum ab urbe, in campum agitet;
 Et jam eum cessare-faciat ab audacia exitiali,
 Quae ipsum tenebat: quippe nunquam in turba manebat virorum;
 Sed longe procurrebat, sua animi vi nulli cedens.

Sic locuta, per domum ruit, lymphatae similis, 60
 Vehementer-palpitans corde; simul et ancillae ibant cum ipsa.
 At postquam ad turrimque et hominum pervenerat turbam,
 Stetit circumspiciens in muro: illumque advertit
 Raptatum ante urbem; celeres autem eum equi

Raptabant immaniter cavas ad naves Achivorum.

Illam vero oculos obscura nox cooperuit:

Collapsa autem est retro, animamque efflavit.

Procul vero a capite fudit redimicula admiranda,

Vittas, reticulumque, atque textile crinale,

Velumque, quod ei dedit aurea Venus,

Die illo, quo ipsam pugnam-expedite-ciens duxit Hektor

479

Ex domo Eëtionis, postquam dederat infinita dona-sponsalia:

Circum vero ipsam gloresque et fratriae frequentes stabant,

Quae ipsam inter se tenebant prae-dolore-cupidam interitûs.

Ea vero ut ad se rediit, et in praecordia anima collecta est,

Crebris gemitibus plorans, inter Troadas dixit;

Hektor, ego infelix! eodem igitur nati sumus fato

Ambo, tu quidem in Troja Priami in domo,

Ego autem Thebis, Hypoplaco sylvosa,

In domo Eëtionis, qui me enutrit, parvula cum essem,

80

Infelix infelicem: utinam non genuisset.

Nunc vero tu quidem in orci domos, sub latebris terrae,

Abis, et me gravissimo in luctu relinquis

Viduam in aedibus: At filius adhuc infans prorsus,

Quem genuimus, tuque, egoque calamitosi: neque tu huic

Eris, Hektor, emolumento; quippe occubuisti: neque tibi hic.

Nam etsi bellum quidem effugerit lachrymosum Achivorum,

Semper tamen ei labor et mala in posterum

Erunt: alii enim ei terminis-mutatis-adiment arva.

[dit:

Dies nempe pupillaris omnibus-aequalibus-destitutum puerum red-

Semper vero dejecto-est-vultu, lachrymisque madidae sunt genae.

Egens autem vadit puer ad patris sodales,

92

Alium quidem chlaena prensans, alium vero tunica:

Horum autem miserantium pocillum aliquis tantillum admovet,

Labraque quidem rigat, palatum vero non rigat.

Hunc et *aliquis* utroque-parente-vivo-florens e convivio exturbat,

Manibus verberans, et probris insectans;

Abi in malam rem sic; non tuus utique pater convivatur nobiscum:

Lacrymabundus autem redit puer ad matrem viduam,

Astyanax, qui ante quidem sui super genibus patris

500

Medullam tantum comedebat, et ovium pinguem adipem:

At quando somnus occuparet, desuissetque pueriliter-lusitare,

Dormiebat in lectis, in ulnis nutricis,

Cubili in molli, deliciis repletus corde:

Nunc vero multa patietur, charo patre privatus,

Astyanax, quem Troës cognomine vocant:

Solus enim ipsis, *ô Hektor*, defendebas portas et muros altos.

Nunc vero te quidem ad naves recurvas, procul a parentibus,

Mobiles vermes edent, postquam canes se fatiaverint,

Nudum: at tibi vestes in aedibus jacent,

10

Tenuesque et venustae, factae manibus mulierum.

Verum enimvero haec omnia comburam igne ardenti,
Nihil tibi utique usui *futura*, neque enim jacebis in ipsis;
Sed coram Trojanis et Troadibus gloria *tibi* funto.
Sic dixit flens: adgemuerunt autem mulieres.

LIBER VIGESIMUS TERTIUS.

SIC hi quidem ingemiscebant per urbem: at Achivi
Postquam ad navesque et Hellespontum pervenerant,
Alii quidem dispersi-ibant suam ad navem quisque:
Myrmidonas vero non sinebat dispersos-abire Achilles,
Sed is inter suos socios bellicosos dixit;

Myrmidones pernices-equites, mei chari socii,
Ne jam a curribus solvamus solidos-ungulis-equos,
Sed cum ipsis equis et curribus propius accedentes,
Patroclum desileamus: Hoc enim, honor est mortuorum.
At postquam tristi fatiati-fuerimus luctu,
Equis solutis coenabimus hic omnes.

10

[Achilles:

Sic dixit: Illi autem lamentabantur frequentes; praeibat vero
Hi vero ter circa mortuum pulchre-jubatos egerunt equos
Lugentes; interque ipsos Thetis luctus desiderium excitavit.
Rigabantur arenae, rigabantur et arma virorum
Lacrymis: talem enim desiderabant artificem fugandi *hostes*.
Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,
Manibus homicidis impositis pectori sodalis;

Salve mihi, ô Patrocle, etiam in orci aedibus:
Omnia enim jam tibi perficiam, quae antea pollicitus sum, 20
Hectorem huc tractum daturum canibus, crudum ut-discerpant:
Duodecim autem ante pyram cervices abscissurum
Trojanorum claris filiis, de te interfecto iratus.

Dixit quidem, et in Hectora nobilem indigna machinabatur ope-
Pronum ad feretrum Menoetiadae extendens [ra,
In pulveribus: illi vero arma exuebant quisque
Acrea, coruscantia; solvebantque altisonos equos.

Confederunt autem juxta navem pedibus-velocis Aeacidae
Frequentissimi; at is eis epulum funebre lautum praebebat.
Multi quidem boves candidi humi extendebantur vi ferri, 30
Inter jugulandum, multae etiam oves et balantes caprae:
Multi et albis-dentibus fues, florentes pinguedine,
Torrendi extendebantur per flammam Vulcani:
Undique autem circum cadaver multus fluebat sanguis.

At regem quidem pedibus-celerem Pelidem
Ad Agamemnonem nobilem ducebant reges Achivorum,
Aegre persuasum, de sodali iratum corde.
Illi vero cum jam ad tentorium Agamemnonis venissent euntes,
Statim is praeconibus canoris imperavit, [possent
Igne circumdare positum tripodem magnum; si qua persuadere

30

[possent

Pelidi; ut-ablueret tabum cruentum.

At ille recusabat constanter, insuper et iuramentum iuravit; 41

Non per Jovem, qui deorum summus et optimus,
Non fas est lavacra ad caput prope accedere, [cero,
Antequam Patroclum imposuero igni, tumulumq; aggesta-terra fe-
Totonderoque comam: haud enim mihi posthac iterum sic
Invadet dolor cor, quamdiu vivis interero.

At tamen nunc inviso pareamus epulo;

Mane vero jube-adhortans, Rex virorum Agamemnon,

Lignaque comportent, apponantque, uti par est

Mortuum habentem subire tenebras obscuras: 50

Ut hunc quidem comburat indefessus ignis

Ocyus ab oculis, copiaeque ad munia revertantur.

Sic dixit; Illi autem ei maxime auscultârunt, atque paruerunt:

Sedulo vero coena parata singuli

Convivabantur: neque quicquam animus indigebat epuli aequalis.

Sed postquam potûs et cibi desiderium exemerant,

Alii quidem decubituri iverunt ad tentorium quisque:

Pelides vero in littore multo-strepitu-resonantis maris

Jacebat graviter-gemens multos inter Myrmidonas, 60

In loco puro, ubi fluctus littus alluebant:

Quando hunc somnus cepit, solvens curas animi,

Suavis circumfusus: valde enim lassatus-erat pulchris membris,

Hectorem persequendo ad Ilium ventosam.

Supervenit vero anima Patrocli miseri,

Omnia ipsi magnitudineq; et oculis pulchris similis,

Et voce; et tales corpori vestes induta erat.

Constitit autem super capite, et eum sermone allocuta est;

Dormis, et mei oblitus es, Achille?

Non quidem me viventem negligebas, sed mortuum *negligis*: 70

Sepeli me quam citissime, portas orci ut intrem.

Procul me arcent animae, simulachra defunctorum,

Neque me omnino misceri trans flumen sinunt:

Sed temere erro circum portis-amplam orci domum.

Et mihi da tuam manum, obtestor: Non enim amplius posthac

Redibo ex orco, postquam me ignis participem feceritis.

Haudquaquam etenim vivi dilectis seorsum a sociis

Consilia sedentes consultabimus; sed me quidem Fatum

Absorbuit invisum, quod sortito obvenit etiam nascenti:

Quin et tibi ipsi fatum, diis similis Achille, 80

Muro sub Trojanorum nobilium perire.

Aliud autem tibi dicam et mandabo, si obsequi velis,

Ne mea a tuis seorsum condas ossa, Achille.

Sed simul sicut nutriti fuimus in vestris aedibus,

Quando me tum parvulum Menoetius ex Opunte

Duxit ad vestram domum, homicidium propter triste,

Die illo, quando filium interfeci Amphidamantis,

Imprudens, invitus, de talis iratus;

Quum me exceptum in aedibus eques Peleus

Nutrivitque diligenter, et tuum famulum nominavit:

90

Sic et ossa nobis idem locus contegat,

Aurea Amphora, quam tibi dedit veneranda mater.

Illum vero respondens allocutus est pedibus velox Achilles;

Cur mihi, venerandum caput, huc venisti,

Et mihi haec singula mandas? Atqui ego tibi

Omnia diligenter perficiam, et obsequar, ut tu jubes.

Sed me propius sta: paululum saltem complexi

Nos invicem, tristi satiemur luctu.

Sic fatus, captavit protensis manibus charis,

Neque prehendit; anima enim sub terram, tanquam fumus, 100

Abiit stridens: Attonitus autem exurrexit Achilles,

Manibusque complofit, verbumque lugubre dixit;

Papae! certe igitur aliqua est et in orci aedibus

Anima et simulachrum, sed praecordia non insunt omnino:

Pernox enim mihi Patrocli miseri

Anima superstitit ploransque, lugensque,

Et mihi singula praecepit: similis autem erat mirum-in-modum

Sic dixit: Illis vero omnibus desiderium excitavit luctus: [ipsi.

Lugentibus autem illis apparuit rosea-digitis Aurora

Circa mortuum miserandum. At rex Agamemnon

10

Mulosque excivit et viros, qui conveherent ligna,

Undique a tentoriis; et ad hoc vir strenuus exortus est

Meriones, famulus virtutem-amantis Idomenei.

Hi vero ibant aptas-materiae-caedendae secures in manibus feren-

Funisque bene tortos; muli autem praecibant ipsis: [tes,

Multa vero ardua, declivia, accliviaque, transversaque, transierunt.

Sed cum jam ad saltus venerunt irriguae-fontibus Idae,

Protinus quidem quercus alte-comantes longa-acie-munito acre

Caedebant festinantes; cae vero magnum sonitum-edentes

Cadebant: Eas quidem deinde diffidentes Achivi,

20

Alligabant mulis, hi vero terram pedibus carpebant,

Cupientes-pervenire-ad campum, per senticeta densa.

Omnes autem lignatores stipites ferebant; sic enim jusserat

Meriones, famulus amantis-virtutem Idomenei:

Atque in littus dejecerunt ordine, ubi Achilles

Designaverat Patroclo magnum sepulchrum, atque sibi ipsi.

At postquam undique apposuerant immensam materiem,

Confidebant ibidem manentes conferti: at Achilles

Confestim Myrmidonibus bellicosus jussit

Aere cingi, jungereque sub curribus quemque

30

Equos; Illi vero festini-surrexerunt, et arma induerunt:

Conscenderunt autem currus propugnatores, aurigaeque;

Ante quidem curribus-vesti, ponè vero nubes sequebatur pedi-

Frequentissimi: in mediis autem ferebant Patroclum focii. [tum,

Capillis vero totum mortuum tegebant, quos injiciebant
Tondentes: Ponè autem caput manibus-ferebat nobilis Achilles
Mœstus; sodalem enim eximium pompa-funebri-mittebat ad or-
cum. [chilles,

Illi vero quando ad locum pervenerunt ubi ipsis indicaverat A-
Deposuerunt; statimque ei affatim accumulârunt materiam.
Tum porro aliud animo-designavit pedibus-valens nobilis Achilles:
Stans seorsum a pyra flavam abscidit comam, 141

Quam sane Sperchio fluvio alebat, florecentem:
Ingemiscens autem dixit conversis-oculis in nigrum pontum;

Sperchie, frustra tibi utique pater vovit Peleus,
Illuc me reversum dilectam in patriam terram,
Tibi quæ comam abscisurum, mactaturumque sacram hecatomben:
Quinquaginta insuper masculas ibidem oves sacrificaturum
Ad fontes, ubi tibi ager-facer altareque odoratum.

Sic vovit senex, tu vero ei votum non perfecisti. [terram,
Nunc autem quoniam haudquaquam redibo dilectam in patriam
Patrocle heroï comam dabo secum-ferendam. 51

Sic fatus, in manibus comam dilecti sodalis
Posuit: his autem omnibus desiderium excitavit luctûs:
Et omnino lamentantibus occidisset lumen solis,
Nisi Achilles statim Agamemnoni dixisset astans;

Atride, (tibi enim maxime certe populus Achivorum
Parebunt dictis,) luctu quidem licet etiam alias, satiari:
Nunc autem a pyra dimitte, et coenam jube
Parare; Haec vero curabimus, quibus maxime
Cura-justorum pertinet mortui: duces vero nobiscum maneant. 60

Ut vero hoc audivit rex virorum Agamemnon,
Confestim populum quidem dimisit per naves aequales,
Funeratores autem ibidem manserunt, et accumulârunt ligna.
Struxerunt vero pyram centum-pedum quaquaversus;
Et in pyra summa cadaver posuerunt dolentes corde.
Multas vero pingues oves et flexipedes camuros boves
Ante pyram excoriârunt et curârunt: at ex omnibus
Adipe sumpta obtexit cadaver magnanimus Achilles
Ad pedes a capite, circumque excoriata corpora accumulabat.
Imposuit et mellis et olei amphoras, 70

Ad feretrum acclinans: quatuor et arduos-cervicibus equos
Festinanter injecit pyrae, magnos ciens gemitus.
Novem huic regi mensarii canes erant,
Horum etiam injecit pyrae duos obtruncatos:
Duodecim et Troïum magnanimorum filios strenuos,
Aere caedens; Mala enim mente struebat opera:
Immisit et ignis vim invictam, ut depasceret.

Immisit et ignis vim invictam, ut depasceret.
Ejulavitque deinde, charumque nomine-ciebat sodalem;
Salve mihi, ô Patrocle, etiam in Orci domo:
Omnia enim jam tibi perficio, quae antea pollicitus sum. 80

Duodecim quidem Trojanorum magnanimorum filios strenuos,
Hos una tecum omnes ignis absumit: Hectorem autem neutiquam
Dabo Priamidem igni vorandum, sed canibus.

Sic dixit minitans: Circa illum vero canes non occupabantur;

Sed canes quidem arcebat Jovis filia Venus

Dies et noctes; rosaccoque unxit oleo,

Divino, ut ne ipsum laceraret raptans:

Huic vero cyaneam nubem induxit Phoebus Apollo

A coelo usque ad terram: texitque locum totum,

Quantum obtinebat cadaver, ne prius vis solis

Siccaret circum circa corpus nervis, atque artubus.

190

Neque pyra Patrocli ardebat mortui:

Ibi rursus alia animo excogitavit pedibus-valens nobilis Achilles;

Stans-seorsum a pyra, duobus vota fecit ventis,

Boreae et Zephyro, et pollicitus est sacra pulchra:

Multis etiam libans aureo poculo, supplicavit,

Ut venirent, quo citissime igne comburerent cadaver,

Lignaque propere arderent: velox autem Iris

Vota exaudiens internuncia venit ad Ventos.

Illi quidem Zephyri graviter-spirantis frequentes in domo 200

Convivium celebrabant; currens autem Iris superstitit

Limine lapideo: Illi vero ut viderunt oculis,

Omnes propere surrexerunt, vocabantque eam ad se quisque:

Haec vero sedere quidem recusavit, dixit autem sermonem;

Non est sedendi tempus: vado enim rursus super Oceani fluentis,

Aethiopum ad terram, ubi sacrificant hecatombas

Immortalibus, ut jam et ego particeps sim sacrificiorum:

Sed Achilles Boream et Zephyrum sonorum

Venire orat, et pollicetur sacra pulchra,

Ut pyram suscitetis, ut-ardeat; in qua jacet

10

Patroclus, quem omnes gemunt Achivi.

Haec quidem sic loquuta abiit; illi vero ire-properabant

Sonitu immenso, nubes vi-agentes prae se: [fluctus

Confestim vero ad pontum venerunt, flando; excitatus autem est

Flatûs vi canori: Trojam vero ad glebosam pervenerunt, [nis:

Rogoque incubuerunt, magnumq; sonitum edidit immane-ardensig-

Tota autem nocte hi pyrae simul flammam iactabant,

Flantes stridule: Tota-nocte et velox Achilles

Aureo ex cratere, tenens poculum rotundum,

Vinum hauriens in humum fundebat, rigabatque terram,

20

Animam vocans Patrocli miseri.

Ut vero pater sui filii lamentatur ossa cremans

Desponsi, qui morte miseros dolore-affecit parentes:

Sic Achilles sodalis lamentabatur ossa cremans,

Reptans propter pyram, crebro ingemiscens.

Quando vero Lucifer venit, luminis nuncius super terram,

Post quem croceq-peplo-induta super mare spargitur Aurora,

Tunc pyra elanguit, cessavitque flamma.
 Venti autem rursus abierunt domum-ut-redirent,
 Thracium per pontum: hic vero gemebat, tumidis-flustibus fu-
 At Pelides a pyra in-aliam-partem separatus, [rens. 231
 Procubuit fessus, dulcisque somnus ei cito supervenit.
 Illi vero circa Atridem frequentes congregabantur,
 Quorum ipsum aduentium tumultus et strepitus excitavit:
 Resedit vero erectus, et ipsos sermone allocutus est;

Atrideque, et caeteri principes univerforum Achivorum,
 Primum quidem pyram extinguite nigro vino
 Totam, quantum occupavit ignis vis: at deinde
 Ossa Patrocli Menoetiadae legamus,
 Bene discernentes; cognitu-facilia enim sunt: 40
 In media namque jacebat pyra, alii vero seorsum
 In extrema-ora cremabantur promiscue equique et viri;
 Et ea quidem in aurea phiala et duplici adipe
 Ponamus, donec ipse ego inferorum domo condar:
 Tumulum autem non admodum magnum ego fieri volo,
 Sed mediocrem quendam: postmodum vero et hunc Achivi
 Latumque altumque facite, qui quidem me
 Posteriores in navibus multa-transstra-habentibus relinquemini.

Sic dixit; illi vero obsecuti sunt pedibus-veloci Pelidae: 50
 Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino,
 Quantum flamma pervaserat, profundusque corruit cinis:
 Flentes vero socii mitis ossa alba
 Collegerunt in auream phialam, et duplicem adipem;
 In tentoriisque posita tenui linteo texerunt:
 Circulo autem designarunt tumulum, fundamentaque jecerunt
 Circa pyram; et statim fusilem terram aggrefferunt:
 Aggesto vero tumulo, redierunt. At Achilles
 Ibidem populum detinuit, et sedere-fecit lato-ambitu spectatores:
 E navibus autem extulit praemia, lebetasque, tripodasque,
 Equosque, mulosque, boumque robusta capita, 60
 Et foeminas eleganter cinctas, splendidumque ferrum:
 Aurigis quidem primum velocibus praeclara praemia
 Posuit, mulierem abducendam, eximiam-forma, operum scientem,
 Et tripodem anfatum duarum-et-viginti-mensurarum,
 Primo: secundo autem deinde equam posuit
 Sexennem, indomitam, foetum mulum utero-gestantem:
 At tertio igni-nunquam admotum deposuit lebetem,
 Pulchrum, quatuor mensuras capientem, album etiamnum ita:
 Quarto vero posuit duo auri talenta:
 Quinto autem duplicem phialam ignem-non-expertam posuit: 70
 Surrexit vero, et verba inter Argivos fecit;

Atrideque, et caeteri bene-ocreata Achivi,
 Aurigas haec praemia expectantia jacent in circo.
 Si quidem jam alterius gratia certaremus Achivi,

Tum certe ego prima accepta ad tentorium ferrem.
 Scitis enim, quantum mei virtute superant equi;
 Nam et immortales sunt: Neptunus autem dedit ipsos
 Patri meo Peleo, is vero vicissim mihi tradidit.
 Sed certe quidem ego quiescam, et solidi-ungulis equi:
 Talis enim vim eximiam amiserunt aurigae
 Benigni, qui ipsis admodum saepe humidum oleum
 Jubis superfundebat, quum-lavisset aqua limpida.
 Hunc hi stantes lugent, soloque ipsis
 Jubae profusae sunt, ipsique stant dolentes corde:
 Vos vero caeteri accingimini per exercitum, quicumque Achivorum
 Equisque fident et curribus bene-compactis.

280

Sic dixit Pelides; celeres autem aurigae surrexerunt:
 Surrexit multo primus quidem rex virorum Eumelus,
 Admeti dilectus filius, qui aurigandi-peritia ornatus erat:
 Post hunc autem Tydides surrexit fortis Diomedes,
 Equosque Troios duxit sub jugum, quos quondam abstulit
 Aeneae; at ipsum e media morte eripuit Apollo:
 Post hunc autem Atrides surrexit flavus Menelaus,
 Nobilissimus, subque jugum duxit veloces equos,
 Aethen Agamemnoniam, suumque Podargum:
 Illam Agamemnoni dedit Anchises Echeolus
 Dona, ut ne ipsum sequeretur ad Ilium ventosam,
 Sed ibidem deliciis-frueretur manens; magnas enim ei dederat
 Jupiter opes; habitabat autem hic in spatiosa Sicyone:
 Hanc iste sub jugum duxit admodum cursus cupidam.
 Antilochus autem quartus pulchris-comantes-jubis instruxit equos,
 Nestoris praeclarus filius magnanimi regis
 Neleidae; Pylo autem nati ei equi

90

300

10

20

Pedibus veloces agebant currum: Pater vero ipsi prope astans
 Dixit in bonum monens intelligentem etiam per se;
 Antiloche, certe quidem te juvenem licet dilexerunt
 Jupiterque Neptunusque, et aurigandi-artes docuerunt
 Omnigenas: ideo te docere nequaquam multum opus est.
 Nosti enim recte circa metas equos flectere; sed tibi equi
 Tardissimi cursu, ideoque puto damnosa eventura:
 Horum autem equi quidem sunt perniciores, nec tamen ipsi
 Plura sciunt te ipso solerter-machinari.
 Sed agedum tu, dilecte, consilium reconde animo
 Omnigenum, ne quo te casu fugiant praemia.
 Arte tibi faber-lignarius longe praestantior, quam viribus:
 Arte vero et gubernator in nigro ponto
 Navem celerem dirigit jactatam ventis:
 Arte et auriga superat aurigam.
 Sed qui equis et curribus suis fretus est,
 Imprudenter late flectit huc et illuc;
 Equique vagantur per stadium, neque eos continet:

Qui vero peritus fuerit, agens deteriores equos,
 Semper metam spectans, flectit prope, neque cum latet,
 Quo pacto primum adducat bubulis loris:
 Sed continet perpetuo, et praecedentem observat.
 Metam autem tibi indicabo admodum cognitu-facilem, neque te
 Stat lignum aridum, quantum ulna, supra terram, [latebit:
 Vel quercus, vel laricis, quod quidem non putrescit imbre:
 Lapides vero ejus ex-utroque parte positi sunt duo albi,
 In angustiis viae; planum autem curriculum equorum hinc inde:
 Seu alicujus monumentum hominis jam pridem defuncti, 331
 Sive hoc meta fuit tempore priscorum hominum,
 Et nunc pro termino esse voluit pedibus-valens nobilis Achilles:
 Huic tu proxime admotos agito juxta currum et equos:
 Sed et ipse inclinatur eleganter-concinnata in sella,
 Paululum ad sinistram eorum; at dextrum equum
 Stimula minaci clamore-inerepitans, concedeque ei habenas mani-
 Ad metam autem tibi equus sinister admoveatur, [bus.
 Ita ut tibi modiolus utique summum videatur strinxisse
 Rotae affabre-factae: in lapidem vero vites impingere, 40
 Ne forte equosque vulneres, currusque confringas;
 Gaudium nempe aliis, opprobriumque tibi ipsi
 Erit: Sed, dilecte, si sapias, cautus esto:
 Si enim ad metam praetervectus fueris urgens,
 Non erit, qui te assequatur perneciter insecutus, neque praetercat:
 Ne quidem si a tergo Arionem divinum ageret,
 Adraasti velocem equum, qui ex deo genere erat,
 Aut illos Laomedontis, qui hic nutriti sunt eximii.
 Sic loquutus Nestor Neleius iterum in loco
 Resedit, postquam suo filio uniuscujusque-rei summam dixerat. 50
 Meriones autem quintus pulchris comantes-jubis instruxit equos.
 Ascenderunt vero in sellas, sortisque injecerunt galeae:
 Concutiebat Achilles, et fors exiliit Nestoridae
 Antilochi: post hunc sortitus est rex Eumelus:
 Post illum autem Atrides inclytus hasta Menelaus:
 Post eum vero Meriones sortitus est agere: at postremus
 Tydides, longe fortissimus, sortitus est agere equos.
 Steterunt autem ordine: monstravit vero metas Achilles,
 Procul in plano campo; et juxta speculatorem collocavit
 Deo-parem Phoenicem, armigerum patris sui, 60
 Ut memori-animo-contempleretur cursum, et veritatem referret.
 Illi vero simul omnes super equos scuticas fustulerunt,
 Percusseruntque loris, exhortatique sunt verbis,
 Magno-ardore: ii autem ocyus percurrabant campum,
 Procul a navibus celeriter: Sub pectoribus vero pulvis
 Surgebat excitatus, tanquam nubes, vel procella:
 Jubae autem agitabantur flatibus venti:
 Currus vero interdum quidem terrae appropinquabant almae,

Interdum autem subsultabant sublimes; at aurigae
 Stabant in sellis: palpitabat autem animus cujusque
 Victoriae cupidorum; et hortabatur suos quisque
 Equos: ii vero volabant pulverem excitantes per campum.
 Sed quum jam extremum peragerent cursum veloces equi
 Retro mare versus canum, tum demum virtus utique cujusque
 Apparuit, statimque equis intendebatur cursus: celeriter autem
 deinde

370

Pheretiadae pedibus-veloces ante caeteros efferebant *currum* equae.
 Post eas autem ante-alios efferebant Diomedis masculi equi
 Troii; neque ita multum aberant, sed admodum prope:

Semper enim *currum* ascensuris similes erant.

80

Flatu vero Eumeli dorsum, latique humeri,

Calesiebant: super ipsum enim capitibus repositis volabant.

Et certe vel praevertisset, vel dubiam *victoriam* fecisset,

Nisi Tydei filio iratus fuisset Phoebus Apollo,

Qui ei e manibus excussit scuticam splendidam.

Ejus vero ex oculis effusae sunt lacrymae indignantis,

Quod illas quidem videret jam etiam multo celerius euntes,

Sui vero divinitus-affligerentur, sine stimulo currentes.

Nec sane Minervam fraude-lacdens latuit Apollo

Tydidem, valde autem celeriter asscuta est pastorem populorum;

90

Et reddidit ei scuticam, vimque equis immisit.

Ipsa vero ad Admeti filium indignata accessit,

Equinumque ei fregit dea jugum: ei adeo equae

Utrinque extra viam currebant, temoque in terram devolutus est.

Ipse vero e sella juxta rotam provolutus est,

Cubitosque circumcirca laceratus est, osque, nareque,

Collisaeque est frons ad supercilia: ei autem oculi

Lacrymis impleti sunt, liquidaque ei haesit vox.

Tyrides vero praevertens dirigebat solidos-ungulis equos,

Longe prae aliis emicans: Minerva enim

400

Equis immisit vim, et ei gloriam imposuit.

Post illum autem Atrides agebat *equos* flavus Menelaus.

Antilochus vero equos adhortabatur patris sui;

Incumbite, et vos intendite quam celerrime.

Cum illis quidem contendere haud jubeo

Tyridae equis bellicosi, quibus Minerva

Nunc prae buit celeritatem, et ipsi gloriam imposuit:

Sed equos Atridae assequimini, neque relinquimini,

Rapide, ne vobis dedecus offundat

Aethe, foemina cum sit: Cur deficitis, praestantissimi?

10

Sic enim denuncio, et certe perfectum erit:

Non *amplius* vobis curatio-benigna apud Nestorem pastorem popu-

Erit, statim autem vos interficiet acuto aere,

[lorum]

Si remissi referamus vilius praemium:

Sed insequimini, et festinate quam citissime:

Haec autem ego ipse machinabor, atque dispiciam,
Angusta in via astu-praeterire: neque me fallat.

Sic dixit: Illi vero, domini veriti minas,
Acrius cucurrerunt exiguo tempore; statimque deinde
Angustiam viae cavae vidit Antilochus bellicosus:
Scissura erat terrae, qua hyemalis collecta aqua
Ruperat viae *partem*, profundumque fecerat locum totum:
Hac dirigebat Menelaus, rotarum-concursum vitans.
Antilochus autem despectens impellebat solidos-ungulis equos
Extra viam, parumperque avertens insequabatur:
Atrides vero extimuit, et Antilocho inclamavit;

420

Antiloche, temere equos agis; sed contine equos:
Angusta enim via; mox vero latiore praeterages:
Ne forte utrosque laedas, curru *curru* impasto.

Sic dixit: Antilochus autem adhuc etiam multo magis agebat,
Stimulo adurgens, tanquam non audienti similis.

30

Quantus vero disci iactus ab humero vibrati est,
Quem juvenis emittit vir, periculum-faciens juvenilis vigoris;
Tantum cursu emicârunt: illae vero cesserunt retro
Atridae; ipse enim sponte remisit agitare,
Ne forte colliderentur in via solidi-ungulis equi,
Currusque everterent eleganter compactos, ipsi autem
In pulveres deciderent, festino-cursu-contententes de victoria.
Hunc et objurgans allocutus est flavus Menelaus;

Antiloche, nemo te mortalium perniciosior alius:
Vale, neque enim te vere omnino dicebamus sapere Achivi: 40
Sed certe ne sic quidem sine juramento auferes praemium.

Sic locutus, equos exhortatus est, dixitque;
Ne mihi inhibemini, neve stetis dolentes corde:
Ante istis pedes et genua lassabuntur,
Quam vobis; ambo enim privati sunt juventute.

Sic dixit: illi vero, regis veriti hortatum,
Acrius cucurrerunt, et statim ipsis proximi facti sunt.
Argivi vero in circo sedentes spectabant
Equos, illi autem volabant pulverem-excitantes per campum.
Primus vero Idomeneus, Cretum dux, visos-agnovit equos; 50
Sedebat enim extra circum sublimis in specula:
Illum autem, procul licet esset, *equos*-increpantem ut audiit,
Agnovit; et vidit equum notabilem praeceuntem,
Qui quidem caetero toto *corpore* spadix erat, at in fronte
Alba macula erat rotunda, tanquam luna:
Surrexit autem, et sermonem inter Argivos dixit;

O amici, Argivorum ductores, atque principes,
Solusne ego equos noscito, an et vos?

Alii mihi videntur priores esse equi,
Alius et auriga videtur: Illae vero alicubi forte

60

Laesae-sunt in campo, quae cœusque utique praestantiores erant:

Profecto enim illas primum vidi metam circumflexisse,
Nunc vero nequaquam possum videre; undique autem mihi oculi
Troicum per campum lustrant prospectanti:
Aut aurigam fugerunt habenae, neque potuit
Bene continere circa metam, et non feliciter flexit:
Illic eum excidisse reor, currusque confregisse;
Ipsaeque extra-viam-cucurrerunt, postquam furor occupavit ani-
Sed intuemini et vos surgentes: non enim ego sane [mum.
Cernens-dignosco; videtur autem mihi esse vir 470
Aetolus genere, interque Argivos imperat
Tydei equum domitoris filius, fortis Diomedes.

Hunc autem probrosis verbis-objurgavit Oilei filius velox Ajax;
Idomeneu, cur continuo garris? Illae vero procul
Equae pedes-in-altum-attollentes amplum per campum currunt:
Neque minimus-natu es inter Argivos tantum,
Neque tibi acutissime ex capite prospiciunt oculi:
Sed semper verbis garris; Nec tamen omnino te decet
Loquacem esse: adsunt enim et praestantiores alii.
Equae vero sunt priores, quae et antea 80
Eumeli, ipseque tenens lora vehitur.

Hunc autem iratus Cretum dux contra allocutus est;
Ajax, rixa optime, maledice, inque caeteris omnibus
Inferior es Argivis, tibi quippe mens est insolens:
Age vel tripode-deposito certemus, vel lebetes;
Arbitrum autem Atridem Agamemnonem faciamus ambo,
Utrae anteriores equae: ut sentias persolvens.

Sic dixit: Surrexit vero protinus Oilei filius velox Ajax,
Iratus, asperis ut exciperet eum verbis:
Et omnino jam ulterius adhuc contentio progressa-esset utrisque,
Si non Achilles ipse surrexisset, et dixisset; 91

Ne amplius nunc asperis alterceminis verbis,
Ajax, Idomeneuque, malis; neque enim par est:
Quin et alii succenseretis, quicumque talia faceret:
Sed vos in circo sedentes spectate
Equos; ii autem cito ipsi festino-cursu-contententes de victoria
Huc venient: tum vero cognoscetis singuli
Equos Argivorum, qui secundi, quique priores.

Sic dixit: Tydides autem valde prope venit urgens,
Scutica vero assidue feriebat super humeros; ei autem equi 500
In altum tollebantur cito conficientes viam:
Assidue vero aurigam pulveris guttae percutiebant:
Currus autem auro accurate-elaborati stannoque
Pone equos veloces currebant; neque profunda
Fiebat canthorum orbita retro
In tenui pulvere: hi nempe festinantes volabant.
Stetit autem medio in circo, multusque exiliebat sudor
Equorum, eque cervicibus et a pectore in-terram.

Ipse vero e sella in terram defiliit collucente,
 Acclinavitque scuticam ad jugum: neque segnis erat
 Fortis Sthenelus, sed propere accepit praemium;
 Deditque abducendam fociis magnanimis mulierem,
 Et tripodem ansatum asportandum: ipse vero solvit equos.
 Post eum autem Antilochus Neleus agebat equos,
 Dolis, haud quidem celeritate praeveniens Menelaum;
 Sed et sic Menelaus agebat prope veloces equos:
 Quantum vero a rota equus distat, qui quidem dominum
 Trahit per campum nisu-contento cum curribus;
 Hujus quidem attingunt canthum pili extremi
 Caudae, is autem prope admodum currit, neque prorsus magnum
 Spatium in medio, per amplum campum corrente: 21
 Tantum jam Menelaus eximio Antilocho
 Posterior erat: quanquam prius etiam ad disci-jactum relictus erat;
 Sed ipsum statim assecutus est; augebatur enim vis valida
 Equae Agamemnoniae jubis-pulchrae Aethes:
 Quod si adhuc ulterius fuisset cursus ambobus,
 Eo certe eum praeteriisset, neque dubiam victoriam reliquisset.
 Sed Meriones, famulus strenuus Idomenei,
 Posterior erat in clyto Menelao hastae jactu.
 Tardissimi enim ei erant pulchri-jubis equi, 30
 Minime-peritus erat et ipse agendi currum in certamine.
 Filius vero Admeti omnium ultimus venit,
 Trahens currus pulchros, agens ante equos.
 Hunc autem ut vidit miseratus est pedibus-valens nobilis Achilles:
 Stans autem inter Argivos verba alata dixit;
 Ultimus vir praestantissimus agit solidos-ungulis equos:
 Sed agedum ei demus praemia, ut par est,
 Secunda: at prima ferat Tydei filius.
 Sic dixit: Illi autem omnes comprobârunt, sicut jubebat:
 Et ei sane dedisset equam, (comprobârunt enim Achivi;) 40
 Si non Antilochus, magnanimi Nestoris filius,
 Pelidae Achilli jure respondisset surgens;
 O Achille, valde tibi irascar, si perfeceris
 Hoc verbum; ablaturus enim es mibi praemium,
 His motus, quod ei divinitus laesi sunt currus et veloces equae,
 Ipseque peritus licet esset: sed debuit immortalibus
 Vota facere, tum nequaquam ultimus omnium venisset equos urgens:
 Si vero ejus misereris, et tibi gratum est animo,
 Est tibi in tentorio aurum multum, est et aes,
 Et pecora, sunt et tibi ancillae, et solidi-ungulis equi: 50
 Ex his ipsi postea sumptum date vel majus praemium,
 Sive etiam jam nunc, ut te collaudent Achivi.
 Hanc vero ego non dabo: de ipsa autem periculum-faciat
 Virorum, quicumque velit mecum manibus pugnare.
 Sic dixit: Subrisit autem pedibus-valens nobilis Achilles,

Gratulans Antilocho, quod sibi dilectus erat sodalis:
Et eum respondens verbis alatis allocutus est;

Antiloche, si quidem jam me jubes e domo aliud
Eumelo dare, ego vero et hoc perficiam:

Dabo ei thoracem, quam Asteropaeo abstuli,

560

Aereum, quem circum ora fulgidi flanni

Funditur: multo autem pretio ei aestimandus erit.

Dixit, et Automedonta dilectum jussit sodalem

Ferre e tentorio: Is vero abiit, et ad eum attulit:

Eumelo autem in manibus posuit; at is accepit gaudens.

Inter hos autem et Menelaus surrexit, animo dolens,

Antilocho immensum iratus: praeco vero

In manibus sceptrum posuit, filerique jussit

Argivos: At is deinde inter eos dixit par-deo vir;

Antiloche, antehac prudens, quale fecisti?

70

Dedecorasti quidem meam virtutem, laevisi autem mihi equos,

Tuis ante actis, qui multo inferiores erant.

Sed agite, Argivorum ductores, et principes,

In medium utrisque dijudicate; neque in gratiam:

Ne quando quis dicat Achivorum aere-loricatorum,

Antilocho mendaciis oppresso Menelaus

Abiit equam ducens; nam ei longe deteriores erant

Equi, ipse vero melior armisque, viribusque.

Eja vero age ego ipse dijudicabo, et me nullum puto

Alium increpaturum Danaorum: rectum enim erit *judicium*: 80

Antiloche, age huc ades, Jovis-alumne, ut fas est,

Stans ante equos et currum, et flagellum

Manibus tenens argutum, quo antea agitabas,

Equos tangens, terram-cingentem Neptunum

Jurato, te non volentem quidem meum dolo currum impedivisse.

Eum vero Antilochus prudens contra allocutus est;

Perfer nunc: multo enim ego junior sum

Te, rex Menelaë, tu autem natu-major et praestantior.

Nosti, qualia juvenis errata sunt:

Velocior etenim mens, tenue autem consilium.

90

Ideo tibi toleret cor: equam vero tibi ipse

Dabo, quam accepi: Sed et si e meis aliud

Majus postulaveris, prompte omnino jam-statim dare

Mallem, quam tibi utique, Jovis-alumne, in dies omnes me

Animo ejectum esse, et in deos fieri sceleratum.

Dixit sane, et equam ducens magnanimi Nestoris filius

In manus tradidit Menelai: illius autem animus

Laetitia-perfusus est, velut circa spicas ros funditur

Segetis crescentis, quando horrescunt arva:

Sic et tibi, Menelaë, in praecordiis animus laetitia-perfusus est: 600

Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;

Antiloche, nunc quidem tibi ego cedam ipse,

Iratu; quoniam non mente-vagus, neque levis,
 Eras antea: nunc vero mentem vicit Juventus.
 Satiu; autem fuerit cavere praestantiores decipere:
 Non enim omnino me cito aliu; quifquam flexiffet Achivorum.
 Verum tu jam multa paffus es, et multa feciffi,
 Tuufque pater bonus, et frater, mei caufa,
 Ideo tibi supplicanti obfequar: fed et equam
 Dabo, mea licet fit; ut fentiant et hi, 610
 Quòd meus nunquam animu; fuperbu; et immitis.

Dixit utique, et Antilochi Noëmoni dedit focio
 Equam abducendam: ipfe vero deinde lebetem accepit collucentem.
 Meriones autem fuffulit duo auri talenta
 Quartu;, quo-ordine egerat *curru;*: Quintu; vero relictu; erat
 Duplex phiala quam Neftori dedit Achilles, [praemiu;]
 Argivorum per confeffu; ferens; et dixit afans;

Accipe nunc; et tibi hoc, fenex, munu; recondatur,
 Patrocli fepulturae monimentu; ut fit; non enim ampliu; illum
 Videbis inter Argivos: do autem tibi hoc praemiu; 20
 Gratis: Neque enim caeftribus omnino pugnabis, neque luftaberis,
 Neque jaculorum-certamen inibis, neque pedibus
 Curres: jam enim gravis fenectu; urget.

Sic fatus, in manibus pofuit: Ille vero accepit gaudens,
 Et ipfum edita voce verbis alatis allocutu; efl;

Certe jam haec quidem omnia, fili, recte dixiffi.
 Non enim ampliu; firma membra, amice, pedes, neque manu;
 Ab humeris utrinque celeri impetu moventur agiles.
 Utinam fic pubefcerem, roburque mihi firmu; efferet,
 Ut quando regem Amaryncea fepelierunt Epei 30
 In Buprafio, filiiue pofuerunt regis praemia:
 Illic nullu; mihi fimilis vir erat, neque Epeorum,
 Neque ipforu; Pylioru;, neque Aetoloru; magnanimatoru;.
 Caeflu quidem vici Clytomedeu;, Enopis filiu;:
 Ancaeu; vero lufta Pleuroniu;, qui in me furrexit:
 Iphiclu; autem pedibus praetercurri, praefantem licet:
 Hafta vero mittenda fuperavi Phyleu;que, et Polydoru;.
 Solis me equis praeteregerunt Aftoridae duo,
 Numero fuperantes, invidentes *mibi* victoriam,
 Quod nempe maxima illi *certamini* relefta erant praemia. 40
 Hi vero erant fane gemini: alter quidem conftanter equo; regebat,
 Conftanter equo; regebat, alter vero fcutica incitabat.
 Sic olim eram, nunc viciffim juniores obeant
 Opera ejufmodi: me autem oportet fenectae trifti
 Parere; tum vero excellebam inter heroas.
 Sed abi, et tuo fodali certaminibus iufta facito.
 Hoc autem ego lubens accipio, gaudetque mihi cor,
 Quod ita mei femper memor es benevoli: neque te lateo,
 Quo honore me par efl honorari inter Achivo;.

Tibi autem dii pro his gratiam largam referant.

650

Sic dixit: Pelides vero ingentem per coetum Achivorum
Abiit, postquam omnem laudationem audierat Nelidae.
Atque ille pugnae-caestu decernentium-durae posuit praemia:
Mulam laborum-patientem ducens ligavit in circo
Sexennem, indomitam, quae difficillima domitu;
At victo posuit poculum rotundum:

Surrexit autem, et verba inter Argivos fecit;

Atridaeque, et caeteri bene-ocreati Achivi,
Viros duos de his jubemus, qui praestantissimi,
Pugnis alte elatis ferire: Cui vero Apollo

60

Dederit victoriam, agnoverintque omnes Achivi,
Mulam laborum-patientem ducens ad tentorium eat:
At victus poculum auferet rotundum.

Sic dixit: surrexit autem statim vir fortisque magnusque,
Peritus caestus-pugnae, filius Panopei Epeus:

Manu autemprehendit mulam laborum-patientem, dixitque;

Prope veniat, quicumque poculum auferet rotundum,
Mulam autem non puto aliquem abducturum alium Achivorum,
Me caestibus victo: profiteor enim *me* esse praestantissimum. 69
An non satis, quod in praelio inferior sum? neq; enim ullo modo
In omnibus operibus peritum virum evadere. [licet

Sic enim denuncio, quod et perfectum erit,
Penitus corpusque dirumpam, ossaque confringam:
Curatores autem ei hic frequentes ibidem maneant,
Qui ipsum efferent, mearum vi manuum domitum.

Sic dixit: Illi vero omnes obmutuerunt silentio.

Euryalus autem eum contra solus surrexit, deo-par vir,
Mecistei, filius Talaionidae regis,

Qui quondam Thebas profectus est defuncti tunc OEdipi
Ad ludos-funebres: et ibi omnes vicit Cadmeos.

80

Hunc quidem Tydides hasta-inclytus curabat,
Confirmans verbis, multum enim ei cupiebat victoriam.
Cingulum autem ei primum projecit, et deinde
Dedit lora scite-sesta bovis agrestis.

Hi autem, cum se accinxissent prodierunt in medium circum;

Ex adverso vero elevatis manibus robustis simul ambo,
Continuo congressi sunt, ipsisque graves manus confertae sunt:
Vehemens autem crepitus maxillarum ortus est, fluebatque sudor
Undique ex membris: Irruit vero nobilis Epeus,
Percussitque circumspicientem ad genam, neque jam is diutius 90
Stetit: ejus enim succiderunt pulchra membra.

Ut vero cum sub primo-impetu Boreae exilit piscis

Littus versus algosum, nigerque continuo ipsum fluctus operit:

Sic percussus exiliit: At magnanimus Epeus

Manibus prehensum erexit; dilecti autem circumsteterunt socii,
Qui ipsum duxerunt per circum pedibus labantibus,

Cruorem crassum expuentem, caput iactantem in-alteram-partem;
Mente autem alienatum inter se collocarunt ducentes:

Ipsique cunctes acceperunt poculum rotundum.

Pelides vero statim alia tertia deposuit praemia,

700

Ostentans Danaïs, luctae durae;

Victori quidem, magnum tripodem igni-aptum,

Eum autem duodecim boum-pretio inter se aestimabant Achivi:

Viro autem victo mulierem in medio posuit: [tuor boum-pretio:

Multorum autem perita-erat operum; aestimabantque ipsam qua-

Surrexit autem, et verba inter Argivos fecit;

Surgite, qui et hujus certaminis periculum facietis.

Sic dixit: Surrexit vero ingens Telamonius Ajax;

Surrexit et Ulysses abundans-consiliis, dolis instructus:

10

Accincti autem hi prodierunt in medium circum,

Complexuque se invicem corripuerunt manibus robustis:

Ut cum tigna culminis, *mutuo sibi inseruntur*, quae inclytus aptat

Domus altae, impetus ventorum vitans:

[faber,

Stridebant autem dorsa, validis a manibus

Attracta fortiter, humidusque defluebat sudor;

Densaeque vibices per lateraque et humeros

Sanguine rubentes extiterunt: Illi autem admodum usque

Victoriam cupiebant, tripodem ob affabre-factum:

Neque Ulysses poterat supplantare, soloque affligere,

Neque Ajax poterat; valida enim prohibebat vis Ulyssis.

20

Sed cum jam taedio-afficerentur bene-ocreati Achivi,

Tunc ipsum allocutus est ingens Telamonius Ajax;

Nobilissime Laërtiade, solertia-pollens Ulysse,

Aut me tolle, aut ego te; haec vero Jovi omnia curae-erunt.

Sic fatus, sustulit: Doli autem non oblitus est Ulysses:

Percussit ponè poplitis-flexum affecutus, solvitque membra;

Dejecit autem supinum: in pectora vero Ulysses

Decidit: populi autem admirabundi-spectabant, stupebantque.

Secundus vicissim tollebat laboriosus nobilis Ulysses,

30

Movit autem paululum a terra, neque levavit;

Genu vero implicuit: Et in terram ceciderunt ambo

Prope invicem, foedabanturque pulvere.

Et certe jam tertio rursus surgentes luctati fuissent,

Nisi Achilles ipse surrexisset, et cohibuisset;

Ne amplius lucta-obnitimini, neque conterimini malis:

Victoria enim utrisque, praemiis autem aequalibus ablatis

Abite, ut et alii certent Achivi.

Sic dixit; illi autem ei maxime quidem auscultarunt, atque

Et absterfo pulvere, induerunt vestes.

[obsecuti sunt:

40

Pelides vero statim alia posuit velocitatis praemia,

Argenteum cratera elaborate factum; sex autem mensuras

Capiebat, et pulchritudine excelebat omnem per terram

Multum, Sidones enim ingeniosi scite elaborarant,

Phoenices autem vexerant viri super nigrum pontum,
Collocârantque in portubus, Thoantique dono dederant:
Pro filio autem Priami Lycaone pretium dedit
Patroclo heroi Iafonides Euneus.

Et hunc Achilles posuit præmium, de quo certaret in *honorem* sui
Quicumque levissimus pedibus velocibus esset. [socii,

Secundo autem bovem posuit magnum et pinguem adipe: 750

Semitalentum vero auri ultimo posuit.

Surrexit autem, et verba inter Argivos fecit;

Surgite, qui et hujus certaminis periculum facietis.

Sic dixit: Surrexit autem statim Oilei *filius* velox Ajax;

Surrexit et Ulysses abundans consiliis; deinde autem Nestoris filius

Antilochus, hic enim juvenes pedibus omnes vincebat:

Steterunt autem ordine; ostendit vero metas Achilles:

Illis autem a carceribus extendebatur cursus: tum vero celeriter

Emicuit Oiliades: concito autem cursu sequebatur nobilis Ulysses

Prope admodum, ut quum aliquis mulieris eleganter-cinctæ 60

Prope pectus est radius, quem scite admodum manibus projicit *huc*

Stamen extrahens ad licium, propeque tenet [illuc,

Pectus: sic Ulysses currebat prope; atque a tergo

Vestigia premebat pedibus, antequam pulvis spargeretur circum.

In ejus autem caput fundebat halitum nobilis Ulysses,

Usque cito currens: acclamabant vero omnes Achivi

Victoriæ cupido, magnoque adnitentem studio hortabantur.

Sed quum jam extremum peragerent cursum, confestim Ulysses

Precatus est Minervam oculis-caesiâ suo in animo;

Exaudi, Dea, propitia mihi auxiliatrix veni pedibus. 70

Sic dixit precans: illum autem exaudivit Pallas Minerva;

Membraque reddidit levia, pedes, et manus superne.

Sed quum jamjam involaturi erant in præmium,

Tunc Ajax quidem lapsus est in cursu; læsit enim Minerva,

Ubi boum fuscum erat stercus intersectorum graviter-mugientium,

Quos super Patroclum mactârat pedibus velox Achilles:

Stercore autem bubulo impletus est osque, nareque.

Cratera vero sustulit laboriosus nobilis Ulysses,

Ut venit praecurrens; at bovem accepit illustris Ajax:

Stetit autem cornu manibus tenens bovis agrestis, 80

Stercus expuens, interque Argivos dixit;

Proh malum, certe mihi læsit Dea pedes, quæ et olim,

Mater tanquam, Ulyssi astat, atque auxilio-est.

Sic dixit: Illi autem omnes super ipso suaviter riserunt.

Antilochus vero extremum quidem abstulit præmium,

Subridens, et verba inter Argivos fecit;

Scientibus vobis dicam omnibus, amici, quod adhuc etiam nunc

Immortales honorant ætate-provestiores homines:

Ajax enim me paulo natu-grandior est;

Iste vero prioris seculi, priorumque hominum, 90

Crudae autem senectae ipsum dicunt esse: difficile vero
Pedibus *cum eo* contendere Achivis, excepto Achille. 791

Sic dixit: laudeque extulit pedibus-velocem Pelidem.
Eum vero Achilles verbis respondens allocutus est;

Antiloche, non quidem tibi inanis dicta erat laus,
Sed tibi semitalentum ego auri addam.

Sic fatus, in manibus posuit: is autem accepit gaudens.
At Pelides quidem praelongam hastam

Deposuit in circo ferens, deposuit et clypeum et galeam,
Arma Sarpedonis, quae ei Patroclus abstulerat: 800

Surrexit autem et verba inter Argivos fecit;

Viros duos de his iubemus, qui fortissimi,

Armis indutis, acuto aere sumpto,

Alterum-alterius ante confessum facere-periculum:

Uter autem prior percusserit corpus pulchrum,

Attigeritque intus membra, perque arma et nigrum sanguinem,

Huic quidem ego dabo huncensem argenteis-clavis-distinctum,

Pulchrum, Threïcium, quem quidem Asteropaeo abstuli;

Arma autem utrique communia haec ferant:

Et eis convivium lautum apponam in tentoriis. 10

Sic dixit: Surrexit autem deinde ingens Telamonius Ajax,
Surrexit et Tydides fortis Diomedes.

Illi vero postquam hinc inde seorsum a turba armati erant,

In medium utrique congregiebantur prompti pugnare,

Horrendo obtutu; stupor autem tenebat omnes Achivos:

Sed quum jam prope erant alter in alterum videntes,

Ter quidem irruerunt, terque cominus impetum-fecerunt:

Tum vero Ajax quidem per clypeum undique aequale

Percussit, neque ad corpus pervenit; tutabatur enim intus thorax.

At Tydides deinde supra scutum magnum, 20

Usque cervicem assequi conabatur fulgidae hastae cuspide.

Et tum quidem Ajaci metuentes Achivi,

Fine imposito jusserunt praemia paria referre.

At Tydidae dedit magnumensem heros,

Cum vaginaque proferens, et scite-sesto balteo.

Caeterum Pelides posuit orbem a fornace-rudem,

Quem prius quidem mittebat ingens robur Eëtionis:

Verum enimvero illum interfecerat pedibus-valens nobilis Achilles,

Huncque advexerat in navibus cum aliis possessionibus.

Surrexit autem et verba inter Argivos fecit; 30

Surgite, qui et hujus certaminis periculum-facietis:

Si ei etiam perquam longinqui pingues agri,

Habebit ipsum etiam quinque volventes in annos

Utens non enim illi omnino indigens ferro

Pastor, vel arator, ibit in urbem, sed praeebebit.

Sic dixit: Surrexit autem deinde bellator stabilis Polypoetes,
Surrexit et Leontei validum robur deo-paris,

Surrexit et Ajax Telamonius, et nobilis Epeus:
 Ordine autem steterunt: Orbem vero prehendit nobilis Epeus,
 Misitque rotatum: riserunt autem omnes Achivi. 840
 Secundus vero emisit Leonteus, ramus Martis:
 Tertio vero projecit ingens Telamonius Ajax
 Manu e robusta, et jecit ultra signa omnia:
 Sed quum jam orbem prehendit bellator-stabilis Polypoetes,
 Quantum quis projicit pedum bubulcus,
 Id autem rotatum volat per boves armentales;
 Tantum per totum spatium jactu-superauit: illi vero exclamarunt.
 Surgentes autem focii Polypoetae fortis
 Naves ad cavas retulerunt regis praemium.

At ille sagittariis posuit spiculis-conficiendis-aptum ferrum, 50
 Deposuit quidem decem bipennes; decemque securiculas:
 Malum autem erexit navis prora-caeruleae
 Procul in arena; indeque pavidam columbam
 Tenui funiculo ligavit pede, in quam jussit
 Sagittari: Qui quidem percusserit pavidam columbam,
 Omnes sublatas bipennes ad tentorium ferat:
 Qui vero funiculum attigerit, ab ave aberrans,
 (Inferior etenim is), ille ferat securiculas.

Sic dixit: Surrexit autem deinde vis Teucris regis;
 Surrexit et Meriones, famulus strenuus Idomenei: 60
 Sortes autem in galea aerea concussere sumptas.
 Teucer vero primus forte sortitus est: statim autem sagittam
 Misit vi-valida, neque vovit regi
 Agnorum primigeniorum sacrificaturum se inclytam hecatomben.
 Ab ave quidem aberravit, invidit enim ei hoc Apollo;
 Sed is funiculum percussit ad pedem, quo ligata erat avis:
 Prorsus autem funiculum abscidit amara sagitta.
 Illa quidem deinde evolans fugit ad coelum, at demissus est
 Funiculus terram versus; et magnum-plausum-dederunt Achivi.
 Festinans autem Meriones extraxit manu Teucris 70

Arcum; et jam sagittam tenebat dudum, ut direxerat.
 Statim autem vovit longe-jaculanti Apollini
 Agnorum primigeniorum sacrificaturum se inclytam hecatomben:
 Alte vero sub nubibus speculatus est pavidam columbam,
 Hanc is in-gyrum-se-flectentem sub ala percussit mediam;
 Penitus autem transiit telum: id quidem rursus in terram
 Ante Merionis fixum est pedem: At avis
 Malo insidens navis prora caeruleae,
 Collum suspendit, simul et alae densae distensae sunt.
 Velox autem ex membris anima avolavit, longeque ab illo Malo
 Decidit: populi vero admirabundi-spectabant, stupebantque. 81
 Meriones autem bipennes decem omnes sustulit;
 Teucer vero securiculas portavit cavas ad naves.

At Pelides deposuit quidem praelongam hastam,
 Vol. 2.

Deposuit et lebetem igni-nunquam-admotum-bovis-pretio-aestimandum floribus-varium

In circo ferens; Et continuo jaculatores viri surrexerunt:
Surrexit quidem Atrides late-dominans Agamemnon,
Surrexit et Meriones, famulus strenuus Idomenei.

Inter eos autem ipse dixit pedibus-valens nobilis Achilles;

Atride, scimus enim, quantum antecellis omnibus, 890
Et quantum viribusque et jaculationibus es praestantissimus:

Quare tu quidem hoc praemium habens cavas ad naves

Vade, at hastam Merioni heroi demus,

Si tu utique tuo animo velis: hortor enim ego sane.

Sic dixit: Neque non obsecutus est rex virorum Agamemnon.

Dedit autem Merioni hastam aeream: sed ille heros

Talthybio praeconi dedit perpulchrum praemium.

LIBER VIGESIMUS QUARTUS.

Solutus autem est spectatorum-confessus, populi que celeres ad
naves quisque

Dispergebantur ituri; Illi quidem coenae curam-gerebant,

Seque somno dulci ut-fatiantur: at Achilles

Flebat, chari sodalis memor, neque illum somnus

Capiebat cuncta-domans, sedolvebatur huc et illuc,

Patrocli desiderans vigoremque et animos magnos:

Et quot peregerat cum ipso, et passus fuerat labores,

Virorumque praelia, periculososque fluctus emensus:

Haec recordans, uberes lachrymas defundebat,

Interdum in latera jacens, interdum vero 10

Supinus, interdum autem pronus; et mox rectus exurgens

Oberrabat moesto animo, praeter littus maris: neque ipsum aurora

Apparens latebat super marique littoribusque:

Sed is, postquam junxerat sub curribus veloces equos,

Hectorem trahendum ligabat post currum;

Ter autem cum raptarat circa sepulchrum Menoetiadae mortui,

Rursus in tentorio quiescebat, illumque relinquebat

In pulvere extensum pronum: At ejus Apollo

Omnem turpitudinem arcebat a corpore, virum miserans

Etiam mortuum: Aegide autem totum contegebat 20

Aurea, ut ne ipsum laceraret raptans.

Sic ille quidem Hectorem nobilem indigne-tractabat iratus:

Eum autem miserabantur beati dii inspicientes,

Furtoque surripere hortabantur speculatorem Argicidam.

Caeteris quidem omnibus placuit, nequaquam tamen Junoni,

Neque Neptuno, neque oculis-caeciae virgini:

Sed perstabant, sicut ipsis primum invisa reddita est Ilios sacra,

Et Priamus et populus, Alexandri propter injuriam; [runt;

Qui contumeliose-damnavit deas, quando ejus ad tugurium vent-

Eamque sententia-comprobavit, quae ei prae-buit libidinem dam-
 Sed quando jam exinde duodecima orta erat aurora, [nosam.
 Tum quidem inter immortales dixit Phoebus Apollo; 32

Crudeles effis, dii, noxii: nonne quondam vobis
 Hektor femora adolevit boum caprarumque lectarum?
 Eum nunc non sustinuitis, vel mortuum, eripere,
 Suaeque uxori videndum, et matri, et filio suo;
 Et patri Priamo, populisque; qui eum celeriter
 Igne comburerent, et iusta perfolverent:
 Sed pernicioso Achilli, Dii, vultis favere,
 Cui neque mens est aequa, neque animus 40
 Flexibilis in pectoribus: sed leo tanquam, agrestia sapit,
 Qui magnisque viribus et superbo animo
 Obsecutus, vadit ad pecudes hominum, ut dapes accipiat:
 Sic Achilles misericordiam quidem perdidit, neque ei pudor
 Est, qui viros valde laedit, atque juvat.
 Aliquis enim utique etiam chariorem alium perdidit,
 Sive fratrem uterinum, seu et filium;
 Et tamen postquam deflevit, statim luctum remittit:
 Patientem enim Fata animum indiderunt hominibus.
 Sed hic Hektora nobilem, postquam eum chara vita privavit, 50
 A curru religans, circum sepulchrum sodalis dilecti
 Trahit: haud tamen ei hoc honestum, neque utile,
 Ne, forti licet, succenseamus ei nos:
 Infensilem enim jam terram contumelia-afficit furens.

Hunc autem irata allocuta est ulnas-candida Juno:
 Sit sane et hoc tuum verbum, Argenteo-arco-insignis,
 Si quidem parem Achilli et Hektori constitueris honorem.
 Hektor quidem mortalisque, mulierisque suxit mammam;
 At Achilles est deae proles, quam ego ipsa
 Nutrivique, et educavi, et viro dedi uxorem 60
 Peleo, qui ex animo charus fuit immortalibus:
 Omnes autem interfuistis, dii, nuptiis, interque tu hos
 Epulabaris, tenens citharam, o malorum sodalis, semper perfide.
 Illam vero respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter;

Junio, ne jam omnino irascaris diis.
 Haud etenim honor idem erit: sed et Hektor
 Charissimus erat diis hominum, qui in Ilio sunt;
 Sic enim mihi quidem: quia nunquam jucunda praetermittebat
 Non enim mihi unquam ara caruit convivio aequali, [munera.
 Libamineque, nidoreque: hunc enim fortiti fumus honorem nos.
 Sed tamen furto quidem furripere omittamus (neque ullo modo licet
 Clam Achille) audacem Hektora: certe enim ei assidue 72
 Mater adest simul noctesque et dies:
 Sed si quis vocet Deorum Thetin ad me,
 Ut quoddam ei dicam prudens verbum, ut Achilles
 Dona a Priamo accipiat, atque Hektora redemptum-reddat.

Sic dixit: Surrexit autem Iris cursu-procellas-aequans nuncia.
Inter itaque Samumque, et Imbrum asperam, [tura.
Infiliit nigro ponto, ingemuitque palus.

Ipsa autem glandulae-plumbeae similis, in imum delapsa est, 80
Quae agrestis bovis cornu imposita,

Descendit cruda-vorantibus piscibus mortem ferens:

Invenit autem in specu cava Thetin, circum autem et aliae

Sedebant frequentes marinae deae: ipsa vero in mediis

Flebat fatum sui filii eximii, qui ei erat

Periturus in Troja glebosa, longe a patria.

Prope autem stans allocuta est pedibus velox Iris;

Surge, Theti, vocat Jupiter aeternis consiliis pollens.

Huic autem respondit deinde dea Thetis pedes-argentea;

Curnam me ille jubet *venire* magnus Deus? Vereor autem 90

Misceri immortalibus; habeo enim dolores innumeros animo.

Ibo tamen; neque irritum verbum erit, quodcumque dixerit.

Sic fata, velum accepit augustissima dearum

Atrum, eoque nullum nigrius erat vestimentum.

Perrexit autem ire, pedibusque ventosa velox Iris

Praecipbat; et circum ipsas diducebatur unda maris.

Littus vero ut conscenderant, in coelum se-proripuerunt: [nes

Invenerunt autem late-sonantem Saturnium, circumque caeteri om-

Sedebant frequentes beati dii immortales:

Ipsa autem Jovi patri assedit, cessitque Minerva. 100

Juno vero aureum pulchrum poculum in manu posuit;

Et consolabatur verbis: Thetis autem reddidit, postquam-bibisset.

Inter hos vero sermonem orfus est pater hominumque deumque;

Venisti ad-Olympum, dea Theti, moesta licet,

Luctum non obliviscendum habens in praecordiis; novi et ipse:

Sed et sic dicam, cujus te gratia huc vocavi:

Novem-dies jam contentio inter immortales orta est

Hectoris de cadavere, et Achille urbium-vastatore:

Furto autem surripere hortabantur speculatorem Argicidam;

At ego hanc gloriam Achilli tribuo, 10

Reverentiam in te et amicitiam in posterum servans.

Ocyus ad castra descende, et filio tuo praecipe:

Iraisci ei dic Deos, meque supra omnes

Immortales indignatum esse, quod animo furenti

Hectorem detinet apud naves recurvas, neque redemptum-reddidit:

Si quo pacto meque vereatur, Hectoremque redemptum-reddat.

Caeterum ego ad Priamum magnanimum Irin mittam,

Ut redimat dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,

Donaque Achilli ferat, quae animum placent.

Sic dixit: Neque non-obsecuta est dea Thetis pedes-argentea:
Descendit vero ab Olympi verticibus impetu-facto. 21

Pervenit autem ad tentorium sui filii, intusque illum [focii

Invenit crebros effundentem gemitus; dilecti autem circum ipsum

Propere curabant, et apparabant prandium:
 Illis vero ovis villosa magna in tentorio mactata erat.
 Admodum autem prope ipsum confedit veneranda mater,
 Manuque ipsum demulsit, verbaque fecit, dixitque;

Fili mi, quousque lugens et moerens,
 Tuum edes cor, memor neque cibi omnino,
 Neque cubilis? Bonum vero mulieri in amore
 Milceri: Non enim mihi diu vives, sed tibi jam
 Prope adest mors et fatum violentum.

130

Sed mihi ausculta ocyus; Jovis enim tibi nuncia sum:
 Iraſci tibi ait deos, ſequē ſupra omnes
 Immortales indignatum eſſe, quòd animo furenti
 Heſtorem detines apud naves recurvas, neque redimi-paſſus-es.
 Sed agetum redemptum-redde, mortuique accipe pretia.

Hanc vero reſpondens allocutus eſt pedibus velox Achilles;
 Huc adſit, qui pretium ferat, et cadaver aſportet,
 Si quidem ſerio animo Olympius ipſe jubet.

40

Sic hi quidem in navium coetu materque et filius
 Multa inter ſe verba alata dicebant.

Irin autem impulit Saturnius ad Ilium ſacram;

Vade age, Iri velox, relictā ſede Olympi,
 Nuntia Priamo magnanimo, ad Ilium,
 Ut-redimat charum filium, proſectus ad naves Achivorum;
 Donaſque Achilli ferat, quae animum placent,
 Solus, neque quis alius una Trojanorum eat vir.

Praeco aliquis eum comitetur ſenior, qui dirigat
 Mulas et rhedam volubilem, atque retro

50

Mortuum aſportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.
 Neque omnino ei mors obverſetur animo, neque omnino terror:
 Talem enim ei ducem-viae dabimus Argicidam,
 Qui ducet, uſquedum ducendo prope Achillem conſtituerit.

At poſtquam duxerit intra tentorium Achillis,
 Neque ipſe interficiet, alioſque omnes prohibebit:

Neque enim eſt imprudens, neq; temerarius, neque officii-negligens;
 Sed perquam humane ſupplici parcat viro.

[tura:

Sic dixit: Surrexit autem Iris curſu-procellas-aequans nuncia-
 Pervenit autem in Priami domum; invenit vero clamoremq; luc-
 Filii quidem patrem circumſedentes in aula,

[tumque.

Lacrymis veſtimenta perſundebant: ipſe vero in mediis ſenex 62

Obvoluta chlaena teſtus; circumque multus

Fimus affuſus erat capitiſque et cervici ſenis,

Quem quidem volutatus affatim-injecerat manibus ſuis.

Filiae vero per aedes, et nurus, lamentabantur,

Illorum recordantes, qui jam multique et ſtrenui

Manibus ſub Argivorum jacebant, vita privati.

Stetit autem juxta Priamum Jovis nuncia, atque allocuta eſt,

Summiſſa voce, (illum autem tremor occupabat artus;)

70

Confide, Dardanide Priame, animo, neque omnino formida:
 Non enim tibi ego malum vaticinatura huc venio,
 Sed benevolo animo; Jovis autem tibi nuncia sum,
 Qui tui, procul licet sit, magnam curam habet, et miseretur:
 Redimere te jubet Olympius Hecтора nobilem,
 Donaque Achilli ferre, quae animum placent,
 Solum, neque quis alius una Trojanorum eat vir.
 Praeco aliquis te comitetur senior, qui regat
 Mulas et rhedam volubilem, atque retro
 Mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles. 180
 Neque omnino tibi mors obversetur animo, neque omnino terror:
 Talis enim te dux-viae comitabitur Argicida,
 Qui te ducet, usquedum ducendo prope Achillem constituerit.
 At postquam duxerit intra tentorium Achillis,
 Neque ipse interficiet, aliosque omnes prohibebit:
 Neque enim est imprudens, neque temerarius, neque officii-negli-
 Sed perquam humane supplici parceret viro. [gens;

Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris.
 Sed is filios rhedam volubilem mulinam
 Apparare jussit, arcamque ligare super ipsa: 90
 Ipse autem in thalamum descendit odoratum,
 Cedrinum, tecto-excelso, qui pretiosa multa continebat,
 Introque uxorem Hecubam vocavit, dixitque;

Infelix, a Jove mihi Olympia nuntia venit,
 Ut-redimerem dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
 Donaque Achilli ferrem, quae animum placent.
 Sed age mihi hoc dic, quid tibi in praecordiis videtur esse?
 Valde enim me ipsum quidem animus et mens jubet,
 Illuc ire, ad naves in castra lata Achivorum.

Sic dixit: Ejulavit autem uxor, et respondit verbis; 200
 Hei mihi, quo jam tibi prudentia abiit, quā antehac quidem
 Celebris-eras per homines exteros, atque quibus imperas?
 Quo pacto vis ad naves Achivorum ire solus,
 Viri in conspectum, qui tibi multosque et fortes
 Filios interfecit? ferreum certe tibi cor:

Si enim te capiet et inspiciet oculis
 Crudelis et infidus vir iste, non tui miserebitur,
 Neque omnino te reverebitur: nunc vero desicamus seorsum
 Sedentes in aedibus: huic autem sic olim fatum violentum
 Nascenti nevit lino, quando cum peperit ipsa, 10
 Pedibus-celeres canes ut satiaret, seorsum a parentibus,
 Virum apud violentum; cujus ego medium hepar utinam tenerem
 Comedendum adhaerens: tunc repensa quae fecit essent
 Filio meo: haud enim ipsum ignave-se-gerentem occidit,
 Sed pro Trojanis et Troadibus profundos-sinus-habentibus
 Stantem, neque fugae memorem, neque declinationis.

Eam vero rursus allocutus est senex Priamus diis-similis;

Ne me volentem ire retine, neque mihi ipsa
 Avis in aedibus mala sis: neque enim mihi persuadebis.
 Nam si alius quidem me aliquis terrestrium jussisset, 220
 Seu qui vates sunt, aruspices, vel sacerdotes,
 Mendacium certe crederemus, et averfaremur magis:
 Nunc vero, (ipse enim audiavi deum, et aspexi coram,)
 Ibo, et non irritus sermo erit: si vero mihi fatum
 Mori apud naves Achivorum aere-loricatorum,
 Volo: Statim enim me interfecerit Achilles,
 Ulnis complexum meum filium, postquam luctus desiderium exe-

Dixit; et arcarum opercula pulchra aperuit: [mero.

Inde duodecim quidem perpulchros exemit peplos,
 Duodecimque simplices chlaenas, totidemque tapetas, 30
 Totidemque pallia pulchra, totidem ad haec tunicas.
 Auri etiam appensa extulit decem omnia talenta:
 Extulit et duos splendidos tripodas, quatuorque lebetas,
 Extulit et poculum perpulchrum, quod ei Thraces dederant viri
 In legationem profecto, magnum donum: Nec tamen ei
 Pepercit in aedibus senex; Summe enim cupiebat animo
 Redimere dilectum filium: Hic autem Trojanos quidem omnes
 A porticu arcebat, verbis contumeliosis increpans;

Abite, perdit, probris-digni: non utique et vobis
 Domi inest luctus, quod me venistis tristitia affecturi? 40
 An parvi-penditis, quod mihi Saturnius Jupiter dolores dedit,
 Filium ut perderem fortissimum? Sed sentietis et ipsi:
 Faciliores enim multo Achivis jam eritis,
 Illo mortuo, occisu: at ego certe,
 Antequam direptamque urbem, vastatamque,
 Oculis videro, descendero in domum orci.

Dixit, et scipione persequens abigebat viros; illi autem exhibant,
 Urgente sene: Is vero filios suos increpabat
 Objurgans, Helenumque, Parinque, Agathonaque nobilem,
 Pammonaque, Antiphonumque, pugnaque strenuum Politen, 50
 Deiphobumque, et Hippothoum, et nobilem Dium.
 Novem his senex increpans mandabat;

Festinate mihi, ignavi filii, probrofi; utinam simul omnes
 Pro Hectore veloces ad naves interfecti fuissetis.
 Hei mihi infelicissimo; genui enim filios fortissimos
 Troja in lata, quorum nullum dico reliquum esse:
 Mestoraque divinum, et Troilum ex-curru-pugnaem,
 Hectoraque, qui deus erat inter viros, neque videbatur
 Viri utique mortalis filius esse, sed Dei:
 Hos quidem perdidit Mars, haec vero probra mera supersunt, 60
 Mendaces, saltatoresque, choreis praestantissimi,
 Agnorum atque haedorum publici raptore.
 Non tandem mihi rhedam apparaveritis celerrime,
 Haecque omnia imposueritis, ut perficiamus iter?

Sic dixit: hi vero patris veriti increpationem,
 Rhedam quidem extulerunt volubilem mulinam,
 Pulchram, recens compactam; arcamque ligârunt super ipsa,
 Atque a paxillo jugum detraxerunt mulinum,
 Buxum, et umbilico-ornatum, scite annulis aptatum.
 Extulerunt et lorum jugale una cum jugo novem-cubitorum; 270
 Et hoc quidem bene accommodârunt eleganter-polito temoni,
 Parte in extrema, annulumque clavo-temonis superposuerunt:
 Ter vero utrinque ligârunt ad umbilicum; et deinde
 Simplici-serie alligârunt, subque angulo flexum-innexuerunt:
 Ex thalamo autem ferentes eleganter-politam in rhedam,
 Accumulârunt Hecforei capitis infinita pretia.
 Junxerunt vero mulos ungulis validos, jugales,
 Quos olim Priamo Myfi dederant splendida dona.
 Equos autem Priamo duxerunt sub jugum, quos senex
 Ipse curans alebat politum ad praesepe: 80
 Hos quidem jungebant in aedibus altis
 Praeco et Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes.
 Prope autem ipsos accessit Hecuba moesto animo,
 Vinum tenens in manu suave dextra,
 Aureo in poculo, ut libatione-facta abirent:
 Stetit vero ante equos, verbaque fecit, dixitque;

Accipe, liba Jovi patri, et supplica, domum ut pervenias
 Redux ex hostibus: siquidem te animus
 Impellit ad naves, me quidem non volente.
 Sed supplica tu jam atras-nubes-cogenti Saturnio 90
 Idaeo, qui Trojam omnem despicit:
 Pete autem alitem velocem nuncium, qui ipsi
 Gratissimus alitum, et cujus robur est maximum,
 Dextrum: ut eum ipse oculis-conspicatus,
 Eo fretus ad naves eas Danaorum perniciem-equitum.
 Quod si tibi non dabit suum nuncium late-sonans Jupiter,
 Non ego omnino te tum impellens hortarer
 Naves ad Argivorum ire, admodum licet cupidum.

Illam vero respondens allocutus est Priamus deo-similis;
 O uxor, haud sane tibi hoc praecipienti negabo: 300
 Bonum enim Jovi manus elevare, si forte misereatur.

Dixit quidem, et ancillam dispensatricem jussit senex
 Manibus aquam infundere puram: astitit vero,
 Pelvim ancilla, gutturniumque simul, manibus tenens.
 At postquam se laverat, poculum accepit suae uxoris:
 Precabatur deinde stans medio in septo; libavitque vinum,
 Coelum suspiciens: et edita voce dixit;

Jupiter pater, qui inde ab Ida imperas, gloriosissime, maxime,
 Da me ad Achillis tentorium gratum venire, atque miserandum:
 Mitte autem alitem velocem nuncium, qui tibi ipsi 10
 Gratissimus alitum, et cujus robur est maximum,

Dextrum: ut eum ipse oculis conspicatus,
 Eo fretus ad naves eam Danaorum perniciem-equitum.

Sic dixit precans: Eum vero exaudiit providus Jupiter;
 Statimque aquilam misit certissimum-augurium-facientem ex vo-
 Morphnon, venatricem, quam et Percnon vocant. [lucibus,
 Quanta autem excelsi janua thalami est
 Viri opulenti obserata affabre-aptata;
 Tantaе hujus utrinque erant alae: Visa autem est ipsis
 Dexterā ruens supra urbem: Illi vero conspicati 320
 Gavisi sunt, et omnibus in praecordiis animus laetitia-perfusus-est.

Festinans autem senex politum conscendit currum:
 Egitque e vestibulo et porticu resonanti.
 Ante quidem muli trahebant quatuor-rotarum rhedam,
 Quas Idaeus agebat prudens; sed ponē
 Equi, quos senex urgens flagello hortabatur
 Celeriter per urbem: Amici autem simul omnes sequebantur,
 Multum lugentes, tanquam ad mortem proficiscentem.
 Postquam vero ex urbe descenderant, ad campumque pervenerant,
 Hi quidem retro ad Ilium redierunt, 30
 Filii et generi: illi autem non latuerunt late sonantem Jovem,
 In campum progressi: Conspicatus vero misertus est senis,
 Et confestim Mercurium, filium dilectum, coram allocutus est;
 Mercuri, tibi enim prae aliis gratissimum est
 Homini te-comitem-adjungere, et exaudis, quemcunque volueris;
 Vade age, et Priamum cavas ad naves Achivorum
 Sic ducito, ut neque aliquis videat, neque animadvertat
 Aliorum Danaorum, antequam ad Pelidem pervenerit.

Sic dixit: Neque non-obsecutus est internuncius Argicida.
 Statim deinde sub pedibus ligavit pulchra talaria, 40
 Ambrosia, aurea, quae ipsum ferebant et supra mare,
 Et supra immensam terram, pariter cum flatibus venti:
 Cepit et virgam, quā virorum oculos demulcet,
 Quorum vult, alios vero et dormientes excitat:
 Hanc manibus tenens volabat potens Argicida.
 Confestim autem Trojamque et Hellespontum pervenit;
 Perrexit vero ire juveni-regio similis,
 Primum pubescenti, cujus venustissima juvena.
 Illi vero postquam praeter magnum sepulchrum Ili egerant,
 Inhibuerunt mulasque et equos, ut biberent 50
 In fluvio; jam enim et crepusculum venerat super terram:
 At ex propinquo conspicatus animadvertit praeco
 Mercurium, et Priamum allocutus est, dixitque;
 Considera, Dardanide, prudentis animi res est:
 Virum video, cito autem nos perditurum existimo:
 Sed agedum fugiamus in equis; vel ipsum jam
 Genibus prehensis oremus, si forte misereatur.

Sic dixit: Seni autem animus confusus est, timuitque graviter:

Rectae autem comae steterunt in flexilibus membris;
Stetitque attonitus: Ipse autem Mercurius prope veniens, 36
Manu senis prehensa, interrogavit et allocutus est;

Quò, pater, sic equos et mulas dirigit
Noctem per dulcem, quando dormiunt mortales caeteri?
Neque tu timuisti robur spirantes Achivos,
Qui tibi hostes et infensi prope sunt?
Quorum si quis te videret, celerem per noctem nigram,
Tot opes vehentem, quae tunc tibi mens esset?
Neque ipse juvenis es, senexque te hic comitatur,
Virum ut arceas, quando quis prior infestârit:
Sed ego nullo te afficiam malo, imo et alium 79
A te propulsaverim: charo enim te patri comparo.

Huic autem respondit deinde senex Priamus deo-similis;
Sic sane haec utique sunt, dilecte fili, ut dicis:
Sed adhuc aliquis et me Deorum protegit manu,
Qui mihi talem misit viae comitem obvium fieri,
Faustum, qualis jam tu corpore et specie admirabilis,
Prudensque es animo, beatisque prognatus es parentibus.

Eum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;
Nae jam haec omnia, senex, recte dixisti:

Sed age mihi hoc dic et vere narra, 80
An aliquo mittis thesauros multos et pretiosos
Viros ad alienigenas, ut saltem hi tibi salvi maneant?
An jam omnes deseritis Ilium sacram
Metu-perculsi? Talis enim vir fortissimus ille periit
Tuus filius: Nec enim quidquam pugna inferior-erat Achivis.

Huic autem respondit deinde senex Priamus deo similis;
Quis vero tu es, optime, quibusque prognatus es parentibus,
Qui mihi commode interitum infelicis filii memorasti?

Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;
Tentas me, senex, et interrogas super Hectore nobili: 90
Hunc quidem ego perquam saepe pugna in gloriosa
Oculis vidi, et quando ad naves actos

Argivos interficiebat, caedens acuto aere:
Nos vero stantes mirabamur; Non enim Achilles
Sinebat pugnare, iratus Atridae.

Hujus enim ego famulus, eademque advexit navis affabre-facta:
Ex Myrmidonibus autem sum, pater vero mihi est Polystor;

Dives quidem is est, senexque jam, sicut tu;
Sex autem ei filii sunt, egoque tibi septimus sum;
Inter hos, facta fortitione, mihi sors obtigit huc *Achillem* comitari:
Nunc vero veni in campum a navibus; mane enim 401
Edent circa urbem pugnam nigri-oculos Achivi.
Aegre-ferunt enim illi desidentes, neque possunt
Continere cupidos praelii reges Achivorum.

Huic autem respondit deinde senex Priamus deo-similis;

Si quidem famulus Pelidae Achilles

Es, agetum mihi omnem veritatem dic,

An adhuc apud naves meus filius, an ipsum jam

Suis canibus membratim discissum objecit Achilles?

Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida; 416

O senex, nondum hunc canes ederunt, neque alites:

Sed adhuc ille jacet Achillis apud navem

Neglectum in tentoriis: duodecimus autem ei dies

Jacenti, neq; tamen omnino ei corpus putrescit, neque eum vermes

Edunt, qui sane viros praelio-occisos comedunt.

Certe quidem ipsum circa sepulchrum sui sodalis dilecti

Raptat immaniter, aurora quando pulchra apparet;

Nec tamen ipsum deturpat: Admirareris certe contemplans ipse

Ut roscidus jacet, circumque sanguis ablutus est, [cum accesseris,

Neque ulla parte foedatus: vulnere autem omnia clausa sunt, 26

Quotquot inflata fuerant; multi enim ipsi aes impegerunt:

Adeo tibi curam gerunt beati dii filii tui,

Mortui licet: ipsis enim charus ex animo.

Sic dixit: Gavissus est autem senex, et respondit verbis;

O fili, certe bonum etiam debita dona dare

Immortalibus: neq; enim unquam meus filius, siquidem fuit,

Oblitus est in aedibus deorum, qui Olympum tenent:

Ideo illius recordati sunt etiam in ipso mortis fato.

Sed agetum, hoc accipe a me pulchrum poculum;

Ipsamque tutare, et deduc me, faventibus utique diis, 30

Usque dum in tentorium Pelidae pervenero.

Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida;

Tentas me, senex, juniorem, nec tamen mihi persuadebis;

Qui me jubes tua dona clam Achille accipere:

Eum quidem ego timeo, et vereor ex animo

Spoliare, ne mihi aliquod malum in-posterum fiat.

Tibi vero ego viae-dux vel ad inclytum Argos proficiscer, 40

Sedulo in navi veloci, aut via-terrestri comitans:

Non sane aliquis tecum duce contempto pugnaverit.

Dixit, et saltu-dato Mercurius in currum et equos, 40

Statim scuticam et habenasprehendit manibus;

Inspiravit autem equis et mulabus animos validos.

Sed cum jam ad turreseque navium et fossam pervenissent,

Custodes tum vero primum circa coenas occupati-erant;

Iis autem somnum infudit internuncius Argicida

Omnibus: statimque aperuit portas, et retrussit vestes,

Introque duxit Priamumque et splendida dona in rheda.

Sed quando jam ad tentorium Pelidae pervenerant

Excelsum, quod Myrmidones fecerant regi,

Lignis abietis caesis; et desuper texerant 50

Lanuginoso culmine, ex prato ubi demessuerant;

Circum autem ei magnum septum fecerant regi

Palis densis: januam autem tenebat unus obex
 Abiegnus, quem tres quidem obdebant Achivi,
 Tres item referabant ingens claustrum forium,
 Ex aliis; Achilles vero obdebat etiam solus.
 Et tum quidem Mercurius utilitatum-auctor aperuit seni,
 Introque duxit inclyta dona pedibus-veloci Pelidae;
 E curruque descendit in terram, dixitque;

O senex, ego quidem deus immortalis veni 460
 Mercurius; tibi enim me Jupiter ut-comitarer ducem-viae prae-buit:
 Sed ego quidem redibo, neque Achillis
 In conspectum veniam: indignum enim esset,
 Immortalem deum sic mortales fovere palam.
 Tu vero ingressus prehende genua Pelidae,
 Et cum per patrem et matrem comas-pulchram
 Supplex-ora, et filium: ut ei animum commoveas.

Sic quidem fatus abiit ad excelsum Olympum
 Mercurius: Priamus vero de curru desiliit in terram,
 Idaeumque ibidem reliquit: is vero manebat continens 70
 Equos mulasque: Senex autem recta ivit per domum,
 Ubi Achilles sedebat, Jovi charus; intusque eum ipsum
 Invenit; focii vero seorsum sedebant: ei autem duo soli
 Heros Automedonque, et Alcimus ramus Martis,
 Ministrabant astantes: (modo autem desliterat a cibo,
 Postquam ederat et biberat; adhuc etiam aderat mensa.)
 Hos autem latuit ingressus Priamus magnus, prope vero stans,
 Manibus Achillis prehendit genua, et osculatus est manus
 Terribiles, homicidas, quae ei multos interfecerant filios.
 Ut vero cum virum malum magnum cepit, qui in patria, 80
 Homine interfecto, ad aliam pervenit civitatem,
 Viri ad divitis domum, stupor autem tenet aspicientes;
 Sic Achilles obstupuit, conspicatus Priamum deo-similem:
 Obstupuerunt et caeteri, alterque in alterum intuebatur.
 Hunc etiam supplicans Priamus verbis allocutus est;

Recordare patris tui, diis similis Achille,
 Ejusdem-aetatis, qua et ego, gravi in senectutis limine,
 Et illum quidem forte vicini circumfistentes
 Premunt, neque quis est, qui malum et perniciem arceat:
 Et tamen ille quidem, te vivere audiens, 90
 Gaudetque in animo, speratque dies omnes
 Visurum dilectum filium, a Troja reversum:
 Sed ego infelicissimus, genui enim filios fortissimos
 Troja in lata, eorumque neminem autumo relictum esse.
 Quinquaginta mihi erant, quando venerunt filii Achivorum:
 Undeviginti quidem uno ex ventre erant,
 Caeteros autem mihi pepererunt in aedibus mulieres.
 Ex his plerorumque quidem impetuofus Mars genua solvit:
 Qui vero mihi unicuique erat, tutabaturque urbem et ipsos,

Hunc tu nuper interfecisti, pugnantem pro patria,
 Hectorem: hujus nunc gratia venio ad naves Achivorum,
 Redempturus a te, feroque infinita dona.
 Sed reverere deos, Achille, meique ipsius miserere,
 Recordatus tui patris: ego autem adhuc miserabilior,
 Sustinui enim, qualia nequaquam aliquis super terram mortalis alius,
 Viri filiorum-intersectoris ad os manum admovere.

500

Sic dixit: Ei autem de patre desiderium excitavit luctus,
 Prehensaque manu, removit a se leniter senem.

Hi vero recordati, hic quidem Hectoris homicidae,
 Flebat crebris lachrymis, ante pedes Achillis provolutus;
 At Achilles flebat suum patrem, interdumque vicissim
 Patroclum: Eorum autem gemitus per aedes excitabatur.
 At postquam luctu satius est nobilis Achilles,
 Et ei e praeordiis abiit desiderium, atque ex artubus,
 Protinus e sede surrexit, senemque manu *prehensum* erexit,
 Miseratus canumque caput, canumque mentum:
 Et ipsum edita-voce verbis alatis allocutus est;

10

Ah miser, certe jam multa mala tolerasti tuo in animo.
 Quomodo sustinuisti ad naves Achivorum venire solus,
 Viri in conspectum, qui tibi multosque et strenuos
 Filios interfeci? Ferreum certe tibi cor.

20

Sed age jam confide in sede; dolores autem prorsus
 In animo residere sinamus, dolentes licet:
 Nullus enim profectus est tristis luctus.

Sic enim fato-tribuunt dii miseris mortalibus,
 Ut vivant tristes; ipsi vero sine-curis sunt.

Duo quippe dolia jacent in Jovis limine
 Donorum, quae dat, *alterum* malorum; alterum vero, bonorum:
 Cui quidem miscens dederit Jupiter fulmine-gaudens,
 Interdum quidem in malum ille incidit, interdum et in bonum:
 Cui vero ex malis dederit, injuriis obnoxium facit;

31

Et illum exitialis dira-calamitas super terram almam exercet:
 Vagaturque nec diis honoratus, neque mortalibus.

Sic quidem et Peleo dii dederunt illustria dona

A natalibus: omnes enim inter homines *eminenter*-ornatus-erat

Opibusque, divitiisque, imperabat vero Myrmidonibus,

Et ei mortali licet deam fecerunt uxorem:

Sed et huic imposuit deus malum, quod ei nequaquam

Filiorum in aedibus soboles nata-est regno-succesfurorum, [hunc

Sed unum filium genuit immatura-morte-periturum: nec tamen

Jam senem foveo; valde enim procul a patria

41

Sedeo in Troja, teque contristans, atque tuos liberos.

Et te, senex, olim quidem audimus opibus floruisse,

Quantas Lesbos supra Macaris sedes intus continet,

Et Phrygia desuper, et Hellepontus immensus:

Inter hos, te, senex, divitiisque et filiis aiunt ornatum-excelluisse.

At postquam tibi cladem hanc intulerunt coelites,
Assidue tibi circa urbem praeliaque caedesque virorum:
Perfer *tamen*, nec perpetuo moere tuo in animo.

Nihil enim proficies, tristatus de filio tuo,

Neque ipsum resurgere facies, prius etiam malum aliud passus fu- 350

Ei vero respondit deinde senex, Priamus deo-similis; [eris.

Ne me dum in sede colloca, Jovis alumne, quamdiu Hector

Jacet in tentoriis insepultus; sed citissime

Redemptum-redde, ut oculis videam: Tu vero accipe dona

Multa, quae tibi afferimus: tu autem his fruaris *utinam*, et perve-

Tuam in patriam terram, postquam me primum sivist [nias

Ipsam vivereque et aspicere lumen solis.

Hunc autem torvè intuitus allocutus est pedibus velox Achilles;

Ne amplius nunc me irrita senex: habeo enim in animo et ipse 60

Hectorem tibi redemptum-reddere; a Jove enim mihi nuncia ve-

Mater, quae me peperit, filia marini senis: [nit,

Sed et te sentio, Priame, animo, neque me lates,

Quòd Deorum aliquis te duxerit celeres ad naves Achivorum:

Haud enim ausus esset mortalis *ullus* intrare, ne aetate quidem admo-

In castra: neque enim custodes latuisset, neque obices [dum florens

Facile referasset portarum nostrarum.

Ideo nunc ne mihi magis doloribus animum commoveas,

Ne te, senex, ne ipsum quidem in tentoriis sinam,

Quantumvis supplicem, Jovis autem violem mandata. 70

Sic dixit: Timuit autem senex, et paruit sermoni.

Pelides vero e domo, leo tanquam, profiliit foras,

Non solus; eum nempe duo famuli comitabantur,

Heros Automedonque et Alcimus, quos quidem maxime

Honorabat Achilles ex sociis, post Patroclum utique mortuum.

Hi tunc a jugo solverunt equos mulasque,

Introque duxerunt praeconem vocalem senis;

Et in sedili collocarunt: eleganter-polita autem de rheda

Detraxerunt Hecorei capitis infinita pretia.

At reliquerunt duo pallia, textamque bene tunicam, 80

Ut cadaver contextum redderet domum asportandum.

Ancillas autem evocatas lavare is jussit circumque ungere,

Seorsum sublatum, ut ne Priamus videret filium:

Ne is quidem dolenti corde iram non contineret,

Filium conspicatus, Achilli autem commoveretur charum cor,

Et ipsum interficeret, Jovisque violaret mandata.

Illud vero postquam ancillae laverant et unxerant oleo,

Circumque ipsum pallium pulchrum jecerant, atque tunicam,

Ipse illud Achilles lectis imposuit sublatum,

Simulque focii elevârunt eleganter-politam in rhedam. 90

Ingemuit autem deinde, dilectumque nomine ciebat sodalem;

Ne mihi, Patrocle, irascaris, si forte audiveris,

In orco licet, me Hectora nobilem redemptum-reddidisse

Patri ejus; haud enim mihi indecora dedit dona:

Tibi vero ego ex his etiam impertiam, quantum par-est.

Dixit, et in tentorium rediit nobilis Achilles:

Refedit autem in sella affābre-facta, unde surrexerat,

Pariete ex adverso, Priamumque allocutus est sermone;

Filius quidem jam tibi redemptus est, senex, ut jussisti:

Jacet autem in lectis, et cum aurora apparente

609

Videbis ipse abducens: nunc vero memores simus coenae.

Nam et comas-pulchra Niobe memor-fuit cibi,

Cui tamen duodecim liberi in aedibus perierant,

Sex quidem filiae, sex autem filii pubescentes:

Hos quidem Apollo interfecit ab argenteo arcu,

Iratus Niobae, illas autem Diana sagittis gaudens,

Quoniam Latonae se aequiparabat genas-pulchrae.

Dixit illam duos peperisse, se vero peperisse multos:

Illi vero, duo tantum licet essent, omnes perdiderunt.

Et ii quidem novem-dies jacebant in caede, neque quis erat, 10

Qui sepeliret; populos enim lapides fecerat Saturnius:

Eos autem decima die sepelierunt dii coelites. [mas fundens.

Et haec quidem cibi memor fuit, postquam fatigata erat lacry-

Nunc vero alicubi in petris, in montibus desertis,

In Siplylo, ubi aiunt Dearum esse cubilia

Nympharum, quae circa Acheloūm choreas-ducunt,

Illic, lapis licet sit, immissos a diis dolores concoquit.

Sed age jam et nos curam-geramus, nobilis senex,

Cibi; deinde vero dilectum filium desceas,

In Ilium vestum: multis autem lacrymis-prosequendus tibi erit.

Dixit, et propere-furgens ovem candidam velox Achilles 21

Mastravit: Socii vero excoriaruntque et curarunt scite et decore,

Minutatim dein secuerunt perite, et verubus transfixerunt,

Asaruntque accurate, detraxeruntque omnia.

Automedon autem panem sumptum distribuit in mensa

Pulchris in canistris: at carnes distribuit Achilles.

Ii vero ad cibos paratos appositos manus porrigebant.

At postquam potus et cibi amorem exemerant,

Dardanides quidem Priamus admirabatur Achillem,

Quantus erat, qualisque: diis enim visu similis erat. 39

At Dardanidem Priamum admirabatur Achilles,

Aspiciens vultusque egregios, et sermonem audiens.

At postquam satiati sunt alter alterius aspectu,

Illum prior allocutus est senex Priamus deo-similis;

Mitte nunc cubitum me quam primum, Jovis alumne, ut jam

Somno dulci oblectemur cubantes:

Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis,

Ex quo tuis sub manibus meus filius amisit animam:

Sed assidue ingemisco et dolores innumerabiles concoquo,

Aulae in septis volutatus in fimo. 49

Nunc tandem etiam cibum gustavi, et nigrum vinum
Per guttur demisi: antea sane nequaquam gustaveram.

Dixit: Achilles vero socios et ancillas iussit,
Lectos sub porticu ponere, et stragula pulchra
Purpurea injicere, sternereque desuper tapetas,
Chlaenasque imponere villosas superne obducendas.
Illae vero exierunt domo, facem in manibus tenentes:
Statim autem straverunt duos lectos festinantes.
Hunc autem falso-metu-ludens allocutus est pedibus velox Achilles:

Extra quidem jam cuba, senex optime; ne quis Achivorum 650
Huc adveniat consiliarius, qui mecum assidue
Consilia consultant assidentes, ut mos est:
Horum si quis te viderit celerem per noctem nigram,
Continuo diceret Agamemnoni pastori populorum,
Et forte dilatio redemptionis cada veris fieret.
Verum age mihi hoc dic, et accurate narra,
Quot diebus cupis justa-facere Hecitori nobili,
Ut tamdiu ipseque quiescam, et copias contineam.

Illi autem respondit senex Priamus deo-similis;
Siquidem jam me vis celebrare funus Hecitori nobili, 60
Sic certe mihi faciens, Achille, grata feceris.
Scis enim, ut intra urbem concludimur, longeque lignum
Devehendum ex monte: Admodum vero Trojani metuunt.
Novem dies quidem ipsum in aedibus lugeremus,
Decima autem sepeliremus, epulareturque populus.
Undecima autem tumultum super ipso faceremus;
Duodecima vero pugnabimus, siquidem necesse erit.

Eum autem rursus allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles;
Erunt tibi et haec, senex Priame, ut tu jubes:
Inhibebo enim tanto pugnam tempore, quanto jubes. 70

Sic utique locutus, ad carpum manum senis
Prehendit dexteram, ne forte timeret in animo.
Illi quidem in vestibulo domus illic dormierunt
Praeco et Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes:
At Achilles dormiit in recessu tentorii bene compacti:
Ei autem Briseis accubuit genas-pulchra.

Alii quidem diique et mortales bellatores-equestres
Dormiebant totam per noctem molli domiti somno:
Sed non Mercurium utilitatum auctorem somnus cepit, 80
Verfantem-animo, quomodo Priamum regem
E navium-coetu educeret, clam sacris portarum-custodibus.
Stetit autem supra caput, et eum sermone allocutus est;

O senex, non utique tibi curae-est malum; cum ita adhuc dor-
Viros inter hostes, postquam te intactum-sivit Achilles: [mis
Et nunc quidem dilectum filium redemisti, multaue dedisti:
Pro te autem vivo vel ter tot dederint dona
Filii qui sunt relict, si Agamemnon

Rescierit de te Attrides, rescierintque omnes Achivi.

Sic dixit: Timuit autem senex, praëconemque excitavit:

Iis autem Mercurius junxit equos mulasque;

690

Cito vero ipse egit per castra, neque ullus sensit.

Sed cum jam ad meatum pervenissent pulchre-fluentis fluvii

Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter,

Mercurius quidem tum abiit ad excelsum Olympum,

Aurora autem croceo-induta peplo spargebatur totam super ter-

ram: Ii vero ad urbem agebant lamentisque gemituque

Equos, mulae vero cadaver ferebant: neque quis alius

Sensit prius virorum aut eleganter-cinctarum mulierum;

Sed Cassandra, similis aureae Veneri,

Pergamo conscenso, dilectum patrem conspexit

700

Stantem in sella, praëconemque vocalem:

Illum vero super mulabus vidit jacentem in lectis:

Tum vero ejulavit, clamavitque totam per urbem;

Visite, Troës, et Troades, Hectora progressi,

Si quando et vivo e pugna reverso

Gavisi-estis: magnum enim gaudium urbiq[ue] erat, totiq[ue] populo.

Sic dixit: Neque aliquis illic in urbe relictus est vir,

Neque mulier; omnes enim intolerandus invasit luctus:

Prope autem portas occurrerunt cadaver advehenti.

Primae super hoc uxorque dilecta et veneranda mater

10

Vellebant crines ad rhedam volubilem ruentes,

Tangentes caput: flens autem circumstabat turba.

Et certe totum diem usque ad solis occasum

Hectoris lachrymas-fundentes delamentati-fuissent ante portas,

Si non e sella senex populum allocutus fuisset;

Cedite mihi *via*, ut mulabus transeam: at deinde

Satiabitis vos fletu, postquam vexero domum.

Sic dixit: Hi autem diducti-sunt, et cesserunt *via* rhedae.

Illi vero postquam vexerant in inclytas aedes, cum quidem deinde

Tornatis in lectis posuerunt, juxtaque collocarunt cantores, 20

Qui naenias auspicarentur; qui quidem gemitibus mistum cantum

Lugubre caneant, adgemebantque mulieres.

Illis autem Andromache ulnas-candida exorsa-est luctum,

Hectoris homicidae caput inter manus tenens;

Mi vir, vitâ juvenis excidisti, meque viduam

Deferis in aedibus; filius autem infans adeo,

Quem genuimus tuque egoque calamitosi, neque ipsum puto

Ad pubertatem perventurum; prius enim urbs haec a culmine

Evertetur: Certe enim periisti custos, qui illam ipsam

Servabas, tuebarisque uxores venerandas, et infantes liberos: 30

Quae jam cito navibus avehantur cavis,

Et sane ego inter has: Tu vero, fili, vel me ipsam

Comitaberis *illuc*, ubi certe indignis operibus exerceberis,

Laborans pro domino immiti: vel aliquis Achivorum

Projiciet, manu correptum, a turri, tristem ad interitum,
 Iratus; cui forte fratrem interfecit Hector,
 Aut patrem, vel et filium: Perquam enim multi Achivorum
 Hectoris manibus mordicus prehenderunt immensum solum.
 Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristi:
 Ideo et illum cives quidem lugent per urbem.

740

Infandum autem parentibus luctum et moerorem attulisti,
 Hector, mihi vero praecipue relictis sunt dolores graves.
 Non enim mihi moriens e lectis manus porrexisti:
 Neque aliquod mihi dixisti prudens dictum, cujus utique perpetuo
 Recordarer noctesque et dies lacrymas fundens.

Sic dixit flens: adgemebant autem mulieres.

Illis vero et Hecuba vehementem exorsa est luctum;

Hector, meo animo omnium longe charissime filiorum,
 Certe mihi etiam dum viveres, charus eras diis,
 Illi enim tui curam gesserunt etiam in ipso mortis fato: 50
 Alios etenim filios meos pedibus velox Achilles
 Vendebat, quemcunque caperet, trans mare infrufluosum,
 In Samum, inque Imbrum, et Lemnum importuosam:
 Tibi vero postquam eripuit animam longa-acie-munito aere,
 Saepe raptavit sui circa sepulchrum focii,
 Patrocli, quem interfecerat: excitavit tamen illum ne sic quidem.
 Nunc autem mihi roscidus et recens in aedibus
 Jaces, illi similis, quem argenteo-arcu-insignis Apollo
 Suis mitibus telis superveniens interfecit.

Sic dixit flens, luctumque vehementem excitavit.

60

Illis vero deinde Helena tertia exorsa est luctum;

Hector, meo animo levirum longe charissime omnium,
 Namque mihi maritus est Alexander divina-forma-praeditus,
 Qui me duxit ad Trojam: utinam antea periissem.
 Jam enim nunc mihi hic vigesimus annus est,
 Ex quo huc veni, et a mea decessi patria;
 Nunquam tamen a te audivi malum dictum, neque ignominiosum:
 Verum si quis me etiam alius in aedibus increparet
 Levirum, vel glorum, vel fratriarum elegantibus-peplis-induta-
 Vel focrus, (focer enim, pater tanquam, mitis semper;) [rum,
 Tu contra illum verbis admonens cohibebas, 71

Tuaque humanitate et tuis lenibus verbis.
 Quocirca te simul fleo et me infelicem, dolens corde;
 Non enim quisquam mihi jam alius in Troja lata
 Benignus, neque amicus; sed omnes me abominantur.

Sic dixit flens: adgemuit autem plebs immensa.

Apud populum vero senex Priamus verba dixit;

Convehite nunc, Trojani, ligna ad urbem, neque quicquam ani-
 Timeatis Argivorum densas insidias; nam Achilles [mo
 Dimittens me sic pollicitus-est nigris a navibus, 80
 Non prius se infestaturum, quam duodecima venisset aurora.

Sic dixit: Illi vero sub rhedis boves mulosque
 Junxerunt: statimque deinde ante urbem congregati sunt.
 Novem dies quidem hi adducebant immensam materiam:
 At cum jam decima apparuit lucem-mortalibus-asserens aurora,
 Tum vero extulerunt audacem Hec̃tora lacrymas fundentes:
 In pyra autem summa cadaver posuerunt, injeceruntque ignem.
 Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitos aurora,
 Tum quidem circa pyram inclyti Hec̃toris congregatus est popu-
 Sed postquam congregati sunt, frequentesque fuerunt, [lus.
 Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino 791
 Totam, quantum occuparat ignis vis; at deinde
 Ossa alba legerunt fratres, sodalesque,
 Lugentes, uberesque defundebantur lacrymae per genas.
 Et haec aureum in loculum posuerunt suscepta,
 Purpureis peplis obtesta mollibus:
 Mox autem in cavam fossam posuerunt; et superne
 Densis lapidibus straverunt magnis.
 Cito vero tumulum aggrefferunt, circumque speculatores sedebant
 Ne prius ingruerent bene-ocreata Achivi. [quaquaversus,
 Aggesto autem tumulo, redierunt, et deinde 801
 Frequentes congregati, epulati sunt splendidum-epulum,
 Aedibus in Priami Jovis alumni regis.
 Sic illi utique curaverunt funus Hec̃toris equum-domitoris.

F I N I S.

Books sold by R. and A. Foulis.

The scarceſt and moſt valuable editions of the Greek and Roman authors.

Ancient manuſcripts Greek, Latin, Arabic, Perſian, Coptic and Gaulois.

Of their printing.

Pindar, Anacreon, Horace,
Aeſchylus, Sophocles, Terence,
Phaedrus, Ariſtotle's poetics,
Demetrius Phalereus,
Xenophontis Hiero,
Theophrasti characteres,
Epiſtetus, M. Antoninus,
Ariſtot. de mundo,
Cebetis tabula cum notulis.

In the preſs.

Ciceronis opera omnia. 20 vol.

k
n,

